

Alexandru Moraru

autor proiect și editor

VICTIMELE
TERORII COMUNISTE
ÎN BASARABIA

Rezistență ocupanților * Arestați * Torturați * Întemnițați * Uciși

Documente Secrete Sovietice
1944 - 1954

VOLUMUL I

Chișinău
2010

Coperta : proiect și realizare Laura Moraru
Fotografie : Oxana Tertiuc

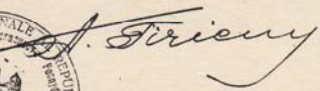

*Editorul exprimă deosebite mulțumiri cunoscutului istoric **dr. Anatol Petrencu**, care a contribuit financiar la traducerea textelor din limba rusă în română și bunului meu prieten **Iurie Nicula**, om de afaceri, care m-a susținut și a investit esențial în apariția acestei culegeri de documente inedite.*

*În aceeași ordine de idei, aduc mulțumiri domnului **Petru Rusu**, Directorul executiv al editurii „Iulian” din Chișinău pentru execuția poligrafică de excepție a cărții.*

© Moraru Alexandru 2010

ISBN

**TUTUROR CELOR CARE AU PĂTIMIT
DE PE URMA OCUPANȚILOR SOVIETICI
INCLUSIV INTREAGA FAMILIE A BUNICULUI
MEU ION ALEXANDRU MORARU ȘI TATĂLUI
VALERIU ION MORARU DIN JEVRENI, CRIULENI**

MINISTERUL SECURITĂȚII NAȚIONALE AL REPUBLICII MOLDOVA		МИНИСТЕРСТВО НАЦИОНАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА
277004, or. Chigișnău, bl. Ștefan cel Mare, 166		277004, г. Кишинев, бул. Штефан чел Маря, 166
<u>15</u> februarie 1994 г.		№. M-115
278344, r-1 Criuleni com. Jevreni DI Valerian I. MORARU		
Adeverință privind soarta cet. Moraru Ion Alexandru		
<p>Cetățeanul Moraru Ion Alexandru născut în 1884 în com. Capaclia r- Cantemir Republica Moldova cu domiciliul permanent până la represare în com. Ustia raionul Criuleni a fost arestat la 13 iunie 1941 ca fost "membru activ al unui partid contrarevoluționar" și conform hotărârii Consfătuirii excepționale de pe lângă NKVD al URSS din 4 noiembrie 194 este împușcat la 19 ianuarie 1943 în or. Sverdlovsc Federația Rusă.</p> <p>În dosarul penal sunt indicați membrii familiei: soția - Moraru Parascovia Teodor din 1899 și 4 copii: Alexandru din 1915, Valerian di 1925, Maria din 1927, Nicolae din 1930.</p> <p>Sechestrul averii casnice și documente pe bunurile confiscate dosarul nu conține.</p> <p>Adeverința este eliberată fiului - Moraru Valerian Ion pentru a fi prezentată comitetului executiv raional Criuleni.</p>		
Șef de secție		Alexandru TIRICHIN
		

PROCURATURA U. R. S. S. PROCURATURA R. S. S. MOLDOVENEȘTI	
277612, or. Chigișnău, str. Gogol, 26 tel. 22 50 75	277612, гор. Кишинев, ул. Гоголя, 26 тел. 22 50 75
25.09.90 № 13-526/90	2910310
На № _____ от _____	
СПРАВКА /о реабилитации/	
<p>Дана о том, что арестованный 13.06.41 и репрессированный 04.11.42 несудебным органом Морарь Иван Александрович, 1884 года рождения, бывший житель с. Устье Криулянского района МССР, в соответствии с Указом ПВС СССР от 16.01.89 г. "О дополнительных мерах по восстановлению справедливости в отношении жертв репрессий, имевших место в период 30-40-х и начала 50-х годов", - реабилитирован.</p>	
 Прокурор ССР Молдова	Д.Х. Постован

DEVOTAMENT FAȚĂ DE BREASLĂ

(Scriitorul și publicistul Victor Ladaniuc despre Alexandru Moraru)

Am citit multe din materialele dumneavoastră, stimate Alexandru Moraru, publicate prin cele mai prestigioase ediții periodice ale presei naționale, și nu știu cum, m-am surprins asupra gândului că unul și același adevăr e, de fapt, două feluri: relativ și absolut. Adevărul cunoscut sau relativ, dacă vreți, e cel căpătat în urma unor anumite cercetări științifice. Dumneavoastră, însă, tindeți spre un adevăr absolut. Zic acestea, deoarece aveți o metodă de abordare a subiectului nu numai destul de originală, dar și cu un temei documentar inedit. Aici e și tot farmecul materialelor dumneavoastră și pot să vă conving: anume din această cauză ele sînt citite cu interes.

Să luăm, de-o vorbă, una din cele mai recente publicații „Cadrele bolșevicilor”, apărută în cîteva pagini integre ale ziarului „Flux”, ediția de vineri. Adevărul că, în pofida declarațiilor făcute de bolșevici, cadrele lor se căpătuiau cu bunurile materiale, sechestrare de la „kulaci”, „dușmanii poporului” și „trădătorii de patrie”, deportați de la vetrele lor prin Siberii de gheață și dincolo de Cercul Polar, își împărțeau între ei funcțiile de conducere, își băteau joc de cei mai buni gospodari basarabeni, înfundînd cu ei pușcăriile și surghiunindu-i la mii și mii de kilometri. E un lucru cunoscut. Dumneavoastră, însă, ni-l consolidați cu documente inedite de arhivă, care numaidecît te poftesc să citești materialul pînă la capăt, dar și care nu rareori îți ridică părul maciucă, rămînînd șocat de documentele prezentate. Astfel, adevărul devine o realitate, obținut prin investigații serioase.

Nu pot rezista ispitei de a nu arăta, din sursele dumneavoastră, ce salarii, exagerat de mari, își puneau cadrele bolșevice în Moldova în 1944: prim-secretarii comitetelor județene -1.500 ruble, secretarii doi - 1.400 ruble, șefii de secții – 1.100 ruble, instructorii – 800 ruble etc. Acestea pe lângă faptul că ei ocupau cele mai bune case și apartamente, beneficiau de cele mai dotate sanatorii, case de odihnă, case de odihnă și spitale speciale, de cele mai luxoase mijloace de transport. Iar pentru a nu mai face și alte comentarii, voi cita îndemnul dumneavoastră: „Trudiți-vă și întrebați persoanele în etate, care era valoarea sau puterea de cumpărare a sumelor mai sus menționate, ca să înțelegeți că acestea (numai salariile – V.L.) alcătuiau o avere întregă în respectiva perioadă”. Și toate acestea – cînd încă nu se terminase cel de-al doilea război mondial și rănile cauzate de el mai sîngerau pretutindeni, iar pe fronturile din vest mureau mii de basarabeni, transformați în carne de tun și lăsînd-le familiile într-o sărăcie dezastruoasă. Așadar, la adevărul care se pare cunoscut se aduc argumente noi îngrozitoare.

Nu, nu, dragă Alexandru Moraru, nu intenționez să vă analizez lucrările publicate, cu toate că un portret foarte convingător aș putea să vă fac numai pe marginea lor. Despre ele totuși, vom vorbi, dar mai încolo.

De altfel, ce vor răvașele mele? De fapt, ele vor să răspundă la întrebarea „Cum este omul?” Mai bine zis „Cum sînt unii oameni?” Dar drept să vă spun, aș vrea să pot schimba în ele „Cum?” în „De ce?”, dar această aventură e mult mai dificilă, iar dacă uneori mă încumet, totuși, la ea și dacă reușesc așa cum reușesc, vă rog să îmi dați iertare. Căci și în această referință, stimate, domn, eu n-am intenționat să pătrund atît în calitățile materialului, cît în ale autorului lui, pentru că fiecare om e anesteziat și de propria impresie, de propria viziune. O vorbă de duh spune că pentru a fi om serios nu e numaidecît nevoie să te ții încrunțat și posac. Dumneavoastră, v-o zic de-a dreptul, sunteți un om serios, deși sunteți foarte comunicativ, sociabil și plin de umor. Vă urmăresc de vreo doi ani și-mi place atitudinea dumneavoastră binevoitoare, atentă, sinceră față de oameni. Chiar și față de cei care eșapează prea multe fraze deocheate sau false. Ca și cum le-ați zice: „Dumnezeu cu voi, eu vă pot oferi aceasta și aceasta...” Oricum, eu nu v-am văzut niciodată să cădeți de pe fix, de pe calm. Deși cunoaștem prea bine că la noi intensitatea de fanfaronadă pe fiecare metru pătrat e mult prea mare, iar ea oricînd te poate scoate din sărite. Mai ales, dacă nu poți suporta falsul.

Aceste calități morale aș zice, vi le-au implantat părinții, trăgîndu-se și ei dintr-o viță adîncă de morăreni, dar și respirația de veacuri a locurilor de baștină, care sînt pe cît de pitorești, pe atît de aspre. Răutul, nestatornic cum e, a vrut să pună centură Jevrenilor, dar l-a strîns numai dinspre nord, dinspre est și dinspre sud, ca deodată să se răzgîndească și s-o ia grăbit spre Nistru, ocolind dealurile tari, calcaroase. Spre vest a crescut - de cînd ? – o umbroasă pădure de stejari, frasinii, plopi și arțari seculari. Ați descris și dumneavoastră cu multă inspirație aceste locuri natale în enciclopedia „Localitățile Republicii Moldova”, dar ele sînt și destul de îngrijorătoare, deoarece în timpul marilor inundații de primăvară Răutul, cu o răutate rece, poate intra chiar și în cuptoarele oamenilor, ruinîndu-le casele.

Cînd lucrați în redacția ziarului raional din Criuleni, ați scris mai multe materiale despre Jevreni. Dar nu numai în el și nu numai atunci! În unul din ele chiar vă cereați scuze de la cititori că prea mult și prea des scrieți despre satul natal. E vorba de modestia, care vă este proprie întotdeauna. Dar, cred eu, n-ați făcut abuz de spațiul ziarelor și nu ați umplut cu fleacuri, ci doar cu date importante despre apariția și evoluția acestei localități de pe Răut cu fior și dragoste, pe care nu le puteți și nici nu cautați să le camuflați. Și nu aveți de ce. E tocmai cazul care răstoarnă falsul despre marele patriotism declarat patetic, cu emfază. Dumneavoastră demonstrați că vă iubiți cu gingășie feciorelnică Jevrenii, valul apei din apropierea pragului părintesc și acesta, dragă Alexandru Moraru, dacă vreți, e patriotismul cel mai scump al omului, patriotismul adevărat. Acesta e marele patriotism. Vă văd uneori, din sala de studiu a Arhivei Organizațiilor Social-Politice, muncind cu o energie de invidiat, făcînd tot felul de investigații documentare, dar și alcătuiind certificate, îndeplinind diverse formulare, dar îmi dau seama că și din această celulă, izolată de splendorile naturii, vă purtați, imaginar, desigur, pașii prin Jevreni, pe malul râului, pe potecile pădurii, printre oamenii scumpi inimii dumneavoastră. Și această plăcere vă cutremură sufletul. De aceea aș vrea să vă îndemn și eu: scrieți, dragă domnule Alexandru Moraru, despre Jevrenii scumpi cît mai mult și cît mai bine, despre oamenii lui, despre școala lui și a dumneavoastră, despre biserica lui și a dumneavoastră, despre grijile lui și ale dumneavoastră. Elaborati și scrieți chiar o monografie despre Jevreni. Pentru toate acestea și altele cîte mai sînt și fiți numai suflare și dor, căldură și fior.

V-ați născut într-o familie de intelectuali, în care se știa bine că, oricînd, cuvintele sînt puternice la toate plăcerile și nevoile, dar, totuși, rămîn dezarmate în fata frumuseții. În fața frumuseții ele se împerechează cu greu, de aceea, poate, și eu vă scriu cu destulă migală acest răvaș. Cam așa mi se întîmplă întotdeauna, cînd scriu despre oamenii, care îmi devin dragi. Iar cu această dragoste a mea ajung atît de departe, încît nu mai este cale de întors. Dar, slavă Domnului, încă niciodată n-am regretat.

Mă gîndeam de la cine aș putea porni vorba - de la părinții dumneavoastră sau de la buneii. Cred că, totuși, de la buneii, pentru că, în fond, de ei e legată soarta urmașilor. Bunelul dumneavoastră, Ion Moraru, a fost om cu stare, avea în posesie aproape 100 ha de pămînt bun, la Ustia și Zolonceni, iar în Ustia avea și casă. Cea mai mare parte de pămînt, era ocupat cu vii și livezi, și-i plăceau viile și livezile, și mai puțin cu cerealiere. Bunelul făcea vin mult și bun, usca fructe le comercializa într-un cuvînt, aveau de toate. A lucrat mai mulți ani învățător, apoi și director la școala primară din s. Ustia, Criuleni.

Bunelul Ion Moraru era membru al Partidului Național Țărănesc. Dar care țăran mai înstărit sau învățător nu era membru al acestui partid? Însă vin rușii în 1940 și califică acest partid contrarevoluționar. Contra cărei revoluții ne-am întreba noi acum?

Calificativul de activitate contrarevoluționară și spionaj însă pus pe el de noii stapîni ca stigmat criminal doar cu cîteva zile înainte de începerea războiului l-a costat viața în 1941 la 13 iunie împreună cu feciorii Alexandru, Valerian, Nicolae și fiica Maria au fost încărcăți în vagoane și duși în regiunea Tiumen. La Sverdlovsk capul familiei a fost separat de ceilalți. Așa prevedea regula acelei represiuni. De fapt Ion Moraru, conform hotărîrilor consfătuirii excepționale din 4 noiem. 1942, aici la Sverdlovsk la 19 ianuarie 1943 a fost împușcat. După cum s-a aflat mai tîrziu.

Copiii deja fără tată în brutală suprimare sovietică au rămas sub supravegherea lui Alexandru cel mai mare dintre ei (să fi avut atunci la vreo 18 ani), dar acolo în adîncul Siberiei el s-a înecat sau a fost înecat în fluviul Obi. Corpul neînsuflețit nu l-a văzut nimeni, dar pe mal i-au găsit toate hainele. Și aceasta a fost de ajuns pentru a constata că s-a înecat. Dumneavoastră de fapt, mai aveți o versiune, în temeiul unui document din Arhivele Naționale că ar fi putut înscena el însuși, înecul pentru a reuși să fugă. Pentru că peste un an sau doi numele Moraru Alexandru Ivanovici a apărut în listele punctului de triere de la Chișinău, ca cetățean reținut de organele NKVD-iste fără documente asupra sa. Chiar să coincidă și numele și prenumele și patronimicul, și vîrsta, totul?..

Nimeni nu știe exact ce a fost. Dar dacă a fost așa, înseamnă că a fost omorît de călăii sovietici (n.e.)

Ce se știe, însă e că Alexandru Moraru, acel Alexandru Moraru, caruia i-ați moștenit numele a fost poet, un poet sublim cu ochi deosebiți, de pătrundere sublimă în esențe. Am depistat din revista „Speranța” din Orhei (noiembrie 1938, pag.9) poezia „Nistrul” care merită a fi reprodusă integral și chiar voi face-o cu o altă ocazie, dar aici suferim de o acută constrîngere de spațiu de aceea reproduc doar o strofă care mi s-a părut deosebită:

*Molatic își leagă Nistrul solzii de apă verzuie,
Țesută cu fire din soare.
Oglindă în culmi de reflexe și-adînci de urmare,
În care se afundă și moare.
Orice privire ar vrea să se-ncuie
În valea lichidă-a tăcerilor sumbre*

Mai mare pe micul grup al familiei a rămas următorul Valerian tatăl dumneavoastră. Bunica Parascovia când s-a întors din refugiu la Jevreni a început a scrie demersuri după demersuri „tatucului” Stalin, lui Veaceslav Molotov, altor mari demnitari de stat demonstrând, că soțul ei n-a desfășurat nici un fel de activitate politică dar cu atât mai mult copiii ei minori. Poate grație străduințelor ei Valerian, Nicolae și Maria în primăvara anului 1948 s-au întors acasă.

Reveniți la baștină, toți trei s-au înscris la Școala Pedagogică din Orhei, pe care au absolvit-o cu succes. Valerian Moraru și-a început activitatea pedagogică mai întâi în satele vecine, apoi la Jevreni - întâi pedagog de rând, apoi șef de studii, apoi director, funcție, în care s-a aflat timp de 15 ani. Sub directoria tatălui ați învățat la Jevreni și dumneavoastră. Pe parcurs el a absolvit și Institutul Pedagogic „Ion Creangă” (facultatea de istorie și filologie).

Tatăl dumneavoastră era un om energic, cu toată vigoarea vieții în el. Vă amintiți mereu de acel meci de fotbal, când tatăl dumneavoastră se avântase și el cu o echipă în joc, iar dumneavoastră îi erați adversar. Se juca după niște reguli corectate, fără aut, adică aleargă după minge cât poți și pe unde poți. Și iată că într-un episod de meci v-ați întâlnit în lupta pentru minge, cum s-ar zice, corp la corp cu tata, unul contra celuilalt. Ca să nu vă sufle el balonul, ați șutat atât de puternic, încât acesta, cu tot cu rama ferestrei, a intrat în școală. Văzînd una ca asta, ați luat-o la fugă, iar tata - și el, să vă prindă. Situația s-a produs atât de comic, încât ambele echipe s-au oprit pe loc, hohotind de rîs.

Mama Lidia, din părinți Botezatu, nu era chiar așa „din boieri”, ca tata. Provenea dintr-o familie de țărani mijlocași din Mășcăuți. A făcut și ea Școala Pedagogică din Orhei. Acolo s-au cunoscut și s-au îndrăgit. Împreună și-au făcut gospodăria, împreună au crescut doi copii, pe dumneavoastră și pe sora Silvia, care acum lucrează într-o bibliotecă științifică din Buiucani. Soțul ei, Andrei Grosu, e șeful secției de știință, tineret și sport din sectorul Rîșcani, Chișinău. Anume lui îi sînteți foarte recunoscător, și în clipele grele pentru Silvia, inclusiv operația complicată, la care a fost supusă în vara anului 2006, s-a dovedit a fi un sprijin nemaipomenit. El este un mare pedagog, un rafinat om de o cultură, o autoritate recunoscută nu numai în mun. Chisinău, dar și în multe orașe ale Europei.

Școala tatei din Jevreni inițial era împrăștiată prin mai multe clădiri acomodate, prin tot satul. Era foarte greu să faci careva pedagogie în asemenea condiții. Atunci tata a pornit vorba despre o clădire nouă. Venea zilnic pe la președintele kolhozului, care, de altfel, era un om înțelegător. Și azi așa, și mâine tot așa: „Hai, tovarășe președinte, că păcat de copiii aceștia, ce, ei nu merită niște condiții mai bune?”

Cu ajutorul cîrmuirii kolhozului construcția a pornit. Dar când iată-iată deja urma intrarea în școala nouă, Valerian (în documentele sovietice a fost înscris Valerii) Moraru e poftit la comitetul de partid, unde i s-a spus clar „Nu avem pretenții față de activitatea dumneavoastră, dar la noi toți conducătorii - de kolhozuri, de întreprinderi, de instituții - trebuie să fie comuniști. Sîntem nevoiți să te eliberăm din funcția de director, deși ne pare rău”. „Bine dar...” Nici un „dar”, așa e cerința partidului. Ori scrii cerere de intrare în partid, ori chiar acum te scoatem din funcție. A scns cerere. În organizația primară l-au votat unanim. Dar la raikom s-a găsit unul care a zis „D-apoi el e din kulaci!” I s-a respins. I s-a respins și la CC al PCM. A scris din principiu la Moscova care deja reabilitase familia Moraru. A primit răspuns pozitiv. Dar dumneavoastră stimate Alexandru Moraru, nu ați fost comunist deși ați trecut toate etapele prealabile de octombrel, pioner, komsomolist. Dar carieră de partid nu ați vrut să faceți. În genere aș zice n-ați făcut carieră.

Ați făcut istoria la USM cu Vladimir Potlog, doctor în istorie, cu Iosif Șlain, doctor în istorie, absolvent al Sorbonei cu alți profesori buni! În diplomă vi s-a scris istoric, profesor de istorie și științe sociale. Pîna la urmă ați demonstrat ca puteți fi un bun profesionist și în pedagogie. Dar ați ales calea de cercetător științific. Anticipînd puțin lucrurile, aș vrea să menționez că vă pasionează în deosebi tema politicii statului sovietic față de confesiunile religioase din RSSM în anii 1944-1965 dar nu vă deziceți nici de celelalte teme ca să zic așa, uman-destructive ale statului exsovietic. Dovada e că serialul despre cadrele bolșevicilor, despre care deja am vorbit.

Ați absolvit facultatea, fiind căsătorit. Traian primul copil v-a venit încă în penoada studenției. Ceva mai tîrziu a urmat Boris, apoi Laura. Ambii feciori au absolvit dreptul la București și acolo și lucrează. Laura mai învață la Liceul român-englez „Mircea Eliade”. Despre ea v-au sosit emoțiile de ultimă oră, administrația și colectivul de profesori al liceului aducîndu-vă mulțumiri pentru efortul pe care l-ați depus în educarea fiicei, ca și pentru străduința ei la studii, perseverența și cumînțenia ei.

Mai sus ziceam că nu ați făcut carieră. Ce carieră se putea face la ȘPT-23 din Criuleni unde ați muncit învățător de istorie și științe sociale? Sau la ziarul raional din Criuleni? Nu ați luat calea carierei. Deși... Gustul de a răscoli straturile groase ale istoriei l-ați prins chiar de la acest ziar. Încă de pe când erați la școala profesional-tehnică, dar poate și de mai înainte v-a atras cercetarea istoriei satului natal a altor sate, ba chiar și descoperirea unor momente istorice răzlețe despre Criuleni, despre oamenii de vază al plaiului, despre multe alte întâmplări de pe aici. Le așezați frumușel pe hîrtie și le aduceați la „Biruitoarul”, ziarul raional, iar el v-a oferit chiar și o rubrică specială - „Să ne cunoaștem plaiul”. Pînă cînd v-a luat cu totul în redacția lui, făcîndu-vă șef pe scrisori, de altfel, cea mai interesantă secție. Poate încă de aici vi s-a dezvoltat și a devenit acut simțul vremilor și al epocilor. A contribuit, probabil, la dezvoltarea lui și modestul colectiv de creație al ziarului, care vă antrena, totuși, în fel de fel de discuții captivante. Cu atît mai mult că erați istoric, un istoric deja bine conturat. Aveați și o cultură, și o inteligență avansată, calitate, care de fapt, vă este proprie și acum. Calitate, care pe mine personal, de cînd vă cunosc, mă cucerește total.

Dar ați publicat odată o corespondență critică despre comerțul și alimentația publică din raionul Criuleni, domeniu, de care la comitetul raional de partid răspundea secretarul doi - Grigore Mustea. Imediat după apariția materialului demnitarul de partid v-a și invitat la raikom. Ați crezut că vrea să vă laude pentru ajutor, cînd colo:

- Cine ți-a permis să critici raisoiuzul și obșcepitul? Ce treabă ai tu acolo? Să nu te mai văd prin redacție! Dacă ești istoric, du-te-n școală și predă istoria, că eu și acolo oi trimite-o pe Dina Andreevna (Dina Godzevici, șefa secției de propagandă și agitație a CR al PCM – V.L.) să vadă ce prostii le spui tu copiilor. Chiar acum să-i scrii lui Vîrțan cerere de eliberare. Gazeta e a raikomului, iar tu nici comunist nu ești! Tu nici să lucrezi nu poți în organul de presă al raikomului!

Credeați că nu se mai oprește. Ați ieșit. Ați mai întins-o o săptămînă și jumătate, dar redactorul-șef Mihail Vîrțan era sunat în fiecare zi și presat să vă concedieze. „De ce n-ați rezolvat încă problema?” era unica întrebare a secretarului. În cererea depusă așa și ați scris: „Depun această cerere sub presiune ...”, mai menționînd că munca la redacție o făceați cu toată responsabilitatea și cu multă plăcere.

Două luni ați tot umblat în căutarea unui serviciu. Dar „fiind certat cu raikomul” nu găseați nimic. Care șef s-ar fi încumetat să vă ia, știind din capul locului că va avea de furcă cu Mustea?

În cele din urmă a survenit sfatul prietenesc al Parascoviei Munteanu, șefa secției raionale de cultură, o femeie de o bunătate și inteligență rară:

- Toate ziarele se află la evidența secției de propagandă? a CC al PCM. Du-te și înscrie-te în audiență la Tudor Țopa. Ia cu tine și vreo 10-20 de articole de ale tale, arată-i-le să le aprecieze, spune-i ce și cum...

Auziseți și dumneavoastră de Țopa, îi citiseși niște cărți, dar la moment erați sufocat de prea mult respect și de prea multă timiditate. Pînă la urmă v-ați hotărît că, totuna, nu mai aveți ce pierde. Cu un autocar învechit de vreme, obosit de funcția de șomer, v-ati dus la CC. Multe gînduri ați cernut pe drum, dar nici unul nu v-a sugerat că anume Țopa poate fi balsamul sufletului dumneavoastră. Contrar tuturor temerilor și emoțiilor (chiar v-ați gîndit că nu trebuia să vă porniți) ați ajuns destul de simplu în biroul șefului de partid. Audiența era preconizată pentru zece minute, dar a durat vreo 45. V-a ascultat cu atenție, v-a citit, chiar atunci, cîteva articole, ați discutat nu numai problema dumneavoastră, dar și cele ale redacției și vi s-au spulberat orice emoții, vi s-a părut chiar că discutați de la egal la egal. Și uite că, printre vorbe, Tudor Țopa ia receptorul și-l culege pe Dumitru Munteanu, primul secretar al CR Criuleni al PCM, care tocmai s-a nimerit să fie pe loc. După un schimb obișnuit de vorbe, i-a spus:

- Vă rog să mi-l trimiteți mîine dimineață la mine pe Mustea, că avem cîteva plîngeri asupra lui, iar pe Alexandru Moraru tot de mîine să-l restabiliți în serviciu cu restituirea salariului pentru timpul pierdut din cauza lui Mustea.

Ați putut să vă gîndiți la așa o întorsătură a lucrurilor? Pe parcurs v-ați convins că anume Tudor Țopa era îngerul păzitor al ziaristilor și că anume el, cum era atunci, a revoluționat toată publicistica RSS Moldovenească, i-a dat chip și formă, a umplut-o de personaje vii. Acel Mustea în scurt timp a fost eliberat din funcție, apoi exclus și din partid. Pentru dumneavoastră a fost triumful dreptății. Tudor Țopa a demonstrat nu o dată că dreptatea nu se află chiar la fundul mării.

Mai tîrziu ați mai lucrat la secția raională a învățămîntului public, apoi director al muzeului raional de istorie și etnografie, dar anume de atunci v-ați apucat serios de publicistică. Mai ales, de publicistica documentalistă. Biblioteca proprie a crescut considerabil, au fost adunate sute de cărți, ziare, reviste, discuri etc., care vă ajută în această ocupație. Fiind la muzeu, împreună cu arhitectul-șef al raionului Veaceslav Vatamaniuc ați elaborat blazonul orașului Criuleni, care a fost aprobat și de comitetul executiv orășenesc, și de cel raional. De fiecare dată, cînd veniți în Criuleni, vă încălzește inima acest simbol, instalat la intrarea în oraș.

Dar ziceam de documentaristică. Ultimii șase ani vă preocupă arhivistica. În acest timp ați avut prilejul să țineți în mâini și să cunoașteți multe documente de valoare excepțională. Ați înțeles că nu numai pentru un publicist documentalist, pentru oricine, informația e averea cea mai importantă. Winston Leonard Spencer Churchill, marele om politic englez, spunea că cine posedă informația, posedă lumea. E un mare adevăr. V-ați luat acest postulat drept motto al întregii dumneavoastră vieți. Căutând, studiind, investigând, ați clarificat multe aspecte ale trecutului. De exemplu, ați fost printre primii, poate chiar primul, care a demonstrat că pe teritoriul Basarabiei nu a fost, totuși, holocaust. Cu toate că au fost multe cazuri, când evreii au suferit crunt. Dar parcă alături de ei nu au suferit și românii, ucrainenii, rușii, țigani, polonezii? Cu articolul dumneavoastră din „Flux” (27 aprilie 2005) ați zdruncinat din temelii, ba chiar ați răsturnat cu totul opiniile declarate în cartea „Holocaustul din Basarabia” că și pe acest teritoriu a avut loc campania de exterminare a evreilor. Din acest motiv, ați devenit un personaj pozitiv în cunoscutul articol „A fi basarabean...” semnat de Paul Goma.

Activînd în funcții de răspundere la Partidul Forțelor Democratice, la Arhiva Națională a RM și la Arhiva Organizațiilor Social-Politice a RM, ați studiat și ați publicat în presa de prestigiu de la noi mai multe materiale cu dovezi de documente concrete (publicate pentru prima dată!), care spulberă multe din trîmbițările ideologice comuniste. Aș putea atrage aici atenția asupra unor astfel de publicații de importante inestimabile, ca „De s-ar ridica Ștefan-Vodă”, „Povara trecutului stalinist”, „Dosarul secret 009”, „Răstignit pentru Basarabia”, „Credința pusă la zid”, „Tatarbunar: răscoala după scenariu”, „Chișinău, 1944, ocupat de NKVD”, „Copiii, în grija statului sovietic”, seriarele „Din istoria satului Jevreni”, „1940: cînd au năvălit ‘eliberatorii’ ”, „Comunismul ne-a făcut canibali”, „Victime ale rîșniței staliniste”, „A fost Antonescu antisemit?”, „Credința noastră pîngărită”, „Cadrele bolșevicilor”. Pur și simplu, pun culori măslinii pe fețele triumfătoare ale ideologilor comuniști. Aceste și încă multe alte publicații ale dumneavoastră parcă vin să ne îndemne „E timpul, da, e timpul să ieșim din peșteri, oameni buni și dragi concetățeni! Dați să fim odată și odată noi înșine stăpîni pe vatra noastră și pe spiritul nostru!” Aceasta autopunere de bună voie și cu atîta generozitate în slujba adevărului vă aduce nu numai satisfacția muncii, ea zgîndărește și întărită pe cei cu viziuni adverse, pentru că li se cam ia libertatea de a lătra. Cine poate neglija argumentele care le aduceți?!

Multe din aceste cutremurătoare materiale despre deportări, foamete și canibalism au fost inserate în „Glasul Națiunii”, colectivul căruia v-a adresat cu prilejul semicentenarului dumneavoastră și o felicitare emoționantă, urîndu-vă să ștergeți și mai departe „pragul uitării de pe actele vechi și să le readuceți sufletului nostru”, cum doar dumneavoastră știți: cu talent, nepărtinire și devotament față de breaslă și meleag. De fapt, cum o faceți și prin intermediul celorlalte ziare - „Flux”, „Capitala”, „Ziarul de Gardă”, „Opinia”, „Literatura și Arta” s. a. Participarea dumneavoastră activă, ca membru al echipei „Băieți de dobă” a raionului Criuleni din cadrul emisiunilor televizate „TVC” în anii 1980-1984 a pus în evidență și calitățile artistice, deoarece în cele din urmă ați devenit finaliști. În încheiere aș putea să mai menționez că în viață ați avut noroc de foarte multă lume bună. I-ați cunoscut bine pe Grigore Vieru, Mihai Grati, Viorel Ciubotaru, Gheorghe Urschi, Iulia Tronciu, Silviu Tabac, Igor Snejinschii, Nicolae Dabija, Tudor Topa, Parascovia Munteanu, Claudia Șerșun, Vlad Pohilă, Vasile Șoimaru, Alexandru Magola, pe folchistii Ștefan Hrușcă, Vasile Șeicaru, pe poeta rusă Rima Kazakova, pe istoricii Gheorghe Buzatu, Ioan Scurtu, Ion Caproșu, Alexandra Ioniță, Gheorghe și Elena Negru, Serghei Fomin, Ion Coja, Anton Moraru, ziaristii Vasile Nistase, Vasile Fluturul. Odată cu poezii Grigore Vieru și Gheorghe Voda v-ați nimerit la Onițcani, la un alt Gheorghe Vodă, un nepot, aruncat de destin pe acolo, al poetului din Văleni, și acela a insistat să-i servească pe oaspeți cu un pahar de vin bun, „din via mea”, cum se cîntă, dar în beci, lîngă butoi. Ce era să faceți? Mai ales, că și vinul era, într-adevăr, extraordinar. Și Grigore Vieru a zgîriat pe un perete din gîrliciul beciului un vers, inspirat de situația concretă „Dacă-i Vodă-n Onițcani, / Dă-i în măsă pe dușmani!” Pe această notă optimistă îmi închei și eu răvașul, dragă Alexandru Moraru.

Faceți ceea ce faceți, că bine faceți!
Cu drag, Victor Ladaniuc.

“Mai întâi și la-nceput...”
Chișinău, 2008

DESPRE EDITOR

(din prefață la lucrarea **Alexandru Moraru** „*Basarabia Antisovietică*”, Ed Demiurg, Iași, 2009)

Profesorul **Alexandru Moraru**, specialist recunoscut și apreciat în problemele de istorie contemporană și de arhivistică, harnic editor al surselor trecutului, s-a impus mai cu seamă în ultima vreme grație studiilor și volumelor tipărite la Chișinău ori în Țară, mai precis la Iași și București. În această privință, avem în vedere în chip aparte studiul *Basarabia sub ocupația Kremlinului. Canibalismul provocat de sovietici (Documente șocante)*¹ și volumul, în colaborare cu Prof. Univ. Dr. **Anatol Petrencu**, *Mareșalul Ion Antonescu și Basarabia. 1941-1944. Culegere de documente*².

Prezentul volum, rod al unor investigații de preferință și de durată, reunește mai multe documente, depistate în Arhivele din Chișinău, majoritatea copleșitoare a materialelor fiind inedite. Semnificația științifică și documentară a materialelor este excepțională. Întrucât sunt puse în evidență fapte și persoane de regulă ignorate până acum. Mai precis ies la iveală acele persoane care, în cadrul Basarabiei eliberate (1941-1944), s-au ilustrat pe frontul luptei anticomuniste, dar care ulterior, tocmai de aceea, în urma ocupării teritoriului dintre Prut și Nistru de către forțele Armatei Roșii și ale NKVD-ului și integrării ținutului în componența URSS, au fost judecate și condamnate, la confluența anilor '40-'50, la ani grei de temniță ori mai ales la deportare în zonele îndepărtate „interne” ale Imperiului Roșu (de regulă, în Siberia sau în Asia centrală). Basarabenii surghiuniți în atare condiții s-au întâlnit cu ce-i care-i precedaseră, în urma amplei operațiuni înfăptuită de NKVD în iunie 1941, în zilele care au precedat nemijlocit atacul *Axei* împotriva URSS.

Volumul ne plasează, așadar, în plină epocă a **Gulagului**. Iar, prin deznodământul cauzelor surprinse, și în etapa care a succedat rapid morții lui I. V. Stalin – aceea a **Dezghetului**. Cele mai multe documente datează din **anul 1954**, iar aspectele reflectate se reduc în fond la unul esențial: corectarea, prin deciziile justiției, **care și câtă** mai funcționau în epoca post-stalinistă în Basarabia desprinsă cu forța din cuprinsul Patriei-Mame în 1944, precum și Nordul Bucovinei ori Ținutul Herței, mai apoi Insula Șerpilor³, a destinelor frânte ale românilor dintre Prut și Nistru.

Din motive pe care nu considerăm necesar a le detalia, faptele și procesele desfășurate în Basarabia Românească în cursul epocii staliniste le integrăm pe deplin Holocaustului Roșu, care a bântuit întreaga Țară și toată românimea. Dr. **Florin Mătrescu**, un specialist român stabilit în Germania și recunoscut pe plan mondial prin amploarea și temeinicia investigațiilor sale, a furnizat următoarele date relativ la victimele Holocaustului Roșu pentru România în ansamblu:

a. Prizonieri de război în URSS	180 000
b. Uciși în lagăre și închisori	500 000
c. Uciși în timpul colectivizării forțate:	200 000
d. Revoluția din decembrie 1989	1 400
e. Mișcarea de partizani	10 000
f. Perioada ceaușistă	60 000
g. Basarabia și Bucovina, ca teritorii înstrăinate	1 500 000
TOTAL	2 451 400 ⁴

Fără pretenții exagerate, volumul colegului **Alexandru Moraru** este remarcabil prin dezvăluirile referitoare la tragedia individului sub zodia **Răului absolut**, altfel spus în **Imperiul Gulagului**, pe care Al. Soljenițin, într-o creație literară de geniu, a impus-o definitiv și în parametri naturali oprobriului Umanității.

¹ Apud Stela Cheptea, coordonator, *Paradigmele istoriei*, II, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009, p. 104-109.

² Iași, Casa editorială Demiurg, 2008, 350 p. + ilustrații.

³ Cf. Vasile Diacon, *Reîntregirea. Basarabia, Bucovina și Insula Șerpilor în dezbateri ale Parlamentului României*, Iași, Tipo Moldova, 2006; Dominuț Pădurean, *Insula Șerpilor*, Constanța, Editura Muntenia, 2004.

⁴ Florin Mătrescu, *Holocaustul Roșu. Crimele comunismului internațional în cifre*, III, ediția a III-a, *Addenda*, București, Editura Irecson, 2008, p. 27.

Nu vom încheia înainte de a menționa că perioada și problemele de referință au beneficiat deja de contribuții relevante apărute la Chișinău⁵.

În sfârșit, felicitându-l pe colegul **Alexandru Moraru** pentru realizarea prezentului volum, trebuie să-i mulțumim pentru efortul și izbânda sa științifică deosebită, după cum și pentru cuvintele de bine ce ne sunt adresate și care deschid această CARTE.

Profesor dr. GHEORGHE BUZATU

Directorul Centrului de Istorie și Civilizație Europeană
a Academiei Române, Filiala Iași (n.e.)

---

⁵ Vezi, în acest sens, Valeriu Pasat, *Calvarul (Documentarul deportărilor de pe teritoriul RSS Moldovenești, 1940-1950)*, ed. citată; Ion Țurcanu, *Moldova antisovietică (Aspecte din lupta basarabenilor împotriva ocupației sovietice, 1944-1953)*, Chișinău, Editura Prut Internațional, 2000; Elena Postică, *Rezistența antisovietică în Basarabia, 1944-1950*, Chișinău, Editura Știința, 1997; Muzeul Național de Istorie al Moldovei, *Cartea Memoriei*, vols. 1-4, Chișinău, Editura Știința, 1999-2007.

CUVÂNT ÎNAINTE

Sub coperta acestei cărți veți găsi documente de arhivă, ce apar la lumina zilei în premieră absolută, care confirmă zecile de mii de crime săvârșite în Basarabia de ocupații sovietici. De la apariția ocupantului rus în 1812 pe aceste meleaguri până în prezent, nimeni n-a adus atâta nenorocire, batjocură și moarte în această bucată de Moldova mai mult, decât Imperiul țarist și Imperiul sovietic. Nu există sat ori oraș, care să nu pățimit mai mult sau mai puțin de pe urma ocupațiilor sovietici. Prin sovietici se are în vedere nu numai rușii, ci și ucrainenii, evreii, cozile de topor din așa numita republică autonomă sovietică socialistă moldovenească, venite pe tancurile rusești de peste Nistru etc.

1944. Pe urme încă calde a operațiilor militare au poposit ocupații. Printre cei care prezentau și apărau această putere erau unitățile de elită a NKVD-ului. Acesta era un mecanism de teroare, un fel de ghestapou, numai că sovietic, care avea ca sarcină generală apărarea puterii sovietice și a ideologiei bolșevice, nimicirea morală și fizică a „dușmanilor poporului” și altele, inclusiv terorismul internațional și exportul de revoluție.

Despre evenimentele din 1944 în Moldova sovietică și în capitala ei, orașul Chișinău, s-au scris cărți, monografii, poezii, pictate tablouri, turnate filme și documentare și artistice, compusă muzică, ridicate statui și obeliscuri. Și toate aceste opere politizate la maxim de ideologia stalinistă slăvesc armata roșie, care „ne-a eliberat” și a uitat să se întoarcă acasă, pe Lenin, care ne-a adus lumină, (și s-a mirat mult când a văzut că aici era deja lumină) și alte povești roșii.

Tot ce are omul mai de preț se reduce la viață, familie și casă. Cu câtă trudă și efort își construiește omul o casă. De câte bunuri se limitează și el și familia sa pentru a vedea construită sau cumpărată o casă. Dar ce simte omul când niște venetici înarmați te dau afară din casa ta, instalându-se pentru totdeauna aici și folosindu-se de toate bunurile adunate cu atâta trudă?

Acesta nu este un monolog absurd și lipsit de subiect, ci un adevăr istoric. Vă propun un document⁶ din 1944, care confirmă cele afirmate anterior. El ne face să simțim atmosfera din Chișinău în septembrie 1944, ne arată ce mecanism monstruos a devenit NKVD-ul, care ieșise chiar și de sub controlul stăpânilor săi.

---

⁶ Arhiva Organizațiilor Social-Politice a RM, F. 51, inv. 2, d. 62.

SCRISOARE INFORMATIVĂ

*Secretarul CC al PC(b)M tov. Salogor N.L.
Președintele Sovnarcomului RSSM tov. Constantinov*

Despre încălcarea hotărârii Sovietului Orășenesc și Comitetului Orășenesc al PC(b) al Moldovei din 25 august 1944, despre confiscarea imobilului de stat și ordinea de ocupare a fondului locativ din orașul Chișinău.

Potrivit controlului înfăptuit de Comitetului Orășenesc și comitetele raionale ale PC(b)M din orașul Chișinău s-a stabilit că, mulți lucrători din rândul grupelor operative ale narcomatelor și instituțiilor republicane, preponderent a lucrătorilor organelor și unităților NKVD, și unităților de grăniceri ale NKVD, sosind în orașul Chișinău după ofensiva unităților Armatei Roșii în loc de a stabili o ordine revoluționară în oraș, să restabilească imediat organele puterii sovietice, să organizeze paza obiectelor industriale de bază și a averii statului au ales un drum greșit și dăunător – confiscarea în interese personale a mobilei, ocuparea fără autorizația sovietului orășenesc a imobilului locativ particular și de stat; samovolnic au dat afară din case pe locatarii băștinașii, și-au însușit averea acestor oameni și au instalat pază armată la locuințele goale.

Angajații narcomatului NKVD și a departamentelor acestora prin oraș au „rezervat” un număr mare de apartamente, pe care au instalat tăblițe cu inscripția „OCUPAT DE NKVD”. De exemplu: pe strada Armenească între strada Nicolaevscaia și Haralampievscăia pe toate casele (*puse tăblițe – Al. M.*); pe strada Cuznecinaia între strada Armenească și Cupecescaia mai mult de 20 de case pe care au fost atârinate tăblițele respective sau scrise cu caractere grase pe pereții caselor „OCUPAT DE NKVD”.

Folosindu-se de un asemenea dezmăț, unii lucrători ai NKVD-ului, mulți lucrători din alte narcomate au atârnat inscripții: „OCUPAT DE NKVD”, „MINAT”, „ATENT – CĂINI RĂI” ș.a.

În afară de ocuparea locuințelor și apartamentelor, unii lucrători ai NKVD-ului au început a transporta mobila rămasă din unele case în altele, chipurile, pentru păstrare și transmitere organelor financiare. Acest lucru a servit drept pretext pentru alte organizații și persoane să delapidaze (*să fure, dacă vreți – Al. M.*) averea statului și să confiște ilegal averea orășenilor.

În rezultatul acestor acțiuni în ultimele zile în oraș s-a creat o situație, când noaptea și chiar ziua, persoane necunoscute târâie mobila din apartamente și case. Mulți locatari au pierdut încrederea, că vor mai rămâne în casele lor să trăiască și că le vor lăsa lor averea agonisită de o viață.

Din procuratura orășenească noaptea a fost furată toată mobila. La 2 septembrie 1944 în casa nr. 26 de pe strada Svecnaia, a fost săvârșit un furt a mobilei și a altor obiecte din apartamentul lui Ohrimenco, împuternicit al narcomzagului a județului Chișinău, iar furtul l-a comis șeful grupei de gospodărie a direcției căii ferate Chișinău Condratenco (*ultimul nume în document este scris de mână – Al. M.*).

Organele miliției nu duc o luptă hotărâtoare cu aceste crime, iar tov. Leahov trimite la Comitetul orășenesc de partid informații că, chipurile, „în ultimele 24 de ore în orașul Chișinău n-au avut loc nici un fel de cazuri criminale și n-au fost înregistrate nici un fel de întâmplări”.

Lucrătorii narcomatului NKVD au înșirat posturi înarmate la un șir întreg de case goale ocupate de ei, cum de exemplu: chiar la apartamentul ocupat de secretarul comitetului orășenesc de partid tov. Chiriac, personal, locuitorul narcomului NKVD tov. Orlov a adus cu mașina o santinelă și a instalat-o lângă casă, iar peste două zile a mai adus o santinelă suplimentară, primul din aceștia n-a fost schimbat și n-a mâncat mai bine de 24 de ore.

Exemplul lucrătorilor NKVD l-au urmat alți lucrători cum sunt cei de la NCGB, Comisariatul militar orășenesc, unitățile de grăniceri ale NKVD-ului. În felul acesta numai în raionul Krasnoarmeisk au fost puse mai mult de 50 de santinele, care să păzească apartamente goale.

Santinelelor li s-a ordonat să nu permită apropierea de apartamente și să nu spună nimănui denumirea instituției, care a ocupat clădirea și numele conducătorului acestei instituții. Consecința este următoarea: autoritățile raionale și orășenești nu au posibilitatea să intre în locuințe și să le examineze. Numai în raionul Lenin, 70 de case până în prezent n-au fost examinate și n-avem nici o informație despre starea lor.

Această situație cu atârănarea de tăblițe „OCUPAT DE NKVD”, instalarea santinelelor la locuințele goale în ochii populației băștinașe s-a creat o părere, că, în afară de organele NKVD, alți reprezentanți ai puterii sovietice în oraș nu sunt.

În ocuparea ilegală a apartamentelor, atârănarea tăblițelor „OCUPAT DE NKVD”, alungarea din apartamente a populației băștinașe, instalarea santinelelor și ignorarea autorităților orășenești în primul rând este vinovat narcomul-adjunct NKVD tov. Seriojin și Orlov, care știau despre acțiunile ilegale ale subalternilor, n-au luat nici o măsură și au neglijat importanța politică, n-au pedepsit pe vinovați punând interesele lor personale și interesele subalternilor mai sus decât cele de stat.

Unii lucrători, care s-au inclus în aceste activități ilegale nu au asigurat în primele zile a **venirii puterii sovietice** (*așa-i în document – Al. M.*) în oraș păstrarea averii de stat: numai la stația electrică orășenească, ca rezultat că n-a fost păzită la 25-26 august de către populație au fost furate 2 tone de gaz și 2 tone de ulei, iar în raionul Morii Roșii până la 3 septembrie n-au fost luate sub pază 150 tone de petrol, din care 8 tone au fost scurse în sol. Narcomul-adjunct NKVD tov. Leahov a fost avertizat despre acest lucru, dar măsuri pentru a organiza paza n-a întreprins. Numai după amestecul Comitetului Orășenesc de partid a fost stabilită paza și nu din partea forțelor NKVD, ci cu efortul și forțele Sovietului orășenesc.

Unii lucrători ai organelor și unităților NKVD-ului admit acțiuni și atitudini nesovietice față de populația locală, cum de exemplu: șeful secției de miliție nr. 4, Antonov a trimis pe subalternul său, sergentul Astafiev în raionul secției de miliție nr. 2 pentru a confisca fără nici un temei legal pianul cetățenei Tomici (str. Gogol, nr. 4). Stafiev a amenințat-o în prezența lucrătorului CR PC(b)M, șeful secției organizatorice tov. Borzovoi a raionului Krasnoarmeisk, că pianul va fi confiscat cu ajutorul armelor, dacă Tomici nu-l va da de bună voie.

Învățătorul Cerencov (locuitor, str. Ostrovschii, 18) a fost evacuat forțat din propriul apartament. Tot de la el i s-a luat și mobilierul. Acest lucru l-a făcut căpitanul Videășev, șeful ITK NKVD-ului. Pe cetățeanul Popa (str. Alexandrovsciaia, 155) lucrătorului NKVD-ului Bolteanschii a evacuat-o forțat din apartament în bucătărie și i-a luat mobila. Feciorul cet. Popa face serviciul în Armata Roșie.

Asemenea exemple pot fi prezentate mult mai multe, dar din cauză că, mulți infractori refuză să comunice numele și locul de serviciu, noi nu le prezentăm, dar exemplele aduse de ajuns pentru a face o concluzie, că comportamentul unor lucrători ai organelor și unităților NKVD-ului discreditează în ochii populației băștinașe puterea sovietică și creează o imagine greșită cu dispoziții politice dăunătoare.

Toate aceste fapte mărturisesc despre faptul, că organizația de partid a NKVD-ului RSSM și secretarul ei de partid tov. Cabluca trec cu vederea încălcarea legilor sovietice de unii lucrători, nu-i dau o importanță principială politică și nu pedepsesc pe vinovații. Aceasta vorbește despre nivelul scăzut al lucrului partiinico-politic în rândurile colaboratorilor narcomatului.

Biroul comitetului orășenesc de partid la 6 septembrie curent a discutat la ședința sa închisă situația creată în oraș privind îndeplinirea hotărârii Sovietului orășenesc al PC(b)M din 25 august 1944. După o scurtă informație la tema respectivă, cei prezenți la ședința biroului Comitetului Orășenesc al PC(b)M Comisarul Norodnic al afacerilor interne a RSSM tov. Marcheev, locțiitorul lui, tov. Seriojin și secretarul Cabluca nu conștientizau și chiar considerau neîntemeiată problema pusă la biroul Comitetului Orășenesc de partid. După cuvântările câtorva membri ai biroului comitetului orășenesc, secretari ai comitetelor raionale a PC(b)M, președinți ai executivelor raionale, sub influența faptelor relatate de tov. Marcheev în cuvântarea sa, a declarat că problema este pusă corect și la timp și că el în calitate de narcom va lua cele mai hotărâte măsuri pentru instaurarea ordinii printre colaboratorii instituției sale.

În proiectul hotărârii s-a propus să fie excluși din rândurile partidului comunist (bolșevic). Tov. Seriojin, care s-a adresat membrilor biroului cu rugămintea că el a conștientizat și recunoaște greșelile și că va lua toate măsurile pentru corectarea lor imediată și că el ca comunist trebuie să fie pedepsit pentru acțiunile sale. Tov. Seriojin i s-a dat muștrare aspră cu înscrierea în fișa personală.

Biroul Comitetului Orășenesc al PC(b)M a decis de a organiza o adunare extraordinară închisă de partid în organizația narcomatului NKVD, pentru a discuta hotărârea biroului Comitetului Orășenesc al PC(b)M.

Cu toate că la ședința biroului Comitetul Orășenesc al PC(b)M tov. Marcheev, Seriojin, Cabluca au recunoscut justă și binevenită problema pusă la biroul Comitetului Orășenesc de partid, în aceeași noapte din ordinul tov. Marcheev a organizat o investigație a faptelor, au pus la îndoială hotărârea biroului Comitetului Orășenesc de partid, au început în toiu noapții să meargă de la o casă la alta și să ancheteze pe locatari privind problema nominalizată.

A doua zi, tov. Marcheev a declarat, că faptele nu s-au adevărit – 100 procente și că la biroul Comitetului Orășenesc pe ei i-au defăimat.

Tov. Marcheev a interzis secretarului organizației de partid tov. Cabluca de a petrece o adunare de partid și de a aduce la cunoștința comuniștilor hotărârea (ultimul cuvânt este adaos la textul dactilografiat – Al. M.) Comitetului Orășenesc al PC(b)M.

Comunicându-vă cele relatate Vă rugăm să puneți în discuție această problemă la ședința biroului CC al PC(b)M.

Secretarul Comitetului Orășenesc al PC(b)M / semnat/ Selivanov
(*ștampila*)
Președintele Sovietului Orășenesc / semnat/ V. Vizitei.
8 septembrie 1944
or. Chișinău

Cu regret și astăzi se mai găsește câte un istoric aventurier cu simbrerie la Moscova sau Kiev, care stoarce din deget informații mincinoase „științifice” cum că oamenii din Basarabia și-au dorit din tot sufletul venirea rușilor.

Cine sunt totuși acei luptători pentru instaurarea puterii sovietice în Basarabia ? Cine a susținut și așteptat ocupația Basarabiei de URSS în 1940, în 1944 ?

Răspunsul la această întrebare îl găsim tot în documentele sovietice. Cum se spune pe la noi: „pasărea pre limba ei piere !”. În Arhiva organizațiilor social-politice a RM (fosta Arhivă a CC al PCM), alături de alte documente, se păstrează și un fond arhivistic deosebit de important intitulat „Colecția de documente privind mișcarea ilegală comunistă din Basarabia 1900-1975 ”, care în limbaj arhivistic are cifrul: F. 50, adică fondul nr. 50.

În respectivul fond, în inventarul nr. 6, alături de alte dosare de arhivă, se păstrează și dosarele personale ale celor care au luptat ilegal în Basarabia pentru instaurarea puterii sovietice în Moldova. Consider oportun de a prezenta această listă de dosare personale, respectând ordinea și numele conform originalului:

<i>Numărul dosarului</i>	<i>Numele luptătorului ilegalist</i>		
23	Abramovici Șail Moiseevici	56	Coifman Iacov Buruhovici
24	Arm Augusta Șulimovna	57	Codresca Ivan Dmitrievici
25	Avramescu Idas Ionteleвна	58	Lempert Fișeli Șlemovici
26	Averbuh Șeindel Leibovna	59	Lobel Solomon Moiseevici
27	Baadji Nicolai Antonovici	60	Lupan Andrei Pavlovici
28	Bernard Raiss	61	Ler Betea Iosifovna
29	Brodscăia Dvoira Zaharovna	62	Mozeș Evghenii Ignatievici
30	Britva Liuba Aronovna	63	Morghenștein Izraili Marcovici
31	Bruhăis Srul Pinhusovici	64	Meguș Tuba Abramovna
32	Budeștscaia Ester Isacovna	65	Oighenștein Mihail Nicolaevici
33	Bujor Iosif Aronovici	66	Oighenștein Lev Nicolaevici
34	Boguslavschi Iacov Tovievici	67	Ormos T..J.
35	Boguslavschaia Pesea Iacovlevna	68	Pastar Zisea Leibovici
36	Vigdorcic Lazari Ioilovici	69	Petrov Petr Ivanovici
37	Vainberg Niuchi (<i>Beniamin</i>) Marcovici	70	Ralli Valter Marcovici
38	Vainștok Lia Isacovna	71	Reidiboim Rahili Isacovna (<i>Zelicovna</i>)
39	Vișcanțan Polia Efimovna	72	Reievici Iacov Moiseevici
40	Grinman Isaac Iosifovici	73	Rosman Lupa Beruhovici
41	Gudis Lev Șmilovici	74	Rosman Erna Abramovna
42	Galigfarb Abram Isacovici	75	Rabinovici Faiga Ianchelevna
43	Grimberg Fira Izrailevna	76	Romanenco Nicolai Nicolaevici
44	Gerștein Haim Srulevici	77	Raievici Iacov Moiseevici
45	Diner Etea Iacovlevna	78	Sinitifcher Fridl Molseevici
46	Escanazi Ilia Iosifovici	79	Scvorțov Mihail Iacovlievici
47	Erlih Marc Semienovici	80	(<i>numele adevărat- Leibovici Izrail Abramovici</i>) Slepenciuc Fiodor Andreevici
48	Zighelibaum Abram Marcovici	81	Toma Soripin- Toma Solomonovici
49	Zeigher SimonVolfovici	82	Fihman (<i>Mucinic</i>) Riva
50	Kriper Moisei Grigorievici	83	Farștein David Rafailovici
51	Crivoruc Haia Gherșevna	84	Faerștein Raisa Gherșcovna
52	Constantinovschii Ilia Davâdovici	85	Țucherman Mare Borisovici
53	Crivoruc Ion Moiseevici	86	Cernei Semion Fedorovici
54	Kaț Adolf Iosifovici	87	Cioclo Mordco Ghidalevici
55	Chellerman Dmitrii Mihailovici	88	Șveiț Dvoira Ghedalievna
		89	Șehter Roza Borisovna

Nu voi comenta, e clar și așa cine pândea porțile țării ca în momentul potrivit să le deschidă dușmanului !

Aparatul represiv sovietic a făcut multe victime printre oamenii care încercau să lupte, să opună rezistență ocupanților sovietici. Sunt mii de cazuri, când în urma unei vorbe, a unui cuvânt spus sau scris împotriva regimului sovietic, omul era băgat la închisoare pentru mulți ani. Cenzura sovietică controla tot. Ea hotăra care cărți se poate să fie citite de cetățeni și care să fie interzise, ce fel de muzică să asculte, ce filme să privească etc.

Pentru a-i depista pe „dușmanii poporului” cenzura sovietică supunea unui control riguros și corespondența poștală atât civilă, cât și militară. Pentru confirmare vă propun un fragment al unui document⁷ de arhivă:

SECRET

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 15 noiembrie 1945 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CELAC IACOV CONSTANTINOVICI, anul nașterii 1915, originar din satul Butorovca, raionul Soroca, RSSM, fără de partid, studii - 4 clase, din țărani mijlocași, până la arestare a lucrat ca milițian în secția de miliție a județului Soroca, RSSM.

CELAC a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1945 a scris câteva scrisori cu conținut antisovietic și le-a expediat prin poștă fraților săi Dmitrii și Grigorii, care făceau serviciul militar în Armata sovietică. Acest lucru se confirmă prin mărturia condamnatului CELAC și prin probe materiale.

Astfel, urmează de recunoscut, că CELAC a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Probabil, că cititorul a observat, că respectiva persoană nu a participat la acțiuni active, deschise împotriva sistemului de ocupație sovietic. Doar și-a exprimat o opinie personală pe care a împărtășit-o fraților săi. Adică, cenzura prin tot felul de metode draconice ținea orice familie sub un control riguros, chiar și familiile milițienilor.

După arestările și deportările masive sovietice din 1940-1941 și 1948-1949 în casele oamenilor s-a instalat Frica.

Frica de armele și baionetele rusești, frica de ne cunoașterea limbii ruse, că nu va ști ce să-i răspundă *nacialnicului*, frica că mâne-poimâne va fi arestat și dus în Siberia, frica că în orice moment pot veni ocupanții sau slugoii lor din raion sau sat pentru a confisca calul din grajd, vaca din ocol sau ultima bucată de la gura copiilor săi. Zilnic, sau cel puțin săptămânal din diferite localități dispăreau fără urmă oameni, familii întregi preponderent din cei mai activi și buni gospodari.

Averea acestora era confiscată de stat sau de mai multe ori era împărțită între cei care trebuiau să îndeplinească această procedură.

Persista și frica, că va fi trădat de rude, prieteni, vecini că a fost membru al unui partid politic din România, sau a avut vre-o funcție la primărie în cadrul statului unitar român.

Atmosfera psihologică încordată și frica-acestea erau instrumente sovietice sigure și verificate încă în 1937 în Rusia. Era o frică reciprocă a unuia față de celălalt.

Cu toate acestea au fost multe exemple de nesupunere, de rezistență de luptă împotriva statului agresiv și totalitar sovietic.

Unele forme de luptă erau individuale și modeste altele de dimensiuni mai mari și mai bine organizate.

Unul din aceștea a fost cel care i-a spart „capul” lui Lenin. Mai corect spus – bustul întemeietorului și conducătorului al statului sovietic, care era amplasat în centrul satului (chiar de la prima ocupație sovietică din 1940, apoi cea de-a doua din 1944, exista o tendință propagandistică de a înălța în fiecare localitate câte un monument, sau cel puțin un bust lui Lenin și câte un monument al soldatului sovietic, pentru noi și din banii noștri, ca să nu uităm niciodată cine este stăpânul aci.).

⁷ Arhiva Națională a RM, F. 3085, inv. 1, d. 783, f. 4.

În acest volum sunt prezente documente de arhivă, care confirmă faptul, că nemulțumirea și lupta se ducea nu numai individual dar și în grup despre activitatea organizațiilor patriotice antisovietice „Sabia dreptății”, „Organizația Naționalistă din Basarabia” etc.

În toate perioadele istorice, majoritatea comunităților minoritare (ruși, ucraineni, evrei etc.) din Basarabia au fost pe poziții diametral opuse față de populația românească autohtonă. În majoritatea cazurilor acestea au făcut front comun pentru a impune interesele minoritarilor asupra majorității naționale. Și de fiecare dată au învins ! Au învins majoritatea românească, deoarece de partea celor în minoritate era puterea sovietică cu toate componentele sale: armată, închisori, NKVD apoi KGB-ul, spitale de psihiatrie și alte instrumente ale unui stat totalitar.

* * *

În volumul I au fost incluse 307 de documente în majoritate inedite din fondul arhivistic depozitate la Arhiva Națională a RM. **Documentele au fost întocmite de angajații procuraturii sau a securității sovietice evident în limba rusă, după cum se scriau toate documentele de stat. Din lipsa cunoștințelor acestora a onomasticii și denumirii localităților românești din Basarabia, în respectivele documente au fost admise unele regretabile erori. Dar documentul este document, chiar dacă este scris de oameni cu mâinile pline de sânge și cu mai puțină carte.**

Ordinea documentelor publicate în culegere nu a fost selectată din punct de vedere cronologic sau alfabetic, ci în ordinea cum au fost înregistrate în fondul arhivistic al Arhivei Naționale a RM.

Documentele incluse sunt unul mai șocant ca altul. În fiecare document vom depista tragedia unui om sau al unui grup de oameni arestați, judecați, deportați sau omorâți.

Culmea obrăzniciei ocupanților sovietici a fost atunci, când după ce au ocupat pământul românesc al Basarabiei, pe cei care luptau împotriva sovieticilor sau cel puțin care nu le susțineau politica erau învinuiți în trădare de patrie! Adică după august 1944 patria românilor din Basarabia și a celorlalți locuitori a devenit URSS? Zeci și sute de locuitori au fost judecați fiind învinuiți în trădare de patrie. „Patria” care a venit pe tancuri.

În unele texte ale documentelor incluse poate fi depistată expresia „locul ispășirii pedepsei nu este cunoscut”, fapt care confirmă că autoritățile sovietice în majoritatea cazurilor nu duceau întotdeauna o evidență strictă a celor arestați și deportați din Basarabia. Important pentru ei era să-i ducă de la casele lor... și cât mai departe!

Veau să vă comunic că în Arhiva Națională a RM au mai rămas încă câteva mii de dosare nevalorificate la tema propusă. Sunt sigur, că unii din cercetători și cititorii acestei culegeri în documentele incluse vor depista nume cunoscute ale rudelor, prietenilor etc.

Ar fi o regretabilă eroare, dacă nu vom menționa câțiva istorici care au adus un aport considerabil la subiectul nominalizat. Acestea sunt lucrările istoricilor Valeriu Pasat, Elena Postică, Anatol Petrencu, Anton Moraru, Ion Țurcanu, Elena și Gheorghe Negru, Elena Șișcanu, Viorica Olaru Cemârtan și alții. Cartea Memoriei, un Catalog al victimilor regimului totalitar comunist apărută în 4 volume la Chișinău sub redacția și îngrijirea Muzeului Național de istorie a Moldovei a fost o reușită de excepție.

În documentele propuse sunt schimonosite majoritatea numelor, Ion este scris Ivan, Petru scris Piotr, Ștefan scris Stepan, patrioții sunt numiți trădători sau cel puțin colaboraționiști, războiul pentru întregirea Țării este numit de sovietici marele război pentru apărarea patriei. Da, da, acea „patrie” care a poposit în Basarabia pe tancurile bolșevice.

Mașina de propagandă și agitație, uriașa mașină sângeroasă a nkvd-ului, kgb-ului a distrus multe vieți atât moral, cât și fizic, dar n-au izbutit să îndobitocască mintea băștinașilor ! Posibilitatea de a regenera, de a se renaște din scrum asemeni pasării Phenix. Locul bunicilor și părinților noștri împușcați, băgați în gropi cu var, exilați în Siberia, maltratați și furați în propria casă l-am luat noi, copiii și nepoții lor, care în prezent luptă pentru implimentarea valorilor civilizate.

ALEXANDRU MORARU

* Câteva documente din acest volum editorul le-a publicat în articolul „Așa a început sovietizarea” în revista „Magazin istoric” nr. 6-7 din 2006 și nr. 6 din 2007.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

- Documentul 1**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Malinovschii Constantin Ignat din s.Cinișeuți, raionul Rezina condamnat pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice și al unuia din fondatorii PSUS si al statului sovietic.**
- Fondul arhivistic (F.3085) Arhiva Națională a RM
(in continuare ANRM)*
- Documentul 2**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Guzgan Grigore Tudor din Hăsnășenii Mari , raionul Bălți condamnat pentru că a spart bustul lui Lenin fondatorul PCUS și al URSS.**
- Documentul 3**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Bălțatu Gheorghe Semion din s.Pelenia, raionul Bălți condamnat pentru agitație antisovietică clevetirea realității sovietice și a unuia din fondatorii PCUS.**
- Documentul 4**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Celac Iacob Constantin din s. Butor (Butorovca-n.e.) raionul Soroca condamnat pentru că în 1945 a scris câteva scrisori cu conținut antisovietic fraților săi, care făceau serviciul militar.**
- Documentul 5**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Roșco Ițhoc Ghețevici din or.Chișinău condamnat pentru convingeri naționaliste, care în 1928 a devenit membru al organizației sioniste naționaliste „Mercaz”, etc.**
- Documentul 6**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Saușeva Lidia Dmitrievna (alias Jidovețkaia Leica Davâdovna) originară din or.Moghiliov-Podolsk, Ucraina condamnată pentru că în 1950 a întocmit și răspândit 4 foi volante cu conținut antisovietic.**
- Documentul 7**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Carajelesco Ivan Dmitrievici din s.Cemelioi, raionul Tarutino, regiunea Izmail condamnat pentru că în perioada războiului a lucrat translator într-o unitate militară germană.**
- Documentul 8**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Costiuc Ivan Arsenie din s.Sadaclia, raionul Romanovca condamnat pentru agitație antisovietică clevetirea orânduirea colhoznică.**
- Documentul 9**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Martânov Evghenii Ivanovici originar din or. Belorețk, RASS Bașchiră condamnat pentru că în 1948 a scris o scrisoare anonimă cu conținut antisovietic adresat Ministerului Afacerilor Externe al URSS în care clevetea orânduirea sovietică, politica externă a statului.**
- Documentul 10**   **Recursul Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui Zaleskii Nicolai Alexandrovici originar din or.Demidov, regiunea Smolensk (Rusia)condamnat pentru că în 1946-1947 a confecționat peste 10 foi volante anonime o parte din care aveau conținut antisovietic.**

- Documentul 11** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Gorean Eudochim Grigore** din s. Pârlița, raionul Ungheni condamnat *pentru că fiind în stare de ebrietate la 18 decembrie 1950 în clubul din sat, unde se afla sectorul electoral, a provocat acțiuni huliganice, înjura etc.*
- Documentul 12** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Popova Iulia Epifanovna** din or. Tiraspol condamnată *pentru agitație antisovietică clevetirea realitatea sovietică , lăuda traiul și legile române, răspândea zvonuri despre un eventual război cu blocul anglo-american.*
- Documentul 13** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Greco Cozma Ion** din s. Sofia, raionul Cărpineni condamnat *pentru activitate în secta antisovietică a inochiențiștilor, făcea agitație antisovietică în rândurile populației.*
- Documentul 14** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Gușan Dumitru Tudor** din raionul Drochia condamnat *pentru că în perioada războiului a fost proprietarul unui restaurant, întreținea legături cu jandarmeria română etc.*
- Documentul 15** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Bașchir Piotr Afanasievici** din s. Ivancea, raionul Orhei condamnat *pentru agitație antisovietică clevetirea realității sovietice, calomnii la adresa colhozurilor.*
- Documentul 16** Procurorul General al URSS către Colegiul de Transport al Judecătoriei Supreme a URSS privind recursul la sentința data lui **Pereteatiko Pavel Iacovlevici** originar din Rusia, condamnat *pentru agitație antisovietică*
- Documentul 17** Procurorul General al URSS către Colegiul de Transport al Judecătoriei Supreme a URSS privind recursul la sentința data lui **Iașciuk Semion P.** originar din Ucraina, condamnat *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 18** Procurorul General al URSS către Colegiul de Transport al Judecătoriei Supreme a URSS privind recursul la sentința data lui **Baluc Ivan Filipovici** originar din Ucraina ,condamnat *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 19** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Rusu Andrei Ion** din raionul Zgurița condamnat *pentru că în iunie 1941 a întâlnit armata română cu pâine și sare, a lucrat funcționar la primăria din sat.*
- Documentul 20** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Mârza Nicolae Mitrofan** din s. Negrea, raionul Cărpineni condamnat *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice, în perioada 1946-1949 a scris și afișat în locuri publice mai multe foi volante cu caracter antisovietic .*

- Documentul 21** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Blaj Ion Vasile** din s.Coșcodeni, raionul Chișcăreni condamnat *pentru agitație antisovietică în anul 1950 clevetirea realității sovietice și lăuda sistemul capitalist.*
- Documentul 22** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței **unui grup de sectanți inochiențiști** din condamnat *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității sovietice.*
- Documentul 23** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Razgradschii Dmitrii Dmitrievici** din s.Cazaclia, raionul Taraclia condamnat *pentru că a lucrat în funcție de polițișt servind prin aceasta în timpul războiului autoritățile române.*
- Documentul 24** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței **unui grup de locuitori** din s.Chițcani, raionul Telenești (Balan Gheorghe Tudor, Racu Ion Trofîm, Călcâi Petru Anton) și unul din or.Chișinău (Zaporojan Serghiu Tudor) condamnați *pentru ca au fost membri ai unor partide politice din România.*
- Documentul 25** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Baibarak Nicolai Victor** din satul Pociumbeni,raionul Brătușeni condamnat *pentru că în perioada 1941-1944 a lucrat în funcție de comandant al plutonului de pregătire militară pentru armata română.*
- Documentul 26** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Sapigora Nicolai Cuzmici** din s.Roghi, raionul Dubăsari condamnat *pentru agitație antisovietică , clevetirea realității socialiste.*
- Documentul 27** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Moroi Zaharia Ion** din s.Trușeni, raionul Chișinău condamnat *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 28** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentințelor lui **Zamostean Teodora Constantin și Zbirean Maria Gheorghe** condamnate *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 29** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Priseajniuk Nadejda Danilovna** din or.Chișinău condamnată *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității socialiste.*
- Documentul 30** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Fricăuțanu Andrei Pantelemon** din s.Pârlița, raionul Bălți condamnat *pentru agitație antisovietică, cânta cântece cu un conținut antisovietic, lăuda puterea militară a Germaniei naziste.*

- Documentul 31** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Șvâdea Vasilii Pavlovici** originar din RSS Ucraineană condamnat *pentru agitație antisovietică, în timpul arestării a opus rezistență fizică.*
- Documentul 32** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței **unui grup de sectanți iehoviști** (Teleucă în doc.Teleuca-n.e.)Gheorghe Vasile, Sărăcuță (in doc.Saracuza)Vladimir Semion ambii din s.Ocnița, raionul Ocnița condamnați *pentru agitație antisovietică clevetirea realității sovietice prin intermediul prejudecăților religioase sectare.*
- Documentul 33** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Trușci Anton Ilici**, originar din s.Șaba,raionul Limansk, regiunea Odesa condamnat *pentru agitație antisovietică și ostilitate față de puterea sovietică.*
- Documentul 34** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Macalici Grigore Isidor** din Slobozia raionul Slobozia condamnat *pentru că în perioada 1941-1944 a lucrat în funcție de polițist.*
- Documentul 35** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Oloieru Vladimir Ananii** din Hăsnășenii Mari, raionul Bălți condamnat *pentru agitație antisovietică .*
- Documentul 36** **Recursul** Procurorului RSSMoldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Leșan Ion Matei** din Năpadova raionul Vertiujeni condamnat *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice, lăuda vieții din România burgheză.*
- Documentul 37** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Glavan Anton Nicolae** din s. Pelenia raionul Bălți condamnat *pentru agitație antisovietică și se pronunța împotriva colhozurilor.*
- Documentul 38** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Gobjilă Ion Tudor** din s.Dumbrăvița raionul Chișcăreni condamnat *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității socialiste, lăuda viața din SUA și Anglia.*
- Documentul 39** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Sebinov Ivan Ivanovici** din raionul Congaz condamnat *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității sovietice, lăuda vieții din România burgheză.*
- Documentul 40** **Recursul** Procurorului RSSMoldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Kara Dmitrii Petrovici** din raionul Comrat condamnat *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice și a unor conducători de partid și de stat.*

- Documentul 41 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Juratova Parascovia Tihonovna** din s.Ciobruți, raionul Slobozia condamnată *pentru că în 1948 în timpul confiscării de la ea a pâinii a opus rezistență autorităților împreună cu alți membri ai familiei sale.*
- Documentul 42 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Tașeva Domnica Ivanovna** din s. Taraclia, raionul Taraclia condamnată *pentru că lăuda viața din România și răspândea idei antisovietice.*
- Documentul 43 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Chîrjoi Grigore Ion** din s.Mălăești, raionul Tiraspol , cu ultimul loc de muncă în funcție de secretarul II al CR Bulboacă al ULCTM condamnat *pentru scrierea unei foi volante antisovietice cu chemări deschise la nimicirea comunistilor și întemeierea unei organizații antisovietice.*
- Documentul 44 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Rusu Vasile Vasile** din s.Ciuciuleni raionul Strășeni condamnat *că s-a bucurat în public că a murit Iosif Stalin.*
- Documentul 45 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Soroca Vladimir Nicolaevici** originar din Rusia condamnat *pentru agitație antisovietică la locul de lucru din or.Bălți.*
- Documentul 46 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Bunăcale Nicolae Iacob** din s.Budei raionul Orhei condamnat *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 47 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Crăciun Grigore Nicolae** din regiunea Ismail condamnat *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 48 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Toma Avram Dionisie** din raionul Chișinău condamnat *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice .*
- Documentul 49 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Boghean Grigore Vasile** din s. Glavan, raionul Drochia condamnat împreună cu Burlac S.I., Ciobanu S.P și Osavciuk I.P. și alții *că fiind membri ai sectei religioase inocheientiste au făcut agitație antisovietică*
- Documentul 50 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Cupcenco Alexandr Feodorovici** originar din Ucraina condamnat *pentru agitație antisovietică , clevetirea realității socialiste.*

- Documentul 51** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Jelauc Mihail Onofrei** din raionul Dubăsari condamnat *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice și lăuda modul de viață din România.*
- Documentul 52** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Lungu Timofei Ion și Turtă Timofei Tudor** ambii din s.Zubrești , raionul Strășeni condamnați *pentru faptul, că la 18 septembrie 1952, fiind în stare de ebrietate, au intrat în clubul satului unde se desfășura adunarea comsomolista și folosind cuvinte necenzurate cleveteau puterea sovietică și orânduirea colhoznică.*
- Documentul 53** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Podgorneac Piotr Spiridonovici** originar din regiunea Cernăuți condamnat *pentru că a tăiat 2 portrete ale conducătorilor partidului și guvernului sovietic, care atârnavă pe perete în club.*
- Documentul 54** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Procurorul General al URSS în scopul modificării sentinței lui **Miron Marin Alexandru** din s.Andrușii de Sus raionul Cahul condamnat pentru antisovietism.
- Documentul 55** **Recursul** Procurorului URSS către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Miron Marin Alexandru** condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul unei foi volante în care critica politica fiscală a statului sovietic ,clevetea realitatea sovietică.*
- Documentul 56** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Cantareli Ioana Olimpiu** din raionul Taraclia condamnată *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice*
- Documentul 57** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Macarciuc Agafia Erofeevna** din raionul Bender condamnată *pentru că a furat lingerie din dotarea unității militare nr.7481 dislocată în or.Chișinău și făcea agitație antisovietică.*
- Documentul 58** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Kraievschii Lev Petrovici** originar din Bielorusia condamnat *pentru agitație antisovietică, clevetirea realității sovietice.*
- Documentul 59** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Plămădeală Gheorghe Panfile** din s.Cobusca Nouă, raionul Bulboaca condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioase ilegale a inochiențiștilor*
- Documentul 60** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Samsonov Boris Chirilovici** din or. Bender condamnat *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității sovietice.*

- Documentul 61** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Matveiciuc Alexandru Alexei** din s.Clocușna, raionul Ocnîța condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul a 2 foi volante scrise și afișate de el.*
- Documentul 62** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Dranca Alexandru Ion** din s.Larga, raionul Lipcani condamnat *pentru agitație antisovietică și lauda traiului din România.*
- Documentul 63** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Zeidman Leia-Reina Srulevna** din s. Lipcani , raionul Lipcani condamnată *pentru că a fost agent secret a jandarmeriei române și a denunțat mulți activiști ilegaliști evrei ai comsomolului leninist. (in document sunt incluse câteva marturii drept confirmare)*
- Documentul 64** **Recursul** Procurorului URSS către Colegiul de Judecată pe Problemele Penale al Judecătoriei Supreme a URSS privind dosarul lui **Zeidman Leia-Reina Srulevna** condamnat *pentru colaborare activă cu organele de forță românești.*
- Documentul 65** În loc de Recurs Procurorului RSS Moldovenești privind dosarele condamnaților **Trăistaru Ion Ion, Bolea Ștefan Ion, Grosu Leonid Ion, Polucciu Daniel Pavel, Conișescu Gheorghe Anton** *pentru a li se micșora termenul de detenție.*
- Documentul 66** Scrisoare.Adjunctul Procurorului RSSM către Adjunctul Procurorului General al URSS privind dosarele condamnaților.(*vezi documentul nr.65*)
- Documentul 67** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Merlan Zaharia Dumitru** dinVăleni, raionul Vulcănești, condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei religioase a inochiențiștilor.*
- Documentul 68** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Dorogan Tudor Constantin** din satul Liman, raionul Reni , regiunea Ismail condamnat *pentru că fiind în armata sovietică în anul 1941 și căzând prizonier a acceptat serviciul în batalionul de pază al Armatei 18-a române. După război a făcut agitație antisovietică în sat.*
- Documentul 69** **Recursul** Procurorului General al URSS către Colegiul Judiciar pe Probleme Penale al Transportului Feroviar al Judecătoriei Supreme a URSS în scopul modificării sentințelor lui **Dicusară Damian Ion** din r-nul Brătușeni și **Abramov Valentin Andreevici** din regiunea Odesa condamnați *pentru agitație antisovietică și clevetirea realității sovietice.*
- Documentul 70** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Bostan Spiridon Vasile** din s.Brânza raionul Vulcănești condamnat *pentru că a fost membrul Partidului Național Țărănesc din România și din 1942 până în 1944 a lucrat în funcție de primar în sat.*
- Documentul 71** **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Șapiro Bențion Izrailevici** din or. Chișinău condamnat *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității sovietice.*

- Documentul 72 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Fomin Anton Ananievici** din raionul Florești condamnat *pentru că în perioada războiului a făcut serviciu la jandarmeria română, iar după război a făcut agitație antisovietică.*
- Documentul 73 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Croiton Irimia Ion** din raionul Cărpineni condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei inochiențiștilor.*
- Documentul 74 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Ghinculeac Vasili Ivanovici** din raionul Briceni condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioase ilegale a adventiștilor-reformatori.*
- Documentul 75 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentințelor lui **Coșan Alexei Ion și Cherdivară Gheorghe Ion** ambii din s. Pitușca, raionul Călărași condamnați *pentru agitație antisovietică la adunarea generală a kolhoznicilor la 18 septembrie 1952 și au clevetit realitatea sovietică.*
- Documentul 76 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Popov Nicolai Timofeevici** originar din or.Stalingrad condamnat *pentru agitație antisovietică ,clevetirea realității sovietice.*
- Documentul 77 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentințelor lui **Kutasov Ivan Nicolaevici și Zaporojan I.I.**(conform originalului-n.e) condamnați *pentru agitație antisovietică clevetirea realității sovietice în cadrul sectei Martorii lui Iehova și nu numai.*
- Documentul 78 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Pânzaru Dumitru Radion** din raionul Kotovsc condamnat *pentru agitație antisovietică.*
- Documentul 79 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Popa Ion Dumitru** din raionul Telenești condamnat *pentru că a fost ostil față de puterea sovietică și în perioada războiului a avut diferite funcții la primăria din sat.*
- Documentul 80 **Încheiere** la dosarul familiei lui **Ciubotaru Ion Constantin** din s.Racovăț , raionul Soroca, condamnat *pentru că a fost membru activ al unei organizație naționaliste antisovietice.*
- Documentul 81 **Încheiere** la dosarul familiei lui **Cerlat Andrei Filip** din s.Dubăsarii Vechi, raionul Criuleni condamnat *pentru colaborare cu autoritățile români în timpul războiului.*
- Documentul 82 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței **membrilor Organizației patriotice numite Organizația Naționalistă din Basarabia (ONB) care avea drept scop pregătirea răscoalei armate împotriva puterii sovietice.**

- Documentul 83 **Recursul** Procurorului General al URSS către Colegiul Judiciar pe Afaceri Penale al Judecătoriei Supreme a URSS referitor la **membrii ONB** (vezi doc.82)
- Documentul 84 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței **membrilor organizației patriotice numită „Sabia Dreptății”** condamnați *pentru luptă antisovietică*.
- Documentul 85 **Recursul** Procurorului RSS Moldovenești către Prezidiul Judecătoriei Supreme a Republicii în scopul modificării sentinței lui **Breghie Ilie Chiril** din s.Slobozia, raionul Vertiujeni condamnat *pentru agitație antisovietică și participare în organizația patriotică antisovietică „Sabia Dreptății”*.
- Documentul 86 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Curtiș Dumitru Macarie** condamnat *pentru propagandă antisovietice în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova*.
- Documentul 87 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Moraru Vasile Vasile** condamnat *pentru propagandă antisovietice în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova*.
- Documentul 88 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Econom Matriona Gheorghe** condamnată *pentru colaborare cu autorităților române*.
- Documentul 89 **Hotărâre** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Raetcaia Nadejda Andreevna** condamnată *pentru speculă și că se trage dintr-o familie de mari comercianți*
- Documentul 90 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei **Țurțurică Mihail Dumitru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 91 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei **Triboi Iuliu Grigore** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 92 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Alexei Ion Andrei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 93 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Plămădeală Sava Nicolae** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 94 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei **Graur Nichifor Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 95 **Hotărâre** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Rusnac Alexandru Tudor** condamnați *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioare ilegale Martorii lui Iehova*.

- Documentul 96 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Beldiman Vasili Maximovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și depistarea activiștilor comuniști* .
- Documentul 97 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Morcov Grigore Ivanovici** condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova*.
- Documentul 98 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Gudali Vorfolomei Stepanovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 99 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Chirilov Grigore Eremia** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 100 **Hotărâre** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Paduca Gheorghe Ion** condamnați *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioare ilegale Martorii lui Iehova*.
- Documentul 101 **Hotărâre** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Vasilcov Daniel Gavrilovici** condamnați *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioare ilegale Martorii lui Iehova*.
- Documentul 102 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Mereuță Tudor Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 103 **Încheiere** a Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Vrabie Ion Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 104 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Anușca Ilarion Nicolae** condamnată *pentru propagandă antisovietice în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova*.
- Documentul 105 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Cerbari Ion Anton** condamnată *pentru propagandă antisovietică și colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 106 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Țurcanu Dumitru Vasile** condamnată *pentru propagandă antisovietică și colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 107 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei patriotului **Dolniceanu Tudor Vasile** condamnată *pentru propagandă antisovietică și colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 108 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Matcovschii Ion Zaharia** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.

- Documentul 109 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Groza Ion Grigore** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 110 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului Chirhan Vladimir Ion condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 111 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Brăilovschii Andrei Safon** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 112 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei patriotului **Leonte Constantin Tudor** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 113 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Pavlovschii Petru Iosif** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 114 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Svetlinskii Sergiu Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 115 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tertiuk Teodor Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române, fiind comandantul grupului „Noua echipă” specializat în luptă cu parașutiștii și partizanii sovietici.*
- Documentul 116 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Malomant Pudic Peisonovici** condamnat *pentru speculă și că era un mare comerciant.*
- Documentul 117 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Sofroni Ion Ion** condamnat *pentru că a fost membru a unui partid politic de dreapta din România și a colaborat cu autoritățile române.*
- Documentul 118 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Maslov Mihail Ivanovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 119 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Antipin Stepan Dmitrievici** condamnat *ca fiind descendent din culaci, a fost ofițer în armata albgardistă, redactorul gazetei albgardiste „Vlasti naroda”, în componența armatei lui Kolciak a luptat împotriva puterii sovietice. A fost candidat în științe biologice.*
- Documentul 120 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Botnaru Vasile Trofim** condamnat *pentru participare activă antisovietică în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova.*
- Documentul 121 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Vdovii Gheorghe Grigore** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și membru al unui partid politic din România.*

- Documentul 122 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Palade Nichifor Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 123 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Tuchilatu Vasile Constantin** condamnat *pentru colaborare activă cu autoritățile române și serviciu în poliție; după război-agitație antisovietică.*
- Documentul 124 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Starodub Andrei Gavril** condamnat *pentru luptă activă în cadrul unui grup naționalist de revoltă antisovietică.*
- Documentul 125 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei lui **Kissa Zinovie Serghei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 126 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Ripa Nicolae Profir** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 127 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Rotariov** (probabil Rotatu-Al.M) **Ignat Dumitru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 128 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tolocica Ignat Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 129 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Iovu Ion Casian** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și naționalism.*
- Documentul 130 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bârcă Xenia Profir** condamnată *pentru că era fiica lui Bârcă Ion Andrei, care a colaborat cu autoritățile române.*
- Documentul 131 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul lui **Moskovciuk Daria Emanuil** condamnat *pentru că tatăl ei, Moskovciuk Emanuil Constantin a fost membrul unui partid politic din România, a lucrat funcționar și a fost culac.*
- Documentul 132 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul familiei patriotului **Mârza Hariton Profir** condamnată *pentru că în perioada războiului a lucrat primar în satul Cruhlic, raionul Criuleni.*
- Documentul 133 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul lui **Caranastas C.A.** condamnat *pentru colaboraționism cu autoritățile române.*
- Documentul 134 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Cernomaz V.I.** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 135 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Mânzat Ion Trofim** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române, naționalist și membru al unui partid politic de dreapta din România.*

- Documentul 136 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Pirogan Leonte Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române, naționalist și membru al unui partid politic de dreapta din România.*
- Documentul 137 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Pascaru Panteleimon Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 138 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bulat Alexei Onofrei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române .*
- Documentul 139 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Iriciuc Ana Nicolaevna** condamnată *că până la anul 1940 a dus o viață desfrânată.*
- Documentul 140 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul **familiei lui Nedelciuc V.G. și a dnei Vidinovici Sevastia Ivanovna** din Ploiești *deportată fără nici un motiv.*
- Documentul 141 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Chetraru Anton Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și fiind mare proprietar funciar.*
- Documentul 142 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Perușeva Sofia Dmitrievna** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și fiind mare proprietar funciar.*
- Documentul 143 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul patriotului **Bobescu Vasile Pavel** din s.Hârtopul Mare, raionul Criuleni condamnat *pentru colaboraționism, proprietar funciar și învinuit în speculă.*
- Documentul 144 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Lupu Ion Loghin** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 145 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Cogîlniceanu Pavel Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 146 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Boldișor Semion Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 147 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Doinicenco Dominte Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 148 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Morozan Iacob Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*

- Documentul 149 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Guțan Tudor Constantin** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 150 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Castraveț Alexei Andri** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și naționalism*.
- Documentul 151 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Neaga Alexandru Alexandru**, condamnat *pentru că a fost mare proprietar funciar și simpatizant al sistemului capitalist.*
- Documentul 152 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Caraiman Chiril Mihailovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 153 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Donțov Ivan Andreevici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 154 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Lupu Anton Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 155 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Andronache Varnav Nicolae** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și că a fost proprietar funciar.*
- Documentul 156 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Vacariuc Ivan Petrovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și că a fost proprietar funciar.*
- Documentul 157 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Sârbu Andronic Nichita** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și considerat element social periculos.*
- Documentul 158 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Dască Ioin Gdalievici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române , speculant și considerat mare comerciant.*
- Documentul 159 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Munteanu Xenofont Pavel** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 160 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Lisnic Ilie Manole** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 161 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Ghergheliju Semion Vasile** condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioase a inochiențiștilor.*
- Documentul 162 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Șandru Vasile Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*

- Documentul 163 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Minciună Tudor Dumitru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 164 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Ciobanu Nicolae Nichita** condamnat pentru colaborare cu autoritățile române, fiind denunțat de propria mamă .
- Documentul 165 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Serghievici Grigore Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 166 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Curcă Gheorghe Afanasie** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și agitație antisovietică.*
- Documentul 167 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Timofti V.T** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și agitație antisovietică.*
- Documentul 168 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul **familiei lui Borbus** (probabil Bărbos-Al.M) **Semion Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și agitație antisovietică.*
- Documentul 169 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Nagornâi Nicolae Chiril** condamnat *pentru că a fost membru activ din 1919-1923 al detașamentului antisovietic condus de Petliura din Ucraina; a fost membru al unor partide politice din România.*
- Documentul 170 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Musteață Grigore Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române în depistarea activiștilor comuniști. din localitate.*
- Documentul 171 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Caun Ion Constantin** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 172 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Costaș Ion Alexei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 173 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Râjac Efim Iosifovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 174 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Prăjină Maxim Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 175 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Chiriac Dumitru Afanasie** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 176 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bursuc Andrei Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*

- Documentul 177 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Niculita Nicolae Grigore** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 178 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Macari Andrei Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 179 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Botnaru Ion Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române, membru al unui partid politic din România și că avea 2 boi și 120 de oi.*
- Documentul 180 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Roitman David Moiseevici** condamnat *pentru că a fost proprietarul unui magazin de încălțăminte.*
- Documentul 181 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Cojocaru Profirie Sergiu** condamnat *pentru că a fost proprietar funciar.*
- Documentul 182 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul lui **Kaşprov Andrei Mihai** condamnat *pentru că a făcut serviciul militar în armata română.*
- Documentul 183 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Gavajuc Vasile Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 184 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Lavric S.A.** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române (document în variantă prescurtată)*
- Documentul 185 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul lui **Luncu Tihon Roman** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 186 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Zaveriuha Fiodor Dmitrievici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 187 **Încheiere** al Comitetului Securității de Stat privind dosarul lui **Bujor Gheorghe Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 188 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Cojocaru Ion Dumitru** condamnat *pentru activitate antisovietică în cadrul unei secte religioase ilegale.*
- Documentul 189 Material suplimentar privind documentul nr.185 despre condamnatul **Lungu Tihon Roman** din s.Talmaz , raionul Căușeni.

- Documentul 190 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Vlah Alexei Ion** condamnat *pentru că era considerat culac și că în 1948 având soție și 6 copii a refuzat să dea statului binevol pâinea* .
- Documentul 191 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Siminica Ion Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 192 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tocari Vasile Procopie** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 193 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Pisarenco Alexei Nichitovici** condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova*.
- Documentul 194 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Decusară Dumitru Gheorghe** condamnat *pentru că a fost proprietar funciar și acte de huliganism*.
- Documentul 195 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Prodan Mina Efim** condamnat *pentru că a fost proprietar funciar*
- Documentul 196 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bârliba Ion Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 197 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Mudrâi Ilia Ivanovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și spionaj în favoarea României*.
- Documentul 198 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Coroban Grigore Vasile** condamnat *pentru refuzul de a da statului de bună voie pâinea*.
- Documentul 199 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Ghimbra Pavel Anton** condamnat *pentru că a fost considerat mare proprietar funciar*.
- Documentul 200 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Țișenco Pavel Iacovlevici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 201 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Marandici Maxim Vasile** condamnat *pentru refuzul de a da statului binevol pâinea , considerat fost culac*.
- Documentul 202 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Neiștadt Evghenii Efimovici** condamnat *pentru naționalism și faptul că a fost membru activ al organizației sioniste „Bunda” și în anturajul său făcea agitație antisovietică, proslăvea regimul fascist din Germania*.

- Documentul 203 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul **familiei lui Bânzari**(probabil Pânzaru-ALM) **Andrei Pavel** condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei religioase a inochiențiștilor.*
- Documentul 204 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Guzun Pavel Gheorghe** condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei religioase a inochiențiștilor.*
- Documentul 205 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Condrea Victor Ilarion** condamnat *pentru participare activă în cadrul unei organizații naționaliste.*
- Documentul 206 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Buzilă Spiridon Iacob** condamnat *pentru speculație, cămătărie și afaceri profitabile.*
- Documentul 207 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul **familiei lui Spalaru** (probabil Spătaru sau Spălaru-ALM) **Filip Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 208 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Gheras Savelie Petru** condamnat *fiind considerat mare proprietar funciar și pentru refuzul de a da statului binevol pâinea.*
- Documentul 209 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Cerneavca Ion Tudor** condamnat *fiind considerat mare proprietar funciar și învinuit de furt a propriei roade, strânse de pe propriul pământ pe puterea sovietică de ocupație il naționalizase.*
- Documentul 210 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bordeianu Ion Vasile** condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei religioase Martorii lui Iehova.*
- Documentul 211 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Juravschii Mihail Zaharia** condamnat *fiind considerat mare proprietar funciar și pentru refuzul de a da statului binevol pâinea.*
- Documentul 212 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Aftinescu Alexandru Lionte** condamnat *pentru naționalism.*
- Documentul 213 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Ivanov Vladimir Vasilievici** condamnat *fiind considerat mare proprietar funciar .*
- Documentul 214 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Dubovscaia Evdochia Ivanovna** condamnată *pentru colaborare cu organele germane.*
- Documentul 215 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Sugailo Nicolae Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și ca mare proprietar funciar.*

- Documentul 216 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Litviniuk Ivan Nicolaevici** condamnat *pentru comportament antisovietic*.
- Documentul 217 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Dedic Timofei Afanasie** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 218 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Cociorvă Gheorghe Tudor** condamnat *fiind clasificat la mării proprietari funciari și refuzul de a da statului de bună voie pâinea*.
- Documentul 219 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Răuțel Gheorghe Grigore** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 220 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Motasî** (poate *Mătasă-Al.M*) **Gheorghe Ștefan** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 221 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Mindov Nicolae Ștefan** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 222 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Bratan Gheorghe Ștefan** condamnat *fiind considerat mare proprietar funciar*.
- Documentul 223 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Ungureanu Iacob Petru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 224 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Pânzaru Mihail Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 225 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Gâncul** (corect *Hâncu-Al.M*) **Grigore Mihai** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*.
- Documentul 226 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Brânză Vasile Ștefan** condamnat la 8 ani *pentru refuzul de a da binevol statului pâinea sa*.
- Documentul 227 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Prisăcaru Tudor Gavril** condamnat *în calitate de mare proprietar*.
- Documentul 228 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Chistruga Vasile Petru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și germane*.

- Documentul 229 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Rusu Dumitru Efim** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și că era proprietar funciar.*
- Documentul 230 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Mihăilă Toma Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 231 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Plămădeală Sava Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 232 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Ochișor Filip Carp** condamnat *în calitate de mare proprietar.*
- Documentul 233 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Benedato Leonid Constantin** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și participare activă în organizația "NTSNP"*
- Documentul 234 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Baran Grigore Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 235 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Colciac Ivan Petrovici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 236 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Manoilo A.I.**(potrivit originalului -A.I.M) condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 237 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Pogonea Ion Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 238 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Cucerencu Alexandru Ștefan** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 239 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Perju Pavel Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 240 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Stroievici Alexandru Simion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 241 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Panciu Alexandru Afanasie** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*

- Documentul 242 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Melnic Gheorghe Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 243 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Lujețkii Constantin Nicolae** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 244 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Arvat Ilie Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 245 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Despa Efim Isidor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 246 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tăut Ion Gheorghe** condamnat *pentru agitație antisovietică în cadrul sectei antisovietice a inochienștilor*
- Documentul 247 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bucicovschii Boris Ion** și **Bucicovschaia Vera Efim** condamnați *pentru colaborare deosebită cu autoritățile legale române.*
- Documentul 248 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Gheorghisțean Vasile Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.* (document prescurtat)
- Documentul 249 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Galinschii Leonid Dementievici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.* (document prescurtat)
- Documentul 250 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Burlacu Constantin Petru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.* (document prescurtat)
- Documentul 251 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Șoihet Ianchel C.** condamnat *pentru că a a fost mare comerciant și speculant.* (document prescurtat)
- Documentul 252 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Belemei Sergiu Dumitru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 253 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Cojuhari Luchian Lucovici** condamnat *fiind considerat culac.*

- Documentul 254 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Ostafiiciuk Gheorghe Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române fiind și membru al unui partid politic.*
- Documentul 255 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tucanov Grigore Mihail** condamnat *fiind considerat culac.*
- Documentul 256 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Domenti Gheorghe Ilarion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române, aflându-se în funcție de primar al satului.*
- Documentul 257 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Enache Ion Isidor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române și germane.*
- Documentul 258 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Gosik Timofei Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române .*
- Documentul 259 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Goncear Vasile Mihai** condamnat *în calitate de mare proprietar.*
- Documentul 260 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Ivanov Nicolae Vasile** condamnat *că a fost mare proprietar.*
- Documentul 261 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Stefoglo Mihail Nicolaevici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române .*
- Documentul 262 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Djanu Ion Nicolae** condamnat *că a fost mare proprietar.*
- Documentul 263 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Purice Petru Andrei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române .*
- Documentul 264 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Mițuc Alexandru Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române .*
- Documentul 265 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Siloci Grigore Dumitru** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române în funcția de primar.*
- Documentul 266 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Gapeev Tit Andreevici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*

- Documentul 267 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Kaireak Ivan Gheorghievici** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 268 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Mudrîi Ilie Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române*
- Documentul 269 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Pascalu Nicolae Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 270 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Gandrabura Constantin S.** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 271 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Cațaveică Tudor Maxim** condamnat *pentru naționalism.*
- Documentul 272 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Casian Eremia Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 273 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Vîzii Isai Procopie** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 274 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Bencheci Victor Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 275 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Matcovschii Semion Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 276 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Cucu Vasile Ion** condamnat *pentru naționalism și activitate în organizația patriotică „ONB”(Organizația Naționalistă din Basarabia)*
- Documentul 277 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Alaiba Constantin Andrei** condamnat *pentru colaborare cu armata germană , membru al unui partid politic din România.*
- Documentul 278 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Fridghendler Lia Solomonovna** condamnată *pentru colaborare cu poliția română la pedeapsa capitală.*

- Documentul 279 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Grișc Grigore Nicolae** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile române.*
- Documentul 280 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Lupulciuc Anton Tudor** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 281 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Știci Vasile Gheorghe** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 282 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Spătaru Vasile Trofim** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 283 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Șeverdac Luca Andrei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 284 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Chiriac Dumitru Tudor** condamnat *pentru naționalism și colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 285 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Grigoraș Nichifor Vasile** condamnat *pentru naționalism și colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 286 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Moscalu Cozma Grigore** condamnat *pentru naționalism și colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 287 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Macovei Elena Constantin** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 288 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Matcovschii Zaharia Grigore** condamnat *pentru colaborare deosebită cu autoritățile legale române.*
- Documentul 289 **Hotărârea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Dobrovolschii Nichita Andrei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române,*
- Documentul 290 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Enii Natalia Gavril** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile legale române*
- Documentul 291 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Demenciuc Andrei Grigore** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 292 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Covtun Ștefan Tudor** condamnată *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
(document prescurtat)

- Documentul 293 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul patriotului **Busuioc Gheorghe Constantin** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.* (document prescurtat)
- Documentul 294 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Kaşulskii Ivan Dmitrievici** condamnat *pentru încălcări financiare.*
- Documentul 295 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Vieru Ștefan Vasile** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 296 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Țirigan Gheorghe Ion** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 297 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Gordafii Anton Timofei** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 298 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tighineanu Matei Nicolae** condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioase a adventiștilor reformiști.*
- Documentul 299 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Serghienko Pavel Evtiheevici** condamnat *pentru delapidări materiale.*
- Documentul 300 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul lui **Smolenscaia Elena Ivanovna** condamnată *pentru colaborare deosebită cu autoritățile legale române.*
- Documentul 301 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Mititel Gheorghe Ștefan** condamnat *pentru colaborare cu autoritățile legale române.*
- Documentul 302 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Tăbăcaru Vasile Ion** condamnat *pentru agitație antisovietică prin intermediul sectei religioase a inochiențiștilor.*
- Documentul 303 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Buciucianu Alexandru Anton** condamnat *pentru naționalism.*
- Documentul 304 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Șaruc Vasile M.** condamnat *din motiv că a fost proprietar funciar.*
- Documentul 305 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei patriotului **Tănase Constantin Gheorghe** condamnat *pentru naționalism.*
- Documentul 306 **Încheierea** Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Asauleac Semion Savovici** condamnat *pentru naționalism.*(doc.p)

Documentul 307 Încheierea Ministerului Afacerilor Interne a RSS Moldovenești privind dosarul familiei lui **Chiriac Dumitru Afanasie** condamnat *pentru naționalism*.

CONȚINUTUL DOCUMENTELOR

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Malinovschii
Constantin Ignatievici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 27 iunie 1954 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM* și 5 ani de interdicție de drepturi,

MALINOVSCHII CONSTANTIN IGNATIEVICI, anul nașterii 1915, originar din satul Cinișeuți, raionul Rezina, RSSM, ucrainean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, fără de partid, știutor de carte, familist, n-a făcut serviciul militar în Armata Sovietică.

MALINOVSCHII C.I. a fost condamnat pentru faptul, că locuind în satul Cinișeuți, în anturajul său, făcea agitație antisovietică, clevețea realitatea sovietică și pe unul din fondatorii PCUS și Statului sovietic, precum și răspîndea zvonuri provocatoare cu caracter defăimător.

Activitatea criminală a lui MALINOVSCHII este confirmată prin depozitiile martorilor : ILINA N.I., IAȘIN și ATAMANENCO G.F. (Procesul-verbal al ședinței judiciare p. d. 132, 133, 134).

Astfel, urmează de recunoscut, că MALINOVSCHII a comis o infracțiune, prevăzută în art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU, și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că infracțiunea săvîrșită de MALINOVSCHII n-a dus la urmări grave, că provine din țărani mijlocași, este muncitor, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 27 iunie 1950 referitor la MALINOVSCHII CONSTANTIN IGNATIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.1

*Lagăr de corecție prin muncă

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriai Supreme
a RSSM pe dosarul lui Guzgan
Grigorii Fiodorovici

Prin sentința Judecătoriai Supreme a RSSM din 20 august 1952 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 și art.69-I alin.I ale CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

GUZGAN GRIGORII FIODOROVICI, anul nașterii 1906, originar și locuitor al satului Hăsnășenii Mari, raionul Bălți, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, studii - 3 clase, colhoznic, căsătorit, în anii 1935 - 1937 a făcut parte din partidul cuzist.

GUZGAN G.F. a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1947 - 1950 făcea agitație antisovietică în rîndul locuitorilor din satul Hăsnășenii Mari. În anul 1947 în incinta sovietului sătesc a spart bustul fondatorului PCUS și Statului sovietic, răspîndea calomnii defăimătoare în adresa URSS, a amenințat cu răfuială pe președintele sovietului sătesc Turcan Sofia și pe președintele colhozului Barbaroș în legătură cu activitatea lor în sat.

Infrațiunea comisă de GUZGAN a fost denunțată prin depozițiile martorilor: TENER I.A., RUSSU S.G., CIOFU L.I., SÎRBUȘCA A.I., ȚURCAN S.I. și BARABOȘ V.I. (p. d. 212-216).

Astfel, GUZGAN a fost recunoscut vinovat conform art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect. Totodată, avînd în vedere, că GUZGAN provine din țărani mijlocași, iar infrațiunea săvîrșită n-a dus la urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriai Supreme a RSSM din 20 august 1952 referitor la GUZGAN GRIGORII FIODOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenesti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.2

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Balțatu
Gheorghii Semionovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 8 mai 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

BALȚATU GHEORGHII SEMIONOVICI, anul nașterii 1891, originar din satul Peleneia, raionul Bălți, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, provine din familia unui slujitor de cult, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare a locuit în orașul Bălți, RSSM, nu lucra.

BALȚATU a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1950 - 1953 în anturajul său făcea agitație antisovietică, clevetea în adresa unuia din conducătorii partidului și Guvernului sovietic, clevetea realitatea sovietică și orînduiala colhoznică.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor : BÎRSAN Emil Ivanovici (p. d. 47-48), GORBUȘINA Anna Vasilievna (p. d. 48-49), FIODOROV Alexandr Fiodorovici (p. d. 48-49).

Astfel, urmează de recunoscut, că BALȚATU a comis infracțiunea prevăzută în art. 45-10 alin.1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că BALȚATU este de vîrstă înaintată și agitația antisovietică desfășurată de el n-a dus la urmări grave, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 8 mai 1953 referitor la BALȚATU GHEORGHII SEMIONOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.3

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Celac
Iacov Constantinovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 15 noiembrie 1945 a fost condamnat pe art.54-10 alin.2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CELAC IACOV CONSTANTINOVICI, anul nașterii 1915, originar din satul Butarovca, raionul Soroca, RSSM, fără de partid, studii - 4 clase, din țărani mijlocași, pînă la arestare a lucrat ca milițian în secția de miliție a județului Soroca, RSSM.

CELAC a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1945 a scris cîteva scrisori cu conținut antisovietic și le-a expediat prin poștă fraților săi Dmitrii și Grigorii, care făceau serviciul militar în Armata sovietică. Acest lucru se confirmă prin mărturia condamnatului CELAC și prin probe materiale.

Astfel, urmează de recunoscut, că CELAC a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că CELAC provine din țărani mijlocași, este politic incompetent, scrisorile lui cu caracter antisovietic n-au dus la careva urmări, fiind confiscate la poștă de cenzura militară, precum și faptul, că CELAC la locul ispășirii pedepsei se caracterizează pozitiv, este participant al întrecerii în muncă, își îndeplinește norma de producție cu 168%, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 15 noiembrie 1945 referitor la CELAC IACOV CONSTANTINOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.4

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Roșco
Ițhoc Ghețelevici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 13 aprilie 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU, cu aplicarea Decretului din 26 mai 1947 "Despre abolirea pedepsei cu moartea" la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

ROȘCO IȚHOC GHEȚELEVICI, anul nașterii 1903, originar și locuitor al orașului Chișinău, cetățean al URSS, evreu, fără de partid, slujbaș, studii - 6 clase, căsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare a lucrat ca lăcătuș-mecanic la Combinatul de prelucrare a lemnului din Chișinău Moldglavlesosbît".

ROȘCO I. G. a fost declarat de judecată vinovat pentru faptul, că din convingeri naționaliste în 1928 a devenit membru al organizației sioniste național-burgheze "Mercaz", iar în 1932 a trecut în partidul evreiesc fascist al sioniștilor - revizioniştilor".

Locuind în orașul Chișinău, ROȘCO în anturajul său făcea agitație antisovietică naționalistă, clevețea referitor la politica națională a Statului sovietic, situația materială a muncitorilor în Uniunea Sovietică, aducea laude modului de viață american, produselor din străinătate, ponegrea mărfurile sovietice.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor : AVERBUH I.S., GOLDSTEIN E.O., ERLIH A.Z., precum și mărturia parțială a inculpatului ROȘCO (procesul-verbal al ședinței judiciare p. d. 107-105-106).

Astfel, urmează de recunoscut, că ROȘCO a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU și a fost condamnat corect, dar pedeapsa stabilită de judecată e prea dură.

Avînd în vedere, că ROȘCO este muncitor, iar infracțiunea săvîrșită de el n-a dus la urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 13 aprilie 1953 referitor la ROȘCO IȚHOC GHEȚELEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM. În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.5-6

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Saușeva
Lidia Dmitrievna alias
Jidovețcaia Leica Davîdovna

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 11 mai 1953 a fost condamnată pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

SAUȘEVA LIDIA DMITRIEVNA alias JIDOVETȚCALIA LEICA DAVÎDOVNA , anul nașterii 1920, originară din orașul Moghiliov-Podolsk, regiunea Vinița, RSSU, evreică, din muncitori, studii - 9 clase, fostă candidată în membru al PCUS, pînă la arestare a lucrat ca secretară la sovietul sătesc Burlăceni, raionul Vulcănești, RSSM.

SAUȘEVA alias JIDOVETȚCALIA a fost condamnată pentru faptul, că în septembrie 1950 a întocmit și răspîndit patru foi volante cu conținut antisovietic. Infracțiunea săvîrșită de SAUȘEVA alias JIDOVETȚCALIA este confirmată prin depozițiile inculpatei, depozițiile martorilor : BELENCI H.N., MOLDOVAN A.V. și DUJCO Z.M., precum și de probe materiale și actul expertizei grafice (p. d. 263-272, 311-313).

Astfel, SAUȘEVA alias JIDOVETȚCALIA a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU și a fost condamnată corect.

Însă, avînd în vedere, că SAUȘEVA alias JIDOVETȚCALIA provine din muncitori, în anii 1941-1944 a făcut serviciul militar în Armata sovietică, este participant la Marele Război pentru Apărarea Patriei, că după arestarea ei și decedarea soțului a rămas un copil minor, precum și faptul că infracțiunea săvîrșită n-a dus la urmări grave, consider posibilă micșorarea pedepsei.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 11 mai 1953 referitor la SAUȘEVA LIDIA DMITRIEVNA alias JIDOVETȚCALIA LEICA DAVÎDOVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a o pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.7-8

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Carajeleasco
Ivan Dmitrievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 6 august 1946 a fost condamnat pe art.54-3 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea întregii averi,

CARAJELEASCO IVAN DMITRIEVICI, anul nașterii 1911, originar din satul Cemelici, raionul Taratino, regiunea Ismail, din țărani săraci, bulgar, puțin știutor de carte, fără de partid, cetățean al URSS, pînă la arestare a lucrat ca președinte al sovietului sătesc în s. Constantinovca, raionul Căinari.

CARAJELEASCO a fost condamnat pentru faptul, că locuind pe teritoriul Moldovei temporar ocupat de dușman din martie pînă în august 1944 a fost translator într-o unitate militară germană. A participat la confiscarea produselor agricole de la populație pentru armata de ocupație. Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor : DRAGHIEVA P.I., VOLCOVA G.D., KOVALENKO A.I. și alții (procesul-verbal al ședinței de judecată p. d. 94, 95, 96, 97).

Astfel, urmează de recunoscut, că CARAJELEASCO a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-3 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că provine din țărani săraci, activitatea lui de colaboraționist a durat 6 luni și n-a dus la careva urmări grave, precum și faptul, că în perioada ispășirii pedepsei în lagăre lucrează conștiincios, pentru înalți indici de producție are un șir de mulțumiri din partea administrației lagărului, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 6 august 1946 referitor la CARAJELEASCO IVAN DMITRIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.9

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S

(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Costiuc
Ivan Arsentievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 23 aprilie 1952 pe cumulul infracțiunilor săvârșite a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 și 69-1 alin.1 al CP ale RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

COSTIUC IVAN ARSENTIEVICI - anul nașterii 1914, originar din satul Sadoclia, raionul Romanovsc, RSSM, moldovean, fără de partid, știutor de carte, din țărani mijlocași, căsătorit, cetățean al URSS, pînă la arestare lucra ca dezinfectori la spitalul din Sadoclia.

COSTIUC a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1949-1952 în anturajul său făcea agitație antisovietică, clevețea orînduiala colhoznică și condițiile de viață ale oamenilor muncii, discredita pe unul din conducătorii Partidului și Guvernului sovietic, răspîndea zvonuri provocatoare privind inevitabilitatea războiului și înfrîngerii URSS, amenința activul colhozului cu răfuială.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: BONDAREV T.M., CIMPOIEȘ F.I., GARABA F.A. și alții, precum și prin recunoașterea parțială a inculpatului (procesul-verbal al ședinței de judecată p. d. 205-210).

Astfel, urmează de recunoscut, că COSTIUC a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.1 și 69-1 alin.1 ale CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că COSTIUC provine din țărani mijlocași, are 3 copii minori, precum și faptul, că infracțiunea comisă de el n-a dus la urmări grave, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 23 aprilie 1952 referitor la COSTIUC IVAN ARSENTIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-1 pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 10-11

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Martînov
Evgheii Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 31 martie 1949 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

MARTÎNOV EVGHENII IVANOVICI - anul nașterii 1888, originar din orașul Belorețk, RASS Bașkiră, rus, studii medii, de profesie învățător, până la arestare locuia în s. Șișcani, r-ul Cărpineni, RSSM, era întreținut de fiu.

MARTÎNOV a fost condamnat pentru faptul, că în februarie 1948 a scris o scrisoare anonimă cu conținut antisovietic în adresa Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii RSS, în care clevețea orînduiala sovietică, politica externă a statului sovietic și conducătorii partidului și guvernului, lăudînd sistemul țărilor capitaliste.

Acest lucru se confirmă prin probe materiale, actul expertizei grafice, recunoașterea vinei de către MARTÎNOV în judecată (p. d. 57-58).

Astfel, urmează de recunoscut, că MARTÎNOV a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că are o vîrstă înaintată (67 ani), că infracțiunea comisă de el n-a dus la urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 31 martie 1949 referitor la MARTÎNOV EVGHENII IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 12-13

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Zaleskii
Nicolai Alexandrovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 3 septembrie 1947 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 8 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

ZALESKII NICOLAI ALEXANDROVICI - anul nașterii 1902, originar din orașul Demidov, regiunea Smolensk, rus, din muncitori, studii superioare, fără de partid, pînă la arestare lucra ca inginer șef în "Ukopinsoiuz"-ul din Bălți.

ZALESKII a fost recunoscut de judecată vinovat de faptul, că în perioada anilor 1946-1947 a confecționat peste 10 foi volante anonime, o parte din care aveau caracter antisovietic, în care clevea condițiile de trai în Moldova și conducătorii partidului și guvernului sovietic.

Acest lucru se confirmă prin probe materiale, actul expertizei grafice (p. d. 82), recunoașterea vinei de către ZALESKII (p. d. 36-37, 73-74).

Astfel, urmează de recunoscut, că ZALESKII a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, având în vedere, că ZALESKII provine din muncitori, în timpul războiului civil s-a înrolat voluntar în Armata Roșie, în timpul Războiului pentru Apărarea Patriei s-a aflat în blocada orașului Leningrad, unde și-a pierdut sănătatea, precum și faptul, că infracțiunea comisă de el n-a dus la urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 3 septembrie 1947 referitor la ZALESKII NICOLAI ALEXANDROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 14-15

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Gorean
Evdochim Grigorievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 1 august 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 și art.70 alin.2 ale CP al RSSU la 7 ani de detenție în LCM și 3 ani de interdicție de drepturi,

GOREAN EVDOCHIM GRIGORIEVICI - anul nașterii 1932, originar și locuitor al satului Pîrlița, raionul Ungheni, RSSM, moldovean, din țărani săraci, știutor de carte, pînă la arestare lucra ca responsabil de trecere la stația Ungheni.

GOREAN E. G. a fost recunoscut de judecată vinovat de faptul, că fiind în stare de ebrietate, la 18 decembrie 1950 în clubul satului Pîrlița, unde se afla sectorul electoral, a provocat acțiuni huliganice, se exprima cu cuvinte necenzurate.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor CEREPKO V. C. (p.d. 133-134), CIUPERKO I.P. (p.d. 134) și CEBOTARI G. M.

Acuzarea înaintată lui GOREAN E. G. pe art.54-10 alin.1 al CP al RSSU pe parcursul anchetei judiciare nu a fost confirmată, de fapt și în ancheta prealabilă acuzația se baza doar pe depozițiile martorului KONGUROVA Maria Nichitovna, care nu au fost verificate în timpul ședinței.

Astfel, urmează de recunoscut, că vina lui GOREAN E.G. pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU nu a fost demonstrată.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 1 august 1951 de modificat, art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU din acuzarea lui GOREAN EVDOCHIM GRIGORIEVICI de exclus, iar pe art. 70 alin. 2 al CP al RSSU pedeapsa de micșorat pînă la 4 ani de LCM fără interdicție de drepturi și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 16-17

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

Pe dosarul Popova Iu. E.
pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 11 martie 1948 a fost condamnată pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

POPOVA IULIA EPIFANOVNA - anul nașterii 1899, originară și locuitoare al orașului Tiraspol, din țărani mijlocași, rusoaică, știutoare de carte, fără de partid, cetățeană a URSS.

POPOVA Iu. E. a fost recunoscută de judecată vinovată de faptul, că fiind ostilă față de puterea sovietică, în anturajul său sistematic făcea agitație antisovietică, clevetind conducătorii Partidului și Statului sovietic, lăudând traiul și legile din timpul ocupației, răspîndea zvonuri despre izbucnirea războiului între blocul anglo-american și URSS și înfrîngerea Uniunii Sovietice în acest război.

Activitatea infracțională a lui POPOVA este confirmată prin depozițiile a 7 martori, interogați în timpul anchetei prealabile și în judecată (p.d. 51-89, 115-117).

Astfel, POPOVA a fost trasă la răspundere penală și condamnată pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU corect.

Totodată, avînd în vedere vîrsta înaintată și faptul că pe parcursul perioadei de aflare în LCM este caracterizată pozitiv, la moment nu este aptă de muncă, precum și faptul, că a ispășit deja 6 ani de detenție, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești referitor la POPOVA IULIA EPIFANOVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani și în legătură cu ispășirea pedepsei - a o pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 18-19

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme a RSSM
pe dosarul Grecu Cuzima Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 21 februarie 1952 au fost condamnați pe art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 ale CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii, un grup de participanți ai sectei ilegale antisovietice a "inochentiștilor", inclusiv,

GRECU CUZIMA IVANOVICI - anul nașterii 1907, originar din s. Sofia, r-ul Cărpineni, RSSM, moldovean, fără de partid, neștiutor de carte, fără antecedente penale, din țărani mijlocași, a făcut serviciul militar în Armata sovietică, este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei.

GRECU C. I. a fost condamnat pentru faptul, că fiind participant al unei secte ilegale antisovietice a "inochentiștilor" făcea agitație antisovietică în rîndurile populației, calomnia puterea sovietică, colhozurile și serviciul în Armata sovietică. Își punea casa la dispoziția sectanților pentru desfășurarea adunărilor ilegale.

Activitatea infracțională a lui GRECU C. I a fost dovedită prin depozițiile complicilor săi , condamnați pe prezentul dosar: POPA I.G., CATELEI I. C., CRISTEA I. P. și VOLCANOVA T. I., a martorilor: POPESCU I.I. (p.d. 226-227), MAXIM V.P. (p.d. 227), CHITIC I.D., PASAT I.F. (p.d. 228) și alții, precum și prin recunoașterea vinei de către GRECU în judecată (p.d. 226).

Astfel, urmează de recunoscut, că GRECU a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 al CP al RSSU corect.

Totodată, avînd în vedere că GRECU provine din țărani mijlocași, este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei, fiind rănit, că infracțiunea comisă de el nu a dus la urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 21 februarie 1952 referitor la GRECU CUZIMA IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 20-21

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Gușan
Dmitrii Fiodorovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 17 noiembrie 1945 a fost condamnat pe art. 54-3 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

GUȘAN DMITRII FIODOROVICI - anul nașterii 1900, originar din satul Cainarii Vechi, r-ul Drochia, RSSM, de naționalitate moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, fost comerciant, culac, știutor de carte, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, n-a fost decorat, până la arestare a lucrat ca dogar în "Lespromhozul" din Soroca.

GUȘAN a fost condamnat pentru faptul, că locuind pe teritoriul ocupat de dușman, în satul Cainarii Vechi, din 1941 pînă în 1944 se ocupa cu comerțul particular, avea propriul restaurant, ținea legături cu jandarmeria română, în anul 1941 a fost membru al comisiei pentru vînzarea lucrurilor prădate de ocupații de la cetățenii sovietici. Din 1941 pînă în 1944 efectua colectarea produselor agricole pentru a fi transportate în România. Acest fapt se confirmă prin depozitiile a 4 martori și recunoașterea parțială a vinei de către inculpat (p.d. 81-83).

Astfel, urmează de recunoscut, că GUȘAN a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-3 al CP al RSSU și a fost condamnat corect, totuși pedeapsa stabilită lui este prea dură, deoarece infracțiunea săvîrșită de GUȘAN n-a dus la careva urmări.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 17 noiembrie 1945 referitor la GUȘAN DMITRII FIODOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM și în legătură cu ispășirea pedepsei - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 22-23

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Bașchir
Piotr Afanasievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 12 ianuarie 1949 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 8 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

BAȘCHIR PIOTR AFANASIEVICI - anul nașterii 1893, originar din satul Ivancea, raionul Orhei, RSSM, din țărani săraci, ucrainean, cetățean al URSS, familist, până la arestare a lucrat în colhoz la locul de trai.

BAȘCHIR a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1948 printre locuitorii satului făcea agitație antisovietică, îndreptată spre discreditarea colhozurilor. Acest lucru se confirmă prin depozițiile a martorilor: ASANDIUC G. I., REABOI T. G., ZUBANCIK V. C. și POIȘAI D. A.

Astfel, urmează de recunoscut, că BAȘCHIR a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totuși, avînd în vedere, că infracțiunea săvîrșită de BAȘCHIR nu a dus la careva urmări grave, că provine din țărani săraci, iar agitația antisovietică din partea lui BAȘCHIR se datorează incompetenței sale politice, precum și faptul, că a făcut deja 6 ani de lagăre, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 12 ianuarie 1949 referitor la BAȘCHIR PIOTR AFANASIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 24-25

COLEGIULUI DE TRANSPORT AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei căilor ferate
Chișinău și încheierea judecătoriei
de circumscripție pe dosarul lui
Pereteatiko Pavel Iacovlevici

Prin sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 30 mai 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

PERETEATIKO PAVEL IACOVLEVICI - anul nașterii 1915, originar din satul Budavca, r-ul Lohvițk, regiunea Poltava, ucrainean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, pînă la arestare a lucrat ca contabil-șef la Căile ferate Chișinău.

PERETEATIKO a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1950 și 1951 printre lucrători făcea agitație antisovietică, clevetind conducătorii Partidului și Guvernului, lăuda viața și orînduiala țărilor imperialiste. Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: PETROVA C. F., MESCHINA B. S., PREAMICOVA A. M. Și alții, precum și prin recunoașterea parțială a inculpatului (p. d. 142-152).

Prin Încheierea judecătoriei de circumscripție a transportului feroviar din regiunea de sud-vest din 16 iunie 1951, sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 30 mai 1950 referitor la PERETEATIKO a fost lăsată în vigoare.

Astfel, urmează de recunoscut, că PERETEATIKO a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totuși, avînd în vedere, că PERETEATIKO din 1942 pînă în 1945 a fost participant al Războiului pentru Apărarea Patriei, a fost rănit și a devenit invalid, infracțiunea săvîrșită nu a dus la careva urmări grave, precum și faptul, că în locurile ispășirii pedepsei se caracterizează pozitiv, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 30 mai 1951 și Încheierea judecătoriei de circumscripție a transportului feroviar din regiunea de sud - vest din 16 iunie 1951 referitor la PERETEATIKO PAVEL IACOVLEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Pentru Procurorul General al URSS
Generalul - maior de justiție

(N. HOHLOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 26-27

COLEGIULUI DE TRANSPORT AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)La sentința Judecătoriei căilor ferate
Chișinău din 16 februarie 1949

Prin sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 16 februarie 1949 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 6 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

IAȘCIUK SEMION PAVLOVICI - anul nașterii 1889, originar din satul Galievca, r-ul Ianușpolisk, regiunea Jitomir, ucrainean, cetățean al URSS, din țărani, muncitor, familist, pînă la arestare a lucrat ca mașinist-șef la stația de pompare a apei Drochia, a Căilor ferate Chișinău.

IAȘCIUK a fost condamnat pentru faptul, că în martie - iulie 1948 printre lucrătorii stației de pompare a apei din Drochia făcea agitație antisovietică, clevețea politica internă a Uniunii Sovietice, colhozurile, sistemul economic al stutului sovietic, răspîndea idei defetiste, lăuda viața din timpul țarizmului.

Motiv pentru condamnare au servit depozițiile martorilor: Prisechina M.I., Filip F.A., Golubi M.M. și Usatenco M.I.

Conform materialelor anchetei penale prealabile și judiciare s-a stabilit, că martorii: Prisechina M.I., Filip F.A., Golubi M.M. și Usatenco M.I. erau subalternii lui IAȘCIUK, cu care el se afla în relații de ostilitate. Condamnatul IAȘCIUK din primele zile ale anchetei susținea, că nu a făcut agitație contra Puterii sovietice și că nu exclude faptul, că a fost calomniat de martori din cauza relațiilor nenormale la serviciu (p. d. 20-22, 30). Mărturii analogice au fost depuse de IAȘCIUK și în ședința de judecată (p.d. 98, 99, 101, 102, 103).

Martorul Prisechin în ședința de judecată a mărturisit:

... din 1948 am lucrat la stația de pompare a apei împreună cu IAȘCIUK, eram în subordinea lui, relațiile cu acuzatul nu sunt normale, deoarece a scris referitor la mine un raport, pentru care fapt am primit mustrare. Aceasta s-a întîmplat în noiembrie 1948" (procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 98).

Despre relațiile nenormale între martorii pe dosar și inculpatul IAȘCIUK mărturisesc și un șir de documente. Astfel, la dosar avem rapoarte pe numele șefului alimentării cu apă a secției 2 a Căilor ferate Chișinău, semnate de IAȘCIUK, referitor la Filip din 11 septembrie 1948, Prisechin din 9 noiembrie 1948, Filip Fiodor și Vasilii din 10 iulie 1948, în care IAȘCIUK raporta despre încălcarea de către aceștea a disciplinei de muncă.

La dosar avem extrase din ordinele șefului Căilor ferate Chișinău sub nr. 113, 152 din 28 iunie și 27 septembrie 1948, prin care Șeșenea L.N. pentru neexecutarea dispoziției mașinistului-șef IAȘCIUK a fost concediat, iar Filip I.A. - eliberat din funcția deținută și transferat ca muncitor necalificat.

În pofida declarațiilor insistente ale inculpatului IAȘCIUK privind relațiile nenormale cu martorii respectivi, precum și prezenței documentelor - rapoarturi și ordine, care confirmă veridicitatea declarațiilor lui IAȘCIUK, judecata nu a avut o poziție critică față de depozițiile acestor martori. Mai mult ca atît, în depozițiile martorilor Filip I.A., Filip F.A. și Usatenco sunt nepotriviri esențiale, care, de asemenea, n-au fost eliminate de judecată (p.d. 99-101).

Pe lîngă aceasta, în procesul anchetei preliminare și judiciare s-a admis încălcarea art. 7 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome, exprimată prin faptul, că martorul Golubi M.M. în ancheta preliminară a fost interogat cu translator, în limba moldovenească, deoarece nu cunoaște limba rusă. În ședința de judecată, însă, el a fost interogat fără translator, în limba rusă.

Martorul Filip F.A., de naționalitate moldovean, în ancheta preliminară a fost interogat în limba rusă, fără translator, declarând că dorește să depună mărturie în limba rusă, deoarece o posedă la perfecție (p.d. 48).

În ședința de judecată, însă, acest martor a declarat, că rău înțelege rusește, iar la întrebarea avocatului a răspuns: "...eu rusește înțeleg bine, dar vorbesc rău..." (procesul - verbal al ședinței de judecată p.d. 100). Această declarație a martorului Filip F.A. nu corespunde realității și ne dă temei să considerăm, că și cealaltă parte din depozițiile sale nu este veridică.

În petiția sa pe numele Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 18 decembrie 1953 inculpatul IAȘCIUC scrie, că a lucrat în transport timp de 30 de ani, inclusiv 18 ani ca lăcătuș și 12 ani ca mecanic, că condamnarea sa este rezultatul calomnierii din partea martorilor, cu care se afla în relații de ostilitate, apărute la serviciu din cauza unor exigențe față de aceștea ca subalterni.

Faptul, că aflându-se pe teritoriul Ucrainei temporar ocupat, IAȘCIUK oferea ajutor ilegalistilor sovietici, de materialele anchetei nu a fost dezmințit. Astfel, conform materialelor anchetei preliminare și judiciare, infracțiunea comisă de IAȘCIUK privind efectuarea agitației antisovietice nu este demonstrată.

În baza celor expuse și conducându-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentița Judecătorei Căilor ferate Chișinău din 16 februarie 1949 referitor la IAȘCIUK SEMION PAVLOVICI de anulat, procesul conform procedurii penale - de clasat pentru lipsă de probe incriminatorii, cu eliberarea imediată a acestuia de sub arest.

Pentru Procurorul General al URSS

Generalul - maior de justiție

(N. HOHLOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 28-30

COLEGIULUI DE TRANSPORT AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Căilor ferate
Chișinău pe dosarul Baluc
Ivan Filipovici

Prin sentința Judecătoriei Căilor ferate Chișinău din 14 martie 1950 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 și art. 70 alin. 2 ale CP al RSSU la 7 ani de detenție în LCM și 3 ani de interdicție de drepturi,

BALUC IVAN FILIPOVICI - anul nașterii 1905, originar din satul Cresteneț, r-ul Novosiolovsc, regiunea Cernăuți, ucrainean, știutor de carte, căsătorit, are 4 copii minori, invalid al Războiului pentru Apărarea Patriei de grupa 3 (nu are un picior).

BALUC a fost condamnat pentru faptul, că fiind în stare de ebrietate la 31 decembrie 1949 în sala de așteptare a stației (nedeslușit-n.e) a Căilor ferate Chișinău a provocat acțiuni huliganice. Se exprima cu cuvinte necenzurate în adresa unuia din conducătorii Partidului și Guvernului sovietic, exprima ideea izbucnirii în anul 1950 a unui război împotriva URSS. Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: Haraț P.Z., Pavliuc P.A. și Fercaliuc A.I. (p.d. 56-57).

Astfel, BALUC a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 și art. 70 alin. 2 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totuși, avînd în vedere, că BALUC provine din țărani săraci, este invalid al Războiului pentru Apărarea Patriei, are 4 copii minori, iar infracțiunea săvîrșită de el nu a dus la careva urmări grave, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Căilor ferate Chișinău din 14 martie referitor la BALUC IVAN FILIPOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Pentru Procurorul General al URSS
Generalul - maior de justiție

(N. HOHLOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 31-32

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Rusu
Andrei Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 15 martie 1946 a fost condamnat pe art. 54-3 cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

RUSU ANDREI IVANOVICI - anul nașterii 1896, originar și locuitor al satului Schineni, r-ul Zgurița, RSSM, știutor de carte, fără de partid, fără antecedente penale, din țărani mijlocași, moldovean, cetățean al URSS.

RUSU a fost condamnat pentru faptul, că, locuind pe teritoriul temporar ocupat a fost desemnat delegat al primăriei satului Schineni. Fiind în această funcție, confisca de la țărani vite, pe care le transmitea ocupașilor, întâlnea armata de ocupație cu pîne și sare, întreținea legături cu jandarmeria.

Activitatea colaboraționistă a lui RUSU se confirmă prin depozițiile a martorilor: CEBAN T.A.(p.d.68), VACARI D.D. (p.d.69), GOLUBCOVA (p.d. 69-90).

Astfel, urmează de recunoscut, că RUSU a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-3 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că RUSU provine din țărani mijlocași, infracțiunea săvîrșită de el nu a dus la careva urmări grave, precum și faptul, că a ispășit deja mai mult de 8 ani de detenție, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești referitor la RUSU ANDREI IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul-adjunct al RSS Moldovenești
Consilier juridic superior

(M.KIZIKOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 33-34

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Mîrza
Nicolai Mitrofanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 26 februarie 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

MÎRZA NICOLAI MITROFANOVICI - anul nașterii 1919, originar și locuitor al satului Negrea, r-ul Carpineni, RSS Moldovenească, cetățean al URSS, moldovean, din țărani mijlocași, puțin știutor de carte, fără de partid, pînă la arestare lucra colhoznic de rînd.

MÎRZA a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1946-1949 printre locuitorii satului Negrea, raionul Carpineni, făcea agitație antisovietică, clevețea Guvernul sovietic și pe unul din conducătorii partidului și statului sovietic, scria și afixa în locuri vizibile foi volante cu caracter antisovietic.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a martorilor: MAFTEI D.C., STANCIU N.G., CHIRIL V.N., OBLEAC G.F. și alții, precum și probe materiale (Procesul-verbal al ședinței judiciare, p.d. 178-180).

Astfel, urmează de recunoscut, că MÎRZA a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că Mîrza provine din țărani mijlocași, este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei, are 2 copii minori și că a ispășit deja mai mult de 3 ani de detenție, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 26 februarie 1951 referitor la MÎRZA NICOLAI MITROFANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul-adjunct al RSS Moldovenești
Consilier juridic superior

(M.KIZIKOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 35-36

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Blaj
Ivan Vasilievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 9 noiembrie 1951 a fost condamnat pe cumulul art. 54-3 și art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU, cu luarea în considerație a Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea" la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

BLAJ IVAN VASILIEVICI - anul nașterii 1920, originar din satul Coșcodeni, r-ul Chișcăreni, RSS Moldovenească, cetățean al URSS, moldovean, fără de partid, știutor de carte, din țărani mijlocași, culac, pînă la arestare era în ilegalitate.

BLAJ a fost condamnat pentru faptul, că, locuind pe teritoriul ocupat de dușman, în satul Cornești, RSSM, a stabilit legături cu jandarmeria românească, cu ajutorul căreia a ocupat casa unchiului său, culac - BLAJ ALEXANDRU - deportat în 1940 din Moldova. Ajuta jandarmii la confiscarea bunurilor de la populație pentru ocupații, verifica documentele la populație și depista activității sovietici.

În anul 1950, BLAJ, în anturajul său făcea agitație antisovietică, clevețea conducătorii Partidului și Guvernul sovietic, răspîndea idei provocatoare privind un nou război și înfrîngerea URSS, lăuda condițiile de trai în țările capitaliste și clevețea realitatea sovietică.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a martorilor: ȘTEFÎRȚA P.S., CEBAN P.V., ȘTEFÎRȚA P.P., COLȚUȘOR S.M., MARTEA F.N. și LĂPUȘNEAN G.I. (p.d. 200-209).

Astfel, BLAJ a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin.1 și 54-3 al CP al RSSU și a fost condamnat corect, dar pedeapsa stabilită de judecată e prea dură și nu corespunde faptei săvîrșite.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 9 noiembrie 1951 referitor la BLAJ IVAN VASILIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM și 3 ani de interdicție de drepturi.

Procurorul-adjunct al RSS Moldovenești
Consilier juridic superior

(M.KIZIKOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 37-38

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Arteni M.G.,
Petraș M.I., Ceban I.G., Stamatina M.N.
și alții - în total 18 persoane

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 11 aprilie 1953 a fost condamnați pe cumulul art.art. 54-10 alin.2, 54-11, 56-17 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU, cu luarea în considerație a Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 26 mai 1947 Privind abolirea pedepsei cu moartea"- 8 persoane la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi fiecare; 9 persoane - condamnați în baza art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 al CP al RSSU, cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU, cu luarea în considerație a Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 26 mai 1947 Privind abolirea pedepsei cu moartea" la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi fiecare; și o persoană, STRATULAT I.I.- condamnat în baza art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de LCM fără interdicție de drepturi.

Persoanele menționate au fost condamnate pentru faptul, că fiind membri activi ai sectei ilegale a inochentiștilor-arhangheliști" sistematic desfășurau activitate antisovietică în rîndurile populației.

În locuri tainice, special amenajate, desfășurau adunări ilegale, la care membrii sectei primeau de la conducători însărcinarea de a merge prin sate și a face agitație antisovietică prin rîndurile populației.

Fiind la posturi de conducere în cadrul sectei, ARTENI, CEBAN, PETRAȘ și PIROG, în scopul înșelării populației și sectanților, s-au autoproclamat "sfinți" și cu participarea activă a "predicatorilor" atrăgeau în sectă persoane noi.

Folosindu-se de prejudecățile religioase, ARTENI, CEBAN, PETRAȘ, CODREANU și alții, hoinărind prin satele Moldovei, desfășurau activitate dușmănoasă printre colhoznici - clevețeau Puterea sovietică, orînduiala colhoznică din URSS, precum și răspîndeau idei provocatoare despre pieirea Statului sovietic.

Prin înșelăciune și insufări religioase luau de la populație averea, îi atrăgeau în sectă pe minori, pe care îi închideau în încăperi tainuite și îi impuneau să se sinucidă.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor, mărturiile inculpaților și probe materiale, toți fiind trași la răspundere și condamnați de judecată corect.

Totodată, avînd în vedere, că MIHAIL Ana Gheorghievna, DONOS Fiodor Ilici, Stratulat Ilia Ivanovici provin din țărani săraci, iar STAMATI Mihail Nicolaievici - din țărani mijlocași, că ei au fost sectanți de rînd, sunt tineri de vîrstă a.n. 1928-1936, precum și faptul, că nu au participat la încarcerarea și omorîrea minorilor, consider pedeapsa stabilită lor de judecată prea dură .

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 11 aprilie 1953 referitor la STAMATI MIHAIL NICOLAIEVICI, MIHAIL ANA GHEORGHIEVNA și DONOS FIODOR ILICI de modificat, pedeapsa lor de micșorat pînă la 10 ani de LCM .

Referitor la STRATULAT ILIA IVANOVICI, anul nașterii 1936, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Referitor la ARTENI M.G., PETRAȘ M.I., CEBAN I.O., GUȘ I.I., CODREANU G.B., PETRENI F.L., CHERDIVARĂ M.G., RUDEANU I.I., DONICA V.F., PIROG O.G., CEBOTARI A.N., DERCACI M.I., NISTREANU E.P. și PORUBICA C.G. - sentința a păstra fără modificări, deoarece pedeapsa stabilită lor de judecată corespunde faptelor.

Procurorul-adjunct al RSS Moldovenești
Consilier juridic superior

(M.KIZIKOV)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 39-41

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Razgradschii
Dmitrii Dmitrievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 9 aprilie 1952 a fost condamnat pe art. 54-3 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

RAZGRADSCHII DMITRII DMITRIEVICI - anul nașterii 1901, originar din satul Cazaclia, raionul Taraclia, RSS Moldovenească, găgăuz, din țărani argați, puțin știutor de carte, căsătorit, fără antecedente penale.

RAZGRADSCHII a fost condamnat pentru faptul, că, locuind pe teritoriul ocupat de ocupații fasciști în satul Cazaclia, raionul Taraclia, RSSM, în anul 1941, benevol a intrat în serviciul ocupanților fasciști la funcția de polițist în satul Cazaclia, și a lucrat în această funcție pînă în anul 1944.

Fiind polițist, RAZGRADSCHII activ îndeplinea toate indicațiile ocupanților. Astfel, în vara anului 1943 RAZGRADSCHII l-a arestat pe cetățeanul CALIN Fiodor și l-a dus la jandarmerie pentru faptul, că ultimul își ascundea feciorul pentru a nu fi trimis la lucru în România.

În august 1943 și începutul lui 1944 RAZGRADSCHII de două ori l-a arestat pe cetățeanul GAIDORJI Pentelei pentru faptul, că acesta, pe timpul puterii sovietice în 1941, a deținut funcția de președinte al sovietului sătesc.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a martorilor: GAIDARJI P.A., IEROBOCAN D.P., TAȘCI S.D. și ȘIȘCOV D.P. (p.d. 291-293).

Astfel, urmează de recunoscut, că RAZGRADSCHII a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că RAZGRADSCHII provine din țărani argați, a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, infracțiunea comisă de el n-a dus la careva urmări grave, că pedeapsa stabilită de judecată nu corespunde faptelor comise, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 9 aprilie 1952 referitor la RAZGRADSCHII DMITRII DMITRIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 42-43

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Zaporojan S.F.,
Balan G.F., Racu I.T. și Calcâi P.A.

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 11 martie 1953 au fost condamnați:

ZAPOROJAN SERGHEI FIODOROVICI - anul nașterii 1924, originar din orașul Chișinău, moldovean, fără de partid, preot în satul Chițcani, raionul Telenеști;

BALAN GHEORGHII FIODOROVICI - anul nașterii 1906, originar și locuitor al satului Chițcani, raionul Telenеști, din țărani mijlocași, particular, moldovean, fără de partid, știutor de carte, fost membru al partidului "cuziștilor", staroste bisirecesc;

RACU IVAN TRIFONOVICI - anul nașterii 1900, originar și locuitor al satului Chițcani, raionul Telenеști, colhoznic, fost membru al partidului "liberalilor", membru al sovietului bisericesc și staroste bisirecesc,

pe art. 54-10 alin. 2 și art. 54-11 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii și deportarea ulterioară a fiecăruia pe 5 ani.

CALCĂI PIOTR ANTONOVICI - anul nașterii 1889, originar și locuitor al satului Chițcani, raionul Telenеști, moldovean, fără de partid, știutor de carte, fost membru al partidului "cuziștilor", colhoznic, membru al sovietului bisericesc,

pe art. art. 54-3, 54-10 alin. 2 și 54-11 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii și deportarea ulterioară a fiecăruia pe 5 ani.

ZAPOROJAN, BALAN, RACU și CALCĂI au fost condamnați pentru faptul, că, fiind ostili față de Puterea sovietică, sistematic făceau agitație antisovietică în rîndul locuitorilor satului Chițcani, folosind în acest scop prejudecățile religioase. Clevețeau condițiile de trai din Uniunea Sovietică și orînduiala colhoznică, răspîndeau idei defetiste, activitatea dușmănoasă o direcționau spre suspendarea măsurilor, efectuate de partid și Guvernul Sovietic.

Pe lîngă aceasta, CALCĂI, în perioada ocupației temporare a Moldovei, era membru al primăriei, sistematic, la indicația jandarmeriei, patrula prin sat.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a martorilor: ȘVEDOV D.N. (p.d. 268), VERDÎȘ B.V. (p.d. 269), GRUZIN M.M., ANTON D.G., PETRACHI F.N., ARAMA N.A. și alții (p.d. 269-275).

Astfel, urmează de recunoscut, că ZAPOROJAN, BALAN, RACU și CALCĂI au fost condamnați corect.

Totodată, judecata la pronunțarea sentinței le-a stabilit o pedeapsă prea dură.

Avînd în vedere, de asemenea, că CALCĂI este de vîrstă înaintată (65 ani), iar ZAPOROJAN în anii 1944-1947 a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentiința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 11 martie 1953 referitor la ZAPOROJAN SERGHEI FIODOROVICI, BALAN GHEORGHII FIODOROVICI , RACU IVAN TRIFONOVICI și CALCĂI PIOTR ANTONOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentiința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 44-45

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Baibarak
Nicolai Victorovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 18 februarie 1952 a fost condamnat pe art.art. 54-3, 54-10 alin.1 și 69-1 alin.1 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

BAIBARAK NICOLAI VICTOROVICI - anul nașterii 1907, originar din satul Pociumbeni, raionul Brătușeni, RSS Moldovenească, moldovean, fără de partid, cetățean al URSS, colhoznic, a făcut serviciul militar în Armata Sovietică în anii 1944-1945.

BAIBARAK a fost condamnat pentru faptul, că, locuind în anii 1941-1944 pe teritoriul Moldovei temporar ocupat, a fost comandantul plutonului de pregătire militară a tineretului, aplica față de recruți forța fizică.

După eliberarea teritoriului Moldovei de ocupații, sistematic făcea agitație antisovietică. Clevetea orînduiala colhoznică, răspîndea idei defetiste referitor la URSS, amenința activul sătesc.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a martorilor: NENIȚA M.A. (p.d. 248-249), GRIȚCO V.I. (p.d. 249), GHEIȚA E.A. (p.d. 250), TANASIUK G.A. (p.d. 291), COTEA I.I. (p.d. 251) și alții.

Astfel, urmează de recunoscut, că BAIBARAK a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că el provine din țărani mijlocași, a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, infracțiunea comisă de el n-a dus la careva urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 18 februarie 1952 referitor la BAIBARAK NICOLAI VICTOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM și 3 ani de interdicție de drepturi.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 45-46

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Sapigora
Nicolai Cuzimici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 10 decembrie 1949 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

SAPIGORA NICOLAI CUZIMICI - anul nașterii 1909, originar din satul Rogi, raionul Dubăsari, RSS Moldovenească, ucrainean, din țărani culaci, fără de partid, știutor de carte, căsătorit, lucra lemnar la Fabrica avicolă din Tiraspol.

SAPIGORA a fost condamnat pentru faptul, că, locuind pe teritoriul temporar ocupat în orașul Tiraspol și lucrînd ca magazioner la uzina de cărămizi, sistematic făcea agitație antisovietică, clevețea politica partidului și Guvernului Sovietic, lăuda regimul de ocupație, răspîndea idei defetiste.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a martorilor: KLIMIȘINA M.P., POLTAVSCAIA, ȘATALIUC, SUPRUN A.A. și BONDARI T.I. (p.d. 268-271).

Astfel, vina lui SAPIGORA a fost complet demonstrată și el a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că SAPIGORA a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, în anul 1939 a participat la luptele cu finlandezii, iar din 1944 pînă în 1945 - în Războiul pentru Apărarea Patriei, precum și faptul, că pedeapsa este prea dură pentru o infracțiune comisă fără circumstanțe agravante, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 10 decembrie 1949 referitor la SAPIGORA NICOLAI CUZIMICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 47-48

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Morui
Zaharia Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 6 septembrie 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu deportarea ulterioară după hotărârile RSS Moldovenești pe un termen de 5 ani,

MORUI ZAHARIA IVANOVICI - anul nașterii 1910, originar din satul Trușeni, raionul Chișinău, RSS Moldovenească, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, fără de partid, știutor de carte, căsătorit, colhoznic.

MORUI a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1951, sistematic, în rîndurile populației, făcea agitație antisovietică, folosind în acest scop prejudecățile religioase.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: VOLOH D.V., PANIKO A.A., DRAGUȘA D.V., DORMA I.A. și alții (p.d. 237-241).

Astfel, urmează de recunoscut, că MORUI a fost condamnat pentru agitație antisovietică corect, totuși, acțiunile lui urmau a fi calificate conform alineatului 1 și nu 2 al art. 54-10 al CP al RSSU, deoarece utilizarea de către el a prejudecăților religioase la efectuarea agitației nu a fost demonstrată.

Totodată, avînd în vedere, că MORUI provine din țărani mijlocași, în lagărele își ispășește pedeapsa se caracterizează pozitiv, pentru indici înalți în muncă are un șir de mulțumiri, precum și faptul, că pedeapsa stabilită este prea dură, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 6 septembrie 1951 referitor la MORUI ZAHARIA IVANOVICI de modificat, acțiunile lui de recalificat de la alineatul 2 la alineatul 1 al art. 54-10 al CP al RSSU, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 49-50

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Zamostean F.C.
și Zbirean M.G.

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 29 ianuarie 1952 au fost condamnate pe art.art. 54-10 alin.1 și 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi fiecare,

ZAMOSTEAN FEDORA CONSTANTINOVNA - anul nașterii 1906, originară din satul Loganești, raionul Kotovsk, RSS Moldovenească, moldoveancă, cetățeană a URSS, din țărani mijlocași, căsătorită, puțin știutoare de carte, pînă la arest lucra colhoznică de rînd, are trei copii;

ZBIREAN MARIA GHEORGHIIEVNA - anul nașterii 1903, originară din satul Loganești, raionul Kotovsk, RSS Moldovenească, moldoveancă, cetățeană a URSS, din țărani mijlocași, căsătorită, neștiutoare de carte, pînă la arest lucra colhoznică de rînd.

ZAMOSTEAN și ZBIREAN au fost condamnate pentru faptul, că în decembrie 1950, în perioada alegerilor în Sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii din RSS Moldovenească, din înțelegere reciprocă au confecționat două foi volante cu conținut antisovietic, în care discreditau activitățile Partidului și Guvernului Sovietic, clevețeau pe unul din conducătorii Statului Sovietic, depunîndu-le în urnă pentru alegeri. Pe lîngă aceasta, ele mai făceau uneori agitație antisovietică împotriva colhozurilor.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: ZAMOSTEAN V.D., CORABEȚ G.I. și mărturia inculpatelor (Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 154, 155, 156).

Astfel, urmează de recunoscut, că ZAMOSTEAN și ZBIREAN au comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 și art. 54-11 al CP al RSSU și au fost condamnate corect.

Totodată, avînd în vedere, că ZAMOSTEAN este mamă a trei copii minori, iar ZBIREAN este neștiutoare de carte, ambele erau colhoznice, precum și faptul, că infracțiunea săvîrșită nu a dus la careva urmări grave, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 29 ianuarie 1952 referitor la ZAMOSTEAN FEODORA CONSTANTINOVNA și ZBIREAN MARIA GHEORGHIIEVNA de modificat, pedeapsa lor de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a le pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Priseajniuk
Nadejda Danilovna

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 18 octombrie 1951 a fost condamnată pe art.art. 54-10 alin.1 și 196 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

PRISEAJNIUK NADEJDA DANILOVNA - anul nașterii 1901, originară și locuitoare a orașului Chișinău, rusoaică, fără de partid, puțin știutoare de carte, cetățeană a URSS.

PRISEAJNIUK a fost condamnată pentru faptul, că, fiind ostilă față de Puterea Sovietică, în anii 1949-1950, în anturajul său făcea agitație antisovietică, își exprima nemulțumirea referitor la organizarea colhozurilor în Moldova, răspîndea zvonuri provocatoare despre apariția unui nou război și înfrîngerea URSS. Pe lîngă aceasta, PRISEAJNIUK în iulie 1941 a ascuns în grădina sa 25 de grenade, rămase după retragerea Armatei Sovietice din Chișinău și n-a informat despre aceasta organele puterii sovietice.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: VOLGA M.I. și ROȘCA A.V., precum și prin mărturia parțială a lui PRISEAJNIUK (p.d. 108-109).

Astfel, PRISEAJNIUK a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 și art. 196 al CP al RSSU și a fost condamnată corect.

Totodată, avînd în vedere, că PRISEAJNIUK provine din țărani mijlocași, iar infracțiunea săvîrșită nu a dus la careva urmări grave, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 18 octombrie 1951 referitor la PRISEAJNIUK NADEJDA DANILOVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a o pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 53

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Fricauțan
Andrei Panteleimonovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 9 aprilie 1948 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

FRICAUȚAN ANDREI PANTELEIMONOVICI- anul nașterii 1897, originar și locuitor al satului Pîrlița, raionul Bălți, RSS Moldovenească, din țărani, moldovan, fără de partid, căsătorit, știutor de carte, muncitor.

FRICAUȚAN a fost condamnat pentru faptul, că, locuind pe teritoriul ocupat în satul Pîrlița, raionul Bălți, RSS Moldovenească, sistematic făcea agitație antisovietică printre populație, cînta cîntece antisovietice, clevețea Uniunea Sovietică, lăuda puterea militară a fostei Germanii fasciste, clevețea Guvernul Sovietic.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: GHAI DĂU S.V., TĂLTU E.G. și CIOCAN I.I.

Astfel, urmează de menționat, că FRICAUȚAN a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că agitația antisovietică desfășurată de el în anii 1941-1942 nu a dus la careva urmări grave, că FRICAUȚAN este muncitor și în perioada activității în cadrul transportului feroviar din 1944 pînă în 1948 declarații antisovietice din partea lui nu s-u sesizat, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 9 aprilie 1948 referitor la FRICAUȚAN ANDREI PANTELEIMONOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM fără interdicție de drepturi.

În legătură cu ispășirea termenului pedepsei a-l pune pe FRICAUȚAN în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 54-55

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Șvîdea
Vasilii Pavlovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 13 noiembrie 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 și art. 69 alin.2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

ȘVÎDEA VASILII PAVLOVICI- anul nașterii 1909, originar din localitatea Lîsaia Gora, raionul Lîsogorsc, regiunea Nicolaievsc, RSSU, din țărani săraci, rus, știutor de carte.

ȘVÎDEA a fost condamnat pentru faptul, că, fiind ostil puterii sovietice, în anturajul său făcea agitație antisovietică.

Astfel, la 21 septembrie 1953, deplasându-se cu automobilul din satul Chițcani în orașul Bender, ȘVÎDEA, în prezența cetățenilor KAZACENKO M.S., DEMIANOVSCAIA M.N., SUCRIENCO V.L., NIȚA M.F. și BELOUSOVA I.M., clevețea o emisiune radio sovietică, partidul comunist și puterea sovietică.

În timpul arestării în orașul Bender a opus rezistență fizică colaboratorului miliției Mihailenco, pricinuindu-i lovituri.

Aceste fapte se confirmă prin depozițiile martorilor: KAZACENKO, DEMIANOVSCAIA, MIHAILENCO (p.d. 108, 109, 111).

Astfel, urmează de menționat, că ȘVÎDEA a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că ȘVÎDEA provine din țărani săraci, a făcut serviciul în Armata Sovietică din 1931 pînă în 1942, a participat la Războiul pentru Apărarea Patriei și a fost de cîteva ori rănit, precum și faptul, că infracțiunea săvîrșită de el nu a dus la careva urmări grave, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 13 noiembrie 1953 referitor la ȘVÎDEA VASILII PAVLOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM fără interdicție de drepturi.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 56-57

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegheerii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Teleuca
Gheorghii Vasilievici, Saracuză
Vladimir Semionovici și Cernei
Mihail Panteleevici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 2 martie 1953, cu luarea în considerație a Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea" au fost condamnați pe art. 54-10 alin.2 și art. 54-2 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

TELEUCA GHEORGHII VASILIEVICI - anul nașterii 1913, originar și locuitor al satului Ocnîța, raionul Ocnîța, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, căsătorit, știutor de carte, fără de partid, pînă la arestare lucra ca muncitor.

SARACUZA VLADIMIR SEMIONOVICI- anul nașterii 1913, originar și locuitor al satului Ocnîța, raionul Ocnîța, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, căsătorit, puțin știutor de carte, fără de partid, colhoznic.

TELEUCA și SARACUZA au fost condamnați pentru faptul, că, fiind membri activi ai sectei ilegale antisovietice a iehoviștilor, sistematic în anturajul lor, folosind prejudecățile religioase ale maselor, făceau agitație antisovietică, răspîndeau idei provocatoare despre inevitabilitatea unui nou război și peirea statului sovietic, atrăgeau în sectă noi membri, păstrau și răspîndeau literatură antisovietică.

.Aceste fapte se confirmă prin depozițiile martorilor: FUNGA M.N., GOLOVIȚHII I.D., GUTIUM G.M. (p.d. 305-307). Pe lîngă aceasta există probe materiale și mărturiile personale ale inculpaților.

Astfel, urmează de menționat, că TELEUCA și SARACUZA au fost condamnați corect.

Totodată, avînd în vedere, că TELEUCA și SARACUZA provin din țărani mijlocași, SARACUZA pînă la arestare a fost colhoznic, iar TELEUCA - muncitor, ambii sunt puțin știutori de carte, SARACUZA a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, ambii au fost sectanți de rînd, că infracțiunea săvîrșită de ei nu a dus la careva urmări grave, iar pedeapsa stabilită lor nu corespunde cu fapta săvîrșită, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 2 martie 1953 referitor la TELEUCA GHEORGHII VASILIEVICI și SARACUZA VLADIMIR SEMIONOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Trușci
Anton Ilici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 8 februarie 1950, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

TRUȘCI ANTON ILICI - anul nașterii 1897, originar din satul Șaba, raionul Limansk, regiunea Odesa, din muncitori, rus, căsătorit, știutor de carte, fără de partid, pînă la arestare locuia la stația Basarabeasca, lucra ca lăcătuș în sovhozul "Ukraine", fără antecedente penale.

TRUȘCI a fost condamnat pentru faptul, că, fiind ostil față de puterea sovietică, în rîndurile locuitorilor stației Basarabeasca, sistematic făcea agitație antisovietică.

La 16 iunie 1949, TRUȘCI, aflîndu-se în apartamentul locuitorului stației Basarabeasca KORNIENKO N., în timpul consumării băuturilor alcoolice și-a bătut joc de portretul unuia din conducătorii partidului și Guvernului sovietic, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate.

La 7 noiembrie 1949, TRUȘCI, aflîndu-se în bufetul stației Basarabeasca, în prezența martorilor POPOVA I.I., GUTNIK I.D. și alții, se exprima cu cuvinte necenzurate în adresa conducătorului partidului comunist și Guvernului sovietic.

Aceste fapte se confirmă prin depozițiile martorilor: POPOVA I.I., GUTNIK I.D., KORNIENKO N. N și SOGA V. (p.d. 89-90).

Astfel, urmează de menționat, că TRUȘCI a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că TRUȘCI provine din muncitori, după starea socială este muncitor, cu oexperiență de muncă de 40 de ani, la momentul săvîrșirii infracțiunii era invalid al muncii de grupa 2 și primea pensie, că infracțiunea comisă de el nu a dus la careva urmări grave, nu are antecedente penale, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 8 februarie 1950 referitor la TRUȘCI ANTON ILICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 60-61

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Macalici
Grigorii Isidorovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 24 iulie 1953, a fost condamnat pe art. 54-3 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii și interzicerea de a locui pe teritoriul Moldovei după ispășirea pedepsei timp de 5 ani,

MACALICI GRIGORII ISIDOROVICI- anul nașterii 1913, originar și locuitor al satului Slobozia, raionul Slobozia, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, puțin știutor de carte, cetățean al URSS, fără de partid, căsătorit, colhoznic.

MACALICI a fost condamnat pentru faptul, că, locuind pe teritoriul temporar ocupat de cotropitorii fasciști în satul Slobozia, RSSM, în vara anului 1943 din proprie dorință a intrat în serviciul ocupațiilor în calitate de polițist și a lucrat ca polițist până în aprilie 1944.

În calitatea sa de polițist MACALICI colabora activ cu ocupații pentru consolidarea regimului lor, gonia oamenii la construcția drumurilor de șosea, la transportarea pînii pentru ocupații fasciști, participa la arestarea cetățenilor sovietici.

Aceste fapte se confirmă prin depozitiile martorilor: COLȚA A.L., ORZUL V.N., COLȚA M.M. și ROTARI I.N. (vol. 2, p.d. 152-153).

Astfel, urmează de menționat, că MACALICI a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că MACALICI provine din țărani mijlocași, a participat la Războiul pentru Apărarea Patriei, a fost rănit, este decorat cu ordinele: "Pentru victorie asupra Germaniei în Marele Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941-1945", "Pentru luarea Vienei", că infracțiunea comisă de el nu a dus la careva urmări grave, precum și faptul, că a informat cetățenii sovietici despre trimiterea lor în România, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 24 iulie 1953 referitor la MACALICI GRIGORII ISIDOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM, fără interdicție de drepturi.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Oloieru
Vladimir Ananievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 16 februarie 1952, a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM, 5 ani de interdicție de drepturi și 5 ani de deportare din RSSU și RSSM după ispășirea pedepsei,

OLOIERU VLADIMIR ANANIEVICI - anul nașterii 1921, originar din satul Hăsnășenii Mari, raionul Bălți, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, știutor de carte, cetățean al URSS, căsătorit, a făcut serviciul militar în Armata sovietică. Până la arestare locuia în satul Vorosilovca, raionul Bălți, RSSM și lucra în colhozul în numele lui Hrușciiov.

OLOIERU a fost condamnat pentru faptul, că, în anturajul său în satul Vorosilovca sistematic făcea agitație antisovietică.

Astfel, în septembrie, octombrie și decembrie 1950 și aprilie, octombrie 1951, în prezența martorilor: GÂSCĂ, CUȘNIR, BARANOVSCII și alții, clevețea sistemul colhoznic, politica de pace a URSS, lauda statele capitaliste, exprima idei defetiste referitor la Uniunea Sovietică.

Pe lângă aceasta, în anii 1949, 1950 și 1951 a amenințat cu moartea activul sătesc: CUȘNIR și BARANOVSCII.

Aceste fapte se confirmă prin depozitiile martorilor: GÂSCĂ O.D., BOTNARI S.M., CUȘNIR I.P. (p.d. 309-312).

Astfel, urmează de menționat, că OLOIERU a fost condamnat de judecată corect.

Totodată, avînd în vedere, că OLOIERU provine din țărani mijlocași, din aprilie 1944 pînă în aprilie 1946 a făcut serviciul militar în Armata sovietică, în perioada aflării în lagăr nu a încălcat regimul, normele de producere le îndeplinește cu 115-120□, că infracțiunea comisă de el nu a dus la careva urmări grave, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 16 februarie 1952 referitor la OLOIERU VLADIMIR ANANIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM, de exclus deportarea după ispășirea pedepsei.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Leșan
Ivan Matveevici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 6 august 1951, a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

LEȘAN IVAN MATVEEVICI - anul nașterii 1906, originar și locuitor al satului Năpădeni, raionul Vertiujeni, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, puțin știutor de carte, muncitor.

LEȘAN a fost condamnat pentru faptul, că sistematic făcea agitație antisovietică printre populație, clevețea realitatea sovietică, lăuda viața în România burgheză, răspîndea idei provocatoare despre un nou război și pieirea Statului sovietic.

Aceste fapte se confirmă prin depozițiile martorilor: VÎRLAN P.P., BROVKIN S.A., CEBOTARI A.S., CIUMAK V.G., VÎRLAN N.P. și CIUMÎZGA P.M. (p.d.135-138).

Astfel, urmează de menționat, că LEȘAN a fost condamnat de judecată corect.

Totodată, avînd în vedere, că LEȘAN provine din țărani mijlocași, după starea sa socială este muncitor, că infracțiunea comisă de el nu a dus la careva urmări grave, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 6 august 1951 referitor la LEȘAN IVAN MATVEEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM, fără interdicție de drepturi.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 66-67

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Glavan
Anton Nicolaievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 28 aprilie 1950, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

GLAVAN ANTON NICOLAIEVICI - anul nașterii 1914, originar și locuitor al satului Pelenia, raionul Bălți, RSSM, moldovean, din țărani mijlocași, colhoznic, puțin știutor de carte, căsătorit, fără de partid, fără antecedente penale.

GLAVAN a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1949, în diferite perioade, în prezența consătenilor săi SCHIȚCO, PODBEREȚCAIA, BURCIU, MIHAI și alții exprima idei provocatoare despre inevitabilitatea războiului și înfrîngerii Uniunii Sovietice, făcea agitație antisovietică împotriva intrării în colhoz.

Infrațiunea săvârșită de GLAVAN a fost demonstrată în cadrul anchetei prin depozițiile martorilor: SCHIȚCO A.G., PODBEREȚCAIA A.M., MIHAI V.M. și PRIPA V.A. (p.d. 155-157).

Astfel, urmează de menționat, că GLAVAN a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că GLAVAN provine din țărani mijlocași, este colhoznic, nu are antecedente penale, are un handicap fizic - este surd, că infrațiunea comisă de el nu a dus la careva urmări grave, că judecata nu a luat în considerație aceste circumstanțe și i-a stabilit o pedeapsă prea dură, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 28 aprilie 1950 referitor la GLAVAN ANTON NICOLAIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 68-69

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Gobjilă
Ivan Fiodorovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 5 septembrie 1950, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

GOBJILĂ IVAN FIODOROVICI - anul nașterii 1899, originar și locuitor al satului Dumbrăvița, raionul Chișcăreni, RSSM, moldovean, din țărani mijlocași, neștiutor de carte, fără de partid, căsătorit, fără antecedente penale, colhoznic.

GOBJILĂ a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1949 și 1950 făcea agitație antisovietică, clevețea colhozurile, pe unul din conducătorii partidului și guvernului și lăuda țările capitaliste Anglia și America.

Infrațiunea săvârșită de a fost confirmată în cadrul anchetei prealabile, precum și a celei judiciare, prin depozițiile martorilor: POBEREJNIUK E.S., POSTORONCO S.G., TURUTA M.F., BALAN S.G., LUNGU I.C. și alții (procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 103-105).

Astfel, urmează de menționat, că GOBJILĂ a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că GOBJILĂ provine din țărani mijlocași, este colhoznic, neștiutor de carte, nu are antecedente penale, a recunoscut infrațiunea comisă, care nu a dus la careva urmări grave, că judecata i-a stabilit o pedeapsă prea dură, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 5 septembrie 1950 referitor la GOBJILĂ IVAN FIODOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 70-71

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Serbinov
Nicolai Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 14 decembrie 1946, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

SERBINOV NICOLAI IVANOVICI - anul nașterii 1904, originar și locuitor al satului Adjikei, raionul Congaz, RSSM, din țărani culaci, căsătorit, știutor de carte, fără de partid, rus, fără antecedente penale.

SERBINOV a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1945 și 1946, în anturajul său, făcea agitație antisovietică, clevețea guvernul sovietic, politica fiscală, lauda viața în România burgheză.

Infrațiunea săvârșită de SERBINOV a fost confirmată în cadrul anchetei prealabile, precum și a celei judiciare, prin depozițiile martorilor: GOȚONOGA I.G., DMITRIEVA F.P., CIABOCA F.A. și LUCAREVSCII I.P. (p.d. 105-107).

Astfel, urmează de menționat, că SERBINOV a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că SERBINOV este participant al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, are grad militar, este decorat cu trei medalii, precum: "Pentru vitejie",

"Pentru victorie asupra Germaniei în Marele Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941-1945", "Pentru eliberarea orașului Praga", de două ori a fost rănit și, pe lângă aceasta are două mulțumiri, conform ordinelor Comandantului Suprem nr. 349 din 27.04.1944 și nr.368 din 9 mai 1945 Mareșalului Uniunii Sovietice tov. STALIN, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 14 decembrie 1946 referitor la SERBINOV NICOLAI IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 8 ani de LCM și în legătură cu ispășirea pedepsei - a-l pune în libertate.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Kara
Dmitrii Petrovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 1 februarie 1946, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

KARA DMITRII PETROVICI - anul nașterii 1906, originar din satul Dezghinșa, raionul Comrat, RSSM, din țărani mijlocași, găgăuz, neștiutor de carte, familist, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în gospodăria sa particulară.

KARA a fost condamnat pentru faptul, că la 7 septembrie 1945, în apartamentul său, printre persoanele ce-l înconjurau, răspîndea idei antisovietice cu caracter clevetitor în adresa conducătorilor partidului și guvernului.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: KARA M.N., MARIN E.F., CHICIUC M.A. (procesul -verbal al ședinței de judecată p.d. 88, 89).

Astfel, urmează de menționat, că KARA a fost tras la răspundere penală și condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că KARA regretă acțiunile sale și roagă să fie iertat, precum și faptul, că în acțiunile lui KARA nu se intervede un sistem de manifestări antisovietice, că provine din țărani mijlocași, este neștiutor de carte, în locurile de detenție dă dovadă de o atitudine cinstită și conștiincioasă față de munca efectuată, este invalid de grupa 2, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 1 februarie 1946 referitor la KARA DMITRII PETROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Juratova
Prascovia Tihonovna

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 10 noiembrie 1948, a fost condamnată pe cumulul art.art. 54-10 alin.1 și 58 alin. 2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

JURATOVA PRASCOVIA TIHONOVNA - anul nașterii 1890, originară din satul Ciobrucci, raionul Slobozia, RSSM, rusoaică, cetățeană a URSS, din culaci, știutoare de carte, pînă la arestare locuia în satul Mereșeni, raionul Kotovsk, RSSM, lucra în gospodăria sa.

JURATOVA a fost condamnată pentru faptul, că în august 1948, în timpul confiscării de la ea a pînii în folosul statului, împreună cu membrii familiei sale a opus rezistență împotriva reprezentanților puterii și exprima idei antisovietice.

Acest fapt se confirmă prin depozitiile martorilor: POPA M.I., SAMSONOVA A.F., MITELI B.D. și alții.

Astfel, urmează de menționat, că JURATOVA a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 și art. 58 alin. 2 ale CP al RSSU și a fost condamnată corect.

Totodată, avînd în vedere, că JURATOVA este de vîrstă înaintată (64 ani), este invalidă și la moment din motive de sănătate nu lucrează, în perioada aflării în lagăre nu s-a compromis în nici un fel, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 10 noiembrie 1948 referitor la JURATOVA PRASCOVIA TIHONOVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a o pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 76-77

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Tașeva
Domnica Ivanovna

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 27 iulie 1946, a fost condamnată pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

TAȘEVA DOMNICA IVANOVNA - anul nașterii 1909, originară din satul Taraclia, raionul Taraclia, RSSM, bulgăroaică, din țărani mijlocași, fără de partid, pînă în anul 1940 avea propriul magazin, din 1941 pînă în 1945 a locuit în România, pînă la arestare locuia în satul Taraclia, lucra vînzătoare la bufet.

TAȘEVA a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1945 la întoarcerea din România, în anturajul său, răspîndea idei antisovietice referitor la realitatea sovietică și lauda viața și regimul din România.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: HARICOVENCO M.F., ȘTÎRBUL F.P., BADUR I.D. și PAPUCCI E.V. (p.d. 93).

Astfel, urmează derecunoscut, că TAȘEVA a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU și a fost condamnată corect.

Totodată, avînd în vedere, că TAȘEVA provine din țărani mijlocași, iar infracțiunea comisă nu a dus la careva urmări grave, precum și faptul că aproape și-a ispășit termenul de pedeapsă, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 27 iulie 1946 referitor la TAȘEVA DOMNICA IVANOVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și a o pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 78-79

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Chirjoi
Grigorii Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 26 august 1947, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CHÂRJOI GRIGORII IVANOVICI - anul nașterii 1925, originar din satul Mălăiești, raionul Tiraspol, RSSM, moldovean, a fost exclus din candidați în membrii PCU(b), știutor de carte, participant al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, pînă la arestare lucra ca al doilea secretar al CR al ULCTM din Bulboaca.

CHÂRJOI a fost condamnat pentru faptul, că, aflîndu-se în satul Jdanovo, raionul Bulboaca, RSSM, ca împuternicit al comitetului raional de partid pentru efectuarea semănatului de primăvară, a scris o foaie volantă cu caracter antisovietic, îndreptată spre zădărnicierea companiei de semănare, cu chemarea la nimicirea comuniștilor și organizarea unei bande împotriva Uniunii sovietice.

Prin materialele anchetei preliminare și celei judiciare vina lui CHÂRJOI în comiterea infracțiunii prevăzute în art.54-10 alin.1 al CP al RSSU a fost pe deplin demonstrată și el a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că CHÂRJOI este participant și invalid al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, are decorații guvernamentale, precum și faptul, că pentru infracțiunea săvîrșită a ispășit 7 ani de LCM, consider posibil de a-i micșora pedeapsa și de a aplica Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie".

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești referitor la CHÂRJOI GRIGORII IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Rusu
Vasilii Vasilievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 7 mai 1953, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

RUSU VASILII VASILIEVICI - anul nașterii 1934, originar din satul Ciuciuleni, raionul Strășeni, RSSM, moldovean, din țărani culaci, părinții au decedat în anii 1934-1935, colhoznic, pînă la arestare a lucrat ca tractorist.

Rusu a fost condamnat pentru faptul, că în luna martie a anului 1953, în zilele de doliu, în legătură cu decesul conducătorului Guvernului, în anturajul său, și-a permis manifestări antisovietice, se bucura de decesul conducătorului poporului sovietic, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: COISMAN, VASILIUȚU, CEBOTARI și FOLTEA.

Astfel, urmează de recunoscut, că RUSU a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că RUSU este încă tînăr, a fost educat fără părinți, este colhoznic, iar manifestările lui antisovietice nu aveau un caracter sistematic, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 7 mai 1953 referitor la RUSU VASILII VASILIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Soroca
Vladimir Nicolaievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 26 ianuarie 1948, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

SOROCA VLADIMIR NICOLAIEVICI - anul nașterii 1910, originar din orașul Irkutsk, din burgheji, funcționar, rus, fără de partid, cetățean al URSS, pînă la arestare locuia în orașul Bălți, RSSM, lucra ca adjunct al șefului AXO a depozitului de produse alimentare al MBC nr. 733.

SOROCA a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1946-1947, printre lucrătorii depozitului de produse alimentare al MBC nr. 733 din orașul Bălți, făcea agitație antisovietică, își exprima nemulțumirea de viața în Uniunea Sovietică și lauda viața în România burgheză.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor în ședința de judecată: AVDEENCO D.A., KURDOV S.I., PARAMEI V.G. și alții (p.d. 93,94).

Astfel, urmează de recunoscut, că SOROCA a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că SOROCA și-a recunoscut vina, iar declarațiile lui nu au dus la careva urmări grave, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 26 ianuarie 1948 referitor la SOROCA VLADIMIR NICOLAIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 84-85

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Bunăcalea
Nicolai Iacovlievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 12 ianuarie 1948, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

BUNĂCALEA NICOLAI IACOVLEVICI - anul nașterii 1913, originar și locuitor al satului Budei, raionul Orhei, RSSM, moldovean, fără de partid, cetățean al URSS, știutor de carte, din țărani culaci, pînă la arestare era țaran mijlocăș.

BUNĂCALEA a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1947-1948, în anturajul său sistematic făcea agitație antisovietică.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile a 9 martori și mărturiile inculpatului.

Astfel, urmează de recunoscut, că BUNĂCALEA a comis infracțiunea prevăzută în art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că infracțiunea săvîrșită de BUNĂCALEA nu a dus la careva urmări grave, că a ispășit deja 6 ani de pedeapsă și fiind în detenție s-a îmbolnăvit de o boală grea - tuberculoza pulmonară și timp îndelungat se găsește la tratament în spitalul pușcării, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești referitor la BUNĂCALEA NICOLAI IACOVLEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani și a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 86-87

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Crăciun
Grigorii Nicolaievici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 9 iunie 1948, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CRĂCIUN GRIGORII NICOLAIEVICI - anul nașterii 1902, originar din orașul Bolgrad, regiunea Ismail, moldovean, cetățean al URSS, provine din familie de muzician, studii-3 clase, fără de partid, pînă la arestare lucra ca muzician în orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Moldova, locuia în orașul Chișinău, nu a făcut serviciul militar în Armata sovietică, decorații guvernamentale nu are.

CRĂCIUN a fost condamnat pentru faptul, că, lucrînd în orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Moldova, în anii 1946-1948, făcea agitație antisovietică, clevetea puterea sovietică, lăuda viața și regimul țărilor capitaliste, răspîndea idei provocatoare privind inevitabilitatea războiului între Uniunea Sovietică și blocul anglo-american și înfrîngerea URSS în acest război.

Comiterea de către CRĂCIUN a infracțiunii prevăzute în art. 54-10 al CP al RSSU a fost demonstrată prin depozițiile martorilor și mărturiile inculpatului, atît în ancheta preliminară, cît și în cea judiciară.

Astfel, urmează de recunoscut, că CRĂCIUN a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere mărturisirea sinceră a vinei de către CRĂCIUN în ancheta preliminară și la judecată, precum și faptul că a ispășit deja 6 ani de pedeapsă, are viciu cardiac și este invalid, consider posibil de a i se micșora pedeapsa.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești referitor la CRĂCIUN GRIGORII NICOLAIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani și a-1 pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 88-89

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Toma
Avram Deonisoșici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 14 iunie 1951, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

TOMA AVRAM DEONISOȘICI - anul nașterii 1906, originar din satul Pugoi, raionul Chișinău, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, din țărani mijlocași, a făcut serviciul militar în Armata sovietică în anii 1944-1946, a participat la luptele împotriva cotropitorilor germano-fasciști, a fost rănit, are decorații: Pentru victorie asupra Germaniei în Marele Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941-1945" și Pentru luarea Kenigsbergului", pînă la arestare locuia în satul Pugoi, raionul Chișinău, lucra în colhoz.

TOMA a fost condamnat pentru faptul, că, locuind în satul Pugoi, raionul Chișinău, RSSM, în anii 1948-1951, în anturajul său făcea agitație antisovietică, își exprima nemulțămirea de politica Guvernului sovietic, clevețea orînduiala colhoznică, lăuda sistemul capitalist de economie.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: KAZAK I.S., MURANEVICI E.A., RUCIKO A.S., DEMENTIEVA A.A. și alții (procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 105, 106, 107, 108, 109).

Astfel, urmează de recunoscut, că TOMA a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că TOMA este puțin știutor de carte, cu un nivel redus de cultură, a făcut serviciul militar în Armata sovietică și a participat la luptele împotriva cotropitorilor germano-fasciști, a fost rănit și contuzionat, are decorații guvernamentale, precum și faptul că declarațiile lui antisovietice nu au dus la careva urmări grave, consider pedeapsa stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSS Moldovenești din 14 iunie 1951 referitor la TOMA AVRAM DEONISOȘICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM fără interdicție de drepturi.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv. 1, d. 783, f. 90-91

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Boghean
Grigorii Vasiliievici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 27 februarie 1951, a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

BOGHEAN GRIGORII VASILIEVICI - anul nașterii 1918, originar din satul Glavan, raionul Drochia, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, căsătorit, neștiutor de carte, fără de partid, fără antecedente penale, pînă la arestare lucra în gospodăria sa.

BOGHEAN a fost condamnat împreună cu BURLAC S.I., CEBAN S.P., OSAVCIUC I.P. și alții, în total 7 persoane, pentru faptul, că, fiind membru al sectei ilegale a inochentiștilor-arhangheliști, folosind prejudecățile religioase, în anii 1949-1950 în rîndurile populației făcea agitație antisovietică, clevețea puterea sovietică, răspîndea idei provocaționiste privind inevitabilitatea războiului și pieirea statului sovietic, participa la întruniri ilegale, atrăgînd în sectă persoane noi.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: MOCHEAN E.C., BOGHEAN A.D., BEJAN I.V. și MONEA I.D. (procesul-verbal al ședinței de judecată p.d.290-292).

Astfel, vina lui BOGHEAN a fost demonstrată și el a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că BOGHEAN este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei la luptele împotriva cotropitorilor fasciști, a fost rănit și este invalid de grupa 3, este neștiutor de carte, are familie, provine din țărani mijlocași, precum și faptul, că infraacțiunea comisă nu a dus la careva urmări grave, consider pedeapsa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 27 februarie 1951 referitor la BOGHEAN GRIGORII VASILIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Referitor la ceilalți, condamnați împreună cu BOGHEAN, sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Cupcenco
Alexandr Fiodorovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 12 aprilie 1948 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CUPCENCO ALEXANDR FIODOROVICI, anul nașterii 1909, originar din satul Constantinovca, raionul Znamensk, RSSU, din țărani mijlocași, funcționar, fără de partid, ucrainean, muzician, locuind în orașul Chișinău lucra ca șef al magazinului nr. 140, fără antecedente penale, a făcut serviciul militar în Armata sovietică în anii 1944 - 1945.

CUPCENCO a fost condamnat pentru faptul, că în anii 1946 - 1948 sistemstic scria scrisori cu conținut antisovietic, în care clevea realitatea sovietică, conducătorii partidului și Guvernului sovietic, expediindu-le în diferite organizații sovietice din orașele: Kiev, Moscova și Chișinău. În total a scris 16 scrisori cu caracter antisovietic.

Vinovăția lui CUPCENCO de comiterea infracțiunii a fost confirmată prin propria mărturie, probe materiale (p.d. 111) și actul de expertiză grafică (p.d. 103-105).

Astfel, urmează de recunoscut, că CUPCENCO a fost condamnat conform art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU corect.

Totodată, avînd în vedere, că provine din țărani mijlocași, nu are antecedente penale, a făcut serviciul militar în Armata sovietică, la locurile ispășirii pedepsei se caracterizează pozitiv, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 12 aprilie 1948 referitor la CUPCENCO ALEXANDR FIODOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM fără interdicție de drepturi și în legătură cu ispășirea pedepsei - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.94-95

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Jelauc
Mihail Onofreevici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 24 noiembrie 1945 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

JELAUC MIHAIL ONOFREEVICI, anul nașterii 1889, originar din satul Bolișoi Fontan, raionul Dubăsari, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, de profesie - învățător, din țărani mijlocași, pînă la arestare locuia în satul Bolișoi Fontan și lucra contabil în sovhozul din Criuleni.

JELAUC a fost condamnat pentru faptul, că în perioada ocupației teritoriului Moldovei de către dușmani în anii 1943 - 1944, în anturajul său, făcea agitație antisovietică, clevetea orînduiala sovietică, lăudînd regimul României burgheze.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: MAIDANIC T.F., SERBIN I.S. și FIODOROVA V.V. (p.d. 82-83).

Astfel, urmează de recunoscut, că JELAUC a fost tras la răspundere penală pentru activitate antisovietică și condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că JELAUC provine din țărani mijlocași, are o vîrstă înaintată (65 ani), fiul său mai mare a căzut pe front în luptele cu cotropitorii fasciști, al doilea fecior din 1954 se află în rîndurile Armatei sovietice, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 24 noiembrie 1945 referitor la JELAUC MIHAIL ANUFRIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la termenul efectiv ispășit, adică 9 ani de LCM.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.96-97

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Lungu T.I.
și Turta T.F.

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 17-18 noiembrie 1952 au fost condamnați pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

LUNGU TIMOFEEI IVANOVICI, anul nașterii 1932, originar din satul Zubrești, raionul Strășeni, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, necăsătorit, știutor de carte, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică din motiv de boală, pînă la arestare locuia la baștină și lucra ca muncitor la combinatul alimentar.

TURTA TIMOFEEI FIODOROVICI, anul nașterii 1923, originar din satul Zubrești, raionul Strășeni, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, căsătorit, știutor de carte, a făcut serviciul militar în Armata sovietică, decorat cu medalia "Pentru victorie asupra Germaniei în Marele Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941-1945", pînă la arestare locuia la baștină și lucra ca muncitor la combinatul alimentar.

LUNGU T.I. și TURTA T.F. au fost condamnați pentru faptul, că la 18 septembrie 1952, fiind în stare de ebrietate, au intrat în clubul satului Zubrești, raionul Strășeni, unde se desfășura adunarea comsomolistă și, folosind cuvinte necenzurate, clevețeau puterea sovietică și orînduiala colhoznică.

Au adresat ofense și amenințări comsomoliștilor; întrerupînd astfel adunarea comsomolistă.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: ADAMOVSCHEI G.M., MALIC F.G., COSTIN I.G. și alții (p.d. 187-188).

Astfel, urmează de recunoscut, că LUNGU T.I. și TURTA T.F. au fost condamnați corect.

Totodată, avînd în vedere, că aceasta a fost unica declarație antisovietică din partea lui LUNGU și TURTA, care nu a dus la careva urmări grave, TURTA a făcut serviciul militar în Armata sovietică, are patru copii minori, în perioada aflării în lagăre a avut o atitudine conștiincioasă față de muncă, consider sentința stabilită lor prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 17-18 noiembrie 1952 referitor la LUNGU TIMOFEEI IVANOVICI și TURTA TIMOFEEI FIODOROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

COLEGIULUI JUDICIAR PENTRU PROBLEME PENALE
AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei căilor ferate
din or. Chișinău și încheierea Judecătoriei
din transportul feroviar din regiunea
sud-vestică pe dosarul lui Podgorneac
Piotr Spiridonovici

Prin sentința Judecătoriei căilor ferate din or. Chișinău din 9 martie 1951 a fost condamnat pe art. 54-8 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

PODGORNEAC PIOTR SPIRIDONOVICI, anul nașterii 1930, originar din satul Ojiva, raionul Securenii, regiunea Cernăuți, ucrainean, știutor de carte, fără de partid, provine din țărani, muncitor, cetățean al URSS, pînă la arestare lucra ca zugrav pe primul șantier de construcții la st. Chișinău.

PODGORNEAC a fost condamnat pentru faptul, că la 18 februarie 1950, lucrînd în calitate de paznic al căminului primului șantier de construcții la stația Chișinău și fiind înfuriat din cauza sancționării pentru lipsa nemotivată de la lucru, în timpul efectuării curățeniei în cămin a tăiat două portrete ale conducătorilor partidului și Guvernului sovietic, care atîrnau pe perete.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor și mărturisirile inculpatului.

Prin Încheierea Judecătoriei transportului feroviar de circumscripție din regiunea sud-vestică din 24 martie 1951 sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 9 martie 1951 a fost lăsată în vigoare, PODGORNEAC se consideră condamnat pe art. 18-54-8 al CP al RSSU.

Sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău și Încheierea Judecătoriei transportului feroviar din regiunea sud-vestică urmează a fi anulate din următoarele motive:

Din materialele pe dosar nu se vede, că PODGORNEAC a comis un act terorist, de aceea, atît Judecătoria căilor ferate, cît și Judecătoria de circumscripție, incorect l-au acuzat pe PODGORNEAC pentru infracțiunea comisă pe art. 18-54-8 al CP al RSSU.

Infracțiunea lui, exprimată în tăierea a două portrete ale conducătorilor partidului și guvernului, urma a fi calificară conform art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU.

Totodată, la stabilirea pedepsei judecata nu a luat în considerație faptul, că PODGORNEAC provine din țărani mijlocași, este muncitor, că infracțiunea comisă de el nu a dus la careva urmări grave, și a stabilit o sentință prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 9 martie 1951 și Încheierea Judecătoriei transportului feroviar de circumscripție din regiunea sud-vestică din 24 martie 1951 referitor la PODGORNEAC PIOTR SPIRIDONOVICI de modificat, infracțiunea de recalificat de pe art. 18-54-8 al CP al RSSU pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul General al URSS
Consilier juridic de stat în exercițiu

(R.RUDENCO)

Document 54

Procuratura URSS
Procurorul
RSS Moldovenești
nr.13 XI1954

SECRET

PROCURORULUI GENERAL AL URSS
CONSILIER JURIDIC DE STAT ÎN EXERCITIU

Copia: Șefului secției de evidență și arhivă a CSN* ai RSSM

or. Chișinău

Vă remit spre luare de decizie dosarul penal de arhivă nr. 19478 privind
condamnarea **MIRON MARIN ALEXANDROVICI** pe art. 54-10 al CP al RSSU cu încheierea și hotărârea
Comisiei RSS Moldovenești privind reexaminarea proceselor de judecată și proiectul
recursului referitor la contestarea **Încheierii Colegiului de judecată pe probleme penale al
Judecătoriei supreme a URSS** din 2 februarie 1954.

Vă rugăm să susțineți prezentarea noastră.

ANEXĂ: dosarul într-un volum pe „„ pagini.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A.KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.110

COLEGIULUI JUDICIAR PE PROBLEME PENALE
AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S

(în ordinea supravegherii)

La încheierea Colegiului judiciar pe
probleme penale al Judecătoriei
Supreme a URSS din 20.02.1954
pe dosarul lui Miron Marin
Alexandrovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 12 mai 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM, iar de Colegiul judiciar pe probleme penale al Judecătoriei Supreme a URSS la 20 februarie 1954 sentința a fost micșorată pînă la 6 ani de LCM,

MIRON MARIN ALEXANDROVICI, anul nașterii 1935, originar și locuitor al satului Andrușii de Sus, raionul Cahul, RSSM, fără de partid, din țărani mijlocași, studii primare, colhoznic, fără antecedente penale.

MIRON M.A. a fost condamnat pentru faptul, că în februarie 1952, în apartamentul cetățenei ARTENII M.I. din satul Andrușul Nou, a întocmit o foaie volantă cu caracter antisovietic, în care își exprima nemulțămirea față de politica fiscală a statului sovietic, precum și clevetea la adresa conducătorului poporului sovietic, lipind-o mai apoi pe gardul școlii.

Vinovăția lui MIRON M.A. se confirmă prin probe materiale (p.d. 123), actul expertizei grafice (p.d. 120-122), depozițiile martorilor: ARTENII M.I., TURUCEANU F.I. și RACOVITA E.N. (p.d. 147-149), precum și mărturisirile inculpatului (p.d. 146-147).

Astfel, urmează de recunoscut, că MIRON M.A. a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU corect.

Totodată, avînd în vedere, că MIRON M.A. provine din țărani mijlocași, este colhoznic, nu are antecedente penale, iar în momentul săvîrșirii infracțiunii era minor, precum și recunoașterea de către acesta a vinei sale, în baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Încheierea Colegiului judiciar pe probleme penale al Judecătoriei Supreme a URSS din 20 februarie 1954 referitor la MIRON MARIN ALEXANDROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul General al URSS
Consilier juridic de stat în exercițiu

(R.RUDENCO)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Cantareli
Ioana Olimpievna

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 25 iunie 1951 a fost condamnată pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CANTARELI IOANA OLIMPIEVNA, anul nașterii 1910, originară din satul Tatar-Copceac, raionul Taraclia, RSSM, cetățeană a URSS, găgăuză, din țărani săraci, puțin știutoare de carte, căsătorită, pînă la arestare locuia în satul Biruința, raionul Congaz, și lucra servitoare în școală.

CANTARELI I.O. a fost condamnată pentru faptul, că fiind ostilă față de puterea sovietică, între locuitorii satului Biruința sistematic făcea agitație antisovietică, îndreptată împotriva măsurilor Guvernului sovietic și răspîndea idei provocatoare privind pieirea Statului sovietic, clevețea conducerea Partidului și Guvernului sovietic.

Avînd în proprietate un aparat de radio, asculta emisiuni din America, Turcia și Spania și răspîndea zvonuri privind izbucnirea războiului cu țările capitaliste și înfrîngerea Statului sovietic în acest război.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: VASILIU G.F., CARAGHEAUR S.P., CIOBANU A.N. (procesul - verbal al ședinței de judecată p.d. 129 verso 131).

Astfel, urmează de recunoscut, că CANTARELI a fost trasă la răspundere penală pentru activitate antisovietică și condamnată corect.

Totodată, avînd în vedere, că CANTARELI provine din țărani săraci, e puțin știutoare de carte, la momentul arestării avea doi copii minori, iar infracțiunea comisă de ea nu a dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 25 iunie 1951 referitor la CANTARELI IOANA OLIMPIEVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM și 3 ani de interdicție de drepturi.

Procurorul RSS Moldovenesti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.113-114

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriai Supreme
a RSSM pe dosarul lui Macarciuc
Agafia Erofeevna

Prin sentința Judecătoriai Supreme a RSSM din 9 mai 1954 a fost condamnată pe art. 2 al Decretului din 04.06.1947 "Privind răspunderea penală pentru delapidarea avutului public și de stat" și art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea întregii averi,

MACARCIUC AGAFIA EROFEEVNA, anul nașterii 1907, originară din satul Troița, raionul Bender, RSSM, rusoaică, fără de partid, din muncitori, puțin știutoare de carte, căsătorită, fără antecedente penale, pînă la arestare lucra ca spălătoreasă în unitatea militară nr. 7481.

MACARCIUC a fost condamnată pentru faptul, că lucrînd în unitatea militară nr. 7481 din orașul Chișinău în calitate de spălătoreasă, a sustras lenjerie, din dotarea acestei unități militare.

Astfel, din toamna anului 1949 pînă în martie 1953 a furat: 9 cearșafuri, 9 perechi de izmene, 6 cămăși, 12 prosoape, două șorțuri pentru bucătar și alte lucruri în sumă totală de circa 1000 ruble.

Toate lucrurile sustrase au fost depistate în locuința lui MACARCIUC, confiscate de organele de anchetă și reîntoarse unității militare.

Pe lîngă aceasta, MACARCIUC, în anul 1953, în anturajul său, făcea agitație antisovietică, clevețea condițiile de trai în URSS, lăuda viața din timpul stăpînirii României burgheze, iar în martie 1953, în zilele de doliu în legătura cu decesul unuia din conducătorii partidului și Statului sovietic, a admis în adresa acestuia un atac contrarevoluționar, se bucura de decesul lui.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: ZIDU A.D., TODERAȘCU L.G., CERNAT N.S., PRIJILEVSCAIA T.I. și alții, precum și mărturia parțială a inculpatei MACARCIUC (p.d. 85-89).

Astfel, urmează de recunoscut, că MACARCIUC a fost trasă la răspundere penală și condamnată de judecată pentru delapidarea averii statului și declarațiile sale antisovietice corect.

Totodată, avînd în vedere, că MACARCIUC provine din muncitori, este muncitoare, este puțin știutoare de carte, că declarațiile ei antisovietice nu au dus la careva urmări grave, precum și faptul, că toate lucrurile sustrase au fost restituite unității militare, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriai Supreme a RSSM din 9 mai 1953 referitor la MACARCIUC AGAFIA EROFEEVNA de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM și 3 ani de interdicție de drepturi.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Kraievschii
Lev Petrovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 21 iulie 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM, 5 ani de interdicție de drepturi și 5 ani de deportare,

KRAIEVSCII LEV PETROVICI, anul nașterii 1907, originar din orașul Minsk, bielorus, cetățean al URSS, cu studii tehnice superioare, cu antecedente penale, din 1941 pînă în 1947 a făcut serviciul militar în Armata Sovietică în grad de căpitan de gardă, a fost decorat cu ordinele "Steaua Roșie" și "Războiul pentru Apărarea Patriei de gradul II" și medaliile "Pentru eliberarea orașului Praga" și "Pentru victorie asupra Germaniei", pînă la arestare locuia în orașul Chișinău și lucra ca șef al laboratorului de măsurare a căldurii la Stația Termoelectrică.

KRAIEVSCII a fost condamnat pentru faptul, că pe parcursul anilor 1948-1953, în anturajul său, făcea agitație antisovietică cu caracter troțchist - buharinist, clevețea politica partidului și Guvernului sovietic, comandamentul Armatei sovietice, politica națională a statului sovietic, orînduiala colhoznică, condițiile de trai în URSS, lăuda viața poporului pe timpul Rusiei țariste și în țările capitaliste.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: PETRENCO I.I., LEUTIDZE L.Ș., MAXIMOVA Z.M., NECRASOVA M.N., IONSCAIA I.S., ȘCEPINSCHII V.C. și alții (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 261-271).

Astfel, urmează de recunoscut, că KRAIEVSCII a fost tras la răspundere penală și condamnat de judecată pentru agitație antisovietică pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU corect.

Totodată, avînd în vedere, că KRAIEVSCII din 1941 pînă în 1947 a făcut serviciul militar în Armata Sovietică în grad de căpitan de gardă, a participat la luptele împotriva ocupațiilor fasciști, a fost decorat cu ordinele "Steaua Roșie" și "Războiul pentru Apărarea Patriei de gradul II" și medaliile "Pentru eliberarea orașului Praga" și "Pentru victorie asupra Germaniei", precum și faptul, că agitația lui antisovietică nu a dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G . :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 21 iulie 1953 referitor la KRAIEVSCII LEV PETROVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi.

Deportarea de după ipășirea pedepsei - de anulat.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.117-118

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Plămădeală
Gheorghii Panfilovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 7 aprilie 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 ale CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea întregii averi,

PLĂMĂDEALĂ GHEORGHII PANFILOVICI, anul nașterii 1920, originar din satul Cobusca Nouă, raionul Bulboacă, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, din țărani mijlocași, din 1944 pînă în 1946 a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, la lupte n-a participat, pînă la arestare locuia la locul de origine.

PLĂMĂDEALĂ a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1948 a devenit membru al unei secte ilegale a inochentiștilor-arhangheliști, fiind la început membru, iar mai apoi propovăduitor. Folosind prejudecățile religioase, în anturajul său, sistematic făcea agitație antisovietică îndreptată împotriva activităților puterii sovietice, organiza și desfășura adunări ilegale ale sectanților și atrăgea în sectă noi membri.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: SMOCINSCHII V.V., SCLIFOS R.E., CIORBA G.I. și PLATON V.P. (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 214-215) și propria mărturie a inculpatului PLĂMĂDEALĂ (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 212-213).

Astfel, urmează de recunoscut, că PLĂMĂDEALĂ a fost tras la răspundere penală și condamnat de judecată pentru activitate antisovietică corect.

Totodată, avînd în vedere, că PLĂMĂDEALĂ și-a recunoscut vinovăția, regretînd crima săvîrșită, și s-a dezis de învățăturile inochentiștilor-arhangheliști, precum și faptul, că a făcut serviciul militar în Armata Sovietică și provine din țărani mijlocași, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 7 aprilie 1950 referitor la PLĂMĂDEALĂ GHEORGHII PANFILOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Samsonov
Boris Chirilovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 7 mai 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

SAMSONOV BORIS CHIRILOVICI, anul nașterii 1915, originar din orașul Bender, RSSM, rus, cetățean al URSS, din muncitori, fără de partid, știutor de carte, din 1944 pînă în 1945 a făcut serviciul militar în Armata Sovietică, participant al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a fost rănit ușor, este decorat cu medalia "Pentru victorie asupra Germaniei". Pînă la arestare lucra ca fochist la fabrica de conserve din Bender.

SAMSONOV a fost condamnat pentru faptul, că, în anturajul său, făcea agitație antisovietică, clevetea Puterea sovietică și orînduiala colhoznică, făcea declarații provocatoare cu caracter defetist, descredita conducătorii partidului și guvernului.

Vinovăția lui SAMSONOV a fost confirmată în ședința de judecată prin depozițiile martorilor: COLOMÎCENCO I.M., ȚURCAN F.V., GAVRILOVA V.N., VOLONTIR M.S., REAZANOVA M.S. și FEDORENCO V.S. (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 185-186), precum și mărturia inculpatului SAMSONOV (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 184-185).

Astfel, urmează de recunoscut, că SAMSONOV a fost tras la răspundere penală și condamnat de judecată pentru activitate antisovietică corect.

Totodată, avînd în vedere, că SAMSONOV provine din muncitori, este muncitor, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei a luptat pe front împotriva cotropitorilor germano-fasciști, a fost rănit, este decorat cu o medalie guvernamentală, precum și faptul, că infracțiunea săvîrșită nu a dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 7 mai 1954 referitor la SAMSONOV BORIS CHIRILOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenesti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.121-122

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Matveiciuc
Alexandr Alexeevici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 10 iulie 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

MATVEICIUC ALEXANDR ALEXEEVICI, anul nașterii 1907, originar din satul Ciocușna, raionul Ocnîța, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, știutor de carte, fără antecedente penale, fără de partid, căsătorit, pînă la arestare locuia la locul de origine, lucra în colhoz.

MATVEICIUC a fost declarat de judecată vinovat și condamnat pentru faptul, că la 10 februarie 1946 și 16 februarie 1947 a întocmit și răspîndit două foi volante cu conținut antisovietic, în care clevea puterea sovietică, își exprima nemulțumirea referitor la acțiunile puterii sovietice pe problema predării cotelor de cereale la stat, chema alegătorii să nu voteze candidații înaintați în timpul alegerilor în Sovietul Suprem al URSS și RSSM.

Una din foile volante întocmite a fost depusă de MATVEICIUC în urna sectorului 16 de votare din satul Ciocușna, raionul Ocnîța, RSSM, în ziua alegerilor în Sovietul Suprem al URSS - la 10 februarie 1946, iar a doua - în urna sectorului 5 de votare din același sat la 16 februarie 1947, în ziua alegerilor în Sovietul Suprem al RSSM.

Pe lîngă aceasta, în anturajul său, făcea agitație antisovietică: clevea puterea sovietică și orînduiala colhoznică.

Martorii audiați în ședința de judecată: PERELIȚA V.F.(p.d. 87), ȘTEPOV V.E. (p.d. 87) și BLÎNDU A.I. (p.d. 87) au confirmat declarațiile antisovietice ale inculpatului, precum și vinovăția lui MATVEICIUC a fost recunoscută de însuși inculpatul (p.d. 86-87) și prin probe materiale (foile volante confiscate) (p.d. 67) și actul expertizei grafice (p.d. 62-65).

Astfel, activitatea infracționistă a lui MATVEICIUC a fost demonstrată și el a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că MATVEICIUC provine din țărani mijlocași, și-a recunoscut pe deplin vinovăția atît în ancheta preliminară, cît și în ancheta judiciară, faptul că foile volante anonime, întocmite de el, se referă la perioada greutăților materiale în Moldova, legate de lipsa roadei, precum și faptul, că nu au dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 10 iulie 1951 referitor la MATVEICIUC ALEXANDR ALEXEEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenesti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Drancă
Alexandru Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 13 noiembrie 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 și art. 69-1 alin. 2 ale CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM, 5 ani de interdicție de drepturi și lipsirea de medalia "Pentru victorie asupra Germaniei",

DRANCĂ ALEXANDRU IVANOVICI, anul nașterii 1919, originar din satul Larga, raionul Lipcani, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, știutor de carte, fără de partid, căsătorit, din țărani mijlocași, a făcut serviciul militar în Armata Sovietică.

DRANCĂ a fost condamnat pentru faptul, că în anul 1949, în anturajul său, sistematic făcea agitație antisovietică, îndreptată spre zădărnicierea acțiunilor partidului și guvernului sovietic, discreditarea puterii sovietice, clevețea orânduiala colhoznică și lauda traiul pe timpul României burgheze, răspîndea idei provocatoare privind schimbarea ulterioară a regimului sovietic cu ajutorul țărilor imperialiste, amenința cu răfuială activității sovietici și crea obstacole în activitatea acestora.

Acest lucru a fost confirmat prin depozițiile martorilor: DUMITRAȘCU A.G., TIHOV P.A., BULGARI I.M., GAVRILIUC A.S., BECȘEV S.I. și alții (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 262,263,264,265,266,108,109).

Astfel, urmează de recunoscut, că DRANCĂ a fost tras la răspundere penală și condamnat pentru activitate antisovietică corect.

Totodată, avînd în vedere, că DRANCĂ provine din țărani mijlocași, este colhoznic, a făcut serviciul militar în Armata Sovietică și a participat la lupta cu cotropitorii fasciști, este decorat cu medalia "Pentru victorie asupra Germaniei", are doi copii minori, ispășindu-și pedeapsa în lagăr se caracterizează pozitiv, norma de producție o îndeplinește cu 140%, precum și faptul că în agitația antisovietică desfășurată de el nu se întrevăd careva urmări, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 13 noiembrie 1951 referitor la DRANCĂ ALEXANDRU IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 6 ani de LCM și 3 ani de interdicție de drepturi.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei de circumscripție
Bălți a RSSM și încheierea Judecătorei
Supreme a RSSM pe dosarul lui
Zeidman Leia-Reina Srulevna

Prin sentința Judecătorei de circumscripție Bălți a RSSM din 3 - 4 martie 1941 a fost condamnată pe art. 54-13 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

ZEIDMAN LEIA-REINA SRULEVNA, anul nașterii 1918, originară din satul Lipcani, același raion, RSSM, evreică, cetățeană a URSS, din muncitori, puțin știutoare de carte, fără de partid, fără antecedente penale, pînă la arestare locuia și lucra croitoreasă în Lipcani.

Prin încheierea Judecătorei Supreme a RSSM din 31 martie 1941 sentința Judecătorei de circumscripție Bălți a RSSM a fost lăsată în vigoare.

ZEIDMAN a fost condamnată pentru faptul, că locuind pînă în anul 1940 în Lipcani, a fost recrutată de către șeful jandarmeriei ca agent secret și pe parcursul a cîtorva ani transmitea informații despre activitatea revoluționară a tineretului din Lipcani și în urma denunțului ei au fost arestați un șir de lucratori de comsomol ilegaliști, care în timpul interogatoriului la jandarmerie au fost bătuți, precum: cet. STOLEAR V.L., ROZENIȚAIG A.A., FAIMAN N.L.

Atît în ancheta preliminară, cît și în ședința de judecată, ZEIDMAN nu și-a recunoscut vinovăția.

Drept bază pentru pronunțarea sentinței de condamnare referitor la ZEIDMAN pentru judecată au servit depozițiile martorilor, audiați în ședința de judecată: ȘENCHER H.M., ȘVARTIMAN Ș.M., FAIMAN P.L., MUȘALLO P.I., STOLEAR R.L. și ROZENIȚAIG A.A.

Însă, martorii indicați nu au expus în ședința de judecată fapte concrete privind activitatea trădătoare a lui ZEIDMAN, bazîndu-și depozițiile doar pe presupuneri, și anume:

1. Martorul MUȘALLO P.V.:

...Pe inculpata ZEIDMAN o cunosc că avea legături cu șeful de post DIUROI, despre asta mi-a spus personal ZEIDMAN Ruhlea, precum și FAIMAN mi-a spus că a trădat-o ZEIDMAN REINA. Dar ZEIDMAN Ruhlea depozițiile lui MUȘALLO nu le-a confirmat."

(Proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 60).

2. Martorul ȘVARTIMAN Ș.M. :

... Pe inculpata ZEIDMAN deseori o vedeam cu primarul și căpitanul AMEGO. Odată i-am spus: Reina nu e bine să umbli cu dîșii, oamenii vor crede lucruri urîte, vor crede că lucrezi cu dîșii". În ziua următoare din nou am întîlnit-o pe ZEIDMAN cu primarul și șeful de post, și ZEIDMAN a arătat spre mine cu degetul. Peste puțin timp șeful de post m-a arestat și mi-a spus să nu mă mai ating de Reina ZEIDMAN și m-a lovit de cîteva ori. Cînd eu eram arestat nimeni nu avea voie să treacă dar ZEIDMAN trecea liber. În oraș toți vorbeau, că ZEIDMAN avea o relație cu șeful de post."

(Proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 59-60).

3. Martorul FAIMAN P.L. :

... ZEIDMAN îmi este o rudă îndepărtată. În 1939 eu eram bolnavă și ZEIDMAN mi-a adus o scrisoare de la o prietenă a mea, care mă ruga să vin pe la dînsa. Eu am vrut să-i scriu răspuns dar alături nu aveam hîrtie, toată corespondența mea se găsea după un portret. Eu m-am ridicat și am luat de după portret pachetul, în care erau fotografiile. Luînd hîrtie eu i-am scris răspuns prietenei, iar ZEIDMAN în acest timp privea fotografiile.

Peste cîteva zile a venit șeful de post DIURA și m-a arestat și a început să mă întrebe unde sunt fotografiile mele și scrisorile. I-am spus că nu am nimic, atunci el s-a apropiat direct de portretul, după care se afla pachetul și a luat fotografiile și scrisorile mele.

La post DIURA mă întreba despre scrisorica pe care a adus-o ZEIDMAN de la prietena mea.

Consider că m-a trădat ZEIDMAN, deoarece ea avea o relație cu șeful de post și o consider drept provocator."

(Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 60).

4. Martorul STOLEAR Roza Leibovna :

... Pe inculpata ZEIDMAN o cunosc o cunosc din anul 1939, ea era croitoreasă, avea relații cu șeful de post DIURA, ceea ce pot confirma prin următoarele: în anul 1940 noi adunam bani pentru deținuții politici, noi nu știam pe atunci, că ZEIDMAN e provocator.

Prietena mea Rahil GOLDBUNG de asemenea aduna bani. Eu am cerut de la ZEIDMAN bani și ea mi-a dat, cît nu țin minte. Peste cîteva zile m-am întîlnit cu ZEIDMAN și ea mi-a spus, că : eu am dat bani pentru deținuții politici prietenei tale și-ți voi da și ție. Eu am luat bani de la ea. Peste puțin timp șeful de post DIURA a venit și m-a arestat - de ce adun bani. Eu am negat, dar el mi-a reprodus toată discuția dintre mine și ZEIDMAN, cuvînt cu cuvînt.

Cînd noi eram arestați, jandarmii au adus-o și pe ZEIDMAN, dar ea a stat doar o oră sau o oră și jumătate și i-au dat drumul. Ea rîdea și ne întreba de ce ne-au arestat. Din aceste fapte susțin, că Reina ZEIDMAN denunța persoanele cu spirit revoluționar, cu care avea legături."

(Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 61).

5. Martorul ROZENIVEIG A.A. :

... În anul 1934 la noi în Lipcani s-a organizat un sindicat al muncitorilor, care lupta pentru ziua de lucru de opt ore. În mai 1934 ZEIDMAN participa activ la acest sindicat.

Peste un timp noi am văzut, că ea a pornit pe altă cale, a început să prietenească cu autoritățile românești, precum primarul, șeful de post DIURA, și ne denunța pe noi.

Cunosc fapte, care confirmă activitatea ei provocaționistă.

În anul 1939 noi, ilegaliștii, prin diferite metode adunam bani pentru MOPR, noi am organizat un bal în folosul MOPR, la acest bal a fost și ZEIDMAN.

Cînd eu am fost arestat, șeful de post DIURA deja știa în ce scop și cum noi am organizat acest bal.

Despre aceasta putea să-i spună șefului de post doar ZEIDMAN, deoarece ei au o relație.

Apoi noi adunam bani pentru MOPR prin răspîndirea pachetelor cu dulciuri. Un asemenea pachet a cumpărat și Reina ZEIDMAN. Cînd lua pachetul, ea spunea, că știe că banii se duc în folosul MOPR.

După aceasta eu am fost arestat și șeful de post DIURA deja știa despre aceste pachete, și din nou putea să mă denunțe numai ZEIDMAN.

La noi la postul de poliție nu avea acces nimeni, dar ZEIDMAN venea liber."

(Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 61-62).

6. Martorul ȘENCHER H.M. :

... Pe inculpată o cunosc, ea a avut legături cu șeful de post DIURA, ea i-a spus șefului de post, că băieții noștri participă la manifest, după aceasta noi, toți ilegaliștii, am fost arestați - 120 de oameni. Cînd eu și VOLOH eram la poliție arestați, eram tare bătuți, iar inculpata ZEIDMAN era în altă odaie și rîdea, iar DIURA mă întreba de ce nu recunosc, căci după ușă stă ZEIDMAN și confirmă, că voi ați participat la manifest. Ușa la odaia ceea era întredeschisă, eu eram la podea, și cînd ușa s-a întredeschis eu am văzut-o stînd după ușă".

(Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 59).

În timpul anchetei ȘENCHER susținea, că ZEIDMAN l-ar fi denunțat la interogatoriul de la jandarmerie, dar în ședința de judecată nu a menționat nimic la această întrebare.

(Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d. 29).

Din depozițiile martorilor depuse în ședința de judecată, prezentate mai sus, judecata nu avea destule probe pentru a considera demonstrat faptul, că ZEIDMAN era agent secret al jandarmeriei și că ea îi denunța pe tinerii cu spirit revoluționar.

Martorii ȘAIS și ZEIDMAN Ruhlăa în judecată au menționat, că provocator era PASCHEVICI, și că inculpata ZEIDMAN se afla în relații dușmănoase cu martorul de bază ȘENCHER, care, din gelozie, îi convingea să semneze cererea împotriva lui ZEIDMAN.

(Procesul-verbal al ședinței de judecată p.d.).

Din depozițiile martorilor se vede, că ZEIDMAN era supusă arestărilor pentru participarea la activitatea ilegalistă.

Prin materialele anchetei preliminare și judiciare acuzarea lui ZEIDMAN de apartenență la agenții jandarmeriei și de trădare a ilegalistilor nu a fost pe deplin confirmată și în virtutea art. 197 alin. 2 al CPP al RSSU urmează a fi suspendată.

În baza celor expuse și conducându-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentiința Judecătorei de circumscripție Bălți a RSSM din 3-4 martie 1941 pe art. 54-13 al CP al RSSU și Încheierea Judecătorei Supreme a RSSM din 31 martie 1941 de anulat și cazul referitor la ZEIDMAN LEIA-REINA SRULEVNA de încetat din lipsă de probe, cu eliberarea lui ZEIDMAN din locul deportării, unde își ispășește pedeapsa.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.130-136

COLEGIULUI DE JUDECATĂ PE PROBLEME PENALE
AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

Pe dosarul lui Zeidman
Leia-Srulevna

Prin sentința Judecătoriei de circumscripție Bălți a RSSM din 3-4 martie 1941 a fost condamnată pe art. 54-13 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

ZEIDMAN LEIA-REINA SRULEVNA, anul nașterii 1918, originară din satul Lipcani, același raion, RSSM, evreică, cetățeană a URSS, din muncitori, puțin știutoare de carte, fără de partid, lucra croitoreasă, fără antecedente penale, pînă la arestare locuia și lucra croitoreasă în Lipcani.

Prin încheierea Judecătoriei Supreme a RSSM din 31 martie 1941 sentința Judecătoriei de circumscripție Bălți a RSSM a fost lăsată în vigoare.

ZEIDMAN a fost condamnată pentru faptul, că locuind pînă în anul 1940 în Lipcani a fost recrutată de către șeful jandarmeriei ca agent secret și pe parcursul a cîtorva ani transmitea informații despre activitatea revoluționară a tineretului din Lipcani și în urma denunțului ei au fost arestați un șir de lucratori de comsomol ilegaliști, care în timpul interogatoriului la jandarmerie au fost bătuți, precum: cet. STOLEAR V.L., ROZENIȚAIG A.A., FAIMAN N.L.

Prin decizia comisiei RSSM pentru reexaminarea dosarelor penale ale persoanelor acuzate de activitate contrarevoluționară din 20 noiembrie 1954, proces-verbal nr. 18, de către procurorul RSSM a fost înaintat un recurs în Prezidiumul Judecătoriei Supreme a RSSM întru anularea sentinței Judecătoriei de circumscripție Bălți din 3-4 martie 1941 și a încheierii Judecătoriei Supreme a RSSM din 31 martie 1941 și sistarea cauzei în legătură cu lipsa de probe, cu eliberarea lui ZEIDMAN din locul deportării, unde își ispășește pedeapsa.

La 2 decembrie 1954, la Prezidiumul Judecătoriei Supreme a RSSM recursul procurorului RSSM a fost examinat și respins ca fiind neîntemeiat.

Considerăm, că recursul a fost respins incorect, iar ZEIDMAN a fost condamnată fără temeiuri suficiente:

1. În materialele anchetei preliminare și judiciare nu au fost acumulate probe suficiente referitor la inculpata ZEIDMAN, precum că ea desfășura activitate de denunțator. Această acuzație a judecării se bazează pe presupunerile personale ale martorilor : ȘENCHER H.M., ȘVARTMAN Ș.M., FAIMAN P.L., MIȘAILLO P.V., STOLEAR P.L. și ROZENIȚEIN A.A., iar afirmația, că ZEIDMAN era agentul secret al șefului de post al jandarmeriei în genere nu se bazează pe nimic.

Atît în ancheta preliminară, cît și în cea judiciară, ZEIDMAN nu și-a recunoscut vinovăția (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 59-61, 63) și a menționat următoarele:

Nu sunt vinovată de cele ce sunt acuzată, asta mi-a făcut-o ȘENCHER Haim, care mă urăște , deoarece a vrut să se căsătorească cu mine, iar eu l-am refuzat, și acum i-a adunat pe toți împotriva mea, avînd în vedere că eu lucram, adică coseam, la șeful postului DIURA, rog judecata să mă ierte”.

Totodată, argumentele lui ZEIDMAN de către judecată nu au fost verificate și depozițiile martorului ȘENCHER judecata le-a considerat veridice.

2. Martora DIUC M.N. (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 60) a menționat, că ZEIDMAN a fost invitată de către ea să coase albituri pentru șeful de post DIURA, iar ZEIDMAN la început nu vroia să vină, iar apoi a venit și de cîteva ori a venit la șef după banii, pe care i-a cîștigat, dar judecata nu a luat în considerație cele expuse.

3. Martorul MUŞAILLO P.V. (proces-verbal al şedinţei de judecată p.d. 60) a menţionat, că despre legăturile lui ZEIDMAN cu şeful de post DIURA ştie din discuţia cu ZEIDMAN Ruhlea, dar ZEIDMAN Ruhlea, interogată pe această chestiune în judecată în calitate de martor, neagă acest fapt (p.d. 62).

4. De asemenea, judecata nu a examinat depoziţiile martorului ŞAMS Ānihovici, depuse în şedinţa de judecată (p.d. 60 verso 61), judecat anterior pentru activitate comunistă, care a caracterizat-o pe ZEIDMAN Reina numai pozitiv, precum şi a prezentat depoziţii specifice privind relaţiile dintre martorul ŞENCHER şi inculpata ZEIDMAN. Pe lângă aceasta a arătat, că a trădat nu ZEIDMAN, ci provocatorul Vasea PASCHEVICI, iar ŞENCHER a venit la el cu declaraţia împotriva lui ZEIDMAN ca s-o semneze, dar el nu a semnat-o, deoarece nu ştie nimic rău despre dînsa.

Reieşind din circumstanţele indicate, considerăm, că ZEIDMAN Leia-Reina Srulevna a fost condamnată fără temei şi cazul ei urmează a fi suspendat în legătură cu insuficienţa probelor acumulate.

În baza celor expuse şi conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale şi autonome,

R O G :

Sentiinţa Judecătorei de circumscripţie Bălţi a RSSM din 3-4 martie 1941, Încheierea Judecătorei Supreme a RSSM din 31 martie 1941 şi Hotărîrea Prezidiumului Judecătorei Supreme a RSSM din 2 decembrie 1954 referitor la ZEIDMAN LEIA-REINA SRULEVNA de anulat şi cazul de închis din lipsă de probe, cu eliberarea lui ZEIDMAN din locul deportării, unde îşi ispăşeşte pedeapsa.

Procurorul General al URSS
Consilier juridic de stat în exerciţiu

(R. RUDENCO)

F.3085, inv.1, d.783, f.137-139

ÎN LOC DE RECURS

La 9 decembrie 1954 la şedinţa Prezidiului Judecătorei Supreme a RSSM au fost examinate dosarele de anchetă din arhivă referitor la recursurile adjunctului procurorului general al URSS.

1. Recurs pe dosarul lui TRĂISTARI IVAN IVANOVICI, pe art. 54-10 alin.1 şi 70 alin. 2 ale CP al RSSU - satisfăcut, pedeapsa a fost micşorată pînă la 5 ani de LCM.
2. Recurs pe dosarul lui BOLEA STEPAN IVANOVICI, pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU - satisfăcut, pedeapsa a fost micşorată pînă la 6 ani de LCM.
3. Recurs pe dosarul lui GROSSU LEONID IVANOVICI, pe art. 54-3 al CP al RSSU - satisfăcut, pedeapsa a fost micşorată pînă la efectiv ispăşită.
4. Recurs pe dosarul lui POLUCCIU DANIL PAVLOVICI, pe art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU - satisfăcut, pedeapsa a fost micşorată pînă la.....
5. Recurs pe dosarul lui CONIŞESCU GHEORGHI ANTONOVICI, pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU - satisfăcut, pedeapsa a fost micşorată pînă la 6 ani de LCM.

Prezentele recursuri au fost raportate adjunctului procurorului RSSM pe probleme speciale. Recursurile se află în .....

10.XII.54

M. KIZIKOV

F.3085, inv.1, d.783, f.140

ADJUNCTULUI PROCURORULUI GENERAL AL URSS
CONSILIER JURIDIC DE STAT DE CLASA I
tov. S A L I N D. E.

Vă comunic, că dosarele de arhivă, remise de Dvs. la Prezidiumul Judecătoriei Supreme a RSSM, cu recursuri contra sentinței:

1. TRAIȘTARI I.I. cu nr. 13/10/20750-an.54 din 30 noiembrie 1954
2. CONIȘESCU G.A. cu nr. 13/10/20099-an.54 din 30 noiembrie 1954
3. POLUCCIU D.P. cu nr. 13/10/21894-an.54 din 30 noiembrie 1954
4. GROSSU L.I. cu nr. 13/10/20942-an.54 din 30 noiembrie 1954
5. BOLEA S.I. cu nr. 13/10/8943-an.53 din 30 noiembrie 1954

au fost examinate de Prezidiumul Judecătoriei Supreme a RSSM pe raportul Adjunctului Procurorului RSSM pe probleme speciale la 9 decembrie 1954.

Toate recursurile Dvs. au fost satisfăcute pe deplin.

Adjunctul Procurorului RSSM
Consilier juridic superior

(M.Kizikov)

F.3085, inv.1, d.783, f.14

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)Pe dosarul lui MERLAN
Zahar Dmitrievici

La 22 decembrie 1952 de către Colegiul judiciar pe probleme penale al Judecătoriei Supreme a RSSM a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2 și art. 54-11 ale CP ale RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

MERLAN ZAHAR DMITRIEVICI, anul nașterii 1911, originar și locuitor al satului Văleni, raionul Vulcănești, RSSM, din țărani mijlocași, neștiutor de carte, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, pînă la arestare a lucrat ca muncitor în gospodăria silvică din Leova, căsătorit, are 4 copii.

MERLAN a fost condamnat pentru faptul, că, fiind în satul Văleni conducătorul grupului de sectanți ai sectei religioase a inochentiștilor-arhangheliști, sistematic făcea agitație antisovietică, îndreptată spre zădărnicierea activităților Partidului comunist și Guvernului sovietic, folosind în acest scop prejudecățile religioase ale populației. Organiza adunări ilegale ale sectanților, unde se pronunța împotriva activităților partidului și guvernului și altoia în rîndul celor prezenți porniri antisovietice.

Oferindu-și casa pentru desfășurarea adunărilor ilegale ale sectanților, MERLAN și-a făcut în casă ascunzișuri, dotate cu obiecte de cult religios, și recruta în sectă persoane noi.

MERLAN nu și-a recunoscut vinovăția.

Sentiința lui MERLAN se bazează pe depozițiile martorilor interogați în judecată : VODĂ, GOREA, GRECU și NICULIȚĂ.

Din depozițiile acestor martori se vede, că MERLAN participa la efectuarea ritualurilor religioase, atît în propria casă, cît și în casa martorului GOREA. Însă, nici un fel de propagandă antisovietică sau agitație, conținînd chemarea la răsturnarea, subminarea sau zdruncinarea puterii sovietice sau la săvîrșirea anumitor infracțiuni cu caracter contrarevoluționar, nu desfășura.

Depozițiile neconcrete ale lui CIOBANU Elena Nicolaevna, acuzată pe alt caz, (copia procesului-verbal al interogării este anexată la dosarul MERLAN), care nu au fost verificate în judecată și nu au fost confirmate de alte circumstanțe ale cauzei, nu pot servi drept probe de acuzare a lui MERLAN de agitație antisovietică.

Obiectele religioase, descoperite în casa lui MERLAN, demonstrează desfășurarea în casa lui MERLAN a ritualurilor religioase ale sectanților inochentiști-arhangheliști. Totodată, apartenența lui MERLAN la această sectă nu poate fi examinată ca participare într-o organizație antisovietică.

Astfel, acuzarea lui MERLAN pe art. 54-10 alin. 2 și art. 54-11 ale CP al RSSU nu poate fi considerată demonstrată.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome, precum și art. 2 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentiința Colegiului judiciar pe probleme penale al Judecătoriei Supreme a RSSM din 22 decembrie 1952 referitor la MERLAN ZAHAR DMITRIEVICI de anulat și cazul de clasat din lipsă de probe.

Adjunctul Procurorului General al RSSM
Consilier juridic de stat de clasa 1

(D. SALIN)

COLEGIULUI JUDICIAR PE PROBLEME PENALE AL
TRANSPORTULUI FEROVIAR AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

Pe dosarul lui Dorojan
Fiodor Constantinovici

Prin sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 21 mai 1949 a fost condamnat pe art. 54-1 b" și art. 54-10 alin.1 ale CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii personale,

DOROJAN FIODOR CONSTANTINOVICI, anul nașterii 1916, originar din satul Limanscoie, raionul Reni, regiunea Ismail, moldovean, cetățean al URSS, din țărani săraci, muncitor, neștiutor de carte, fără de partid, familist, pînă la arestare a lucrat ca muncitor la stația Reni-Nalivnaia a căilor ferate Chișinău.

DOROJAN a fost condamnat pentru faptul, că, aflîndu-se în perioada Războiului pentru Apărarea Patriei în armata sovietică, în vara anului 1941, fiind în prizonierat la dușman, și-a trădat Patria acceptînd serviciul în batalionul de pază 18 al armatei române.

Din 1941 pînă în 1944 a făcut serviciul pe teritoriul ocupat al URSS, păzind obiecte militare ale armatei româno-germane, participînd la capturarea partizanilor.

Întorcîndu-se după capitularea României în satul Limanscoie și lucrînd la stația Reni, făcea printre muncitori agitație antisovietică cu caracter defetist, își permitea declarații ofensatoare la adresa conducătorilor Guvernului sovietic.

Fiind interogat în ședința de judecată, DOROJAN și-a recunoscut vinovăția parțial, în partea, că în anii 1941-1944 a făcut serviciul în batalionul românesc de pază 18 pentru luptă cu bolșevicii și comuniștii în grad de efreitor.

De două ori a participat la capturarea parașutiștilor sovietici, păzea și escorta prizonierii militari sovietici, referitor la desfășurarea agitației antisovietice DOROJAN nu și-a recunoscut vinovăția (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 205 verso-206), însă acest lucru a fost confirmat în ședința de judecată prin depozițiile martorilor : GRABOVSCHEI M.M.(p.d. 206), MAIMULEAC E.M. (p.d. 207), STROIA M.I. (p.d. 207 verso), PANCA G.A. (p.d. 208) și CASAIUC V.I. (p.d. 208 verso-209).

Prin materialele anchetei preliminare și judiciare vinovăția lui DOROJAN în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 54-1 b" și art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU a fost pe deplin demonstrată și el a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că DOROJAN provine din țărani săraci, este muncitor, neștiutor de carte, familist, nu are antecedente penale, precum și faptul, că pedeapsa stabilită de judecată de 25 ani de LCM este prea dură, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriei căilor ferate Chișinău din 21 mai 1949 referitor la DOROJAN FIODOR CONSTANTINOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul General al RSSM
Consilier juridic de stat în funcțiune

(R. RUDENCO)

COLEGIULUI JUDICIAR PE PROBLEME PENALE AL
TRANSPORTULUI FEROVIAI AL JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

Pe dosarul lui Dicusar V.I. și
Abramov V.A.

Prin sentința Judecătorei căilor ferate Chișinău din 31 octombrie 1950 au fost condamnați pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la câte 10 ani de detenție în LCM fiecare și 5 ani de interdicție de drepturi,

DICUSARĂ DEMIAN IVANOVICI, anul nașterii 1914, originar din satul Cucuneștii Vechi, raionul Bratușeni, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, cetățean al URSS, știutor de carte, fără de partid, familist, fără antecedente penale. În transportul feroviar lucrează din anul 1944, pînă la arestare a lucrat ca muncitor la depoul de locomotive al stației Bălți - Nord.

ABRAMOV VALENTIN ANDREEVICI, anul nașterii 1910, originar din orașul Ananiev, regiunea Odesa, din muncitori, rus, fără de partid, familist, fără antecedente penale, cu studii medii, în transportul feroviar lucrează din anul 1927, ultima funcție de pînă la arestare - muncitor de serviciu la stația Bălți - Nord.

DICUSARĂ și ABRAMOV au fost condamnați pentru faptul, că DICUSARĂ, lucrînd în depoul de locomotive la stația Bălți - Nord, între muncitori făcea agitație antisovietică, laudînd regimul și orînduiala țărilor capitaliste, clevețea realitatea sovietică și membrii Guvernului sovietic, răspîndea idei provocatoare despre inevitabilitatea războiului între URSS și America și înfrîngerea Uniunii Sovietice în acest război.

ABRAMOV, lucrînd muncitor de serviciu în același depou și știind despre activitatea dușmănoasă a lui DICUSARĂ nu a făcut depoziții organelor de anchetă referitor la DICUSARĂ și l-a preîntîmpinat pe acesta despre arestul ce va urma, propunîndu-i să se ascundă la banderoviști în pădurile Ucrainei de Vest. Pe lîngă aceasta, ABRAMOV, de asemenea, în rîndurile muncitorilor depoului de locomotive lauda viața în țările imperialiste și răspîndea idei provocaționiste privind inevitabilitatea războiului între URSS și America și înfrîngerea Uniunii sovietice în acest război.

Prin încheierea Judecătorei de circumscripție a transportului feroviar a regiunii de sud - vest din 8 decembrie 1950 sentința Judecătorei căilor ferate Chișinău din 31 octombrie 1950 a fost lăsată în vigoare, iar cererea de recurs a inculpatului ABRAMOV - refuzată.

Fiind interogat în ședința de judecată, DICUSARĂ și-a recunoscut vinovăția pe deplin, iar ABRAMOV - parțial, în partea, că știind despre activitatea antisovietică a lui DICUSARĂ nu a mărturisit acest fapt organelor de anchetă și l-a preîntîmpinat pe ultimul despre arestarea ce va urma, îl ruga să se ascundă, iar în partea desfășurării agitației antisovietice vinovăția nu și-a recunoscut, însă acest lucru a fost confirmat în ședința de judecată prin depozițiile martorilor : IGNATIUK M.V.(p.d. 301 verso-302), NAGORNIUK V.N. (p.d. 302 verso-303), BERSON V.V.. (p.d. 306 verso), precum și prin mărturiile inculpatului DICUSARĂ D.I. (p.d. 298 verso-300).

Prin materialele anchetei preliminare și judiciare vinovăția lui DICUSARĂ și ABRAMOV în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU a fost pe deplin demonstrată și ei au fost condamnați corect.

Totodată, avînd în vedere, că condamnații DICUSARĂ și ABRAMOV după poziția lor socială sunt vechi lucrători ai transportului feroviar, nu au antecedente penale, precum și faptul, că pedeapsa stabilită de judecată este prea dură, conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentiința Judecătorei cailor ferate Chișinău din 31 octombrie 1950 și Încheierea Judecătorei de circumscripție a transportului feroviar din regiunea de sud - vest din 8 decembrie 1950 referitor la DICUSARĂ DEMIAN IVANOVICI și ABRAMOV VALENTIN ANDREEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pentru DICUSARĂ pînă la 6 ani de LCM, iar pentru ABRAMOV - pînă la 5 ani de LCM și cu aplicarea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-l pune în libertate.

Procurorul General al RSSM
Consilier juridic de stat în exercițiu

(R. RUDENCO)

F.3085, inv.1, d.783, f.146-148

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Bostan
Spiridon Vasilievici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 21 octombrie 1945 a fost condamnat pe art. 54-3 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

BOSTAN SPIRIDON VASILIEVICI, anul nașterii 1880, originar și locuitor al satului Brînza, raionul Vulcănești, RSSM, moldovean, din țărani mijlocași, știutor de carte, pînă în anul 1926 a fost membru al partidului țărănist, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

BOSTAN a fost condamnat pentru faptul, că în perioada ocupației româno-germane a teritoriului Moldovei, a lucrat ca primar al satului Brînza.

Fiind în această funcție din februarie 1942 pînă în august 1944, BOSTAN activ îndeplinea toate ordinele și indicațiile ocupanților, efectua mobilizarea forței de muncă, a cailor și transportului pentru construcția drumurilor de șosea, care aveau importanță pentru armata română.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile a cinci martori și mărturia inculpatului BOSTAN (p.d. 41, 42).

Astfel, urmează de recunoscut, că BOSTAN a săvîrșit infracțiunea prevăzută în art. 54-3 al CP al RSSU și a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că BOSTAN provine din țărani mijlocași, a ispășit deja 8 ani de lagăre, precum și faptul, că are o vîrstă înaintată (73 ani), consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 21 octombrie 1954 referitor la BOSTAN SPIRIDON VASILIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 8 ani de LCM și a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenesti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)Pe dosarul lui Şapiro
Benţion Izrailievici

Prin sentinţa Judecătoriei Supreme a RSSM din 20 aprilie 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 art. 2 al CP al RSSU la 10 ani de detenţie în LCM şi 5 ani de interdicţie de drepturi,

ŞAPIRO BENŢION IZRAILIEVICI, anul naşterii 1891, originar şi locuitor al oraşului Chişinău, evreu, fără de partid, fără antecedente penale, ştiutor de carte, căsătorit, din muncitori, pînă la arestare lucra zeţar la tipografia Sovietului de Miniştri al RSSM.

ŞAPIRO a fost condamnat pentru faptul, că fiind nemulţumit de puterea sovietică, pe parcursul anilor 1952-53, în anturajul său, făcea agitaţie antisovietică naţionalistă: cleveţea politica partidului comunist şi Guvernului sovietic, lauda troţchiştii - duşmanii poporului, cleveţea Constituţia Sovietică, condiţiile de trai ale muncitorilor şi politica externă a Uniunii Sovietice, laudînd regimul burghez din ţările capitaliste.

Fiind interogat în ancheta preliminară, precum şi în şedinţa de judecată, ŞAPIRO nu şi-a recunoscut vinovăţia, însă activitatea lui antisovietică criminală a fost confirmată prin depoziţiile martorilor ŞUSTER I.B., RABINOVICI H.N. şi URSU N.T. (proces-verbal al şedinţei de judecată p.d. 101-103).

Astfel, urmează de recunoscut, că ŞAPIRO a fost tras la răspundere penală şi condamnat pentru agitaţie antisovietică corect, iar acţiunile lui au fost întemeiat calificate conform art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU .

Totodată, avînd în vedere, că ŞAPIRO provine din muncitori, el însuşi toată viaţa a fost muncitor, are o vîrstă înaintată (63 ani) şi sănătatea precară, precum şi faptul, că agitaţia lui antisovietică nu a dus la circumstanţe agravante, consider sentinţa stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse şi conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale şi autonome şi Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentinţa Judecătoriei Supreme a RSSM din 20 aprilie 1953 referitor la ŞAPIRO BENŢION IZRAILIEVICI de modificat, pedeapsa de micşorat pînă la 6 ani de LCM şi 3 ani de interdicţie de drepturi.

Procurorul RSS Moldoveneşti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)Pe dosarul lui Fomin
Anton Ananievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 7 ianuarie 1949 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

FOMIN ANTON ANANIEVICI, anul nașterii 1918, originar și locuitor al satului Alexeevca, raionul Florești, RSSM, ucrainean, din culaci, fără de partid, știutor de carte, cetățean al URSS, în perioada Războiului pentru Apărarea Patriei a făcut serviciul în jandarmeria românească, căsătorit, soția a fost deportată ca culac.

FOMIN a fost condamnat pentru faptul, că fiind ostil față de puterea sovietică, pe parcursul anilor 1947-1948, între populația satului Alexeevca făcea agitație antisovietică, adică, în noiembrie 1947 clevețea referitor la organizarea colhozului și a amenințat-o pe BURNATEVA pentru participarea ei activă la organizarea colhozului.

În septembrie 1948, în scopul discreditării vieții colhoznicilor, le-a înduplecat pe colhoznicile PERJANSKAIA M.V. și POBEREJNIUC A.L. împreună cu copiii să se fotografieze în haine rupte pe ruinele caselor distruse de ocupații. Aceste acțiuni erau însoțite de calomnii la adresa realității sovietice și de intimidarea colhoznicilor numite cu viața săracă în colhoz.

În octombrie 1948 în discuția cu cet. CUROCICHINA V.F. s-a exprimat împotriva activului sovietic de partid.

Fiind interogat în ședința de judecată, FOMIN și-a recunoscut vinovăția parțială, adică, că a invitat fotograf și a fotografiat familia PERJANSKAIA, iar de efectuarea agitației antisovietice nu se consideră vinovat (p.d. 117 verso-118).

Însă vinovăția lui FOMIN a fost confirmată prin depozițiile martorilor PERJANSKAIA M.V., POBEREJNIUC A.O., GHERTONSCHII G.I., BURNIȘEVA L.A. (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 118, 119, 119 verso, 120).

Astfel, activitatea antisovietică a lui FOMIN a fost demonstrată pe deplin și el a fost condamnat corect.

Totodată, având în vedere, că acțiunile lui Fomin nu au dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducându-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 7 ianuarie 1949 referitor la FOMIN ANTON ANANIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la termenul efectiv ispășit, fără aplicarea Decretului "Despre amnistie".

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)Pe dosarul lui Croitor
Ermolai Ivanovici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 13 - 15 iunie 1953 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2, art. 54-11 ale CP al RSSU cu sancțiunea art.54-2 al CP al RSSU și în conformitate cu Decretul din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea" la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

CROITOR ERMOLAI IVANOVICI, anul nașterii 1898, originar din satul Marinici, raionul Cărpineni, RSSM, moldovean, din țărani mijlocași, pînă în anul 1940 făcea parte din partidul țărănist, în anii 1930-1931 a fost primarul satului, știutor de carte, țăran individual, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, decorații nu are, pînă la arestare locuia în satul de origine și lucra ca dascăl în biserică.

CROITOR a fost condamnat pentru faptul, că fiind membru al sectei antisovietice a inochentiștilor, în anturajul său, făcea agitație antisovietică, clevetea puterea sovietică, răspîndea idei provocatoare cu caracter defetist. În anii 1949-1950 participa la adunări ilegale, unde se răspîndeau calomniile la adresa Puterii sovietice, orînduiala colhoznică și unuia din conducătorii partidului și guvernului sovietic.

Împreună cu CROITOR au fost condamnați urmașii activi ai lui Inochentii, conducătorii sectei ilegale MÎRZA G.E. și BUSILCOV D.N.

În ancheta preliminară și de judecată CROITOR nu și-a recunoscut vinovăția, însă săvîrșirea de către el a infracțiunii a fost confirmată prin depozițiile martorilor PLEȘCAN S.C. (p.d. 131, 132), CEBAN S.G. (p.d. 132,133), GRAUR G.P. (p.d. 133) și alții.

Astfel, urmează de recunoscut, că CROITOR a fost tras la răspundere penală și condamnat pentru activitate antisovietică corect.

Totodată, avînd în vedere, că CROITOR nu a fost conducătorul organizației sectante antisovietice, ci doar un membru de rînd, ceea ce a fost demonstrat prin materialele anchetei de judecată, are o vîrstă înaintată, din cauza invalidității nu poate fi supus la munci fizice, precum și faptul, că ispășindu-și pedeapsa în lagăre se caracterizează pozitiv, consider sentința stabilită lui - 25 ani de LCM, prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 13-15 iunie 1953 referitor la CROITOR ERMOLAI IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi.

Referitor la condamnații MÎRZA Gheorghii Enacovici și BUSILCOV Dmitrii Nicolaievici sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Ghinculeac
Vasilii Ivanovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 22 aprilie 1952 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2, art. 54-11 și art. 68 p. a" alin. 2 ale CP al RSSU, cu sancțiunea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea", la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, fără confiscarea averii din cauza lipsei acesteia,

GHINCULEAC VASILII IVANOVICI, anul nașterii 1918, originar din satul Verhnie Holohorî, raionul Briceni, RSSM, ucrainean, din țărani mijlocași cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, fără antecedente penale, necăsătorit, pînă la arestare locuia ilegal.

GHINCULEAC a fost condamnat pentru faptul, că fiind ostil față de Puterea sovietică și fiind membru activ al sectei antisovietice a adventiștilor - reformiștilor din anul 1942, pe parcursul anilor 1945-1946 a desfășurat în rîndurile populației agitație antisovietică, direcționată spre subminarea acțiunilor puterii sovietice, folosind în acest scop convingerile religioase.

În anii 1945-1946, din însărcinarea fostului conducător al sectei CERCOV Terentii (condamnat), sistematic organiza adunări ilegale ale sectanților în satele Mihaileni, V-Holohorî, raionul Briceni, în satul Trînca, raionul Edineț (p.d. 18, 23, 24,25, 26).

La adunări propaga conținutul literaturii sectante, dădea indicații participanților sectei privind activizarea lucrului în sectă, refuzul de a face serviciul militar în Armata sovietică și de a lucra la întreprinderile și instituțiile sovietice în zilele de sîmbata (p.d. 26, 27, 28, 29).

În decembrie 1945, împreună cu alți conducători ai sectei, a participat la "conferința" ilegală, care a avut loc în apropierea orașului Chișinău în casa baptistului RUDENCO (condamnat) (p.d. 30-33, 61-62, 76, 82, 84, 90, 91-93).

În anul 1949 a falsificat pașaportul, pierdut de cetățeanul PREAJCA M.I., a schimbat anul nașterii, a falsificat ștampilele pe fotografie și locuia ilegal pînă la momentul arestării, de asemenea, întreținea legături cu sectanții represați de Puterea sovietică STARICOVA F.A., TELEMAN T.V., PODLESNÎI F.G. și alții (p.d. 20, 21, 40-44, 45-54).

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor interogați în ancheta preliminară: GHINCULEAC R.I. (p.d. 95-102), CARDONETCHII N.I. (p.d. 103-107), PODLESNOI G.R. (p.d. 108-112), MICHITIUC V.D. (p.d. 113-117), CALUȚCHII V.D. (p.d. 118-121), PREAJCA M.I., MANGUL P.I. (p.d. 59-65), CERCOVA T.I. (p.d. 66-79), LAVRIK G.V. (p.d. 80-87), RUDENCO G.A. (p.d. 88-94), o probă materială (p.d. 127-128) și mărturia personală a condamnatului GHINCULEAC (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 146-148)..

Astfel, urmează de recunoscut, că GHINCULEAC a fost condamnat pentru activitate antisovietică corect.

Totodată, avînd în vedere, că GHINCULEAC este din țărani mijlocași și nu a fost unul din conducătorii sectei adventiștilor-reformiști, precum și faptul că fratele lui - GHINCULEAC N.I. este participant la Războiul pentru Apărarea Patriei, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 22 aprilie 1952 referitor la GHINCULEAC VASILII IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)Pe dosarul lui Coșan A.I. și
Cherdivară G.I.

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 20 decembrie 1952 au fost condamnați pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

1. COȘAN ALEXEI IVANOVICI, anul nașterii 1921, originar din satul Petușca, raionul Călărași, RSSM, moldovean, din țărani mijlocași, fără de partid, puțin știutor de carte, căsătorit, fără antecedente penale, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, colhoznic.

2. CHERDIVARĂ GHEORGHII IVANOVICI, anul nașterii 1907, originar din satul Petușca, raionul Călărași, RSSM, moldovean, din țărani săraci, fără de partid, puțin știutor de carte, căsătorit, are patru copii minori, fără antecedente penale, colhoznic.

Au fost condamnați pentru faptul, că la 18 septembrie 1952, fiind la adunarea generală a colhoznicilor colhozului în numele lui V.I.Lenin, au făcut declarații antisovietice, expunând idei calomnioase la adresa realității sovietice și orînduiei colhoznice. La aceeași adunare au clevetit pe unul dintre conducătorii partidului și Guvernului sovietic.

COȘAN și CHERDIVARĂ vinovăția nu și-au recunoscut-o, însă desfășurarea de către ei a agitației antisovietice se demonstrează prin depozițiile martorilor BOTNARI G.I., FARIONOV V.V., BUȘILO M.N., LOZOVAN F.I., GUȘAN Z.S., GHENEȚCHII V.A. și alții (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 297-301).

Astfel, urmează de recunoscut, că COȘAN și CHERDIVARĂ au fost trași la răspundere penală și condamnați corect.

Totodată, avînd în vedere, că COȘAN provine din țărani mijlocași, iar CHERDIVARĂ din țărani săraci, ambii sunt colhoznici, sunt puțin știutori de carte, nu au antecedente penale, au familii, CHERDIVARĂ are la întreținere 4 copii minori, precum și faptul, că declarațiile lor antisovietice nu au un caracter sistematic și nu au dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 20 decembrie 1952 referitor la COȘAN ALEXEI IVANOVICI și CHERDIVARI GHEORGHII IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și în virtutea Decretului din 27 martie 1953 "Despre amnistie" - a-i pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenesti
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Popov
Nicolai Timofeevici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 30 iulie 1952 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

POPOV NICOLAI TIMOFEEVICI, anul nașterii 1917, originar din orașul Stalingrad, rus, cetățean al URSS, fără de partid, cu studii medii, căsătorit, fără antecedente penale, pînă la arestare locuia în orașul Chișinău și lucra ca pictor-gravor la Combinatul poligrafic.

POPOV a fost condamnat pentru faptul, că locuind în orașul Chișinău, în anii 1947-1950, în rîndul lucrătorilor combinatului poligrafic făcea agitație antisovietică, clevețea guvernul sovietic referitor la reforma bănească, răspîndea zvonuri provocaționiste despre biruința americanilor în Coreea și izbucnirea războiului între URSS și țările imperialiste.

Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor BADINTER David Semionovici, BADINTER Uzraiel Șinovici, ORIG Avram Moiseevici și alții (p.d. 298, 299, 300, 301).

Astfel, urmează de recunoscut, că POPOV a fost tras la răspundere penală și condamnat pentru activitate antisovietică corect.

Totodată, avînd în vedere, că declarațiile antisovietice ale lui POPOV nu au un caracter premeditat și nu au dus la careva urmări, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 30 iulie 1952 referitor la POPOV NICOLAI TIMOFEEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și, în virtutea Decretului din 27 martie 1953 "Despre amnistie", a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătoriei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Kutasov
Ivan Nicolaievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 12 aprilie 1951 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.2, art. 56-18 alin. 2 și art. 54-11 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 și în conformitate cu Decretul din 26 mai 1947 la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, fără confiscarea averii în legătură cu lipsa acesteia,

KUTASOV IVAN NICOLAEVICI, anul nașterii 1928, originar din satul Șuri(?), raionul Rîșcani, RSSM, din țărani mijlocași, în 1946 a fost judecat pe art. 56-18 alin. 2 al CP al RSSU la 5 ani de LCM, termenul a ispășit, ucrainean, fără de partid, știutor de carte, căsătorit, pînă la arestare locuia în satul Ușuria, lucra în propria gospodărie.

KUTASOV I.N. și ZAPOROJAN I.I. au fost condamnați pentru faptul, că locuind în satul Ușuria și fiind ostili regimului existent în URSS, începînd din anul 1946 și pînă-n ziua arestării în anul 1951, sub pretextul înfăptuirii unor ritualuri religioase printre sectanții sectei iehoviștilor, în locuințele lui ZAPOROJAN și altora organizau adunări ilegale ale țărănilor, unde făceau agitație antisovietică contrarevoluționară împotriva acțiunilor puterii sovietice și clevețeau regimul sovietic, folosindu-se în fiecare caz de prejudecățile religioase. Din aceleași prejudecăți, KUTASOV și ZAPOROJAN în anul 1946 au evitat serviciul militar în Armata sovietică, fapt pentru care au fost condamnați la diferite termene de detenție.

În martie anul 1950 KUTASOV și ZAPOROJAN, fiind înrolați în armată de Comitetul raional militar Rîbnița, au refuzat să-și facă serviciul militar din prejudecăți religioase.

Pe parcursul anului 1950 KUTASOV și ZAPOROJAN personal au confecționat și răspîndit peste 30 de foi volante cu conținut contrarevoluționar.

Acuzarea adusă inculpatului KUTASOV se confirmă deplin în ședința de judecată prin depozițiile martorilor PETRUȘCA I.A. (p.d. 202 verso-2 203), KUZNEȚOVA S.I. (p.d. 203), KUZNEȚOVA S.I. (p.d. 203 verso), PRODAN M.I. (p.d. 203 verso-204), mărturisirea personală a lui KUTASOV în ședința de judecată (p.d. 201, verso 202) și probele scrise alăturate la dosar (p.d. 184).

Astfel, activitatea criminală contrarevoluționară a inculpatului KUTASOV a fost pe deplin demonstrată și el a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că KUTASOV provine din țărani mijlocași, este din anul 1928, iar în perioada ispășirii pedepsei și-a conștientizat pe deplin greșelile și în cererea sa din 17 octombrie 1954 s-a dezis de convingerile sale religioase și orice legături cu secta iehoviștilor, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 12 aprilie 1951 referitor la KUTASOV IVAN NICOLAEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și, în virtutea Decretului din 27 martie 1953 "Despre amnistie", a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui Pînzaru
Dmitrii Rodionovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 24 mai 1949 a fost condamnat pe art. 54-10 alin.1 și art. 69-1 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

PÎNZARU DMITRII RODIONOVICI, anul nașterii 1920, originar din satul Cighirleni, raionul Kotovsk, RSSM, moldovean, din țărani mijlocași, cetățean al URSS, fără de partid, fără antecedente penale, căsătorit (familie din 3 persoane), din iulie 1944 a participat la luptele împotriva cotropitorilor germano-români în componența detașamentului de partizani în numele lui Kotovskii, pînă la arestare locuia și lucra în satul de baștină în propria gospodărie.

PÎNZARU a fost condamnat pentru faptul, că în anturajul său făcea agitație antisovietică, clevetind orînduiala colhoznică și realitatea sovietică, amenința cu moartea activul sovietic din teritoriu pentru activitate în lucrul de organizare și consolidare a colhozurilor.

Acuzarea adusă inculpatului PÎNZARU se confirmă deplin atît în materialele anchetei preliminare, cît și în ședința de judecată prin depozițiile martorilor GROSS A.D. (p.d. 114 verso), ANDRONACHI G.I. (p.d. 115), BOINGAN N.V. (p.d. 115 verso), BUTILA I.A. (p.d.115 verso).

Fiind interogat atît în ancheta preliminară, cît și în cea judiciară, PÎNZARU nu și-a recunoscut vinovăția (proces-verbal al ședinței de judecată p.d. 114-116).

În aprilie anul 1953 de către MAI și Procuratura RSSM s-a efectuat un control suplimentar în scopul stabilirii corectitudinii acuzării lui PÎNZARU și a participării lui în detașamentul de partizani în numele lui Kotovski.

În procesul controlului, efectuat în teritoriu în raionul Kotovsk, prin interogarea repetată a martorilor, declarația lui PÎNZARU privind relațiile nenormale cu martorii nu și-a găsit confirmare, iar referitor la participarea lui în detașamentul de partizani în numele lui Kotovski faptele s-au adeverit (p.d. 126-134, 135-182).

Astfel, urmează de recunoscut, că PÎNZARU a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că PÎNZARU provine din țărani mijlocași, din anul 1944 este participant al detașamentului de partizani în numele lui Kotovski, în componența căruia participa activ în luptele împotriva cotropitorilor germano-români, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 24 mai 1949 referitor la PÎNZARI DMITRII RODIONOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 5 ani de LCM și, în virtutea Decretului din 27 martie 1953 "Despre amnistie", a-l pune în libertate.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)Pe dosarul lui Popa
Ivan Dmitrievici

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 17 aprilie 1953 a fost condamnat pe art. 54-3 și art. 54-10 alin.2 al CP al RSSU, cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU și în conformitate cu Decretul din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea", la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

POPA IVAN DMITRIEVICI, anul nașterii 1903, originar și locuitor al satului Ghirișeni, raionul Telenеști, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, căsătorit, știutor de carte, din țărani mijlocași, pînă la arestare lucra în colhoz, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică.

POPA a fost condamnat pentru faptul, că fiind ostil Puterii sovietice, în timpul Războiului pentru Apărarea Patriei, aflîndu-se pe teritoriul temporar ocupat al RSSM, în anul 1942 de bună voie a intrat în serviciul cotropitorilor români în funcția de delegat (adjunct) al primarului satului Ghirișeni.

Activînd în această funcție pînă în luna mai 1943, POPA cu forța scotea cetățenii sovietici la reparația drumurilor de șosea de importanță militară și la transportarea pînii.

POPA, împreună cu șeful de post al jandarmeriei române a arestat și interogat pe locuitorul satului Ghirișeni - Chichiros Semion, care, ulterior, a fost condamnat de tribunalul militar.

Pe lîngă aceasta, POPA activ ajuta forțele ocupaționiste să strîngă de la populație haine calde, produse alimentare pentru armata românească.

Rămînînd pe poziții dușmănoase față de orînduiala socialistă, POPA, lucrînd ca brigadir al brigăzii de construcții în colhozul în numele lui Suvorov, în anul 1952, în discuții cu martorul DANILU clevețea orînduiala colhoznică.

În timpul alegerilor în Sovietul Suprem al URSS, POPA a confecționat o foaie volantă cu caracter antisovietic, în care clevețea realitatea sovieticăși pe unul din conducătorii partidului comunist și statului sovietic și la 12 martie anul 1950 în timpul votării i-a dat drumul în urnă.

Fiind interogat atît în ședința de judecată, POPA și-a recunoscut vinovăția parțial, adică în faptul, că în timpul ocupației teritoriului Moldovei de către armata germano-romînească, a intrat în serviciul ocupanților români și a activat ca delegat (adjunctul primarului) în satul Ghirișeni, iar referito la desfășurarea agitației antisovietice și confecționarea foii volante nu și-a recunoscut vinovăția (p.d. 233 verso, 234, 239), însă, vinovăția lui a fost confirmată prin depozițiile martorilor în ședința de judecată:

BÎNZARI M.N. (p.d. 234-234 verso), BÎNZARI M.A. (p.d. 234 verso), COȘCOVAL A.P. (p.d. 34 verso-235), COȘCODAN M.P. (p.d. 235-235 verso), DANILU G.F. (p.d. 235 verso, 236), DULEA A.V. (p.d. 236-236 verso), HAREA P.I. (p.d. 236 verso), CALDARI N.I. (p.d. 237), CHICOROS S.E. (p.d. 237-237 verso), IONIȚA C.C. (p.d. 237 verso-238), SPÎNU C.D. (p.d. 238-238 verso).

Astfel, activitatea colaboraționistă și declarațiile antisovietice din partea inculpatului POPA au fost pe deplin confirmate, atît prin materialele anchetei preliminare, precum și prin materialele anchetei judiciare, probe materiale și actul expertizei grafice și POPA a fost condamnat corect.

Totodată, avînd în vedere, că POPA provine din țărani mijlocași, pînă la arestare era colhoznic, nu are antecedente penale și acțiunile lui nu au dus la careva urmări grave, consider sentința stabilită lui prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentiința Judecătoriei Supreme a RSSM din 17 aprilie 1953 referitor la POPA IVAN
DMITRIEVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentiința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.178 -180

"APROB"
VICEMINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
LOCOTENENT-COLONELUL
(ȚVIGUN)
28 octombrie 1953

"SANȚIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
RSSM PE AFACERI SPECIALE
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
31 octombrie 1953

Î N C H E I E R E

21 octombrie 1953

or. Chișinău, RSSM

EU, împuternicitul executiv superior al Secției 3 a Serviciului special 1 al MAI al RSS Moldovenești - Maiorul CEAROVA, examinând materialele dosarului nr. 3221/315510 privind deportarea familiei condamnatului participant al organizației antisovietice de revoltă CEBOTARI V.I. - CEBOTARI IVAN CONSTANTINOVICI

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949 din satul Racovăț, raionul Soroca, RSSM, au fost evacuați și la 22 octombrie 1949 prin Ședința specială pe lângă MAI al URSS au fost deportați în regiunea Kurgan, ca familie a unui participant la organizație naționalistă,

CEBOTARI Melania Ivanovna, anul nașterii 1898,
CEBOTARI Vladimir Ivanovici, anul nașterii 1928 și
CEBOTARI Daria Ivanovna, anul nașterii 1937.

Capul familiei - CEBOTARI Ivan Constantinovici, anul nașterii 1896, în timpul ridicării familiei s-a ascuns și pînă în iulie 1953 a locuit în satul Racovăț ilegal. În august 1953 el de sine stătător a sosit la locul deportării familiei - în raionul Baturinsk, regiunea Kurgan.

Drept temei pentru evacuarea și deportarea familiei a servit informația despre faptul, că fiul CEBOTARI I.V. - CEBOTARI Vasilii Ivanovici, în baza convingerilor sale antisovietice, în anul 1945 a devenit membru al organizației antisovietice de revoltă "ONB" și desfășura o activitate antisovietică activă.

Pentru infracțiunea comisă, CEBOTARI V.I. la 11 iulie 1947 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-2 și art. 54-11 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM.

Pînă în ziua arestării sale, CEBOTARI V.I. locuia împreună cu părinții.

Avînd în vedere, că CEBOTARI Ivan Constantinovici urma a fi evacuat și deportat împreună cu restul familiei, dar nu a fost deportat deoarece s-a ascuns,

C O N S I D E R :

A cere Ministerului Afacerilor Interne al URSS condamnarea suplimentară a lui CEBOTARI Ivan Constantinovici cu deportarea acestuia la locul aflării familiei sale - în raionul Baturinsk, regiunea Kurgan.

Împuternicitul executiv superior
al 1 Serviciu special al MAI al RSSM - maiorul

(CEAROVA)

De acord: Șeful Secției 3 al 1 Serviciu special
Al MAI al RSSM - maiorul

(ZVONSKII)

Șeful 1 Serviciu special al MAI al
RSSM - locotenent-colonelul

(VASILIEV)

Document 81

"APROB"

PREȘEDINTELE KGB PE LÎNGĂ SM
AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL - MAIOR
(MOLDOVET)
9 iunie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(KAZANIR)
10 iunie 1954

Î N C H E I E R E

5 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

EU, împuternicitul executiv superior al Secției 4 a Serviciului KGB pe lângă SM al RSSM căpitanul GOLOVANOV, examinând cererea lui CERLAT Andrei Filipovici din 27/XII-53 și duplicatul dosarului nr. 6707 privind deportarea familiei lui,

A M S T A B I L I T :

CERLAT Andrei Filipovici, anul nașterii 1890, la 24.XI.1945 a fost condamnat de Ședința Specială pe lângă NKVD al URSS la 5 ani de LCM pe art. 54-1 a" pentru trădare în timpul aflării pe teritoriul ocupat.

Soția lui - CERLAT Anna Grigorievna, anul nașterii 1890, în baza hotărârii Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS nr. 62 - a, la 06.VII.1949 a fost deportată în regiunea Tiumeni ca membru al familiei unui colaboraționist.

Tot încolo, la ispășirea pedepsei, a sosit și CERLAT A.F.

În cererea sa CERLAT roagă să li se anuleze deportarea din motiv că ambii sunt de vârstă înaintată și nu sunt apți de muncă.

La demersul nostru cu nr. 6/765 din 09.IV.54 ROM al MAI din Omutinsk, regiunea Tiumeni a prezentat încheierea VKK asupra solicitantului și soției acestuia, prin care se confirmă incapacitatea de muncă a acestora din cauza sănătății precare.

Având în vedere, că CERLAT A.F. și soția lui din cauza vârstei înaintate și sănătății precare nu sunt apți de muncă, nu-și pot asigura necesitățile de trai, iar unde au locuit mai înainte locuiesc copiii lor maturi, care nu au fost deportați și ar putea să-i ia în grijă,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare - pentru CERLAT Andrei Filipovici și soția lui CERLAT Anna Grigorievna, ca fiind bătrâni și inapți de muncă și a le permite să se întoarcă cu traiul în RSS Moldovenească.

Împuternicitul executiv superior al Secției 5
a Serviciului special 4 al KGB pe lângă
SM al RSS Moldovenești

(GOLOVANOV)

De acord: Șeful Secției 4 al KGB pe lângă
SM al RSS Moldovenești -
Locotenent - colonelul

(MOCEALOV)

F.3085, inv.1, d.785, f.14 - 15

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S

(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme a RSSM pe dosarul lui BRIDIGHIN F.I., MITREANU A.S., COBÎLAȘ F.P. și BATRÎNEAC S.I.

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 12 ianuarie 1948 au fost condamnați pe art. 54-2 al CP al RSSU, în conformitate cu art. 2 al Decretului din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea", și art. 46 al CP al RSSU la 15 ani de detenție în LCM, fiecare din persoanele indicate mai jos, și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

1. BRIDIGHIN FIODOR IVANOVICI, anul nașterii 1918, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, știutor de carte, căsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

2. MITREANU ANANII SEMIONOVICI, anul nașterii 1923, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, din țărani mijlocași, știutor de carte, necăsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

3. COBÎLAȘ FIODOR TIMOFEEVICI, anul nașterii 1904, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, știutor de carte, căsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

4. BATRÎNEAC SEMION IVANOVICI, anul nașterii 1913, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, știutor de carte, căsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra ca învățător-educator în internatul de copii din Bădiceni.

BRIDIGHIN F.I., MITREANU A.S., COBÎLAȘ F.P. și BATRÎNEAC S.I. au fost condamnați pentru faptul, că fiind nemulțămii de Puterea sovietică, în noiembrie 1946 au devenit membri ai unei organizații antisovietice, numită "ONB" - Organizația Naționalistă din Basarabia", care avea drept scop răscoala armată împotriva puterii sovietice.

Împreună cu persoanele enumerate au fost condamnați: BRIGHIDIN Alexei Fiodorovici, GRAJDEANU Fiodor Savovici, GUȘAN Alexandr Eliseevici și DRAGALIN Ivan Ivanovici.

La sfîrșitul lunii noiembrie 1946 ei toți au asistat la adunarea, organizată și condusă de conducătorii ei BATRÎNEAC VASILII, DOMAȘCAN Pimon și DOMOȘCAN Nicolai (condamnați pe alt dosar).

La această adunare au participat la discutarea chestiunilor privind atragerea noilor membri în rândurile organizației "ONB", procurarea armamentului, săvîrșirea actelor teroriste asupra activului sovietic de partid și atacarea depozitelor de stat în scopul jefuirii lor. BRIDIGHIN Alexei atunci a propus în ziua ședinței festive legate de sărbătorirea revoluției socialiste din octombrie să arunce în sovietul sătesc din Bădiceni o grenadă în scopul omorîrii activiștilor sovietici.

Pe lîngă aceasta, ei făceau agitație antisovietică, lăudau condițiile de trai în România burgheză, totodată clevetind puterea sovietică.

Acest fapt este confirmat prin mărturiile tuturor condamnaților și depozițiile martorilor DOMAȘCAN N.G. și DOMOȘCAN P.I. (proces-verbal al ședinței de judecată vol. 2 p.d. 231-269).

Astfel, urmează de recunoscut, că 8 persoane - membri ai unei organizații contrarevoluționare au fost trași la răspundere penală și condamnați corect.

Totodată, avînd în vedere, că BRIDIGHIN F.I, MITREANU A.S., COBÎLAȘ F.P. și BATRÎNEAC S.I., precum se vede din materialele dosarului, au fost membri ai organizației antisovietice un timp scurt și activitatea lor dușmănoasă nu a fost constatată, acest fapt nefiind luat în vedere de judecată, consider pedeapsa de 15 ani de LCM stabilită fiecăruia prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 ai Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

1. Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 12 ianuarie 1948 referitor la BRIDIGHIN FIODOR IVANOVICI, MITREANU ANANII SEMIONOVICI, COBÎLAȘ FIODOR TIMOFEEVICI și BATRÎNEAC SEMION IVANOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM, cu menținerea celor 5 ani de interdicție de drepturi și confiscarea averii.

2. Referitor la ceilalți condamnați sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f.161 -163

COLEGIULUI JUDICIAR PE AFACERI PENALE AL
JUDECĂTORIEI SUPREME A URSS

R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

Pe dosarul lui BRIDIGHIN F.I,
MITREANU A.S. și alții

Prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 12 ianuarie 1948 au fost condamnați pe art. 54-2, 54-11 al CP al RSSU, în conformitate cu Decretul din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea", și art. 46 al CP al RSSU la 15 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

1. BRIDIGHIN FIODOR IVANOVICI, anul nașterii 1918, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, știutor de carte, căsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

2. MITREANU ANANII SEMIONOVICI, anul nașterii 1923, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, din țărani mijlocași, știutor de carte, necăsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

3. COBÎLAȘ FIODOR TIMOFEEVICI, anul nașterii 1904, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, știutor de carte, căsătorit, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra în propria gospodărie.

4. BATRÎNEAC SEMION IVANOVICI, anul nașterii 1913, originar din satul Bădiceni, raionul Zgurița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, știutor de carte, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare lucra ca învățător-educator în internatul de copii din Bădiceni.

Prin aceeași sentință, împreună cu persoanele enumerate, au fost, de asemenea, condamnați:

BRIGHIDIN Alexei Frolovici la 25 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii;

GUȘAN Alexandr Eliseevici la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii;

GRAJDEANU Fiodor Savovici la 15 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii și

DRAGALIN Ivan Ivanovici la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii.

Ultimii doi, GRAJDEANU și DRAGALIN, au murit în lagăr.

BRIGHIDIN A.F., GRAJDEANU A.S., BRIGHIDIN F.I. și MITREANU A.S. au fost condamnați pentru fapta, că fiind nemulțămii de Puterea sovietică, în noiembrie 1946 de bună voie au devenit membri ai organizației antisovietice, numită "ONB" - Organizația Naționalistă din Basarabia", care avea drept scop răscoala armată împotriva puterii sovietice în Moldova, săvîrșirea actelor teroriste împotriva activului sovietic de partid.

La sfîrșitul lunii noiembrie 1946 ei toți au asistat la adunarea, organizată și condusă de conducătorii ei BATRÎNEAC Vasilii, DOMAȘCAN Pimon și DOMAȘCAN Nicolai (condamnați pe alt dosar).

La această adunare ei au participat activ la discutarea chestiunilor privind atragerea noilor membri în rândurile organizației "ONB", procurarea armamentului, săvîrșirea actelor teroriste asupra activului sovietic de partid și atacarea depozitelor de stat în scopul jefuirii lor. BRIDIGHIN Alexei atunci a propus în ziua ședinței festive legate de sărbătorirea revoluției socialiste din octombrie să arunce în sovietul sătesc din Bădiceni o grenadă în scopul omorîrii activiștilor sovietici.

La această adunare BRIDIGHIN Alexei a fost ales conducător al organizației "ONB" în satul Bădăceni. La sfârșitul adunării BRIGHIDIN A.F., GRAJDEANU A.S., BRIGHIDIN F.I. și MITREANU au primit bilete de membru al "ONB".

COBÎLAȘ, DRAGALIN, GUȘAN și BATRÎNEAC, fiind ostili puterii sovietice, în noiembrie 1946 au fost atrași în organizația "ONB".

Toți ei, după intrarea în această organizație, au acceptat să lupte activ împotriva Puterii sovietice, precum și să atragă în "ONB" noi membri, să caute arme.

Pe lângă aceasta, persoanele enumerate mai sus făceau agitație antisovietică, laudau condițiile de trai în România burgheză, totodată clevetind puterea sovietică.

Persoanele menționate, atât în ancheta preliminară, cât și în ședința de judecată, și-au recunoscut vinovăția pe deplin, fiind totodată demascați și prin depozițiile martorilor DOMAȘCAN N.G. și DOMOȘCAN P.I. (vol.1 p.d. 33-45, 67-87, 116-127, 152-164, 182-189, 204-213, 232-237, 254-260; vol. 2 p.d. 230-269).

Astfel, urmează de recunoscut, că persoanele enumerate, fără excepții, au fost aduși în fața judecării corect.

Totodată, avînd în vedere, că BRIDIGHIN F.I., MITREANU A.S., COBÎLAȘ F.P. și BATRÎNEAC S.I., au fost membri ai organizației antisovietice un timp scurt și activitatea lor dușmănoasă nu a fost constatată, precum și faptul, că pedeapsa stabilită de Judecătoria Supremă a RSSM de 15 ani de LCM fiecare nu corespunde legii, deoarece art. 54-2 al CP al RSSU prevede pedeapsa cu moartea prin împușcare", dar conform Decretului din 26 mai 1947 Privind abolirea pedepsei cu moartea" împușcarea se înlocuiește cu 25 ani de LCM.

Astfel, pedeapsa pentru BRIGHIDIN F.I., MITREANU A.S. și alții, conform legilor indicate, urma a fi stabilită de 25 ani de LCM sau, în cazul unor circumstanțe atenuante, în conformitate cu art.54-2 al CP al RSSU - 10 ani de LCM.

Luînd în considerație aceste circumstanțe, comisia pentru reexaminarea cazurilor la ședința sa din 30 noiembrie 1954 a decis contestarea sentinței Judecătoriai Supreme a RSSM din 12 ianuarie 1948 privind micșorarea pedepsei lui BRIDIGHIN F.I., MITREANU A.S., COBÎLAȘ F.P. și BATRÎNEAC S.I. pînă la 10 ani de LCM și în conformitate cu această hotărîre de către procurorul RSSM la 07.12.1954 a fost înaintat la Prezidiumul Judecătoriai Supreme a RSSM un recurs.

Prezidiumul Judecătoriai Supreme a RSSM la ședința sa din 9 decembrie 1954 a respins recursul procurorului republicii și a păstrat pentru persoanele indicate pedeapsa stabilită anterior.

Consider decizia Prezidiumului Judecătoriai Supreme a RSSM din 9 decembrie 1954, precum și sentința Judecătoriai Supreme din 12 ianuarie 1948, drept ilegale și pasibile anulării din motivele indicate mai sus.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome,

R O G :

Sentința Judecătoriai Supreme a RSSM din 12 ianuarie 1948 și decizia Prezidiumului Judecătoriai Supreme a RSSM din 9 decembrie 1954 referitor la BRIDIGHIN FIODOR IVANOVICI, MITREANU ANANII SEMIONOVICI, COBÎLAȘ FIODOR TIMOFEEVICI și BATRÎNEAC SEMION IVANOVICI de anulat, pedeapsa de stabilit în conformitate cu art. 54-2 al CP al RSSU - 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul General al URSS
Consilier juridic de stat în funcțiune

(RUDENKO)

F.3085, inv.1, d.783, f.164-167

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM

R E C U R S

(în ordinea supravegherii)

De către Judecătoria Supremă a RSS Moldovenești la 23-24 septembrie 1950, pentru participare la organizația antisovietică numită "Sabia dreptății", au fost condamnați:

1. LUNGU Piotr Vasilievici;
2. BOBEICO Alexandr Mihailovici;
3. MORARI Ivan Ilarionovici;
4. ȚURCAN Vasilii Stepanovici;
5. LEAHU David Mihailovici;
6. MORARESCU Chiril Ivanovici;
7. OLEINIC Vasilii Panteleevici;
8. ISTRATII Pavel Semionovici;
9. GUȚU Evghenii Mihailovici;
10. GHEORGHILĂȘ Mihail Fiodorovici.

Judecata a stabilit, că organizația contrarevoluționară cu numele "Sabia dreptății", depistată de organele de anchetă, în anii 1949-1950 activa pe teritoriul raioanelor Bălți, Lipcani, Tîrnovo și Drochia din RSS Moldovenească.

Participanții acestei organizații antisovietice, în lupta lor contra Puterii sovietice, aveau drept sarcină de bază: atragerea membrilor noi din rîndul elementelor dușmănoase, confecționarea și răspîndirea printre populație a documentelor antisovietice, încercarea de a stabili legături cu alte elemente ostile față de puterea sovietică.

Referitor la fiecare inculpat s-a atabilit:

1. LUNGU Piotr Vasilievici, anul nașterii 1930, originar din satul Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani mijlocași, fără de partid, necăsătorit, are studii medii, pînă la arestare locuia în orașul Bălți, făcea studiile la școala pedagogică.

2. BOBEICO Alexandr Mihailovici, anul nașterii 1922, originar și locuitor al satului Drochia, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani, știutor de carte, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, în perioada Războiului pentru Apărarea Patriei a făcut serviciul în Armata română, lucra fotograf.

3. MORARI Ivan Ilarionovici, anul nașterii 1929, originar din satul Slănina, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani culaci, fost membru al ULCTM, studii medii neterminate, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare locuia în satul Șurî, raionul Drochia RSSM, lucra ca învățător în școala primară.

4. ȚURCAN Vasilii Stepanovici, anul nașterii 1932, originar din satul Drochia, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani mijlocași, fost membru al ULCTM, studii medii neterminate, pînă la arestare era student al școlii pedagogice din Bălți.

Toți patru au fost condamnați pe art. 54-10 alin. 1 și art. 54-11 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM, 5 ani de interdicție de drepturi și 10 ani de deportare după ispășirea pedepsei fiecare pentru faptul, că LUNGU P.V., MORARI I.I., ȚURCAN V.S., fiind studenți ai școlii pedagogice din Bălți, iar BOBEICO A.M., lucrînd ca fotograf în orașul Bălți, în anii 1948-1950, în anturajul lor făceau agitație antisovietică, în anul 1949 au creat și condus organizația contrarevoluționară "Sabia dreptății", atrăgeau în această organizație oameni noi, întocmeau și răspîndeau scrisori, în care clevețeau politica partidului comunist și Guvernului sovietic, laudau regimul țărilor capitaliste.

Activitatea criminală a acestor persoane a fost confirmată prin mărturisirile personale atît în ancheta preliminară, cît și în ședința de judecată, prin probe materiale și depozițiile martorilor: LUNGU N.V., GRUBÎI M.I. și LEAHU G.M. (vol.I p.d. 106-345, vol. 3 p.d. 198-293, vol.5 p.d. 7-31, 45-93, vol.4 p.d. 367).

5. LEAHU David Mihailovici, anul nașterii 1915, originar din satul Drochia, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani săraci, știutor de carte, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare locuia la stația Drochia, lucra ca croitor particular.

6. MORARESCU Chiril Ivanovici, anul nașterii 1916, originar din satul Șurî, raionul Drochia, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani, știutor de carte, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare locuia la stația Drochia, lucra ca paznic la judecătoria norodnică.

7. OLEINIC Vasilii Panteleevici, anul nașterii 1904, originar din satul Slănina, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani culaci, știutor de carte, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare era în ilegalitate.

LEAHU, MORARESCU și OLEINIC au fost condamnați pe art. 54-10 alin. 1 și art. 54-11 al CP al RSSU la 10 ani de detenție în LCM fiecare, 5 ani de interdicție de drepturi și 10 ani de deportare după ispășirea pedepsei fiecare pentru faptul, că fiind nemulțămii de regimul sovietic existent, au făcut legături cu conducătorii organizației antisovietice "Sabia dreptății" și, în anturajul lor, făceau agitație antisovietică.

Faptul efectuării de către persoanele susnumite a agitației antisovietice este confirmat prin mărturisirile condamnaților LEAHU, MORARESCU, și depozițiile martorilor: IAROSLAVSCHII F.V., VIȘCO V.L., ȚAPUȘA S.A. și alții (vol.3 p.d. 90-94, vol.4 p.d. 368, 369, 370, 372, 373).

Referitor la apartenența lui LEAHU, MORARESCU și OLEINIC la organizația antisovietică "Sabia dreptății", acest fapt nu a fost confirmat în ședința de judecată a Judecătoriei Supreme a RSSM, de aceea art. 54-11 urmează a fi exclus

8. ISTRATII Pavel Semionovici, anul nașterii 1894, originar din satul Mîndîc, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani culaci, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare locuia la locul de origine, era colhoznic.

A fost condamnat pe art. 54-10 alin. 2 și art. 54-11 al CP al RSSU, cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU, cu luarea în considerație a Decretului din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea" la 25 ani de LCM, 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea întregii averi și 10 ani de deportare în regiunile îndepărtate ale URSS.

ISTRATII a fost condamnat pentru faptul, că în vara anului 1949 a stabilit legături cu conducătorii organizației contrarevoluționare "Sabia dreptății" și desfășura agitație antisovietică în rîndurile populației. Pe lîngă aceasta, în anul 1941 a organizat întîlnirea șefului de post a jandarmeriei, îi acorda ajutor activ, chemînd la interogatoriu activității sovietici. În anul 1942 a ținut la adunarea țăranilor din satul Mîndîc o cuvîntare antisovietică.

În ședința de judecată s-a stabilit, că ISTRATII, fiind ostil față de puterea sovietică, în perioada ocupației temporare a Moldovei desfășura în anturajul său agitație antisovietică. Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: ISTRATII Eremei Mihailovici, MOLODOI Andrei Fiodorovici, CVASNIUC Leontii Fiodorovici și infracțiunea comisă de el trebuie calificată numai pe art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU. Însă, apartenența lui la o organizație contrarevoluționară nu a fost demonstrată în ședința de judecată (vol.4 p.d. 364-376).

9. GUȚU Evghenii Mihailovici, anul nașterii 1912, originar din satul Drochia, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, provine din țărani mijlocași, știutor de carte, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare era în ilegalitate.

10. GHEORGHILAS Mihail Fiodorovici, anul nașterii 1915, originar din satul Drochia, raionul Tîrnova, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, știutor de carte, fără de partid, n-a făcut serviciul militar în Armata sovietică, pînă la arestare era în ilegalitate.

GUȚU și GHEORGHILAS au fost condamnați pe art. 54-10 alin. 1, art. 54-3 și art. 54-11 al CP al RSSU și în cumulul infracțiunii săvârșite, cu luarea în considerație a Decretului din 26 mai 1947 "Privind abolirea pedepsei cu moartea", la 25 ani de LCM fiecare, 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea întregii averi și 10 ani de deportare în regiunile îndepărtate ale URSS.

GUȚU și GHEORGHILAS au fost recunoscuți de judecată vinovați de faptul, că, fiind ostili față de Puterea sovietică, în toamna anului 1949, prin BOBEICO au stabilit legături cu organizația antisovietică "Sabia dreptății" și desfășurau agitație antisovietică. În perioada ocupației temporare a RSSM colaborau activ cu ocupanții fasciști. GHEORGHILAS participa de rînd cu jandarmii români la maltratarea și batjocorirea cetățenilor sovietici. GUȚU, împreună cu jandarmii, a participat la uciderea învățătorului VAISMAN.

Analizînd probele de condamnare a lui GUȚU și GHEORGHILAS, s-a stabilit, că în ancheta preliminară condamnatul BOBEICO a declarat, că l-a atras în organizația antisovietică pe GUȚU E.M. (vol. 2 p.d. 47-52, 154-158). Însă, în ședința de judecată și-a schimbat depozițiile și a declarat:

...la 13 ianuarie 1950 la mine a fost LUNGU și a cerut lista persoanelor care ar putea fi în organizație. La acest moment eu deja discutasesm cu GHEORGHILAS, OLEINIC și GUȚU, ei toți își exprimau nemulțumirea față de puterea sovietică. Referitor la organizație nu am avut discuții ..." (proces-verbal al ședinței de judecată vol.4 p.d. 367).

Prin materialele ședinței preliminare și celei judiciare s-a stabilit, că GUȚU în perioada ocupației teritoriului Moldovei era în funcția de instructor pentru pregătirea premilitarilor și acorda ajutor ocupanților. Acest fapt se confirmă prin depozițiile martorilor: TURCAN P.I., BUZNEA G.I., CRALLIC A.I., CERETEU F.A. (vol.4 p.d. 26, 28, 34-35, 38, 47) și infracțiunea săvârșită de GUȚU urmează a fi calificată numai conform art. 54-3 al CP al RSSU. Referitor la participarea lui GUȚU la o organizație antisovietică și desfășurarea de către acesta a agitației antisovietice, precum și participarea lui la uciderea cetățeanului VAISMAN, acestea nu au fost demonstrate.

Referitor la GHEORGHILAS, în ședința de judecată s-a stabilit, că el a colaborat cu ocupanții. Această acuzație se confirmă prin mărturisirea inculpatului însuși, depozițiile martorului GROISMAN Ester Șmulevici (vol.4 p.d. 370, 371, 373).

În legătură cu alte fapte de acuzare referitor la GHEORGHILAS prin materialele dosarului nu s-a stabilit:

În ancheta preliminară BOBEICO a declarat, că GHEORGHILAS a devenit membru al unei organizații antisovietice (vol.2 p.d. 132-137), dar în ședința de judecată nu a confirmat aceste depoziții. Condamnatul GHEORGHILAS, de asemenea, în ancheta preliminară a recunoscut că a participat în organizație (vol.3 p.d. 44-50), dar în ședința de judecată a declarat, că nu a acceptat să devină membru al unei organizații antisovietice și nu a desfășurat agitație antisovietică (vol.4 p.d. 370). Alte probe privind participarea lui GHEORGHILAS în organizație și desfășurarea agitației antisovietice nu există, de aceea art. 54-10 alin. 1 și art. 54-11 ale CP al RSSU din acuzarea lui GHEORGHILAS urmează a fi excluse.

Astfel, verificînd toate materialele, consider, că vinovăția condamnaților LUNGU P.V., BOBEICO A.M., MORARI I.I. și TURCAN V.S. a fost demonstrată pe deplin, infracțiunea comisă de ei a fost calificată corect și pedeapsa stabilită corespunde celor îndeplinite.

Referitor la LEAHU D.I., MORARESCU C.I. și OLEINIC V.P. s-a stabilit, că ei desfășurau agitație antisovietică, adică au comis infracțiunea prevăzută de art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU. Acuzarea lui LEAHU D.I., MORARESCU C.I. și OLEINIC V.P. pe art. 54-11 al CP al RSSU nu a fost demonstrată și urmează a fi exclusă.

Prin materialele anchetei judiciare s-a demonstrat, că condamnatul ISTRATII P.S. a comis infracțiunea prevăzută de art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU. Apartenența lui la o organizație antisovietică nu a fost demonstrată.

Referitor la condamnații GUȚU E.M. și GHEORGHILAS M.F. s-a constatat, că ei au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 54-3 al CP al RSSU. Acuzarea lui GUȚU E.M. și GHEORGHILAS M.F. pe art. 54-10 alin. 1 și art. 54-11 ale CP al RSSU nu a fost demonstrată și urmează a fi exclusă.

Referitor la sentința stabilită pentru condamnații ISTRATII, GUȚU și GHEORGHILAS, consider că este prea dură, deoarece infracțiunile săvârșite de ei nu au dus la urmări grave.

În baza celor expuse și conducându-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

1. Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 23-24 noiembrie 1950 referitor la LUNGU Piotr Vasilievici, BOBEICO Alexandr Mihailovici, MORARI Ivan Ilarionovici și ȚURCAN Vasilii Stepanovici nu se modifică.

2. Referitor la condamnații LEAHU David Mihailovici, MORARESCU Chiril Ivanovici și OLEINIC Vasilii Panteleevici de exclus din sentință acuzarea pe art. 54-11 al CP al RSSU din lipsă de probe, în rest sentința nu se modifică.

3. Referitor la condamnatul ISTRATII Pavel Semionovici de exclus din sentință acuzarea pe art. 54-11 al CP al RSSU din lipsă de probe cu micșorarea pedepsei pînă la 10 ani de LCM, în rest sentința nu se modifică.

4. Referitor la condamnații GUȚU Evghenii Mihailovici și GHEORGHILAS Mihail Fiodorovici de exclus din sentință acuzarea pe art. 54-10 alin. 1 și art. 54-11 al CP al RSSU din lipsă de probe, cu micșorarea pedepsei pînă la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, în rest sentința nu se modifică.

5. De exclus pentru toți condamnații 10 ani de deportare după ispășirea pedepsei stabilite.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

F.3085, inv.1, d.783, f. 98 - 105

PREZIDIUMULUI JUDECĂTORIEI SUPREME A RSSM
R E C U R S
(în ordinea supravegherii)

La sentința Judecătorei Supreme
a RSSM pe dosarul lui BERGHIE
Ilia Chirilovici

Prin sentința Judecătorei Supreme a RSS Moldovenești din 15 martie 1951 a fost condamnat pe art. 54-3, art. 54-10 alin. 2 și art. 54-11 al CP al RSSU cu sancțiunea art. 54-2 al CP al RSSU la 25 ani de detenție în LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, cu confiscarea averii,

BERGHIE ILIA CHIRILOVICI, anul nașterii 1915, originar din satul Slobozia, raionul Vertiujeni, RSSM, provine din familia unui slujitor de cult, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, studii medii, căsătorit, fără antecedente penale, pînă la arestare locuia în satul Drochia, raionul Tîrnova, RSSM.

BERGHIE I.C. a fost condamnat pentru faptul, că fiind ostil față de Puterea sovietică, locuind pe teritoriul temporar ocupat de trupele româno-germane în satul Maramonovca, raionul Tîrnova, RSSM, desfășura activitate colaboraționistă și făcea agitație antisovietică în rîndurile populației.

În anii 1942-1943, fiind instructor pentru pregătirea premilitară, pregătea cadre militare pentru armata română și în rîndurile premilitarilor clevea Armata sovietică și statul sovietic, expunea idei defetiste referitor la Uniunea sovietică în războiul cu Germania fascistă, lăuda armata română fascistă.

În anul 1949 la propunerea lui BOBEICO A.M. (condamnat) a devenit membru al organizației antisovietice "Sabia dreptății", constituită de BOBEICO și alții pentru lupta cu Puterea sovietică, ceea ce se confirmă prin lista persoanelor atrase în această organizație (p.d. 88).

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor în ședința de judecată: HARABARA P.P. (p.d. 250 verso - 251), PODGURSCHII A.G. (p.d. 251), ȘMATOK N.P. (p.d. 251 verso - 252), EFTODIEVA E.V. (p.d. 252), PARIEVSCHII A.P. (p.d. 252 verso - 253), precum și prin mărturiile lui BOBEICO A.M. (condamnat) depuse în ancheta preliminară (p.d. 106-114, 173-188) și DUDUN P.A. (p.d. 104-105), MANZIUK A.M. (p.d. 118-120).

Condamnatul BERGHIE I.C. atît în ședința preliminară, cît și în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vinovăția (p.d. 252 verso - 254).

Astfel, urmează de recunoscut, că activitatea criminală a lui BERGHIE prin materialele anchetei preliminare și celei judiciare a fost pe deplin demonstrată și el a fost condamnat de judecată corect.

Totodată, avînd în vedere, că BERGHIE cu toate că a fost recrutat de organizația antisovietică "Sabia dreptății", practic nu a desfășurat activitate antisovietică și pedeapsa stabilită de judecată este prea dură.

În baza celor expuse și conducîndu-mă de art. 16 al Legii privind organizarea judiciară în URSS, republicile unionale și autonome și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 14 august 1954,

R O G :

Sentința Judecătorei Supreme a RSSM din 15 martie 1951 referitor la BERGHIE ILIA CHIRILOVICI de modificat, pedeapsa de micșorat pînă la 10 ani de LCM.

În rest sentința nu se modifică.

Procurorul RSS Moldovenești
Consilier juridic de stat de clasa 3

(A. KAZANIR)

"APROB"

MINISTRU AL SECURITĂȚII DE STAT
AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL - MAIOR
(MOLDOVET)
25 februarie 1953

"SANȚIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
28 februarie 1953

Î N C H E I E R E :

10 februarie 1953

or. Bălți, RSSM

Eu, șeful Serviciului "A" al Direcției MSS din regiunea Bălți, RSSM, maiorul securității de stat PARAMZIN, examinând materialele dosarului nr. 11639 privind deportarea lui CURTIȘ Dmitrii Macarovici,

A M S T A B I L I T :

CURTIȘ Dmitrii Macarovici, anul nașterii 1920, soția acestuia - CURTIȘ Alexandra Vasilievna, anul nașterii 1926, feciorul - CURTIȘ Artemii Dmitrievici, anul nașterii 1944, fiica - CURTIȘ Larisa Dmitrievna, anul nașterii 1946, fiica - CURTIȘ Lidia Dmitrievna, anul nașterii 1951 - ca familia membrului unei organizații religioase ilegale a iehoviștilor, au fost deportați după hotărârile Moldovei în regiunea Tomsk.

În ziua deportării, din proprie dorință, împreună cu familia CURTIȘ au plecat în regiunea Tomsk ca membri ai familiei PLEȘCA Domnica Constantinovna, anul nașterii 1907, fiica acesteia PLEȘCA Olga Vasilievna, anul nașterii 1932, feciorul - PLEȘCA Efim Vasilievici, anul nașterii 1934.

În urma efectuării anchetei suplimentare s-a stabilit, că PLEȘCA D.C. este mama soției lui CURTIȘ și, de asemenea o sectantă - iehovistă convinsă, precum și fiica ei Alexandra și ginerele CURTIȘ Dmitrii.

Din depozițiile martorilor: PAVLOVSCII N.A., ȘCARABNUȚA P.I., ILCOV P.A, IACHIMOV F.F. și CURTIȘ V.P. se vede, că PLEȘCA D.C., din convingerile sale religioase, permanent evita participarea la acțiunile social-politice, desfășurate în sat. În casa sa organiza adunări ilegale ale sectanților iehoviști.

Aceeași martori au declarat, că o participare activă în activitatea ilegalistilor sectanți desfășura și fiica lui PLEȘCA D.C. - PLEȘCA Olga Vasilievna.

Pe materialele sovietului sătesc Cotelna s-a stabilit, că soțul lui PLEȘCA D.C. - PLEȘCA Vasili Vasilievici, anul nașterii 1905, în anul 1948 a fost supus unui impozit agrar suplimentar, deoarece gospodăria lui a fost atribuită la grupa culacilor.

În legătură cu aceasta, temându-se, că pentru neachitarea impozitelor va fi tras la răspundere, a dispărut din sat și în prezent nu se cunoaște unde se află.

În perioada ocupației temporare a Moldovei, PLEȘCA V.V. în gospodăria sa avea: 2-3 ha de pământ, un tractor "forzon", o casă cu acareturi în curte și o moară, de care s-a folosit circa 10 luni pînă la eliberarea Moldovei în anul 1944.

Luînd în considerație materialele compromițătoare pe familia lui PLEȘCA Domnica Constantinovna,

C O N S I D E R :

A înainta dosarul cu materialele suplimentare spre examinare la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS pentru condamnarea lui PLEȘCA Domnica Constantinovna, anul nașterii 1907, PLEȘCA Olga Vasilievna, anul nașterii 1932, PLEȘCA Efim Vasilievici, anul nașterii 1934 - la deportare în regiunea Tomsk, unde au plecat în anul 1951 ca membri ai familiei lui CURTIȘ Dmitrii Macarovici.

Şeful Serviciului A" al departamentului
MSS al regiunii Bălţi - maiorul
securităţii de stat

(PARAMZIN)

De acord: Şeful-adjunct al Departamentului
MSS al regiunii Bălţi - colonelul
securităţii de stat

(PEREMIKIN)

F.3085, inv.1, d.704, f. 8-9

Document 87

"APROB"
VICE-MINISTRU AL SECURITĂȚII DE STAT
AL RSS MOLDOVENEȘTI

COLONELUL SECURITĂȚII DE STAT
(ELISEEV)
12 martie 1953

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
12 martie 1953

Î N C H E I E R E

11 martie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 1 a Serviciului A" al MSS al RSSM, locotenentul superior al securității de stat DERCACI, examinând dosarul privind deportarea familiei lui MORARI Vasilii Vasilievici, anul nașterii 1914, originar din satul Trinca, raionul Edineț, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, condamnat la 31 octombrie 1949 de către Judecătoria Supremă a RSS Moldovenești la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi,

A M S T A B I L I T :

MORARI V.V. a fost condamnat ca conducătorul sectei ilegale a iehoviștilor.

Soția acestuia MORARI Elena Zaharovna din anul 1948, de asemenea, este o membră activă a acestei secte.

Fiind o sectantă convinsă, evita participarea la participarea la acțiunile desfășurate de organele puterii sovietice, ceea ce se confirmă prin materialele de anchetă din dosar.

MORARI Elena Zaharovna cu copiii Alexandra, anul nașterii 1939, și Dmitrii, anul nașterii 1942, la 1 aprilie 1951 urma a fi deportată din Moldova în regiunea Tomsk, ca o sectantă activă, dar nu a fost deportată din cauza întârzierii la punctul de îmbarcare (p.d. 20), de aceea nu s-a înaintat dosarul ei la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS.

Conform informației departamentului MSS pe regiunea Kurgan cu nr.-9/2782 din 12 decembrie 1952, MORARI Elena Zaharovna cu copii indicați mai sus în martie 1952 a sosit în regiunea Kurgan la mama sa GUȚU Olga Vasilievna, deportată din Moldova în iulie 1949 (p.d. 21).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Dosarul nr.-17263 de înaintat spre examinare la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS pentru condamnarea lui MORARI Elena Zaharovna, anul nașterii 1922, originară din satul Trinca, raionul Edineț, RSSM, cu copiii Alexandra, anul nașterii 1939, și Dmitrii, anul nașterii 1942, la deportare în regiunea Kurgan, unde aceștea locuiesc din martie 1952 pînă în prezent, ca membră a sectei ilegale a iehoviștilor.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special A" al MSS al RSSM
locotenentul superior al securității de stat

(DERCACI)

De acord: Șeful Secției 1 al Serviciului special A"
al MSS al RSSM - maiorul
securității de stat

(GUDIMOV)

Șeful-adjunct al Serviciului special A"
al MSS al RSSM - colonelul
securității de sta

(GATILOV)

F.3085, inv.1, d.704, f.10 - 11

“APROB”

VICE-MINISTRU AL SECURITĂȚII DE STAT
AL RSS MOLDOVENEȘTI

COLONELUL SECURITĂȚII DE STAT
(ȚVIGUN)
15 ianuarie 1953

“SANȚIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 ianuarie 1953

Î N C H E I E R E

15 ianuarie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 1 a Serviciului A” al MSS al RSSM, locotenentul superior al securității de stat DERCACI, examinând dosarul nr.-333752 privind deportarea lui ECONOM Matriona Petrovna și materialele verificării suplimentare referitor la DRAGNEVA Elena Vasilievna,

A M S T A B I L I T :

ECONOM Matriona Petrovna, anul nașterii 1914, tatăl ei ECONOM Nicolai Gheorghievici, anul nașterii 1932, fiica ECONOM Maria Gheorghievna, anul nașterii 1941, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Vulcănești și la 8 aprilie 1950 prin sentința Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS deportați în ținutul Altai, ca familia unui colaboraționist.

Împreună cu familia lui ECONOM Matriona Petrovna a fost evacuată nora acesteia DRAGNEVA Elena Vasilievna, anul nașterii 1930, ca membru al familiei depistat suplimentar, însă, din greșeală, ea nu a fost inclusă în componența familiei ECONOM, ca urmare nefiind condamnată la deportare de Ședința Specială pe lângă MSS al URSS.

În urma efectuării anchetei suplimentare s-a stabilit, că DRAGNEVA Elena Vasilievna în anul 1948 s-a căsătorit cu ECONOM Nicolai Gheorghievici și de atunci pînă în ziua deportării a locuit împreună cu el în familia mamei lui ECONOM Matriona Petrovna, fiind membru al familiei acesteia. Aceste fapte se confirmă prin certificatul sovietului sătesc din 18.11.1952, depozitiile martorilor ȘIȘMAN D.P., TOPAL N.M. din 28.12.1952 (p.d. 15, 17, 18, 20).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Dosarul nr.-333752 repetat de înaintat spre examinare la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS pentru condamnarea lui DRAGNEVA Elena Vasilievna, anul nașterii 1930, originară din satul Etulia, raionul Vulcănești, RSSM, la deportare în ținutul Altai, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special A” al MSS al RSSM
locotenentul superior al securității de stat

(DERCACI)

De acord: Șeful Secției 1 al Serviciului special A”
al MSS al RSSM - maiorul
securității de stat

(GUDIMOV)

Șeful Serviciului special A”
al MSS al RSSM
locotenent-colonelul

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.12 - 13

"APROB"

-MINISTRU AL SECURITĂȚII DE STAT
AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
25 martie 1953

"SANȚIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
31 martie 1953

H O T Ă R Î R E

(privind arestarea și transferarea sub escortă)

25 martie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 1 a MSS al RSSM, locotenentul superior al securității de stat DERCACI, examinând dosarul nr.-7226 privind deportarea lui RAIEȚCALIA Nadejda Andreevna și materialele verificării departamentului MSS din regiunea Rostov,

A M S T A B I L I T :

Conform hotărârii Sovietului de miniștri al RSSM nr.-509-cc din 28 iunie 1949, la 6 iulie 1949 din Chișinău în regiunea Kemerovo au fost deportați ZVERJHOVSCHII Andrei Maximovici, anul nașterii 1892, soția acestuia ZVERJHOVSCHII Tatiana Mihailovna, anul nașterii 1892, fiul ZVERJHOVSCHII Leonid Andreevici, anul nașterii 1928, fiica ZVERJHOVSCHII Liubovi Andreevna, anul nașterii 1932, nepoata RAIEȚCALIA Margarita Mihailovna, anul nașterii 1937, ca membri ai familiei unei mari negustorese - RAIEȚCALIA Nadejda Andreevna.

Capul familiei RAIEȚCALIA Nadejda Andreevna, de asemenea, urma a fi deportată, dar în legătură cu faptul, că în noiembrie 1948 a fost condamnată de Judecătoria norodnică a sectorului Stalin al orașului Chișinău la 5 ani de detenție pentru speculă, și în ziua deportării se afla în închisoare, nu a fost deportată.

După ispășirea termenului de pedeapsă, RAIEȚCALIA N.A. s-a stabilit cu traiul în orașelul muncitoresc Novosolenovschii, regiunea Rostov, unde locuiește pînă în prezent.

Avînd în vedere, că RAIEȚCALIA Nadejda Andreevna, în conformitate cu Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952 urmează a fi deportată la locul aflării familiei sale,

A M H O T Ă R Î T :

RAIEȚCALIA Nadejda Andreevna, anul nașterii 1918, originară din orașul Odesa, rusoaică, cetățeană a URSS, studii 7 clase, locuitoare a orașelului muncitoresc Novosolenovschii, regiunea Rostov, str. Rostov 14, ap. 18, să fie arestată și deportată în raionul Tisulsk, regiunea Kemerovo.

Împuternicitul executiv al
Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(DERCACI)

De acord: Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul
securității de stat

(GUDIMOV)

Șeful-adjunct al Serviciului special A"
al MAI al RSSM - colonelul
securității de stat

(GATILOV)

F.3085, inv.1, d.704, f.14 - 15

Document 90

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
22 aprilie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 aprilie 1953

H O T Ă R Î R E

20 aprilie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 1 a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, maiorul GUDIMOV, examinând materialele referitor la familia trădătorului Patriei ȚURȚURICA Mihail Dmitrievici -

tatăl - ȚURȚURICA Dmitrii Petrovici, anul nașterii 1890,
mama - ȚURȚURICA Ana Fiodorovna, anul nașterii 1895,

A M S T A B I L I T :

În conformitate cu directiva NKVD-ului și Procurorului URSS nr.-215/51-c din 30 mai 1942, referitor la ȚURȚURICA D.P. și ȚURȚURICA A.F., ca membri ai familiei trădătorului Patriei, s-a întocmit un dosar de evidență pentru înaintarea spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lor la deportare în regiunile îndepărtate ale Uniunii Sovietice, însă, ultimii nimeresc sub amnistie, conform Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953, de aceea, conducându-mă de Dispoziția MAI al URSS nr.-54/11-130086 din 03.04.1953,

A M H O T Ă R Î T :

Membrii familiei trădătorului Patriei ȚURȚURICA Dmitrii Petrovici și ȚURȚURICA Ana Fiodorovna nu vor fi deportați, dosarul lor va fi dat la arhiva Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, declarația de nepărsire a localității se anulează.

Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul

(GUDIMOV)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.16

Document 91

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
23 aprilie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 aprilie 1953

Î N C H E I E R E

22 aprilie 1951

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior DERCACI, examinând dosarul nr.-302448 privind deportarea lui TRIBOI Iuliu Gheorghievici,

A M S T A B I L I T :

TRIBOI Iuliu Gheorghievici, anul nașterii 1920, originar și locuitor al satului Cojușna, raionul Chișinău, RSSM, în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de către coteropitorii româno-germani, întreține legături criminale cu organele represive ale dușmanului. În anul 1941 a trădat jandarmeriei române pe activiștii sovietici MÎNDRESCU Gheorghii, DOROȘ Ivan, SERGHEI Gheorghii și alții, care au fost arestați. Pe lângă aceasta, TRIBOI a participat la capturarea parașutiștilor sovietici, la interogarea arestaților, era martor-acuzator în judecata română.

În baza acestor date, TRIBOI I.G. urma a fi deportat împreună cu familia în locurile îndepărtate ale URSS. Însă, în ziua operațiunii el a dispărut, de aceea la 6 iulie 1949 din raionul Chișinău a fost evacuată și la 10.12.1949 condamnată de Ședința Specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni numai soția lui TRIBOI Ana Isaevna cu copii: Victor, anul nașterii 1947 și Ivan, anul nașterii 1948, ca membri ai familiei unui colaboraționist.

Conform informației departamentului MSS pe regiunea Tiumeni cu nr.-9/2-984 din 06.02.1953, TRIBOI Iuliu Gheorghievici a sosit la soția deportată TRIBOI Ana Isaevna (p.d. 22),

C O N S I D E R :

Dosarul nr.- 302448 de înaintat repetat spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui TRIBOI Iuliu Gheorghievici, anul nașterii 1920, originar din satul Cojușna, raionul Chișinău, RSSM, la deportare în regiunea Tiumeni, ca colaboraționist.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(DERCACI)

De acord:

Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(GUDÎMOV)

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.17-18

Document 92

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
23 aprilie 1953

"SANȚIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 aprilie 1953

ÎN C H E I E R E

22 aprilie 1951

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior DERCACI, examinând dosarul nr.-324633 privind deportarea lui ALEXEI Ivan Andreevici,

A M S T A B I L I T :

ALEXEI Ivan Andreevici, în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de către cotropitorii româno-germani, îndeplinea funcția de primar al satului, executa activ toate dispozițiile ocupanților, forța populația să lucreze la construcția fortificațiilor de apărare, sustrăgea de la locuitori produse alimentare pentru necesitățile armatei dușmane.

ALEXEI I.A. și membrii familiei lui nu au făcut serviciul militar în Armata sovietică, nu au participat la mișcarea de partizani, decorații guvernamentale și merite deosebite față de Statul sovietic nu au.

ALEXEI I.A. urma a fi deportat din Moldova, dar în ziua operațiunii a dispărut, de aceea, la 6 iulie 1949 din raionul Orhei, RSSM, în regiunea Irkutsk au fost deportați numai membrii familiei acestuia: soția - ALEXEI Eugenia Ivanovna, anul nașterii 1904, fiul ALEXEI Mina Ivanovici, anul nașterii 1934, copiii minori - Fiodor, Elizaveta, Vladimir, Timofei (p.d. 22, 23).

Conform informației departamentului MAI din regiunea Irkutsk cu nr.-6/19-1010 din 11.02.1953, ALEXEI Ivan Andreevici a sosit în raionul Șitkinsk, regiunea Irkutsk la soția deportată și copii (p.d. 24).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Dosarul nr.-324633 de înaintat spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui ALEXEI Ivan Andreevici, anul nașterii 1900, originar din satul Nicolaevca, raionul Orhei, RSSM, la deportare în regiunea Irkutsk, ca colaboraționist.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(DERCACI)

De acord: Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(GUDÎMOV)

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.19 - 20

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
27 aprilie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
29 aprilie 1953

Î N C H E I E R E

25 aprilie 1951

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior DERCACI, examinînd dosarul nr.-316979 privind deportarea lui PLĂMĂDEALĂ Sava Fiodorovici,

A M S T A B I L I T :

PLĂMĂDEALĂ Sava Fiodorovici, anul nașterii 1898, soția lui PLĂMĂDEALĂ Ana Nicolaevna, anul nașterii 1901, copiii Vasile, anul nașterii 1945, Ivan, anul nașterii 1948, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Kotovsk și la 25 ianuarie 1950 condamnați de Ședința Supremă pe lîngă MAI al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca familie a unui colaboraționist.

Fiii lui PLĂMĂDEALĂ - PLĂMĂDEALĂ Nicolai Savovici, anul nașterii 1931 și PLĂMĂDEALĂ Fiodor Savovici, anul nașterii 1934, de asemenea urmau a fi deportați, dar în ziua operațiunii au dispărut și nu au fost deportați.

Conform informației departamentului MAI pe regiunea Tiumeni cu nr.9/3-3665 din 07.04.1952, PLĂMĂDEALĂ Nicolai Savovici și PLĂMĂDEALĂ Fiodor Savovici au sosit în raionul Dubrovinsk, regiunea Tiumeni la tatăl lor deportat PLĂMĂDEALĂ Sava Fiodorovici (p.d. 25).

Pe lîngă aceasta, din materialele cazului se intervede, că împreună cu familia lui PLĂMĂDEALĂ S.F. a fost deportată și mătușa acestuia STERBIȚCALA Elizaveta Ivatinovna, anul nașterii 1879, care de asemenea a fost condamnată de Ședința Supremă pe lîngă MAI al URSS la deportare în regiunea Tiumeni (p.d. 20, 21, 24). Însă, printr-o verificare suplimentară la locul anterior de trai al familiei PLĂMĂDEALĂ, s-a constatat, că STERBIȚCALA Elizaveta Ivatinovna într-adevăr era membru al familiei lui PLĂMĂDEALĂ S.F. și a fost ridicată pentru deportare, dar la punctul de îmbarcare a fost eliberată și, în prezent, locuiește în satul Ulma, raionul Kotovsk, suferă de boală în legătură cu vîrsta înaintată.

Acest lucru se confirmă prin depozițiile martorilor: POPESCU F.I., PALAMARCIUC F.G., PODOLEAN I.C., certificatul sovietului sătesc și medicului (p.d. 30, 31, 32, 33, 34, 35).

Astfel, STERBIȚCALA E.I. în materiale e înscrisă ca deportată din greșeală.
În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

1. Dosarul nr.-316979 de înaintat spre examinare la Ședința Specială pe lîngă MAI al URSS pentru condamnarea lui PLĂMĂDEALĂ Nicolai Savovici, anul nașterii 1931 și PLĂMĂDEALĂ Fiodor Savovici, anul nașterii 1934, la deportare în regiunea Tiumeni, ca membri ai familiei unui colaboraționist.

2. A face un demers către Ședința Specială pe lîngă MAI al URSS privind anularea hotărîrii Ședinței Speciale pe lîngă MAI al URSS din 25.01.1950 referitor la condamnarea la deportare a lui STERBIȚCALA Elizaveta Ivatinovna, anul nașterii 1879, acordîndui-se dreptul de a locui în Moldova.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(DERCACI)

De acord: Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul

(GUDÎMOV)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(VASILIEV)

Document 94

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
16 mai 1953

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 mai 1953

H O T Ă R Î R E

11 mai 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful Secției 1 a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, maiorul GUDÎMOV, examinând dosarul nr.-394929 referitor la familia trădătorului Patriei GRAUR Nichifor Vasilievici,

A M S T A B I L I T :

În august 1952 MSS al RSSM a întocmit dosarul de evidență referitor la familia trădătorului Patriei GRAUR N.V. - mama GRAUR Maria Savovna cu trei copii minori, sora SOCHIRCĂ-GRAUR Nadejda Nichiforovna și fratele GRAUR Andrei Nichiforovici, care prin hotărârea Ședinței Speciale pe lângă MAI al URSS, proces-verbal nr.67 din 17 septembrie 1952, au fost condamnați ca membri ai familiei trădătorului Patriei la deportare în regiunea Djambulisk, RSS Kazahă, pe un termen de 5 ani.

Extrasul Ședinței Speciale pe lângă MAI al URSS referitor la GRAUR Maria Savovna și SOCHIRCĂ-GRAUR Nadejda Nichiforovna a fost executată și ele la 25 decembrie 1952, prin închisoarea or. Soroca, au fost trimise la locul deportării.

Referitor la GRAUR Andrei Nichiforovici, în legătură cu faptul, că el în septembrie 1952 a fost încorporat în Armata sovietică și timp îndelungat nu se știa unde se afla, extrasul Ședinței Speciale a rămas neexecutat.

În ura verificărilor efectuate, s-a constatat, că GRAUR în preuent face serviciul militar în unitatea militară 1/p nr.-00703 st. Tuimița, RASS Bașkiră, însă, avînd în vedere, că GRAUR Andrei Nichiforovici cade sub acțiunea Decretului PREZIDIUMULUI Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie" și conducîndu-mă de Dispoziția MAI al URSS nr.-54/11-130086 din 3 aprilie 1953,

A M H O T Ă R Î T :

Membrul familiei trădătorului Patriei GRAUR Andrei Nichiforovici, anul nașterii 1933 nu va fi deportat, dosarul nr.-394929 va fi dat la arhiva Serviciului Special 1 al MAI al RSSM pentru păstrare în arhivă.

: Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul

(GUDÎMOV)

De acord

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.23

Document 95

"APROB"

MINISTRU AL SECURITĂȚII DE STAT
AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
26 mai 1953

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
29 mai 1953

Î N C H E I E R E

19 mai 1953

or. Bălți, RSSM

Eu, șeful Serviciului special 1 al Direcției MAI din regiunea Bălți, RSSM, maiorul PARAMZIN, examinând materialele dosarului nr. 11706/381837 privind deportarea familiei lui RUSNAC Alexandr Fiodorovici și cererea acestuia privind anularea sentinței de deportare lui și familiei sale, motivând prin faptul, că ei nu au făcut parte din secta iehoviștilor,

A M S T A B I L I T :

În baza încheierii MSS al RSSM din 24 martie 1951, RUSNAC Alexandr Fiodorovici și membrii familiei sale : soția - RUSNAC Eugenia Dmitrievna și fiica - GANU Lidia Alexandrovna, ca membri ai sectei ilegale a iehoviștilor, la 1 aprilie 1951 au fost deportați din satul Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM.

La 11 august 1951 în cadrul Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS, familia lui RUSNAC A.F. a fost condamnată la deportare în regiunea Tomsk.

Drept temei pentru deportarea lui RUSNAC Alexandr Fiodorovici și familiei lui au servit materialele interogării martorilor BOTEZAT Gheorghii Dmitrievici și RUDENCO Nichifor Chirilovici.

Prin depozițiile sale, ei au declarat, că RUSNAC Alexandr Fiodorovici, soția lui - RUSNAC Eugenia Dmitrievna și fiica - GANU Lidia Alexandrovna, din anul 1935 și pînă în ziua deportării erau membri activi ai sectei ilegale a iehoviștilor, nu au participat la alegerile în organele puterii de stat care au avut loc.

În legătură cu examinarea cererii privind deportarea familiei lui RUSNAC A.F., a fost efectuat un control suplimentar, prin care s-a stabilit, că RUSNAC Alexandr Fiodorovici și soția lui - RUSNAC Eugenia Dmitrievna au fost membri ai sectei ilegale a iehoviștilor doar pînă în anul 1940. Odată cu instituirea Puterii sovietice în Basarabia în anul 1940 ei s-au retras din sectă și n-au mai participat la activitatea ei.

RUSNAC A.F. participa activ la toate activitățile Puterii sovietice în sat, fiind asesor popular în judecată, responsabil de subscrierea la împrumuturile de stat în satul Cotiujeni, în timpul pregătirii alegerilor a fost agitator.

Aceste fapte se confirmă prin depozițiile martorilor: CARPOCI F.G., RUSNAC F.S., RUDENCO V.G., CARPOCI P.M.

La interogarea repetată din 16 aprilie 1953 martorii BOTEZAT Gheorghii Dmitrievici și RUDENCO Nichifor Chirilovici au declarat, că la 22 martie 1951 în anchetă au spus că RUSNAC și membrii familiei lui au fost sectanți iehoviști numai pînă în anul 1940, iar despre faptul că familia RUSNAC au fost sectanți iehoviști pînă în anul 1951 și că nu au participat la votare ei nu au declarat și renunță categoric asemenea depoziții.

Avînd în vedere, că familia lui RUSNAC Alexandr Fiodorovici a fost deportată întemeiat,

C O N S I D E R :

A înainta dosarul nr. 11706/381837 privind deportarea familiei lui RUSNAC Alexandr Fiodorovici spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru anularea deportării lui RUSNAC Alexandr Fiodorovici, anul nașterii 1882, soția lui - RUSNAC Eugenia Dmitrievna, , anul nașterii 1886, și fiica - GANU Lidia Alexandrovna, anul nașterii 1927 și a le permite să locuiască în satul Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM.

Șeful Serviciului special 1 al Departamentului
MAI al regiunii Bălți - maiorul

(PARAMZIN)

De acord: Șeful Departamentului
MAI al regiunii Bălți
locotenent-colonelul

(KORCIOMKIN)

Document 96

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
26 mai 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
29 mai 1953

Î N C H E I E R E

25 mai 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 1 a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior DERCACI, examinând dosarul nr.-328762 privind deportarea lui BELDIMAN Vasilii Maximovici,

A M S T A B I L I T :

BELDIMAN Vasilii Maximovici, anul nașterii 1915, în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de către cotropitorii româno-germani a denunțat autorităților române pe activista sovietică ȘVEȚ O.I., pe care în timpul arestării a bătut-o, ceea ce se confirmă prin depozițiile martorilor. Pe lângă aceasta, BELDIMAN în anul 1943 a fost încorporat în armata română și pînă în anul 1946 s-a aflat în lagărele pentru prizonierii de război.

În baza acestor date, BELDIMAN V.M. urma a fi deportat cu familia în regiunile îndepărtate ale URSS, dar în ziua operațiunii el a dispărut, de aceea la 6 iulie 1949 din raionul Rezina a fost evacuată și la 11 februarie 1950 condamnată de Ședința Specială a MAI al URSS la deportare în regiunea Kurgan numai soția lui BELDIMAN Natalia Semionovna cu copilul Valeriu, anul nașterii 1949.

Conform informației Direcției MAI din regiunea Kurgan cu nr.-9/402 din 05.03.1953, în anul 1950 în raionul Lopatinsk, regiunea Kurgan, la locul deportării lui BELDIMAN N.S. a sosit soțul ei BELDIMAN Vasilii Maximovici, anul nașterii 1915, originar din satul Alcedar, raionul Rezina, RSSM (p.d. 39).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Dosarul nr.-328762 de înaintat spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui BELDIMAN Vasilii Maximovici, anul nașterii 1915, originar din satul Alcedar, raionul Rezina, RSSM la deportare în regiunea Kurgan.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul
(DERCACI)

superior

De acord:

Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul

(GUDIMOV)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.27 - 28

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
29 mai 1953

7 mai 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
29 mai 1953

Î N C H E I E R E

or. Bălți, RSSM

Eu, șeful Serviciului special 1 al Direcției MAI din regiunea Bălți, RSSM, maiorul PARAMZIN, examinând materialele dosarului nr. 4198/316092 privind deportarea lui MORCOV Grigorii Ivanovici și cererea acestuia privind anularea sentinței de deportare lui și familiei sale, motivînd prin faptul, că el nu au făcut parte din secta iehoviștilor,

A M S T A B I L I T :

În baza încheierii MSS al RSSM din 31 mai 1949 MORCOV Grigorii Ivanovici ca membru al sectei ilegale a inochentiștilor, împreună cu familia sa: soția - MORCOV Olga Ivanovna și fiul - MORCOV Serghei Grigorievici, la 6 iulie 1949 au fost deportați după hotărârile RSSM.

La 24 decembrie 1949, la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS familia lui MORCOV G.I. a fost condamnată la deportare în regiunea Kurgan.

Drept temei pentru deportare au servit informațiile de la agenții secreți "ȘAPCA" și "KOJEVNIKOV" din 1945, în care se indică, că MORCOV Grigorii Ivanovici este membru al sectei ilegale a inochentiștilor și participă la adunările lor (p.d. 11, 12, 13).

În urma examinării suplimentare prin interogarea martorilor locuitorilor târgușorului Edineț, raionul Edineț, RSSM : IVASIUK I.K., CRESTIAN G.I., KIRILCIUK G.I., KUZNEAKOV I.V. s-a stabilit, că MORCOV Grigorii Ivanovici niciodată nu a fost membru al sectei ilegale a inochentiștilor și la adunările acestora nu participa, dar membru al acestei secte este unchiul lui - MORCOV Gheorghii Ivanovici.

MORCOV Grigorii Ivanovici atît pînă în anul 1940, cît și în perioada ocupației temporare, avea o gospodărie de mijlocăș, o iarnă din 1942 spre 1943 a ținut un bufet (p.d. 28-38).

Pe lângă aceasta, informatorii "ȘAPCA" - VACARI P.D. și "KOJEVNIKOV" - TODORCIUK A.G., interogați în calitate de martori, au declarat, că nu știu nimic despre apartenența lui MORCOV Gheorghii Ivanovici la secta inochentiștilor, iar VACARI A.D. a declarat, că sectant-inochentist este MORCOV Gheorghii Ivanovici (p.d. 40).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Dosarul nr.-4198/316092 de înaintat spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru anularea condamnării la deportare lui MORCOV Grigorii Ivanovici, anul nașterii 1900, originar din t. Edineț, raionul Edineț, RSSM și membrilor familiei lui: soția - MORCOV Olga Ivanovna, anul nașterii 1901, și fiul - MORCOV Serghei Grigorievici, anul nașterii 1921, cu permisiunea de a locui la locul de trai anterior - în t. Edineț, raionul Edineț, RSSM.

Șeful Serviciului special 1 al Departamentului
MAI al regiunii Bălți - maiorul

(PARAMZIN)

De acord: Șeful Departamentului
MAI al regiunii Bălți
locotenent-colonelul

(KORCIOMKIN)

Document 98

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)

8 iunie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

12 iunie 1953

ÎNCHIERE

5 iunie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 1 a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior DERCACI, examinând dosarul nr.-315762 privind deportarea lui GUDALI Varfolomei Stepanovici și cererea fiicei lui VOLOSIUK Efrosinia Varfolomeevna privind anularea deportării ei,

A M S T A B I L I T :

GUDALI Varfolomei Stepanovici, soția lui GUDALI Evdochia Petrovna, fiica VOLOSIUK Efrosinia Varfolomeevna, anul nașterii 1920, nepoții VOLOSIUK Ivan Chirilovici, anul nașterii 1943, VOLOSIUK Svetlana Chirilovna, anul nașterii 1947, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Rîbnița, RSSM, și la 24 decembrie 1949 au fost condamnați la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Curgan, ca familia unui colaboraționist.

Drept temei pentru deportare au servit datele, aflate la MSS al RSSM, privind faptul, că capul familiei GUDALI Varfolomei Stepanovici în anul 1941, fiind în componența armatei române, a participat la luptele împotriva Armatei sovietice în regiunea Odesa, pentru care fapt a primit mulțămire de la Antonescu. Ulterior, GUDALI a lucrat ca polițist în orașul Odesa.

La începutul anului 1942 GUDALI s-a întors din orașul Odesa în satul B-Molokiș, raionul Rîbnița, RSSM, în uniformă de polițist și toată perioada ocupației a desfășurat activitate colaboraționistă. Pe lângă aceasta, se ocupa cu comerțul, venitul anual de la care constituia 400 mii mărci germane.

În Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS s-a adresat VOLOSIUK Efrosinia Varfolomeevna cu cerere, în care roagă să i se anuleze deportarea, motivînd prin faptul, căea locuia aparte de tatăl său GUDALI Varfolomei Stepanovici și nu era membru al familiei lui.

În urma anchetei efectuate pe cererea lui VOLOSIUK E.V. s-a stabilit, că în anii 1938-1939 ea s-a măritat cu cetățeanul VOLOSIUK Chiril Mihailovici și de atunci locuia separat de părinții săi GUDALI Varfolomei Stepanovici și GUDALI Evdochia Petrovna și nu era membru al familiei lor. În ziua deportării VOLOSIUK locuia într-o curte cu tatăl său GUDALI V.S., dar în casă separată, avînd familia sa. Acest fapt se confirmă pri depozitiile unui șir de martori și certificatul, eliberat de sovietul sătesc al satului B-Molokiș, raionul Rîbnița, RSSM, din 06.01.1953.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ședința Specială pe lângă MAI al URSS privind anularea deportării lui VOLOSIUK Efrosinia Varfolomeevna, anul nașterii 1920, cu permisiunea cu copiii VOLOSIUK Ivan Chirilovici, anul nașterii 1943 și VOLOSIUK Svetlana Chirilovna, anul nașterii 1947, să plece cu traiul în RSSM.

Restricțiunile de deportare referitor la GUDALI Varfolomei Stepanovici și GUDALI Evdochia Petrovna rămîn în vigoare.

Împuternicitul executiv al Secției 1 a
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(DERCACI)

De acord: Șeful Secției 1 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM - maiorul

(GUDIMOV)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(VASILIEV)

F.3085, inv.1, d.704, f.32 - 33

Document 99

"APROB"

MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(MORDOVET)
20 iunie 1953

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(OSIPOV)
22 iunie 1953

Î N C H E I E R E

8 iunie 1953

or. Bălți, RSSM

Eu, anchetatorul penal al Serviciului Direcției MAI din regiunea Bălți, căpitanul KRASIN, examinând dosarul de arhivă nr.-0432666 privind acuzarea lui KIRILOV, dosarul de arhivă nr.II-1623 privind acuzarea lui KIRILOV I.G., KIRILOV T.G. și alții și dosarul privind deportarea nr. 5565 (arh. Nr. 322288) a familiei lui KIRILOV G.E.,

A M S T A B I L I T :

La 19 mai 1944 de către fostul UO NKGB al RSSM din Bălți a fost arestat și tras la răspundere penală pe art. 54-1"a" al CP al RSSU -

KIRILOV Grigorii Eremeevici, anul nașterii 1898, originar și locuitor al satului Mîndrești, raionul Chișcăreni, RSSM, maldovean, cetățean al URSS, din țărani mijlocași, fără de partid, studii 4 clase, căsătorit.

În baza mărturiilor lui personale și depozițiilor martorilor, KIRILOV G.E. la 01.04. 1944 a fost condamnat pe art. 54-1"a" al CP al RSSU pentru faptul, că el, în august 1944 a fost recrutat de către jandarmeria română în calitate de agent și se ocupa cu denunțarea cetățenilor sovietici (p.d. 24).

La interogatoriile inițiale KIRILOV a declarat, că fiind arestat în august 1941 a depus un acord scris privind colaborarea cu jandarmeria română și a denunțat autorităților ocupanților pe consătenii săi - trei comsomoliști - MOISEI Elizaveta Antipovna, JIGHEU Ana Ivanovna și BOGHEU Varvara Procopievna și pe doi activiști sovietici - MELNICIUC Achim și BARANOVSCII Vasilii, care au fost arestați de către jandarmeria română (p.d. 14, 15, 17-20, 21-23, 25-27).

În interogatoriile ulterioare KIRILOV a renunțat la aceste depoziții și a declarat, că legături cu jandarmeria română nu a avut, iar în interogatoriile inițiale a bîrfit asupra sa (p.d. 29,30).

Din depozițiile martorilor BRAȘOVAN I.V., STRATAN I.P. și NASTAS E.A., aflate în dosar, se vede, că KIRILOV în perioada ocupației româno-germane susținea legături cu șeful de post al jandarmeriei române, însă, martorii nu cunosc care era natura acestor relații.

De exemplu, martorul BRAȘOVAN I.V. la interogatoriul din 21 iunie 1944 a declarat, că KIRILOV mergea la jandarmeria română de obicei dimineața, o dată în săptămîină, dar ce făcea acolo nu știe (p.d. 37).

Martorul STRATAN I.P. la interogatoriul din 21 iunie 1944 a declarat: dacă se ducea la șeful de post al jandarmeriei nu știu. Dar am văzut odată... în ianuarie 1943, aproximativ pe la ora 11, din casa lui KIRILOV a ieșit șeful de post al satului Mîndrești, cît timp a stat în casă și ce a făcut acolo nu știu" (p.d. 39).

Martorul NASTAS E.A. în interogatoriul din 23 iunie 1944 referitor la chestiunea dată a declarat: prin iulie și septembrie 1943, adică 2 ori, eu am văzut, cum KIRILOV intra la șeful de post, ce făcea acolo nu știu. Pe lîngă aceasta, în iulie 1943 eu am văzut, cum KIRILOV stătea lîngă locuința șefului de post." În interogatoriul din 26 decembrie 1944, același martor a declarat, că șeful de post cînd s-a întîlnit cu KIRILOV lîngă locuința sa, i-a propus, KIRILOV fiind croitor, să-i recoase mantaua (p.d. 42, 66).

La interogatoriul din 4 august 1944, precum și la confruntarea cu martorul NASTAS E.A., KIRILOV totalmente nega legăturile sale cu jandarmeria română și nu a confirmat depozițiile martorilor indicați (p.d. 30, 43).

Alte probe pe această chestiune în dosar nu sunt.

Interogate în calitate de martori, MOISEI E.A., JIGHEU A.I. și BOGHEU V. P., care conform mărturiilor lui KIRILOV au fost arestate de jandarmeria română la denunțul său, la interogatoriu au declarat, că în anul 1941 ele, ca activiste sovietice și comsomoliste au fost arestate de jandarmeria română, dar nu la denunțul lui KIRILOV, ci la denunțul lui BOGONOS Ivan Andreevici și POPA Stepan Mihailovici (p.d. 31, 32, 35).

Deoarece apartenența lui KIRILOV la agentura jandarmeriei române nu a fost demonstrată de anchetă, acuzația înaintată lui pe art. 54-1 a" al CP al RSSU a fost suspendată și KIRILOV, în baza materialelor dosarului a fost acuzat pe art. 5-33 al CP al RSSU, care constă în faptul, că el, lucrând în anii 1940-1941 ca președinte al sovietului sătesc din Mîndrești, a stabilit legături cu culacii și-i ascundea de la deportare în raioanele îndepărtate ale URSS, precum și zădărnicele activități desfășurate de Puterea sovietică (p.d. 33-34, 58, 59, 62, 64, 70).

La 19 mai 1945 la Ședința Specială pe lângă fostul NKVD al URSS, KIRILOV a fost condamnat pe art. 7-35 al CP al RFSSR la deportare în regiunea Aktiubinsk pe un termen de 5 ani, ca element social periculos, unde și-a ispășit pedeapsa pînă în mai 1949.

După acuzarea lui KIRILOV, familia lui - soția KIRILOVA Domnica Selivestrovna, anul nașterii 1897, fiul KIRILOV Ivan Grigorievici, anul nașterii 1931, fiul KIRILOV Timofei Grigorievici, anul nașterii 1933 și fiica KIRILOV Alexandra Grigorievna, anul nașterii 1939, la 6 iulie 1949, ca membri ai familiei unui colaboraționist, în baza încheierii fostului MSS al RSSM din 21 mai 1949, a fost deportată în RASS Bureată.

Încheierea respectivă a fost pronunțată fără luarea în considerație a materialelor dosarului penal de arhivă nr. 0432666 privind acuzarea lui KIRILOV G.E.. În încheiere se spune, că KIRILOV G.E. în anul 1941-1944 era agent al jandarmeriei române și se ocupa cu denunțarea cetățenilor sovietici, pe cînd acest fapt nu a fost demonstrat de anchetă.

Mai sus se menționează, că KIRILOV a fost condamnat pe art. 7-35 al CP al RFSSR, materialele pentru deportarea familiei lui KIRILOV au fost pregătite și prezentate fostului MSS al RSSM de fostul RO al MSS din Chișcăreni.

În baza acestor date, Ședința Specială pe lângă MSS al URSS a pronunțat hotărîrea (procesul-verbal nr.65 din 30 noiembrie 1949) privind deportarea familiei lui KIRILOV în RASS Bureată, ma membri ai familiei unui colaboraționist (vezi dosar nr. 322288 p.d. 8, 13, 14).

Doi fii ai lui KIRILOV - KIRILOV Ivan și KIRILOV Timofei, aflîndu-se în deportare, în august 1949 au evadat, dar au fost reținuți și trași de către MAI al RASS Bureată la răspundere penală, iar la 16 decembrie 1949 la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS au fost condamnați pe alin. 2 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 26.11.1943 la cîte 20 de ani de muncă silnică fiecare (proces-verbal nr. 63, dosar nr. 11-1623 p.d. 121, 122).

La 24 august 1951 condamnatul KIRILOV Timofei Grigorievici s-a adresat la MAI al URSS cu o petiție, în care roagă reexaminarea cazului său și cazului de deportare a rudelor.

În legătură cu petiția parvenită a lui KIRILOV T.G., Secretariatul Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS, sub nr. 30/9944 din 15 decembrie 1952 a returnat cazul la MSS al RSSM pentru reexaminare și stabilirea corectitudinii deportării familiei lui KIRILOV G.E. (vezi dosar nr. 11-1623 p.d. 145, 146).

În procesul anchetării suplimentare, apartenența lui KIRILOV la agentura jandarmeriei române nu s-a confirmat. Înscrierile în încheierea de condamnare și încheierea de deportare au fost efectuate incorect - fără a se lua în considerație materialele dosarului nr. 0432666 privind acuzarea lui KIRILOV G.E., în legătură cu acest fapt familia lui KIRILOV a fost deportată ca familia unui colaboraționist, de asemenea, incorect.

După ispășirea pedepsei KIRILOV s-a întors la locul anterior de trai, de unde la 31 octombrie 1952 din sancțiunea procurorului regiunii Bălți a fost escortat la locul de deportare a familiei sale în RASS Bureată. Deportarea lui, conform materialelor indicate, de asemenea, nu a fost documentată corect (vezi dosar nr. 322288 p.d. 21, 22 și dosar nr. 4 p.d. 1).

În baza celor expuse și avînd în vedere, că KIRILOV a fost condamnat ca element social periculos și familia lui nu urma a fi deportată,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ședința Specială pe lîngă MAI ai URSS :

1. Pentru anularea hotărîrii Ședinței Speciale pe lîngă fostul MSS ai URSS din 30 noiembrie 1949 (proces-verbal nr. 65-a) privind deportarea familiei lui KIRILOV G.E. - soția KIRILOVA Domnica Selivestrovna, fiul KIRILOV Ivan Grigorievici, fiul KIRILOV Timofei Grigorievici, și fiica KIRILOV Alexandra Grigorievna.

2. Pentru reexaminarea dosarului de arhivă nr. 11-1623 privind condamnarea lui KIRILOV Ivan Grigorievici și KIRILOV Timofei Grigorievici și anularea referitor la ei a hotărîrii Ședinței Speciale pe lîngă MAI ai URSS din 16 decembrie 1949, care pentru evadare din locul deportării au fost condamnați la cîte 20 de ani de muncă silnică fiecare.

3. Pentru anularea restricțiilor de deportare lui KIRILOV Grigorii Eremeevici în legătură cu ispășirea termenului de deportare.

Anchetatorul penal al Serviciului
Direcției MAI din regiunea Bălți
căpitanul

(KRASIN)

De acord: Șeful Serviciului Direcției MAI
din regiunea Bălți
locotenent-colonelul

(PANKEVICI)

Șeful Direcției MAI
din regiunea Bălți
locotenent-colonelul

(KORCIOMKIN)

F.3085, inv.1, d.704, f. 34 - 37

"APROB"

PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
5 iunie 1953

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(KAZANIR)
9 iunie 1953

Î N C H E I E R E

5 iunie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 4 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM, locotenentul superior KRAVEȚ, examinând cererea cetățeanului PADUCA Gheorghii Ivanovici, dosarul privind deportarea lui DROPCA Vera Dmitrievna, nr. arh. 11-376754 și duplicatul dosarului nr. 11407,

A M S T A B I L I T :

PADUCA G.I., anul nașterii 1940, în cererea din 20 noiembrie 1953 pe numele Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS cere să fie eliberată din deportare mama lui DROPCA Vera Dmitrievna, comunicând, că tatăl lui a murit pe front în anii Războiului pentru Apărarea Patriei, mama a fost deportată, iar bunica bătrână, în grija căreia se găsește, nu este în stare să-i asigure întreținerea în continuare pentru continuarea studiilor în școală.

Din materialele de arhivă a dosarului privind deportarea nr. 11-376754 reiese, că DROPCA Vera Dmitrievna și soțul ei al doilea - RUSU Ivan Gheorghievici conform hotărârii fostei Ședințe Supreme pe lângă MSS al URSS din 2 iunie 1951 au fost deportați din Moldova în regiunea Tomsk, ca familia membrului sectei ilegale a iehoviștilor, ceea ce referitor la DROPCA (RUSU nu a fost sectant) a fost pe deplin demonstrat prin materialele cazului.

La documentarea cazului nu se cunoștea, că primul soț a lui DROPCA a făcut serviciul militar în Armata sovietică și a murit pe front, această circumstanță nefiind luată în vedere pentru privilegierea ei de deportare.

În rezultatul reexaminării dosarului în baza cererii lui PADUCA G.I. și efectuării controlului suplimentar, s-a stabilit, că primul soț al lui DROPCA V.D. - DROPCA Ivan Fiodorovici într-adevăr a făcut serviciul militar în Armata sovietică și în martie 1945 a dispărut fără urmă pe front (duplicatul dosarului nr. 11407, pag. 2).

De asemenea, s-a stabilit, că solicitantul PADUCA G.I. într-adevăr este fiul lui DROPCA V.D. și nu a fost deportat doar pentru că la momentul acela de un timp îndelungat locuia ca fiu adoptiv la bunica (idem, pag. 11,12).

În urma controlului la locul deportării lui DROPCA V.D. s-a stabilit, că din momentul aflării acolo, ea nu desfășoară activitate de sectant, iar RUSU I.G., deportat cu ea, nici pînă atunci nu se ocupa cu așa ceva (idem, pag 14).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

De eliberat pe DROPCA Vera Dmitrievna și RUSU Ivan Gheorghievici de deportare, cu excluderea lor de la evidență și permisiunea de a pleca la locul de trai în RSSM.
De îndreptat dosarul pentru examinare la Serviciul P" al MAI al URSS.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 4 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenentul superior

(KRAVEȚ)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(MOICIALOV)

"APROB"

PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
1 iunie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(KAZANIR)
9 iunie 1954

Î N C H E I E R E

3 iunie 1954

or.Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 4 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM, locotenentul superior KRAVEȚ, examinând cererea cetățeanului VASILCOV Daniil Gavrilovici din 13 ianuarie 1954, dosarul privind deportarea familiei lui nr. 11-378591 și duplicatul dosarului nr. 11382,

A M S T A B I L I T :

VASILCOV D.G. împreună cu soția VASILCOV Efimia Stepanovna, conform hotărîrii fostei Sedințe Supreme a MSS al URSS din 16 iunie 1951 (proces-verbal nr. 24-a), au fost deportați în regiunea Tomsk, ca membri ai sectei ilegale a iehoviștilor.

Drept temei pentru deportare au servit datele furnizate de agenții "BOTNARIUKA", "KONDREVA", "BURLAKOVA", precum și depozițiile martorilor GURIEV V.G. și VASILCIVA N.V. (dosar nr. 11-378591, pag. 1-15), despre faptul, că VASILCOV D.G. ar fi fost membru activ al sectei ilegale a iehoviștilor, sistematic participa la adunările ilegale ale sectanților și își oferea locuința pentru desfășurarea acestora.

Însă, aceste date nici într-un caz referitor la VASILCOV nu sunt concretizate, ele fiind dezmințite chiar la momentul încheierii cazului de deportare.

Astfel, martorul GURIEV V.G. a declarat, că VASILCOV D.G., ca și un șir de alți iehoviști, din convingerile sale dușmănoase în anii 1949-1950 deschis se pronunța împotriva colectivizării Moldovei și el însuși nu a intrat în colhoz pînă în momentul interogării martorului (dosar nr. 11-378591, pag. 9), pe cînd din certificatul sovietului sătesc (pag. 1), inclus la dosar, se vede, că VASILCOV este membru al arteiului agricol în numele lui Andreev.

În repetatele lui cereri ulterioare, VASILCOV nega apartenența sa la secta iehoviștilor, menționa prezența unor merite față de statul sovietic, exprimate în acordarea ajutorului grănicerilor la apărarea Graniței de Stat a URSS pînă la Războiul pentru Apărarea Patriei și, fapt pentru care, odată cu începutul acestuia în anul 1941, a fost represat de către ocupanții români, din care motive cerea eliberarea sa de restricții.

O rugăminte analogică se conține și în cererile lui VASILCOV din 13 ianuarie 1954, adresate Președintelui Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS și Ministrului afacerilor interne al URSS (duplicat dosar nr. 11382, p.d. 53-56).

În urma controlului efectuat s-a constatat, că într-adevăr VASILCOV D.G. nu a fost sectant iehovist, pînă la unirea Basarabiei cu URSS, adică pînă în anul 1940, făcea parte din secta inochentiștilor "tatuniști", ca participant al căreia nu desfășura activitate antisovietică.

Locuind în Moldova pînă la deportare, participa la toate activitățile Puterii sovietice, fapt prin care se neagă posibilitatea apartenenței lui la secta iehoviștilor.

Pe lângă aceasta, mențiunile solicitantului privind ajutorul acordat grănicerilor sovietici și represiile din partea ocupanților, de asemenea, sunt confirmate, deși materialele documentale referitor la acest fapt în organele de evidență ale MAI - KGB nu există.

Astfel, prin materialele controlului (duplicat dosar nr. 11382, p.d. 60-75) acuzarea lui VASILCOV D.G. privind apartenența lui la secta ilegală a iehoviștilor este dezmințită, iar motivele înaintate de el în cereri se confirmă.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Cererea lui VASILCOV Daniil Gavrilovici privind eliberarea lui și a soției sale VASILCOV Efimia Stepanovna de deportare, ca deportați neîntemeiat, de satisfăcut, cu luarea lor de la evidență și permisiunea de a pleca la locul anterior de trai.

Dosarul de îndreptat pentru examinare la Serviciul P" al MAI al URSS.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 4 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenentul superior

(KRAVEȚ)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(MOCIALOV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 3 - 5

Document 102

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

GENERALUL-MAIOR

(KULIK)

3 iunie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR

(KIZIKOV)

9 iunie 1954

Î N C H E I E R E

(Pe dosarul lui MEREUȚA M.V.)

3 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Colaboratorul MAI al RSSM, maiorul BOGDANOV, examinând dosarul nr.-5719 și cererea deportatei,

MEREUȚA Maria Vasilievna, anul nașterii 1880, originară și în trecut locuitoare a satului Druța, raionul Bratușeni, RSSM,

A M S T A B I L I T :

În baza hotărîrii Ședinței Supreme pe lângă MSS al URSS din 22 octombrie 1949, MEREUȚA M.V. a fost deportată din raionul Bratușeni, RSSM, în regiunea CITA, ca soția unui colaboraționist, soțul căreia MEREUȚA Fiodor Ivanovici, anul nașterii 1881, la 28 august 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al NKVD pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi, în prezent își ispășește pedeapsa.

MEREUȚA M.V., în repetatele sale cereri roagă să i se anuleze restricțiile de deportare cu permisiunea de a păleca la locul anterior de trai în Moldova pentru a fi întreținută de rude, motivîndu-și cererea prin faptul, că este de vîrstă înaintată, este bolnavă, din care cauză nu-și poate asigura existența.

În dosar este extrasul din VKK din 10.09.1953, în care se indică, că MEREUȚA M.V. suferă de cardioscleroză în stadiu de decompensare de gradul II, ramolire bătrînească. Încheiere - Inaptă de muncă din cauza sănătății".

Fiica lui MEREUȚA M.V. - RUSU Liubovi Fiodorovna, locuitoare a satului Druța, raionul Bratușeni, RSSM, prin cererea sa din 26.04.1954 și-a exprimat dorința de a o lua pe mama sa MEREUȚA M.V. la întreținere.

Avînd în vedere, că MEREUȚA M.V. din cauza vîrstei și sănătății nu este aptă de muncă, din care motiv nu-și poate asigura minimul de trai, la locul de deportare nu are alți membri ai familiei,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui MEREUȚA Maria Vasilievna din cauza vîrstei și stării sănătății și a-i permite plecarea la locul anterior de trai în satul Druța, raionul Bratușeni, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica sa RUSU Liubovi Fiodorovna.

Colaboratorul MAI al RSSM
maiorul

(BOGDANOV)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(BATIȘCEV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 6-7

Document 103

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
8 iunie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

9 iunie 1954

Î N C H E I E R E

iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM, locotenentul ZEMLEANSCHII, examinând cererea deportatei VRABIE Vera Ivanovna, anul nașterii 1932, adresată Sovietului de Miniștri al URSS, materialele duplicatului dosarului privind deportarea nr. 2588 și materialele dosarului personal nr. 1595 al deportatei,

A M S T A B I L I T :

VRABIE - SEMENOVICI V.I. roagă să fie eliberată de deportare motivînd prin faptul, că toată viața sa conștientă ea a îndeplinit conștiincios datoria cetățeanului sovietic.

Din materialele aflate în dosar se vede, că VRABIE V.I. împreună cu tatăl său - VRABIE Ivan Ivanovici, anul nașterii 1899, și mama - Vrabii Maria Nicolaievna, anul nașterii 1901, a fost evacuată la 6 iulie 1949 și condamnată la 17 mai 1950 la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Aflîndu-se în deportare, VRABIE V.I. a finisat studiile medii și a intrat la învățătură la Institutul prin corespondență de limbi străine din Moscova. Din ianuarie 1952 VRABIE V.I. lucrează bibliotecară în școala de 7 ani din Ișimsk, față de lucru are o atitudine conștiincioasă, permanent îndeplinește însărcinările obștești. Pe parcursul a doi ani VRABIE era agitator pe sector, membru al ULCTM din anul 1947 (p.d. 64).

În noiembrie 1953 VRABIE V.I. s-a căsătorit cu cetățeanul SEMENOVICI Mihail Andreevici.

SEMENOVICI M.A. este membru al PCUS, din 1942 pînă în 1950 a făcut serviciul militar în Armata sovietică.

De materiale compromițătoare asupra lui VRABIE - SEMENOVICI V.I. SR a MAI din Ișimsk nu dispune.

Avînd în vedere, că SEMENOVICI V.I. (numele de domnișoară - VRABIE) în timpul aflării în deportare desfășura activitate obștească, s-a prezentat din partea pozitivă și în prezent, după căsătorie, locuiește aparte de părinți,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui SEMENOVICI (VRABIE) Vera Ivanovna.

Colaboratorul MAI al RSSM
Locotenentul

(ZEMLEANSCHII)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(BATIȘCEV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 8-9

Document 104

“APROB”
PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENESTI
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(MORDOVEȚ)
21 iunie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR

(KIZIKOV)
10 iunie 1954

Î N C H E I E R E

8 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM, maiorul LOGVINOV, examinând materialele dosarului nr. 11372 referitor la familia iehovistului ANUȘCA I.N. și cererea acestuia din 15.04.1953 privind anularea restricțiilor de deportare,

A M S T A B I L I T :

ANUȘCA Ilarion Nicolaievici, împreună cu familia sa : soția - ANUȘCA Maria Grigorievna și fiica - ANUȘCA Ina Ilarionivna, în iunie 1951 la Sedința Specială pe lângă MSS al URSS au fost condamnați la deportare în regiunea Tomsk, ca membri ai sectei ilegale a iehoviștilor, și au fost evacuați după hotărârile Moldovei.

ANUȘCA I.N., cu cererea sa din 15.04.1953, s-a adresat către Prezidiul Sovietului Suprem al URSS cu rugămintea de a fi eliberat el și familie lui din deportare, motivând prin faptul, că el și familia sa nu au fost membri ai sectei ilegale a iehoviștilor.

Din materialele pe dosar se vede, că soția lui ANUȘCA - ANUȘCA Maria Grigorievna în anii 1948-1949 făcea parte din secta iehoviștilor și participa la adunările lor ilegale, iar ulterior de sectă s-a îndepărtat și la ziua deportării nu mai era iehovistă, iar soțul ei - ANUȘCA Ilarion Nicolaievici și fiica - ANUȘCA Ina Ilarionivna niciodată nu au fost participanți ai sectei ilegale a iehoviștilor.

Având în vedere, că ANUȘCA Ilarion Nicolaievici și fiica lui ANUȘCA Ina Ilarionivna niciodată nu au fost participanți ai sectei ilegale a iehoviștilor, iar soția ANUȘCA Maria Grigorievna un timp scurt a fost participantă de rînd a sectei ilegale iehoviste, de la care ulterior s-a retras și la ziua deportării nu mai era sectantă,

C O N S I D E R :

Cererea deportatului ANUȘCA Ilarion Nicolaievici, soției lui - ANUȘCA Maria Grigorievna și fiicei - ANUȘCA Ina Ilarionivna privind anularea deportării - de satisfăcut, referitor la întoarcerea lor la locul anterior de trai în satul Lopatnic, raionul Edineț, RSSM, de făcut un demers către Procurorul URSS.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
maiorul

(LOGVINOV)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(MOCIALOV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 10 - 11

Document 105

"APROB"

PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(MOLDOVET)
9 iunie 1954

5 iunie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL - MAIOR

(KAZANIR)
10 iunie 1954

Î N C H E I E R E

or.Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 5 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM, căpitanul GOLOVANOV, examinând cererea deportatei CERBARI Natalia Leontievna din 8 februarie 1954 și duplicatul dosarului nr. 2199 privind deportarea acesteia,

A M S T A B I L I T :

CERBARI N.L., anul nașterii 1888, a fost deportată la 06.07.1949 conform hotărîrii Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS nr. 70-a ca membru a familiei unui colaboraționist condamnat.

Soțul ei - CERBARI Ivan Antonovici, anul nașterii 1881, după ispășirea pedepsei în anul 1952 nu a fost deportat la locul stabilirii soției din cauza vârstei înaintate și inaptitudinii de muncă și, în prezent locuiește la fiica sa în satul Drepcăuți, raionul Zgurița, RSSM.

Solicitantă roagă anularea deportării și permisiunea de a pleca la fiică - GROȘEVSCAIA Natalia Vasilievna, care locuiește în satul Ivanovka, regiunea Vinița, motivînd cu vârsta înaintată și inaptitudinea de muncă.

Conform informației SR a MAI din regiunea Kurgan cu nr. 367 din 17.02.1954, solicitanta la locul deportării locuiește singură și nu are rude, care ar putea s-o ajute material, din punct de vedere material trăiește rău și în legătură cu vârsta înaintată și sănătatea precară nu lucrează, prin urmare nu se poate întreține.

Incapacitatea sa de muncă se confirmă prin certificatul medical din 15.02.1954.

Fiica lui CERBARI N.L. - GROȘEVSCAIA T.V. în cererea din 15.04.1954 și-a expus dorința de a o lua pe mama sa la întreținere.

Avînd în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui CERBARI Natalia Leontievna și a-i permite plecarea la locul de trai al fiicei - în satul Ivanovca, raionul Moghiliiov-Podolsk, regiunea Vinița.

Împuternicitul executiv superior
a Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
căpitanul

(GOLOVANOV)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(MOCIALOV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 12 - 13

"APROB"

PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
21 mai 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(KAZANIR)
10 mai 1954

Î N C H E I E R E
(La cererea lui ȚURCAN D.V.)

20 mai 1954

or.Chișinău, RSSM

Eu, Șeful Secției 5 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM, locotenent-colonelul VACARI, examinând cererea lui ȚURCAN Dmitrii Vasilievici din 10 februarie 1954 și duplicatul dosarului privind deportarea părinților lui,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, conform hotărîrii Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS, din raionul Căinari, RSSM, în regiunea Kurgan au fost deportați: ȚURCAN Vasilii Savelievici, anul nașterii 1900 și soția lui ȚURCAN Ecaterina Constantinovna, anul nașterii 1895, ca colaboraționiști.

În luna martie 1954 în adresa Ministerului Afacerilor Interne al URSS, de la fiul lor ȚURCAN Dmitrii Vasilievici, locuitor al satului Carbuna, raionul Căinari, RSSM, a parvenit o cerere cu rugămintea de a anula restricția de deportare mamei lui - ȚURCAN E.C. și a-i permite să revină în Moldova, deoarece ea deja nu este aptă de muncă și ei o ia la întreținere.

Avînd în vedere, că capul familiei ȚURCAN V.S. în anul 1951, aflîndu-se în deportare, a murit, iar soția lui ȚURCAN E.C. este de vîrstă înaintată, inaptă de muncă și nu prezintă un pericol social, precum și faptul, că fiul ȚURCAN D.V. o va putea întreține dacă trece cu traiul în satul Carbuna, raionul Căinari, RSSM, de aceea,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui ȚURCAN Ecaterina Constantinovna, cu permisiunea de ase întoarce pe teritoriul Moldovei.

Șeful Secției 5 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(VACARI)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(MOCIALOV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 16 - 17

Document 107

"APROB"

PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(MOLDOVEȚ)
14 iunie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL - MAIOR

(KAZANIR)
15 iunie 1954

Î N C H E I E R E

14 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM, locotenentul KRAVEȚ, examinând cererea locuitorilor satului Corpaci, raionul Bratușeni, DOLNICEAN Piotr Vasilievici, DOLNICEAN Fiodor Vasilievici și ZANOĞA Alexandra Vasilievna, care roagă eliberarea din deportare a mamei lor - DOLNICEAN Ana Vasilievna, precum și duplicatul dosarului nr. 5702 privind deportarea acesteia,

A M S T A B I L I T :

DOLNICEAN P.V., DOLNICEAN F.V. și ZANOĞA A.V. în cererea lor se bazează pe faptul, că mama lor - DOLNICEAN Ana Vasilievna în anul 1949 neîntemeiat a fost deportată din Moldova și din aceste motive roagă să fie eliberată din deportare.

Din materialele pe dosar se constată, că mențiunea solicitanților privind deportarea neîntemeiată a mamei lor nu este corectă: soțul deportatei în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei se găsea în serviciul ocupațiilor și colabora activ cu acestea, fapt pentru care în decembrie 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al NKVD al RSSM pe art. 54-1" a " al CP al RSSU la 10 ani de LCM (p.d. 1, 2).

În legătură cu aceasta DOLNICEAN Ana Vasilievna a fost deportată din Moldova în conformitate cu hotărîrea Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS din 12 noiembrie 1949, ca membru al familiei unui colaboraționist (p.d. 3).

Totuși, avînd în vedere, că în prezent DOLNICEAN A.V. din motive de sănătate nu-și poate asigura mijloacele necesare de trai în locul deportării (p.d. 20-22), iar trecerea ei sub tutela rudelor în Moldova nu prezintă un pericol social,

C O N S I D E R :

A permite lui DOLNICEAN Ana Vasilievna, anul nașterii 1884, aflată în deportare în raionul Mogocinsk, regiunea Cita, să plece în raionul Bratușeni, RSSM, sub tutela ginereului său ZANOĞA Gheorghii Gheorghievici și fiicei ZANOĞA Alexandra Vasilievna, care au acceptat acest lucru.

Dosarul de înaintat pentru examinare la Serviciul P" al MAI al URSS.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenentul superior

(KRAVEȚ)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB
pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(MOCIALOV)

F.3085, inv.1, d.785, f. 20 - 21

Document 108

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
17 iunie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
15 iunie 1954

ÎN C H E I E R E

14 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al MAI al RSSM, căpitanul KOROTKOV, examinând cererea și dosarul privind deportarea nr. 3242 pe MATCOVSCHII Zahar Grigorievici, anul nașterii 1870,

A M S T A B I L I T :

În anul 1949 din satul Cerepcău, raionul Vertiujeni, RSSM, au fost evacuați și la 11 februarie 1950 la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS au fost condamnați la deportare în regiunea Amur - MATCOVSCHII Zahar Grigorievici, anul nașterii 1870, soția acestuia MATCOVSCHII Maria Procopievna, anul nașterii 1884 și nepotul lor MATCOVSCHII Ivan Mihailovici, anul nașterii 1946, unde locuiesc pînă în prezent.

Drept temei pentru deportare au servit datele privind faptul, că fiul lor, împreună cu care locuiau și de care depindeau material, MATCOVSCHII Ivan Zaharovici în anul 1945 la Ședința Specială pe lângă NKVD al URSS a fost condamnat pe art. 54-6 al CP al RSSU la 7 ani de detenție, iar al doilea fiu MATCOVSCHII Pavel Zaharovici, anul nașterii 1914, locuind pe teritoriul temporar ocupat, în anul 1942 a absolvit școala de contraspionaj din București, iar ulterior a fost trimis ca agent civil al poliției militare în armata 3 românească, care în acea perioadă se găsea pe frontul româno-sovietic, fapt pentru care în anul 1946 a fost condamnat de Tribunalul militar al MAI al RSSM pe art. 54-1" a" la 10 ani de detenție. Ambii la momentul dat își ispășesc pedepsele.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că MATCOVSCHII Z.G., soția acestuia MATCOVSCHII M.P. și nepotul MATCOVSCHII I.M. din anul 1950 se află în casa invalizilor la întreținerea deplină a statului și nu sunt apți de muncă.

În martie 1954 pe încheierea Serviciului special 1 al MAI al RSSM și sancțiunea procurorului RSSM s-a făcut un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui MATCOVSCHII Ivan Mihailovici, anul nașterii 1946, deoarece a fost deportat minor, iar referitor la MATCOVSCHII Z.G. și soția acestuia MATCOVSCHII M.P., în legătură cu inexistența rudelor, care ar putea să-i întrețină, restricțiile rămîn în vigoare.

Totodată, conform informației SR a MAI din Scovorodinsc, regiunea Amur, în Moldova locuiește fiica lui MATCOVSCHII - FLOREA Sofia Zaharovna, stabilită în satul Radulenii Vechi, raionul Florești, lucrează în colhoz colhoznică de rînd, materialele compromițătoare asupra ei nu sunt. Ea și-a exprimat dorința să-și ia părinții la întreținere, fapt despre care a depus o cerere scrisă la SRM a MAI al RSSM.

Avînd în vedere, că la locul de deportare familia MATCOVSCHII se află la întreținerea deplină a statului, pe cînd fiica FLOREA S.Z. dorește să-i întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui MATCOVSCHII Zahar Grigorievici, anul nașterii 1870, soția acestuia MATCOVSCHII Maria Procopievna, anul nașterii 1884 și nepotului MATCOVSCHII Ivan Mihailovici, anul nașterii 1946, cu permisiunea de a pleca la fiica FLOREA S.Z.

Împuternicitul executiv superior
al MAI al RSSM
căpitanul

(KOROTKOV)

De acord:

Șeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(BATIȘCEV)

Document 109

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
14 iunie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
15 iunie 1954

Î N C H E I E R E

1 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al MAI al RSSM, căpitanul KOROTKOV, examinând cererea cetățenei COJOCARI și dosarul privind deportarea nr. 1887 pe GROZA Ioan Grigorievici, anul nașterii 1884,

A M S T A B I L I T :

La MAI al RSSM s-a adresat cetățeană COJOCARI Evghenia Efimovna cu o cerere, în care roagă să se anuleze deportarea și să se permită întoarcerea cu traiul în RSSM a mamei ei GROZA I.G. din cauza incapacității de muncă și a singurătății.

Din materialele pe dosar s-a stabilit, că GROZA I.G., este soția condamnatului GROZA Efim Harlampievici, care în perioada ocupației româno-germane a denunțat jandarmeriei române pe președintele sovietului sătesc RUSU și secretarul BOCINSCHII, care au fost judecați de autoritățile ocupațiilor. La 14 august 1945 GROZA E.H. a fost condamnat de Tribunalul militar al MAI la 10 ani de LCM, iar la 30 decembrie 1945 el a murit.

În anul 1949 cu sancțiunea procurorului RSSM GROZA Ioana Grigorievna, anul nașterii 1884, a fost evacuată, iar la 30 noiembrie 1949 la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS a fost condamnată, ca membru al familiei unui colaboraționist, la deportare în regiunea Kurgan, unde se află pînă în prezent.

Avînd în vedere, că GROZA I.G. este de vîrstă înaintată, în deportare este singură și nu e în stare să se întrețină material, soțul ei a murit în detenție, iar în satul Rogojeni, raionul Cotiujeni, RSSM, locuiește fiica ei COJOCARI Evghenia Efimovna, care roagă despre eliberarea mamei sale, dorește s-o întrețină și nu pretinde la averea confiscată a acesteia,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui GROZA Ioana Grigorievna, anul nașterii 1884, și a-i permite să se întoarcă în RSSM la fiica COJOCARI.

Împuternicitul executiv superior
al MAI al RSSM
căpitanul

(KOROTKOV)

De acord:

Șeful Grupului operativ
al MAI al RSSM
coloneiului

(SOROCA)

F.3085, inv.1, d.785, f. 24 - 25

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
2 iunie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 iunie 1954

Î N C H E I E R E

2 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM, sublocotenentul SMIRNOV, examinând duplicatul dosarului privind deportarea nr. 820 și cererea lui CHIRHAN Vasilisa Vladimirovna din 17.04.1954,

A M S T A B I L I T :

Membrul familiei unui colaboraționist CHIRHAN Vasilisa Vladimirovna, anul nașterii 1898, prin hotărârea Ședinței Speciale pe lângă MSS al URSS din 02.11.1949 a fost deportată în raionul Iurghinsk, regiunea Tiumeni. Soțul ei - CHIRHAN Vladimir Ivanovici, anul nașterii 1892, pentru activitate colaboraționistă în iulie 1945 a fost condamnat de Tribunalului militar al MAI al RSSM la 10 ani de LCM, unde se află la moment nu se cunoaște.

În cererea, adresată Ministerului Afacerilor Interne al RSSM, CHIRHAN V.V. roagă să i se anuleze deportarea și să i se permită să se întoarcă la locul anterior de trai - satul Boghicieni, raionul Carpineni, RSSM, în întreținerea surorii sale FRUNZE Arghira Vladimirovna, motivînd prin faptul, că în legătură cu vârsta înaintată și sănătatea precară ea nu este aptă de muncă și în prezent nu este în stare să se asigure material.

La cerere CHIRHAN anexează copia certificatului privind incapacitatea de muncă, eliberată în octombrie 1953 de către ambulatoriul raionului Iurghinsk, regiunea Tiumeni și acceptul scris al surorii sale de a o întreține, certificat de către sovietul sătesc Boghicieni, raionul Cărpineni, RSSM.

Avînd în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui CHIRGAN Vasilisa Vladimirovna și a-i permite să plece în RSSM, raionul Cărpineni, satul Boghicieni, în întreținerea surorii sale FRUNZE Arghira Vladimirovna.

Colaboratorul MAI al RSSM
sublocotenentul

(SMIRNOV)

De acord:

Șeful Grupului operativ
al MAI al RSSM
colonelul

(SOROCA)

Document 111

"APROB"

VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
17 iunie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
21 iunie 1954

Î N C H E I E R E

11 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, maiorul CERNEAVSCHII, examinând duplicatul dosarului nr. 9892 privind deportarea lui

BRALLOVSCAIA Irina Dmitrievna, anul nașterii 1891, originară din orașul Bender, fostă locuitoare a satului Gîsca, raionul Bender, RSSM, rusoaică, fără de partid, știutoare de carte, cetățeană a URSS, în prezent locuiește în raionul Baikal, regiunea Tiumeni,

A M S T A B I L I T :

Din Direcția MAI din regiunea Tiumnei a parvenit cererea deportatei BRALLOVSCAIA I.D., în care ea roagă să fie eliberată din deportare în legătură cu vârsta înaintată și inaptitudinea de muncă, și să i se permită să plece în RSSM la sora sa KRAVCENKO Ksenia Dmitrievna, care acceptă s-o întrețină (p.d. 5, 10-11).

Din materialele duplicatului dosarului se vede, că BRALLOVSCAIA, prin hotărîrea Sedinței Speciale pe lângă Ministrul securității de stat al URSS din 22 octombrie 1949, a fost deportată ca membru al familiei unui colaboraționist în regiunea Tiumeni la supravegherea organelor MAI.

Soțul ei - BRALLOVSCHEI Andrei Safonovici, anul nașterii 1890, și fiul BRALLOVSCHEI Grigorii Andreevici, anul nașterii 1919, locuind pe teritoriul temporar ocupat al RSSM în anul 1941 în satul Gîsca, au stabilit legături cu organele de reprimare române, sistematic în casa lor primeau jandarmi români, cu care serveau băuturi alcoolice, în rezultat BRALLOVSCHEI A.S., care provine din culaci, în anul 1942 a denunțat jandarmilor români pe activistul sovietic SAFRONOV Ivan, care a fost arestat, iar apoi condamnat la detenție. Fiul lui - BRALLOVSCHEI G.A. în anul 1943 a denunțat jandarmilor români pe activiștii sovietici BAKUMENKO și MAKARENKO, care ulterior de mai multe ori au fost arestați și bătuți.

În baza celor expuse tatăl și fiul BRALLOVSCHEI, la 24 august 1945, au fost condamnați de Tribunalul militar al NKVD al RSSM pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM și 5 ani de interdicție de drepturi fiecare (p.d.1, 2).

Din materialele duplicatului dosarului, de asemenea, se vede, că BRALLOVSCAIA nu este la evidența Direcției MAI din regiunea Tiumeni și Direcția MAI nu este împotriva eliberării ei (p.d. 3).

Avînd în vedere din materialele pe dosar, că BRALLOVSCAIA a fost deportată corect, precum și faptul, că din motive de sănătate nu poate de loc să lucreze și că este luată la întreținere de sora ei KRAVCENKO Axinia Dmitrievna, care locuiește în satul Chițcanii Noi, raionul Bender, RSSM,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui BRALLOVSCAIA Irina Dmitrievna și a-i permite să plece în satul Chițcanii Noi, raionul Bender, RSSM, la întreținerea surorii sale KRAVCENKO Axinia Dmitrievna.

Împuternicitul executiv superior
al MAI al RSSM - maiorul

(CERNEAVSKII)

De acord:

Șeful Secției 4 a Serviciului Special 1
Al MAI al RSSM - locotenentul superior

(GAVREV)

Șeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(BATIȘCEV)

"APROB"

PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
22 iunie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA 3
(KAZANIR)
23 iunie 1954

Î N C H E I E R E

21 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Șeful adjunct al secției Serviciului de anchetă al KGB pe lângă Sovietul miniștrilor al RSSM, căpitanul ZEALIN, examinând duplicatul dosarului nr. 2689 privind deportarea lui LEONTIEV Ivan Constantinovici și cererea membrului familiei LEONTIEVA Efrosinia Constantinovna, adresată Prezidiului Sovietului Suprem al RSSM din 19 octombrie 1953,

A M S T A B I L I T :

LEONTIEVA E.C. în cererea sa menționează, că locuind în satul Ciutulești, raionul Florești, RSSM, în anul 1949 după arestarea tatălui ei LEONTIEV Constantin Fiodorovici, ea a fost deportată în regiunea Amur. Locuind la locul de deportare a tatălui, ea s-a căsătorit cu OPROKIDNEV Alexandr Lavrentievici, membru al PCUS, de la care are un copil.

Referitor la tatăl său, LEONTIEVA informează, că acesta din 1949 pînă în 1953 pentru infracțiunea săvîrșită și-a ispășit pedeapsa și în prezent locuiește în regiunea Aktiubinsk, st. Alga. LEONTIEVA roagă anularea restricțiilor de deportare.

Din materialele pe dosar se vede, că LEONTIEVA este membru al familiei unui colaboraționist. Tatăl ei - LEONTIEV Constantin Fiodorovici, locuind în în satul Ciutulești, raionul Florești, RSSM, din anul 1932 era agent al jandarmeriei române. În 1940 el a fost lăsat pe teritoriul Moldovei cu o însărcinare de spionaj. În perioada ocupației temporare a RSSM, LEONTIEV C.F. denunța organelor române de represare pe cetățenii sovietici. Pentru infracțiunea comisă LEONTIEV C.F. la 12 noiembrie 1945 a fost condamnat la 5 ani de LCM.

În urma verificării probelor expuse de LEONTIEVA Efrosinia Constantinovna, s-a constatat, că ea, locuind la locul deportării în raionul Zeisk, regiunea Amur, la 16 mai 1952 s-a căsătorit cu membrul PCUS OPROKIDNEV Alexandr Lavrentievici. Acest fapt se confirmă prin certificatul Comitetului raional al PCUS din Zeisk și copia adeverinței de căsătorie.

În baza celor expuse, LEONTIEVA-OPROKIDNEVA, ca membru al familiei unui colaboraționist a fost deportată corect, însă, avînd în vedere, că LEONTIEVA-OPROKIDNEVA Efrosinia Constantinovna, anul nașterii 1930, la momentul săvîrșirii infracțiunii de către tatăl ei LEONTIEV C.F. era minoră, în prezent este căsătorită cu un membru al PCUS, are un copil,

C O N S I D E R :

A considera posibil de a anula restricțiile de deportare lui LEONTIEVA-OPROKIDNEVA Efrosinia Constantinovna, anul nașterii 1930, care locuiește în satul Nivan, raionul Zeisk, regiunea Amur, fapt despre care a înainta un demers către MAI al URSS.

Șeful adjunct al secției
Serviciului de anchetă
căpitanul

(ZEALIN)

De acord: Șeful adjunct al
Serviciului de anchetă
al KGB al RSSM
locotenent-colonelul

(ZAKORA)

F.3085, inv.1, d.785, f. 32 - 33

"APROB"

"SANȚIONAT"

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
29 iunie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
30 iunie 1954

Î N C H E I E R E

26 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior PCELNIKOV, examinând dosarul condamnatului în iulie 1945 de către Tribunalul militar al NKVD pe art. 54-1 al CP al RSSU la 10 ani de LCM, trădătorului PAVLOVSKII Piotr Iosifovici, anul nașterii 1882, originar din satul Cuconeștii Noi, raionul Bratușeni, RSSM, și cererea soției lui,

A M S T A B I L I T :

Că PAVLOVSKII P.I., în perioada ocupației temporare a teritoriului RSSM de către cotropitorii româno-germani, în anul 1941 l-a denunțat pe fostul președinte al Sovietului sătesc TOMAȘEVSKII și pe activiștii SERKOVSKII, ZAVOTKOI și alții, care au fost condamnați de judecata română la diferite termene de detenție.

În octombrie 1949, prin hotărârea Ședinței Speciale pe lângă fostul MSS al URSS, soția lui PAVLOVSKII P.I. - PAVLOVSKAIA Domnica Niciforovna, anul nașterii 1883, ca membru al familiei unui colaboraționist a fost deportată în regiunea Cita, sub supravegherea organelor MAI.

Pe numele Președintelui Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS, de la deportată PAVLOVSKAIA D.N., a parvenit o cerere, în care ea roagă să fie eliberată din deportare și să i se permită să plece în RSSM la rudele sale, motivând prin faptul, că are o vîrstă înaintată, sănătatea precară și din cauza bătrîneții nu este aptă de muncă. În deportare locuiește singură și nu se poate asigura material.

În dosar este acordul ginerelei lui PAVLOVSKAIA D.N. - CEAIKOVSKII Ivan Iacovlievici (invalid de război), care își asumă obligațiunea de a o asigura material și a o întreține pe PAVLOVSKAIA D.N.

Avînd în vedere, că PAVLOVSKAIA D.N. are o vîrstă înaintată, sănătatea precară și din cauza bătrîneții nu este aptă de muncă, în deportare locuiește singură și nu se poate asigura material, precum și faptul, că o ia la întreținere ginerele CEAIKOVSKII I.I.,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui PAVLOVSKAIA Domnica Niciforovna, anul nașterii 1883, și să i se permită întoarcerea în RSSM, la ginerele său CEAIKOVSKII Ivan Iacovlievici, care locuiește în satul Cuconeștii Noi, raionul Bratușeni, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(PCELNIKOV)

De acord:

Șeful Secției 4 a Serviciului Special 1
Al MAI al RSSM - locotenentul superior

(GAVREV)

Șeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(BATIȘCEV)

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
29 iunie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
30 iunie 1954

Î N C H E I E R E

26 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior PCELNIKOV, examinând dosarul privind deportarea familiei trădătorului nr. 4984 pe -

SVETLINSKII Serghei Vasilievici, anul nașterii 1915, originar din satul Glodeni, raionul Glodeni, RSSM, condamnat în octombrie 1945 pe art. 54-2 al CP al RSSU la 10 ani de LCM, care își ispășește pedeapsa în lagărul MAI al URSS,

A M S T A B I L I T :

Că, SVETLINSKII S.V., locuind pe teritoriul ocupat al RSSM, desfășura activitate de trădător, a denunțat autorităților române pe activistul sovietic GLADKII, care a fost condamnat de judecata română și deținut în lagăre.

În octombrie 1949 familia lui SVETLINSKII S.V. în componența: tatălui - SVETLINSKII Vasilii Ignatievici, anul nașterii 1884, mamei - SVETLINSKAIA Ana Mihailovna, anul nașterii 1887 și nepotul - SVETLINSKII Ivan Sergheevici, anul nașterii 1940, ca membri ai familiei unui colaboraționist, la hotărârea Ședinței Speciale pe lângă fostul MSS al URSS au fost deportați în regiunea Kurgan.

În aprilie 1954 de la SVETLINSKII Vasilii Ignatievici, pe numele ministrului afacerilor interne al URSS, a parvenit o cerere, în care el roagă să fie eliberați de deportare din cauza vârstei înaintate și sănătății precare a soției, cu permisiunea de a pleca la fratele acestuia SVETLINSKII Daniil Ignatievici, care îi va întreține.

În dosar se găsește acordul fratelui - SVETLINSKII Daniil Ignatievici de a-i întreține pe SVETLINSKII Vasilii Ignatievici, SVETLINSKAIA Ana Mihailovna și SVETLINSKII Ivan Sergheevici.

Având în vedere, că SVETLINSKII Vasilii Ignatievici și SVETLINSKAIA Ana Mihailovna sunt de vârstă înaintată, au sănătatea precară și din cauza bătrâneții nu sunt apți de muncă, iar nepotul lor SVETLINSKII Ivan Sergheevici este minor, precum și faptul, că sunt luați la întreținere materială de către SVETLINSKII Daniil Ignatievici,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare asupra deportaților în anul 1949 în regiunea Kurgan : SVETLINSKII Vasilii Ignatievici, anul nașterii 1884, SVETLINSKAIA Ana Mihailovna, anul nașterii 1887 și SVETLINSKII Ivan Sergheevici, anul nașterii 1940, cu permisiunea de a pleca în RSSM la fratele lui SVETLINSKII Daniil Ignatievici, care locuiește în orașul Bălți, str. Pogranicinaia 39. Avera confiscată nu va fi restituită.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(PCELNIKOV)

De acord:

Șeful Secției 4 a Serviciului Special 1
Al MAI al RSSM - locotenentul superior

(GAVREV)

Șeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(BATIȘCEV)

"APROB"
VICE-MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
30 iunie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
5 iulie 1954

Î N C H E I E R E

30 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul CEREPANOV, examinând materialele dosarului și duplicatul dosarului nr. 1729 privind deportarea lui TERTIUK Ana Fiodorovna,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949, din satul Sadova, raionul Călărași, RSSM, au fost evacuate : TERTIUK Ana Fiodorovna, anul nașterii 1930, surorile ei - TERTIUK Varvara Fiodorovna, anul nașterii 1932 și TERTIUK Tatiana Fiodorovna, anul nașterii 1935, și la 22 octombrie 1949 (proces-verbal nr. 606) au fost condamnate la Ședința Specială pe lângă MSS al URSS, ca membri ai familiei unui colaboraționist, la deportare în regiunea Kurgan.

Din materialele pe dosar se vede, că tatăl lor, TERTIUK Fiodor Gheorghievici, anul nașterii 1895, locuind pe teritoriul temporar ocupat, era comandantul așa numitului grup "Noua echipă", creat de autoritățile ocupațiilor pentru lupta cu parașutiștii sovietici. Îi învăța pe membrii acestei echipe arta militară și metodelor de luptă cu partizanii. În 1944 TERTIUK participa activ la raidul organizat de ocupații pentru capturarea partizanilor sovietici, unul fiind prins și împușcat de jandarmi.

TERTIUK F.G. a fost arestat la 03.12.1945 de către Judecătoria Supremă a RSSM pe art. 54-3 al CP al RSSU și condamnat la 10 ani de LCM.

Copiii deportați ai lui TERTIUK F.G. sunt copiii de la prima soție, a doua soție DODON - TRETIIUK Maria Constantinovna, anul nașterii 1910, cu trei copii, nu a fost deportată și locuiește în satul Sadovo, raionul Călărași, RSSM.

De la locul de deportare , secția "P" a Direcției MAI din regiunea Kurgan informează, că la locul de deportare a sosit nu TRETIIUK Varvara Fiodorovna, anul nașterii 1932, ci TRETIIUK Evghenia Fiodorovna, anul nașterii 1936, iar Varvara a rămas să locuiască în satul Sadova, raionul Călărași, RSSM, la mătușa VULPE Evghenia Grigorievna.

În urma controlului suplimentar s-a stabilit, că în anul 1949 au fost deportați : TERTIUK Ana Fiodorovna, anul nașterii 1930, TERTIUK Tatiana Fiodorovna, anul nașterii 1935 și TERTIUK Evghenia Fiodorovna, anul nașterii 1936 , iar TRETIIUK Varvara Fiodorovna, anul nașterii 1943, a rămas să locuiască la locul său de trai, locuiește la rețele VULPE E.G., învață la școală. Astfel, în loc de TRETIIUK Varvara a fost deportată TERTIUK Evghenia. După cum se vede din procesul-verbal al interogării lui TRETIIUK Varvara- Evghenia la evacuare li s-a anunțat că vor fi deportate trei și, făcându-i-se milă de sora minoră, ea a plecat de bună voie în locul acesteia.

Avînd în vedere, că copiii lui TRETIIUK F.G. locuiau separat de mama lor vitregă, care nici nu a fost deportată, la locul deportării se află fără părinți și faptul, că condamnată TRETIIUK Varvara Fiodorovna locuiește în Moldova și anul ei de naștere este 1943 și nu 1932, iar TERTIUK Evghenia Fiodorovna, care locuiește în deportare, nu a fost judecată de Ședința Specială,

C O N S I D E R :

A considera posibil de a face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui TERTIUK Ana Fiodorovna, anul nașterii 1930, TERTIUK Tatiana Fiodorovna, anul nașterii 1935.

A scoate de la evidența deportaților pe TRETIIUK Varvara Fiodorovna, anul nașterii 1943, iar pe TERTIUK Evghenia Fiodorovna, anul nașterii 1936, a ș elibera de deportare ca deportată neîntemeiat.

Dosarul cu materialele controlului și încheierea a-l îndrepta pentru decizie finală la Serviciul "P" al MAI al URSS.

Inspectorul superior

al Secției 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenentul

(CEREPIANOV)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenent-colonelul

(RONIS)

F.3085, inv.1, d.785, f. 38 - 40

Document 116
"APROB"

"SANȚIONAT"

Î N C H E I E R E

iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior PCELNIKOV, examinând materialele dosarului nr.- 144 pe

MALOMANT - GRIȘPUN Fanea Aronovna, anul nașterii 1895, originară din satul Năpădeni, raionul Cornești, RSSM, de naționalitate evreică, cetățeană a URSS,

A M S T A B I L I T :

Conform certificatului NKGB din RSSM din 12 iunie 1941, MALOMANT Fanea Aronovna, ca soția unui mare comerciant arestat MALOMANT Pudik Peisonovici, în anul 1941 a fost deportată din RSSM în regiunea Tomsk. Soțul ei, MALOMANT P.P., aflându-se în detenție, la 3 martie 1953 a murit.

MALOMANT - GRIȘPUN F.A., aflându-se în deportare în raionul Kotașevsk, regiunea Tomsk, și fiind bolnavă (inaptă de muncă), în anul 1946 cu permisiunea organelor MAI a plecat la tratament în orașul Tomsk, de unde a evadat și pînă în prezent nu a fost găsită.

La 14 aprilie 1949, prin circulanta MAI nr. 2311-c MALOMANT - GRIȘPUN a fost anunțată în căutare unională.

Fiind în deportare, MALOMANT - GRIȘPUN a cerut să i se anuleze deportarea și să i se permită să plece în RSSM, motivînd prin invaliditatea sa și încheierea comisiei medicale privind necesitatea schimbării climei, dar cererea ei a fost respinsă.

Pe lîngă aceasta, în anul 1946 fratele ei, CURNOS Julim Haimovici, care locuiește în orașul Cernăuți, a făcut un demers către MAI al URSS privind luarea la întreținere a surorii MALOMANT - GRIȘPUN, dar Serviciul Special 1 al Direcției MAI din regiunea Tomsk în decembrie 1946 a respins demersul acestuia.

Din documentele aflate în dosar se vede, că MALOMANT într-adevăr nu este aptă de muncă și are nevoie de o schimbare a climei.

Avînd în vedere, că MALOMANT - GRIȘPUN are o vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă și în cazul întoarcerii ei la locul deportării va fi nevoie de a o stabili cu traiul într-o casă de invalizi la asigurarea statului, deoarece rude apropiate, care ar putea s-o întrețină în regiunea Tomsk nu are, nu este oportun de a mai prelungi căutările.

Conducîndu-mă de ordinul MAI al URSS nr. 00865 din 12 septembrie 1953,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui MALOMANT - GRIȘPUN Fanea Aronovna și a înceta căutările ei.

Dosarul nr. 144 de depus la păstrare în arhiva Serviciului Special 1 al Direcției MAI din regiunea Tomsk.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(PCELNIKOV)

De acord:
Șeful Secției 4 a Serviciului Special 1
Al MAI al RSSM - locotenentul superior

(GAVREV)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenent-colonelul

(RONIS)

F.3085, inv.1, d.785, f. 41 - 42

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
30 iunie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
5 iulie 1954

Î N C H E I E R E

iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior PCELNIKOV, examinând dosarul privind deportarea familiei membrului partidului român fascist cuzist SAFRONI Ivan Ivanovici, anul nașterii 1899, originar din satul Bursuceni, raionul Chișcăreni, RSSM,

A M S T A B I L I T :

Că SAFRONI I.I. în trecut a fost membru activ al partidului român fascist cuzist, personal atrăgea în organizație noi membri, participa la congresele cuziștilor

Rămânând cu traiul pe teritoriul temporar ocupat al RSSM, susținea legături suspecte cu jandarmeria română.

În februarie 1950, conform hotărârii Ședinței Speciale pe lângă fostul MAI al URSS, soția lui SAFRONI I.I. - GÎNCU Irina Grigorievna, anul nașterii 1895, ca membru al familiei unui naționalist, a fost deportată în regiunea Tiumeni sub supravegherea organelor MAI.

Soțul lui GÎNCU I.G. - SAFRONI Ivan Ivanovici nu a fost deportat, din ce cauză nu se vede din materiale.

În prezent, după cum reiese din depozițiile lui SARNURA Evghenia Ivanovna, SAFRONI locuiește în satul Poiana, raionul Cornești, lucrează fierar.

De la GÎNCU Irina Grigorievna a parvenit o cerere, în care ea roagă să fie eliberată din deportare și să i se permită să plece cu traiul în Moldova la rudele sale, motivând prin faptul, că este de vîrstă înaintată, este bolnavă și din cauza bătrîneții nu este aptă de muncă.

Din materialele parvenite de la Direcția MAI din regiunea TIUMENI se vede, că GÎNCU într-adevăr din cauza sănătății și bătrîneții nu este aptă de muncă, la locul deportării locuiește singură, material nu este asigurată.

În dosar se află acceptul fiicelor lui GÎNCU - SAROTURA Evghenia Ivanovna, anul nașterii 1920 și GURGHIS Maria Ivanovna, care se obligă să-și întrețină mama GÎNCU Irina Grigorievna și s-o asigure material.

Avînd în vedere, că GÎNCU I.G. este de vîrstă înaintată, este bolnavă și din cauza bătrîneții nu este aptă de muncă, precum și faptul, că la locul deportării locuiește singură, iar în Moldova locuiesc fiicele ei, care doresc s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui GÎNCU Irina Grigorievna, anul nașterii 1895, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM la fiicele sale SAROTURA Evghenia Ivanovna și GURGHIS Maria Ivanovna, care locuiesc în satul Poiana, raionul Cornești, RSSM.

Averea confiscată nu va fi restituită.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(PCELNIKOV)

De acord:

Șeful Secției 4 a Serviciului Special 1
Al MAI al RSSM - locotenentul superior

(GAVREV)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM - locotenent-colonelul

(RONIS)

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
3 iulie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
7 iulie 1954

Î N C H E I E R E

iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al Serviciului penitenciar al MAI al RSSM, maiorul Kazutova, examinând cererea și dosarul nr. 622 privind deportarea lui Malcova Alexandra Vasilievna, anul nașterii 1895, originară din RSSM, de naționalitate bulgăroaică, cetățeană a URSS, fără de partid, deportată în anul 1949 după hotărârile RSSM în RASS Bureată,

A M S T A B I L I T :

La 23.01.1954 Malcova A. V. s-a adresat la Sovietul Suprem al RSSM cu cererea de a fi eliberată de deportare, ca fiind bătrână și inaptă de muncă.

Din materialele aflate în dosarul nr. 622 se constată, că pînă în anul 1944 ea locuia împreună cu soțul Malcov Mihail Ivanovici, anul nașterii 1897, condamnat de către Tribunalul militar pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM, care, conform informației Direcției KGB din regiunea Vologda din 08.04.1954, la 03.02.1953 a decedat în secția lagăre nr.7 a Direcției KGB din regiunea Vologda.

....

În prezent Malcova A.V. are 59 de ani și este inaptă de muncă. Rude la locul deportării nu are. Fiul ei, Malcov Ivan Mihailovici, locuiește în RSSM la stația Iargara, lucrează hamal în sovhozul "Tatarești", o ia pe mama la întreținere.

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS privind anularea deciziei Ședinței speciale a MAI al URSS din 18.10.1949 și scoaterea de la evidență a deportatei Malcova Alexandra Vasilievna, anul nașterii 1895, ca fiind inaptă de muncă din cauza vârstei, cu trimiterea acesteia la întreținerea fiului, conform cererii lui.

Inspectorul superior
al Serviciului de penitenciar
al MAI din RSSM
maiorul

(Kazutova)

De acord:

Șeful adjunct al Serviciului de penitenciar
al MAI din RSSM
locotenentul

(Elizarov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 45 - 46

7 iulie 1954

8 iulie 1954

Î N C H E I E R E

5 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful secției 4 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Gavrev, examinând cererea deportatului Antipin S.D., materialele dosarului personal nr. 395 și dosarul nr. 7308 privind deportarea,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949 din orașul Chișinău a fost deportată în regiunea Tiumeni familia albgardistului Antipin Stepan Dmitrievici în următoarea componență:

Capul familiei - Antipin Stepan Dmitrievici, anul nașterii 1893,

Soția lui - Ivașenco Valentina Zaharovna, anul nașterii 1910

Fiica - Antipina Ludmila Stepanovna, anul nașterii 1935.

Temei pentru deportare au servit materialele privind faptul, că Antipin S.D., fiind descendent din familie de culaci, în perioada războiului civil a fost ofițer în armata albgardistă, era redactorul ziarului albgardiștilor "Vlasti naroda" și în componența armatei lui Kolciak a participat la luptele împotriva partizanilor roșii.

În februarie 1954 Antipin S.D. s-a adresat cu o cerere pe numele Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, Vorosilov K.E., în care neagă participarea sa activă în lupta împotriva puterii sovietice, considerînd că a fost deportat neîntemeiat, și roagă să fie eliberat din deportare el, soția și fiica.

Cereri similare au fost depuse de Antipenco anterior pe numele organelor guvernamentale, în care demonstrează, că în anul 1918 el a fost arestat de guvernul eserilor și menșevicilor în orașul Celeabinsk pentru caracterul radical revoluționar al ziarului pe care îl redacta, a stat 1,5 ani la închisoare și de acolo a fost mobilizat în armata lui Kolciak, de unde peste o lună cu arma în mână a fugit la partizani în detașamentul lui Melehin I., în componența căruia jumătate de an a luptat la Vladivostok împotriva intervenției nepone. Ulterior, demobilizându-se din cauza sănătății, a trecut la activitate didactică, a absolvit institutul și pe parcursul a multor ani s-a ocupat cu lucrul științific, are 40 de lucrări științifice.

Documentele din dosarul privind deportarea: certificatul nr. 12/14/2532 și biletul nr. 86/9 ale fostului ofițer al armatei lui Kolciak demonstrează, că Antipin S.D. a făcut serviciul în armata lui Kolciak în calitate de ofițer în grad de praporșcic, făcea parte dintr-un partid contrarevoluționar și redacta ziarul "Vlasti naroda" de orientare eserovistă.

Pe lângă aceasta, în dosar sunt documente-fotocopii ale raportului lui Antipin S.D. din 22 iulie 1918 și anchetei nr. 1470 pentru foștii ofițeri ai armatei albgardiste, scrise de Antipin personal, care, de asemenea, îl demască ca albgardist.

În dosarul personal de arhivă a lui Antipin S.D. sunt documente, care confirmă acordarea lui a titlului științific de candidat în științe biologice și gradului științific de docent la catedra "Biologie", fapt demonstrat prin copiile hotărârilor comisiei de calificare a Direcției școlilor superioare a RFSSR din 17 noiembrie 1936 și Comisiei supreme de atestare a Comitetului Unional pe problemele școlilor superioare pe lângă SNK al URSS din 11 iunie 1937.

Pentru perioada de lucru în calitate de șef secție în Institutul de cercetări științifice în domeniul creșterii iepurilor și animalelor din august 1939 pînă în decembrie 1946 Antipin se caracterizează pozitiv, în dosarul personal fiind prezentă caracteristica administrației institutului.

Activînd din octombrie 1947 pînă în mai 1949 în calitate de șef al catedrei de biologie generală a Institutului de medicină din Chișinău, Antipin S.D. pînă în octombrie 1948 se caracteriza pozitiv, precum se vede din caracteristica administrației institutului și comitetului sindical, care se păstrează în dosarul său personal.

În caracteristica dată se menționează, că Antipin S.D. a elaborat preparatul hemostatic "Balzamin", despre care scrie în cererile sale, și că această lucrare este metodologic întemeiată și extrem de actuală pentru medicina sovietică.

În prima jumătate a anului 1949 s-a depistat, că Antipin în activitatea sa practică admitea pseudoștiința, minciuna și înșelarea, strecurând ideile antimarxiste ale morganiștilor-veismaniști.

Deportarea lui Antipin S.D. a fost coordonată cu CC al RC al Moldovei, fapt despre care în dosar se conține viza fostului prim-secretar al CC al RCM tov. Kovali.

Antipin S.D. și membrii familiei lui au fost deportați în temeiul Hotărîrii fostei Ședințe supreme pe lângă MSS al URSS din 19 noiembrie 1949, proces-verbal nr. 64a.

La locul deportării, Antipin S.D., lucrînd în școala medie nr. 44 din Baritovsk ca învățător de științe, se caracterizează pozitiv, fapt demonstrat prin caracteristica directorului școlii din 28 mai 1954.

Departamentul MAI din regiunea Kemerovo referitor la Antipin S.D. nu dispune de alte materiale compromițătoare decît cele expuse mai sus.

Astfel, prin documente este demonstrat, că Antipin S.D. a făcut serviciul în armata lui Kolciak, într-o unitate de ofițeri, în grad de praporșcic (acest grad a fost primit de el în armata țaristă pînă în anul 1917), era redactorul ziarului "Vlasti naroda" de orientare eserovistă și era membru al partidului contrarevoluționar al muncii, fapt despre care personal scrie în ancheta din 25 noiembrie 1948 (p.d. 14). De aceea, el a fost deportat întemeiat.

La 8 februarie 1954, pe numele lui Vorosilov K.E. a parvenit o cerere de la fiica lui Antipin S.D. - Antipina Ludmila Stepanovna, anul nașterii 1935, studentă a tehnicumului minier din orașul Stalinsk, regiunea Kemerovo, care scrie, că ea pînă la 5 ani a locuit la bunica, iar apoi a locuit cu tatăl său și a doua lui soție - Ivașenco V.Z. și roagă să i se anuleze restricțiile de deportare în baza faptului, că nu dorește să răspundă pentru faptele tatălui, pe care le-a comis încă pînă la nașterea sa.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Antipina Ludmila Stepanovna.

Restricțiile de deportare referitor la Antipin Stepan Dmitrievici și soția sa Ivașenco Valentina Zaharovna rămîn în vigoare.

A remite toate materialele la Serviciul "P" al MAI al URSS pentru luarea deciziei finale.

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(Gavrev)

De acord:

Șeful adjunct al secției 4 a
Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 47 - 50

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
28 iunie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
8 iunie 1954

Î N C H E I E R E

26 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al ODK al MAI din RSSM, locotenentul superior Doncenco, examinând cererea lui Botnari Mihail Vasilievici, dosarul nr. 6094 și dosarul nr. 2-333744 privind deportarea după hotărârile RSSM a lui Botnari Vasili Trofimovici,

A M S T A B I L I T :

La Sovietul Miniștrilor al RSSM s-a adresat locuitorul satului Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM, Botnari M.V. cu cererea de a fi eliberați din deportare tatăl său Botnari Vasili Trofimovici, mama Botnari Irina Mihailovna și de a li se permite stabilirea cu traiul în RSSM, la întreținerea sa.

Solicitantul își motivează rugămintea prin faptul, că părinții săi sunt de vîrstă înaintată și la locul deportării nu au rude apte de muncă.

Din materialele dosarului se vede, că Botnari Vasili Trofimovici, anul nașterii 1872, soția lui Botnari Irina Mihailovna, anul nașterii 1877, conform hotărîrii Ședinței supreme pe lângă MSS al URSS din 08.04.1950, au fost deportați în regiunea Kurgan, ca membri ai familiei unui participant la ilegalitatea antisovietică.

Temei pentru deportarea lor a servit faptul, că fiul lui Botnari V.T. - Botnari Serafim Vasilievici era conducătorul cercului sectei antisovietice ilegale a "iehoviștilor" în satul Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM, și sistematic în casa sa organiza adunări ilegale ale sectanților.

Botnari S.V., sub pretextul răspîndirii învățaturii iehoviste, făcea agitație antisovietică, îndreptată spre zădărnicierea activităților organelor puterii sovietice.

În trecut Botnari S.V. a dezertat din Armata sovietică.

Botnari Serafim Vasilievici, soția lui, tatăl și mama urmau a fi deportați în anul 1949.

Însă, la momentul operațiunii, Botnari Serafim Vasilievici și soția lui au dispărut și n-au fost deportați.

Printr-un control suplimentar s-a stabilit:

Botnari S.V. și soția lui, ascunzîndu-se de deportare, au plecat cu traiul în orașul Cernăuți, unde locuiesc pînă în prezent.

La Cernăuți Botnari S.V. s-a aranjat la lucru la combinatul de mobilă în calitate de lăcătuș, la lucru se caracterizează pozitiv.

Botnari Vasili Trofimovici și soția sa Botnari Maria Mihailovna se găsesc în deportare în raionul Mokrousovsk, regiunea Kurgan.

În legătură cu starea sănătății precară (slăbiciune bătrînească) nu pot lucra și nu sunt în stare să-și asigure minimul necesar de trai.

La locul de deportare de către comendatura din Mokrousovsk se caracterizează pozitiv.

În RSSM, în satul Cotiujeni, raionul Lipcani, locuiesc doi fii ai lui Botnari V.T. - Botnari Mihail Vasilievici și Botnari Alexandr Vasilievici, care sunt de acord să-și întrețină părinții.

Botnari A.V. lucrează colhoznic în colhozul "Pobeda" din raionul Lipcani, RSSM, iar Botnari M.V. nu lucrează nicăieri.

Din fiii lui Botnari V.T. - Botnari Gheorghii Vasilievici, anul nașterii 1901, în anul 1948 a fost condamnat pe art. 54-10 alin. 1 la 10 ani de detenție pentru răspîndirea literaturii antisovietice.

Având în vedere, că Botnari Vasilii Trofimovici (82 ani) și soția lui Botnari Maria Mihailovna (77 ani) sunt niște bătrâni ramoliți, nu-și pot asigura minimul de trai, la locul deportării rude apte de muncă nu au, iar în satul Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM; locuiesc doi fii apți de muncă, care sunt de acord să-și întrețină părinții,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Botnari Vasilii Trofimovici, anul nașterii 1872, și soția lui Botnari Irina Mihailovna, anul nașterii 1877, cu permisiunea de a se stabili cu traiul în satul Cotiujeni, raionul Lipcani, RSSM, la fiul - Botnari Mihail Vasilievici.

Împuternicitul executiv superior
al ODK al MAI din RSSM
locotenentul superior

(Doncenco)

De acord:

Șeful ODK al MAI din RSSM
locotenent-colonelul

(Soloviov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 51 - 53

Document 121

“APROB”

“SANȚIONAT”

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
5 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
8 iulie 1954

Î N C H E I E R E

26 iunie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând materialele din dosarul nr. 185 și dosarul personal nr. 74 pe:

Vdovii (Vdovaia) Antonina Dementievna, anul nașterii 1892, originară și locuitoare a satului Cuhurești, raionul Cotiujeni, RSSM, moldoveancă,

A M S T A B I L I T :

Că soțul lui Vdovii A.D. - Vdovii Gheorghii Grigorievici, anul nașterii 1894, pînă la reunirea Basarabiei cu Uniunea Sovietică, i.e. pînă în anul 1940, a fost un mare culac, avea peste 10 hectare de pămînt și o moară, lucra primar în satul Cuhureștii N. pe 7 sate, concomitent fiind și un membru activ al partidului țărănist, desfășura agitație antisovietică.

În baza acestor date Vdovii G.G. în anul 1941 a fost arestat, iar soția lui Vdovii A.D. - deportată după hotărârile RSSM. Aflîndu-se în deportare în regiunea Tomsk, Vdovii A.D. în anul 1948 a evadat și în prezent s-a constatat, că locuiește în raionul Cotiujeni, RSSM.

Avînd în vedere, că soțul ei Vdovii G.G., din cauza căruia a fost deportată, nu se știe unde se află, ea nu locuiește cu dînsul vreme îndelungată, precum și faptul, că Vdovii A.D. în prezent este de vîrstă înaintată (62 ani) și la locul de deportare în regiunea Tomsk nu are rude, care ar putea s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea hotărîrii Ședinței speciale și a-i permite lui Vdovii (Vdovaia) Antonina Dementievna să locuiască în RSSM, fără reîntoarcerea ei la locul deportării.

Anchetatorul inspectoratului special
al MAI al RSSM - căpitanul (Bugaev)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior (Gavrev)

Șeful adjunct al secției 4 a
Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenent-colonelul (Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 54 - 55

Document 122

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

Î N C H E I E R E

9 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Fusa Efimia Filipovna și materialele duplicatului dosarului nr. 6397 privind deportarea lui:

Paladii Anastasia Ivanovna, anul nașterii 1889,

A M S T A B I L I T :

Fusa Efimia Filipovna roagă să fie eliberată din deportare Paladii A.I., motivînd prin faptul, că este de vîrstă înaintată și nu este aptă de muncă.

Din materialele pe dosar se vede, că Paladii A.I. a fost evacuată din raionul Fălești, RSSM, la 6 iulie 1949, iar la 22 octombrie 1949 a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Soțul ei - Paladii Nichifor Gheorghievici, anul nașterii 1888, în iulie 1944 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al URSS pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM. Fiind în detenție, în anul 1952 Paladii a decedat.

În raionul Fălești locuiește fiica deportatei Fusa Efimia Filipovna, care lucrează în colhoz, soțul ei Fusa Zahar Efimovici lucrează învățător, la lucru ambii se caracterizează pozitiv.

Fusa Zahar Efimovici din aprilie 1944 pînă în noiembrie 1945 a făcut serviciul militar în Armata sovietică, a participat la lupte pe frontul Marelui Război pentru Apărerea Patriei.

Avînd în vedere, că Paladii A.I. are o vîrstă înaintată, în deportare se află singură, precum și faptul, că în raionul Fălești, RSSM, locuiește fiica și ginerele acesteia, care doresc s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Paladii Anastasia Ivanovna cu permisiunea de a se întoarce în raionul Fălești, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica sa.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 56 - 57

Document 123

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

12 iulie 1954

12 iulie 1954

13 iulie 1954

Î N C H E I E R E

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secției 3 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Cerepanov, examinând cererea deportatului Tuchilatu Vasilii Constantinovici și materialele duplicatului dosarului nr. 4662 și dosarului de bază despre deportarea acestuia,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949 din orașul Bălți, RSSM, a fost evacuat Tuchilatu Vasilii Constantinovici, anul nașterii 1896, iar la 22 octombrie 1949 el a fost condamnat de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, cu confiscarea averii.

Conform dosarului de bază privind deportarea, motiv au servit depozițiile martorilor Durnea Fecla Afanasievna, Durnea Piotr Gheorghievici, Luța Vladimir Maximovici, Tuchilatu Anna Grigorievna și Tuchilatu Elisaveta Vasilevna privind faptul, că Tuchilatu Vasilii Constantinovici pînă în anul 1935 a făcut serviciul în poliția românească în calitate de polițist, pînă în anul 1940 a făcut parte din partidul profascist cuzist, făcea agitație pentru a atrage noi membri în acest partid, participa la congresele cuziștilor în orașul Chișinău. În perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei se ocupa de cumpărarea și vânzarea vinului. Ulterior, fiind ostil puterii sovietice, făcea agitație împotriva colhozurilor.

Din locul deportării Tuchilatu a înaintat o cerere, în care indică, că niciodată nu a fost membru al partidului cuzist și a fost calomniat de cet. Tuchilatu Anna și Durnea Fecla. De asemenea, el menționează, că din 1920 și pînă în 1922 a fost membru al partidului țărănist, de la care s-a dezis și la alte partide nu a aderat.

În urma anchetei suplimentare pe cerere s-a stabilit, că Tuchilatu V.C. provine din țărani mijlocași, în gospodărie avea: 7,5 ha de pământ, din care 2,5 ha le-a cumpărat pentru zestrea fiicii, casă, 2 cai, o vacă, pe care ulterior a schimbat-o pe 5-8 oi, uneori folosea munca argașilor pentru lucrările sezoniere.

Martorii interogați nu au confirmat apartenența lui Tuchilatu V.C. la partidul cuzist, precum și desfășurarea agitației antisovietice. Serviciul în poliția românească, de asemenea, nu a fost demonstrat.

Fiind interogate repetat, Tuchilatu Anna Grigorievna (fosta soție a deportatului) și fiica acesteia - Tuchilatu-Dișcova Elisaveta Vasilevna în anul 1949 parțial s-au dezis de depozițiile lor.

În procesul verificării s-a constatat, că deportatul se afla cu soția sa în relații ostile, de aceea s-au despărțit, locuiau într-o casă, dar în jumătăți diferite. Tuchilatu Ana, împreună cu fiica sa, în anul 1944 au fugit în România cu un polițist care locuia la ele, de acolo întorcându-se în anul 1945 în urma repatrierii.

Durnea Fecla Afanasievna și Durnea Piotr Gheorghievici sunt soț și soție, mărturia lor privind apartenența lui Tuchilatu la partidul cuzist și serviciul în poliție a fost depusă din motive de ostilitate, deoarece Tuchilatu în anul 1947 l-a denunțat pe fiul acestora - Durnea Ivan Petrovici că fura cartofi de pe deal, fapt pentru care ultimul a fost condamnat. În cadrul interogatoriului ei parțial au renunțat la depozițiile anterioare, motivînd prin faptul, că s-au bazat pe vorbele altora.

Avînd în vedere, că prin depozițiile martorilor Tuchilatu Anna și fiicei acesteia, Durnea Piotr și soției acestuia, apartenența lui Tuchilatu V.C. la partidul cuzist, serviciul lui în poliția românească și desfășurarea agitației antisovietice, nu au fost confirmate,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne privind anularea restricțiilor de deportare lui Tuchilatu Vasilii Constantinovici, anul nașterii 1896.

Dosarul cu materialele controlului de remis la MAI al URSS pentru decizie finală.

Inspectorul superior al secției 3 a

al Serviciului special 1

al MAI al RSSM

locotenentul

(Cerepanov)

De acord:

Șeful adjunct al Serviciului special 1

al MAI al RSSM

locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 58 - 60

Document 124

"APROB"

"SANȚIONAT"

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
12 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
13 iulie 1954

Î N C H E I E R E

12 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Poleakov, examinând cererea deportatei Starodub Zinaida Semionovna și dosarul nr. 1985 privind deportarea acesteia,

A M S T A B I L I T :

În luna iulie anul 1949, în baza Hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS nr. 64-a din 19.11.1949, din raionul Ocnîța, RSSM, a fost deportată în regiunea Habarovsk familia colaboraționistului condamnat: soția - Starodub Zinaida Semionovna, anul nașterii 1900, fiul - Starodub Mihail Andreevici, anul nașterii 1924, fiul - Starodub Nicolai Andreevici, anul nașterii 1934, fiica - Starodub Olga Andreevna, anul nașterii 1936.

Motiv pentru depărtare au servit datele despre faptul, că capul familiei - Starodub Andrei Gavrilovici, anul nașterii 1897, în anul 1945 era membru al grupului naționalist de revoltă, care activa pe teritoriul raionului Ocnîța, RSSM, fapt pentru care la 24 mai 1945 a fost arestat de organele MSS al RSSM și condamnat la 5 ani de detenție, iar în anul 1950, odată cu ispășirea pedepsei, a fost eliberat din lagăr și în același an (conform spuselor soției) a și decedat.

În cererea sa, adresată Procuraturii RSSM, soția lui Starodub A.G. - Starodub Z.S. roagă să fie anulate restricțiile de deportare pentru ea și membrii familiei sale, motivînd prin faptul, că întreaga ei familie, aflată în deportare, nu se simte vinovată față de puterea sovietică și nu știe de ce a fost deportată.

Soțul lui Starodub Z.S. - Starodub Andrei Gavrilovici, în anul 1945, pentru activitate antisovietică, a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI la 5 ani de detenție, de aceea asupra lui se extinde acțiunea ordinului MAI și Procuraturii URSS nr. 00350/76ss din 24.03.1954.

Avînd în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Starodub Zinaida Semionovna, anul nașterii 1900, și membrii familiei ei: fiul - Starodub Mihail Andreevici, anul nașterii 1924, fiul - Starodub Nicolai Andreevici, anul nașterii 1934, și fiica - Starodub Olga Andreevna, anul nașterii 1936, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în satul Dinjeni, raionul Ocnîța, RSSM, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Poleakov)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM - locotenentul superior

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 61 - 62

“APROB”
PREȘEDINTELE KGB PE LÎNGĂ
SM AL RSS MOLDOVENEȘTI
GENERALUL-MAIOR
(MORDOVEȚ)
8 iulie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
14 iulie 1954

Î N C H E I E R E

iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, adjunctul șefului Secției 5 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM - căpitanul Culalaev, examinând cererile lui Țurcan D.S. din 10.01.1954 și 14.02.1954 și dosarul nr. 3840 privind deportarea tatălui ei Kissa Z.S.,

A M S T A B I L I T :

Kissa Zinovii Sergheevici, anul nașterii 1884, pînă la reunirea Basarabiei cu RSSM era conducătorul organizației sătosești a partidului liberalilor, fapt pentru care în anul 1940 a fost represat de organele Puterii sovietice. În anul 1946, după ispășirea pedepsei s-a întors cu traiul la locul de baștină - în satul Dașcova, raionul Orhei, RSSM, unde pînă în anul 1940 avea gospodărie de culae, folosind munca argașilor.

În baza celor expuse, Kissa Z.S. și soția lui Kissa Maria, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al RSSM din 10 decembrie 1949, au fost deportați în regiunea Irkutsk.

În cererile sale, fiica lor adoptivă Țurcan D.S. roagă să li se permită să plece la ea în orașul Orhei și se angajează să-i întrețină.

Avînd în vedere, că Kissa Z.S. și Kissa M.M. nu sunt apți de muncă, la moment sunt întreținuți de stat, aflîndu-se în casa invalizilor din Poleavsk, regiunea Irkutsk,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI privind anularea restricțiilor de deportare lui Kissa Zinovii Sergheevici și Kissa Maria Manuilovna cu permisiunea de a locui pe teritoriul RSSM.

Adjunctul șefului Secției 5
a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM
căpitanul

(Culalaev)

De acord:

Șeful Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(Mihailov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 63 - 64

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
14 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 iulie 1954

Î N C H E I E R E

14 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful secției 4 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Gavrev, examinând cererea deportatei Bugaeva-Ripa E.M. și materialele dosarului de supraveghere nr. 2247,

A M S T A B I L I T :

La 13 iunie 1941 din orașul Chișinău în RSS Kazahă a fost deportată soția fostului colaborator al siguranței - Ripa-Bugaev Ecaterina Mihailovna, anul nașterii 1900.

Soțul ei - Ripa Nicolai Profirovici, aflându-se în surghiun în or. Ivdei, regiunea Sverdlovsk, la 23 februarie 1943 a decedat.

Ripa-Bugaev Ecaterina Mihailovna tot timpul a lucrat în sovhozul "Pahta-Arai", regiunea Kazahstanul de Sud. În prezent suferă de paralizie și arterioscleroză, este invalid de grupa II, fapt confirmat de certificatul ambulatoriului central al sovhozului "Pahta-Arai".

În temeiul acestora Ripa-Bugaev E.M., la 14 aprilie 1954, s-a adresat cu o cerere către Ministerul Afacerilor Interne al URSS cu rugămintea de a-i anula restricțiile de deportare și a-i permite să plece în orașul Chișinău pentru a fi întreținută de soră și ginerele Botnar D.I.

Fiind chemată la MAI al RSSM, sora lui Ripa-Bugaev E.M. - Botnar A.M. a confirmat în scris că o va întreține pe Ripa-Bugaev E.M.

Botnar D.I. lucrează frizer în artelul "Colectivistul" în orașul Chișinău.
Având în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Ripa-Bugaev Ecaterina Mihailovna, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în orașul Chișinău, pentru a fi întreținută de sora Botnari Agafia Mihailovna.

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

De acord:

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 65 - 66

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
14 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 iulie 1954

Î N C H E I E R E

14 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea și dosarul personal privind deportarea lui:

Rotariova Evghenia Ignatievna, anul nașterii 1925, originară din orașul Soroca, RSSM, domiciliată în raionul Parabelsk, regiunea Tomsk,

A M S T A B I L I T :

La Sovietul Suprem al URSS s-a adresat cu o cerere soțul deportatei Rotariova E.I. - Kazak Vladimir Adamovici, în care roagă să se anuleze deportarea pentru soția lui Rotariova E.I. , motivînd prin faptul, că părinții din vina cărora ea a fost deportată au decedat în 1941, iar el este cetățean cu drepturi, are cu Rotariova E.I. doi copii minori, este participant la Marele Război pentru Apărarea Patriei, are patru decorații guvernamentale, este membru al PCUS.

Din materialele pe dosar se constată, că tatăl lui Rotariova E.I. - Rotariov Ignatii Dmitrievici, anul nașterii 1887, din anul 1934 și pînă în anul 1940 era membru al Guvernului românesc. Fiind șef al biroului de asigurări din or. Soroca, avea o atitudine neomenească față de muncitori, îi lipsea de ajutoare în caz de boală și invaliditate.

În baza acestor date, Rotariov I.D. și fiul lui Rotariov Vergiliu Ignatievici în anul 1941 au fost arestați, iar familia în componența soției - Rotariova Lidia Antonovna, fiului - Rotariov Constantin Ignatievici, fiicei solicitante - Rotariova Evghenia Ignatievna, a fost deportată după hotărârile RSSM în raionul Pudinsk, regiunea Tomsk.

Aflîndu-se în deportare, soția Rotariova Lidia Antonovna și fiul Rotariov Constantin Ignatievici au decedat, iar unde se află arestații Rotariov Ignatii Dmitrievici și fiul lui Rotariov Vergiliu Ignatievici nu se știe.

Rotariova E.I. în anul 1948 s-a căsătorit cu cetățeanul Kazak V.I., care nu este deportat, de la care are doi copii de vîrstă preșcolară.

Avînd în vedere, că la momentul deportării Rotariova E.I. era minoră, precum și faptul, că părinții, din vina cărora a fost deportată, au decedat, la locul deportării se caracterizează pozitiv, este căsătorită cu un cetățean cu drepturi, asupra căruia nu sunt materiale compromițătoare,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Rotariova Evghenia Ignatievna, cu anunțarea solicitantului Kazak V.A. la locul lui de trai.

Inspectorul MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:
Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 67 - 68

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
14 iulie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 iulie 1954

Î N C H E I E R E

13 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 3824 privind deportarea lui Tolocica Ignat Vasilievici, anul nașterii 1895, și soției sale Tolocica Pelagheia Dmitrievna, anul nașterii 1891, precum și cererea locuitorului satului Gherman, raionul Sculeni, RSSM, Tolocica Grigorii Ignatievici,

A M S T A B I L I T :

La Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS s-a adresat Tolocica Grigorii Ignatievici cu cererea de eliberare din deportare a părinților săi Tolocica Ignat Vasilievici, anul nașterii 1895, și soției sale Tolocica Pelagheia Dmitrievna, anul nașterii 1891, domiciliați în raionul Zverinogolovsk, regiunea Kurgan.

În cererea sa Tolocica G.I. indică asupra vârstei înaintate a părinților săi și inapținutudinei lor de muncă.

Din materialele dosarului reiese, că Tolocica I.V., locuind în Moldova în perioada ocupației temporare, a fost numit de autoritățile române la funcția de viceprimar, iar mai apoi a fost și primar pînă la retragerea ocupațiilor, fapt pentru care în anul 1945 a fost condamnat la 5 ani de LCM ca colaboraționist.

În anul 1949, ca membru al familiei unui colaboraționist, a fost deportată soția lui - Tolocica Pelagheia Dmitrievna, anul nașterii 1891.

După ispășirea pedepsei, Tolocica I.V. benevol a plecat la locul deportării soției sale în regiunea Kurgan.

În urma controlului efectuat la locul deportării, s-a stabilit, că Tolocica I.V., precum și soția lui, într-adevăr din cauza sănătății precare și bătrîneții sunt inapți de muncă și nu se pot îndestula material. Din rude ce ar putea să le ajute la locul deportării nu au pe nimeni. În satul Gherman, raionul Sculeni, RSSM, locuiește fiul lui Tolocica I.V. - Tolocica Grigorii Ignatievici, care este de acord să-și întrețină părinții dacă vor fi eliberați din deportare.

Avînd în vedere, că Tolocica I.V. și soția sa sunt inapți de muncă,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Tolocica Ignat Vasilievici, anul nașterii 1895, și soției sale Tolocica Pelagheia Dmitrievna, anul nașterii 1891, cu permisiunea de a pleca în raionul Sculeni, RSSM, pentru a fi întreținuți de fiul lor.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Diaur)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 69 - 70

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
15 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 iulie 1954

Î N C H E I E R E

15 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al Secției penitenciare a MAI al RSSM - locotenentul major Zakandîkin, examinînd materialele dosarului nr. 176 privind deportarea și cererea deportatului Iovu I.C. privind anularea restricțiilor de deportare lui și soției sale,

A M S T A B I L I T :

Iovu Ivan Casianovici, anul nașterii 1892, originar din RSSM, moldovean, cetățean al URSS, în anul 1949 a fost deportat în regiunea Irkutsk ca naționalist și colaboraționist, împreună cu ei fiind deportată și soția - Iovu Elena Efimovna, anul nașterii 1892, ca membru al familiei unui naționalist.

În cererea sa Iovu I.C. roagă anularea restricțiilor de deportare lui și soției sale, deoarece sunt de vîrstă înaintată și la locul deportării sunt singuri.

Din materialele anexate la dosar se constată, că Iovu I.C. și soția lui Iovu E.E. într-adevăr sunt de vîrstă înaintată și la locul deportării sunt singuri.

Avînd în vedere, că la locul deportării materiale compromițătoare asupra lor nu sunt, iar copiii, care locuiesc în RSSM, sunt de acord să-i întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne privind eliberarea din deportare a lui Iovu Ivan Casianovici și soției lui Iovu Elena Efimovna, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM pentru a fi întreținuți de fiicele Roibu Sofia Ivanovna și Ciobanu Xenia Ivanovna, care locuiesc în satul Hrușova, raionul Vadul-lui-Vodă, RSSM.

Inspectorul superior al Secției penitenciare
a MAI al RSSM
locotenentul major

(Zakandîkin)

De acord:
Șeful adjunct al Secției penitenciare
a MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Elizarov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 71

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
15 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 iulie 1954

Î N C H E I E R E

12 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al Secției penitenciare a MAI al RSSM - locotenentul major Zakandîkin, examinând materialele dosarului nr. 8798 privind deportarea și cererea mamei Dodon P.M. privind anularea restricțiilor de deportare fiicei sale Bîrca X.P.,

A M S T A B I L I T :

Bîrca Xenia Profirovna, anul nașterii 1908, originară din RSSM, fără de partid, moldoveancă, cetățeană a URSS, în anul 1949 a fost deportată în regiunea Irkutsk ca membru al familiei colaboraționistului Bîrca Ivan Andreevici, anul nașterii 1904, care era capul familiei dar nu a fost deportat, deoarece la momentul evacuării s-a ascuns și în prezent locuiește în RSSM.

În cererea sa mama Dodon Prascovia Matveevna, anul nașterii 1884, domiciliată în satul Morozeni, raionul Orhei, RSSM, roagă anularea restricțiilor de deportare fiicei sale Bîrca X.P., deoarece mama Dodon P.M. este de vîrstă înaintată.

Din materialele pe dosar se constată, că colaboraționistul Bîrca I.A. nu a fost deportat. Mama Dodon P.M. nu urma a fi deportată, la moment locuiește în RSSM, este de vîrstă înaintată și are nevoie de ajutor.

Avînd în vedere, că capul familiei Bîrca I.A., că colaboraționist, nu a fost deportat, mama Dodon P.M. este de vîrstă înaintată și dorește s-o ia pe fiica Bîrca X.P. la sine,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne privind eliberarea din deportare a lui Bîrca Xenia Profirovna, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la mama sa Dodon Prascovia Matveevna.

Inspectorul superior al Secției penitenciare
a MAI al RSSM
locotenentul major

(Zakandîkin)

De acord:

Șeful adjunct al Secției penitenciare
a MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Elizarov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 72

"APROB"
PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT
PE LÎNGĂ SM AL RSSM
GENERALUL-MAIOR
(MORDOVEȚ)

13 iulie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

16 iulie 1954

Î N C H E I E R E

12 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 2 al Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM - locotenentul major Subotin, examinând materialele dosarului nr. II-1406 al MAI al RSSM pe condamnată Moskovciuk în legătură cu cererea ei de a reexamina cazul,

A M S T A B I L I T :

Moskovciuk Daria Emanuilovna, anul nașterii 1932, originară din RSSM, din țărani culaci, moldoveancă, cetățeană a URSS, studii medii, în anul 1949 împreună cu părinții, care aveau gospodărie de culac, a fost deportată din RSSM în regiunea Kurgan, de unde a evadat.

La 15 noiembrie 1949 ea a fost arestată și condamnată de Ședința specială pe lângă MAI al URSS din 10 februarie 1950 pentru evadare din locul deportării la 20 de ani de muncă silnică.

Moskovciuk și-a recunoscut vina și a menționat, că în iulie 1949 împreună cu părinții, ca membru al familiei unui culac, a fost evacuată din RSSM și deportată în regiunea Kurgan, unde în iulie 1949 i-a fost anunțat Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 30.11.1949.

În septembrie 1940 ea a evadat de la locul deportării și a plecat spre fostul loc de trai, unde a și fost arestată.

Din materialele dosarului nr. 6871 privind evacuarea se constată, că tatăl ei Moskovciuk Emanuil Constantinovici din anul 1936 pînă în anul 1938 a fost membru al partidului cuzist, fiind conducătorul organizației în satul ..., pentru care activitate era plătit.

Pe lângă aceasta, mai mult de 10 ani el umbra prin satele Moldovei și aduna de la populație stofe de lînă, pe care le ducea la prelucrare, iar stofa primită o vindea prin sate, avînd în rezultat un venit de pînă la 60 mii de lei românești pe lună.

În gospodăria sa, pînă în anul 1948 avea 3 ha de pămînt, 0,5 ha de vie, 3 cai, o vacă, 2 porci, aproape 40 stupi. În gospodăria lui se folosea munca sezonieră la prelucrarea pămîntului și viei. Față de toate acțiunile statului, predarea pînii, subscrierea la împrumuturile de stat avea o atitudine ostilă.

În baza acestor date el și familia sa la 6 iulie 1949 de către organele MSS al RSSM au fost deportați în regiunea Kurgan, raionul Mokrousovsk.

În cererea sa din 23.06.1953 condamnată roagă anularea deciziei Ședinței speciale pe lângă MAI al URSS din 10 februarie 1950, motivînd prin faptul că a plecat samovolnic de la locul deportării pentru a continua învățătura la școala medicală din Bălți.

Avînd în vedere, că condamnată Moskovciuk într-adevăr, sosind în orașul Bălți, RSSM, a intrat la anul 3 la școala medicală, unde a terminat anul 1 pînă la deportare, că la momentul arestării la 15.11.1949 avea 17 ani, fiind minoră, pe lângă aceasta din 1946 era membru al ULCTM, fapt confirmat prin certificatul secretarului comitetului comsomolist din 31.11.1949,

C O N S I D E R :

A satisface cererea lui Moskovciuk Daria Emanuilovna.

A face un demers către Judecătoria supremă a URSS privind anularea deciziei Ședinței speciale pe lângă MAI al URSS din 10 februarie 1950 pe dosarul Moskovciuk D.E. cu suspendarea acestuia.

Moskovciuk D.E. după eliberare va fi reîntoarsă la locul de deportare a părinților.

Prezenta încheiere, împreună cu dosarul, va fi remisă la KGB pe lângă Sovietul Miniștrilor al URSS.

Împuternicitul executiv superior

al Secției 2 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenentul major

(Subotin)

De acord:

Șeful Secției 2 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
maiorul

(Șkviro)

Șeful Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(Mociałov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 73 - 75

"APROB"
PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT
PE LÎNGĂ SM AL RSSM
GENERALUL-MAIOR
(MORDOVEȚ)
12 iulie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
16 iulie 1954

Î N C H E I E R E

7 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul superior al Serviciului de anchetă al KGB pe lângă SM al RSSM - maiorul Kozlov, examinând materialele dosarului nr. 6683 privind deportarea familiei condamnatului Mînza Hariton Profirovici și cererea fiicei acestuia - deportatei Mînza Nadejda Haritonovna,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MAI al URSS, din satul Cruglic, raionul Criuleni, RSSM, a fost deportată în regiunea Tiumeni familia colaboraționistului în componența:

Fiul - Mînza Profir Haritonovici, anul nașterii 1927;

Fiica - Mînza Nadejda Haritonovna, anul nașterii 1930;

Fiica - Mînza Nina Haritonovna, anul nașterii 1932.

Tatăl lor Mînza Hariton Profirovici în perioada ocupației temporare a teritoriului RSSM lucra primar al satului Cruglic, fapt pentru care la 29 martie 1946 a fost condamnat de Judecătoria supremă a RSSM pe art. 54-3 și art. 54-10 ale CP al RSSU la 6 ani de LCM.

După ispășirea termenului de condamnare în anul 1952 Mînza H.P. s-a întors în satul Cruglic și în același an în rezultatul unui accident a fost omorât.

În satul Cruglic în prezent locuiesc trei fii și două fiice, care în anul 1949 nu au fost deportați deoarece locuiau separat de tatăl lor.

În cererea sa deportata Mînza Nadejda Haritonovna roagă să i se anuleze restricțiile de deportare și să i se permită întoarcerea cu traiul în satul Cruglic, raionul Criuleni, RSSM.

Avînd în vedere, că fiicele lui Mînza H.P. - Mînza Nadejda, Mînza Nina și fiul - Mînza Profir nu au avut legătură cu activitatea infracțională a tatălui, în perioada războiului erau minori, precum și faptul, că tatăl lor și-a ispășit pedeapsa și în anul 1953 a decedat,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Mînza Profir Haritonovici, Mînza Nadejda Haritonovna și Mînza Nina Haritonovna cu permisiunea de se întoarce cu traiul în RSSM.

Anchetatorul superior
al Serviciului de anchetă al KGB
maiorul
De acord:

(Kozlov)

Șeful adjunct
al Serviciului de anchetă al KGB
locotenent-colonelul

(Zakora)

F.3085, inv.1, d.785, f. 76 - 77

“APROB”
PREȘEDINTELE COMITETULUI
SECURITĂȚII DE STAT
PE LÎNGĂ SM AL RSSM
GENERALUL-MAJOR
(MORDOVEȚ)
13 iulie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
16 iulie 1954

Î N C H E I E R E

3 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al secției 2 a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM - căpitanul Zolotariov, examinând materialele dosarului privind deportarea lui Caranastas Chirichia Harlampievna, supranumită Stepanovna, anul nașterii 1884, originară din satul Beșolma, raionul Congaz, RSSM, și cererea lui Caranastas, depusă la Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS, în care roagă să fie eliberată din deportare cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM,

A M S T A B I L I T :

În luna iulie anul 1949 Caranastas C.H. a fost deportată din Moldova în regiunea Altai ca soția unui colaboraționist. Soțul ei - Caranastas C.A., anul nașterii 1887, a fost arestat de organele MSS în septembrie 1944 și condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1 a” al CP al RSSU la 10 ani de LCM. În prezent își ispășește pedeapsa.

În cererea sa Caranastas C.H. roagă să i se anuleze restricțiile de deportare în legătură cu vârsta înaintată și inaptitudinea de muncă și să i se permită întoarcerea în RSSM la fiica sa - Chesea Feodora Constantinovna, care locuiește în raionul Congaz, RSSM, și este de acord s-o întrețină.

Avînd în vedere, că Caranastas C.H. este de vîrstă înaintată și inaptă de muncă, că are o fiică care este de acord s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Caranastas Chirichia Harlampievna, supranumită Stepanovna, cu permisiunea de se întoarce cu traiul în RSSM la întreținerea fiicei - Chesea Feodora Constantinovna.

Împuternicitul executiv al secției 2
a Serviciului 4 al KGB pe lângă SM al RSSM
căpitanul
De acord:

(Zolotariov)

Șeful secției 2 a Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
maiorul

(Șkviro)

Șeful Serviciului 4
al KGB pe lângă SM al RSSM
locotenent-colonelul

(Mocialov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 78 - 79

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
16 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
17 iulie 1954

Î N C H E I E R E

16 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Nazarov Alexandr Ivanovici și materialele duplicatului dosarului nr. 1741 privind deportarea familiei lui Cernomaz Vera Ivanovna, anul nașterii 1909,

A M S T A B I L I T :

Cernomaz V.I., împreună cu fiica Cernomaz Lidia Nazarovna, anul nașterii 1932, au fost evacuate la 6 iulie 1949, iar la 22 octombrie 1949 au fost condamnate de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca membri ai familiei unui colaboraționist.

Împreună cu ele au fost deportați fiii lui Cernomaz V.I. - Cernomaz Ivan Nazarovici, anul nașterii 1938, și Cernomaz Mihail Nazarovici, anul nașterii 1945.

Capul familiei - Cernomaz Nazar Petrovici, anul nașterii 1906, la 13.09.1946 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Nazarov A.I. roagă anularea restricțiilor de deportare pentru Cernomaz Lidia Nazarovna, motivând prin faptul, că este soția lui și nu locuiește împreună cu părinții.

În urma controlului s-a stabilit, că Nazarov A.I. nu este luat la evidență ca deportat, s-a căsătorit cu Cernomaz L.N. în anul 1952, locuiesc apartede părinți în orașul Kamensk-Uralsk, regiunea Sverdlovsk. Nazarov A.I. lucrează în oficiul nr.18 "Stroimontajconstrucția" în calitate de lăcătuș, la serviciu se caracterizează pozitiv. Din 1949 și pînă în 1952 a făcut serviciul militar în Armata sovietică.

De materiale compromițătoare asupra lui Cernomaz L.N. și Nazarov A.I. Direcția Sverdlovsk a MAI nu dispune.

Avînd în vedere, că în timpul săvîrșirii infracțiunii de către Cernomaz Nazar Petrovici Cernomaz Lidia Nazarovna era minoră, în prezent are propria familie, locuiește separat de părinți și materiale compromițătoare asupra ei nu sunt,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Cernomaz Lidia Nazarovna, referitor la ceilalți membri ai familiei lui Cernomaz Nazar Petrovici decizia luată anterior nu se modifică.

Împuternicitul executiv al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 80 - 81

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
16 iulie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
17 iulie 1954

Î N C H E I E R E

16 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea deportatei Mânzat Anastasia Fiodorovna, anul nașterii 1894, și materialele duplicatului dosarului nr. 2634 privind deportarea familiei lui Mânzat Ivan Trofimovici, anul nașterii 1893,

A M S T A B I L I T :

Mânzat A.F. roagă să fie eliberată din deportare, motivând prin faptul că este de vîrstă înaintată și nu este aptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că Mânzat A.F. împreună cu soțul - Mânzat I.T. a fost evacuată la 6 iulie 1949, iar la 8 aprilie 1950 a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca membru al familiei unui naționalist.

Mânzat I.T. a fost membru activ al partidului fascist "Garda de fier". Fiind adjunctul conducătorului celulei partidului în satul Mîndîc, raionul Tîrnova, participa activ la formarea acesteia. După 1944 în jurul lui Mânzat s-au grupat foștii gardiști.

Aflîndu-se în deportare, la 10 februarie 1954 Mânzat I.T. a decedat, soția lui este colhoznică, nu poate munci fizic din cauza vîrstei înaintate și sănătății precare.

În satul Mîndîc, raionul Tîrnovo, RSSM, locuiește fiica deportatei - Melnic Zinaida Ivanovna, care dorește să-și ia mama la întreținere.

Melnic Z.I. lucrează în colhozul în numele lui Molotov, la lucru se caracterizează pozitiv, materiale compromițătoare asupra ei nu sunt.

Avînd în vedere, că Mânzat A.F. este de vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă, iar fiica ei dorește s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Mânzat Anastasia Fiodorovna, cu permisiunea de a se întoarce în raionul Tîrnovo, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica - Melnic Zinaida Ivanovna.

Împuternicitul executiv al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 82 - 83

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
16 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
17 iulie 1954

Î N C H E I E R E

15 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Pirogan Maria Gheorghievna, anul nașterii 1921, și dosarul nr. 6009 privind deportarea familiei lui Pirogan Leontii Gheorghievici, anul nașterii 1901,
A M S T A B I L I T :

Pirogan Leontii Gheorghievici cu soția Pirogan Maria Gheorghievna în iulie 1949 au fost evacuați după hotărârile RSSM, iar la 2 noiembrie 1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în RASS Bureată, ca membri ai familiei unui membru al organizației naționaliste.

Conform materialelor pe dosar, motiv pentru deportarea lor a servit informația privind faptul, că Pirogan L.G. câțiva ani a lucrat gardist, iar apoi polițist în poliția română, pe lângă aceasta era membru al comitetului celulei sătești a partidului fascist cuzist, atrăgând populația în acest partid, participa la demonstrații, adunări, mitinguri, unde ținea cuvântări cu conținut contrarevoluționar, participa la pogromurile evreiești, de nenumărate ori pleca la congresele partidului cuzist.

Din 1943 până în 1946 a lucrat ca președinte al sovietului sătesc Radaisc..., raionul Sîngerei, RSSM. În anul 1946 a fost condamnat pentru abuz în serviciu la 3 ani de LCM. Peste 2 ani a fost eliberat.

În cererea sa Pirogan M.G. roagă să fie eliberată din deportare, motivînd prin faptul, că provine din familie de țărani săraci, cu Pirogan L.G. s-a căsătorit în anul 1948 și despre activitatea lui criminală nu știa nimic. Totodată, ea menționează, că Pirogan L.G. în martie 1954 a decedat.

În urma controlului efectuat pe cererea lui Pirogan M.G. s-a constatat, că Pirogan L.G. într-adevăr la 23 martie, aflîndu-se în deportare, a decedat.

De asemenea, s-a constatat, că Pirogan M.G. provine din familie de mijlocași, cu Pirogan L.G. a început să trăiască din anii 1947-1948, căsătoria lor nu a fost oficializată.

Cele expuse mai sus se confirmă prin certificatele OSC din raionul Sîngerei, sovietului sătesc Radaisc și depozitiile martorilor Ceabotari F.N., și alții.

Avînd în vedere, că Pirogan L.G. din vina căruia a fost deportată Pirogan M.G. a decedat, ea provine din țărani săraci, cu Pirogan L.G. nu locuia de mult timp și nu avea nici o legătură cu activitatea criminală a acestuia,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Pirogan Maria Gheorghievna.

Împuternicitul executiv al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul
(Zemleanskii)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major
Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Gavrev)

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 84 - 85

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
15 iulie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
17 iulie 1954

Î N C H E I E R E

13 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând duplicatul dosarului nr. 4596 privind deportarea lui Pascaru Pantelei Gheorghievici și cererea lui de anulare a deportării ,

A M S T A B I L I T :

Din încheierea privind evacuarea se constată, că capul familiei Pascaru Pantelei Gheorghievici pînă în anul 1940 era membru al partidului liberal din România, lucra primar în sat, iar în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de cotropitorii româno-germani lucra ca ajutor al primarului, maltrata cetățenii sovietici.

Pascaru Pantelei Gheorghievici, anul nașterii 1888, și soția lui Pascaru Profira Ivanovna, anul nașterii 1884, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Bălți, iar la 11 februarie 1950 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca familie a unui colaboraționist.

Conform informației SRM Tulunsk, regiunea Irkutsk, Pascari P.G. și soția acestuia, din luna mai 1953, se află în casa pentru invalizi din Taișet.

În raionul Bălți, RSSM, locuiesc fiul - Pascaru Efim și fiica - Motruc Olga, care lucrează în colhoz și dorește să-și întrețină părinții.

Avînd în vedere, că Pascaru P.G. și soția acestuia sunt de vîrstă înaintată, nu sunt apti de muncă și nu este oportun de a-i ține în casa pentru invalizi la asigurarea statului deoarece au copii, care sunt de acord să-i întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Pascaru Pantelei Gheorghievici și Pascaru Profira Ivanovna, cu permisiunea de a se întoarce în raionul Bălți, RSSM, pentru a fi întreținuți de copii.

Împuternicitul executiv al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 86 - 87

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
23 iulie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
26 iulie 1954

Î N C H E I E R E

21 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul inspectoratului special al MAI al RSSM - locotenentul Bugaev, examinând cererea și materialele controlului referitor la Bulat Efrosinia Ivanovna, anul nașterii 1897, originară din satul Vasilcău, raionul Soroca, RSSM, domiciliată în raionul Pudinsk, regiunea Tomsk,

A M S T A B I L I T :

În organele MAI s-a adresat cu cerere deportată Bulat E.I., precum și rudele ei: fratele - Cazac S.I., surorile Cazac Ana și Maria, care locuiesc în satul Vasilcău, raionul Soroca, RSSM, în care roagă eliberarea lui Bulat E.I. din deportare, motivând prin faptul, că este inaptă de muncă, are 57 de ani, în deportare locuiește singură.

Din materialele controlului pe Bulat E.I. s-a constatat, că soțul ei - Bulat Alexei Anufrievici, anul nașterii 1896, pînă la reunirea Basarabiei cu Uniunea Sovietică, i.e. pînă în anul 1940, locuind în satul Vasilcău, raionul Soroca, RSSM, era agent informator al postului de jandarmi, fapt confirmat de materialele de arhivă.

În baza acestor date Bulat A.A. a fost arestat, iar soția lui Bulat E.I. a fost deportată după hotărârile RSSM, în raionul Pudinsk, regiunea Tomsk, unde locuiește pînă în prezent.

În urma controlului s-a constatat, că la 12.07.1942 Bulat A.A., aflîndu-se în LCM, a decedat. Bulat E.I., aflată în deportare, este de vîrstă înaintată, bolnavă și inaptă de muncă, locuiește singură.

Avînd în vedere, că soțul lui Bulat E.I. - Bulat A.A., din vina căruia ea a fost deportată, în anul 1942 a decedat în detenție, precum și faptul, că în deportare locuiește singură, este bolnavă și inaptă de muncă, iar în RSSM locuiesc rudele sale, care o pot întreține,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Bulat Efrosinia Ivanovna, cu permisiunea de a se întoarce în satul Vasilcău, raionul Soroca, RSSM, pentru a fi întreținută de fratele ei - Cazac Sofronie Ivanovici, fără retrocedarea averii confiscate.

Anchetatorul inspectoratului special
al MAI al RSSM
locotenentul

(Bugaev)

De acord:
Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 88 - 89

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
23 iulie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
26 iulie 1954

Î N C H E I E R E

20 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Poleacov, examinând dosarul nr. 2343 referitor la Iliciuc Ana Nicolaievna,

A M S T A B I L I T :

La 13 iunie 1941, Iliciuc Ana Nicolaievna, anul nașterii 1914, a fost deportată din raionul Edineț în regiunea Tiumeni, unde a fost luată la evidență ca deportată.

Motiv pentru deportarea lui Iliciuc A.N. a servit informația, precum că pînă în anul 1941, locuind în raionul Edineț, RSSM, nu era antrenată în munca obștească, ducea o viață desfrînată.

În prezent, Iliciuc A.N. s-a adresat cu un demers privind eliberarea ei din deportare, motivînd prin faptul, că la moment nu se mai ocupă cu prostituția, ci este antrenată în munca social-utilă.

În baza celor expuse și avînd în vedere, că Iliciuc A.N. are doi copii de vîrstă preșcolară, este antrenată în munca social-utilă, în perioada aflării în deportare nu s-a compromis, la lucru se caracterizează pozitiv (p.d. 14-15), precum și luînd în considerație încheierea Direcției Tiumeni a MAI în care se cere eliberarea din deportare a lui Iliciuc A.N.,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Iliciuc Ana Nicolaievna, anul nașterii 1914, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Poleacov)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 90 - 91

Î N C H E I E R E

28 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând materialele dosarului de arhivă nr.II-319372, dosarului personal nr. 46 și încheierea Direcției Kurgan a MAI privind scoaterea de la evidență a deportatei -

Vidinovici Sevastia Ivanovna, anul nașterii 1886, originară din orașul Ploiești (România), de naționalitate româncă, domiciliată în satul Baturino, raionul Baturin, regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949 din satul Drochia, raionul Drochia, RSSM, a fost evacuată, iar la 2 noiembrie 1949 a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan familia colaboraționistului Nedelciuc Vasilii Grigorievici, anul nașterii 1908.

La ridicarea familiei lui Nedelciuc V.G. a fost depistat că locuiește cu ei Vidinovici S.I., care este indicată în extrasul din procesul-verbal al Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS ... ca membru al familiei lui Nedelciuc V.G.

...

În dosarul de arhivă nr.II-319372 se păstrează cererea lui Vidinovici S.I. din 6 iulie 1949 cu rugămintea de a i se permite să plece în regiunea Kurgan împreună cu familia lui Nedelciuc V.G. și certificatul SR Drochia a MAI pe această chestiune (p.d. 28, 36).

Din încheierea Direcției Kurgan a MAI se constată, că Vidinovici S.I. pînă în iulie 1953 de asemenea locuia în familia Nedelciuc, apoi din cauza presiunii din partea lui Nedelciuc S.I. a fost nevoită să plece în calitate de dădacă în familia medicului veterinar șef din raionul Baturin, regiunea Kurgan.

În perioada aflării în deportare Vidinovici S.I. nu a încălcat regimul stabilit, materiale compromițătoare asupra ei nu sunt.

Avînd în vedere, că Vidinovici S.I. nu urma a fi deportată din RSSM și a plecat cu familia Nedelciuc benevol, cu aceasta neavînd legături de rudenie,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Vidinovici Sevastia Ivanovna.

Împuternicitul executiv al Serviciului special 1

al MAI al RSSM

locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1

al MAI al RSSM

locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1

al MAI al RSSM

locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 92 - 93

Î N C H E I E R E

21 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea și dosarul personal referitor la deportatele -

Chestrari Ioana Ivanovna, anul nașterii 1893, și fiica acesteia Chestrari Ana Antonovna, anul nașterii 1925, originare din raionul Florești, RSSM, domiciliante în orașul Frunze, RSS Kirghiză,

A M S T A B I L I T :

La Sovietul suprem al URSS s-a adresat cu cerere fostul condamnat Chestrari Anton Ivanovici, anul nașterii 1890, domiciliat în orașul Frunze, RSS Kirghiză, în care roagă să se anuleze restricțiile de deportare pentru soția sa Chestrari I.I. și fiica Chestrari A.A., motivând prin faptul, că el deja a ispășit pedeapsa și de aceea roagă ca soția și fiica să nu răspundă pentru el.

Din materialele pe dosarul deportatelor Chestrari I.I. și Chestrari A.A. se constată, că soțul și solicitantul - Chestrari A.I., pînă la reunirea Basarabiei cu Uniunea Sovietică, i.e. pînă în 1940, în gospodăria sa avea circa 130 ha de pămînt, din care aproape 100 ha le dădea în arendă, era antreprenor la construcția bisericilor, era proprietarul unui magazin alimentar, a unei treierători, în gospodărie folosea munca de argat. Pe lîngă aceasta avea un fiu și o fiică în România.

În baza acestor date Chestrari A.I. în anul 1941 a fost arestat, iar apoi condamnat de Ședința specială pe lîngă NKGB al URSS la 5 ani de LCM, iar soția lui Chestrari I.I. și fiica Chestrari A.A. au fost deportate după hotărârile RSSM în regiunea Tomsk.

După ispășirea pedepsei Chestrari A.I. a plecat cu traiul în orașul Frunze, RSS Kirghiză, de unde a făcut demers către organele MAI al URSS privind transferarea din regiunea Tomsk a soției și fiicei sale.

În anul 1948 soția - Chestrari I.I. și fiica - Chestrari A.A. au sosit în orașul Frunze, unde locuiesc pînă în prezent, sunt luate la evidență ca deportate.

Avînd în vedere că Chestrari A.I., ca element social periculos a fost condamnat la 5 ani de LCM, și-a ispășit pedeapsa și acum locuiește în orașul Frunze ca cetățean liber, iar soția lui - Chestrari I.I. și fiica - Chestrari A.A. locuiesc tot aici cu dînsul și sunt la evidență ca deportate pentru infracțiunea pentru care el a fost condamnat și eliberat la ispășirea pedepsei, precum și faptul că toți se caracterizează pozitiv, materiale compromițătoare asupra lor nu sunt,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Chestrari Ioana Ivanovna și fiica acesteia Chestrari Ana Antonovna, cu informarea solicitantului Chestrari A.I. la locul de trai.

Anchetatorul inspectoratului special
al MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

Î N C H E I E R E

19 iulie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând dosarul deportatei -

Parușeva Sofia Dmitrievna, anul nașterii 1891, originară din satul Balaban, raionul Taraclia, RSSM, domiciliată în raionul Molcianovsk, regiunea Tomsk,

A M S T A B I L I T :

Din Direcția Tomsk a MAI a parvenit cererea și dosarul deportatei Parușeva S.D., din care se constată, că Parușeva a făcut un demers privind întoarcerea ei din deportare, motivând prin faptul, că este de vîrstă înaintată - 63 de ani și, fiind inaptă de muncă, nu se poate întreține material.

Din materialele pe dosarul deportatei Parușeva S.D. se constată, că în gospodăria ei, pînă la reunirea Basarabiei cu Uniunea Sovietică, i.e. pînă în 1940, avea 100 ha de pămînt, pe care le dădea în arendă, circa 5 vaci, o pereche de boi, o pereche de cai, în gospodărie folosea munca de argat.

În baza acestor date Parușeva S.D., împreună cu fiul său Hristofor, anul nașterii 1921 a fost ridicată, iar apoi arestată și condamnată de Ședința specială pe lîngă NKGB al URSS la 5 ani de LCM. Pedepsa a ispășit-o în Ivdellag, de unde în 1945 a fost eliberată și a plecat în RSSM.

După ispășirea pedepsei, conform deciziei MAI al URSS nr. 753 din 08.12.1948 și hotărîrii MAI și Procurorului RSSM, ea a fost etapată la locul deportării, unde locuiește pînă în prezent.

Avînd în vedere că Parușeva S.D. este de vîrstă înaintată - 63 de ani, este inaptă de muncă, la locul deportării se caracterizează pozitiv, precum și faptul, că fiul Parușev Hristofor Fiodorovici cu care a fost deportată în anul 1947 a decedat,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Parușeva Sofia Dmitrievna cu permisiunea de a se întoarce pentru a fi întreținută de rudele sale - nepotul Parușev Mihail Antonovici, domiciliat în orașul Bolgrad, regiunea Odessa, fără retrocedarea averii confiscate.

Anchetatorul inspectoratului special
al MAI al RSSM
căpitanul
De acord:

(Bugaev)

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 96 - 97

H O T Ă R Î R E

7 mai 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul superior al Serviciului de anchetă al KGB pe lângă Sovietul miniștrilor al RSSM - căpitanul Karpunin, examinând dosarul nr. 6511 privind deportarea lui Bobeicu Vasilii Pavlovici, anul nașterii 1911, originar din satul Hîrtopul Mare, raionul Criuleni, RSSM, cetățean al URSS, moldovean, din culaci, cu antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Bobeicu V.P., locuind în satul Hîrtopul Mare, raionul Criuleni, RSSM, era culac. În gospodăria sa avea 6,5 ha de pământ, 1,5 ha de vie, 0,5 ha de pășuni, 2 cai, o vacă, un porc, circa 12 capete de oi, inventar agricol și în permanență exploata munca argașilor. Pe lângă aceasta, pînă în 1949 se ocupa cu specula.

Prin decizia Comitetului executiv al Sovietului raional al deputaților Criuleni din august 1949, gospodăria lui a fost atribuită la cele culăcești.

În ianuarie 1949 Bobeico a fost condamnat la 5 ani de detenție pentru huliganism.

În iulie 1949, în timpul operațiunii de evacuare din RSSM a elementelor culăcești, Bobeicu V.P. se afla în detenție și în legătură cu aceasta, conform deciziei Sovietului miniștrilor al RSSM din 23 iunie 1949 cu nr. 509ss, au fost deportați doar membrii familiei lui: soția - Bobeicu Maria Condratievna, anul nașterii 1910 și mama - Bobeicu Domnica Gheorghievna, anul nașterii 1890, care în prezent se găsesc în raionul Samara, regiunea Tiumeni.

În prezent, Bobeicu V.P. este eliberat din detenție și locuiește în orașul Chișinău.

Avînd în vedere, că conform Decretului Prezidiumului Sovietului suprem al URSS din 11 martie 1952, Bobeicu V.P. urmează a fi îndreptat spre locul deportării familiei sale,

A M H O T Ă R Î T :

Bobeicu Vasilii Pavlovici, domiciliat în orașul Chișinău pe adresa: Poșta Veche, strada Criuleni, casa 7, să fie arestat și etapat la familia sa în raionul Samara, regiunea Tiumeni.

Anchetatorul superior
al Serviciului de anchetă al KGB
căpitanul

(Karpunin)

De acord:
Șeful secției Serviciului de anchetă
al KGB pe lângă SM al RSSM căpitanul

(Gurkin)

Șeful Serviciului de anchetă
al KGB pe lângă SM al RSSM coloneiului

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 98 - 99

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
11 august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
12 august 1954

Î N C H E I E R E

11 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Poleacov, examinând cererea deportatei Lupu Alexandra Feodosievna, anul nașterii 1886 și duplicatul dosarului nr. 4195 referitor la deportarea acesteia,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949, din satul Bleșteni, raionul Edineț, RSSM, a fost deportată în regiunea Kurgan Lupu Alexandra Feodosievna, anul nașterii 1886, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Motiv pentru deportare a servit informația, precum că soțul ei - Lupu Ivan Loghinovici, locuind pe teritoriul Moldovei temporar ocupat, lucra delegat al primăriei, ținea legături cu șeful postului jandarmeriei române și îi denunța pe activiștii sovietici.

Lupu I.L. în luna mai 1946 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD la 10 ani de detenție.

În cererea sa, adresată comendaturii SRM Ceastooziorsk a MAI, Lupu A.F. roagă să i se dea un ajutor material, deoarece este de vîrstă înaintată, este bolnavă de mai mult de 9 luni, din cauza bătrîneții nu lucrează, iar rude apropiate, care ar putea s-o ajute, în deportare nu are.

În cererile sale, adresate la MAI al URSS, nepotul lui Lupu A.F. - Bulmaga Vladimir Ivanovici, anul nașterii 1912, domiciliat în satul Bleșteni, raionul Edineț, RSSM, roagă anularea restricțiilor de deportare pentru mătușa lui - Lupu Alexandra Feodosievna, motivînd prin faptul, că se află în deportare singură, este de vîrstă înaintată, nu se poate asigura material, iar rude apropiate, care ar putea s-o ajute, în deportare nu are.

Bulmaga Vladimir Ivanovici și-a asumat obligațiunea de a-și întreține mătușa - Lupu Alexandra Feodosievna.

Avînd în vedere, că Lupu A.F. se află în deportare singură, este de vîrstă înaintată, nu se poate asigura material, iar rude apropiate, care ar putea s-o ajute, în deportare nu are, iar nepotul - Bulmaga Vladimir Ivanovici și-a asumat obligațiunea de a o întreține,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Lupu Alexandra Feodosievna, anul nașterii 1886, cu permisiunea de se stabili cu traiul în satul Bleșteni, raionul Edineț, RSSM, la nepotul Bulmaga Vladimir Ivanovici.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Poleacov)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful adjunct al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ronis)

F.3085, inv.1, d.785, f. 100 - 101

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
11 august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
12 august 1954

Î N C H E I E R E

11 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secției 3 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Cerepanov, examinând cererea deportatului Cogîlniceanu Pavel Vasilevici, care roagă eliberarea sa din deportare, fiind deportat neîntemeiat, și materialele dosarului nr. 454 referitor la deportarea acestuia cu materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

Cogîlniceanu Pavel Vasilevici, anul nașterii 1912, și soția lui Cogîlniceanu - Vieju Zinaida Ivanovna, anul nașterii 1935, la 1 februarie 1950, au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS (procesul-verbal nr.4-a) la deportare în regiunea Tiumeni, ca familie a unui colaboraționist.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că Cogîlniceanu P.V., locuind pe teritoriul Moldovei temporar ocupat, fiind ostil puterii sovietice, desfășura activitate de trădător. Personal a participat la arestarea cetățenilor sovietici evrei, care ulterior au fost împușcați.

Munteanu Fedosii Semionovici, interogat în anul 1944, a declarat, că la escortarea cetățenilor de naționalitate evreiască arestați participa și Cogîlniceanu P.V.. Vaușer Ana Mihailovna a declarat, că Cogîlniceanu P.V. era străjer superior, îi trimitea pe subalterni și însuși participa la arestarea cetățenilor sovietici.

Fiind reinterogată în anul 1954, Vaușer A.M. a renunțat la depozițiile anterioare, indicînd, că nu cunoaște nimic despre arestarea și escortarea cetățenilor sovietici de naționalitate evreiască de către Cogîlniceanu P.V..

Cetățenele Alexandrova Marfa Mihailovna și Belicenco Vera Ivanovna (în anul 1941 au fost arestate de Munteanu F.S.), fiind interogate, nu au depus careva mărturii privind activitatea de trădător a lui Cogîlniceanu P.V..

Din materialele controlului suplimentar se constată, că Cogîlniceanu P.V. în anul 1941 locuia în satul Bravicea, RSSM, din 1934 pînă în 1936 a făcut serviciul militar în armata română, din 1942 de asemenea a făcut serviciul militar în armata română, a fost luat prizonier de armata sovietică, s-a întors acasă în 1947.

Reieșind din cele expuse și avînd în vedere, că activitatea de trădător a lui Cogîlniceanu P.V. în urma controlului suplimentar nu s-a confirmat,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Cogîlniceanu Pavel Vasilevici și soția lui Cogîlniceanu - Vieju Zinaida Ivanovna.

Inspectorul superior al secției 3
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Cerepanov)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
13 august 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 august 1954

Î N C H E I E R E

12 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al Secției penitenciare a MAI al RSSM - maiorul Kazutova, examinând dosarul nr. 8803 privin deportarea membrului familiei unui colaboraționist - Boldișor Anastasia Ivanovna, anul nașterii 1894, și cererea nr. 3386 a fiului ei - Boldișor Vasilii Semionovici, colhoznic, domiciliat în raionul Orhei, RSSM, adresată la Prezidiul Sovietului Suprem al RSSM, cu rugămintea de a i se permite mamei sale să se întoarcă la locul anterior de trai,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, ca membru al familiei unui colaboraționist, Boldișor Anastasia Ivanovna, anul nașterii 1894, a fost deportată din raionul Orhei, RSSM, în regiunea Irkutsk.

Soțul ei - Boldișor Semion Fiodorovici, anul nașterii 1892, în anul 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM la 10 ani de detenție.

Boldișor Anastasia Ivanovna, anul nașterii 1894, la 24.12.1949 a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Însă, avînd în vedere, că Boldișor A.I. din luna martie 1950 se găsește la întreținerea statului în casa pentru invalizi, fiind bolnavă și inaptă de muncă, precum și faptul, că fiul ei Boldișor Vasilii, domiciliat în raionul Orhei, RSSM, este de acord s-o ia pe mama sa la întreținere fără retrocedarea averii confiscate,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria supremă a URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Boldișor Anastasia Ivanovna, anul nașterii 1894, ca fiind inaptă de muncă în legătură cu vîrsta...

F.3085, inv.1, d.785, f. 104

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
16 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
DE CLASA III

(KAZANIR)
16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E

15 octombrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 MAI al RSSM - maiorul Cerneavskii, examinând dosarul nr. 6994 privin deportarea lui Doinicenco Maria Vasilievna, anul nașterii 1890, originară din RSSM, ucraineancă, cetățeană a URSS, domiciliată în raionul Lebiajevsk, regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

Deportată Doinicenco s-a adresat cu un demers privind eliberarea ei din deportare pentru a fi întreținută de ruda Mervenețcaia Agafia Vasilievna, fiind bătrână și inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că Doinicenco M.V. a fost deportată din RSSM în anul 1949 conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 30 noiembrie 1949, ca membru al familiei colaboraționistului Doinicenco Dementii Ivanovici, anul nașterii 1890, care, locuind pe teritoriul Moldovei temporar ocupat de armatele româno-germane, din august 1941 și până în martie 1944 a lucrat ca primar. Executa ordinele și dispozițiile ocupanților, activ susținea regimul fascist instaurat. Mobiliza cetățenii sovietici la muncile gospodărești, sechestra de la populație pâinea și vitele.

Pentru infracțiunile săvârșite Doinicenco D.I. la 21 aprilie 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM la 10 ani de LCM.

Conform informației Direcției Kurgan a MAI nr. D-29 din 19 mai 1954, în prezent Doinicenco M.V. locuiește la locul deportării singură, din cauza vârstei înaintate și sănătății precare nu poate lucra ...

F.3085, inv.1, d.785, f. 162

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
19 august 1954

(KAZANIR)
21 august 1954

Î N C H E I E R E

18 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul Secției penitenciare a MAI al RSSM - locotenentul major Svinarenko, examinând cererile (nr. M-29 din 12.01.1954, nr. 3101 din 24.03.1954, nr. 4645 din 17.04.1954) și materialele dosarului nr. 8851 privin deportarea lui:

Morozan Iacov Fiodorovici, anul nașterii 1881, originar din satul Mana, raionul Orhei, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte,

soției acestuia - Moroza Domnica Ivanovna, anul nașterii 1881, originară din satul Mana, raionul Orhei, RSSM, moldoveană, cetățeană a URSS, fără de partid, puțin știutoare de carte, ambii aflându-se în casa pentru invalizi din Serghinsk, raionul Taișet, regiunea Irkutsk,

A M S T A B I L I T :

Morozan Iacov Fiodorovici și soția lui Moroza Domnica Ivanovna au fost deportați în anul 1949 conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS (extras din procesul-verbal nr. 65-a din 30.11.1949) ca familie a unui colaboraționist.

În cerere Moroza I.F. menționează că el și soția sa sunt bătrâni și inapți de muncă, roagă anularea deportării pentru el și soție, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM. Cereri cu asemenea conținut au fost înaintate la Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS și de la rudele lui, domiciliat în satul Mana, raionul Orhei, RSSM, în care acestea se obligă să-i întrețină pe Moroza I.F. și Moroza D.I.

SR Taișet a MAI (nr.8/1104 din 03.04.1954) a confirmat, că Moroza I.F. și soția lui Moroza D.I. sunt invalizi de grupa II și sunt întreținuți în casa pentru invalizi din Serghinsk, raionul Taișet, regiunea Irkutsk, iar materiale compromițătoare asupra lor nu s-au depistat.

Având în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Moroza Iacov Fiodorovici și soția lui Moroza Domnica Ivanovna cu permisiunea de a se întoarce în RSSM pentru a fi întreținuți de sora Savițaia E.F. și fratele Moroza T.F., domiciliat în satul Mana, raionul Orhei, RSSM.

Inspectorul Secției penitenciare
a MAI al RSSM
locotenentul major

(Svinarenko)

De acord:

Șeful Secției penitenciare
al MAI al RSSM
colonelul

(Mamonov)

F.3085, inv.1, d.785, f. 105 - 106

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
28 august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
31 august 1954

Î N C H E I E R E

27 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Peeinikov, examinând cererea lui Gușan Maria Ivanovna cu rugămintea de a i se permite întoarcerea în raionul Baimaclia, satul Cîrpești,

A M S T A B I L I T :

Gușan Maria Ivanovna, anul nașterii 1888, în iunie 1941 împreună cu soțul Gușan Fiodor Constantinovici au fost deportați din raionul Baimaclia în raioanele îndepărtate ale Uniunii Sovietice pentru faptul, că soțul ei pe timpul puterii române pe teritoriul Basarabiei exploata munca argașilor, era membru activ al partidului țărănist și era membru al comitetului județean al partidului țărănist. La moment Gușan F.C. este decedat, iar Gușan M.I. este de vîrstă înaintată, invalid de grupa II, nu este aptă de muncă, alte rude la locul domicilierei nu are și nu se poate asigura singur. În raionul Baimaclia, satul Cîrpești, locuiește fiica ei Gușan (Șocotu) Evghenia Fiodorovna, care dorește să-și ia mama la întreținere.

Reieșind din cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Gușan Maria Ivanovna cu permisiunea de a pleca în RSSM la fiica sa Gușan (Șocotu) Evghenia Fiodorovna, domiciliată în satul Cîrpești, raionul Baimaclia, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major
De acord:

(Peeinikov)

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 107 - 108

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)

30 august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZLIKOV)

31 august 1954

Î N C H E I E R E

30 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelnikov, examinând dosarul privind deportarea familiei lui Castraveț Alexei Andreevici, anul nașterii 1910, originar din satul Țîpala, raionul Chișinău, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, la 9 ianuarie 1946 condamnat de Tribunalul militar pe art. 54-1a al CP al RSSU la 15 ani de muncă silnică (locul ispășirii pedepsei nu este cunoscut),

A M S T A B I L I T :

Capul familiei Castraveț, locuind pe teritoriul temporar ocupat, în anul 1941 l-a denunțat jandarmilor români pe Neagu Alexandr și pe soția acestuia Neagu Galina, în rezultat Neagu Alexandr fiind condamnat la 6 luni de detenție. Din aprilie 1942 pînă în mai 1943 era conducătorul organizației naționaliste antisovietice de tineret "Extra - școlar". Din iulie 1943 pînă în iulie 1944 a făcut serviciul militar în armata română, a participat la luptele împotriva armatei sovietice.

În februarie 1950 mama lui - Castraveț Olga Vasilievna, anul nașterii 1880, conform deciziei Sedinței speciale pe lângă MSS al URSS, ca membru al familiei unui colaboraționist, a fost deportată în regiunea Tiumeni sub supravegherea organelor MAI.

De la Castraveț Olga Vasilievna a parvenit o cerere, în care ea roagă să fie eliberată din deportare, motivînd prin faptul, că este de vîrstă înaintată, are sănătatea precară și nu este aptă de muncă.

Cele relatate se confirmă prin certificatul de la locul deportării.

La dosar se anexează obligațiunea fiului - Castraveț Zaharia Andreevici (participant al Războiului pentru Apărarea Patriei), care se angajează să-și întrețină mama.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Castraveț Olga Vasilievna, anul nașterii 1880, cu permisiunea de a se întoarce la întreținerea fiului său - Castraveț Zaharia Andreevici, domiciliat în satul Țîpala, raionul Chișinău, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Pcelnikov)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 109 - 110

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

august 1954

31 august 1954

Î N C H E I E R E

30 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pceľnikov, examinînd dosarul personal al deportatei Neaga Lidia Alexandrovna și cererea ei cu rugămintea de a fi eliberată din deportare,

A M S T A B I L I T :

Neaga L.A. în anul 1941 a fost deportată pentru faptul, că soțul ei Neaga Alexandr Alexandrovici, anul nașterii 1890, pînă în anul 1941 a fost mare culac, avea 116 ha de pămînt, 5 ha de vie, vite cornute mari, inventar agricol, exploata munca argașilor. În anul 1941 Neaga A.A. a fost arestat și condamnat (locul ispășirii pedepsei nu se cunoaște).

Au fost de asemenea deportați fiii lui Neaga A.A. - Serghei Alexandrovici, anul nașterii 1920 și Vladimir Alexandrovici, anul nașterii 1936.

În urma controlului efectuat la locul de baștină a lui Neaga Lidia Alexandrovna (satul Bacioi, raionul Chișinău), s-a stabilit, că ea provine din țărani mijlocași, lucra la moșierul Neaga Alexandr Alexandrovici în calitate de servitoare pînă în anul 1938. Din 1938 a început să trăiască în concubinaj cu moșierul, iar în 1941 a fost deportată.

Aceste fapte se confirmă prin certificatul sovietului sătesc și depozițiile martorilor Ghinda I.M., Dogar G.C.

În prezent Neaga Lidia Alexandrovna locuiește în orașul Kzîl-Orda. Este căsătorită cu Ahmedov Abdula, anul nașterii 1914, care nu este la evidență ca deportat, lucrează contabil la fabrica de încălțăminte, are cu el trei copii minori, materialul este îndestulată, are propriul apartament.

Se cunosc fapte ale unor neînțelegeri între Neaga și soțul ei, ce ar putea duce la divorț. Cauza acestor neînțelegeri este faptul, că soțul dorește să plece în orașul Tașkent la rude, iar ea, ca deportată, nu poate pleca.

Soțul ei - Ahmedov Abdula și Neaga Lidia Alexandrovna au făcut un demers privind eliberarea din deportare, motivînd prin faptul, că Neaga L.A. provine din țărani mijlocași și la moșier era servitoare.

Avînd în vedere, că Neaga Lidia Alexandrovna a trăit cu moșierul Neaga în concubinaj un timp scurt, că provine din țărani mijlocași, de mic copil lucra servitoare la moșier, precum și faptul, că în prezent este juridic căsătorită cu Ahmedov Abdula, care este antrenat în lucrul obștesc, nu este la evidență, are trei copii,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Neaga Lidia Alexandrovna.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major
De acord:

(Pceľnikov)

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Gavrev)

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 111 - 112

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)

19 august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

31 august 1954

Î N C H E I E R E

18 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelnikov, examinând dosarul privind deportarea colaboraționistului condamnat Caraiman Chiril Mihailovici, anul nașterii 1878, condamnat în martie 1946 de Tribunalul militar al armatei NKVD pe art. 54-1 a" al CP al RSSU, și cererea soției lui,

A M S T A B I L I T :

Caraiman C.M. în martie 1946 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD pe art. 54-1 a" al CP al RSSU pentru colaboraționism la 15 ani de muncă silnică (locul ispășirii pedepsei nu se cunoaște).

Familia lui, în componența soției Caraiman Irina Nicolaevna, anul nașterii 1879 și fiicei Caraiman Liubovi Chirilovna, anul nașterii 1926, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS, în februarie 1950, ca membri ai familiei unui colaboraționist, au fost deportate în regiunea Habarovsk, sub supravegherea organelor MAI.

De la Caraiman Irina Nicolaevna a parvenit o cerere, în care ea roagă să fie eliberată din deportare, motivând prin faptul, că are sănătatea precară, nu este aptă de muncă, la locul deportării locuiește singură și nu se poate asigura material.

În urma controlului efectuat la locul deportării s-a constatat, că Caraiman I.N. într-adevăr locuiește singură, are sănătatea precară și din cauza bătrâneții nu este aptă de muncă, nu și poate asigura minimul necesar de trai. Fiica Caraiman Liubovi Chirilovna, anul nașterii 1926, care a fost deportată împreună cu mama, în anul 1951 a decedat.

La dosar se anexează angajamentul lui Caraiman Semion Chirilovici de a o întreține pe Caraiman I.N..

Având în vedere, că Caraiman I.N. este de vîrstă înaintată, are sănătatea precară și din cauza bătrâneții nu este aptă de muncă, precum și faptul, că la locul deportării locuiește singură și nu se poate asigura material,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Caraiman Irina Nicolaevna, anul nașterii 1879, cu permisiunea de a pleca în RSSM pentru a fi întreținută de Caraiman Semion Chirilovici, domiciliat în satul Bîrno, raionul Oenița, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Pcelnikov)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 113 - 114

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KAZANIR)
31 august 1954

Î N C H E I E R E

25 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul Inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând materialele dosarului nr. 1892 referitor la deportata Donțova Ana Petrovna, anul nașterii 1880, și cererea cet. Caunova Haritina Ivanovna, domiciliată în satul Cunicea, raionul Cotiujeni, RSSM,

A M S T A B I L I T :

La Sovietul Suprem al URSS s-a adresat cu o cerere cet. Caunova H.I., în care roagă să fie anulate restricțiile de deportare, cu întoarcerea la locul de trai anterior, pentru mama ei - Donțova Ana Petrovna, motivînd prin faptul, că este bătrîna și inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că soțul lui Donțova A.P. - Donțov Ivan Andreevici, anul nașterii 1881, în perioada ocupației româno-germane a satului Cunicea, raionul Cotiujeni, RSSM, a stabilit legături cu organele represive române și-i denunța pe activiștii sovietici, fapt pentru care în februarie 1948 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Soția lui Donțov - Donțova Ana Petrovna, conform deciziei Ședinței speciale pe lîngă MSS al URSS, la 6 iulie 1949 a fost deportată din Moldova în regiunea Kurgan, ca membru al familiei unui colaboraționist.

În urma controlului s-a stabilit, că Donțova A.P. la locul deportării locuiește singură, este de vîrstă înaintată - 73 de ani, nu este aptă de muncă, se caracterizează pozitiv, în RSSM are rude, care sunt de acord s-o întrețină.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Donțova Ana Petrovna, cu permisiunea de a se întoarce în satul Cunicea, raionul Cotiujeni, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica sa Caunova Haritina Ivanovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Anchetatorul Inspectoratului special
al MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:

Șeful secției 4 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.115 - 116

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
31 august 1954

Î N C H E I E R E

31 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul Inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând dosarul privind deportarea familiei colaboraționistului Lupu Anton Gheorghievici, anul nașterii 1873, originar din satul Pohoarne, raionul Cotiujeni, RSSM, condamnat la 8 august 1945 de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM, și cererea soției lui - Lupu Maria Ivanovna, anul nașterii 1880, domiciliată în raionul Almenevsk, regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

Lupu A.G., locuind pe teritoriul RSSM ocupat de armatele româno-germane, îi denunța pe activiștii sovietici. În iulie 1941 Lupu l-a denunțat jandarmilor români pe activistul sovietic Barbalat, care a fost arestat și condamnat, Lungu A.G. la judecată s-a prezentat ca martor acuzator.

În baza acestor date Lupu A.G. a fost condamnat, iar soția lui, în anul 1949, ca membru al familiei unui colaboraționist, a fost deportată după hotărârile RSSM.

În urma controlului la locul anterior de trai și locul deportării s-a stabilit, că Lupu M.I. în deportare locuiește singură, este de vîrstă înaintată - 74 de ani, nu este aptă de muncă, nefiind în stare să cîștige mijloacele necesare pentru existență.

Avînd în vedere imposibilitatea lui Lupu M.I. de a munci și faptul, că la locul deportării se caracterizează pozitiv, precum și faptul, că în RSSM are fii, care doresc s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Lupu Maria Ivanovna, cu permisiunea de a se întoarce în satul Pogorno, raionul Cotiujeni, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica sa Sarmaniuca Iustina Antonovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Anchetatorul Inspectoratului special
al MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 117 - 118

(prescurtat)

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)

10 septembrie 1954

“SANȚIONAT”

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KAZANIR)

septembrie 1954

Î N C H E I E R E

10 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cerneavskii, examinând dosarul nr. 1547 privind deportarea lui Andronache Maria Varnavovna, anul nașterii 1931, originară și fostă locuitoare a satului Chițcani, raionul Bender, RSSM, moldoveană, domiciliată în satul Alga, regiunea Aktiubinsk, și cererea acesteia,

A M S T A B I L I T :

Deportata Andronache M.V. a făcut demers privind eliberarea ei din deportare. Din cererea ei, remisă în adresa Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, se constată, că la locul deportării ea se află singură, pe când părinții ei, din vina cărora ea a fost deportată, după ispășirea pedepsei, locuiesc pe teritoriul Moldovei.

Din materialele dosarului se constată, că Andronache, în iunie 1941, ca fiică de culac și trădător, a fost deportată în regiunea Aktiubinsk, de unde în 1949 a evadat și după evadare locuia în RSSM.

La Ședința specială pe lângă MAI al URSS din 10 iunie 1949 (procesul-verbal nr. 28), pentru evadare din locul deportării, ea a fost condamnată la 3 ani de LCM, cu întoarcerea ulterioară la locul deportării.

Referitor la justețea deportării lui Andronache Maria în ianuarie 1954 s-a efectuat un control suplimentar, în urma căruia s-a stabilit, că tatăl ei - Andronache Varnav Nicolaevici, în anii treizeci, ilegal, a trecut frontiera din URSS în România și s-a stabilit cu traiul în satul Copanca, județul Bender, iar apoi în satul Chițcani din același județ, unde s-a aflat pînă la instaurarea puterii sovietice.

Locuind în satele Copanca și Chițcani, a primit de la autoritățile române 1,5 ha de livadă și vie.

Toate aceste date se confirmă prin depozițiile martorilor Curcan M.I., Juracovskii I.D., Urbanovici M.A., Ignatenco I.P., Țurcan P.N. și parțial de Andronache Varnav Nicolaevici, precum și documentele oficiale ale sovietelor satești Copanca și Chițcani, RSSM.

Din materialele pe dosar reiese, că Andronache Maria Varnavovna a fost deportată întemeiat.

Totodată, avînd în vedere, că părinții ei, care au săvîrșit în trecut infracțiunea împotriva puterii sovietice, locuiesc în RSSM și sunt antrenați în munca obștească, pe cînd ea la locul deportării se află singură, fără rude, se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Andronache Maria Varnavovna ...

F.3085, inv.1, d.785, f. 122 - 123

(prescurtat)

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
13 septembrie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
14 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

11 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov, examinând materialele privind deportarea lui Vacariuc Ivan Petrovici și membrilor familiei lui,

A M S T A B I L I T :

Vacariuc Ivan Petrovici, anul nașterii 1892, originar și fost locuitor al satului Ivancea, raionul Orhei, RSSM, ucrainean, cetățean al URSS, pînă la instaurarea puterii sovietice în Basarabia în gospodăria sa avea 15 ha de pămînt arabil, o pereche de boi, o vacă, folosea munca argașilor.

În anul 1941, în baza acestor date, Vacariuc, împreună cu soția Vacariuc Pelagheia Anisimovna, anul nașterii 1894, și fiii Vacariuc Piotr Ivanovici, anul nașterii 1924, și Vacariuc Ivan Ivanovici, anul nașterii 1927, a fost deportat peste hotarele RSSM în regiunea Tomsk, ca culac.

În anul 1942, la Ședința specială pe lîngă NKVD al URSS, Vacariuc Ivan Petrovici a fost condamnat la 5 ani de detenție, în anul 1946, odată cu ispășirea termenului pedepsei, a fost eliberat și s-a întors cu traiul în RSSM.

F.3085, inv.1, d.785, f.125

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
16 septembrie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
16 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

14 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov , examinând materialele privind deportarea lui Sîrbu Pulheria Antonovna și încheierea Direcției Tiumeni a MAI privind scoaterea acesteia de la evidență ca deportată,

A M S T A B I L I T :

Sîrbu Pulheria Antonovna, anul nașterii 1902, este soția lui Sîrbu Andronic Nichitovici, anul nașterii 1908, care în baza certificatului SR Orhei a NKGB al RSSM, în anul 1941, a fost deportat peste hotarele RSSM ca element social periculos și în anul 1942, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă NKVD al URSS, a fost condamnat la 10 ani de detenție.

Aflându-se în detenție, în anul 1947, Sîrbu a fost condamnat de Spețlagsud al MAI al URSS pe art. 16-116 alin. 2 al CP al RSSFR la 8 ani de LCM.

Odată cu deportarea lui Sîrbu, după hotarele RSSM în regiunea Tiumeni a fost deportată și soția lui - Sîrbu Pulheria Antonovna, în baza certificatului SR Orhei a NKGB al RSSM deja menționat, în care se indică: Componența familiei: soția, locuiește cu el”, ceea ce nu poate servi drept temei pentru reținerea ei în continuare în deportare.

În anul 1953, după ispășirea termenului de detenție, Sîrbu Andronic Nichitovici a sosit la locul deportării soției sale în regiunea Tiumeni, unde locuiește pînă în prezent, nu este luat la evidență ca deportat.

Avînd în vedere cele expuse, precum și lipsa datelor compromițătoare asupra lui Sîrbu Pulheria Antonovna pe perioada aflării ei la locul deportării,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS privind scoaterea lui Sîrbu Pulheria Antonovna de la evidență ca deportată.

Inspectorul superior
al MAI al RSSM
maiorul

(Krivenkov)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 127 - 128

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
16 septembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
16 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

14 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov , examinând materialele privind deportarea lui DascaI Maria Moiseevna și fiicei ei DascaI Maria Ioinovna și informația Direcției Tiumeni a MAI privind reținerea lor în deportare,

A M S T A B I L I T :

DascaI Maria Moiseevna, anul nașterii 1906, originară din satul Slobodca, raionul Orhei, RSSM, evreică, cetățeană a URSS, era soția lui DascaI Ioina Gdaliievici, anul nașterii 1904, care în baza certificatului SR Orhei a NKGB al RSSM, în anul 1941, a fost deportat peste hotarele RSSM ca mare antreprenor și comerciant și în anul 1942, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă NKVD al URSS, a fost condamnat la 5 ani de detenție, iar în anul 1943 a decedat la locul ispășirii pedepsei.

În baza certificatului SR Orhei a NKGB al RSSM, în anul 1941, după hotarele RSSM în regiunea Tiumeni a fost deportată și soția lui DascaI - DascaI Maria Moiseevna împreună cu fiicele DascaI Maria Ioinovna, anul nașterii 1928, și DascaI Riva Ioinovna, anul nașterii 1925, în certificat ele fiind menționate: Componența familiei: soția și 3 copii", ceea ce nu poate servi drept temei pentru reținerea lor în continuare în deportare.

Conform informației Direcției Tiumeni a MAI, DascaI Riva Ioinovna la indicația Secției P" a MAI al URSS a fost scoasă de la evidență ca deportată.

Avînd în vedere cele expuse, precum și faptul, că DascaI Maria Moiseevna și fiica ei DascaI Maria Ioinovna la locul deportării se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS privind scoaterea lui DascaI Maria Moiseevna și fiicei ei DascaI Maria Ioinovna de la evidență ca deportate.

Inspectorul superior
al MAI al RSSM
maiorul

(Krivenkov)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 129 - 130

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
16 septembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
16 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

10 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov , examinând dosarul de arhivă nr. 0103743 privind acuzarea lui Munteanu Xenofont Pavlovici în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 58-13 al CP al RSSM, dosarul de evidență nr. 385 referitor la deportata Munteanu Elena Vladimirovna și cererea acesteia privind anularea restricțiilor de deportare,

A M S T A B I L I T :

Munteanu Xenofont Pavlovici, anul nașterii 1897, originar din satul Furceni, raionul Orhei, RSSM, moldovean, din țărani, cetățean al URSS, în trecut ofițer al armatei țariste, pînă la instaurarea puterii sovietice în Basarabia a fost ajutorul comisarului poliției române, activ realiza politica statului burghez România.

În anul 1941, împreună cu soția Munteanu Elena Vladimirovna, anul nașterii 1911, a fost deportat după hotărârile RSSM, în anul 1942, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă NKVD al URSS, pentru luptă activă împotriva mișcării revoluționare a fost împușcat, iar soția lui a fost deportată în regiunea Tiumeni.

În anul 1943, aflîndu-se în deportare, Munteanu Elena Vladimirovna a fost condamnată pe art. 58 p. 10 alin. 2 al CP al RFSSR la 10 ani de detenție și 5 ani de interdicție de drepturi.

Munteanu provine din familie de muncitor, pînă la căsătorie era antrenată în munca obștească, cu Munteanu Xenofont Pavlovici a conviețuit numai circa nouă luni.

În deportare Munteanu se află singură, să lucreze fizic nu poate, deoarece este invalid de grupa II.

Avînd în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Munteanu Elena Vladimirovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Inspectorul superior
al MAI al RSSM
maiorul

(Krivenkov)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 131 - 132

(prescurtat)

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
17 septembrie 1954

“SANȚIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
17 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

16 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând materialele dosarului personal nr. 431 și dosarul nr. 2625 privind deportarea lui Lisnic Ilie Manuilovici, anul nașterii 1907, originar din satul Scăieni, raionul Tîrnovo, RSSM,

A M S T A B I L I T :

Lisnic Ilie Manuilovici pînă în anul 1940 era membru al partidului român liberal. În perioada ocupației româno-germane lucra ca adjunct al primarului, desfășura activitate colaboraționistă, scotea la muncă persoanele susținătoare a puterii sovietice. Pe lângă aceasta, din 1941 pînă în 1944 era conducătorul „Premilitarilor”, se ocupa de pregătirea premilitară a tinerilor.

Soția lui - Lisnic Ana Filipovna, anul nașterii 1921, și fiica - Emilia, anul nașterii 1940, pentru activitatea colaboraționistă a lui Lisnic I.M. în anul 1949, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS, au fost deportate în raionul Vikulovsk, regiunea Tiumeni.

Lisnic I.M. la momentul ridicării nu era acasă și materiale referitor la el pentru examinare la Ședința specială nu s-au perfectat.

După evacuarea familiei el a sosit la locul de îmbarcare și a plecat împreună cu ele în raionul Vikulovsk, unde a fost luat la evidență ca deportat.

În urma examinării suplimentare, activitatea colaboraționistă a lui Lisnic I.M. s-a confirmat, însă, avînd în vedere, că nu este oportun de a-l trage la răspundere penală pentru activitatea lui anterioară,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Lisnic Ilie Manuilovici, Lisnic Ana Filipovna și fiicei lor Lisnic Emilia Ilinicina.

F.3085, inv.1, d.785, f.134

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
24 septembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
28 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

23 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul Inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea și dosarul de evidență nr. 5577 referitor la Rotaru Ana Ivanovna, anul nașterii 1891, originară din satul Timceni, raionul Chișcăreni, RSSM, se află în casa pentru invalizi din Serghinsk, raionul Taișet, regiunea Irkutsk,

A M S T A B I L I T :

Conform deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 30.11.1949, fiul deportatei Rotaru A.I. - Ghergheliju Vasilii Semionovici, anul nașterii 1922, și însăși Rotaru A.I. urmau a fi deportați din RSSM ca familie a unui colaboraționist. Însă, la momentul ridicării în iulie 1949 Ghergheliju V.S. intenționat s-a ascuns și timp îndelungat s-a aflat în ilegalitate. Mama lui, solicitanta Rotaru a fost deportată în RASS Bureată, unde se află până în prezent. Soțul ei - Ghergheliju Semion Vasiliievici, anul nașterii 1889, originar din satul Glinjeni, raionul Chișcăreni, RSSM, era membru activ al sectei antisovietice ilegale a inochentiștilor, în casa lui se petreceau adunările sectanților și se adăpostea propovăduitoarea Culeac Domnica. În anul 1945 el a fost arestat de organele MSS pe art. 54-10. alin. 2 și art. 54-11 al CP al RSSU și condamnat la 10 ani. În urma controlului s-a stabilit, că fiica lui Rotaru A.I. - Rotaru Maria Semionovna, anul nașterii 1926, nu urma a fi deportată, deoarece împreună cu soțul său - Pînzaru Mihail Axentievici, anul nașterii 1927, locuia separat, a intrat în colhoz, unde lucrează până în prezent. Fiul care nu a fost deportat - Ghergheliju Vasilii Semionovici la moment locuiește în satul Ghiliceni, raionul Chișcăreni, RSSM, lucrează în colhoz.

În urma controlului suplimentar, de asemenea s-a constatat, că Ghergheliju S.M. și membrii familiei sale nu au făcut serviciul în armata sovietică, nu au făcut parte din detașamente de partizani, decorații guvernamentale și merite deosebite față de Statul Sovietic nu au.

De asemenea, în urma controlului la locul deportării s-a constatat, că Rotaru A.I. a fost deportată singură, se găsește în casa pentru invalizi, se caracterizează pozitiv.

Avînd în vedere că soțul, din vina căruia a fost deportată Rotaru A.I., în prezent se află în detenție, precum și faptul, că deportata Rotaru A.I. se găsește în casa pentru invalizi la întreținerea statului, iar în RSSM are rude, care doresc s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Rotaru Ana Ivanovna, cu permisiunea de a se întoarce în satul Ghiliceni, raionul Chișcăreni, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica sa Pînzaru - Rotari Maria Semionovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Anchetatorul Inspectoratului special
al MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 135 - 136

(prescurtat)

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
24 septembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
28 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

23 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelnikov, examinând dosarul nr. 5111 privind deportarea lui Șandru Vera Gheorghievna și cererea ei,

A M S T A B I L I T :

Șandru Vera Gheorghievna, în cererile sale în adresa Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, Președintelui Sovietului Miniștrilor al URSS și Ministrului afacerilor interne al RSSM roagă să fie întoarsă din deportare în Moldova, motivând prin faptul, că gospodăria ei niciodată nu a fost culăcească și ea a fost deportată neîntemeiat.

Din materialele pe dosar se constată, că din 1927 pînă în 1947 ea era căsătorită cu cetățeanul satului Mircești Șandru Vasili Ivanovici, care, locuind pe teritoriul temporar ocupat al RSSM, desfășura activitate de trădător.

Conform denunțului lui Șandru de către organele represive române au fost arestați activiștii sovietici Olati, Noflenco și alții.

În anul 1947 Șandru, ca trădător, a fost arestat de organele MSS al RSSM și condamnat, în prezent își ispășește pedeapsa.

În anul 1948 Șandru Vera Gheorghievna s-a căsătorit a doua oară cu cetățeanul satului Bogheni - Ștefîrță Vasili Spiridonovici, care a trecut cu traiul în casa lui Șandru V.G., și întrețineau o gospodărie comună de mijlocași. Legalitatea căsătoreia lui Șandru V.G. cu Ștefîrță V.S. se confirmă prin certificatul, eliberat de sovietul sătesc.

În iunie 1949 Șandru - Ștefîrță V.G. a fost deportată în regiunea Kurgan, ca fosta soție a trădătorului Șandru V.I.

Avînd în vedere, că Șandru - Ștefîrță V.G. în anul 1948 era căsătorită cu Ștefîrță V.S., care nu urma a fi deportat ...

F.3085, inv.1, d.785, f.137

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
24 septembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
28 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

23 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Oleinik, examinând dosarul nr. 9717 privind deportarea și cererea deportatului Minciună Fiodor Dmitrievici, anul nașterii 1888, originar din satul Bogzești, raionul Telenеști, RSSM, domiciliat în raionul Horinsk, RASS Bureată,

A M S T A B I L I T :

Minciună F.D., în trecut, pe timpul puterii române, pînă în anul 1940, era membru activ al partidului burghez naționalist liberal, de două ori a fost ales primar al satului din partea acestui partid. Fiind primar al satului, Minciună avea o atitudine inumană față de populație, îi bătea pe țărani. Printre oameni își exprima nemulțămirea față de puterea sovietică, fapt pentru care în iunie 1941, împreună cu soția Minciună Vasilisa Constantinovna, anul nașterii 1902, au fost deportați, iar în iunie 1942 Minciună F.D. a fost condamnat de Ședința specială pe lîngă NKVD al URSS la 5 ani de surghiun.

În anul 1946 Minciună F.D. și soția lui Minciună V.C. s-au întors din deportare și locuiau în satul Bogzești, raionul Telenеști, RSSM.

În anul 1949, în luna iunie, Minciună F.D. și soția lui Minciună V.C. au fost evacuați din raionul Telenеști, RSSM, iar la 2 noiembrie 1942 (conform originalului) au fost condamnați de Ședința specială pe lîngă MSS al URSS la deportare în RSSA Bureată, ca familie a unui membru al organizației naționaliste.

În octombrie 1953 Minciună F.D. s-a adresat cu o cerere la Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS cu rugămintea de fi eliberat împreună cu soția din deportare, deoarece sunt bătrîni și inapți de muncă.

În urma controlului cererii prin secția P" a MAI al RASS Bureată s-a stabilit, că Minciună F.D. la locul deportării locuiește împreună cu soția, ambii sunt bătrîni, din această cauză nu sunt apți de muncă. Rude ce ar putea să-i întrețină în deportare nu au.

În satul Bogzești, raionul Telenеști, RSSM, Minciună F.D. are rude - Minciună Prascovia Dmitrievna, care este de acord să-i întrețină pe Minciună F.D. și Minciună V.C.

În baza celor expuse, Minciună F.D. ca fost membru al unei organizații naționaliste a fost deportat corect, dar avînd în vedere, că locuind în deportare Minciună F.D. era antrenat în munca social - utilă, regimul deportaților nu a încălcat, de materiale compromițătoare asupra lui și soției lui secția P" a MAI al RASS Bureată nu dispune, ambii sunt bătrîni, inapți de muncă,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Minciună Fiodor Dmitrievici și Minciună Vasilisa Constantinovna, cu permisiunea de a se întoarce în raionul Telenеști, RSSM, pentru a fi întreținuți de sora Minciună Prascovia Dmitrievna, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Oleinik)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 139 - 140

(prescurtat)

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
25 septembrie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
28 septembrie 1954

Î N C H E I E R E

24 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul Inspectoratului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea și dosarul nr. 2720 și nr. 0467060 referitor la Ciobanu Nicolai Nichitovici, anul nașterii 1921, originar din satul Petești, raionul Florești, RSSM, mama lui - Ciobanu Zinovia Fiodorovna, anul nașterii 1899, domiciliată în regiunea Amur,

A M S T A B I L I T :

La MAI al RSSM s-a adresat cu cerere deportată Ciobanu Z.F., în care roagă să i se anuleze deportarea.

Din materialele pe dosar se constată, că fiul, din vina căruia ea a fost deportată, Ciobanu N.N. în anul 1940 în momentul reunirii Basarabiei cu Uniunea Sovietică făcea serviciul militar în poliția română. În perioada ocupației, anii 1941 - 1944, lucra ca adjunct al șefului postului de jandarmi, îi escorta pe cetățenii sovietici arestați.

În baza acestor date Ciobanu N.N. la 14.11.1945 a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 5-33 al CP al RSSU la 5 ani de LCM, iar mama lui - Ciobanu Z.F., surorile Maria, anul nașterii 1928, și Daria, anul nașterii 1935, au fost deportate după hotărârile RSSM.

În urma controlului și în baza materialelor dosarului nr. 0467060 s-a stabilit, că mama condamnatului Ciobanu N.N. - Ciobanu Z.F., la 15.06.1945, în procesul anchetei l-a denunțat pe fiul său Ciobanu N.N., ca fiind colaboraționist.

Astfel, Ciobanu Z.F. a acordat ajutor organelor de anchetă la demascarea fiului său, deci pedeapsa pe care o ispășește este nemeritată.

Având în vedere acest fapt, precum și ceea, că Ciobanu Z.F. este de vîrstă înaintată - 65 ani, se caracterizează pozitiv, fiul din vina căruia a fost deportată și-a ispășit pedeapsa și nu se știe unde se află,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Ciobanu Zinovia Fiodorovna și fiicele ei Ciobanu Maria Nichitovna și Ciobanu Daria Nichitovna ...

F.3085, inv.1, d.785, f. 141

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT - COLONELUL
(BALAN)
1 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
5 octombrie 1954

Î N C H E I E R E

30 septembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelnikov, examinând dosarul nr. 4653 privind deportarea fostului colaborator al jandarmeriei române Serghievici Grigorii Vasilevici, anul nașterii 1909, originar din satul Cașcauți, raionul Cișcăreni, RSSM, condamnat în mai 1945 de Ședința specială pe lângă fostul NKVD al URSS la 5 ani de LCM, ca element social periculos, și materialele controlului referitor la el și mama sa,

A M S T A B I L I T :

Serghievici G.V. pînă în anul 1942 a locuit pe teritoriul României și în decursul a opt ani a lucrat șofer la Direcția de jandarmi a orașului Bacău.

Din 1942 pînă în 1944 a locuit pe teritoriul temporar ocupat în orașul Bălți, unde lucra șofer personal al șefului siguranței județului Bălți.

În anul 1944 Serghievici G.V. împreună cu armatele româno-germane în retragere a fugit în România, de unde a fost repatriat în 1944.

În septembrie 1944 a fost arestat de organele NKVD și tras la răspundere, prin decizia Ședinței speciale pe lângă fostul NKVD al URSS a fost condamnat pe art. 5-33 al CP al RSSU la 5 ani de LCM. Termenul pedepsei l-a ispășit și în anul 1947 s-a întors în patrie, la locul său de trai în orașul Bălți, RSSM.

În noiembrie 1949, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă fostul Ministru al securității de stat al URSS, Serghievici Grigorii Vasilevici, anul nașterii 1909, împreună cu mama sa Serghievici Profira Ivanovna, anul nașterii 1887, ca familie a unui colaboraționist, au fost deportați în regiunea Irkutsk, sub supravegherea organelor MAI.

Pe numele Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS de la nepotul lui Serghievici Profira Ivanovna - Malcoci Ivan Gheorghievici a parvenit o cerere, în care roagă eliberarea matusii sale - Serghievici Profira Ivanovna din deportare, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la întreținerea sa, motivînd prin faptul, că este de vîrstă înaintată, are sănătatea precară și nu este aptă de muncă. Pe lângă aceasta, el menționează, că în deportare Serghievici P.I. locuiește singură, deoarece fiul ei - Serghievici Grigorii Vasilevici s-a însurat, locuiește separat și deja cîțiva ani nu-și ajută mama.

Aceste fapte se confirmă prin materialele controlului efectuat la locul deportării.

În același timp, pe numele Ministrului Afacerilor Interne al URSS, tovarășul Kruglov, și deputatului Sovietului Suprem al URSS, tovarășul Mordoveț, a parvenit o cerere de la colonelul în retragere Serghievici Ivan Fiodorovici, domiciliat în orașul Moscova, str. Kacialov 16, ap. 106, în care de asemenea roagă eliberarea soției fratelui său - Serghievici Profira Ivanovna, motivînd prin faptul, că ea a fost deportată neîntemeiat, este bătrîna, și să i se permită întoarcerea în RSSM.

În urma controlului s-a depistat, că pe timpul ocupației Serghievici P.I. locuia în orașul Bălți, avea magazin și se ocupa cu comerțul.

Din materialele pe dosar se constată, că Serghievici Profira Ivanovna și fiul ei Serghievici Grigorii Vasilevici, conform deciziei Ședinței speciale pe lângă fostul Ministru al securității de stat al URSS, în noiembrie 1949, ca familie a unui colaboraționist, a fost deportată în regiunea Irkutsk, raionul Ziminsk corect, ceea ce se confirmă prin materialele pe dosar.

Totodată, avînd în vedere, că Serghievici Grigorii Vasilevici, anul nașterii 1909, în anul 1944 pentru activitatea sa colaboraționistă a fost condamnat la 5 ani de LCM și a ispășit pedeapsa, iar Serghievici Profira Ivanovna, anul nașterii 1887, este de vîrstă înaintată, are sănătatea precară și nu este aptă de muncă, precum și faptul că la locul deportării locuiește singură, iar în Moldova, în satul Coșcodeni, raionul Chișcăreni, locuiește nepotul ei Malcoci Ivan Gheorghievici, care se obligă s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Serghievici Grigorii Vasilievici, anul nașterii 1909, și Serghievici Profira Ivanovna, anul nașterii 1887, fără retrocedarea averii confiscate. A permite lui Serghievici Profira Ivanovna să se reîntoarcă cu traiul în RSSM la nepotul său Malcoci Ivan Gheorghievici, domiciliat în satul Coșcodeni, raionul Chișcăreni, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Peeinikov)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 142 - 144

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
16 decembrie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZLKOV)
24 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

16 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Curca Gheorghii Afanasievici, anul nașterii 1904, originar din satul Sculeni, raionul Sculeni, RSSM, care roagă eliberarea din deportare și materialele dosarelor de arhivă nr. 0206367 și nr. II-303053 referitor la condamnarea sa,

A M S T A B I L I T :

Curca G.A. în trecut a fost membru al partidului liberal, făcea agitație în rîndurile populației în favoarea acestui partid.

Din 1938 a fost membru activ al partidului “Frontul renașterii naționale”, ca membru al partidului FRN, în fiecare duminică aduna populația matură din sat și îi învăța arta militară.

Pentru infracțiunea menționată, la 3 octombrie 1942, Curca G.A. a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 58-4 al CP al RSSFR la 5 ani de LCM.

Membrii familiei sale - soția Curca Alexandra Pavlovna, anul nașterii 1909, fiii - Valentin, anul nașterii 1928 și Mihail, anul nașterii 1933, au fost deportați în regiunea Altai.

În anul 1945 Curca G.A. a fost eliberat înainte de termen și a sosit la familie în orașul Biisk.

În august 1949 Curca G.A. a fost arestat a doua oară și condamnat de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS pe art. 58-4 al CP al RFSSR la deportare în regiunea Novosibirsk.

La 20 septembrie 1954, în baza încheierii Procuraturii și Direcției Novosibirsk a MAI, Curca G.A. a fost eliberat din deportare fiind reabilitat, deoarece asupra lui s-a extins acțiunea ordinului MAI și Procuraturii URSS nr. 127s/0391/073 din 16.07.1954....

F.3085, inv.1, d.785, f.189

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
13 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
24 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

11 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Andrusova Nadejda Efimovna, materialele dosarului nr. 4661 și materialele dosarului de arhivă nr. 17380 ,

A M S T A B I L I T :

Andrusova N.E. roagă eliberarea sa și a familiei sale din deportare, motivînd prin faptul că nu a desfășurat activitate colaboraționistă pe timpul ocupației româno-germane.

Din materialele pe dosar se constată, că Timofti V.F., soția lui - Andrusova Nadejda Efimovna, anul nașterii 1907, și fiica lor nenatală - Osadcenco Liubovi Petrovna, anul nașterii 1930, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din orașul Bălți, RSSM, iar la 1 aprilie 1950 au fost condamnați de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca familie a unui colaboraționist.(p.d. 17)

Temei pentru deportare au servit datele agenților și depozițiile martorilor Țentilo Piotr Nicolaievici și Stațenco Ivan Mihailovici, care demonstrează, că Timofti V.F., în perioada ocupației româno-germane a RSSM, în septembrie 1942 l-a denunțat siguranței române din orașul Bălți pe fostul conductor șef al stației Bălți - Stațenco Ivan Mihailovici, precum că în timpul puterii sovietice era activist sovietic, participa la ridicarea culacilor, în rezultat acesta fiind condamnat la 12 ani de detenție (p.d. 5, 7, 8).

În urma examinării dosarului de arhivă s-a constatat, că referitor la Timofti V.F. la 20 martie 1945 a fost intentat un dosar penal (colectiv) în baza aceluiași materiale, care ulterior au servit temei pentru deportarea sa.

În procesul anchetei, în urma interogării unor noi martori, s-a stabilit, că Timofti V.F. nu l-a denunțat pe Stațenco I.M. și nu a participat ca martor la judecata Tribunalului militar. Stațenco I.M. a fost judecat de autoritățile române pentru furtul unor lucruri din vagonul comisarului român în anul 1940 în timpul repatrierii lui din Basarabia în România (p.d. 77, 81, 83, 84, 19, 34).

La confruntare Stațenco a recunoscut că a falsificat totul, că l-a înduplecat pe Țentilo P.N. să depună în organele MAI depoziții false împotriva lui Timofti V.F. (p.d. 87).

În legătură cu faptul, că vina lui Timofti V.F. nu a fost demonstrată, cazul a fost sistat (p.d. 91).

Conform celor expuse, motive pentru deportarea lui Timofti V.F. și a familiei lui nu au fost, de aceea -

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Timofti Vasilii Fiodorovici, Andrusova Nadejda Efimovna și Osadcenco Liubovi Petrovna, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la locul de trai anterior.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.190

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
9 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
24 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

8 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Kozmulici Pelagheia Alestrovna, anul nașterii 1928, care roagă eliberarea sa din deportare și materialele dosarului nr. 438 privind deportarea familiei colaboraționistului Borbus Semion Ivanovici, anul nașterii 1913,

A M S T A B I L I T :

Kozmulici Pelagheia Alestrovna a fost evacuată la 6 iulie 1949 din satul Negrești, raionul Strașeni, RSSM, și la 1 februarie 1950 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Împreună cu Borbus S.I. au fost deportați și soția - Borbus Alexandra Ivanovna, anul nașterii 1905, și fiul nenatal - Borbus Ivan Alestrovici, anul nașterii 1934.

În urma anchetei suplimentare s-a stabilit, că Kozmulici P.A., împreună cu fratele - Borbus M.A. locuiau în familia lui Borbus Semion Ivanovici din anul 1946. Tatăl lor - Kozmulici Alexandr (Alestr) Constantinovici în anul 1940 a fost condamnat pentru huliganism, unde se află în prezent nu s-a stabilit. În anul 1942 Borbus Alexandra Ivanovna s-a căsătorit cu Borbus Semion Ivanovici și locuia cu el în ocolul silvic, iar copiii ei Pelagheia și Ivan locuiau la bunelul - Gîrneș Ivan, după decedarea căruia în anul 1946 au trecut la mama.

Avînd în vedere, că Kozmulici Pelagheia Alestrovna și Borbus Ivan Alestrovici la Borbus S.I. au locuit un timp scurt și nu au avut nici o referire la activitatea acestuia în perioada ocupației româno-germane,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Kozmulici Pelagheia Alestrovna și Borbus Ivan Alestrovici. Referitor la Borbus Semion Ivanovici și Borbus Alexandra Ivanovna decizia luată anterior nu se modifică.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.191

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
31 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
31 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

30 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea și materialele dosarului nr. 2635 privind deportarea lui Nagornaia Valentina Andreevna, anul nașterii 1915, originară din satul Cernoleuca, raionul Otaci, RSSM, domiciliată în prezent în satul Merki, raionul Merkinsk, regiunea Djambul, RSS Kazahstan,

A M S T A B I L I T :

Nagornaia V.A. roagă să fie eliberată din deportare, motivând prin faptul, că soțul ei , din vina căruia a fost deportată, a fost scos de la evidență la comendatura MAI.

Din materialele pe dosar se constată, că Nagornaia V.A. a fost evacuată la 6 iulie 1949 din satul Tîrnova, același raion, RSSM, și la 19 noiembrie 1949 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca membru al familiei unui membru al organizației naționaliste.

Soțul ei - Nagornîi Nicolai Chirilovici, anul nașterii 1899, din anul 1919 pînă în anul 1923 participa activ în lupta împotriva Armatei roșii fiind în banda lui Petliura în Ucraina.

După distrugerea bandei în anul 1920, împreună cu rămășițele ei a fugit în Polonia. În anul 1923, după desființarea bandei, a refuzat să se întoarcă în Uniunea Sovietică și a plecat în România.

Locuind în Basarabia în satul Tîrnova, în anul 1938 a intrat în partidul burghez - naționalist "Frontul renașterii naționale" și pînă în anul 1940 era membru activ al acestuia.

Pentru infracțiunea comisă Nagornîi N.C. la 13 iulie 1941 a fost arestat de NKGB al RSSM și la 21 martie 1942 a fost condamnat de către Ședința specială pe lângă NKVD al URSS la 5 ani de LCM, termenul pedepsei l-a ispășit la 30 ianuarie 1947 și în februarie 1947 a sosit în Moldova.

La 19 ianuarie 1949 Nagornîi N.C. a fost arestat a doua oară și pentru aceeași infracțiune, la 2 aprilie 1949 a fost condamnat de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare.

În prezent Nagornîi N.C. din deportare a fost eliberat conform ordinului Procurorului General al MAI și KGB pe lângă Sovietul Miniștrilor al URSS nr. 127s/0391/078 din 16 iulie 1954.

Nagornaia (numele de domnișoară - Lavrova) V.A. în perioada ocupației româno-germane locuia în orașul Chișinău, lucra ca soră medicală, în 1944 a plecat în România, de unde a fost repatriată în 1945.

În anul 1947 s-a căsătorit cu Nagornîi N.C. Conform informației SRM Merkenssk a MAI, Nagornaia V.A. lucrează la Secția raională a sănătății, la serviciu se caracterizează pozitiv.

Avînd în vedere, că Nagornîi N.C., din vina căruia a fost deportată Nagornaia V.A., a fost eliberat din deportare și faptul, că cu Nagornîi N.C. ea s-a căsătorit în anul 1947 și nu are nici o legătură cu activitatea lui criminală, precum și lipsa materialelor compromițătoare asupra ei,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Nagornaia Valentina Andreevna.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.194

Î N C H E I E R E

21 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând dosarul nr. 4430 privind deportarea familiei colaboraționistului Musteața Grigorii Fiodorovici, anul nașterii 1889, și cererea soției lui cu rugămintea de eliberare din deportare,

A M S T A B I L I T :

Musteața G.F., locuind pe teritoriul temporar ocupat de armatele româno-germane în satul Mihaileni, raionul Rîșcani, a colaborat cu ocupații. În anul 1941 a denunțat la jandarmerie și ulterior a mărturisit în judecată că președintele sovietului sătesc Postolachi este comunist și în anul 1940 a întâmpinat Armata roșie, în rezultat Postolachi fiind condamnat la un an de detenție.

Pentru infracțiunea dată Musteața G.F. a fost condamnat la 23 iunie 1945 de către Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1" a " al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Aflându-se în detenție, Musteața G.F. a decedat la 18.10.1946.

Membrii familiei lui - soția Musteața Ana Ivanovna, anul nașterii 1886, împreună cu nepotul Musteața Vladimir Ivanovici, anul nașterii 1942, au fost evacuați la 6 iulie 1949 și la 19 noiembrie 1949 au fost condamnați de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Musteața A.I. este de vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă, rude în deportare în afară de nepotul Vladimir nu are, materialele compromiștoare asupra ei nu sunt.

În satul Mihaileni, raionul Rîșcani, RSSM, locuiește fiul deportatei - Musteața Ivan Grigorievici, care lucrează în colhoz și dorește să-și întrețină mama.

Avînd în vedere, că Musteața A.I. este de vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă, la locul deportării se află cu nepotul minor, precum și faptul, că Musteața Ivan Grigorievici, care este antrenat în munca social utilă, este de acord s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Musteața Ana Ivanovna, Musteața Vladimir Ivanovici cu permisiunea de a se întoarce în satul Mihaileni, raionul Rîșcani, RSSM, la întreținerea lui Musteața Ivan Grigorievici, fără retrocedarea averii confiscate.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.195 - 196

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENESTI

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
30 noiembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
7 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Kaun Ivan Constantinovici și dosarul nr. 2619 privind deportarea acestuia,

A M S T A B I L I T :

În baza încheierii MSS al RSSM, la 6 iulie 1949, din raionul Tîrnova în regiunea Tiumeni a fost evacuat și la 1 februarie 1950 de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS a fost condamnat la deportare Kaun Ivan Constantinovici, anul nașterii 1888, soția lui Kaun Ana Constantinovna, anul nașterii 1888.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că Kaun I.C., în trecut, pînă în anul 1940, era membru activ al partidului cuzist, de nenumărate ori a participat la congresele acestui partid. În perioada ocupației lucra ca translator.

În cererea sa Kaun I.C. roagă eliberarea sa și a soției sale din deportare, motivînd prin faptul, că ambii nu sunt apți de muncă și nu se pot asigura material, iar în RSSM locuiește fiul și fiica lor, care sunt de acord să-i întrețină.

În urma controlului suplimentar s-a stabilit, că Kaun I.C. și soția lui din cauza sănătății precare nu sunt apți de muncă, materiale compromițătoare asupra lor nu sunt.

În RSSM locuiește fiul deportaților - Kaun Vasiliu Ivanovici, anul nașterii 1921, care în anii 1944 - 1946 a făcut serviciul în Armata sovietică, de materiale compromițătoare asupra lui SRM Tîrnova a MAI nu dispune.

Din cele expuse se constată, că Kaun au fost deportați întemeiat, dar avînd în vedere, că Kaun I.C. și soția lui sunt de vîrstă înaintată, nu sunt apți de muncă, precum și faptul, că fiul lor este de acord să-i întrețină,

F.3085, inv.1, d.785, f.183

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
14 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
24 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

13 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Raņev, examinând cererea lui Costăș Maria Petrovna și materialele dosarului nr. 4188 privind deportarea lui Costăș Maria Gheorghievna,

A M S T A B I L I T :

În baza încheierii MSS al RSSM, la 6 iulie 1949, din satul Trînca, raionul Edineț, RSSM, în regiunea Kurgan, raionul Gleadeansk, au fost evacuați și la 12 noiembrie 1949 de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS, proces-verbal nr. 63-a, au fost condamnați la deportare ca familie a unui colaboraționist:

Costăș Maria Gheorghievna, anul nașterii 1914 (soția)

Costăș Leonara Ivanovna, anul nașterii 1941 (fiica)

Costăș Andriana Ivanovna, anul nașterii 1943 (fiica).

Împreună cu acestea a fost deportată și condamnată deportata - Costăș Maria Petrovna, anul nașterii 1874, care locuia împreună cu ei și era în dependență materială totală, asigurată total de acestea.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că capul familiei Costăș Ivan Alexeevici, anul nașterii 1906, aflându-se cu traiul pe teritoriul ocupat, și-a trădat Patria, a luat calea trădării. În iulie anul 1941 împreună cu organele represive ale ocupanților a luat parte la arestarea a 72 de oameni - cetățeni sovietici de naționalitate evreiască. Pentru infracțiunea comisă la 10 decembrie 1945 el a fost condamnat de către Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM la 10 ani de LCM, unde își ispășește pedeapsa pînă în prezent.

Din locul deportării în adresa MAI al RSSM au sosit materialele comendaturii Gleadeansk, remise de Serviciul special 4 al Direcției Kurgan al MAI împreună cu cererea lui Costăș Maria Petrovna, în care ea roagă anularea restricțiilor de deportare și permisiunea de a se întoarce la întreținerea fiicei sale Orac Pelagheia Alexeevna, motivînd prin faptul, că este bătrînă, în legătură cu boala (viciu cardiac), din anul 1952, nicăieri nu lucrează, pînă acum locuia la noră, care a refuzat s-o mai întrețină și a alungat-o de acasă.

Avînd în vedere, că pe perioada aflării în deportare, materiale compromițătoare asupra lui Costăș M.P. nu sunt, cazuri de încălcare a regimului din partea ei nu s-au depistat, în legătură cu vîrsta înaintată - 77 ani și boala nu lucrează nicăieri, mijloace pentru existență nu are, trăiește din milostenie, alte rude sau apropiați ce ar putea s-o întrețină Costăș M.P. la locul deportării nu are.

În Moldova are o fiică - Orac Pelagheia Alexeevna, care dorește s-o întrețină, de aceea, în baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Costăș Maria Petrovna, anul nașterii 1874, cu permisiunea de a se întoarce la întreținerea fiicei Orac Pelagheia Alexeevna, domiciliată în satul Trinca, raionul Edineț.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Raņev)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.195

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
25 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
28 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

25 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Raņev, examinând materialele dosarului nr. 3551 privind deportarea lui Rîjac Agafia Grigorievna, dosarul de arhivă nr. 2627 și cererea deportatei Rîjac Agafia Iosifovna, anul nașterii 1870, în care roagă anularea restricțiilor de deportare pentru dînsa și familia sa, motivînd prin faptul, că este bătrînă și bolnavă,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Climăuți, raionul Otaci, RSSM, în regiunea Nijnii Amur, raionul Tahtinsk, a fost evacuată familia unui colaboraționist, iar la 30 noiembrie 1949 au fost condamnați de către Ședința specială pe lîngă MSS al URSS, proces-verbal nr. 65-a, în componența:

- mama fiului Rîjac Agafia Iosifovna, anul nașterii 1870, nepoții Rîjac Maria Efimovna, anul nașterii 1940, și Rîjac Nichifor Efimovici, anul nașterii 1942.

Capul familiei - soția condamnatului Rîjac E.I. - Rîjac Agafia Grigorievna, care urma a fi deportată, la momentul operațiunii s-a ascuns și nu a fost deportată. În prezent ea locuiește în satul Gîrbovo, raionul Otaci, RSSM.

Temei pentru deportare a servit faptul, că fiul lui Rîjac A.I. - Rîjac Efim Iosifovici, anul nașterii 1905, în perioada ocupației temporare a Moldovei colabora cu ocupanții, benevol escorta cetățenii sovietici de naționalitate evreiască, arestați de ocupanții români, sechestra averea acestora.

La 18 mai 1945 Rîjac E.I. a fost condamnat de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM la 10 ani de LCM. Reiese, că Rîjac A.I. a fost deportată în anul 1949 ca membru al familiei unui colaboraționist corect.

Totodată, în prezent ea este de vîrstă înaintată - 84 ani, din cauza sănătății precare niciieri nu lucrează, nu este în stare să se asigure material, iar nepoții ei sunt minori, mama lor nefiind deportată.

În perioada aflării în deportare Rîjac A.I. regimul stabilit n-a încălcat, de material compromițător asupra ei SRM Tahtinsk a MAI nu dispune, fapt confirmat de materialele de la locul deportării.

În Moldova locuiesc rudele lui Rîjac A.I. - fiii Rîjac Alexei și Piotr, care sunt de acord să-și întrețină mama.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Rîjac Agafia Iosifovna, anul nașterii 1870, și nepoții ei Rîjac Maria Efimovna și Rîjac Nichifor Efimovici, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM, raionul Otaci, satul Climăuți, pentru a fi întreținuți de fiul Rîjac Alexei Iosifovici, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Raņev)

De acord:
Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.193

LOCOTENENT- COLONELUL
(ȚVIGUN)
20 iunie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
22 iunie 1953

Î N C H E I E R E

12 iunie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al secției 1 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul nr. II-317439 privind deportarea lui Prajina Valentina Mitrofanovna și cererea lui Covacinschii Mihail Grigorievici privind anularea deportării,

A M S T A B I L I T :

Prajina Valentina Mitrofanovna, anul nașterii 1906, cu copiii Prajina Adelaida Maximovna, anul nașterii 1940, Covacinschii Fiodor Vasilievici, anul nașterii 1936, la 6 iulie 1949, a fost evacuată din orașul Sorooca, RSSM, iar la 26 octombrie 1949 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca membru al familiei colaboraționistului Prajina Maxim Ivanovici, anul nașterii 1904, condamnat la 13.01.1945 de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS pe art. 54-1"a" al CP al RSSU la 5 ani de LCM.

La MAI al RSSM s-a adresat Covacinschii Fiodor Vasilievici cu o cerere, în care roagă să i se anuleze deportarea, motivînd prin faptul, că nu era membru al familiei lui Prajina Valentina Mitrofanovna și locuia la ea temporar.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Covacinschii Fiodor Vasilievici este nepotul lui Prajina Valentina Mitrofanovna și locuia la aceasta din anul 1947, din cauză că mama lui în anul 1947 a decedat, iar tatăl se afla în detenție pentru huliganism. El nu a fost înfiat de Prajina V.M., fapt ce se confirmă prin certificatul Biroului raional Sorooca al OSC din 19.03.1953.

În prezent în orașul Sorooca locuiește tatăl lui Covacinschii - Covacinschii Vasilii Constantinovici, care de asemenea a făcut un demers privind întoarcerea fiului său - Covacinschii Fiodor Vasilievici.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ministerul Afacerilor Interne al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Covacinschii Fiodor Vasilievici, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM la tatăl său Covacinschii Vasilii Constantinovici.

Împuternicitul executiv al secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Șeful secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 38 - 39

LOCOTENENT- COLONELUL
(ȚVIGUN)
4 ianuarie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
5 februarie 1953

Î N C H E I E R E

4 ianuarie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al secției 1 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr. II-324643 privind deportarea lui Chiriac Sofia Petrovna,

A M S T A B I L I T :

Chiriac Sofia Petrovna, anul nașterii 1878, nora ei Chiriac Maria Dmitrievna, anul nașterii 1922, nepoții - Afanasii, anul nașterii 1944, Dmitrii, anul nașterii 1949, la 6 iulie 1949, au fost evacuați din raionul Baimaclia, RSSM, iar la 1 februarie 1950 au fost condamnați de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Cita, ca membri ai familiei colaboraționistului Chiriac Dmitrii Afanasievici, condamnat în luna mai anul 1945 de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM la 10 ani de LCM.

Fiul lui Chiriac - Chiriac Alexandr Dmitrievici, anul nașterii 1915, de asemenea urma a fi deportat, dar în ziua operațiunii a dispărut, de aceea nu a fost deportat.

Conform informației SR Zaigraievsk a MAI al RASS Bureate cu nr. 3401 din 31.10.1952, Chiriac Alexandr Dmitrievici a sosit în raionul Zaigraevsk la mama deportată - Chiriac Sofia Petrovna (p.d. 18).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-324643 la reexaminare la Ședința specială pe lângă MSS al URSS pentru condamnarea lui Chiriac Alexandr Dmitrievici, anul nașterii 1915, originar din satul Biruința (denumirea veche - Borceag), raionul Congaz, RSSM, la deportare în RASS Bureată, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Împuternicitul executiv al secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major
De acord:

(Dercaci)

Șeful secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.2

"APROB"
VICEMINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

LOCOTENENT- COLONELUL
(ȚVIGUN)
29 ianuarie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
5 februarie 1953

Î N C H E I E R E

29 ianuarie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al secției 1 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul securității de stat Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr. II-324129 privind deportarea lui Borsuc Andrei Fiodorovici,

A M S T A B I L I T :

Borsuc Andrei Fiodorovici, anul nașterii 1898, în trecut a fost membru activ al partidului profascist cuzist, exercita funcția de vicepreședinte al organizației satești a acestui partid, în anii 1941-1942 a lucrat ca delegat al primăriei în satul Budei, se ocupa de problema aprovizionării armatei ocupaționiste cu produse alimentare.

Borsuc A.F. urma să fie deportat după hotărârile Moldovei, însă, la momentul desfășurării operațiunii lipsea de acasă, de aceea la 6 iulie 1949 din raionul Telenești a fost evacuată numai soția lui Borsuc Profira Matveevna, anul nașterii 1899, care la 19.11.1949 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în RASS Bureată ca membru al familiei unui colaboraționist (p.d. 9, 12, 15).

Conform informației MSS al RASS Bureată cu nr. II-9/30-3309 din 19.11.1952, Borsuc Andrei Fiodorovici a sosit în RASS Bureată la soția sa deportată Borsuc Profira Matveevna.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-324129 pentru reexaminare la Ședința specială pe lângă MSS al URSS pentru condamnarea lui Borsuc Andrei Fiodorovici, anul nașterii 1898, originar din satul Budei, raionul Telenești, RSSM, la deportare în RASS Bureată.

Împuternicitul executiv al secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Șeful secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.3

GENERALUL- MAIOR
(KULIK)
21 august 1953

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
25 august 1953

Î N C H E I E R E

august 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al secției 1 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr. II-317226 privind deportarea lui Niculiță Ioana Vasilievna și certificatul SR Soloneșensk a MAI din regiunea Altai referitor la soțul ei Niculiță Nicolai Grigorievici,

A M S T A B I L I T :

Niculiță Ioana Vasilievna, anul nașterii 1902, cu fiica Eva, anul nașterii 1936, la 6 iulie 1949 a fost evacuată din raionul Cahul, RSSM, iar la 25.01.1950 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Altai ca membru al familiei unui colaboraționist (p.d. 19, 20, 21, 22, 23, 24).

Motiv pentru deportare a servit informația deținută de MSS al RSSM, precum că capul familiei - Niculiță Nicolai Grigorievici în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de către cotropitorii româno-germani a făcut serviciul militar în jandarmeria română, inițial în calitate de jandarm, iar apoi - comandant al satului Vladimirovca, până la părăsirea Moldovei de către ocupanți. Fiind comandant, Niculiță N.G. executa toate dispozițiile autorităților, sechestra de la populație preoduse alimentare (p.d. 3, 4, 5, 8, 9, 11).

Din materialele pe dosar se constată, că Niculiță Nicolai Grigorievici în anii 1944 - 1945 a făcut serviciul în Armata sovietică, este decorat cu medaliile "Pentru luarea Berlinului", "Pentru victorie asupra Germaniei", este candidat în membrii PCU(b).

Deportarea lui Niculiță N.G. și familiei lui a fost sancționată de CC al PC(b)M (p.d. 16), însă, în ziua operațiunii ei lipsea de acasă, de aceea a fost deportată numai soția Niculiță Ioana Vasilievna și fiica Eva (p.d.20,21,22).

Conform certificatului SR Soloneșensk a MAI din regiunea Altai, Niculiță Nicolai Grigorievici, în noiembrie 1949 a sosit la locul deportării familiei sale (p.d. 25).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-317226 la reexaminare la Ședința specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Niculiță Nicolai Grigorievici, anul nașterii 1903, originar din satul Zîrnești, raionul Cahul, RSSM, la deportare în regiunea Altai, ca colaboraționist.

Împuternicitul executiv al secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:
Șeful secției 1
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 77 - 78

GENERALUL- MAIOR
(KULIK)
17 iulie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
17 iulie 1953

Î N C H E I E R E

2 iulie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - căpitanul Krasavțev, examinând dosarul nr. 1703 referitor la Macari Andrei Vasilievici, anul nașterii 1898, și cererea lui Diaconov Vasilii Gheorghievici privind anularea restricțiilor de deportare pentru familia sa,

A M S T A B I L I T :

Macari A.V., locuind pe teritoriul RSSM temporar ocupat, era comandantul Direcției 2 a echipei speciale pentru luptă cu parașutiștii sovietici. La 19.05.1945 de către Ședința specială pe lângă NKVD al URSS a fost condamnat la 7 ani de LCM, iar soția lui Macari Alexandra Petrovna, anul nașterii 1902, și fiica Varvara, la 6 iulie 1949 au fost deportate din RSSM în regiunea Kurgan.

După ispășirea pedepsei Macari A.V. a sosit la locul deportării familiei sale.

La examinarea dosarului s-a stabilit, că împreună cu Macari a fost deportată și fiica lui nenatală - Diaconova Valentina Alexeevna, care locuia cu soțul său Diaconov V.G. într-o casă cu mama. Diaconov nu a vrut să se despartă de soție și a plecat în deportare benevol. Ulterior, Diaconov și soția lui au fost incluși în lista membrilor familiei trădătorului Macari și condamnați la deportare.

În cererea sa Diaconov menționează, că din anul 1940 și pînă în 1945 el a lucrat la mina din regiunea Molotovsk, a devenit invalid de grupa II, s-a eliberat din lucru și a sosit cu traiul în RSSM. La lucru se caracteriza pozitiv, materiale compromițătoare asupra lui nu sunt.

Datele, indicate în cererea lui Diaconov V.G. privind faptul că el și soția lui Diaconova Valentina Alexeevna nu fac parte din familia trădătorului Macari și au fost deportați greșit, se confirmă prin depozițiile martorilor și alte materiale, anexate la dosar (p.d. 19, 20, 25-30).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ședința specială pe lângă MAI al URSS privind anularea deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 30 noiembrie 1949, proces-verbal nr. 65-a, referitor la Diaconova Valentina Alexeevna, anul nașterii 1930, și Diaconov Vasilii Gheorghievici, anul nașterii 1920, eliberându-i din deportare, cu permisiunea de a locui în RSSM.

Colaboratorul MAI al RSSM
căpitanul

(Krasavțev)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 42 - 43

"APROB"
VICEMINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL- MAIOR
(KULIK)
11 decembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
11 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

10 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov, examinând dosarul de arhivă referitor la condamnarea lui Botnari Ivan Vasiliievici și dosarul de evidență privind deportarea lui Botnari Efimia Fiodorovna,

A M S T A B I L I T :

În anul 1941, Botnari Ivan Vasiliievici, fost locuitor al satului Negureni, raionul Râspopeni, RSSM, care în gospodăria sa de culaac avea o pereche de boi, 120 oi, folosea munca argașilor, în trecut a fost primar și membru al partidului liberal, în baza certificatului SR Orhei a KGB al RSSM, a fost arestat și în anul 1943 de către Ședința specială pe lângă NKGB al URSS a fost condamnat la 10 ani de detenție.

Odată cu arestarea lui Botnari, după hotărârile RSSM a fost deportată în regiunea Tomsk soția acestuia - Botnari Efimia Fiodorovna.

După ispășirea pedepsei, Botnari a fost trimis în regiunea Tomsk, la locul deportării soției sale, și în anul 1954, în baza ordinului Procurorului General al URSS, Ministrului afacerilor interne al URSS și Președintelui comitetului securității de stat pe lângă Sovietul Miniștrilor al URSS nr. 127s/0391/078 din 15 iulie 1954 a fost scos de la evidență ca deportat.

Conform datelor Direcției Tomsk al MAI, soții Botnari în deportare locuiesc singuri, nu sunt apți de muncă, materiale compromițătoare asupra lor nu sunt.

Avînd în vedere cele expuse, precum și acordul rudei - Balan Fiodor Samuilovici, lucrător al băii obștești din satul Negureni, raionul Râspopeni, RSSM, de a-i lua pe soții Botnari la întreținere,

C O N S I D E R :

A face un demers către NAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Botnari Efimia Fiodorovna cu permisiunea de a pleca în satul Negureni, raionul Râspopeni, pentru a fi întreținută de ruda sa - Balan Fiodor Samuilovici, fără retrocedarea averii confiscate.

Inspectorul superior
al MAI al RSSM
maiorul

(Krivenkov)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.184 - 185

GENERALUL- MAIOR
(KULIK)
16 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
21 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

15 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov, examinând cererea lui Roitman Maria Ruvimovna privind anularea restricțiilor de deportare și materialele referitor la deportarea sa,

A M S T A B I L I T :

Roitman Maria Ruvimovna este soția lui Roitman David Moiseevici, locuitor al orașului Rezina, RSSM, care deținea un magazin de încălțăminte, de unde avea un venit anual de un milion de lei, în gospodăria sa exploata munca argaților, fapt în legătură cu care în anul 1941, în baza certificatului SR Orhei a NKGB al RSSM, a fost arestat și în anul 1942 de către Ședința specială pe lângă NKGB al URSS a fost condamnat la 5 ani de detenție, unde se află în prezent nu se cunoaște.

Odată cu arestarea lui Roitman, în baza aceluiași certificat, după hotărârile RSSM a fost deportată în regiunea Tomsk soția acestuia - Roitman Maria Ruvimovna, anul nașterii 1894.

Conform datelor Direcției Tomsk a MAI, Roitman în deportare locuiește singură, se găsește în casa pentru invalizi, suferă de șizofrenie, materiale compromițătoare asupra ei nu sunt.

În cererea sa Roitman roagă să i se permită să plece în orașul Vinița, RSSU, pentru a fi întreținută de ruda ei - medicul Rudoi Bella Iosifovna, care este de acord.

Roitman a fost deportată ca membru al familiei unui comerciant, dar luând în vedere vârsta înaintată și imposibilitatea de a munci,

C O N S I D E R :

A face un demers către NAI și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Roitman Maria Ruvimovna cu permisiunea de a pleca în orașul Vinița, RSSU, pentru a fi întreținută de ruda ei - medicul Rudoi Bella Iosifovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Inspectorul superior
al MAI al RSSM
maiorul

(Krivenkov)

De acord:

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.187 - 188

GENERALUL- MAIOR
(MORDOVEȚ)
18 iunie 1953

22 iunie 1954

H O T Ă R Î R E

iunie 1953

s. Volontirovca, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al SR Volontirovca al MAI al RSSM - sublocotenentul Makarov, în conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului suprem al URSS din 11 martie 1952 și ordinul MSS și MAI al URSS din 1 aprilie 1952 nr. 00219/00374, examinând materialele dosarului de evidență nr. 105118 privind deportarea în raioanele îndepărtate ale URSS a culacului-

Cojuhari Porfirii Sergheevici, anul nașterii 1908, originar și locuitor al satului Saiî, culac, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949, în baza deciziei Sovietului Miniștrilor al RSSM din 28 iunie 1949 cu nr. I-509ss, Cojuhari P.C., împreună cu familia sa:

Soția - Cojuhari Ana Aftenievna, anul nașterii 1911,

Fiica - Cojuhari Maria Porfirovna, anul nașterii 1935,

Fiica - Cojuhari Natalia Porfirovna, anul nașterii 1937,

Fiul - Cojuhari Harlampii Porfirovici, anul nașterii 1941,

urma a fi deportat după hotărele RSSM în raioanele îndepărtate ale URSS, dar la momentul ridicării familiei sale se afla în detenție.

În luna septembrie 1952 Cojuhari Porfirii Sergheevici s-a întors din detenție și în prezent locuiește în satul Saiî, raionul Volontir, RSSM.

În baza celor expuse și conducându-mă de Decretul Prezidiului Sovietului suprem al URSS din 11 martie 1952 și ordinul MSS și MAI al URSS din 1 aprilie 1952 nr. 00219/00374,

A M H O T Ă R Î T :

Cojuhari Porfirii Sergheevici, anul nașterii 1908, locuitor al satului Saiî, raionul Volontir, RSSM, să fie arestat, percheziționat și etapat la locul deportării familiei sale, deportate în iulie 1949 în raionul Tobolsk, regiunea Tiumeni.

Împuternicitul executiv
al SR Volontir al MSS
din regiunea Tiraspol RSSM
sublocotenentul

(Makarov)

De acord:
Șeful SR Volontir
al MAI al RSSM
maiorul

(Erin)

F.3085, inv.1, d.704, f. 40 - 41

GENERALUL- MAIOR
(MORDOVEȚ)
7 ianuarie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
8 ianuarie 1953

Î N C H E I E R E

7 ianuarie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al secției 4 a MSS al RSSM - căpitanul Matiupatenko, examinând materialele dosarului de evidență nr. 2785 referitor la Kașprov Andrei Mihailovici, anul nașterii 1922, originar din satul Alexandrovca, raionul Falești, regiunea Bălți, RSSM, ucrainean, cetățean al URSS, știutor de carte, fără de partid, domiciliat în satul Ivanovca, raionul Florești, RSSM,

A M S T A B I L I T :

În septembrie 1946, conform hotărârii Direcției Leninabad a MAI, în baza hotărârii GOKO nr. 9871 din 18.08.1945 și directivei MAI al URSS nr. 97 din 20.05.1946, Kașprov, că persoană ce a făcut serviciul în armata inamicului, a fost stabilit pe 6 ani de deportare în regiunea Leninabad. În mai 1947 Kașprov samovolnic a lăsat lucrul și a plecat în RSSM, unde locuiește pînă în prezent.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Kașprov este băstinaș din RSSM. Din momentul evadării și sosirii în RSSM este antrenat în munca social utilă, din anul 1950 este în colhoz, unde lucrează conștiincios, materiale compromițătoare asupra lui Kașprov nu sunt.

În baza informației Direcției 9 a MSS al URSS nr. 9/2/6341 din 7 martie 1952, aducerea lui Kașprov la locul deportării nu este oportună.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A permite lui Kașprov Andrei Mihailovici să locuiască la locul de baștină, a anula restricțiile de deportare aplicate lui.

A remite o copie a acestei încheieri MSS din regiunea Leninabad pentru scoaterea lui Kașprov de la evidență ca deportat.

Împuternicitul executiv superior
al secției 4 a MSS al RSSM
căpitanul

(Matiupatenko)

De acord:

Șeful secției 4
a MSS al RSSM
colonelul

(Dubrovin)

F.3085, inv.1, d.704, f.1

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
10 decembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
11 decembrie 1954

Î N C H E I E R E

9 decembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 809 privind deportarea membrului familiei colaboraționistului Gavajuc Ioana Ivanovna, anul nașterii 1890, și cererea ei cu rugămintea de a fi eliberată din deportare,

A M S T A B I L I T :

La MAI al RSSM s-a adresat Gavajuc I.I., domiciliată în raionul Berezovsk, regiunea Tiumeni, cu rugămintea de a fi eliberată din deportare, motivînd prin faptul, că este bătrîna și inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că soțul ei - Gavajuc Vasilii Fiodorovici, anul nașterii 1886, locuind pe teritoriul ocupat al RSSM avea legături cu jandarmeria, colaborează cu aceasta. Astfel, Gavajuc în anul 1942 a depus mărturie împotriva învățătoarei Bogdovici E.G. din satul Cașileni, care a fost condamnată de judecată. Pe lângă aceasta, Gavajuc participă la capturarea partizanilor și parașutiștilor sovietici, fapt pentru care în anul 1944 a fost condamnat la 8 ani de LCM, iar soția lui Gavajuc I.I. în anul 1949 a fost deportată din Moldova ca membru al familiei acestuia.

Deportarea acesteia a fost corectă și întemeiată, însă, avînd în vedere, că Gavajuc în anul 1949 a fost deportată din cauza celui de-al doilea soț, care în detenție a decedat, ea în deportare locuiește singură, este bătrîna și inaptă de muncă, este invalid de grupa II și se găsește la întreținerea statului, pe cînd în Moldova, în satul Cașaleni, raionul Carpineni, locuiește fiul de la primul soț - Grosu Constantin Semionovici, anul nașterii 1931, care este de acord să-și întrețină mama, consider posibil de a o elibera pe Gavajuc I.I. din deportare ...

F.3085, inv.1, d.785, f. 186

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
26 noiembrie 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
30 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea și dosarul nr. 2691 privind deportarea lui Lavric Parascovia Timofeevna, anul nașterii 1894, originară din satul Putești, raionul Florești, RSSM, domiciliată în raionul Mazanovsk, regiunea Amur,

A M S T A B I L I T :

Lavric P.T. împreună cu soțul Lavric S.A. în anul 1949 au fost evacuați din RSSM în baza hotărârii Sovietului Miniștrilor RSSM și de către Ședința specială a MSS al URSS cu nr. 15-a din 1 aprilie 1950 au fost condamnați la deportare ca familie a unui colaboraționist.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Lavric S.A. în gospodăria sa avea circa 10 ha de pământ, o grădină, unde cultiva legume pentru vânzare, folosea munca argaților. În trecut Lavric lucra primar al satului și era membru al partidului țărănesc. Doi fii ai lui locuiesc în România, unul lucrează preot, altul - diac.

Locuind pe teritoriul ocupat, soțul lui Lavric P.T. - Lavric S.A. a denunțat jandarmeriei pe trei activiști sovietici, care ulterior au fost arestați.

Astfel, Lavric S.A. și soția lui Lavric P.T., ca familie a unui colaboraționist, au fost deportați corect.

În organele MAI s-a adresat cu cerere deportată Lavric P.T., în care roagă să i se anuleze deportarea, motivând prin faptul, că soțul ei, din vina căruia a fost deportată, a decedat, iar ea a rămas singură, din cauza bătrâneții nu poate lucra, ca să-și asigure existența.

În urma controlului la locul deportării s-a stabilit, că motivele indicate de Lavric P.T. în cererea sa s-au confirmat.

F.3085, inv.1, d.785, f. 178

GENERALUL- MAIOR
(MORDOVEȚ)
17 iulie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
18 iulie 1953

Î N C H E I E R E

17 iulie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful secției 6 a serviciului 4 al MAI al RSSM - maiorul Panov, examinând materialele privind activitatea infracționistă a lui Langu (Lungu) Tihon Romanovici, anul nașterii 1914, originar din satul Tolmaz, raionul Căușeni, RSSM, din țărani mijlocași, moldovean, fără de partid, știutor de carte, cetățean al URSS, "vlasovist",

A M S T A B I L I T :

Langu (Lungu) Tihon Romanovici, conform Hotărîrii GOKO nr. 9871-s din 18.08.1945 și directivei MAI al URSS din 20 aprilie 1946, în februarie 1947 pentru că a făcut serviciul în jandarmeria română a fost trimis pentru 6 ani în deoportare în or. Okteabrisk, RASS Bașkiră, de unde în aprilie 1947 a evadat și pînă în iulie 1953 s-a aflat în ilegalitate, neavînd loc permanent de trai și serviciu.

Prin circulara Serviciului special 1 al MAI al URSS nr. 2006/s din 19 iunie 1948, Langu (Lungu) a fost dat în urmărire unională.

La 22 martie 1948 Procurorul or. Okteabrisk, RASS Bașkiră, a sancționat arestarea lui Langu (Lungu) pentru tragerea lui la răspundere penală pe art. 82 al CP al RFSSR.

La 16 iulie 1953 deportatul Langu (Lungu) a fost reținut de către SR Căușeni a MAI al RSSM.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

Deportatul Langu (Lungu) Tihon Romanovici, în baza Hotărîrii SR Okteabrisk a MAI al RASSB din 18 martie 1948, să fie etapat în or. Okteabrisk, RASS Bașkiră, pentru ispășirea termenului de aflare în deportare.

Șeful secției 6 a serviciului 4
al MAI al RSSM
maiorul

(Panov)

De acord:

Șeful serviciului 4
al MSS al RSSM
locotenent - colonelul

(Moceaiov)

F.3085, inv.1, d.704, f. 49

GENERALUL- MAIOR
(KULIK)
14 iulie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR
(KIZIKOV)
17 iulie 1953

Î N C H E I E R E

24 iunie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenent colonelul Alexeev, examinând dosarul nr. 2155 referitor la deportarea lui:

Zaveriuha Fiodor Dmitrievici, anul nașterii 1907, originar din satul Zgura, raionul Zgurița, RSSM, ucrainean, din țărani mijlocași, știutor de carte, fără de partid, cetățean al URSS, și

Zaveriuha Elizaveta Ivanovna, anul nașterii 1905, originară din satul Zgura, raionul Zgurița, RSSM, ucraineană, din țărani mijlocași, știutor de carte, fără de partid, cetățean al URSS, fără antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Zaveriuha F.D. la 24 august 1944 a fost arestat de SR Zgurița a NKGB al RSSM pe art. 54-1"a" și art. 54-11 al CP al RSSU, fiind acuzat de faptul, că, locuind în anii 1941-1944 pe teritoriul RSSM temporar ocupat de armatele româno-germane, avea legături strânse cu colaboratorii jandarmeriei, făcea parte din organizația antisovietică "Saratul Comunal" (?) și participa la alcătuirea listelor pentru deportarea persoanelor ostile autorităților româno-germane de ocupație.

Zaveriuha nu a recunoscut acuzațiile aduse lui, de asemenea martorii au depus depoziții contradictorii.

În procesul reanchetării cazului, acuzarea adusă lui Zaveriuha pe art. 54-1"a" al CP al RSSU nu s-a confirmat, dar s-a stabilit, că acesta ținea legături cu șeful postului jandarmeriei române.

La 24 noiembrie 1954 Zaveriuha a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 5-33 al CP al RSSU, ca element social periculos, la 5 ani de surghiun.

La 7 iulie 1949 soția lui Zaveriuha - Zaveriuha Elizaveta Ivanovna, împreună cu copii - fiica Anastasia, anul nașterii 1935, și fiul Vladimir, anul nașterii 1937, au fost deportați din satul Zgura în regiunea Kurgan.

La 11 februarie 1950 Zaveriuha E.I., ca membru al familiei unui colaboraționist, a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare cu confiscarea averii.

Zaveriuha F.D. s-a aflat în surgiun în regiunea Kzîl-Ordinsk, a fost eliberat la 25 august 1949 și locuiește în or. Kzîl-Orda.

Având în vedere, că în procesul controlului suplimentar, materiale ce ar servi temei pentru arestarea și etaparea lui Zaveriuha F.D. la locul deportării soției sale nu s-au găsit,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ședința specială pe lângă MSS al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Zaveriuha Elizaveta Ivanovna cu permisiunea de a locui la locul domiciliului soțului ei în or. Kzîl-Orda.

colaboratorul MAI al RSSM
locotenent- colonelul

(Alexeev)

De acord:

Șeful Grupului operativ
al MAI al RSSM
locotenent- colonelul

(Peremîkin)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Vasiliev)

GENERALUL- MAIOR
(MORDOVEȚ)
24 februarie 1953

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
24 februarie 1953

Î N C H E I E R E

10 februarie 1953

or. Bălți, RSSM

Eu, șeful Secției A" a Direcției Bălți a MSS al RSSM - maiorul securității de stat Paramzin, examinând cererea lui Bujor Fiodor Dmitrievici, care roagă anularea restricțiilor de deportare pentru fiul său - Bujor Gheorghii Fiodorovici și nora - Bujor Liubovi Ivanovna,

A M S T A B I L I T :

În baza încheierii MSS al RSSM, iar ulterior condamnat de Ședința specială pe lângă MSS al RSSM, în iulie 1949 a fost deportat după hotărârile RSSM în regiunea Irkutsk - Bujor Gheorghii Fiodorovici, anul nașterii 1913, originar din satul Singureni, circumscripția Bălți, RSSM, și soția acestuia - Bujor Liubovi Ivanovna, anul nașterii 1922, originară din satul Strîmba, raionul Bălți, RSSM.

Dosarul privind deportarea lui Bujor Gheorghii Fiodorovici a fost perfectat de Secția Pază a MSS stația Bender, Calea ferată Chișinău, în baza materialelor, aflate în dosarul de agentură nr. 64, nume conspirativ - "Nadejnîe", unde se indică, că Bujor G.F., locuind pe teritoriul RSSM temporar ocupat de armatele româno-germane, îi trăda pe activiștii sovietici. În anul 1942 l-a denunțat siguranței române pe activistul sovietic Stețenco I.M., iar după arestarea acestuia a participat la judecată în calitate de martor, depunând mărturii trădătoare.

În legătură cu cererea parvenită de la tatăl lui Bujor G.F. - Bujor Fiodor Dmitrievici, de către Secția Pază a MSS stația Bender, Calea ferată Chișinău, în noiembrie 1952 s-a efectuat un control suplimentar, în urma căruia s-a stabilit:

În decembrie 1944, de către Secția Pază a MSS stația Bender, Calea ferată Chișinău, a fost intentat dosarul de agentură nr. 64 cu numele conspirativ - "Nadejnîe", referitor la Bujor Gheorghii Fiodorovici și Timoftii Vasilii Fiodorovici.

Temei pentru intentarea dosarului au servit materialele privind faptul, că Bujor și Timoftii, locuind pe teritoriul temporar ocupat în orașul Bălți, desfășurau activitate de trădător, l-au denunțat autorităților pe activistul sovietic Stețenco I.M., și au depus mărturii împotriva acestuia în judecată, în urma cărui fapt Stețenco a fost condamnat la 12 ani de detenție (p.d. 9).

Martorii Țentilo P.N., Stețenco I.M. (p.d. 5-8), interogați în martie 1945, au confirmat datele privind activitatea trădătoare a lui Bujor și Timoftii, în baza cărui fapt, la 20 martie 1945 aceștea au fost arestați de către Secția Transport a Căii ferate Chișinău și trași la răspundere pe art. 54-1a al CP al RSSU.

Ulterior, s-a depistat, că Stețenco a fost urmărit de către autoritățile de ocupație și a fost judecat de Tribunalul militar român nu ca activist sovietic, ci pentru furtul unor lucruri din vagonul comisarului poliției române în anul 1940 în timpul evacuării din Basarabia în România.

Bujor și Timoftii nu l-au trădat pe Stețenco poliției române și ca martori în judecată nu au fost prezenți.

În ancheta preliminară Stețenco a depus mărturii false împotriva lui Bujor și Timoftii și l-a înduplecat și pe Țentilo Piotr să depună asemenea mărturii, fapt recunoscut la confruntare (p.d. 36), în baza acestora cazul penal împotriva lui Bujor și Timoftii la 30 martie 1946 a fost sistată (p.d. 37-38).

În luna mai 1949, deși datele privind activitatea trădătoare a lui Bujor G.F. în procesul anchetei nu au fost confirmate, despre care fapt în dosarul de agentură nr. 64 era anexată hotărârile privind sistarea cazului penal, de către Secția Pază a MSS stația Bender, Calea ferată Chișinău, a fost întocmit un certificat referitor la Bujor G.F. ca colaboraționist, care a și servit drept temei pentru deportarea lui din Moldova (p.d. 9).

Țentilo P.N., reinterogat în octombrie 1952 (p.d. 39-42), și martorii interogați în noiembrie 1952 - Bonari G.F., Cerebaș P.V., Dobjanshii M.F. (p.d. 45-52), în iulie 1952 - Stoica V.P. (p.d. 23-26), au declarat, că Bujor Gheorghii Fiodorovici provine din țărani săraci, n-a făcut parte nici dintr-un partid burghez național, locuind pe teritoriul temporar ocupat a lucrat la calea ferată ca manevrant de vagoane, careva legături cu puterea nu avea.

Asupra tatălui său - Bujor Fiodor Dmitrievici, de asemenea nu s-au depistat materiale compromițătoare, se caracterizează doar pozitiv, câțiva ani a lucrat ca președinte al sovietului sătesc în satul Snegureni, din cauza bătrâneții a fost eliberat din această funcție, la moment lucrează în colhoz.

Avînd în vedere, că Bujor Gheorghii Fiodorovici și soția lui Bujor Liubovi Ivanovna au fost deportați neîntemeiat,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. 4574 privind deportarea familiei lui Bujor G.F. pentru examinare la Ședința specială pe lângă MSS al URSS în scopul anulării restricțiilor de deportare pentru Bujor Gheorghii Fiodorovici, anul nașterii 1913, și soția lui Bujor Liubovi Ivanovna, anul nașterii 1922, cu permisiunea de a se întoarce la locul anterior de trai în satul Singureni, raionul Bălți, RSSM.

Șeful secției A" a Direcției Bălți a MSS
maiorul

(Paramzin)

De acord:

Șeful adjunct al secției A"
a Direcției Bălți a MSS
locotenent - colonelul

(Peremîkin)

F.3085, inv.1, d.704, f. 4 - 7

GENERALUL-MAIOR
(KULIK)
25 august 1954

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
31 august 1954

Î N C H E I E R E

23 august 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul secretariatului MAI al RSSM, Mîndrescu, examinînd dosarul nr. 2621 și dosarele personale de evidență nr. 874 și 875 privind deportarea lui Cojocari Ivan Dmitrievici, anul nașterii 1873, și soției lui Cojocari Feodosia Stepanovna, anul nașterii 1879, originari din satul Mîndrîc, raionul Tîrnova, RSSM,

A M S T A B I L I T :

În anul 1949, conform deciziei Ședinței speciale a MSS al URSS, proces-verbal nr. 60-b din 22 septembrie 1949, au fost deportați din RSSM în regiunea Tiumeni Cojocari Ivan Dmitrievici cu soția Cojocari Feodosia Stepanovna, ca familie a membrului unei secte antisovietice ilegale.

Din materialele pe dosar se constată, că Colocari I.D. și Cojocari F.S. în deportare locuiesc singuri, din rude nu au pe nimeni, ambii sunt invalizi de grupa II, se află în casa pentru invalizi din Octeabrisk, raionul Tobolsk, regiunea Tiumeni.

La locul deportării materiale compromițătoare asupra soților Cojocari nu s-au depistat.

În baza celor expuse și avînd în vedere, că pe teritoriul Moldovei Cojocari are un fiu - Cojocari Nichifor Ivanovici, care dorește să-și întrețină părinții,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Cojocari Ivan Dmitrievici și soția acestuia Cojocari Feodosia Stepanovna, cu permisiunea de a locui în RSSM, fiind întreținuți de fiul lor - Cojocari Nichifor Ivanovici și fiica ..., care locuiesc în satul Mîndrîc, raionul Tîrnova, RSSM.

Inspectorul secretariatului MAI al RSSM

(Mîndrescu)

Șeful secretariatului MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ivanov)

F.3085, inv.1, d.785, f.107

Document 189

Î N C H E I E R E

18 iulie 1953

or. Chișinău, RSSM

Ajutorul procurorului RSSM pe probleme speciale, juristul de clasa 2 Somov, examinând materialele dosarului de urmărire penală, prezentate de MAI al RSSM pentru sancționarea arestului și etapării în or. Okteabrisk, RASSB, a lui -

Lungu Tihon Romanovici, anul nașterii 1914, originar din satul Tolmaz, raionul Căușeni, RSSM, moldovean, fără de partid, studii 4 clase, fără ocupație, cetățean al URSS, care a evadat din deportare în anul 1947,

A M S T A B I L I T :

Lungu Tihon Romanovici, aflându-se pe teritoriul RSSU temporar ocupat de cetroplitorii româno-germani, din iulie 1942 pînă în martie 1944 a făcut serviciul în organele represive ale ocupanților în satul Kova, raionul Oceakov, RSSU.

Fiind în serviciul ocupanților, Lungu ajuta activ și executa toate dispozițiile autorităților.

În februarie 1947, conform Hotărîrii GOKO nr. 9871-s din 18.08.1945 și directivei MAI al URSS din 20 aprilie 1946, Lungu T.R. pentru că a făcut serviciul în jandarmeria română și a colaborat cu ocupanții a fost deportat pentru 6 ani în or. Okteabrisk, RASS Bașkiră, unde s-a aflat pînă în aprilie 1947.

În aprilie 1947 Lungu a evadat de la locul deportării și a trecut în ilegalitate.

Prin circulara Serviciului special 1 al MAI al URSS nr. 2006/s din 19 iunie 1948, Lungu a fost dat în urmărire unională, ce se confirmă prin titlul de urmărire (p.d. 9) și materialele dosarului de urmărire (p.d. 11-79).

La 22 martie 1948 Procurorul or. Okteabrisk, RASS Bașkiră, consilierul judiciar Masagutov, a sancționat arestarea Lungu pentru tragerea lui la răspundere penală pe art. 82 al CP al RFSSR (Hotărîrea cu privire la arestare a comendaturii speciale a SR okteabrisk a MAI al RSSB din 18 martie 1948, p.d. 3).

La 16 iulie 1953 Lungu T.R. a fost reținut de către SR Căușeni a MAI al RSSM și la interogatoriul din aceeași zi a declarat:

Din anul 1941 pînă la 25 iulie 1942 eu am lucrat în propria gospodărie în satul Tolmaz, iar din 25 iulie 1942 am fost înrolat de autoritățile române în jandarmeria din orașul Bender. Aici ne-au îmbrăcat în uniforma jandarmeriei române, ne-au dat arme, și ne-au trimis în orașul Oceakov, unde am fost distribuit în satul Koza în subordinea șefului postului de jandarmi.

- În octombrie sau noiembrie 1942 eu m-am îmbolnăvit de tifos și m-am aflat în spitalul militar în orașul Odesa, iar după însănătoșire am lucrat în acest spital ca sanitar pînă în martie 1944.
- În martie 1944, împreună cu spitalul m-am evacuat în orașul București, unde am fost numit jandarm în jandarmeria din satul ... și am lucrat pînă în octombrie 1944.
- În octombrie 1944 m-am întors în patrie în satul Tolmaz, iar apoi am plecat la Tiraspol, unde mă ocupam cu specula.
- În anul 1946 m-am întors acasă și la 16 februarie 1947 am fost deportat în RASSB. Am stat acolo vreo 7-8 zile, apoi am evadat și am revenit în satul Tolmaz, lucram în gospodăria mea, mă ocupam cu specula: plecam la Odesa, Chișinău, Tiraspol, Volontirovca. Veneam acasă dar nimeni nu știa că veneam." (procesul-verbal al interogării lui Lungu T.R. p.d. 80-88).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A sancționa arestul și etaparea lui Lungu Tihon Romanovici la dispoziția SR Okteabrisk a MAI al RASSB.

Ajutorul procurorului RSSM
pe probleme speciale

(Somov)

F.3085, inv.1, d.704, f. 46 - 48

Document 190

"APROB"
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL

24 iulie 1953

H O T Ă R Î R E

1 iulie 1953

or. Comrat

Eu, împuternicitul executiv al Secției raionale a MAI al RSSM locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 10008 privind deportarea familiei lui Vlah Alexei Ivanovici, anul nașterii 1898, originar și locuitor al satului Comrat, raionul Comrat, RSSM, găgăuz, cetățean al URSS, fără de partid, din țărani culaci, anterior condamnat pe art. 54-1 alin. 2 al CP al RSSU, domiciliat în satul Comrat, strada Krasnoarmeiscaia, casa 52,

A M S T A B I L I T :

Vlah Alexei Ivanovici pînă în anul 1948 avea o gospodărie mare de culac, exploata munca arșășilor. În anul 1948, pentru sabotare și neîndeplinirea predărilor de cereale, a fost condamnat pe art. 54-1 alin. 2 al CP al RSSU.

Familia lui:

Soția - Vlah Sofia Nicolaievna, anul nașterii 1899,
Fiul - Vlah Andrei Alexeevici, anul nașterii 1929,
Fiica - Vlah Ivanna Alexeevna, anul nașterii 1931,
Fiica - Vlah Zinovia Alexeevna, anul nașterii 1933,
Fiica - Vlah Ana Alexeevna, anul nașterii 1938,
Fiica - Vlah Maria Alexeevna, anul nașterii 1940,
Fiica - Vlah Elizaveta Alexeevna, anul nașterii 1943,

În conformitate cu hotărîrea Sovietului Miniștrilor RSSM din 20 iunie 1949, a fost deportată în locurile îndepărtate ale URSS, iar capul familiei Vlah A.I., în iunie 1953, a fost eliberat din detenție pe amnistie și locuiește în satul Comrat, raionul Comrat, pe strada Krasnoarmeiscaia, 52.

În conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11.03.1952, Vlah A.I. urmează a fi deportat la locul de deportare a familiei sale, de aceea

A M H O T Ă R Î T :

Vlah Alexei Ivanovici, domiciliat în satul Comrat, strada Krasnoarmeiscaia, casa 52, să fie arestat și deportat la locul aflării familiei sale în regiunea Curgan.

Împuternicitul executiv al Secției
Raionale Comrat a MAI
locotenentul

(Diaur)

De acord: Șeful Secției Raionale Comrat a MAI
Maiorul

(Stepanov)

F.3085, inv.1, d.704, f.50 - 51

Document 191

"APROB"
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
AL RSS MOLDOVENEȘTI

GENERALUL - MAIOR

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR

(KULIK)
24 iulie 1953

(KIZIKOV)
30 iulie 1953

Î N C H E I E R E :

23 iulie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secţiei 1 a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM, locotenentul superior Dercaci, examinând, în legătură cu demersul Direcţiei MAI din regiunea Tiumeni, dosarul de arhivă nr. 324328 privind deportarea lui Siminica Ivan Vasilievici,

A M S T A B I L I T :

Siminica Ivan Vasilievici, anul naşterii 1899, în trecut a fost membru al partidului burghez naţionalist liberal, în perioada ocupaţiei temporare a teritoriului Moldovei de către cotropitorii româno-germani lucra ca viceprimar al satului Petreni, participa la confiscarea de la populaţie a produselor alimentare şi bunurilor pentru armata duşmanului, activ îndeplinea toate indicaţiile ocupanţilor. Aceste date se confirmă de materialele de la agenţii secreţi, aflate la dosar.

Din materialele pe dosar, de asemenea, se întrevede, că fiul lui Siminica - Siminica Grigorii Ivanovici în anii 1944-47 a făcut serviciul militar în Armata sovietică, nu a fost decorat, locuia aparte de părinţi (p.d. 8, 9, 13, 16).

Siminica Ivan Vasilievici cu familia urma să fie deportat din Moldova, însă în ziua operaţiunii ei lipsea de acasă, de aceea la 6 iulie 1949 din raionul Carpineni a fost evacuată şi la 01.02.1950 condamnată de Şedinţa supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni soţia lui - Siminica Ioana Vasilievna, anul naşterii 1897, ca membru al familiei unui colaboraţionist (p.d. 22, 38, 39).

Conform informaţiei Direcţiei MAI din regiunea Tiumeni nr. 9/2-3141 din 16.04.1953, Siminica Ivan Vasilievici, în august 1949, a sosit în raionul Ialutorovsk, regiunea Tiumeni, la soţia sa deportată Siminica Ioana Vasilievna (p.d. 40).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A înainta dosarul de arhivă nr. 11-324328 spre examinare la Şedinţa Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Siminica Ivan Vasilievici, anul naşterii 1899, originar din satul Mereni, raionul Carpineni, RSSM, la deportare în regiunea Tiumeni ca colaboraţionist.

Împuternicitul executiv al Secţiei 1
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(Dercaci)

Şeful Secţiei 1 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

De acord: Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 52 - 53

Document 192

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

Î N C H E I E R E :

20 iulie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 4 al MAI al RSSM, locotenentul superior Listunov, examinând dosarul și duplicatul dosarului nr. 10226 privind deportarea lui Tocari Maria Vasilievna, cererea fiului ei - Tocari Dmitrii Vasilievici și fiicei - Tocari Daria Vasilievna privind anularea deportării lui Tocari Daria Vasilievna, Tocari Grigorii și Alexei,

A M S T A B I L I T :

Tocari Daria Vasilievna, anul nașterii 1929, Tocari Grigorii Vasilievici, anul nașterii 1933 și Tocari Alexei Vasilievici, anul nașterii 1938, la 06.07.1949 au fost deportați din Moldova în regiunea Kurgan ca membri a unui colaboraționist, condamnat la 10 ani de LCM - Tocari Vasili Procofievici.

Soția lui Tocari V.P. - Tocari Maria Vasilievna, care urma a fi deportată, la momentul desfășurării operațiunii lipsea de acasă, de aceea nu a fost deportată împreună cu copiii, în prezent locuiește în satul Cimișlia, raionul Cimișlia, RSSM.

În cererile parvenite se indică, că Tocari Grigorii și Alexei, aflați în deportare, fiind minori n-o pot întreține pe sora lor Tocari Daria, care este oarbă, de aceea roagă eliberarea acestora din deportare și întoarcerea în Moldova la mama ei și fratele mai mare pentru a fi întreținută.

Avînd în vedere, că Tocari Maria Vasilievna, care urma a fi deportată, în anul 1949 nu a fost deportată deoarece s-a ascuns, iar în prezent locuiește în raionul Cimișlia,

C O N S I D E R :

A înainta dosarul nr. 10226 cu duplicatul privind deportarea lui Tocari Maria Vasilievna, anul nașterii 1896, spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea ei la deportare în regiunea Kurgan. A respinge cererea privind anularea deportării lui Tocari Daria Vasilievna, Tocari Grigorii și Tocari Alexei.

Împuternicitul executiv al
Serviciului 4 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(Listunov)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 54 - 55

Document 193

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

24 iulie 1953

30 iulie 1953

Î N C H E I E R E :

9 iulie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 4 al MAI al RSSM, locotenentul superior Listunov, examinând dosarul nr. 376308 privind deportarea şi cererea lui Pisarenco Alexei Nichitovici, care roagă anularea deportării,

A M S T A B I L I T :

În aprilie 1951 din satul Drepcăuţi, RSSM, au fost evacuaţi, iar în iunie 1951 au fost condamnaţi de către Şedinţa specială pe lângă MSS a URSS la deportare în regiunea Tomsk Pisarenco Alexei Nichitovici, anul naşterii 1995, soţia lui Pisarenco Savina Iacovlevna, anul naşterii 1907, fiica Pisarenco Natalia Alexeevna, anul naşterii 1933, şi fiul Pisarenco Ivan Alexeevici, anul naşterii 1937.

Temei pentru deportare au servit datele, care demonstrează. Că Pisarenco şi membrii familiei lui ar fi fost membri ai sectei ilegale a iehoviştilor.

Cererea parvenită la MAI, în care Pisarenco declară, că niciodată nu a fost membru al sectei iehoviste, a fost supusă unui control repetat, în rezultatul căruia s-a stabilit, că Pisarenco A.N. şi membrii familiei sale într-adevăr nu au făcut parte din secta iehovistă.

Martorii interogaţi la 08.06.1953 Beşian F.I., Kalendari şi Mazur, precum şi agenţii Molot" şi Avdeeva" confirmă, că Pisarenco A.N. şi membrii familiei sale nicicând nu au fost membri ai sectei iehoviştilor.

Martorul Rusnac N.V. şi agentul Goncearov", fiind interogaţi repetat, au declarat, că ei personal nu ştiu nimic despre participarea lui Pisarenco şi a familiei lui la ilegalitatea iehovistă, iar în acea perioadă au depus mărturii bazate pe informaţii parvenite de la alte persoane.

Având în vedere, că informaţia privind apartenenţa lui Pisarenco A.N. şi membrilor familiei lui la secta ilegală iehovistă nu a fost confirmată, iar alte materiale compromiţătoare asupra lui în procesul reexaminării nu au fost dobândite,

C O N S I D E R :

A face un demers către Şedinţa Specială pe lângă MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Pisarenco Alexei Nichitovici şi familiei lui, cu permisiunea de a trece cu traiul în RSSM.

Împuternicitul executiv al
Serviciului 4 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(Listunov)

Şeful grupului operativ
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Peremîkin)

De acord: Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 56 - 57

Document 194

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM

"SANCTIONAT"
PROCURORUL RSSM

H O T Ă R Î R E :

13 iulie 1953

or. Kotovsk

Eu, șeful SR Kotovsk a MAI al RSSM, căpitanul Zudin, examinând dosarul nr. 1433 privind deportarea culacului -

Dicusară Dmitrii Gheorghievici, anul nașterii 1906, originar și locuitor al satului Manoilești, raionul Kotovsk, RSSM, culac, judecat pentru huliganism la 3 ani de LCM,

A M S T A B I L I T :

Dicusară D.G. avea o gospodărie de culac, exploata munca năimiților, avea un magazin.

Prin hotărârea Comitetului executiv al raionului Kotovsk din 06.08.1948 gospodăria lui Dicusară D.G. a fost atribuită la cele culăcești.

La 6 iulie 1949, în conformitate cu decizia Sovietului Miniștrilor RSSM din raionul Kotovsk în regiunea Tiumeni a fost deportată familia lui Dicusară D.G. în următoarea componență: soția - Dicusară Tatiana Constantinovna, anul nașterii 1908, fiul - Dicusară Ivan Dmitrievici, anul nașterii 1949, fiul - Dicusară Constantin Dmitrievici, anul nașterii 1947, capul familiei - Dicusară D.G. a fost condamnat la 3 ani de detenție, își ispășea pedeapsa, de aceea nu a fost deportat odată cu familia.

În prezent, după ispășirea pedepsei, Dicusară D.G. s-a întors și locuiește în satul Manoilești, raionul Kotovsk, RSSM. Conducându-mă de Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952 și ordinul Ministrului Securității de Stat și Ministerului Afacerilor Interne al URSS nr. 00219/00374 din 1 aprilie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Dicusară Dmitrii Gheorghievici, domiciliat în satul Manoilești, raionul Kotovsk, RSSM, să fie arestat și deportat la locul aflării familiei sale - s. Kordon, raionul Vagaisk, regiunea Tiumeni.

Șeful SR Kotovsk a MAI al RSSM
căpitanul

(Zudin)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 59

Document 195

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

H O T Ă R Î R E :

august 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele referitor la

Prodan Mina Efimovici, anul naşterii 1902, originar şi locuitor al satului Chetrosu, raionul Drochia, RSSM, moldovean, cetăţean al URSS, fără de partid, cu antecedente penale, fără ocupaţie,

A M S T A B I L I T :

Prodan M.E. avea o gospodărie de culac, deţinând: .... ha de pământ, 4 vite cornute mari şi pînă la 12 vite cornute mici, un motor de 12 cai putere. Pe lîngă aceasta se ocupa cu procurarea şi vinderea porcilor. Exploata munca argaţilor.

Prin hotărîrea Comitetului executiv al raionului Drochia din 30.06.1948 gospodăria lui Prodan M.E. a fost atribuită la cele culăceşti şi în conformitate cu decizia Sovietului Miniştrilor al RSSM din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din raionul Drochia în regiunea Kurgan au fost deportaţi:

Prodan Maria Luchinicina, anul naşterii 1907,
Fiica - Prodan Stepanida Minovna, anul naşterii 1928,
Fiul - Prodan Efim Minovici, anul naşterii 1934,
Fiul - Prodan Vladimir Minovici, anul naşterii 1940,
Fiica - Prodan Zinovia Minovna, anul naşterii 1943,
Fiul - Prodan Grigorii Minovici, anul naşterii 1947.

Capul familiei - Prodan Mina Efimovici în timpul evacuării familiei se afla în detenţie, fiind condamnat la 6 august 1948 de către Judecătoria Supremă a raionului Drochia pe art. 58 alin. 2 al CP al RSSU la 5 ani de detenţie.

În anul 1953, după ispăşirea pedepsei, Prodan M.E. s-a întors în satul Chetrosu, raionul Drochia, RSSM, unde locuieşte pînă în prezent, nu lucrează nicăieri.

Conducîndu-mă de Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Prodan Mina Efimovici, anul naşterii 1902, să fie arestat şi deportat la locul aflării familiei sale - regiunea Kurgan.

Colaboratorul MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)
F.3085, inv.1, d.704, f. 58

Document 196

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

15 august 1953

19 august 1953

Î N C H E I E R E :

15 august 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 4 al MAI al RSSM, locotenentul superior Listunov, examinând materialele dosarului nr. 4145 privind deportarea lui Bârliba Ana Stepanovna și cererea ei privind anularea deportării,

A M S T A B I L I T :

Bârliba Ana Stepanovna, împreună cu fiul ei Bârliba Vladimir Ivanovici, în anul 1949 a fost deportată din RSSM ca membru al familiei unui colaboraționist - Bârliba Ivan Fiodorovici, care în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de către ocupanții româno-germani îi denunța pe activiștii sovietici și pe evrei.

Pentru aceste fapte criminale Bârliba I.F. în anul 1944 a fost condamnat de către Tribunalul MAI al RSSM pe art. 2 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem la 20 ani de muncă silnică.

În cererea sa de anulare a deportării Bârliba A.S. se bazează pe faptul, că ea a locuit împreună cu soțul său Bârliba I.F. nu mai mult de 2 ani, după care el a părăsit-o. În continuare Bârliba A.S. a început să locuiască cu rudele sale, cu care a locuit 16 ani.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Bârliba A.S. s-a căsătorit oficial cu Bârliba I.F. aproximativ în anii 1931-1932 și a locuit împreună cu el nu mai mult de 4 ani, aproximativ până în 1936.

În anul 1936 soțul lui Ana - Bârliba I.F. a părăsit-o și în același an Bârliba Ana cu fiul Vladimir a trecut cu traiul la tatăl său - Pascal Stepan Timofeevici, în casa căruia locuia până la deportare în 1949. Aflându-se la tatăl său, Bârliba A.C. nu întreține relații de rudenie cu fostul soț Bârliba I.F. și nici cu rudele acestuia, deși oficial căsătoria lor nu a fost anulată.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Ședința Specială pe lângă MAI al URSS privind anularea deportării lui Bârliba Ana Stepanovna și fiului ei Vladimir, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM.

Împuternicitul executiv al
Serviciului 4 al MAI al RSSM
locotenentul superior

(Listunov)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 60-61

Document 197

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

H O T Ă R Î R E :

10 august 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele referitor la

Mudrîi Iliia Ivanovici, anul naşterii 1909, originar din satul Ştefăneşti, raionul Cotiujeni, RSSM, ucrainean, cetăţean al URSS, fără de partid, cu antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Mudrîi I.I. în octombrie 1942 a fost recrutat de serviciul militar român de spionaj în calitate de agent secret. După finisarea şcolii de spionaj a fost trimis pe teritoriul Uniunii Sovietice temporar ocupat în misiune de spionaj.

Pentru infracţiunea săvârşită, la 13 ianuarie 1954 a fost condamnat de către Şedinţa specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 7 ani de LCM.

Familia lui Mudrîi I.I., în componenţa a 3 persoane:

mama - Mudraia Maria Iosifovna, anul naşterii 1878, fiica ei - Legostaieva Elena Ivanovna, anul naşterii 1918 şi nepoţica - Ludmila, anul naşterii 1941, la 6 iulie 1949 au fost evacuate din RSSM şi la 8 aprilie 1950 au fost condamnate de către Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Amur, ca membri ai familiei unui colaboraţionist.

Mudrîi I.I., în timpul evacuării şi condamnării familiei sale, se afla în detenţie. În prezent, ispăşind pedeapsa, Mudrîi s-a întors în RSSM şi e stabilit cu traiul în satul Prodaneştii Noi, raionul Cotiujeni, RSSM.

Conducându-mă de Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Mudrîi Iliia Ivanovici, anul naşterii 1909, domiciliat în satul Prodaneştii Noi, raionul Cotiujeni, RSSM, să fie arestat şi deportat la locul aflării familiei sale - raionul Kuibîşev, regiunea Amur.

Colaboratorul MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord: Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 62

Document 198

"APROB"
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
AL RSS MOLDOVENEŞTI
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)

"SANCTIONAT"
PROCURORUL
RSS MOLDOVENEŞTI

-

16 iulie 1953

19 august 1953

H O T Ă R Î R E

6 iulie 1953

s. Bolotino, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției raionale Bolotino a MAI al RSSM, locotenentul Osadcenco, examinând materialele pe culacul:

Coroban Grigorii Vasilievici, anul nașterii 1897, originar și locuitor al satului Camenca, raionul Bolotino, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, studii 4 clase, fără de partid, fără ocupație,

A M S T A B I L I T :

Că Coroban G.V. la 31 august 1948 a fost condamnat pe art. 58-1 alin. 2 al CP al RSSU la 5 ani de detenție pentru nepredarea cerealelor.

La 6 iulie 1949 Coroban G.V. ca culac urma a fi deportat conform hotărîrii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 509 din 28 iunie 1949.

Familia lui a fost deportată după hotarele RSSM în regiunea Kurgan.

Coroban G.V., în virtutea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953 "Despre amnistie", a fost eliberat din detenție la 28 aprilie 1953 și în prezent locuiește în satul Camenca, raionul Balotina, RSSM.

În conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11.03.1952,

A M H O T Ă R Î T :

Coroban Grigorii Vasilievici, domiciliat în satul Camenca, raionul Balotina, RSSM, să fie arestat și deportat la locul aflării familiei sale în regiunea Curgan.

Împuternicitul executiv superior
al Secției raionale Bolotino a MAI al RSSM
Locotenentul

(Osadcenco)

De acord: Șeful Secției Raionale Bolotino
a MAI al RSSM
Maiorul

(Denisov)

F.3085, inv.1, d.704, f.63 - 64

Document 199

"APROB"
MINISTRUL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEI)

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

HOTĂRÎRE

12 august 1953

s. Volontirovca, RSSM

Eu, șeful Secției raionale Volontirovca a MAI al RSSM, maiorul Erin, în conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952 și ordinul Ministerului afacerilor interne al URSS nr. 00219/00374 din 1 aprilie 1952, examinând materialele dosarului privind deportarea în regiunile îndepărtate ale URSS a culacului:

Ghimbra Pavel Antonovici, anul nașterii 1896, originar și locuitor al satului Volontirovca, raionul Volontiri, RSSM, după proveniența socială - culac, moldovean, cetățean al URSS, știutor de carte, fără de partid, gospodar individual,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949, în baza deciziei Sovietului Miniștrilor al RSSM din 28 iunie 1949 nr. 509 cc, Ghimbra P.A. împreună cu familia sa:

soția - Ghimbra Vasilina Pahomovna, anul nașterii 1892, urma a fi deportat după hotarele RSSM în regiunile îndepărtate ale URSS, dar în perioada evacuării familiei Ghimbra Pavel Antonovici se afla în detenție.

În iunie 1953, Ghimbra Pavel Antonovici s-a întors din închisoare și în prezent locuiește în satul Volontirovca, raionul Volontiri, RSSM, nu lucrează nicăieri.

În baza celor expuse și conducându-mă de Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952 și ordinul MSS și MAI al URSS nr. 00219/00374 din 1 aprilie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Ghimbra Pavel Antonovici, anul nașterii 1896, domiciliat în satul Volontirovca, raionul Volontiri, RSSM, să fie arestat, percheziționat și deportat la locul aflării familiei sale, deportată în iulie 1949 în raionul Tobolsk, regiunea Tiumeni.

Șeful Secției raionale Volontirovca
a MAI al RSSM
maiorul

(Erin)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 65-66

Document 200

"APROB"
MINISTRUL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

H O T Ă R Î R E

11 august 1953

or. Bender, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției orășenești Bender a MAI al RSSM, locotenentul superior Novicov, examinând materialele referitoare la eliberatul din detenție -

Tîșcenco Pavel Iacovlievici, anul nașterii 1898, originar și locuitor al suburbiei Borisovca a orașului Bender, RSSM, ucrainean, fără de partid, muncitor,

A M S T A B I L I T :

Tîșcenco Pavel Iacovlievici, locuind pe teritoriul ocupat în orașul Bender, RSSM, colabora cu ocupații fasciști, fapt pentru care în ianuarie 1945 a fost condamnat de către Tribunalul militar al C.F. Chișinău pe art. 54-1 a" și art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Soția lui Tîșcenco P.I. - Tîșcenco Maria Stepanovna, anul nașterii 1911, la 13 octombrie 1949, ca membru al familiei unui colaboraționist, a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni sub supravegherea organelor MAI, unde locuiește pînă în prezent în satul Antipino, raionul Novo-Tavdinsk.

Tîșcenco Pavel Iacovlievici, ispășind termenul de pedeapsă, în aprilie 1953 s-a întors în orașul Bender, suburbia Borisovca, str. Krepostnaia, 9, unde locuiește pînă în prezent.

Conducîndu-mă de Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Tîșcenco Pavel Iacovlievici, să fie arestat și deportat la locul aflării soției sale Tîșcenco Maria Stepanovna sub supravegherea Direcției MAI din regiunea Tiumeni.

Împuternicitul executiv superior
al Secției orășenești Bender a MAI al RSSM
locotenentul superior

(Novicov)

De acord: Șeful Secției orășenești Bender
a MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vacari)

F.3085, inv.1, d.704, f. 67-68

Document 201

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

14 august 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

25 august 1953

H O T Ă R Î R E :

16 august 1953

s. Chiperceni, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției raionale Chiperceni a MAI al RSSM, sublocotenentul Golovatîi, examinînd materialele parvenite la SR a MAI al RSSM referitor la

Marandici Maxim Vasilievici, anul nașterii 1900, originar din satul Biești, raionul Chiperceni, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fost culaac, cu antecedente penale, în prezent locuiește în orașul Orhei, RSSM, lucrează ca paznic.

A M S T A B I L I T :

Marandici Maxim Vasilievici, în anul 1948 pentru sabotarea predării cerealelor la stat a fost condamnat la 5 ani de detenție. Familia lui: soția - Marandici Enistimia Efremovna, anul nașterii 1900 și fiica - Marandici Elena Maximovna, ca membri ai familiei unui culaac, în anul 1949 au fost deportate în regiunea Altai.

În 1952, după ispășirea pedepsei și eliberarea din detenție, Marandici M.V. nu a plecat la familia sa, ci s-a întors în raionul Chiperceni, RSSM, și în prezent locuiește în orașul Orhei împreună cu fiica sa Marandici Miroslava Maximovna, anul nașterii 1932, care în anul 1949 a evitat deportarea.

Reieșind din cele expuse,

A M H O T Ă R Î T :

În conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, Marandici Maxim Vasilievici, domiciliat în orașul Orhei, RSSM, să fie arestat, percheziționat și deportat la locul aflării familiei sale în regiunea Altai.

Împuternicitul executiv
al Secției raionale Chiperceni
a MAI al RSSM
sublocotenentul

(Golovatîi)

De acord: Șeful Secției raionale Chiperceni
al MAI al RSSM
căpitanul

(Alafiev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 71-72

Document 202

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
21 august 1953

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 august 1953

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM, locotenentul major Dercaci, examinând materialele dosarului nr. II-333337 referitor la Neiştadt Nadejda Abramovna şi informaţia SR Altai a MAI,

A M S T A B I L I T :

Neiştadt Nadejda Abramovna, anul naşterii 1890, fiica ei Neiştadt Ana Evghenievna, anul naşterii 1915, nepoata - Galiţcaia Marina Mihailovna, anul naşterii 1941, Levinson Vitalia Adamovna, anul naşterii 1946, Levinson Irina Adamovna, anul naşterii 1948, la 6 iulie 1949 au fost evacuate din oraşul Cahul şi la 8 aprilie 1950 au fost condamnate de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Altai, ca membri ai familiei unui naţionalist (p.d. 16, 17, 18, 54).

Temei pentru deportare au servit datele aflate la MSS referitor la faptul, că capul familiei Neiştadt Evghenii Efimovici a fost membru activ "Bunda", a fugit în Germania, iar apoi a plecat în Anglia, unde de trei ori a fost reţinut de serviciul de informaţii englez. În anul 1927, fiind reprezentant al unei firme particulare în Berlin, Neiştadt E.E. s-a prezentat ca reprezentant al organizaţiilor de comerţ sovietice, fapt prin care a compromis comerţul sovietic.

În 1927 Neiştadt cu familia a sosit în URSS şi, locuind în oraşul Smolensk, în anturajul său făcea agitaţie contrarevoluţionară fascistă, lăuda regimul fascist din Germania, clevetea conducătorii partidului şi guvernului sovietic.

În anul 1938 Neiştadt E.E. a fost condamnat de către "Troica" NKVD din regiunea Smolensk pe art. 58 p. 6 al CP al RSFSR la 10 ani de LCM (p.d. 14, 20).

Din materialele dosarului se vede, că împreună cu Neiştadt Nadejda Abramovna urma să fie deportată fiica ei Levinson Victoria Evghenievna, anul naşterii 1917, care în ziua operaţiunii se afla la cursuri la Chişinău, de unde a fost evacuată în regiunea Kemerovo (p.d. 13, 18, 21, 22, 23). Însă, referitor la ea materialele nu au fost perfectate pentru examinare la Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS, în rezultat ea nefiind condamnată la deportare.

Conform informaţiei SR Altai a MAI din 11.06.53, Levinson Victoria Evghenievna în prezent se află în deportare în raionul Altai, regiunea Altai (p.d. 55).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-333337 spre examinare la Şedinţa Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Levinson Victoria Evghenievna, anul naşterii 1917, originară din or. Londra, la deportare în regiunea Altai, ca membru al familiei unui naţionalist.

Împuternicitul executiv al Secţiei 1
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

Şeful Secţiei 1 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

De acord: Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 73 - 74

Document 203

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
21 august 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 august 1953

Î N C H E I E R E :

august 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM, locotenentul major Dercaci, examinând materialele dosarului nr. II-320267 referitor la Bînzari Pavel Fiodorovici, în legătură cu demersul Direcției Irkutsk a MAI,

A M S T A B I L I T :

Bînzari Pavel Fiodorovici, anul nașterii 1897, și soția fiului lui Bînzari Ioana Afanasievna, anul nașterii 1926, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Nisporeni, RSSM și la 12 noiembrie 1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MAI al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca membri ai familiei unui participant la o sectă religioasă antisovietică (p.d. 23).

Fiul lui Bînzari - Bînzari Andrei Pavlovici, anul nașterii 1923, de asemenea urma a fi deportat, dar în ziua operațiunii lipsea de acasă și de aceea nu a fost evacuat (p.d. 21).

Conform informației Direcției Irkutsk a MAI nr.-6/16/2458 din 03.04.1953, Bînzari Andrei Pavlovici a sosit în raionul Șitkinsk, regiunea Irkutsk, la soția sa deportată Bînzari Ioana Afanasievna (p.d. 24).

Prin controlul suplimentar efectuat s-a atabilit, că tatăl lui Bînzari - Bînzari Pavel Fiodorovici era membru activ al sectei antisovietice ilegale a inochentiștilor, își punea casa la dispoziția sectanților. În urma controlului, de asemenea, s-a confirmat, că Bînzari Andrei Pavlovici toată viața a locuit împreună cu tatăl său Bînzari Pavel Fiodorovici, fiind membru al familiei sale (p.d. 25, 27, 27, 30).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-320267 spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Bînzari Andrei Pavlovici, anul nașterii 1923, originar și locuitor al satului Vărzărești, raionul Nisporeni, RSSM, la deportare în regiunea Irkutsk, ca membru al familiei unui participant la o sectă antisovietică ilegală.

Împuternicitul executiv al Secției 1
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord: Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 75 - 76

Document 203

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
22 august 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 august 1953

Î N C H E I E R E :

august 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secţiei 3 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM, locotenentul major Dercaci, examinând materialele dosarului nr. II-319231 referitor la Guzun Pavel Gheorghievici, în legătură cu demersul Direcţiei Irkutsk a MAI,

A M S T A B I L I T :

Guzun Pavel Gheorghievici, anul naşterii 1901, era membru al sectei antisovietice ilegale a inochentiştilor, iar fiicele lui - propovăduitoare ale acestei secte.

Guzun P.G. cu familia urma a fi deportat din Moldova, dar în ziua operaţiunii ei, soţia lui Guzun Feodosia Grigorievna şi fiica Guzun Solomeia Pavlovna, anul naşterii 1927, lipseau de acasă, de aceea la 6 iulie 1949 din raionul Vadul-lui-Vodă au fost evacuaţi numai fiul lui Guzun Filaret Pavlovici, anul naşterii 1928, fiica Guzun Olga Pavlovna, anul naşterii 1930, fiul Guzun Grigorii Pavlovici, anul naşterii 1946, care la 02.11.1949 au fost condamnaţi de Şedinţa specială pe lângă MAI al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca membri ai familiei unui participant la o sectă religioasă antisovietică (p.d. 14, 15, 16, 17, 18, 21).

Conform informaţiei Serviciului P" al Direcţiei Irkutsk a MAI nr.-6/18-4954 din 18.06.1953, Guzun Pavel Gheorghievici şi Guzun Feodosia Grigorievna în prezent se află în deportare în regiunea Irkutsk (p.d. 22).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-319231 spre examinare la Şedinţa Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Guzun Pavel Gheorghievici, anul naşterii 1901, şi Guzun Feodosia Grigorievna, anul naşterii 1905, originari din satul Ratuş, raionul Vadul-lui-Vodă, RSSM, la deportare în regiunea Irkutsk.

Inspectorul superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:
Şeful secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 79 - 80

Document 204

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

22 august 1953

august 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

25 august 1953

Î N C H E I E R E :

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secției 3 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM, locotenentul major Dercaci, examinând materialele dosarului nr. II-319381 referitor la Condrea Zinaida Gheorghievna, în legătură cu demersul Direcției Irkutsk a MAI,

A M S T A B I L I T :

Condrea Zinaida Gheorghievna, anul nașterii 1897, nora ei - Condrea Sofia Ivanovna, anul nașterii 1928, nepoata Condrea Iulia Ivanovna, anul nașterii 1949, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Vadul-lui-Vodă, RSSM, iar la 02.11.1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MAI al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca membri ai familiei participantului la o organizație naționalistă Condrea Victor Ilarionovici, anul nașterii 1891, condamnat în decembrie 1945 de către Tribunalul C.F. Chișinău la 10 ani de LCM (p.d. 26, 27).

Din materialele dosarului se vede, că fiul lui Condrea Z.G. - Condrea Victor Ivanovici, anul nașterii 1928, de asemenea urma să fie deportat, dar în momentul evacuării mamei lipsea de acasă (p.d. 20, 21, 24, 25) și de către colaboratorul care a efectuat evacuarea familiei Condrea în raport a fost notat ca ne fiind deportat (p.d. 25), ca urmare el nu a fost inclus în componența familiei deportate și nu a fost condamnat de Ședința specială la deportare.

Conform procesului-verbal al interogării martorului X și informației Sovietului sătesc din 26.02.1953 (p-d- 28,29), Condrea Victor Ivanovici în ziua deportării se afla în or. Chișinău și aflând despre deportarea familiei sale a sosit la punctul de îmbarcare și a fost primit în eşalon la familia sa și deportat.

Faptul aflării lui Condrea V.I. în deportare din 1949 se confirmă prin informația Direcției Irkutsk a MAI (p.d. 30).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-319381 spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Condrea Victor Ivanovici, anul nașterii 1928, originar din satul Mereni, raionul Vadul-lui-Vodă, RSSM, la deportare în regiunea Irkutsk, ca membru al familiei unui participant la o organizație naționalistă.

Inspectorul superior al secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Șeful secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 81 - 82

Document 205

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

31 august 1953

27 august 1953

“SANCTIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

7 septembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele referitor la

Buzilă Spiridon Iacovlievici, anul nașterii 1922, originar din raionul Olonești, RSSM, moldovean, fără de partid, cu antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Din materialele pe dosar se vede, că Buzilă S.I. din anul 1941 pînă în anul 1947 s-a ocupat cu specula, cumpărînd și realizînd vite agricole, avînd un venit de 100.000 ruble pe an. Totodată, achiziționa și vindea mărfuri industriale. Desfășura activitate de cămătar. Avea gospodărie agricolă.

Conform deciziei Comitetului executiv raional Olănești, gospodăria lui Buzilo a fost apreciată ca gospodărie de culac și, în conformitate cu decizia Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 509 ce din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din raionul Olănești în regiunea Kurgan a fost deportată familia lui Buzilo S.I. în următoarea componență:

Soția - Buzilă Sofia Parfentievna, anul nașterii 1923,
Fiul - Buzilă Grigorii Spiridonovici, anul nașterii 1942,
Fiul - Buzilă Dmitrii Spiridonovici, anul nașterii 1943,
Fiica - Buzilă Evghenia Spiridonovna, anul nașterii 1945,
Fiul - Buzilă Fiodor Spiridonovici, anul nașterii 1947,
Fiul - Buzilă Ivan Spiridonovici, anul nașterii 1949.

Capul familiei - Buzilă S.I. în timpul ridicării familiei sale se afla în detenție, ispășind pedeapsa pentru neîndeplinirea taxelor agricole.

În aprilie 1953 a fost eliberat, a sosit în satul Olănești, apoi în satul Camenca, sovietul sătesc Vasilievsk, raionul Beliaevsk, regiunea Odesa, unde se află pînă în prezent și lucrează în gospodăria auxiliară a VŢSPS.

Conducîndu-mă de Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Buzilă Spiridon Iacovlievici, anul nașterii 1922, domiciliat în raionul Beliaevsk, regiunea Odesa, să fie arestat și deportat la locul aflării familiei sale - raionul Safakulevsk, regiunea Kurgan.

Împuternicitul executiv superior
al secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:
Șeful secției 3 a a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 84

Document 206

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(ŢVIGUN)
22 august 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 august 1953

Î N C H E I E R E :

august 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr.-319959 referitor la Spalatu Ana Gheorghievna, în legătură cu demersul Secţiei raionale Horinsk a MAI al RASS Bureată,

A M S T A B I L I T :

Spătaru Olga Gheorghievna, anul naşterii 1897, fiul Spătaru Fiodor Ivanovici, anul naşterii 1935, nora Spătaru Olga Fiodorovna, anul naşterii 1931, la 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din raionul Chişcareni, RSSM şi la 12.11.1949 au fost condamnaţi de către Şedinţa supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în RASS Bureată, ca familie a unui colaboraţionist (p.d. 14, 15, 18, 19).

Din materialele dosarului se vede, că fiul lui Spătaru A.G. - Spătaru Filip Ivanovici, anul naşterii 1923, de asemenea urma a fi deportat, dar în ziua operaţiunii lipsea de acasă, de aceea nu a fost deportat (p.d. 12, 13, 16).

Conform informaţiei Secţiei raionale Horinsk a MAI al RASS Bureată, nr.-9/694 din 25.06.1953, Spalatu Filip Ivanovici în anul 1951 a sosit în raionul Horinsk la soţia deportată Spătaru Olga Fiodorovna (p.d. 20).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. II-319959 spre examinare la Şedinţa Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea lui Spătaru Filip Ivanovici, anul naşterii 1923, originar din satul Ghiliceni, raionul Chişcareni, RSSM, la deportare în RASS Bureată, ca membru al familiei unui colaboraţionist.

Inspectorul superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Şeful secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 83

Document 207

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(TVIGUN)
16 septembrie 1953

“AREST SANCTIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI

17 septembrie 1953

16 august 1953

H O T Ă R Î R E :

s. Glodeni, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției rationale Glodeni a MAI al RSSM - sublocotenentul Arnaut, examinând materialele referitor la,

Gheras Savelii Petrovici, anul nașterii 1921, originar din satul Limbeni, locuitor al satului Ghijdieni, raionul Glodeni, RSSM, fără de partid, știutor de carte, cetățean al URSS, din familie de culaci, culac, anterior judecat pentru neîndeplinirea taxelor agricole,

A M S T A B I L I T :

Gheras Savelii Petrovici pînă în anul 1940 și în perioada ocupației temporare a teritoriului RSSM de către armata româno-germană, avea gospodărie culăcească, în gospodăria sa folosea munca argaților.

În anul 1949, conform deciziei Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 509 cc din 28.06.1949, familia lui Gheras S.P.

Soția - Gheras Alexandra Nicolaievna,

Fiul - Gheras Evghenii Savelievici,

Fiul - Gheras Vasilii Savelievici

a fost deportată după hotărârile RSSM în raioanele îndepărtate ale URSS.

Capul familiei - Gheras Savelii Petrovici nu a fost deportat deoarece în anul 1949 se afla în detenție.

În anul 1951 Gheras Savelii Petrovici a fost eliberat din detenție și în prezent locuiește în satul Ghijdieni, raionul Glodeni, RSSM, nu este antrenat în munca socială.

Conducîndu-mă de Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952 și Ordinul Ministrului MAI al URSS nr. 00219/00344 din 01.04.1952,

A M H O T Ă R Î T :

Gheras Savelii Petrovici, anul nașterii 1921, domiciliat în satul Ghijdieni, raionul Glodeni, RSSM, să fie arestat și deportat la locul aflării familiei sale.

Împuternicitul executiv superior
al Secției rationale Glodeni
al MAI al RSSM
sublocotenentul

(Arnaut)

De acord:
Șeful Secției rationale Glodeni
al MAI al RSSM
căpitanul
Șeful Serviciului 4
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Iaroșenco)

(Mocialov)

F.3085, inv.1, d.704, f. 87-88

Document 208

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM

LOCOTENENT COLONELUL

(ȚVIGUN)

10 septembrie 1953

“SANȚIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR

(KIZIKOV)

17 septembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

3 septembrie 1953

or. Fălești, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției ratiionale Fălești a MAI al RSSM - locotenentul major Gorelov, examinând materialele dosarului privind deportarea nr. 6479 referitor la

Cernavca Ivan Fiodorovici, anul nașterii 1902, originar din satul Bocani, raionul Fălești, RSSM, culac, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, studii 5 clase, judecat în anul 1950 pe art. 1 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 4 iunie 1947 Privind răspunderea penală pentru delapidarea averii de stat și obștești" pe un termen de 7 ani de LCM, locuiește pe teritoriul raionului Fălești, nu are loc de trai și de muncă permanent,

A M S T A B I L I T :

În baza hotărîrii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 509-cc din 28.06.1949, Cernavca Ivan Fiodorovici, la 7 iulie 1949 a fost deportat ca culac după hotarele RSSM în regiunea Kurgan, raionul Zverinogolovsk.

La locul deportării, Cernavca I.F. s-a angajat ca paznic la ferma sovhozului unde în noaptea spre 9 septembrie a furat 96 kg de grâu, fapt pentru care a fost condamnat de Judecătoria populară a raionului Zverinogolovsk, regiunea Kurgan, pe art. 1 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 4 iunie 1947 Privind răspunderea penală pentru delapidarea averii de stat și obștești" pe un termen de 7 ani de LCM, cu confiscarea averii.

Conform Decretului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953, Cernavca I.F. a fost amnistiat și eliberat din detenție, dar nu s-a reîntors la locul deportării în raionul Zverinogolovsk, regiunea Kurgan, ci a sosit în raionul Fălești al RSSM, unde se află din aprilie 1953 și pînă în prezent, neavînd loc de trai și de muncă permanent.

În baza pct. 5 al ordinului comun al MSS - MAI al URSS nr. 00219/00374 din 1 aprilie 1952 și ordinului MSS al URSS nr. 00218 din 11 martie 1952, Cernavca I.F. urmează a fi arestat și deportat.

În baza celor expuse,

A M H O T Ă R Î T :

Cernavca Ivan Fiodorovici să fie arestat și etapat în raionul Zverinogolovsk, regiunea Kurgan, la locul fostei depăortări.

Împuternicitul executiv superior
al Secției ratiionale Fălești
a MAI al RSSM
locotenentul major

(Gorelov)

De acord:
Șeful Secției ratiionale Fălești
a MAI al RSSM
locotenentul major
Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelului

(Dutkovskii)

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 85-86

Document 209

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT COLONELUL
(ȚVIGUN)
16 septembrie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
25 septembrie 1953

Î N C H E I E R E :

5 septembrie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful al secției 1 a Serviciului special 1 al MAI al RSSM, maiorul Gudîmov, examinând materialele dosarului nr. 333208 referitor la Bordian Ivan Vasilievici,

A M S T A B I L I T :

În iulie anul 1949, din satul Lopatnic, raionul Edineț, RSSM, a fost evacuată familia unui sectant iehovist activ în următoarea componență:

Capul familiei - Bordian Ivan Vasilievici, anul nașterii 1922,

Soția lui - Bordian Hristinia Petrovna, anul nașterii 1927,

Fiul - Bordian Evghenii Ivanovici, anul nașterii ...,

Mama - Bordian Agafia Fiodorovna, anul nașterii 1902,

care prin hotărârea Ședinței speciale pe lângă MSS al RSSM din 8 aprilie 1950 au fost condamnați la deportare în regiunea Kurgan.

Împreună cu familia numită, ca membru al familiei și sectantă activă a fost deportată și sora capului familiei - Bordian Ioana Vasilievna, anul nașterii 1931, dar în legătură cu faptul, că în materialele dosarului ea nu figura ea nu a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS.

În prezent Bordian I.V. se află în deportare în regiunea Kurgan și temporar se află la evidența specială, fapt ce se confirmă de referința Direcției MAI din regiunea Kurgan nr. 9/28 din 6 ianuarie 1953 (p.d. 57).

În luna august 1951 pentru a se uni cu soția sa Bordian Agafia Fiodorovna și fiul Bordian Ivan Vasilievici a sosit la locul deportării acestora Bordian Vasilii Semionovici, anul nașterii 1901, ceea ce se confirmă de referința Direcției MAI din regiunea Kurgan nr. 11/3039 din 12 noiembrie 1951 (p.d. 33).

În legătură cu faptul, că pe dosarul de deportare a lui Bordian Ivan Vasilievici nu figurează tata și sora, a fost efectuat un control suplimentar, în rezultatul căruia s-a stabilit, că Bordian Ioana Vasilievna în timpul ridicării familiei era membru al familiei fratelui lui Bordian Ivan Vasilievici, pe lângă aceasta, de asemenea, era o sectantă iehovistă activă, ce se confirmă prin depozițiilor martorilor Grînico I.A., Sajina I.P., Ursu V.I. și certificatul sovietului sătesc din Lopatinse (p.d. 39-43, 45-52).

Bordian Vasilii Semionovici în timpul ridicării familiei sale - soției Bordian Agafia Fiodorovna și fiului Bordian Ivan Vasilievici locuia separat de ei, într-o casă, dar în odăi diferite, membru al sectei antisovietice iehoviste Bordian V.S. nu era, însă, prin control s-a stabilit, că pînă în anul 1940 pe timpul românilor el a făcut serviciul în jandarmerie, în perioada ocupației germane în anii 1941-1944 lucra ca adjunct al primarului satului Lopatnic, colaborea activ cu ocupații, în anul 1944 a fugit în România, de acolo s-a întors ca repatriat în anul 1945, acest fapt fiind confirmat prin materialele dosarului (p.d. 37, 42, 45-52 și 58-71).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A remite dosarul nr. 333208 împreună cu materialele controlului suplimentar referitor la Bordian Vasilii Semionovici, anul nașterii 1901, și Bordian Ioana Vasilievna, anul nașterii 1931, spre examinare la Ședința Specială pe lângă MAI al URSS pentru condamnarea acestora la deportare în regiunea Kurgan.

Șeful Secției 1 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Gudîmov)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

Document 210

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT COLONELUL
(ȚVIGUN)
21 septembrie 1953

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
30 septembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

16 septembrie 1953

or. Căușeni, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției raionale Căușeni a MAI al RSSM - locotenentul Muntean, examinând materialele referitor la

Juravschii Mihail Zaharovici, anul nașterii 1908, originar din satul Talmaz, raionul Căușeni, RSSM, din culaci, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, a fost condamnat în anul 1948 pe art. 54-1 alin. 2 la 8 ani. Locuiește în satul Talmaz, raionul Căușeni, RSSM,

A M S T A B I L I T :

Juravschii Mihail Zaharovici, fiind culac și cap al familiei, în 1948 premeditat nu preda pîinea la stat, fapt pentru care a fost condamnat la 8 ani pe art. 54-1 partea II, iar familia lui:

Soția - Juravschaia Anastasia Samsonovna, anul nașterii 1912,

Fiica - Juravschaia Maria Mihailovna, anul nașterii 1937,

în baza hotărîrii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 509-cc din 28.06.1949, a fost deportată în raionul Șumihinsk, regiunea Kurgan.

La momentul deportării familiei sale, Juravschii Mihail Zaharovici se afla în detenție. În prezent Juravschii a fost eliberat din detenție pe amnistie conform Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27 martie 1953, și la moment locuiește în satul Talmaz, raionul Căușeni, RSSM, nu lucrează nicăieri.

Totodată, în baza Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, Juravschii M.Z. urmează a fi deportat la familia sa, care se află în raionul Șumihinsk, regiunea Kurgan, de aceea:

A M H O T Ă R Î T :

Juravschii Mihail Zaharovici, locuitor al satului Talmaz, raionul Căușeni, RSSM, în baza Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, să fie arestat și etapat la locul deportării familiei sale în raionul Șumihinsk, regiunea Kurgan.

Împuternicitul executiv
al Secției raionale Căușeni
a MAI al RSSM
locotenentul

(Muntean)

De acord:

Șeful Secției raionale Căușeni
a MAI al RSSM
maiorul
Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Sneghiriovi)

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 91-93

Document 211

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT COLONELUL
(ȚVIGUN)
30 septembrie 1953

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 octombrie 1953

Î N C H E I E R E :

30 septembrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr.-333731 referitor la Aftinescu Olga Stepanovna şi materialele controlului, în legătură cu demersul Secţiei raionale Zaigraievsk a MAI al RSSA Bureată,

A M S T A B I L I T :

Aftinescu Olga Stepanovna, anul naşterii 1903, fiicele ei Aftinescu Maria Alexandrovna, anul naşterii 1927, Aftinescu Ana Alexandrovna, anul naşterii 1931, la 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din raionul Sînjerei, RSSM şi la 8 aprilie 1950 au fost condamnaţi de către Şedinţa supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în RASS Bureată, ca familie a unui naţionalist (p.d. 27, 28, 30, 31).

Capul familiei Aftinescu Alexandr Leontievici şi cei doi fii - Aftinescu Mihail Alexandrovici şi Aftinescu Piotr Alexandrovici, de asemenea urmau a fi deportaţi, dar nu au fost din cauză că în ziua operaţiunii se ascundeau (p.d. 24, 26, 29).

Conform informaţiei Secţiei raionale Zaigraievsk a MAI al RASS Bureată, nr.-3931 din 24.12.1952, în mai anul 1951 la deportata Aftinescu Olga Stepanovna a sosit fiul ei Aftinescu Mihail Alexandrovici, anul naşterii 1934 (p.d. 32).

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru luarea lui Aftinescu Mihail Alexandrovici, anul naşterii 1934, la evidenţă ca deportat ca membru al familiei unui naţionalist.

Inspectorul superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Şeful secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 93

Document 212
(prescurtat)

“APROB”
MINISTRUL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
5 octombrie 1953

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 octombrie 1953

H O T Ă R Î R E

29 septembrie 1953

or. Ceadâr-Lunga, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției raionale Ceadâr-Lunga a MAI al RSSM, locotenentul major Lipantiev, examinând materialele referitoare la

Ivanov Vladimir Vasilievici, anul nașterii 1903, originar din satul troienii Noi, raionul Novo-Ivanovsc, regiunea Ismail, RSSU, bulgar, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, culac, condamnat pe art. 58 alin. 2 al CP al RSSU la 10 ani de LCM, termenul de pedeapsă l-a ispășit, locuiește în satul Valea Perjei, raionul Ceadâr-Lunga, RSSM, nu lucrează nicăieri,

A M S T A B I L I T :

Ivanov Vladimir Vasilievici - culac, în anul 1948 pentru nepredarea pîinii la stat a fost condamnat la 10 ani de LCM, pedeapsa a ispășit-o.

În baza hotărîrii Sovietului Miniștrilor al RSSM din 28 iunie 1949, membrii familiei lui Ivanov V.V.: soția - Ivanov Parascovia Andreevna, anul nașterii 1903, fiul - Ivanov Vasiliu Vladimirovici, anul nașterii 1925, nora - Ivanov Elena Ivanovna, anul nașterii 1925, și nepoata - Ivanova Evdochia Vasilievna, anul nașterii 1945, la 6 iulie 1949 au fost deportați din RSSM și în prezent locuiesc în sovhozul Kargopolisk, regiunea Kurgan, de asemenea urma a fi deportat și Ivanov V.V. ca capul familiei, dar în acea perioadă se afla în detenție.

F.3085, inv.1, d.704, f. 94

Document 213

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT COLONELUL
(ȚVIGUN)
30 septembrie 1953

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
15 octombrie 1953

Î N C H E I E R E :

30 septembrie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr.-324620 referitor la Dubovschaia Evghenia Ionovna și cererea fiului ei Dubovschii Nicu Kalmanovici, care roagă să i se anuleze deportarea,

A M S T A B I L I T :

Dubovschaia Evghenia Ionovna, anul nașterii 1910, aflându-se în serviciul militar în Armata sovietică, în septembrie 1942 a fost luată în captivitate de către nemți și ulterior a lucrat ca moașă în lagărele de concentrare naziste, îi maltrata pe cetățenii sovietici, participa la omorîrea prizonierilor.

Dubovschaia E.I. la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Orhei, RSSM și la 1 februarie 1950 au fost condamnată de către Ședința supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca colaboraționistă (p.d. 3, 17, 19, 20, 21, 24, 25).

Împreună cu Dubovschaia E.I. a fost deportat și fiul ei Dubovschii Nicu Kalmanovici, anul nașterii 1933, ca membru al familiei acesteia, depistat suplimentar, care nu este în materialele pe dosar (p.d. 22, 23, 24, 25).

Dubovschii N.K. s-a adresat în Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS cu o cerere, în care roagă să i se anuleze deportarea, motivînd prin faptul, că din anul 1936 locuia aparte de mama sa Dubovschaia Evghenia Ionovna și nu era membru al familiei ei.

În urma controlului efectuat, s-a stabilit, că Dubovschaia Evghenia Ionovna și soțul ei Dubovschii Kalman Iosifovici în anul 1935 au divorțat, fiul lor Dubovschii Nicula Kalmanovici rămînînd să locuiască cu tatăl. A locuit împreună cu ultimul pînă în februarie 1949 în orașul Riga. Apoi în februarie 1949 el a sosit în orașul Orhei, RSSM, în oșpeție la bunica, unde a locuit pînă în iulie 1949. La acel moment, mama lui Dubovschaia Evghenia Ionovna locuia în satul Breakovo, raionul Orhei. În ziua operațiunii, cînd a fost evacuată, Dubovschaia a declarat, că în orașul Orhei locuiește fiul ei Dubovschii Nicula Kalmanovici și a cerut ca el să fie deportat împreună cu dînsa, ceea ce a și fost făcut de către colaboratorul care a evacuat-o. Aceste fapte se confirmă prin depozitiile lui Dubovschaia Evghenia Ionovna, Dubovschii Nicula Kalmanovici, Dubovschii Kalman Iosifovici (p.d. 31, 32, 33, 37, 38, 39, 40).

Pe lângă aceasta, faptul, că Dubovschii Nicula Kalmanovici locuiește la Riga se confirmă prin certificatul nr. 110 din 28-10-1949, eliberat de Uzina de porțelan din Riga, unde el a lucrat pînă în 08.01.1949, certificatul privind înregistrarea în orașul Riga (p.d. 34, 35).

Astfel, Dubovschii Nicula Kalmanovici din anul 1935 și pînă în 1949 nu locuia cu mama sa Dubovschaia Evghenia Ionovna și nu era membru al familiei acesteia.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricțiilor de deportare lui Dubovschii Nicula Kalmanovici, anul nașterii 1933, referitor la Dubovschaia Evghenia Ionovna sentința nu se modifică.

Inspectorul superior al secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Șeful secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 96-97

Document 214

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT COLONELUL
(TIVIGUN)
19 octombrie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
30 octombrie 1953

H O T Ă R Î R E :

17 octombrie 1953

or. Chișinău, RSSM

Fu, inspectorul superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul de arhivă nr.2345 referitor la deportarea lui Sugailo Nicolai Ivanovici și dosarul de arhivă nr. 19082 privind condamnarea lui,

A M S T A B I L I T :

Sugailo Nicolai Ivanovici, anul nașterii 1898, urma a fi deportat din Moldova împreună cu familia în raioanele îndepărtate ale URSS ca culac și membru al partidelor politice reacționare din România. Însă, în ziua operațiunii ei cu fiul Sugailo Vasilii Nicolaievici a dispărut, de aceea la 6 iulie 1949, conform hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 509-cc din 28 iunie 1949, din raionul Zgurițe în regiunea Kurgan a fost deportată doar soția lui Sugailo Fevronia Mihailovna, anul nașterii 1898, ca membru al familiei unui culac.

În octombrie 1949 Sugailo N.I. a sosit la locul deportării soției sale în regiunea Kurgan, a stat circa 3 săptămâni și a înduplecat-o pe soția sa Sugailo F.M. să evadeze, lăsându-i bani de drum, el însuși plecând în Moldova.

Sugailo F.M., peste 3 zile după plecarea soțului a evadat din locul deportării și a sosit la locul anterior de trai, unde se ascundea la soțul său Sugailo N.I.

La 4 decembrie 1949, Sugailo Fevronia Mihailovna a fost arestată pentru evadare de la locul deportării, iar la 03.01.1950 a fost aresta și soțul ei Sugailo Nicolai Ivanovici, ca complice la evadarea ei.

Prin hotărârea Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 10.02.1951 Sugailo Fevronia Mihailovna și Sugailo Nicolai Ivanovici au fost condamnați la 5 ani de LCM cu întoarcerea ulterioară la locul deportării.

Sugailo Fevronia Mihailovna, în baza Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 27.03.1953 a fost eliberată din LCM și întoarsă la locul deportării, iar Sugailo Nicolai Ivanovici, de asemenea, a fost eliberat din LCM, dar din motive necunoscute nu a fost întors la locul deportării și, în prezent, locuiește în satul Balinț, raionul Zgurițe, ceea ce se confirmă prin propria lui cerere.

Având în vedere, că Sugailo Nicolai Ivanovici, conform hotărârii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 10.02.1951, urmează a fi reîntors la locul deportării,

A M H O T Ă R Î T :

Sugailo Nicolai Ivanovici, anul nașterii 1898, culac, fost membru al unui partid burghezo - naționalist, locuitor al satului Balinț, raionul Zgurițe, RSSM, să fie arestat și etapat la dispoziția Direcției Kurgan a MAI, pentru deportare în raionul Makușinsk, la locul aflării soției sale.

Inspectorul superior al secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Șeful secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 99-100

Document 215

“APROB”
MINISTRUL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
29 octombrie 1953

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
29 octombrie 1953

H O T Ă R Î R E

29 octombrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 6 a Serviciului 4 al MAI al RSSM, maiorul Cisteacov, examinând materialele remise la MAI al RSSM referitor la activitatea infracţională a lui

Litviniuk Ivan Nicolaievici, anul naşterii 1927, originar din satul Obreja Nouă, raionul Glodeni, RSSM, ucrainean, cetăţean al URSS, din ţărani mijlocaşi, studii 7 clase, fără de partid, necăsătorit, condamnat în anul 1950 pe art. 54-1 şi art. 54-10 alin. 1 al CP al RSSU la 25 ani de LCM şi 5 ani de interdicţie de drepturi, îşi ispăşeşte pedeapsa în lagărul MAI al URSS din Kamîşinsk,

A M S T A B I L I T :

În noaptea spre 9 septembrie 1953, Litviniuk I.N., fiind în detenţie în Kamîşlag al MAI al URSS, regiunea Omsk, a evadat şi la 25 octombrie a apărut în satul Obreja Nouă, raionul Glodeni, RSSM, unde a fost reţinut.

Faptul evadării sale se confirmă prin informaţia Direcţiei Omsk a MAI nr. 98 din 9 septembrie 1953 şi depoziţiile lui Litviniuk I.N.

În baza celor expuse,

A M H O T Ă R Î T :

Litviniuk Ivan Nicolaievici să fie arestat şi etapat la dispoziţia Direcţiei Omsk a MAI.
Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 6 a Serviciului 4
al MAI al RSSM
maiorul (Cisteacov)

De acord:

Şeful Secţiei 6 a Serviciului 4
al MAI al RSSM
maiorul (Panov)

Şeful adjunct al Serviciului 4
al MAI al RSSM
colonelul (Vorovkov)

F.3085, inv.1, d.704, f. 98

Document 216

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT COLONELUL
(TIVIGUN)

“SANŢIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

Î N C H E I E R E :

21 septembrie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul executiv superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererile lui Deduc Xenia Stepanovna, Serebrinskaia Irina Afanasievna, materialele dosarului nr. 3534 privind deportarea lui Deduc X.S. și materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, Deduc Xenia Stepanovna, anul nașterii 1879, din satul Otaci, același raion, RSSM, a fost evacuată, iar la 19 noiembrie 1949 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Habarovsk, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Temei pentru deportare au servit materialele privind faptul, că fiul lui Deduc Ksenia Stepanovna - Deduc Timofei Afanasievici, anul nașterii 1913, în timpul ocupației româno-germane a Moldovei, a făcut serviciul în organele de represare ale ocupanților în calitate de polițist, participa la arestarea și perchezitionarea caselor cetățenilor sovietici, însoțea populația evreiască la deportarea în lagăre sau la împușcare, bătea cetățenii sovietici.

Pentru crimele săvârșite, Deduc T.A. la 29 iunie 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 15 ani de muncă silnică.

În cererea sa către Sovietul suprem al URSS, Deduc X.S. roagă să fie eliberată din deportare pe motiv că este bătrână, bolnavă și inaptă de muncă. Serebreanskaia I.A. în cererea sa roagă eliberarea mamei sale - Deduc X.S., motivând prin faptul, că pînă la deportare mama locuia și era întreținută de dînsa.

În urma controlului suplimentar au fost interogați martorii Solodii Iosif Grigorievici, Kozodai Vasilii Evstafievici, Crepostnoi Condrat Petrovici, care au declarat, că Deduc K.S. locuia cu fiica sa - Serebreanskaia I.A. și era întreținută de aceasta. Pînă la arestare fiul ei - Timofei locuia aparte.

Aceste fapte se confirmă și prin certificatul Sovietului sătesc Otaci nr. 520 (p.d. 38, 40-43, 31).

Serebreanskaia I.A., care a făcut demersul de eliberare a mamei sale, locuiește în satul Otaci, RSSM, este casnică. Soțul ei, Serebrinskii Constantin Miheevici, lucrează brutar la fabrica de pîine din orașul Moghiliiov-Podolsk, locuiește în satul Otaci. El este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei, a fost rănit, este decorat cu medalia "Pentru victorie asupra Germaniei".

Fiind întrebat, Serebrinskii a azut de acord s-o întrețină pe mama soției sale (p-d- 32-37).

Având în vedere, că Deduc X.S. din cauza vîrstei și sănătății precare nu este aptă de muncă și la locul deportării urmează a fi distribuită într-o casă pentru invalizi, precum și faptul, că pînă la deportare din Moldova ea locuia la fiica sa, fiind întreținută de aceasta, și în prezent fiica și soțul ei sunt de acord s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricțiilor de deportare lui Deduc Xenia Stepanovna, anul nașterii 1879, și a-I permite întoarcerea în RSSM.

Inspectorul superior al secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:
Şeful secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul
(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 102-103

Document 217

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
28 octombrie 1953

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
31 octombrie 1953

H O T Ă R Î R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 2288 privind deportarea familiei culaacului Cociorva Maria Ivanovna,

A M S T A B I L I T :

Cociorva Maria Ivanovna, anul naşterii 1896, originară şi locuitoare a satului Bacsani, raionul Zguriţa, RSSM, din ţărani culaaci, cu antecedente penale, pînă în anii 1948-1949 avea gospodărie de culaac, în care avea: două case cu acareturi în curte, doi cai, zece vaci, 15 oi, 15 ha de pămînt. În gospodărie lucra un muncitor permanent.

Soţul ei - Cociorva Gheorghii Fiodorovici, în anii 1944-1945 a fost condamnat la 1 an de detenţie pentru nepredarea pîinii la stat. În anul 1947 el a decedat.

Fiul - Cociorva Arcadii Gheorghievici din anul 1941 pînă în 1944 a lucrat ca secretar la prefectura românească. În timpul retragerii armatei româno-germane a fugit în România de unde nu s-a întors.

Conform deciziei Comitetului executiv raional Zguriţa, gospodăria lui Cociorva M.I. a fost apreciată ca gospodărie de culaac şi, în conformitate cu decizia Sovietului Miniştrilor al RSSM nr. 509 ce din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din raionul Zguriţa în regiunea Kurgan a fost deportat fiul lui Cociorva Maria - Cociorva Nicolai Gheorghievici, anul naşterii 1924.

Capul familiei - Cociorva Maria Ivanovna în timpul ridicării familiei sale se afla în detenţie, fiind condamnată în anul 1948 de Judecătoria norodnică din Zguriţa la 6 ani de detenţie. Întorcîndu-se din detenţie odată cu ispăşirea pedepsei, în prezent ea locuieşte în satul Bacsani, raionul Zguriţa, RSSM, lucrează în oficiul "Zagotscot" în calitate de muncitoare.

În conformitate cu Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Cociorva Maria Ivanovna, anul naşterii 1896, domiciliat în satul Bacsani, raionul Zguriţa, RSSM, să fie arestată şi deportată la locul aflării fiului - raionul Makuşinsk, regiunea Kurgan.
Împuternicitul executiv superior
al secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul (Cearova)

De acord:

Şeful secţiei 3 a a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul (Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul (Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.104

Document 218

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
12 noiembrie 1953
11 noiembrie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
13 noiembrie 1953
or. Chişinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererile lui Abramovici Polina Calistratovna, Reuleț Claudia Calistratovna, dosarul nr. 7472 privind deportarea ultimei și materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

Reuleț Claudia Calistratovna, anul nașterii 1913, și fiul ei - Reuleț Serghei, anul nașterii 1938, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din RSSM, iar la 1 aprilie 1950 au fost condamnați de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kemerovo, ca membri ai familiei unui agent al siguranței.

Din materialele pe dosar se vede, că soțul lui Reuleț C.C. - Reuleț Gheorghii Grigorievici, anul nașterii 1911, în anul 1937 a absolvit școala sergenților de poliție în orașul București. La terminarea școlii un timp neîndelungat a lucrat ca polițist de post în orașul Chișinău, iar apoi, pînă în anul 1940 - ca agent al siguranței. A participat la arestarea persoanelor suspectate de activitate comunistă, precum și la urmărirea acestora.

Pentru această infracțiune Reuleț Gh.G. la 17 mai 1941 a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS la 5 ani de LCM.

După deportare, cu cereri în adresa Sovietului Miniștrilor și Sovietului Suprem al URSS s-a adresat Reuleț C.C. și sora ei Abramovici P.C., în care roagă eliberarea primei din deportare, motivînd prin faptul, că provine din familie de muncitori, personal a lucrat mult ca angajată. Cu Reuleț Gh.G. s-a căsătorit în anul 1936. Din momentul arestării sale în anul 1941 și pînă în anul 1947 nu a avut știre de el, iar în anul 1947 el i-a comunicat, că s-a însurat cu alta și ea să-și continue viața cum dorește. Totodată, Reuleț C.C. indică, că după boala suportată a rămas invalid și îi vine greu să trăiască cu copilul în deportare.

Împreună cu cererea a parvenit originalul telegramei, în care Reuleț Gh.G. îi comunică soției sale Reuleț C.C. faptul, că în anul 1947 s-a însurat.

În rezultatul măsurilor întreprinse întru găsirea lui Reuleț Gh.G., s-a stabilit, că în septembrie 1953 el a sosit în orașul Chișinău împreună cu soția Lohova Tatiana, anul nașterii 1916 și fiul acesteia. Din materialele controlului se vede, că conviețuiește cu Lohova de 7 ani.

Avînd în vedere, că Reuleț Claudia Calistratovna și fiul ei Serghei au fost deparați și condamnați din vina lui Reuleț Gheorghii Grigorievici, iar acesta pe parcursul a ultimilor ani are o altă familie,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricțiilor de deportare lui Reuleț Claudia Calistratovna, anul nașterii 1913 și fiul ei - Reuleț Serghei, anul nașterii 1938, și a le permite întoarcerea în RSSM.

Împuternicitul executiv superior al secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM

maiorul
De acord:

(Cearova)

Șeful secției 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 105-106

Document 219

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

ÎN C H E I E R E :

31 octombrie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând dosarul nr. II-317228 privind deportarea lui Mătasă Agafia Ivanovna, cererea lui Mătasă Mihail Grigorievici și Mătasă Alexandra Gheorghievna referitor la anularea deportării ultimei,

A M S T A B I L I T :

Conform materialelor aflate în dosar, Mătasă Agafia Ivanovna, anul nașterii 1897, fiica ei Mătasă Alexandra Gheorghievna, anul nașterii 1928, nepoata Mătasă Maria Mihailovna, anul nașterii 1947, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Sculeni, iar la 25.01.50 au fost condamnați de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca membri ai familiei unui colaboraționist Mătasă Gheorghii Stepanovici, condamnat la 10.09.1945 de Tribunalul militar al NKVD al RSSM pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM, cu 5 ani de inzerdicție de drepturi (p.d. 11, 12).

La Direcția Kurgan a MAI s-au adresat Mătasă Mihail Gheorghievici, domiciliat în satul Cuzmenii Noi, raionul Sculeni, RSSM și soția lui Mătasă Alexandra Gheorghievna, aflată în deportare în raionul Zverinogolovsk, regiunea Kurgan, cu cereri în care roagă anularea deportării ultimei.

Rugămintea acestora se bazează pe faptul, că Mătasă Alexandra Gheorghievna nu este fiica lui Mătasă Agafia Ivanovna și a soțului ei Mătasă Gheorghii Stepanovici, ci locuia la ei ca argată și nu era membru al familiei Mătasă.

În urma controlului efectuat în baza cererilor, prin interogarea martorilor, precum și prin sovietul sătesc de la domiciliul anterior al lui Mătasă Alexandra Gheorghievna, s-a stabilit, că numele ei de domnișoară este Carp Alexandra Ivanovna. La vârsta de 3-4 ani mama ei Covali Maria Dmitrievna, din cauza greutăților materiale, a dat-o pentru a fi crescută cet. Dojdiu Vasile. După decesul ultimului, aproximativ în anii 1937-38, fiind de 8 ani Carp A.I. a fost luată în familia lui Mătasă Agafia Ivanovna și Mătasă Gheorghii Stepanovici în calitate de argată - la început păștea găștele și porcii, iar apoi îndeplinea și alt lucru în gospodărie. În anul 1940, după reunirea Basarabiei cu Moldova Sovietică - Mătasă Gheorghii Stepanovici, fără perfectare juridică și fără acordul mamei a înscris-o pe Carp Alexandra Ivanovna la sovietul sătesc pe numele și patronimicul său și de atunci ea se număra fiica lui Mătasă Alexandra Gheorghievna, dar de fapt continua să lucreze ca argată în gospodăria acesteia pînă în anul 1946 (p.d. 17 - 26).

În 1946 Mătasă Alexandra Gheorghievna s-a căsătorit cu Mătasă Mihail Gheorghievici, dar deoarece acesta nu avea casa sa, după căsătorie ei au rămas temporar, pînă la construirea propriei case, să locuiască la Mătasă Agafia Ivanovna (p.d. 20, 25).

Mătasă Mihail Gheorghievici în anul 1947 a fost mobilizat la învățătură la școala FZO și din acel moment și pînă în anul 1951 s-a aflat în regiunea Stalinsk, iar soția lui Mătasă Alexandra Gheorghievna cu copilul Mătasă Maria Mihailovna, anul nașterii 1947, la 6 iulie 1949 a fost deportată împreună cu soția colaboraționistului condamnat Mătasă Gheorghii Stepanovici - Mătasă Agafia Ivanovna, ca membru al familiei sale.

Astfel, controlul a stabilit, că înfierea lui Mătasă Alexandra Gheorghievna de către Mătasă Agafia Ivanovna și Mătasă Gheorghii Stepanovici nu a fost legală și, de fapt, ea locuia în familia acestora ca argată, și nu ca membru al familiei.

Mama ei Covali Maria Dmitrievna și soțul Mătasă Mihail Gheorghievici locuiesc în satul Cuzmenii Noi, raionul Sculeni, RSSM. Mama lucrează în colhoz, iar soțul - muncitor în gospodăria silvică Călinești.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind scoaterea lui Mătasă Alexandra Gheorghievna, anul nașterii 1928, de la evidență ca deportată, permițându-i-se să plece cu copilul Mătasă Maria Mihailovna, anul nașterii 1947, cu traiul în RSSM.

Restricțiunile de deportare referitor la Mătasă Agafia Ivanovna rămîn în vigoare.

Inspectorul superior al secției 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Şeful secţiei 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSS
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 107-109

Document 220

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
12 noiembrie 1953

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
13 noiembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele referitor la

Mîndru Nicolai Stepanovici, anul naşterii 1909, originar din oraşul Chişinău, RSSM, moldovean, ştiutor de carte, fără de partid, cu antecedente penale, domiciliat în prezent în oraşul Dneprodzerjinsk, regiunea Dnepropetrovsk,

A M S T A B I L I T :

Mindru Nicolai Stepanovici, în perioada ocupaţiei temporare a RSS Moldoveneşti de către armata româno - germană, a făcut un demers către lforţele de ocupaţie privind restabilirea cetăţeniei româneşti şi după satisfacerea acestui demers a fost desemnat ca director al şcolii şi conducător al organizaţiei antisovietice naţionaliste "Extraşcolar".

Pentru infracţiunea comisă Mindru N.S. la 24.04.1946 a fost condamnat de Judecătoria Supremă a RSSM pe art. 54-10 alin. 2 al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Familia lui Mindru N.S. în componenţa :

Soţia - Mindru Anasasia Gheorghievna, anul naşterii 1912, şi fiii - Vladimir, anul naşterii 1935, Corneliu, anul naşterii 1938 şi Mircea, anul naşterii 1942, a fost evacuată din RSSM şi la 30 noiembrie 1949 a fost condamnată de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kemerovo, ca familia unui colaboraţionist şi în prezent se află în deportare în raionul Mîskovsk, regiunea Kemerovo.

La ispăşirea pedepsei, la 23 ianuarie 1953, Mindru N.S. a fost eliberat, dar nu a plecat la familia sa, ci locuieşte în oraşul Dneprodzerjinsk, regiunea Dnepropetrovsk.

În conformitate cu Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, Mindru N.S. urmează a fi deportat la locul aflării familiei sale, de aceea

A M H O T Ă R Î T :

Mindru Nicolai Stepanovici, anul naşterii 1909, domiciliat în oraşul Dneprodzerjinsk, regiunea Dnepropetrovsk, strada Kaleusovskaia, casa nr. 75, ap. 24, să fie arestat şi deportat la locul aflării familiei sale - în raionul Mîskovsk, regiunea Kemerovo.

Împuternicitul executiv superior
al secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful secţiei 3 a a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.110

Document 221

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
5 noiembrie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
13 noiembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

30 octombrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Dercaci, examinând materialele dosarului nr. 8216 privind deportarea lui Bratan Gheorghii Stepanovici şi materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

Conform deciziei Sovietului Miniştrilor RSSM nr. 509-cc din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din raionul Vulcăneşti în RASS Bureată au fost deportaţi Bratan Elena Fiodorovna, anul naşterii 1905, fiicele - Bratan Maria Gheorghievna, anul naşterii 1932, Varvara, anul naşterii 1936, Elena, anul naşterii 1938, fiii - Bratan Mihail Gheorghievici, anul naşterii 1934, Nicolai, anul naşterii 1944, ca membri ai familiei unui culac.

Capul familiei Bratan Gheorghii Stepanovici, anul naşterii 1905, de asemenea urma a fi deportat, dar în ziua operaţiunii se afla în detenţie, deoarece în aprilie 1949 a fost condamnat de Judecătoria norodnică din raionul Vulcăneşti pentru sabotarea campaniei de semănare la 3 ani de LCM. După eliberare Bratan a plecat să locuiască în raionul Octombrie, regiunea Odesa, unde locuieşte pînă în prezent şi lucrează în sovhozul "Krasnîi partizan" (p.d. 28).

Prin controlul suplimentar s-a confirmat, că în trecut Bratan avea gospodărie de culac şi folosea munca argaţilor.

Avînd în vedere, că în conformitate cu Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, Bratan Gheorghii Stepanovici urmează a fi deportat la locul aflării familiei sale,

A M H O T Ă R Î T :

Bratan Gheorghii Stepanovici, anul naşterii 1905, originar din satul Vulcăneşti, raionul Vulcăneşti, domiciliat în sovhozul "Krasnîi partizan", raionul Octombrie, regiunea Odesa, să fie arestat şi deportat la locul aflării familiei sale - în raionul Zaigraevsk, RASS Bureată.

Inspectorul superior

al secţiei 3 al Serviciului special 1

al MAI al RSSM

locotenentul major

(Dercaci)

De acord:

Şeful secţiei 3 a a Serviciului Special 1

al MAI al RSSM

maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1

al MAI al RSSM

locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 111-112

Document 222

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR

INTERNE AL RSSM

GENERALUL - MAIOR

(KULIK)

noiembrie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME

SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR

(KIZIKOV)

24 noiembrie 1953

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinînd materialele duplicatului dosarului privind deportarea familiei colaboraţionistului Ungureanu I.P.,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din raionul Glodeni, RSSM, iar la 22 octombrie 1949 au fost condamnaţi de către Şedinţa specială pe lîngă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan

Ungureanu Nicolai Iacovlievici, anul naşterii 1926,

Ungureanu Tatiana Iacovlievna, anul naşterii 1937,

Ungureanu Serghei Iacovlievici, anul naşterii 1939,

Ungureanu Dmitrii Iacovlievici, anul naşterii 1941.

Urma să fie deportată şi mama acestor copii - Ungureanu Anastasia Ivanovna, anul naşterii 1912, dar în timpul ridicării familiei ea lipsea de acasă şi de aceea nu a fost deportată.

Motiv pentru deportare au servit datele privind faptul, că tatăl lor - Ungureanu Iacov Petrovici, anul naşterii 1902, aflîndu-se pe teritoriul temporar ocupat al RSSM şi avînd legături cu poliţia, acorda ajutor activ la mobilizarea populaţiei la lucru în favoarea ocupanţilor.

Pentru infracţiunea comisă, Ungureanu I.P. la 16.12.1944 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-3 al CP al RSSU la 7 ani de LCM.

În rezultatul controlului s-a constatat, că în detenţie Ungureanu I.P. a decedat.

Mama copiilor deportaţi - Ungureanu A.I. locuieşte periodic la diferite rude, nu are un loc de trai permanent.

În deportare, cu Ungureanu Tatiana, Serghei şi Dmitrii locuieşte fratele lor mai mare - Ungureanu Nicolai, care nu este fiul natal al lui Ungureanu Anastasia, deoarece a refuzat să întreţină copiii, din care cauză ei se află într-o situaţie materială grea.

Avînd în vedere, că tatăl copiilor, din vina căruia ei au fost deportaţi, a decedat în anul 1949, iar mama nu a fost deportată, precum şi faptul, că în RSSM se află un şir de rude - surorile mamei,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricţiilor de deportare lui Ungureanu Nicolai Iacovlievici, anul naşterii 1926, Ungureanu Tatiana Iacovlievna, anul naşterii 1937, Ungureanu Serghei Iacovlievici, anul naşterii 1939, şi Ungureanu Dmitrii Iacovlievici, anul naşterii 1941, şi a le permite întoarcerea în RSSM.

Împuternicitul executiv superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM

maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful secţiei 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM

maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM

locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.113

Document 223

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR

INTERNE AL RSSM

GENERALUL - MAIOR

(KULIK)

12 noiembrie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME

SPECIALE AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR

(KIZIKOV)

24 noiembrie 1953

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele duplicatului dosarului nr. 2177 privind deportarea familiei colaboraţionistului Pînzaru M.V. - fiilor lui Pînzaru Filip Mihailovici şi alţii,

A M S T A B I L I T :

Locuind pe teritoriul temporar ocupat, din iulie 1941 pînă în martie 1944 Pînzaru M.V. a lucrat străjer de post în jandarmeria română în satul Cremenciug, raionul Zguriţa, RSSM. Participa activ la instaurarea ordinii fasciste, aresta prizonierii de război sovietici, care au evadat din lagăre şi îi ducea la jandarmerie.

Pentru infracţiunea comisă, Pînzaru M.V. la 04.07.1944 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM la 10 ani de LCM.

Copiii lui - Pînzaru Filip Mihailovici, anul naşterii 1929, Pînzaru Leonid Mihailovici, anul naşterii 1936, şi Pînzaru Elizaveta Mihailovna, anul naşterii 1939, la 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din RSSM, iar la 24 decembrie 1949 au fost condamnaţi de către Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan.

La ispăşirea pedepsei, Pînzaru Mihail Vasilievici s-a întors în RSSM - satul Tatarăuca, raionul Zguriţa, unde s-a însurat cu Cecan Natalia Procopievna. Împreună cu soţia lucrează în colhozul "Puti e comunizmu", pentru anul 1953 are lucrate 250 de zile de muncă.

Avînd în vedere, că capul familiei în prezent locuieşte în RSSM, lucrează, iar copiii lui se află în deportare,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricţiilor de deportare lui Pînzaru Filip Mihailovici, anul naşterii 1929, Pînzaru Leonid Mihailovici, anul naşterii 1936, şi Pînzaru Elizaveta Mihailovna, anul naşterii 1939, şi a le permite întoarcerea în RSSM.

Împuternicitul executiv superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Cearova)

Şeful secţiei 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.115

Document 224

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
16 noiembrie 1953

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
24 noiembrie 1953

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele duplicatului dosarului nr. 10562 privind deportarea familiei colaboraţionistului Gîncul Grigorii Mihailovici - fiilor lui Gîncul Pentelei Grigorievici şi alţii,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din RSSM, iar la 2 noiembrie 1949 au fost condamnaţi de către Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni,

Gîncul Pentelei Grigorievici, anul naşterii 1931,

Gîncul Stepan Grigorievici, anul naşterii 1933,

Gîncul Constantin Grigorievici, anul naşterii 1937.

Urma să fie deportată şi mama lor - Gîncul Tatiana Ivanovna, anul naşterii 1894, dar în timpul ridicării familiei ea lipsea de acasă şi pînă în prezent locuieşte în satul Săeş, raionul Volontiri, RSSM.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că capul familiei - Gîncul Grigorii Mihailovici, din culaci, în perioada ocupaţiei temporare a moldovei a lucrat poliţist, iar apoi jandarm în satul Săeş. Colecta vite şi alimente pentru ocupaţi, scotea locuitorii la muncă. În anul 1944 împreună cu şeful de post a arestat doi aviatori sovietici.

Pentru infracţiunea comisă, Gîncul G.M. la 26.08.1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

În urma controlului s-a depistat, că aflîndu-se în detenţie Gîncul G.M la 27.11.1947 a decedat.

Avînd în vedere, că tatăl, din a cărui vină au fost deportaţi copiii, a decedat în anul 1947, mama nu a fost deportată din RSSM şi în deportare se află doar copiii,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricţiilor de deportare lui Gîncul Pentelei Grigorievici, anul naşterii 1931, Gîncul Stepan Grigorievici, anul naşterii 1933, şi Gîncul Constantin Grigorievici, anul naşterii 1937, şi a le permite întoarcerea în RSSM la locul domiciliului mamei lor.

Împuternicitul executiv superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful secţiei 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.114

Document 225

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

23 noiembrie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILLIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

4 decembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

18 noiembrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Listunov, examinând materialele dosarului nr. 8199 privind deportarea familiei culaacului Brînză Maria Fiodorovna şi materialele referitoare la soţul ei,

Brînză Vasilii Stepanovici, anul naşterii 1897, originar şi locuitor al satului Slobozia Mare, raionul Vulcăneşti, RSSM, moldovean, judecat în anul 1948 la 8 ani de LCM pentru sabotarea predării pînii la stat,

A M S T A B I L I T :

În anul 1948, Brînză Vasilii Stepanovici a fost condamnat de Judecătoria norodnică din raionul Vulcăneşti pentru sabotarea predării pînii la stat la 8 ani de LCM, iar familia lui: soţia - Brînză Maria Fiodorovna, anul naşterii 1899, fiul - Brînză Ivan Vasilievici, anul naşterii 1925, şi fiul - Brînză Alexandr Vasilievici, anul naşterii 1934, ca deţinători a unei gospodării de culaac, a fost deportată după hotarele RSSM.

În gospodărie erau 22 ha de pămînt, 4 cai, două perechi de boi, o vacă, aproape 30 oi, permanent argăteau 1-2 persoane şi în sezon 5-10 oameni.

În 1953 Brînză V.S. a fost eliberat din LCM şi s-a întors la locul de trai permanent în raionul Vulcanesti, RSSM. Familia lui, deportată în anul 1949, locuieşte în regiunea Altai,

În conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Brînză Vasilii Stepanovici, regiunea Odesa, să fie arestat şi deportat la locul aflării familiei sale - în regiunea Altai.

Inspectorul superior
al secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Listunov)

De acord:

Şeful secţiei 3 a a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 116-117

Document 226

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

30 noiembrie 1953

28 noiembrie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

4 decembrie 1953

or. Chişinău, RSSM

H O T Ă R Î R E :

Eu, inspectorul superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Listunov, examinând materialele dosarului nr. 3027 și materialele controlului suplimentar privind deportarea lui

Prisacari Fiodor Gavrilovici, anul nașterii 1889, originar și locuitor al satului Petreni, raionul Drochia, RSSM, din țărani, culac, moldovean, familist, fără d partid, cetățean al RSSM, judecat pe art. 58 alin. 2 al CP al RSSU la 6 ani de LCM,

A M S T A B I L I T :

Prisacari F.G., culac, în gospodăria personală pînă în anul 1940 și în perioada ocupației temporare a Moldovei de armata româno-germană în anii 1941-1944 avea 14 ha de pămînt, livadă - 0,05 ha, 2 cai, 2 vaci, vite cornute mici - 40, a arendat suplimentar pînă la 9 ha de pămînt. Exploata munca argașilor: sezonier - 3-5 oameni, permanent lucra o persoană. Pe lîngă aceasta, în anii 1942-1944 Prisacari F.G. se ocupa cu achiziționarea și vînzarea brînzei și altor produse agricole.

Prin hotărîrea Sovietului deputaților raionului Drochia din 20.06.1948, gospodăria lui Prisacari Fiodor Gavrilovici a fost atribuită la cele de culac.

În septembrie 1948, pentru neîndeplinirea obligațiilor față de stat, Prisacari F.G. a fost condamnat pe art. 58 alin. 2 al CP al RSSU la 6 ani de detenție cu 3 ani de interdicție de drepturi și confiscarea averii. La ispășirea termenului pedepsei Prisacari F.G. nu a plecat la familia sa, ci s-a întors în anul 1953 în satul Petreni, angajîndu-se ca paznic în punctul Zagotscot din Bălți.

În anul 1949, familia lui Prisacari F.G. în componența: soția - Prisacari Ana Axentievna, fiul - Prisacari Grigorii Fiodorovici și fiica Prisacari Ecaterina Fiodorovna, a fost deportată în regiunea Kurgan, ca familie de culac.

Fiica lui Prisacari F.G. - Prisacari Nina Fiodorovna, care a evitat deportarea, în prezent locuiește la matusa sa Țurcan Irina Axentievna și învață la școala din satul Nădușita, raionul Drochia.

Fiul lui Prisacari F.G. - Prisacari Efrem Fiodorovici, în anul 1952, a fost judecat de Judecătoria norodnică pentru furtul grîului din colhoz la 5 ani de detenție. În anul 1953 el a fost eliberat pe amnistie, în prezent lucrează în colhoz.

În baza celor expuse, conducîndu-mă de Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Prisacari Fiodor Gavrilovici să fie arestat și etapat la dispoziția Direcției Kurgan a MAI pentru a fi deportat la locul aflării familiei sale.

Inspectorul superior
al secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Listunov)

De acord:

Șeful secției 3 a a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.118 - 120

Document 227

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
26 noiembrie 1953

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
4 decembrie 1953

25 noiembrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererile lui Chistruga Ana Alexandrovna şi Maievscia Sofia Gheorghievna, materialele dosarului nr. 5192 privind deportarea lui Chistruga A.A. şi materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din satul Cepeleuţi, raionul Briceni, RSSM, iar la 24 decembrie 1949 au fost condamnaţi de către Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan,

Chistruga Ana Alexandrovna, anul naşterii 1930, cu fiul Valeriu, anul naşterii 1948.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că soţul lui Chistruga A.A. - Chistruga Vasilii Petrovici, locuind pe teritoriul temporar ocupat al RSSM şi fiind ostil puterii sovietice, în iulie 1941 a participat personal la răfuiala cu cetăţenii sovietici.

Pentru crima comisă, Chistruga V.P. la 15.02.1949 a fost condamnat de Tribunalul militar pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 25 ani de LCM.

În cererile expediate în adresa Sovietului Suprem al URSS Chistruga A.A., aflată în deportare, şi mama acesteia - Maievscia S.Gh., care locuieşte în RSSM, roagă eliberarea primei din deportare. Motiv pentru eliberare serveşte faptul, că Chistruga A.A. s-a căsătorit cu Chistruga V.P. în anul 1947, despre activitatea lui criminală din timpul ocupaţiei nu ştia, precum şi faptul că provine din familie de săraci.

În urma controlului suplimentar s-a depistat, că Chistruga A.A. într-adevăr provine din familie de săraci. Tatăl ei a decedat în anul 1933. Mama, pînă în anul 1940, în perioada ocupaţiei şi după lucra în spitalul din Briceni la diferite munci grele.

Fraţii ei în prezent locuiesc în raionul Briceni. Doi lucrează ca croitori (unul este şef de atelier), la serviciu se caracterizează pozitiv.

Al treilea frate - Maievşchii Victor Alexandrovici, anul naşterii 1919, este preşedintele colhozului în numele lui Dimitrov, în satul Caracuşeni. De către Comitetul executiv raional Briceni se caracterizează pozitiv, atât în lucru, cât şi participarea la viaţa obştească a satului.

Activînd anterior în calitate de preşedinte al Sovietului sătesc, Maievşchii în anul 1948 personal l-a reţinut pe Chistruga V.P. şi l-a predat organelor MSS.

Chistruga A.A. a sosit în satul Cepeleuţi, raionul Briceni, din satul Briceni, în anul 1947, la funcţia de şef de bibliotecă, iar apoi a fost şefa clubului. Faţă de lucru avea o atitudine serioasă. Participa activ la toate campaniile politice, făcea agitaţie, lua cuvîntul la adunări şi şedinţele Sovietului sătesc, criticînd neajunsurile.

În anul 1947 Chistruga A.A. s-a căsătorit cu Chistruga V.P., a trăit cu el aproximativ un an şi în anul 1948 el a fost arestat.

După arestarea soţului ea a continuat să lucreze în satul Cepeleuţi - pînă la deportare.

Conform informaţiei deţinute de MAI al RSSM, Chistruga V.P. a decedat în anul 1951 în detenţie.

La locul deportării Chistruga A.A. se caracterizează pozitiv. Materiale compromiţătoare asupra ei nu sunt.

Avînd în vedere, că Chistruga A.A. provine din familie de săraci, că mama şi fraţii ei la moment locuiesc în RSSM şi sunt antrenaţi în munca obştească, precum şi faptul, că ea s-a căsătorit cu Chistruga V.P. în anul 1947 şi nu cunoştea nimic despre activitatea lui criminală, că atât pînă la deportare, cât şi la locul deportării, se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru anularea restricţiilor de deportare lui Chistruga Ana Alexandrovna, anul naşterii 1930, şi a-I permite împreună cu fiul Valeriu, anul naşterii 1948, să se întoarcă în RSSM.

Împuternicitul executiv superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful secţiei 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM

Document 228

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
28 decembrie 1953

26 noiembrie 1953

“SANCTIONAT”
CURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
30 decembrie 1953

or.Bălți, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al secției orașenești Bălți a MAI al RSSM - căpitanul Șevcenco, examinând materialele dosarului nr. 336236 privind deportarea familiei lui Rusu Dmitrii Efimovici, cererea acestuia și materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

Conform materialelor memorandumului agenților secreți, aflate în dosar, Rusu Dmitrii Efimovici pînă în anul 1940 avea circa 20 ha de pămînt, folosea munca argașilor, avea în gospodărie de la 100 pînă la 300 oi. Pe lîngă aceasta, Rusu era membru al partidului liberal, avea legături apropiate cu comisarul siguranței Filipencu, cu care oficial se plimba prin orașul Bălți, consuma băuturi alcoolice și sechestra obiecte de la populație, dar fapte concrete nu se stipulează, precum și nu se indică pe cine exploata (p.d. 6-7).

Din agenții enumerate în memorandum a fost identificat în orașul Bălți doar unul - Socol", care nu a confirmat materialele prezentate anterior și a declarat, că Rusu avea doar 6 ha de pămînt, nu folosea munca argașilor (p.d. 61).

În urma interogării vecinilor lui Rusu D.E. și altor locuitori ai or. Bălți, care îl cunosc - Plămădeală P.A., Pălărie F.I., Reneșkii M.V., Gvozdovskii F.E., Suveico N.G., Gherasimov S.D., Vieru C.I. și Lazarovici M.A. s-a stabilit, că Rusu D.E. avea în 1940, precum și în perioada ocupației româno-germane 5 ha de pămînt arabil și 1 ha nearabil, nu exploata munca argașilor. Faptele de furt sau de colaboraționism din partea lui Rusu nu s-au confirmat (p.d. 36-63).

Nu s-a stabilit apartenența lui Rusu la partidul românesc burghez-naționalist liberal, însă martorii interogați au declarat, că el a votat pentru candidații partidului liberal.

În legătură cu faptul, că activitatea infracționistă a lui rusu din perioada ocupației nu a fost demonstrată, el nu era culaș, în prezent este antrenat în munca obștească - lucrează cioban la oile locuitorilor satului Slobozia, raionul Bălți,

C O N S I D E R :

A anula deportarea familiei lui Rusu D.E. - soției Rusu Maria Vasilievna, fiicelor Rusu Liubovi Dmitrievna și Rusu Domnica Dmitrievna și fiului Rusu Nicolai Dmitrievici, și a le permite să se întoarcă în RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului 4 al Secției orașenești Bălți
a MAI al RSSM
căpitanul
De acord:

(Șevcenco)

Șeful Serviciului 4
al Secției orașenești Bălți
al MAI al RSSM
maiorul

(Goriunov)

Șeful Secției orașenești Bălți
al MAI al RSSM
maiorul

(Russo)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 123-124

Document 229

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

28 decembrie 1953

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

30 decembrie 1953

Î N C H E I E R E :

23 decembrie 1953

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea și materialele duplicatului dosarului nr. 344 privind deportarea lui Mihailă Ecaterina Nicolaievna,

A M S T A B I L I T :

Mihailă E.N., anul nașterii 1881, este soția lui Mihail Toma Gheorghievici, care, locuind pe teritoriul ocupat, din anul 1943 pînă în 1944 a lucrat ca ajutor al primarului satului Ciuciuleni, raionul Strășeni, RSSM. Activ îndeplinea indicațiile ocupanților, personal scotea țărani cu forța la diferite munci. În aprilie 1944 l-a denunțat pe fostul adjunct al președintelui Sovietului sătesc Mîrzac Fiodor, care a fost arestat și împușcat de nemți.

Pentru crima comisă, Mihailă F.G. în anul 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 20 ani de muncă silnică.

Mihailă E.N., la 6 iulie 1949 a fost evacuată din RSSM, iar la 11 februarie 1950 a fost condamnată la deportare în regiunea Tiumeni, ca soția unui colaboraționist.

În cererea sa Mihailă E.N. roagă să fie eliberată din deportare, referindu-se la faptul, că unul din fiii ei a murit pe front.

În urma controlului suplimentar s-a depistat, că Mihailă E.N. într-adevăr avea un fiu - Mihailă Nicolai Fomici, anul nașterii 1921, care la 22 ianuarie 1945 a murit pe front. Pînă la înrolarea în armată locuia împreună cu mama sa.

În satul Ciuciuleni, raionul Strășeni, RSSM, în prezent locuiesc trei fiice și un fiu, din ei: Ciobanu (Mihailă) Sofia Fomovna și Arseni (Mihailă) Maria Fomovna, soții cărora sunt participanți ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, lucrează în colhoz. Fiica Mîrzac (Mihailă) Elena Fomovna lucrează în colhozul "Serghei Lazo". Fiul - Mihailă Vasilii Fomici lucrează în propria gospodărie.

Fiind întrebați, toți copiii au dat acordul s-o ia pe mama lor - Mihailă E.N. la întreținere.

În urma controlului la locul deportării, s-a stabilit, că în legătură cu vârsta înaintată Mihailă E.N. nu poate lucra fizic, îndeplinește doar unele lucrări în colhoz. Materialele compromițătoare asupra ei nu sunt.

Avînd în vedere, că Mihailă E.N. este de vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă, fiul ei a murit pe front, iar în RSSM locuiesc patru copii ai ei, care doresc s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru eliberarea din deportare a lui Mihailă Ecaterina Nicolaievna, anul nașterii 1881, și a-i permite să se întoarcă în RSSM la copii.

Împuternicitul executiv superior al secției 3 a
a Serviciului special 1 al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Șeful secției 3 a Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f.125-126

Document 230

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

16 decembrie 1953

"SANȚIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

30 decembrie 1953

Î N C H E I E R E :

10 decembrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Listunov, examinând dosarul nr. 316979 privind deportarea lui Plamadeala Sava Fiodorovici,

A M S T A B I L I T :

Plamadeala S.F., soţia lui Plamadeala Ana Nicolaievna, copiii Vasilii şi Ivan, la 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din raionul Kotovsk, RSSM, iar la 25 ianuarie 1950 au fost condamnaţi de Şedinţa specială a MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca familie a unui colaboraţionist.

Totodată, din materialele pe dosar se vede, că împreună cu familia lui Plamadeala a fost deportată şi mătuşa lui Sterbiţcaia Elizaveta Ivantinovna, anul naşterii 1870, care de asemenea a fost condamnată de Şedinţa specială a MSS al URSS la deportare. În urma controlului suplimentar, efectuat la locul anterior de trai a lui Plamadeala, s-a stabilit, că Sterbiţcaia E.I. într-adevăr era membru al familiei lui Plamadeala S.F. şi a fost ridicată pentru deportare, dar din punctul de îmbarcare a fost eliberată şi în prezent locuieşte în satul Uimu, raionul Kotovsk, RSSM, este bătrână. Aceste date se confirmă prin depozitiile martorilor şi certificatele Sovietului sătesc şi medicului (p.d. 30, 31, 32, 34, 35).

Astfel, Sterbiţcaia E.I. a fost înregistrată în materialele dosarului ca deportată din greşeală.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea hotărîrii Şedinţei speciale a MSS al URSS din 25.01.1950 referitor la condamnarea lui Sterbiţcaia Elizaveta Ivantinovna la deportare, permiţându-i să locuiască în RSSM.

Inspectorul superior al secţiei 3 a
a Serviciului Special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Listunov)

De acord:

Şeful secţiei 3 a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 127-128

Document 231

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

24 decembrie 1953

“SANCTIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

30 decembrie 1953

H O T Ă R Î R E :

16 decembrie 1953

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM -maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 6304 privind deportarea familiei culacului Ochişor Vera Minovna şi materialele controlului suplimentar referitor la

Ochişor Filip Carpovici, anul naşterii 1903, originar şi locuitor al satului Balasineşti, raionul Lipcani, RSSM, fost culac, cu antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Din materialele dosarului şi controlului suplimentar se vede, că Ochişor F.C. pînă în anul 1940 şi în perioada ocupaţiei avea o mare gospodărie de culac, în care deţinea 27 ha de pămînt, o oloiniţă, o treierătoare, 2-3 cai, 2 vaci, aproape 35-40 capuri vite cornute mici, casă cu acareturi în curte. Sistematic exploata munca argaţilor atît permanenţi, cît şi sezonieri.

Prin hotărîrea Comitetului executiv raional Lipcani din 14.08.1948, gospodăria lui Ochişor a fost atribuită la cele de culac şi, în conformitate cu hotărîrea Sovietului Miniştrilor al RSSM din 28.06.1949, la 6 iulie 1949, din satul Balasineşti, raionul Lipcani, RSSM, în regiunea Tiumeni au fost deportaţi: soţia - Ochişor Vera Minovna, anul naşterii 1906, fiica - Ochişor Olga Filipovna, anul naşterii 1933, şi fiul - Ochişor Mihail Filipovici, anul naşterii 1938.

Capul familiei - Ochişor Filip Carpovici, în timpul evacuării familiei se afla în detenţie, fiind condamnat în anul 1946 pe art.58-1 alin.2 al CP al RSSU la 7 ani de LCM.

În anul 1935 el a fost eliberat pe amnistie şi s-a întors în satul Balasineşti, unde în prezent locuieşte şi lucrează în colhoz - colhoznic.

În baza Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Ochişor Filip Carpovici, anul naşterii 1903, să fie arestat şi etapat la locul aflării familiei sale - în raionul Lebeajevsk, regiunea Tiumeni

Împuternicitul executiv superior
al secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful secţiei 3 a a Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 129

Document 232

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
6 octombrie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
6 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 7322 privind deportarea membrilor familiei condamnatului - Benedato Nina Petrovna, anul naşterii 1921, şi cererea mamei ei Sviridenco Olga Filipovna, anul naşterii 1896, care roagă eliberarea din deportare,

A M S T A B I L I T :

În Procuratura URSS s-a adresat Sviridenco Olga Filipovna, anul naşterii 1896, domiciliată în raionul Taştagolsk, regiunea Kemerovo, cu cererea de a fi eliberată din deportare fiica ei - Benedato Nina Petrovna, anul naşterii 1921, şi nepoatei Ludmila, anul naşterii 1944, motivînd prin faptul, că ea cu fiica au fost deportate din Moldova din cauza ginereului Benedato Leonid Constantinovici, anul naşterii 1912, condamnat de către Şedinţa specială pe lîngă MSS al URSS, care şi-a ispăşit pedeapsa şi a fost eliberat.

Din materialele pe dosar se vede, că fiica ei Benedato Nina Petrovna în anul 1943 s-a căsătorit cu Benedato Leonid Constantinovici, care era membru al organizaţiei contrarevoluţionare "NTSNP". În anul 1939 de nenumărate ori a asistat la adunări antisovietice, la care se clevea Uniunea Sovietică, şi participa nemijlocit la discutarea chestiunii privind aplicarea metodelor de teroare pentru răsturnarea puterii sovietice, fapt pentru care în anul 1945 a fost condamnat de către Şedinţa specială pe lîngă MSS al URSS la 5 ani. După ispăşirea pedepsei el a fost eliberat. În anul 1949, soţia lui Benedato Nina Petrovna, fiica Ludmila şi mama Sviridenco Olga Filipovna, ca membri ai familiei unui participant la o organizaţie contrarevoluţionară au fost evacuate după hotarele Moldovei şi condamnate de Şedinţa specială pe lîngă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni corect.

Totodată, avînd în vedere, că Benedato după ispăşirea pedepsei nu s-a întors la familia sa în deportare, ci a sosit în Moldova, nu-şi ajută familia şi locul aflării lui nu se cunoaşte, consider posibil de a anula restricţiile de deportare pentru Benedato N.P. şi membrii familiei ei, de aceea

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS pentru anularea restricţiilor de deportare lui Benedato Nina Petrovna, anul naşterii 1921, Benedato Ludmila Leonidovna, anul naşterii 1944, şi Sviridenco Olga Filipovna, anul naşterii 1896, fără restituirea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Diaur)

De acord:

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişev)

F.3085, inv.1, d.704, f.145

Document 233

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)
29 septembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Raţev, examinând materialele dosarului nr. 6083 privind familia condamnatului Baran Grigorii Gheorghievici, duplicatul dosarului nr. 6083 privind deportarea lui Baran Gheorghii Semionovici, anul naşterii 1888, şi cererea deportatei Baran Olimpiada Gheorghievna şi fiicei ei Ivaşchevici L.G. cu rugămintea de anulare a restricţiilor de deportare mamei ei,

A M S T A B I L I T :

În anul 1949, conform hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS nr.60 din 26.10.1949, împreună cu soţul, din raionul Lipcani, satul Medveja, RSSM, în regiunea Kurgan, raionul Mokrousov, a fost deportată Baran Olimpiada Gheorghievna, anul naşterii 1884, ca membru al familiei unui colaboraţionist.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că fiul lor Baran Grigorii Gheorghievici, anul naşterii 1915, locuind pe teritoriul temporar ocupat în satul Medveja, raionul Lipcani, se ocupa cu denunţarea activiştilor sovietici. Astfel, în august 1941, Baran l-a denunţat şefului postului jandarmeriei pe activişti - Astafiev I.D., Guşul V.I., Guşul F.I., Moroşan V.A., Car C.g., care au fost arestaţi şi în iarna anului 1942 în judecata românească Baran a participat în calitate de martor, activişti menţionaţi fiind condamnaţi la diferite termene de detenţie.

La 9 aprilie 1945, de către Tribunalul militar al armatei NKVD din RSSM, Baran a fost condamnat pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 15 ani de detenţie şi 5 ani de interdicţie de drepturi, în prezent îşi ispăşeşte pedeapsa.

În cererea sa Ivaşchevici roagă eliberarea din deportare a mamei sale cu permisiunea de a se întoarce în satul Medveja, raionul Lipcani, RSSM, motivînd prin faptul, că este de vîrstă înaintată, este bolnavă, nu este aptă de muncă, iar soţul ei, adică tatăl - Baran G.S. la 13.04.1954 a decedat şi mama a rămas singură.

Avînd în vedere, că Baran O.G. are 66 de ani, din cauza sănătăţii precare este inaptă de muncă, în deportare nu are rude, soţul a murit în aprilie 1954 şi ea nu se poate întreţine material, iar în Moldova are 3 fiice, care o pot ajuta material, şi una din ele o va întreţine,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS pentru anularea restricţiilor de deportare lui Baran Olimpiada Gheorghievna, şi a i se permite întoarcerea cu traiul în satul Medveja, raionul Lipcani, RSSM, la întreţinerea fiicei sale Ivaşchevici Lucheria Gheorghievna, fără rambursarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Raţev)

De acord:

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.146

Document 234

(prescurtat)

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
octombrie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENESTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Oleinik, examinând dosarul, duplicatul dosarului nr. 9709 și cererea deportatei Colciac Eudochia Selivestrovna,

A M S T A B I L I T :

Soțul lui Colciac E.S., Colciac Ivan Petrovici, anul nașterii 1884, la 17 februarie 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI din RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 15 ani de detenție. Locuind pe teritoriul temporar ocupat în satul Cazanesti, raionul Telenesti, RSSM, Colciac I.P. s-a făcut denunțator, în iulie 1941 a denunșat jandarmeriei românești pe cetățenii Zaporozjan, Blesco și Topor, care au fost arestați și judecați.

În anul 1949, soția lui - Colciac Eudochia Selivestrovna, anul nașterii 1884, a fost evacuată din raionul Telenesti, RSSM, iar la 22 februarie 1950 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS ca membru al familiei unui colaboraționist la deportare în RASS Bureată, raionul Zaigraevsk.

Aflându-se în deportare în raionul Zaigraevsk, RASSB, Colciac E.S. a expedit în adresa MAI al URSS o cerere cu rugămintea de a i se anula deportarea, deoarece locuiește singură, nu este aptă de muncă, este de vîrstă înaintată.

În urma controlului efectuat pe cererea lui Colciac E.S. prin Direcția P" a MAI al RASSB, s-a stabilit, că aceasta se află în deportare singură, din cauza sănătății și vîrstei este inaptă de muncă, material nu este asigurată. De materiale compromițătoare asupra lui Colciac E.S. Direcția P" a MAI al RASSB nu dispune.

În satul Cazanesti, raionul Telenesti, RSSM, Colciac E.S. are un fiu - Rubanov Ivan, care lucrează în colhoz ca colhoznic. Rubanov a acceptat s-o ia pe mama sa la întreținere.

În urma verificării materialelor privind deportarea lui Colciac E.S. s-a stabilit, că ea a fost deportată corect, ca membru al familiei unui colaboraționist, însă, avînd în vedere, că Colciac E.S. este de vîrstă înaintată, este inaptă de muncă, material nu este asigurată,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS pentru anularea restricțiilor de deportare lui Colciac Eudochia Selivestrovna, și a i se permite întoarcerea cu traiul în satul Cazanesti, raionul Telenesti, RSSM, la întreținerea fiului Rubanov Ivan.

F.3085, inv.1, d.704, f. 147

Document 235

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)

11 octombrie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)

15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Oleinik, examinând dosarul privind deportare lui Manoilă Maria Panteleevna și cererea fiicei ei Petrari Tatiana Ivanovna,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949 Manuilă Maria Panteleevna, anul nașterii 1886, împreună cu nepoții - Maria, anul nașterii 1938, Ana, anul nașterii 1940, Ivan, anul nașterii 1942, a fost evacuată din raionul Sîngerei, RSSM, iar la 18 octombrie 1949 a fost condamnată de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS ca membru al familiei unui colaboraționist la deportare în RASS Bureatā, raionul Zaigraevsk.

Temei pentru deportarea lui Manuilă M.P. a servit faptul, că fiul ei - Manuilă A.I., în perioada ocupației Moldovei, în anul 1941, a participat nemijlocit la împușcarea parașutiștilor sovietici.

În noiembrie 1946, Manuilă A.I. a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI din RSSM la împușcare, conform Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 19.04.1943.

În iunie 1954 fiica deportatei Manuilă M.P., Petrari Tatiana Ivanovna, a expediat o cerere pe numele Președintelui Sovietului miniștrilor cu rugămintea de a o elibera pe mama ei din deportare și a-i permite să o întrețină pînă la sfîrșitul vieții.

În urma controlului efectuat pe cerere, s-a stabilit, că Manuilă M.P. se află în deportare singură, din cauza sănătății și vîrstei este inaptă de muncă, material nu este asigurată.

Nepoții ei Maria, Ana și Ivan se află în casa de copii. Materiale compromițătoare asupra lui Manuilă M.P. nu sunt.

În satul Pepeni, raionul Sîngerei, RSSM, locuiește fiica ei Petrari Tatiana Ivanovna, în cererea sa roagă eliberarea mamei din deportare pe care acceptă s-o întrețină.

În baza celor expuse, Manuilă M.P. a fost deportată corect, însă, avînd în vedere că se află în deportare singură, din cauza sănătății și vîrstei este inaptă de muncă, material nu este asigurată, iar în Moldova are o fiică, care o ia la întreținere,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS pentru anularea restricțiilor de deportare lui Manuilă Maria Panteleevna, Manuilă Maria Antonovna, Manuilă Ana Antonovna, Manuilă Ivan Antonovici și a le permite să se întoarcă în raionul Sîngerei, RSSM, întreținută de Petrari Tatiana Ivanovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul
De acord:

(Oleinik)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 148-149

Document 236

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)

11 octombrie 1954

9 octombrie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)

15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

or. Chişinău

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cerneavskii, examinând materialele dosarului nr.10943 privind deportarea și dosarului personal nr. 496 pe deportata

Pogonea Solomeea Panteleevna, anul nașterii 1887, originară și fostă locuitoare a satului Slobozia, raionul Slobozia, RSSM, neștiutoare de carte, cetățeană a URSS, aflată în deportare în raionul Velijansk, regiunea Tiumeni,

A M S T A B I L I T :

Deportata Pogonea, în baza hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 12 noiembrie 1949, a fost evacuată după hotărârile RSSM în regiunea Tiumeni, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Soțul ei - Pogonea Ivan Vasilievici, a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD din RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 15 ani de muncă silnică și locul aflării lui nu este cunoscut.

În perioada aflării în deportare Pogonea S.P. regimul nu a încălcat. La evidența operativă la Direcția Tiumeni a MAI nu a fost luată.

Conform vârstei este inaptă de muncă, nu se poate îndestula material, rude în deportare nu are, în legătură cu care fapt are nevoie de ajutor material. De aceea, Pogonea a făcut un demers despre acordarea unui ajutor material, motivînd prin faptul, că nu are mijloace pentru viață. În același timp, fiica ei, Beșleaga Olga Ivanovna, domiciliată în satul Slobozia, același raion, RSSM, este de acord s-o întrețină.

Astfel, din materialele examinate se vede, că Pogonea Solomeea Panteleevna a fost deportată corect. Însă, avînd în vedere că se află în deportare singură, din cauza sănătății și vârstei este inaptă de muncă, material nu este asigurată, iar în Moldova are o fiică, care o ia la întreținere,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS pentru eliberarea din deportare a lui Pogonea Solomeea Panteleevna și trecerea ei la întreținere la fiica Beșleaga Olga Ivanovna, domiciliată în satul Slobozia, același raion, RSSM, fără retrocedarea averii confiscate.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Cerneavskii)

Șeful secției 4 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Gavrev)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 150

Document 237

(prescurtat)

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)

15 octombrie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)

15 octombrie 1954

13 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cerneavskii, examinînd dosarul nr.10915 privind deportarea lui:

Cucerenco Ana Vasilievna, anul naşterii 1895, originară din or. Ananiev, fostă locuitoare a oraşului Tiraspol, ucraineancă, cetăţeană a URSS, domiciliată în oraşul Tiumeni, şi cererea cet. Lozničkaia A.M.,

A M S T A B I L I T :

Cetăţeană Lozničkaia Antonina Mironovna, a făcut un demers privind eliberarea din deportare din cauza bătrîneţii a rudei sale Cucerenco A.V., pe care se obligă s-o întreţină.

Din materialele dosarului s-a stabilit, că Cucerenco a fost deportată în regiunea Tiumeni în anul 1949 ca membru al familiei unui colaboraţionist, conform hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS din 24 decembrie 1949.

Soţul ei - Cucerenco Alexandr Stepanovici, anul naşterii 1888, locuind pe teritoriul temporar ocupat al Moldovei, lucra ca grădinar tehnician. În timpul lucrului se purta urît cu lucrătorii, iar pe ţăranii care nu-i îndeplineau indicaţiile îi denunţa la jandarmerie. În baza denunţurilor lui au fost sancţionaţi un şir de cetăţeni sovietici.

Cucerenco de cîteva ori a fost premiat de ocupaţii.

Pentru infracţiunea comisă, Cucerenco A.S. în septembrie 1946 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI din RSSM la 10 ani de LCM.

Locuind la moment în deportare, Cucerenco A.V. este de vîrstă înaintată, este singură şi inaptă de muncă.

Astfel, din materialele pe dosar se vede, că Cucerenco a fost deportată corect. Însă, avînd în vedere, că este inaptă de muncă şi este luată la întreţinere de ruda sa Lozničkaia Antonina Mironovna,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS pentru eliberarea din deportare a lui Cucerenco Ana Vasilievna

F.3085, inv.1, d.704, f.151

Document 238

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)

15 octombrie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)

15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

13 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cerneavskii, examinând materialele dosarului nr.6689 privind deportarea lui:

Perju Sofia Ivanovna, anul naşterii 1890, originară din RSSM, fostă locuitoare a satului Peresecina, raionul Criuleni, RSSM, moldoveană, domiciliată în satul Andriuşino, raionul Tavdinsk, regiunea Tiumeni, şi cererea acesteia,

A M S T A B I L I T :

Deportata Perju a făcut un demers privind eliberarea ei din deportare pe motiv că este bătrână şi inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se vede, că Perju a fost deportată în anul 1949 în baza hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS din 2 noiembrie 1949 ca membru al familiei unui colaboraţionist.

Soţul ei - Perju Pavel Vasilievici, locuind pe teritoriul RSSM temporar ocupat de cotropitorii româno-germani şi fiind ostil puterii sovietice, în anul 1944 a arătat comandamentului românesc unde se ascundea dezertorul din armata românească Buzu Nani Vasilievici, care a fost arestat şi bătut de ocupaţi.

Pentru infracţiunea comisă Perju P.V. la 30.08.1946 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI din RSSM la 8 ani de LCM.

În prezent, locuind în deportare, Perju este singură şi inaptă de muncă. De materiale compromiţătoare asupra ei Direcţia Tiumeni a MAI nu dispune.

Fiul lui Perju S.I. - Perju Chiril Pavlovici, locuitor al satului Peresecina, raionul Criuleni, RSSM, a dat acordul să-şi întreţină mama.

Astfel, din materialele examinate se vede, că Perju Sofia Ivanovna a fost deportată corect. Însă, avînd în vedere că se află în deportare singură, este inaptă de muncă, materialul nu se poate asigura,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS pentru eliberarea din deportare a lui Perju Sofia Ivanovna şi trecerea ei la întreţinere la fiul său Perju Chiril Pavlovici, fără retrocedarea averii confiscate.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Cerneavskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.153

Document 239

(prescurtat)

“APROB”

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
octombrie 1954

“SANCTIONAT”

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

13 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând dosarul nr.1143 privind deportarea membrului familiei unui naţionalist - Stroievici Maria Iacovlevna, anul naşterii 1897, şi cererea ei de eliberare din deportare,

A M S T A B I L I T :

La MAI al RSSM s-a adresat Stroievici M.I., domiciliată în raionul Olihovsk, regiunea Irkutsk, cu rugămintea de eliberare din deportare, motivînd prin faptul că este bătrîna şi inaptă de muncă.

Din materialele dosarului s-a stabilit, că soţul ei - Stroievici Alexandr Semionovici, anul naşterii 1898, din vina căruia în anul 1949 ea a fost deportată din Moldova; pînă în anul 1940 era membru al partidului profascist cuzist, era conducător şi făcea agitaţie în rîndurile populaţiei pentru a atrage persoane noi în acest partid. Pe lîngă aceasta, în perioada ocupaţiei temporare, Stroievici A.S. a fost numit în funcţia de primar şi întreţinea legături cu şeful postului jandarmeriei române, fapt pentru care în anul 1949 el, soţia lui şi fiul Nicolai, anul naşterii 1931, au fost deportaţi după hotarele Moldovei în raioanele îndepărtate ale URSS corect.

Însă, avînd în vedere, că Stroievici M.I. în prezent locuieşte în deportare singură (fiul Nicolai a fost condamnat la 5 ani de LCM, în prezent se află în detenţie, soţul a fost îndepărtat de familie şi se află la nord), este bătrîna şi inaptă de muncă, nu se poate asigura material, iar în satul Şişcani, raionul Cărpineni, RSSM, locuieşte fiica ei - Capiţa Olga Alexandrovna, care doreşte să-şi ia mama la întreţinere, dacă va fi eliberată, consider posibil de a anula restricţiile de deportare lui Stroievici M.I., de aceea,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS privind anularea restricţiilor de deportare lui Stroievici Maria Iacovlevna, anul naşterii 1897, cu permisiunea de a pleca în satul Şişcani, raionul Cărpineni, RSSM

F.3085, inv.1, d.704, f. 154

Document 240

“APROB”

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)

15 octombrie 1954

“SANCTIONAT”

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)

15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Panciuc Evghenia Alexandrovna, anul naşterii 1935, şi materialele dosarului nr.6015 privind deportarea familiei lui Panciuc Alexandra Iacovlevna, anul naşterii 1916,

A M S T A B I L I T :

Panciuc E.A. roagă să fie eliberată din deportare pe motiv că după moartea mamei sale (a murit în deportare) îi este greu să se asigure material pe sine, pe frate şi pe soră.

Din materialele pe dosar se vede, că Panciuc E.A. a fost deportată la 6 iulie anul 1949 în componenţa familiei lui Panciuc A.I., condamnată la 12 noiembrie 1949 în baza hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS la deportare în RASS Bureată, ca membru al familiei unui colaboraţionist. Împreună cu ea au fost deportaţi: fratele - Vasilii, anul naşterii 1940, sora - Vera, anul naşterii 1941, şi bunica - Panciuc Elena Efimovna, anul naşterii 1880.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că tatăl ei - Panciuc Alexandr Afanasievici, locuind pe teritoriul temporar ocupat de cotropitorii româno-germani în satul Antonovca, raionul Sîngerei, RSSM, a denunţat şeful jandarmeriei, că cet. Voloşenco este comunist şi face agitaţie antiromânească. Ultimul a fost arestat de jandarmi şi condamnat de judecătoria românească la un an de detenţie şi amendă de 7000 lei. După revenirea lui Voloşenco din închisoare, Panciuc l-a denunţat a doua oară, fapt după care Voloşenco a fost lipsit de cetăţenia română şi averea i-a fost confiscată.

Pe lângă aceasta, Panciuc A.A. lucra ca staroste în satul Antonovca, ajuta ocupaţiei să adune pîinea, haine călduroase şi bani pentru armata românească, scotea cetăţenii la muncă pentru construcţia aerodromului, iar pe cei ce refuzau îi bătea.

Pentru cele menţionate, la 9 iunie 1947 el a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI din RSSM la 10 ani de LCM şi 5 ani de interdicţie de drepturi, cu confiscarea averii personale.

În urma controlului suplimentar, s-a stabilit, că Panciuc A.A. a decedat la 30 septembrie 1947 în închisoare. Panciuc Alexandra Iacovlevna a decedat la 18 martie 1954, Panciuc Elena Efimovna a decedat nu mult după deportare.

Astfel, în deportare în prezent se află: Panciuc Evghenia, fratele ei - Vasilii şi sora - Vera. Conform informaţiei MAI al RASS Bureată, Panciuc E.A. lucrează la Combinatul silvic din Onohoisk, îşi întreţine sora şi fratele, material sunt asiguraţi rău, materiale compromiţătoare asupra lor nu sunt.

În satul Dragoneşti, raionul Sîngerei, RSSM, locuiesc rudele deportaţilor, care sunt de acord să-i ia la întreţinere.

Având în vedere, că Panciuc Evghenia Alexandrovna, fratele şi sora ei, în perioada ocupaţiei româno-germane erau minori şi nu putea influenţa asupra activităţii criminale a tatălui lor,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS pentru eliberarea din deportare a lui Panciuc Evghenia Alexandrovna, Panciuc Vasilii Alexandrovici şi Panciuc Vera Alexandrovna.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 155-156

Document 241

(prescurtat)

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)

12 octombrie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI

CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT

(KAZANIR)

15 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

11 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, anchetatorul Serviciului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând dosarul nr. 2166 privind deportarea lui Melnic Ecaterina Petrovna, anul naşterii 1883, şi cererea acesteia,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa, prezentată la Sovietul Miniştrilor al URSS, Melnic E.P. roagă să i se permită întoarcerea în RSSM din deportare, motivînd prin faptul, că din cauza vîrstei înaintate nu este în stare să se asigure material, iar la staţia Drochia, raionul Drochia, RSSM, locuieşte fiica ei, care ar putea s-o întreţină.

Din materialele pe dosar se vede, că Melnic E.P. a fost deportată în regiunea Kurgan în baza hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS din 22 iulie 1949, ca membru al familiei unui colaboraţionist condamnat - Melnic Gheorghii Ivanovici.

Locuind pe teritoriul temporar ocupat de armatele fasciste în satul Bolbocii N., raionul Zguriţa, RSSM, Melnic Gh.I., în iulie 1941, a denunţat organelor de reprimare româneşti doi preşedinţi ai sovietelor sateşti, care au fost arestaţi. Pe lângă aceasta, în rîndul populaţiei răspîndea calomniile la adresa comuniştilor şi guvernului sovietic, lăudînd regimul fascist.

Pentru cele menţionate, la 18 decembrie 1945, Melnic Gh.I. a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei MAI din RSSM la 10 ani de LCM.

În urma controlului suplimentar, s-a stabilit, că soţul lui Melnic E.P. - Melnic Gh.I. a decedat în detenţie.

Soţia lui deportată, Melnic E.P., în deportare locuieşte singură, este de vîrstă înaintată - 66 ani, este bolnavă şi inaptă de muncă, iar în RSSM are rude, care sunt de acord s-o întreţină.

Avînd în vedere cele expuse, precum şi faptul, că la locul deportării Melnic E.P. se caracterizează pozitiv, că soţul ei, din vina căruia ea a fost deportată, a murit în detenţie,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS privind anularea restricţiilor de deportare lui Melnic Ecaterina Petrovna

F.3085, inv.1, d.704, f. 157

Document 242

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(BALAN)

16 octombrie 1954

15 octombrie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
LOCOTENENT- COLONELUL

(KAZANIR)

16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

or. Chişinău

Eu, anchetatorul Serviciului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea și dosarul nr. 7568 referitor la deportarea lui:

Liubanscaia Olga Iacovlevna, anul nașterii 1889, originară din orașul Soroca, RSSM, domiciliată în raionul Polovinsk, regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

La Sovietul Suprem al URSS și organele MAI s-a adresat cu cerere deportata Liubanscaia O.Ia. și fiul ei - Liubanschii Nicolai Ivanovici, locuitor al orașului Rîbnița, RSSM, în care roagă anularea deportării lui Liubanscaia O.Ia., aceasta fiind bătrână și inaptă de muncă.

Din materialele pe dosarul nr. 7568 se vede, că ginerele ei Lujețkii Constantin Nicolaievici, anul nașterii 1898, la 28 aprilie 1945 a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 54-3 al CP al RSSU la 5 ani de LCM pentru faptul, că în perioada ocupației lucra ca agronom al prefecturii la ocupați, a organizat două expoziții agricole cu caracter antisovietic, era folosit ca translator.

În baza acestor fapte, familia lui în componența: soția - Liubanscaia Muza Ivanovna, anul nașterii 1914, fiul adoptiv - Verekeev Iurii Nicolaievici, anul nașterii 1937, și deportata mama fiica Liubanscaia O.Ia. în anul 1949 au fost evacuate din RSSM și la Ședința specială pe lângă MSS al URSS nr. 62 din 02.11.1949 a fost condamnată la deportare în regiunea Kurgan ca familie a unui colaboraționist.

Prin controlul la locul deportării s-a stabilit, că soțul lui Liubanscaia M.I. - Lujețkii C.N., în anul 1951, după ispășirea pedepsei a sosit la locul deportării familiei sale, în legătură cu aceasta fiind condamnat de către Ședința specială pe lângă MSS al URSS din 18 august 1951 la deportare în regiunea Kurgan, unde locuiește pînă în prezent.

Soția lui Liubanscaia M.I. la 10.08.1952 în timpul efectuării unui avort neautorizat a decedat. Fiul ei rămas - Verekeev Iurii Nicolaievici, a fost admis la Tehnicumul agricol din Polovinsk, unde învață pînă în prezent.

Însuși Lutețkii C.N. odată cu decesul soției și-a abandonat familia.

Astfel, Liubanscaia O.Ia. locuiește în deportare singură, este de vîrstă înaintată - 65 de ani, nu este aptă de muncă, iar în RSSM are un fiu - solicitantul Liubanschii N.I., care din 20.05.1934 pînă în 03.01.1937 și din 20.06.1939 pînă în 12.08.1941 a făcut serviciul militar în Armata sovietică, a fost decorat cu medalia "Pentru victorie asupra Germaniei" și care cere să-și ia mama la întreținere.

Având în vedere, că Liubanscaia O.Ia. și nepotul ei Verekeev I.N. la locul deportării se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Liubanscaia Olga Iacovlevna și nepotul ei Verekeev - Liubanschii Iurii Nicolaievici, permițându-i lui Liubanscaia Olga Iacovlevna să se întoarcă în orașul Rîbnița, RSSM, la întreținerea fiului său - Liubanschii Nicolai Ivanovici, fără retrocedarea averii confiscate.

Anchetatorul Serviciului special
al MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.158

Document 243
(prescurtat)

"APROB"

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
15 octombrie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)
16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

14 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, anchetatorul Serviciului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea deportatului Arvat Ilia Vasilievici, anul naşterii 1882, care roagă să fie întoarsă soţia lui Arvat Agripina Chirilovna, anul naşterii 1887 din deportare din raionul Olihovsk, regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

Arvat I.V. a fost evacuat din RSSM în baza faptului, că pînă în anul 1940 şi în perioada ocupaţiei Moldovei din 1941 pînă în 1944 el, lucrînd secretar al primăriei, desfăşura activitate colaboraţionistă; sechestra de la ţărani produse alimentare pentru ocupaţi, scotea populaţia la lucrările pentru construirea obiectelor militare, participa la raidurile pentru capturarea partizanilor sovietici şi paraşutiştilor.

Din materialele pe dosar se vede, fiul lui Arvat Serafim Ilici, anul naşterii 1912, din 1944 pînă în 1945 a făcut serviciul în Armata sovietică, dar în momentul ridicării tatălui său şi în prezent are propria gospodărie şi economic nu e legat cu acesta.

În urma controlului la locul deportării s-a stabilit, că Arvat I.V. şi soţia lui Arvat A.C. locuiesc în deportare singuri, au vîrstă înaintată - 72 ani, sunt bolnavi şi inapţi de muncă, iar în RSSM locuieşte fiul lor, care a făcut serviciul în Armata sovietică şi care doreşte să-şi întreţină părinţii.

Având în vedere cele expuse, precum şi faptul, că la locul deportării Arvat I.V. şi soţia lui se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS privind anularea restricţiilor de deportare lui Arvat I.V. şi soţia lui Arvat A.C.

F.3085, inv.1, d.704, f. 159

Document 244

“APROB”

MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)

12 octombrie 1954

11 octombrie 1954

“SANCTIONAT”

PROCURORUL RSS MOLDOVENEŞTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE STAT
(KAZANIR)

16 octombrie 1954

or. Chişinău

Î N C H E I E R E :

Eu, anchetatorul Serviciului special al MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, dosarul nr. 1889 referitor la deportarea lui Despa Evghenia Naumovna și cererea ei de anulare a deportării,

A M S T A B I L I T :

Din materialele pe dosar se vede, că capul familiei Despa Efim Isidorovici, din anul 1936 pînă în anul 1943 era membru activ și conducător al organizației satești a partidului cuzist. În casa acestuia se desfășurau adunările cuziștilor, permanent era afișată lozinca "Toate forțele cuziștilor - pentru distrugerea blestemăților comuniști".

Însuși Despa lua cuvîntul la adunările satești și chema oamenii să se înscrie în partidul cuzist, clevetea realitatea sovietică, chema la luptă contra comuniștilor, de multe ori a participat la congresele acestui partid. În perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei de către cotropitorii româno-germani, Despa întreținea legături apropiate cu șeful postului al jandarmeriei române, căruia i-a comunicat despre binecunoscuții activiști Rusu T. și Malanciuc I., aceste fiind arestați.

În baza acestor fapte, Despa Efim Isidorovici, anul nașterii 1885, soția lui Despa Evghenia Naumovna, anul nașterii 1887, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Cotiujeni, iar la 1 februarie 1950 au fost condamnați la Ședința specială pe lîngă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan ca familie a unui colaboraționist.

La Sovietul Miniștrilor al URSS Despa s-au adresat cu cereri, în care roagă anularea deportării, motivînd prin faptul, că doi fii ai ei au făcut serviciul militar în Armata sovietică, din care unul a murit pe front, iar soțul ei, cu care a fost deportată a decedat în surghiun.

În urma controlului în baza cererii s-a constatat, că Despa aveau doi fii - Despa Mitrofan Efimovici, anul nașterii 1925, și Despa Mihail Efimovici, anul nașterii 1915, care s-a îndepărtat de ei pînă la 1940 și de atunci nu este membru al familiei lor.

Referitor la fiul Despa Mitrofan Efimovici s-a stabilit, că el într-adevăr a murit pe front în anul 1945, fapt confirmat de comunicatul Comisariatului militar Cotiujeni din 06.04.1951. Pînă la recrutare Despa Mitrofan Efimovici locuia împreună cu părinții.

Prin controlul la locul deportării s-a stabilit, că Despa Evghenia Naumovna este de vîrstă înaintată - 69 ani, este inaptă de muncă. Soțul ei, cu care a fost deportată într-adevăr a decedat în anul 1953.

Având în vedere cele expuse, precum și faptul că Despa Evghenia Naumovna la locul deportării se caracterizează pozitiv, iar în RSSM are rude, care sunt de acord s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Despa Evghenia Naumovna, permițîndu-i să se întoarcă în satul Condrașcovo, raionul Cotiujeni, RSSM, pentru a fi întreținută de fiica sa Jieru Lidia Efimovna.

Anchetatorul Serviciului special
al MAI al RSSM
căpitanul

(Bugaev)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 160

Document 245

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)
15 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

14 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 1147 referitor la deportarea colaboraţionistului Teut Ivan Gheorghievici, anul naşterii 1882 (decedat în 1951) şi cererea fiicei sale Boxan Efrosinia Ivanovna, care roagă eliberarea din deportare a mamei sale Teut Agafia Vasilievna, anul naşterii 1890,

A M S T A B I L I T :

La MAI al RSSM s-a adresat Boxan Efrosinia Ivanovna, domiciliată în satul Frosieşti, raionul Nisporeni, RSSM, cu rugămintea de eliberare din deportare a mamei sale Teut Agafia Vasilievna, anul naşterii 1890, domiciliată în raionul Taişetsk, regiunea Irkutsk, motivînd prin faptul, că mama este bătrînă şi inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se vede, că tatăl ei Teut I.G., locuind în Moldova pînă în anul 1940 şi mai tîrziu era un participant activ al sectei ilegale antisovietice a inochentiştilor, avea o poziţie de conducere.

Folosindu-se de prejudecăţile religioase, Teut inspira membrilor sectei neîncredere faţă de putere sovietică.

În baza celor expuse, în anul 1949 ei cu soţia au fost deportaţi după hotarele Moldovei corect.

Însă, avînd în vedere, că Teut a decedat în anul 1951 şi în deportare a rămas doar soţia lui Teut A.V., care este bătrînă şi imaptă de muncă, este invalid de grupa II, se află în casa pentru invalizi din Guliaevsk la întreţinere de stat, iar în satul Frosieşti, raionul Nisporeni, RSSM, locuieşte fiica ei Boxan Efrosinia Ivanovna, care doreşte să-şi întreţină mama,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS şi Procuratura URSS privind anularea restricţiilor de deportare lui Teut Agafia Vasilievna, anul naşterii 1890, permiţîndu-i să se întoarcă în satul Frosieşti, raionul Nisporeni, RSSM, pentru a fi întreţinută de fiica sa Boxan Efrosinia Ivanovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul

(Diaur)

De acord:

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batişcev)

F.3085, inv.1, d.704, f. 161

Document 246

“APROB”
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
16 octombrie 1954

“SANCTIONAT”
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, inspectorul superior al secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Cerepanov, examinând cererea lui Rahmanova Ludmila Ivanovna, materialele dosarului nr. 7336 referitor la deportare și dosarul personal nr. 474 a lui Bucicovscaia Vera Efimovna,

A M S T A B I L I T :

Bucicovscaia Vera Efimovna, anul nașterii 1847, cu nepotul Bucicovschii Gheorghii Borisovici, anul nașterii 1942, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din orașul Chişinău, iar la 19.11.1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kemerovo, ca membri ai familiei unei colaboraționiste.

Din materialele pe dosar se vede, că nora deportatei - Bucicovscaia Maria Andreevna, anul nașterii 1919, locuind pe teritoriul temporar ocupat, în septembrie 1943 de bună voie a intrat în serviciul Siguranței române în calitate de agent secret. I-a denunțat pe cetățenii sovietici Filatov și Socoliuc. În martie 1944 a fugit în România, s-a întors în Chişinău în urma repatrierii. Pentru aceste crime a fost arestată și condamnată în decembrie 1946 de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1"a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Fiul deportatei - Bucicovschii Boris Ivanovici, anul nașterii 1911, fiind lăsat cu o misiune de organele NKGB, și-a trădat patria și la finele anului 1941 a intrat în serviciul Siguranței în calitate de agent secret, din însărcinarea căreia participa la prelucrarea persoanelor cu viziuni antiromânești. Fiindu-i frică de responsabilitate, a fugit cu soția în România, a fost arestat și condamnat la 17.10.1945 de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 54-1"b" al CP al RSSU la 7 ani de LCM.

Din materialele dosarului personal se vede, că Bucicovscaia Vera Efimovna se afla în casa pentru invalizi din raionul Ijmorsk, regiunea Kemerovo, la întreținerea statului, iar nepotul Bucicovschii Gheorghii Borisovici locuiește la casa de copii din Kemerovo. Conform informației serviciului P" al Direcției Kemerovo a MAI, se vede, că Bucicovscaia V.E. a plecat în regiunea Krasnoarsk la fiul ei Bucicovschii B.I.

Reieșind din cele expuse și avînd în vedere, că Bucicovscaia V.E. din cauza vîrstei și sănătății precare este inaptă de muncă, a plecat la fiul care și-a ispășit pedeapsa,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Bucicovscaia Vera Efimovna, anul nașterii 1847, și Bucicovschii Gheorghii Borisovici, anul nașterii 1942, fără retrocedarea averii confiscate.

Inspectorul superior al secției 3
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Cerepanov)

De acord:
Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.163

Document 247
(prescurtat)

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
16 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelinikov, examinând materialele dosarului nr. 3929 referitor la deportarea lui Gheorghiştean Ivan Gheorghievici, anul naşterii 1880, cererea lui de anulare a deportării,

A M S T A B I L I T :

Gheorghiştean Ivan Gheorghievici, anul naşterii 1880, şi soţia lui Gheorghiştean Ana Ivanovna, anul naşterii 1888, la 6 iulie 1949 au fost evacuaţi din raionul Bolotino, iar la 1 noiembrie 1949 au fost condamnaţi de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, raionul Zverinogolovsk, ca membri ai familiei colaboraţionistului Gheorghiştean Vasilii Ivanovici, anul naşterii 1927, condamnat în septembrie 1946 de Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 10 ani.

În cererea sa Gheorghiştean I.G. roagă anularea deportării, motivînd prin faptul, că fiii lui au făcut serviciul în Armata sovietică, el este de vîrstă înaintată şi are sănătatea precară.

În urma controlului suplimentar s-a stabilit, că fiii lui Gheorghiştean - Gheorghii, Mihail şi Alexandr în anii 1944-1945 într-adevăr au făcut serviciul în Armata sovietică, însă ei toţi locuiau aparte de părinţi, fiecare avînd propria gospodărie, şi nu erau membri ai familiei tatălui lor Gheorghiştean Ivan Gheorghievici. Aceste date se confirmă prin certificatele eliberate de Comisariatul militar Bolotino din 28 decembrie 1950, sovietul sătesc Costeşti din 22 decembrie 1950 şi depoziţiile a doi martori.

În urma controlului la locul deportării s-a stabilit, că Gheorghiştean I.G. şi soţia lui Gheorghiştean G.V. din anul 1952 nicăieri nu lucrează din cauza vîrstei înaintate şi sănătăţii precare, se află într-o stare materială grea. Nu au casă sau vite.

Materiale compromiţătoare asupra lui Gheorghiştean nu sunt.

În dosar este acordul fiului - Gheorghiştean Grigorii Ivanovici, care doreşte să-şi întreţină mama şi tata şi să-i asigure material.

Avînd în vedere, că Gheorghiştean în deportare locuiesc singuri, sunt de vîrstă înaintată şi au sănătatea precară, material nu sunt asiguraţi, precum şi faptul, că trei fii ai lor au făcut serviciul în Armata sovietică,

F.3085, inv.1, d.704, f. 164

Document 248

(prescurtat)

"APROB"
 MINISTRUL ADJUNCT AL
 AFACERILOR INTERNE AL RSSM
 LOCOTENENT- COLONELUL
 (BALAN)
 16 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
 ADJUNCTUL PROCURORULUI
 AL RSSM
 CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
 (KIZIKOV)
 16 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 10452 referitor la deportarea lui Galinschii Leonid Demientivici, anul naşterii 1889, şi cererea fratelui său Galinschii Nicolai Demientivici, care roagă eliberarea fratelui din deportare,

A M S T A B I L I T :

La MAI al RSSM a parvenit cererea lui Galinschii Nicolai Demientivici, domiciliat în oraşul Chişinău, RSSM, care roagă eliberarea din deportare a fratelui Galinschii L.D., domiciliat în raionul Şumihinsk, regiunea Kurgan, motivînd prin faptul, că fratele său locuieşte în deportare singur, este de vîrstă înaintată (66 ani), este bolnav şi inapt de muncă.

Din materialele pe dosar se vede, că fratele său Galinschii L.D., locuind în Moldova, atît pînă în anul 1940, cît şi în perioada ocupaţiei, lucra în oraşul Bender ca şef al secţiei administrative la primărie, îndeplinea toate indicaţiile ocupaţilor. Pentru aceasta în anul 1949 a fost evacuat din Moldova, iar apoi condamnat de Şedinţa specială pe lîngă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan corect. Însă în urma controlului s-a stabilit, că Galinschii pînă în anul 1940, precum şi mai tîrziu, a fost funcţionar în instituţii româneşti. Conform specificului lucrului îndeplinit în aceste instituţii, precum casa de economii, primăria, nu a activat împotriva ţăranilor săraci sau împotriva statului sovietic, ceea ce reiese din depoziţiile martorilor: Nemirovschaia M.G. (p.d. 4-7), Matcovscaia T.I. (p.d. 8-11), Iluşca G.I. (p.d. 12-17).

Avînd în vedere cele expuse, precum şi faptul, că Galinschii în prezent în deportare locuieşte singur, este bătrîn (66 ani) şi bolnav, are nevoie de susţinere materială, iar în oraşul Chişinău, pe strada Şciors 28, locuieşte fratele lui Galinschii Nicolai Demientivici, care doreşte să-l întreţină, consider posibil de a anula restricţiile de deportare lui Galinschii L.D.

F.3085, inv.1, d.704, f. 165

Document 249

(prescurtat)

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
19 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
21 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea lui Burlacu Evghenia Cuzminicina, care roagă eliberarea din deportare a fiicei sale, și materialele dosarului nr. 4397 referitor la deportarea lor,

A M S T A B I L I T :

Burlacu E.C. împreună cu fiica Burlacu Alexandra Constantinovna, anul nașterii 1912, au fost evacuate din satul Baraboi, raionul Rîșcani, RSSM, în anul 1949, iar la 15 octombrie 1949 au fost condamnate de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan ca membri ai familiei unui colaboraționist.

Soțul ei - Burlacu Constantin Petrovici, anul nașterii 1882, în perioada ocupației germane l-a denunțat pe fostul președinte al sovietului sătesc - Kobîleanskii, care a fost arestat și împușcat de nemți.

La 28 noiembrie 1948 Burlacu C.M. a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU cu aplicarea alin. 2 al Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 19 aprilie 1943 la 15 ani de muncă silnică.

Prin controlul efectuat s-a stabilit, că Burlacu E.C. și Burlacu A.C. din cauza sănătății nicăieri nu lucrează, alți membri ai familiei nu au și necesită ajutor.

În satul Baraboi, raionul Rîșcani, RSSM, locuiește fiul deportatei - Burlacu Afanasii Constantinovici, anul nașterii 1923, care lucrează ca învățător în școala primară și dorește să-și întrețină mama și sora.

Avînd în vedere că Burlacu E.C. și Burlacu A.C. sunt inapte de muncă și au nevoie de ajutor, precum și faptul, că Burlacu Afanasii dorește să le întrețină,

F.3085, inv.1, d.704, f. 166

Document 250

(prescurtat)

"APROB"
 MINISTRUL ADJUNCT AL
 AFACERILOR INTERNE AL RSSM
 LOCOTENENT- COLONELUL
 (BALAN)
 20 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
 ADJUNCTUL PROCURORULUI
 AL RSSM
 CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
 (KIZIKOV)
 21 octombrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea deportatului Şoihet Ianchei Chivovici, anul naşterii 1891 şi materialele dosarului nr. 2599,

A M S T A B I L I T :

Şoihet Ia.C. roagă să fie eliberat din deportare şi soţia - Şoihet Raisa Srulevna, anul naşterii 1897, motivând prin faptul, că sunt de vârstă înaintată.

Din materialele pe dosar se vede, că Şoihet Ia.C. şi soţia lui în anul 1941, ca mari comersanţi, au fost evacuaţi din oraşul Bălţi, RSSM, în drum Şoihet Ia.C. a fost arestat şi îndreptat spre Ivdellag, unde a fost condamnat de Şedinţa specială pe lângă NKVD al URSS la 5 ani de LCM, iar săşia lui a fost deportată în raionul Pudinsk, regiunea Tomsk.

În anul 1943, Şoihet Raisa, cu acordul organelor locale ale MAI, s-a reunit cu rudele sale, trecînd cu traiul în oraşul Andijan, RSS Uzbekă.

Şoihet Ia.C. în anul 1943 a fost eliberat din detenţie înainte de termen şi îndreptat la locul de trai al familiei sale. În anul 1947 - Şoihet Ia.C., iar în anul 1948 - Şoihet Raisa au evadat de la locul deportării, locuind în oraşul Cernăuţi, RSSU.

În anul 1950 Şoihet Ianchei şi Şoihet Raisa pentru evadare au fost arestaţi şi la 9 decembrie 1950 - condamnaţi de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la 3 ani de LCM fiecare.

După expirarea termenului de pedeapsă, Şoihet Ianchei şi Şoihet Raisa au fost trimişi la locul deportării, unde sunt la evidenţă pînă în prezent.

Conform ordinului MAI şi Procuraturii URSS din 24 aprilie 1954 nr. 00350/76cc, Şoihet Ia.C. urmează a fi eliberat din deportare, iar soţia lui, deportată pentru infracţiunea săvîrşită de soţul ei, de asemenea urmează a fi eliberată...

F.3085, inv.1, d.704, f. 167

Document 251

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT- COLONELUL
(BALAN)
25 octombrie 1954

"SANCTIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
4 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

23 octombrie 1954

or. Chişinău

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Oleinik, examinând cererea deportatului Belemei Serghei Dmitrievici, adresată Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, cererea fiului său Belemei Ivan Sergheivici, dosarul și duplicatul dosarului nr. 8319 referitor la Belemei S.D.,

A M S T A B I L I T :

Belemei Serghei Dmitrievici a fost deportat în afara hotarelor RSSM în anul 1949. Motiv pentru deportare a servit faptul, că fiul lui, cu care conlocuia, Belemei Ivan Sergheivici, a făcut serviciul în jandarmeria română, în perioada ocupației Moldovei participa la raidurile represive împotriva partizanilor sovietici. Pentru activitate colaboraționistă a fost condamnat la 10 ani de LCM.

După ispășirea pedepsei, fiul locuia și lucra în orașul Dnepropetrovsk.

În cererea sa Belemei Serghei Dmitrievici roagă să-i fie anulate restricțiile de deportare și să i se permită plecarea în RSSM pentru a fi întreținut de fiu. Cererea sa Belemei o motivează prin faptul, că el și soția sunt de vîrstă înaintată și au nevoie de ajutor.

În cererea sa fiul lui Belemei - Belemei I.S. roagă anularea restricțiilor de deportare pentru tatăl său, cu permisiunea de a pleca la el.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Belemei Serghei Dmitrievici, anul nașterii 1889, împreună cu soția Belemei Kirikia Gheorghievna, anul nașterii 1890, în anul 1949 au fost evacuați din raionul Vulcănești, RSSM, iar la 15 octombrie 1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în raionul Altai, regiunea Altai, ca membri ai familiei unui colaboraționist.

În deportare Belemei Serghei Dmitrievici locuiește cu soția, ambii sunt inapți de muncă, sunt de vîrstă înaintată. Materiale compromițătoare asupra lui Belemei S.D. și soția lui la organele MAI și miliția regiunii Altai nu sunt.

În raionul Vulcănești, RSSM, locuiește fiul lor - Belemei Ivan Sergheivici, lucrează în colhoz, la lucru se caracterizează pozitiv.

Avînd în vedere, că Belemei S.D. cu soția au fost deportați din cauza fiului, care în anul 1945 a fost condamnat la 10 ani de LCM, pedeapsa a ispășit-o și în prezent locuiește în Moldova, lucrează în colhoz, la lucru se caracterizează pozitiv, precum și faptul, că Belemei și soția lui sunt de vîrstă înaintată, inapți de muncă, material neasigurați; în baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Belemei Serghei Dmitrievici și soția acestuia Belemei Kirikia Gheorghievna, permițîndu-le să se întoarcă în raionul Vulcănești, RSSM, pentru a fi întreținuți de fiul - Belemei Ivan Sergheivici, fără retrocedarea averii confiscate.

Colaboratorul MAI al RSSM
locotenentul
De acord:

(Oleinik)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.168

Document 252

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)
15 octombrie 1954

"SANȚIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
4 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

12 octombrie 1954

or. Chișinău

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelnikov, examinând dosarul nr. 2470 și materialele controlului referitor la Cojuhari Maria Ivanovna, anul nașterii 1908, precum și cererea acesteia, în care roagă eliberarea din deportare,

A M S T A B I L I T :

Cojuhari Maria Ivanovna în anul 1932, împreună cu soțul său Cojuhari Luchian Lucovici, ca mari culaci, au fost deportați din satul Speia, raionul Tiraspol, RSSM, în raionul Tiukalinsk, Regiunea Omsk.

În anul 1932 ei au evadat de la locul deportării și în iarna anului 1932 au trecut granița din URSS în România și s-au oprit cu traiul în satul Varnița, raionul Bender (Basarabia), unde au locuit pînă în anul 1940.

Soțul ei, Cojuhari L.L. în anul 1940 pentru trecerea frontierei de stat a fost arestat și condamnat la 8 ani de LCM.

Cojuhari Maria Ivanovna în iunie 1941 pentru trecerea frontierei de stat urma să fie deportată, dar, din cauză că în momentul evacuării a dispărut din satul Varnița, nu a fost deportată.

În iunie 1949 Cojuhari M.I., conform hotărîrii MAI al RSSM a fost arestată și deportată în regiunea Omsk.

Soțul ei Cojuhari L.L. în anul 1948, după ispășirea pedepsei s-a întors în satul Speia, raionul Bender, RSSM, unde locuiește pînă în prezent.

În anul 1950 s-a însurat fără înregistrarea căsătoriei cu cetățeană pe nume Varvara Trifovna. Lucrează în colhoz, la lucru se caracterizează pozitiv.

Datele privind faptul, că pînă în anul 1941 Cojuhari L.L. a fost culac nu au fost confirmate.

S-a stabilit, că Cojuhari M.I. și Cojuhari L.L. provin din țărani, aveau 3 ha de pământ, 2 cai, o vacă și unelte de muncă.

De la Cojuhari M.I. a parvenit o cerere, în care ea roagă să fie eliberată din deportare, motivînd prin faptul, că nu știe din ce cauză a fost deportată și de aceea cere să fie eliberată.

Avînd în vedere, că Cojuhari Maria Ivanovna a fost deportată din cauza soțului său Cojuhari L.L., care împreună cu ea a trecut frontiera de stat din URSS în România, fapt pentru care a fost condamnat la 8 ani de LCM, termenul de pedeapsă l-a ispășit, și în prezent locuiește în satul Speia, raionul Bender, RSSM, lucrează în colhoz, la lucru se caracterizează pozitiv, precum și luînd în considerație, că datele, precum că Cojuhari L.L., pînă în anul 1941, a fost culac, nu au fost confirmate, în baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Cojuhari Maria Ivanovna, anul nașterii 1908.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major
De acord:

(Pcelnikov)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.169

Document 253

"APROB"
MINISTRUL ADJUNCT AL
AFACERILOR INTERNE AL RSSM
LOCOTENENT-COLONELUL
(BALAN)
20 octombrie 1954

"SANȚIONAT"
ADJUNCTUL PROCURORULUI
AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
4 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

19 octombrie 1954

or. Chișinău

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Pcelnikov, examinând dosarul nr. 3956 privind deportarea familiei membrului activ al partidului liberal român Ostafiiciuk Gheorghii Vasilievici, anul nașterii 1890, originar din satul Proscureni, raionul Bolotino, deportat în anul 1949 în raionul Zverinogolovsk, regiunea Kurgan, și cererea acestuia,

A M S T A B I L I T :

Ostafiiciuk G.V. în trecut a fost membru activ al partidului burghez liberal di România.

Ca membru activ al partidului liberal, prin vot secret a fost ales ajutor al primarului satului Proscureni. Întreținea legături strânse cu organele de ocupație, în perioada retragerii acestora făcea parte din grupul condamnaților, organizată pentru apărarea armatei ocupanților, făcea agitație antisovietică.

În februarie 1950, Ostafiiciuk Gheorghii Vasilievici, anul nașterii 1890, soția lui Ostafiiciuk Anastasia Ivanovna, anul nașterii 1893, conform hotărîrii Ședinței speciale au fost deportați în regiunea Kurgan.

De la Ostafiiciuk G.V. a parvenit o cerere, în care el roagă să fie eliberați din deportare, motivînd prin faptul, că locuiesc singuri, au sănătatea precară, sunt inapți de muncă, material nu sunt asigurați. Aceste motive se confirmă de materialele de la locul deportării. De materiale compromițătoare asupra lui Ostafiiciuk SR Zverinogolovsk a MAI nu dispune.

La dosar se anexează obligațiunea fiului - Ostafiiciuk Ivan Gheorghievici de a-și întreține părinții și a-i asigura material.

Avînd în vedere, că Ostafiiciuk Gheorghii Vasilievici și soția lui sunt de vîrstă înaintată, au sănătatea precară, iar în deportare locuiesc singuri,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Ostafiiciuk Gheorghii Vasilievici, anul nașterii 1890, și Ostafiiciuk Anastasia Vasilievna, anul nașterii 1893, și a le permite să revină la întreținerea fiului lor - Ostafiiciuk Ivan Gheorghievici, domiciliat în satul Proscureni, raionul Bolotino, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Pcelnikov)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.704, f.170

Document 254

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

5 noiembrie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

6 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

4 noiembrie 1954

or. Chișinău

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea și materialele controlului referitor la Tucanov Grigorii Mihailovici, anul nașterii 1897, originar din orașul Izmail, regiunea Odesa,

A M S T A B I L I T :

Tucanov G.M. pînă în anul 1940 era proprietarul unui beci de vinuri, unde permanent lucrau 3 muncitori. În 1940 depozitul de vin și via au fost naționalizate.

La 10 iulie 1941, Tucanov G.M. a fost arestat de organele NKGB al RSSM și amplasat în LCM la st. Ivdel, regiunea Sverdlovsk. La 1 iulie 1942 el a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS la 5 ani de LCM.

Familia lui: soția - Tucanov Maria Constantinovna, anul nașterii 1899, fiica - Tucanov Iulia Grigorievna, anul nașterii 1929, fiul - Tucanov Mihail Grigorievici, anul nașterii 1924, la 13 iulie 1949 a fost deportată în raionul Pudinsk, regiunea Tomsk.

În martie 1945, după eliberarea din detenție, Tucanov a sosit la familie în raionul Pudinsk, unde a fost luat la evidență ca deportat.

În prezent Tucanov G.M. lucrează ca lăcătuș în artelul "Luci Severa", fiul lui Tucanov Mihail în anul 1953 s-a însurat cu deportata Manziac Franțisca Evghenievna, anul nașterii 1929, locuiește împreună cu tatăl său, lucrează dogar. De materiale compromițătoare asupra familiei lui Tucanov G.M. SR Pudinsk a MAI nu dispune.

Avînd în vedere, că Tucanov G.M., în conformitate cu ordinul MAI și Procuraturii URSS nr. 00350/76cc din 24 aprilie 1954, urma a fi eliberat din deportare și ținerea familiei lui la evidență este inoportună,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Tucanov Grigorii Mihailovici, Tucanov Maria Constantinovna, Tucanov Iulia Grigorievna, Tucanov Mihail Grigorievici și Tucanov- Manziac Franțisca Evghenievna.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul
De acord:

(Zemleanskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 171-172

Document 255

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
12 noiembrie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
18 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, inspectorul superior al MAI al RSSM - maiorul Krivenkov, examinând dosarul nr. 9067 privind deportarea lui Dementi Gheorghii Ilarionovici și cererea soției lui Dementi Elena Fomicina privind anularea restricțiilor de deportare,

A M S T A B I L I T :

În anul 1949, conform hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS, ca colaboraționist, din satul Bușeuca, raionul Chiperceni, RSSM, a fost deportat în regiunea Altai Dementi Gheorghii Ilarionovici, anul nașterii 1880, împreună cu soția Dementi Elena Fomicina, anul nașterii 1885.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că Dementi, locuind pe teritoriul Moldovei temporar ocupat de cotropitorii fasciști, din 1942 pînă în 1944 a lucrat ca primar al satului Bușeuca, activ îndeplinea toate indicațiile organelor româno-germane, efectua mobilizarea cetățenilor sovietici pentru armata românească, supunea populația la impozite, scotea locuitorii la muncă silnică pentru ridicarea fortificațiilor de apărare.

Conform datelor Direcției Altai a MAI, Dementi Gheorghii Ilarionovici în anul 1952 a decedat, soția lui Dementi Elena Fomicina în deportare se află singură, materiale compromițătoare asupra ei nu sunt.

În cererea sa către MAI al RSSM, solicitanta menționează, că ă deportare se află singură, este de vîrstă înaintată, nu mai poate lucra, și roagă să i se permită să plece în satul Bușeuca, raionul Chiperceni, RSSM, ca să fie întreținută de fiica sa colhoznica Ignat Agafia Ivanovna, care este de acord.

Dementi Elena Fomicina a fost deportată corect, dar avînd în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind anularea restricțiilor de deportare lui Dementi Elena Fomicina cu permisiunea de a pleca în satul Bușeuca, raionul Chiperceni, RSSM, la întreținerea fiicei sale Ignat Agafia Ivanovna, fără retrocedarea averii confiscate.

Inspectorul superior
al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Krivenkov)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f. 173-174

Document 256

(prescurtat)

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
25 noiembrie 1954

"SANȚIONAT"

PROCURORUL RSS MOLDOVENEȘTI
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
24 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, colaboratorul MAI al RSSM - locotenentul Diaur, examinând materialele dosarului nr. 1098 privind deportarea lui Enachi Claudia Alexandrovna, anul naşterii 1922, şi cererea privind eliberarea din deportare,

A M S T A B I L I T :

La Prezidiumul Sovietului Suprem al RSSM s-a adresat Enachi C.A., domiciliată în raionul Novo-Ciunsk, regiunea Irkutsk, cu rugămintea de a fi eliberată din deportare ea şi trei copii minori ai ei: Elena, anul naşterii 1943, Evghenii, anul naşterii 1945, şi Maria, anul naşterii 1948, motivînd prin faptul, că în deportare se află cu copiii singură, că fostul ei soţ Enachi Ivan Sidorovici a refuzat la familie şi în anul 1949, în momentul evacuării, s-a ascuns şi nu a fost deportat, iar în prezent locuieşte în oraşul Stanislav, RSSU.

Din materialele pe dosar reiese, că soţul, din vina căruia Enachi C.A. a fost deportată, locuind pe teritoriul ocupat de duşman, de bună voie a intrat în serviciul ocupanţilor şi lucra ca instructor premilitar, îi trata cu bestialitate pe tinerii pe care îi învăţa.

Pe lîngă aceasta, desfăşura activitate colaboraţionistă şi de trădare, de bună voie s-a înrolat în armata germană. A participat şi a comandat un grup de persoane, numite pentru capturarea partizanilor şi paraşutiştilor sovietici. Însă, în momentul desfăşurării operaţiunii de evacuare a dispărut şi nu a fost deportat. De familie a renunţat. La moment locuieşte în oraşul Stanislav, RSSU, pe strada Garvoskaia 31 şi nu-şi ajută familia.

Astfel, Enachi Claudia Alexandrovna, ca membru al familiei unui colaboraţionist, în anul 1949 a fost deportată corect. Însă, avînd în vedere cele expuse, şi faptul, că provine din ţărani săraci, are la întreţinere trei copii minori...

F.3085, inv.1, d.785, f. 175

Document 257

“APROB”
 MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
 INTERNE AL RSSM
 GENERALUL - MAIOR
 (KULIK)
 19 noiembrie 1954

“SANCTIONAT”
 PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
 SPECIALE AL RSSM
 CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
 (KIZIKOV)
 25 noiembrie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea cet. Sosna Alexei Grigorievici și materialele dosarului nr. 4447 privind deportarea lui Sosna Anastasia Grigorievna, anul nașterii 1877,

A M S T A B I L I T :

Sosna A.G. a fost evacuată din raionul Rîșcani, RSSM, la 6 iulie 1949 și la 30 noiembrie 1949 a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca membru al familiei unui colaboraționist.

Soțul ei - Gosik Timofei Fiodorovici, anul nașterii 1879, locuind pe teritoriul temporar ocupat, împreună cu Mazur (arestat) au denunțat jandarmeriei române, că în satul Vasiliuți, raionul Rîșcani, locuiesc activiștii sovietici - fostul președinte al sovietului sătesc Dovganik și agentul financiar Cerenih, în rezultat aceștea au fost arestați și condamnați de judecătoria românească la interdicție de drepturi și lipsire de cetățenie.

La 11 decembrie 1944, pentru crimele săvârșite, Gosik T.F. a fost condamnat de către Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM la 10 ani de LCM.

Solicitantă Sosna A.G. roagă să fie eliberată din deportare mama ei - Sosna A.G., motivând prin faptul, că este de vîrstă înaintată și nu este aptă de muncă.

În urma controlului suplimentar s-a constatat, că Sosna A.G. în deportare locuiește singură, material este neasigurată, din cauza sănătății precare și vîrstei înaintate a fost recunoscută de comisia medicală ca inaptă de muncă.

Conform informației Comendaturii MAI din Beloziorosc, Sosna A.G. , aflîndu-se în deportare, nu a încălcat regimul stabilit, nu a fost sancționată administrativ, materiale compromițătoare asupra ei nu sunt.

Avînd în vedere, că Sosna A.G. este de vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă, material este neasigurată, materialele compromițătoare asupra ei nu sunt, precum și acordul fiului de a o întreține,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS și Procuratura URSS privind eliberarea din deportare a lui Sosna Anastasia Grigorievna, cu permisiunea de a se întoarce în raionul Rîșcani la întreținerea fiului, fără retrocedarea averii confiscate.

Împuternicitul executiv
al Serviciului special 1 al MAI al RSSM
locotenentul
De acord:
Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Zemleanskii)

(Batișcev)

F.3085, inv.1, d.785, f.177

Document 258

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
11 ianuarie 1954

“SANȚIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 ianuarie 1954

H O T Ă R Î R E :

9 ianuarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 2031 privind deportarea lui Goncear Parascovia Grigorievna,

A M S T A B I L I T :

Goncear Parascovia Grigorievna, anul nașterii 1904, originară și locuitoare a satului Bîrlădeni, raionul Očnița, RSSM, ucraineancă, fără de partid, culac, cu antecedente penale -

În gospodăria sa Goncear avea 16 ha de pământ, 2 case, 2 cai, o vacă, o treierătoare, un tractor, o tocătoare de paie, o semănătoare, circa 10 oi. În anii 1938-1939 întreținea o băcănie. Folosea munca argaților.

Conform deciziei Comitetului executiv raional Očnița din 11.08.1948, gospodăria lui Goncear a fost atribuită la categoria celor culăcești și, în conformitate cu decizia Sovietului Miniștrilor al RSSM din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din raionul Očnița, RSSM, în regiunea Nijnii Amur au fost deportați:

Goncear Vasilii Mihailovici, anul nașterii 1930, sora sa - Goncear Olga Mihailovna, anul nașterii 1935, și fratele - Goncear Dmitrii Mihailovici, anul nașterii 1941.

Tatăl - Goncear Mihail cu fratele în anul 1944 au evadat în România. Mama - Goncear Parascovia în anul 1948 a fost condamnată la 5 ani de detenție pentru neîndeplinirea cotelor de produse livrate statului și la momentul ridicării copiilor se afla în detenție.

În anul 1953 Goncear P.G. a fost eliberată pe amnistie și în prezent locuiește în satul Bîrlădeni, raionul Očnița, RSSM, la rudele sale, nu este antrenată în câmpul muncii.

În baza celor expuse și în conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Goncear Parascovia Grigorievna, anul nașterii 1904, să fie arestată și deportată la locul aflării copiilor să i- în raionul Ulicisk, regiunea Nijnii Amur.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f.1

Document 259

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

15 ianuarie 1954

“SANCTIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

19 ianuarie 1954

H O T Ă R Î R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinînd materialele dosarului nr. 7724 privind deportarea culacului

Ivanov Nicolai Vasilievici, anul naşterii 1896, originar şi locuitor al satului Ursoaia, sovietul sătesc Chirhana Nouă, raionul Cahul, RSSM, fost culac, cu antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Din materialele pe dosar se constată, că în gospodăria lui Ivanov erau aproape 40 ha de pămînt arabil, 4 cai, o pereche de boi, o vacă, 30 de oi. Se folosea munca argaţilor - un lucrător permanent şi 15 lucrători sezonieri.

Conform deciziei Comitetului executiv raional Cahul din 16.08.1948, gospodăria lui Ivanov a fost atribuită la categoria celor culăceşti şi, în conformitate cu decizia Sovietului Miniştrilor al RSSM din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din satul Ursoaia, raionul Cahul, RSSM, au fost deportaţi:

Capul familiei - Ivanov Vasili Nicolaievici, anul naşterii 1922, soţia lui - Ivanov Irina Gheorghievna, anul naşterii 1920, sora - Ivanov Aculina Nicolaievna, anul naşterii 1929, şi sora - Ivanov Stefanida Nicolaievna, anul naşterii 1934.

Tatăl lor - Ivanov N.V. la 20 august 1948 a fost condamnat de Judecătoria norodnică din raionul Cahul, RSSM, pe art. 119 şi art. 58 alin.II al CP al RSSU şi la momentul ridicării se afla în detenţie.

În aprilie 1953 Ivanov N.V. a fost eliberat şi în prezent locuieşte în satul Ursoaia, raionul Cahul, RSSM, la fiica sa, nu este antrenat în cîmpul muncii.

Avînd în vedere, că familia lui Ivanov, împreună cu care a locuit pînă în ziua arestării, a fost ridicată şi se află în deportare, precum şi în conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Ivanov Nicolai Vasilievici, anul naşterii 1896, locuitor al satului Ursoaia, sovietul sătesc Chirhana Nouă, raionul Cahul, RSSM, să fie arestat şi deportat la locul aflării familiei sale - în raionul Iurghinsk, regiunea Tiumeni.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 2

Document 260

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
11 ianuarie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 ianuarie 1954

Î N C H E I E R E :

8 ianuarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea lui Stefoglo Evdochia Lavrentievna şi materialele dosarului nr. 8175/II-316546 privind deportarea familiei unui colaboraţionist - Stefoglo Ecaterina Gheorghievna,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Tiraşpoli, raionul Taraclia, RSSM, au fost evacuaţi şi la 24 decembrie 1949, de către Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS, au fost condamnaţi la deportare în regiunea Altai, ca familie a unei colaboraţionist:

Stefoglo Ecaterina Gheorghievna, anul naşterii 1888, nora ei - Stefoglo Evdochia Lavrentievna, anul naşterii 1927, nepotul - Stefoglo Alexandr, anul naşterii 1947, şi nepoata - Stefoglo Nadejda, anul naşterii 1949.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că capul familiei - Stefoglo Mihail Nicolaievici, anul naşterii 1888, în perioada ocupaţiei colabora activ cu jandarmeria română, îi denunţa pe activişti sovietici, făcea agitaţie antisovietică.

Pentru infracţiunea comisă, Stefoglo M.N. la 28.03.1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD pe art. 54-1" a" şi art. 54-10 al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Fiii lui Stefoglo M.N. - Stefoglo Stepan Mihailovici şi Stefoglo Constantin Mihailovici, în perioada ocupaţiei au lucrat ca instructori pentru pregătirea tineretului pentru armata română, participau la raidurile organizate de jandarmi.

În cererea sa în adresa Sovietului Suprem al URSS, Stefoglo Evdochia roagă să fie eliberată din deportare, motivând prin faptul, că este rusoaică, s-a căsătorit cu Stefoglo Stepan Mihailovici în anul 1946, a plecat cu el în Moldova în anul 1948, iar în anul 1949 a fost deportată împreună cu soacra. Soţul ei la momentul evacuării lipsea şi în prezent locuieşte în oraşul Stanislav, lucrează pompier la fabrica "Indpoşiv". De materiale compromiţătoare asupra lui MAI nu dispune.

Stefoglo Evdochia, aflându-se în deportare, este antrenată în munca social utilă. Atît la serviciu, cît şi în activitatea obştească se caracterizează pozitiv. Locuieşte aparte de soacra sa - Stefoglo E.G., care nicăieri nu lucrează, avînd ca sursă de existenţă grădina şi păsările de casă.

Avînd în vedere, că Stefoglo Evdochia s-a căsătorit cu Stefoglo Stepan Mihailovici în anul 1946, adică după arestarea şi condamnarea capului familiei, astfel neavînd careva legături cu această familie în perioada, cînd capul familiei a comis infracţiunea, precum şi faptul, că soţul ei nu a fost deportat şi în prezent locuieşte în oraşul Stanislav,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Stefoglo Evdochia Lavrentievna, anul naşterii 1927, şi copiii acesteia - Alexandr, anul naşterii 1947, şi Nadejda, anul naşterii 1949, cu permisiunea de a pleca din locul deportării.

Restricţiunile referitor la Stefoglo Ecaterina Gheorghievna rămîn în vigoare.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f.3 - 4

Document 261

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
ianuarie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 ianuarie 1954

H O T Ă R Î R E :

6 ianuarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 283 privind deportarea lui Djanu Lidia Andreevna, referitor la

Djanu Ivan Nicolaievici, anul nașterii 1918, originar și locuitor al satului Strășeni, raionul Strășeni, RSSM, din negustori, fost negustor, fără de partid, moldovean, cu antecedente penale,

A M S T A B I L I T :

Odată cu venirea pe teritoriul Moldovei a ocupațiilor româno-germani, Djanu I.N. a deschis în satul Strășeni un restaurant, care era vizitat doar de locuitorii bogați ai satului și membrii organelor represive ale României. La patentarea dreptului de a întreține restaurantul, Djanu a fost recrutat de către șeful jandarmeriei în calitate de agent, primind sarcina de a depista activiștii sovietici rămași în sat, partizanii și persoanele, care țin legături cu aceștea.

În baza acestor date și în conformitate cu decizia Sovietului Miniștrilor al RSSM din 28.06.1949, la 6 iulie 1949 din satul Strășeni în regiunea Tiumeni au fost deportați:

Soția lui Djanu I.N. - Djanu Lidia Andreevna, anul nașterii 1919, fiica - Djanu Zinaida Ivanovna, anul nașterii 1938, fiul - Djanu Anatolii Ivanovici, anul nașterii 1940, fiul - Djanu Constantin Ivanovici, anul nașterii 1942, fiul - Djanu Valentin Ivanovici, anul nașterii 1949, fiul - Djanu Andrei Ivanovici, anul nașterii 1946, și bunica - Nistoreanu Ecaterina Grigorievna, anul nașterii 1882.

Capul familiei - Djanu I.N. la momentul ridicării familiei se afla în detenție, fiind condamnat în anul 1949 de către Judecătoria supremă a RSSM pentru delapidarea avutului statului.

În anul 1953 Djanu I.N. s-a întors din detenție și în prezent locuiește în satul Strășeni, lucrează bucătar la casa de copii.

În conformitate cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Djanu Ivan Nicolaievici, anul nașterii 1918, să fie arestat și deportat la locul aflării familiei sale - în raionul Kondinsk, regiunea Tiumeni.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f.5

Document 262

“APROB”

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

6 ianuarie 1954

5 ianuarie 1954

“SANȚIONAT”

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

19 ianuarie 1954

or. Chișinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea și materialele dosarului nr. 3205 privind deportarea membrului familiei unui trădător - Purici Ana Ivanovna și materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

Purici A.I. este soția lui Purici Piotr Andreevici, condamnat pentru trădare.

Purici P.A., în septembrie 1940, a fost recrutat de către serviciul de informații sovietic și infiltrat în România pentru activitate de spionaj. Însă, el nu a îndeplinit misiunea serviciilor sovietice, luând calea trădării. S-a prezentat la organele serviciului contraspionaj din România, unde a relatat despre misiunea sa. Odată cu ocuparea Moldovei în anul 1941 a sosit în orașul Soroca, a stabilit legături cu organele române de contraspionaj, din însărcinarea cărora se ocupa cu denunțurile.

Pentru infracțiunea comisă Purici P.A., anul nașterii 1892, la 18 august 1945 a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 8 ani de detenție.

Ca soție a unui trădător, Purici A.I., anul nașterii 1889, a fost evacuată din RSSM și la 19 noiembrie 1949 a fost condamnată la deportare în regiunea Kurgan, unde se află pînă în prezent.

În cererea sa în adresa Sovietului Suprem al URSS Purici A.I. roagă să fie eliberată din deportare cu permisiunea de a se întoarce în RSSM pentru a fi întreținută de fiul său, motivînd prin faptul, că este bătrînă și inaptă de muncă.

În urma controlului s-a stabilit, că soțul lui Purici A.I. - Purici P.A., aflîndu-se în detenție, a decedat la 18.03.1946.

Purici A.I., aflîndu-se în deportare, din cauza sănătății precare și vîrstei înaintate nu lucrează nicăieri. Materiale compromițătoare asupra ei nu sunt.

În orașul Soroca, RSSM, locuiește fiul lui Purici - Costin Constantin Constantinovici, care lucrează profesor de matematică la Tehnicumul de Biblioteconomie din Soroca. Anterior Costin a făcut un demers privind eliberarea mamei sale din deportare cu trecerea acesteia la întreținerea sa.

Avînd în vedere, că soțul lui Purici A.I. - Purici P.A., din vina căruia a fost deportată, a decedat în anul 1946, că este bătrînă și inaptă de muncă, iar în RSSM locuiește fiul ei, care o poate întreține,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Purici Ana Ivanovna, anul nașterii 1889, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la întreținerea fiului.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f.6-7

Document 263

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
15 ianuarie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 ianuarie 1954

Î N C H E I E R E :

11 ianuarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea lui Mişic Alexandr Ivanovici, dosarul de evidenţă privind deportarea lui şi a soţiei şi materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Copăceni, raionul Sîngerei, RSSM, au fost evacuaţi, iar la 11 februarie 1950, de către Şedinţa supremă pe lângă MSS al URSS, au fost condamnaţi la deportare în RASS Bureată ca familie a unui naţionalist: Mişic Alexandr Ivanovici, anul naşterii 1878, şi soţia lui - Mişic Zinovia Ivanovna, anul naşterii 1885.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că Mişic A.I. pînă în anul 1940 a fost membru activ al partidului fascist cuzist, de multe ori a participat la congresele acestui partid, organiza adunări, la care ţinea cuvîntări contrarevoluţionare, chemînd populaţia să adere la partidul cuzist. Fiul lui - Mişic Nicolai Alexandrovici a dezertat din şcoala FZO, s-a aflat în ilegalitate, săvîrşind atacuri armate asupra activiştilor sovietici.

În cererea sa în adresa Sovietului Suprem al URSS Mişic A.I. roagă să fie eliberat împreună cu soţia din deportare, motivînd prin faptul, că fiul lor, care locuieşte în RSSM, este invalid al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, soful fiicei a căzut pe front, precum şi prin faptul că nu a fost naţionalist.

În baza cererii s-a făcut un control suplimentar, în cadrul căruia doar un martor - Gaina V.T. a declarat, că Mişic A.I. era membru a unor partide burghezo-naţionaliste, iar apoi - a partidului cuzist, fiind un membru activ a acesteia, avea gospodărie de cula, folosea munca argaţilor (p.d. 26-28).

Martorul Moşneagu V.F. a declarat, că Mişic avea gospodărie de mijloc, nu folosea munca argaţilor. Dacă era membru a vreunui partid naţionalist nu ştie. (p.d. 30-32).

Martorul Chiston V.I. a declarat, că despre aflarea lui Mişic în rîndurile partidului cuzist ştie din spusele locuitorilor satului (p.d. 34-36). Depoziţii analogice a depus şi martorul Rusu G.V. (p.d. 38-39).

Martorii Bostan G.A., Braşovan M.I., Arventiev F.N., Dandara I.N., Babinciuc N.M., Baer C.A., Andronic I.G., Dobrojan M.S. au declarat, că Mişic A.I. nu a fost membru al partidelor burghezo-naţionaliste, avea gospodărie de mijloc, nu folosea munca argaţilor (p.d. 40-57).

S-a confirmat, că fiul lui Mişic A.I. - Mişic N.A. a dezertat din şcoala FZO, iar apoi a fost membru a unei bande. La 02.01.1947 el a fost arestat şi condamnat de Judecătoria norodnică pe art. 170 al CP al RSSU (furt) la 6 luni de detenţie. La 05.05.1947, în conformitate cu încheierea Judecătoriei norodnice, a fost eliberat sub semnătură.

În satul Copăceni, raionul Sîngerei, RSSM, în prezent locuiesc copiii:

Fiul - Mişic Gheorghii Alexandrovici, anul naşterii 1922 - invalid al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, lucrează în colhoz;

Fiica - Chetrari Maria Alexandrovna, anul naşterii 1914, lucrează în colhoz. Soful ei - Chetrari Fiodor Antonovici este participant la Marele Război pentru Apărarea Patriei;

Fiica - Breazu Alexandra Alexandrovna, anul naşterii 1919, lucrează în colhoz. Soful ei a dispărut fără urmă pe front.(p.d. 60).

Pe lângă aceşti copii, în satul Oniskovo, raionul Krivooziorsk, regiunea Odesa, locuieşte fiul - Mitica Semion Alexandrovici, anul naşterii 1916, lucrează combainer. A sosit în raionul Krivooziorsk în anul 1943 şi pînă la ziua eliberării teritoriului a lucrat poliţist. Nu a fost represat deoarece nu s-au stabilit fapte de trădare (p.d.66).

Mitica S.A. anterior a făcut demers pentru eliberarea părinţilor din deportare şi trecerea lor la întreţinerea sa.

În urma controlului la locul deportării s-a stabilit, că Mişic A.I. şi soţia lui din cauza sănătăţii precare şi vîrstei înaintate nu sunt apţi de muncă, la locul deportării membri ai familiei apţi de muncă nu au, material o duc greu. Materiale compromiţătoare asupra lor nu sunt.(p.d. 63-65).

Avînd în vedere, că Mişic A.I. şi soţia lui din cauza sănătăţii precare şi vîrstei înaintate nu sunt apţi de muncă, necesită ajutor material, iar copiii, domiciliaţi în raionul Sîngerei, RSSM, şi raionul Krivooziorsk, regiunea Odesa, sunt antrenaţi în munca social - utilă şi îşi pot întreţine părinţii,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Mişic Alexandr Ivanovici, anul naşterii 1878, şi Mişic Zinovia Ivanovna, anul naşterii 1885, cu permisiunea de a pleca de la locul deportării pentru a fi întreţinuţi de copii.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 8 - 9

Document 264

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
11 ianuarie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
19 ianuarie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 9974 privind deportarea soţiei unui colaboraţionist condamnat - Siloci Elena Nicolaevna, cererea ei de eliberare din deportare şi materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Calfa, raionul Bender, RSSM, a fost evacuată, iar la 18 octombrie 1949 a fost condamnată de Şedinţa supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni Siloci Elena Nicolaevna, anul naşterii 1880.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că soţul lui Siloci E.N. - Siloci Grigorii Dmitrievici, anul naşterii 1885, locuind pe teritoriul ocupat şi lucrând ca primar, îndeplinea indicaţiile şi dispoziţiile autorităţilor de ocupaţie. Din anul 1941 şi pînă în 1944 organiza populaţia locală pentru diverse lucrări de fortificare, aduna produse alimentare, sechestra de la populaţie vite pentru evacuarea în România a bunurilor ocupaţilor.

Pentru infracţiunile comise Siloci G.D. la 14.09.1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei HKVD al RSSM pe art. 54-3 al CP al RSSU la 7 ani de LCM.

În septembrie 1952, după ispăşirea pedepsei, Siloci G.D. a sosit în satul Calfa, unde locuieşte în casa sa, periodic paşte vitele satului, aceasta fiind sursa lui de existenţă.

Tot acolo, în satul Calfa, locuieşte fiul lui Siloci G.D. - Siloci Dmitrii Grigorievici, lucrează la calea ferată Odesa - Chişinău.

În cererea sa în adresa Sovietului Suprem al URSS, invocînd vîrsta înaintată şi faptul, că soţul ei după ispăşirea pedepsei se află acasă - în satul Calfa, Siloci E.N. roagă să fie eliberată din deportare, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM.

Consider inoportună aplicarea Decretului Prezidiumului Sovietului Suprem din 11 martie 1952 referitor la Siloci G.D., deoarece este de vîrstă înaintată. Luînd în consideraţie faptul, că în deportare Siloci E.N. se află singură şi, de asemenea, este de vîrstă înaintată,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Siloci Elena Nicolaevna, anul naşterii 1880, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la locul de trai al soţului şi fiului.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul
Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Zvonskii)

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 10 - 11

Document 265

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
22 ianuarie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
30 ianuarie 1954

Î N C H E I E R E :

13 ianuarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, inspectorul superior al Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - locotenentul major Listunov, examinând materialele dosarului nr. 10325 privind deportarea familiei lui Gapeev Tit Andreevici, anul nașterii 1905, originar din satul Berezniki, raionul Voshod, regiunea Smolensk, rus, cetățean al URSS,

A M S T A B I L I T :

Conform hotărîrii Ședinței supreme pe lângă MSS al URSS nr. 60"b" din 22.10.1949, familia colaboraționistului în componența: capul familiei - Gapeev Tit Andreevici, anul nașterii 1905, soția lui - Gapeeva Anisia Afanasievna, anul nașterii 1906, fiul - Gapeev Vasili Titovici, anul nașterii 1930, nora - Scupaia Liubovi Vasilevna, anul nașterii 1925, în anul 1949 au fost condamnați la deportare în regiunea Kurgan sub supravegherea organelor MAI.

La MAI al RSSM a parvenit o cerere de la soția lui Gapeev Vasili Titovici - Scupaia Liubovi Vasilevna, în care ea roagă anularea restricțiilor de deportare, motivînd prin faptul, că a fost deportată incorect, deoarece căsătoria ei cu Gapeev nu a fost înregistrată și ea a locuit cu acesta doar jumătate de an, iar în deportare cu familia Gapeev a plecat benevol.

În cadrul controlului, în urma interogării martorilor, s-a constatat, că Scupaia Liubovi Vasilevna s-a căsătorit cu Gapeev Vasili Titovici la sfîrșitul anului 1948 fără a legifera căsătoria. Juridic căsătoria a fost înregistrată la 15.10.1949 în regiunea Tiumeni.

În baza celor expuse și luînd în considerație, că familia lui Gapeev a fost deportată pentru activitatea colaboraționistă a capului familiei și faptul, că Scupaia Liubovi Vasilevna în familia lui Gapeev a locuit doar 6 luni, iar pînă atunci locuia de sine stătător, era antrenată în munca social-utilă și materiale compromițătoare asupra ei nu sunt,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Scupaia Liubovi Vasilevna, anul nașterii 1925, iar pentru soțul ei Gapeev Vasili Titovici și rudele Gapeev Tit Andreevici, Gapeeva Anisia Afanasievna restricțiile de deportare rămîn în vigoare.

Inspectorul superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
locotenentul major

(Listunov)

De acord:

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 12 - 13

Document 266

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

22 ianuarie 1954

18 ianuarie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

30 ianuarie 1954

or. Chișinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea lui Kaireak Fedora Semionovna, materialele dosarului nr. 8155 privind deportarea familiei colaboraționistului - Kaireak Ivan Gheorghievici și materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

Kaireak Fedora Semionovna, anul nașterii 1928, și soțul ei - Kaireak Ivan Gheorghievici, anul nașterii 1927, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din RSSM, iar la 18 octombrie 1949 au fost condamnați de Ședința supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Altai, ca familie a unui colaboraționist.

Din materialele pe dosar se constată, că tatăl lui Kaireak Ivan - Kaireak Gheorghii Dmitrievici, în perioada ocupației temporare a teritoriului Moldovei, de bună voie a intrat în serviciul ocupanților în calitate de brigadier la construcția și restabilirea șoselelor, mai târziu a trecut în funcția de brigadier în lagărul de muncă, iar apoi perceptor de impozite pentru ocupanții români. La aceste munci s-a arătat ca un colaboraționist activ, îndeplinind toate indicațiile și dispozițiile ocupanților româno-germani.

Pentru infracțiunea comisă Kaireak G.D. în martie 1945 a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

În cererea sa în adresa Sovietului Suprem al URSS Kaireak F.S. roagă eliberarea din deportare, motivând prin faptul, că soțul ei a decedat în anul 1953.

Din materialele controlului se constată, că Kaireak F.S. s-a căsătorit cu Kaireak I.G. în anul 1948, iar în anul 1949 a fost deportată împreună cu el. Aflându-se în deportare, Kaireak I.G. la 23.04.1953 a decedat. Tot acolo au decedat și cei doi copii ai lor, care s-au născut la locul deportării.

Kaireak F.S. provine din țărani mijlocași. Tatăl ei - Antonov Semion Afanasievici a decedat în anul 1945, aflându-se în armata de muncă (trudarmia). Mama a decedat în anul 1933. În satul Taraclia, RSSM, locuiesc surorile - Vinkova Ana Semionovna, anul nașterii 1924, și Antonova Vera Semionovna, anul nașterii 1930.

De materiale compromițătoare asupra lui Kaireak F.S. SR Usti-Kalmansk a MAI nu dispune.

Având în vedere, că Kaireak F.S. s-a căsătorit cu Kaireak I.G. în anul 1948, la momentul arestării lui Kaireak I.D. ea nu era membru al familiei acestuia, că soțul ei a decedat în deportare, că provine din țărani mijlocași și asupra rudelor ei nu s-au găsit materiale compromițătoare,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Kaireak Fedora Semionovna, anul nașterii 1928, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Cearova)

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 14

Document 267

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

28 ianuarie 1954

25 ianuarie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

30 ianuarie 1954

or. Chișinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea lui Mudrîi Ilia Ivanovici și materialele dosarului privind deportarea lui Mudraia Maria Iosifovna, precum și materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din orașul Florești, RSSM, au fost evacuați, iar la 8 aprilie 1950 au fost condamnați de Ședința supremă pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Amur: Mudraia Maria Iosifovna, anul nașterii 1878, fiica ei - Legostaieva Elena Ivanovna, anul nașterii 1918, și nepoata - Ludmila, anul nașterii 1941.

Motiv pentru deportare a servit informația, precum că fiul lui Mudraia M.I. - Mudrîi Ilia Ivanovici, anul nașterii 1909, în octombrie 1942, a fost recrutat de serviciul român de spionaj în calitate de agent secret și după absolvirea școlii de spionaj a fost deplasat pe teritoriul temporar ocupat al Uniunii Sovietice cu misiuni de spionaj.

Pentru infracțiunea comisă Mudrîi I.I. la 13 ianuarie 1945 a fost condamnat de Ședința supremă pe lângă NKVD al URSS pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 7 ani de LCM.

În anul 1951, odată cu ispășirea pedepsei, Mudrîi I.I. s-a întors în RSSM, s-a așezat cu traiul în satul Prodăneștii Noi, raionul Cotiujeni, a intrat în colhozul în numele lui Lenin, unde lucra colhoznic de rînd.

Deoarece asupra lui se extinde acțiunea Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, în baza hotărîrii privind arestul și etaparea, la 4 septembrie 1953, Mudrîi I.I. a fost arestat și etapat la locul deportării mamei și surorii, împreună cu care a locuit pînă-n ziua arestării sale în anul 1945.

Însă, în drum spre locul de destinație Mudrîi I.I. s-a îmbolnăvit și a fost internat pentru tratament la Spitalul regional din Moscova.

În cererea sa din 08.02.1953 Mudrîi I.I. roagă să fie eliberat cu permisiunea de a se întoarce în RSSM, unde a lăsat soția și copilul, motivînd prin starea grea a sănătății.

La cererea sa este anexat certificatul oficial al spitalului, din care se constată, că Mudrîi este bolnav de tuberculoză în fază acută.

În urma controlului s-a constatat, că după întoarcerea din detenție și intrarea în colhoz, Mudrîi I.I. a început să trăiască în concubinaj cu locuitoarea satului Prodăneștii Noi - Redica Nina Deomidovna, anul nașterii 1924, și în anul 1953 li s-a născut un copil. Oficial căsătoria nu a fost înregistrată.

Redica N.D., de asemenea, lucrează în colhoz, la lucru se caracterizează pozitiv. Provine din țărani mijlocași. Materiale compromițătoare asupra ei și asupra rudelor sale nu sunt.

Avînd în vedere starea sănătății grea a lui Mudrîi I.I., precum și faptul, că în RSSM el are soție și copil,

C O N S I D E R :

Referitor la Mudrîi Ilia Ivanovici, anul nașterii 1909, restricțiile nu se vor aplica. Hotărîrea privind arestarea și etaparea acestuia la locul deportării mamei și surorii - de anulat, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM.

Totodată, a face un demers privind anularea restricțiilor de deportare pentru Mudraia Maria Iosifovna, anul nașterii 1878, Legostaieva Elena Ivanovna, anul nașterii 1918, și Legostaieva (Mudraia) Ludmila, anul nașterii 1941, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 15 - 16

Document 268

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
9 februarie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
13 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 1360 privind deportarea familiei trădătorului condamnat Pascali Nicolai Vasilievici - Pascali Ioana Gheorghievna,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din oraşul Kotovsk, RSSM, au fost evacuaţi, iar la 12 noiembrie 1949 au fost condamnaţi de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni: Pascali Ioana Gheorghievna, anul naşterii 1917, fiica ei - Pascali Elena Nicolaevna, anul naşterii 1942, şi fiul - Pascali Andrei Nicolaevici, anul naşterii 1945.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că capul familiei - Pascali N.V., locuind pe teritoriul temporar ocupat - în oraşul Kotovsk, RSSM, activa ca trădător. Astfel, în noiembrie 1941 la denunţul lui de către ocupanţi au fost arestaţi şi condamnaţi activişti sovietici Gaivoronskii şi Grozu.

Pentru infracţiunea comisă, în anul 1945, Pascali N.V. a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 20 ani de muncă silnică. La 08.09.1947 el a decedat în Sevvostlag.

Afiându-se în deportare, Pascali Ioana Gheorghievna în anul 1952 a decedat. Copiii ei au rămas singuri.

În satul Kotovsk, RSSM, locuieşte unchiul copiilor lui Pascali - Pascal Gheorghii Vasilievici, care lucrează în colhozul "Leninskii puti", şi a dat acordul să-i întreţină pe copii - Pascali Elena Nicolaevna şi Pascali Andrei Nicolaevici.

Având în vedere, că părinţii copiilor Pascali au decedat şi în prezent ei se află în deportare singuri, sunt minori,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Pascali Elena Nicolaevna, anul naşterii 1942, şi Pascali Andrei Nicolaevici, anul naşterii 1945, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM pentru a fi întreţinuţi de rude.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 23

Document 269

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)
4 februarie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
22 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

3 februarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 al Serviciului 1 al MAI al RSSM - căpitanul Golovanov, examinând materialele dosarului de evidență nr. 9394 privind deportarea lui Gandrabung Agafia Isacovna și petiția ei din 20.09.1953, prezentată la Sovietul Miniștrilor al URSS,

A M S T A B I L I T :

Gandrabung A.I., ca soție a colaboraționistului Gandrabung C.S., condamnat în anul 1945 la 10 ani de LCM, în iulie 1949 a fost deportată din RSSM în regiunea Altai , unde locuiește pînă în prezent.

În petiția sa din 20.09.1953, prezentată la Sovietul Miniștrilor al URSS, Gandrabung A.I. roagă anularea deportării cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM la fiica sa - Sinchetru N.N., motivînd prin faptul, că din cauza bătrîneții și inaptitudinii de muncă nu poate lucra și nu are mijloace pentru trai.

În urma controlului realizat prin organele MAI s-a constatat, că Gandrabung în deportare se află singură, din cauza bătrîneții este inaptă de muncă și nu lucrează nicăieri. Inaptitudinea de muncă se confirmă prin certificatul medicului din 12 decembrie 1953.

Pe perioada aflării în deportare Gandrabung se caracterizează pozitiv, materialele compromițătoare asupra ei nu sunt.

Avînd în vedere, că în satul Trebujeni, raionul Susleni, RSSM, locuiește propria ei fiică - Sinchetru Nadejda Nicolaevna, care la lucrul în colhoz se caracterizează pozitiv și materialele compromițătoare asupra ei ,de asemenea, nu sunt, precum și faptul, că ea este de acord s-o întrețină pe Gandrabung A.I.,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Gandrabung Agafia Isacovna, anul nașterii 1880, cu permisiunea de a locui pe teritoriul RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului 1
al MAI al RSSM
căpitanul

(Golovanov)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 24 - 25

Document 270

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)
12 februarie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
22 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

12 februarie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea și materialele dosarului nr. 6380 privind deportarea familiei naționalistului Cațaveico Fiodor Maximovici, anul nașterii 1887, originar din RSSM,

A M S T A B I L I T :

Familia lui Cațaveico F.M. în componența: soția - Cațaveico Agrepina Trifonovna, anul nașterii 1887, fiul - Fiodor, anul nașterii 1941, la 6 iulie 1949 au fost evacuați din raionul Fălești, iar la 18 octombrie 1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca familie a unui naționalist.

În cererea sa Cațaveico Agrepina Trifonovna roagă să fie eliberată din deportare, motivând prin faptul, că capul familiei - Cațaveico F.M., la 29 iulie 1950 a decedat, ea nu este în stare să-și asigure existența și să-și întrețină fiul minor deoarece este inaptă de muncă.

În urma controlului efectuat motivele expuse de Cațaveico în cererea sa s-au confirmat totalmente.

Având în vedere, că Cațaveico Agrepina Trifonovna în prezent este de vîrstă înaintată, nu este aptă de muncă din cauza sănătății precare, precum și faptul, că în raionul Fălești locuiește fiica ei - Țurcan Efimia Fiodorovna, care lucrează în colhoz și este de acord să-i întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Cațaveico Agrepina Trifonovna și Cațaveico Fiodor Fiodorovici.

Împuternicitul executiv
al Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
coloneiului

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 26 - 27

Document 271

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
9 februarie 1954
3 februarie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
22 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

or. Chişinău, RSSM

Şeful Secţiei 4 a Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Gurkin, examinând dosarul de evidenţă nr. 5491 şi cererea deportatei -

Casian Maria Ivanovna, anul naşterii 1891, originară din satul Semeni, raionul Ungheni, RSSM, moldoveancă,

A M S T A B I L I T :

Casian M.I., conform hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS din 12.11.1949, a fost deportată în regiunea Kurgan ca membru al familiei unui colaboraţionist.

Soţul lui Casian M.I. - Casian Eremei Ivanovici provine din culaci, în gospodăria sa avea pînă la 10 ha de pămînt, 2 cai, o vacă, folosea munca argaţilor, întreţinea un magazin de băcănie, era membru al partidului liberal.

În perioada ocupaţiei temporare a RSSM, în anul 1941, fiind ostil puterii sovietice, Casian E.I. se ocupa cu denunţarea activului sovietic. La denunţul său, de către jandarmi a fost arestat activistul sovietic al satului Semeni - Ursuleac, care nu s-a mai întors în sat, deoarece posibil a fost împuşcat de ocupaţi.

La 7 octombrie 1945, de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM, Casian E.I. a fost condamnat pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM, dar în acelaşi an a decedat în închisoare.

În cererea sa din 26.04.1953 pe numele Preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS Casian M.I. roagă să i se permită să se întoarcă în RSSM la copiii ei maturi, deoarece este inaptă de muncă.

În urma controlului s-a depistat, că Casian M.I. într-adevăr nu lucrează, suferă de cataractă a ochiului stîng şi este inaptă de muncă, acest fapt fiind confirmat de avizul medical al VKK din 15 septembrie 1953, anexat la dosar.

Materiale compromiţătoare asupra lui Casian la locul deportării nu s-au depistat.

La locul de naştere a lui Casian M.I., în satul Semeni, raionul Ungheni, RSSM, locuiesc copiii ei: Casian Gavril Eremeevici, anul naşterii 1926, lucrează în colhozul în numele lui Serghei Lazo în calitate de brigadier, fiica - Boz Vera Eremeevna, anul naşterii 1910, şi fiica - Mihai Alexandra Eremeevna, anul naşterii 1932, ambele lucrează în acelaşi colhoz.

Copiii menţionaţi ai lui Casian M.I., la momentul deportării acesteia din RSSM, locuiau separat şi nu urmau a fi deportaţi.

Fiind chemaţi la convorbire la 30 noiembrie 1953, Casian G.E., precum şi Boz şi Mihai, au declarat, că sunt de acord s-o întreţină pe mama lor - Casian M.I..

Avînd în vedere, că Casian M.I. este singuratică şi slăbită din cauza sănătăţii precare,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare şi permiterea lui Casian Maria Ivanovna, anul naşterii 1891, să se întoarcă în RSSM pentru a fi întreţinută de rudele sale.

Şeful secţiei 4 a serviciului 5
al MAI al RSSM

căpitanul

(Gurkin)

De acord:

Şeful Serviciului 5

al MAI al RSSM

colonelul

(Ostreţov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 28 - 29

Document 272

"APROB"

MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

23 februarie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

24 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Zvonskii, examinând materialele dosarului nr. 9899/p-316328 privind deportarea lui Vîzîi Isai Procopievici,
A M S T A B I L I T :

Din satul Gherboveţ, raionul Bender, RSSM, la 6 iulie 1949 au fost evacuaţi, iar la 24 decembrie 1949 au fost condamnaţi de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni familia unui colaboraţionist în componenţa: Vîzîi Isai Procopievici, anul naşterii 1898, Vîzîi Melania Semionovna, anul naşterii 1899, unde locuiesc pînă în prezent.

Împreună cu familia colaboraţionistului, ca fiu adoptiv a fost deportat Iliev Mihail Ivanovici - Vîzîi Mihail Isaevici, anul naşterii 1933, care nu a fost adoptat legal.

Avînd în vedere, că Iliev Mihail Ivanovici - Vîzîi Mihail Isaevici juridic nu a fost adoptat de Vîzîi Isai Procopievici, precum şi faptul, că tatăl acestuia - Iliev Ivan Denisovici şi familia sa în număr de 3 persoane locuiesc în satul Gherboveţ, raionul Bender, RSSM, lucrează în colhoz, au o atitudine conştiincioasă faţă de muncă,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Iliev Mihail Ivanovici - Vîzîi Mihail Isaevici, anul naşterii 1933, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la părinţi. Restricţiile referitor la Vîzîi I.P. şi soţia sa rămîn în vigoare.

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 30 - 31

Document 273

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
27 februarie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
27 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea lui Benchechi Vitalii Victorovici, materialele dosarului nr. 3170/11-319375 privind deportarea familiei unui colaboraţionist - Benchechi Lidia Fiodorovna şi materialele controlului suplimentar,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din oraşul Soroca, RSSM, au fost evacuaţi, iar la 2 noiembrie 1949 au fost condamnaţi de Şedinţa specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan:

Benchechi Lidia Fiodorovna, anul naşterii 1898

Soţul ei - Benchechi Victor Vasilievici, anul naşterii 1898

Fiica - Benchechi Taisia Victorovna, anul naşterii 1930

Fiica - Benchechi Raisa Victorovna, anul naşterii 1928

Fiica - Benchechi Evghenia Victorovna, anul naşterii 1923

Fiul - Benchechi Vitalii Victorovici, anul naşterii 1926

Nepotul - Benchechi Vitalii Vitalievici, anul naşterii 1949.

Împreună cu ei a plecat de bună voie, de aceea nu a fost condamnată de Şedinţa specială, soţia fiului - Benchechi Iulia Vasilevna, anul naşterii 1927.

Din materialele pe dosar se constată, că motiv pentru deportare a servit faptul, că Benchechi Victor Vasilievici în perioada ocupaţiei temporare a RSSM lucra în organele represive ale ocupanţilor - ajutor al secretarului tribunalului, în "Cercul de recrutare" şi în cenzură.

La 13 ianuarie 1945, Benchechi V.V. a fost condamnat pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 5 ani de LCM. În anul 1949, după ispăşirea pedepsei, el a fost eliberat şi împreună cu familia - deportat.

În cererea sa în adresa MAI al URSS, Sovietul Suprem al URSS, Benchechi Vitalii roagă anularea restricţiilor de deportare, motivând prin faptul, că din aprilie 1944 pînă în noiembrie 1945 a făcut serviciul militar, fiind demobilizat s-a întors şi a făcut studiile la Tehnicumul pedagogic din Soroca şi apoi, pînă la deportare, a lucrat ca învăţător. Soţia lui, de asemenea, era învăţătoare şi astfel el nu depindea de tatăl său.

În baza cererilor s-a efectuat un control, în rezultatul căruia serviciul militar a lui Benchechi Vitalii nu s-a confirmat prin documente oficiale. În procesul-verbal al interogării Benchechi menţionează, că a făcut serviciul în armata de muncă din 1944 pînă în 1945 în or. Pervomaisk, regiunea Odesa - ca muncitor la construcţia aerodromului, iar apoi a plecat în Polonia, unde a lucrat secretar la exploatarea forestieră.

Prin documente oficiale ale Secţiei raionale de învăţămînt Soroca se confirmă, că Benchechi Vitalii din 18 august 1946 pînă în 29 august 1947 a lucrat învăţător la şcoala primară în satul Vasilcovo, iar din anul 1947 a fost transferat la şcoala de şapte ani din satul Vodeni. În anul de învăţămînt 1948/1949 el a lucrat ca şef al şcolii primare din satul Slobozia Nouă, raionul Zguriţe, RSSM.

În anul 1947 Benchechi Vitalii s-a căsătorit cu Popa, în prezent Benchechi, Iulia Vasilevna, anul naşterii 1927, care împreună cu el lucra învăţătoare în şcoala primară din satul Slobozia Nouă.

Aflîndu-se în deportare, Benchechi Vitalii cu soţia sa şi trei copii: fiul Vitalii, anul naşterii 1949, fiul Valentin, anul naşterii 1951, şi fiica Ludmila, anul naşterii 1952, locuieşte separat de familia tatălui.

Lucrînd ca muncitor la muncile agricole - cioban în sovhozul "Pioner", Benchechi se caracterizează ca fiind fără iniţiativă. Materiale compromiţătoare asupra lui nu sunt.

Soţia lui nu lucrează. Nu este la evidenţă ca deportată.

Avînd în vedere, că Benchechi Vitalii Victorovici, lucrînd din 1946, nu depindea economic de tatăl său, că soţia lui nu este la evidenţă ca deportată şi a plecat cu el de bună voie, precum şi faptul, că în prezent el cu familia locuieşte aparte de familia tatălui,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Benchechi Vitalii Victorovici, anul naşterii 1926, permiţîndu-i lui, soţiei sale - Benchechi Iulia Vasilevna, anul naşterii 1927, cu copiii - Vitalii, anul naşterii 1949, Valentin, anul naşterii 1951, şi Ludmila, anul naşterii 1952, să se întoarcă în RSSM.

Restricţiunile de deportare referitor la Benchechi Victor Vasilievici, anul naşterii 1898, Benchechi Lidia Fiodorovna, anul naşterii 1898, Benchechi Taisia Victorovna, anul naşterii 1930, Benchechi Raisa Victorovna, anul naşterii 1928, Benchechi Evghenia Victorovna, anul naşterii 1923, rămîn în vigoare.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 32 - 33

Document 274

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
25 februarie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
27 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând cererea lui Matcovscaia Vera Profirovna și materialele dosarului privind deportarea familiei colaboraționistului - Matcovschii Semion Fiodorovici,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Zgura, raionul Zgurițe, RSSM, au fost evacuați, iar la 8 aprilie 1950 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan ca familie a unui colaboraționist:

Matcovschii Semion Fiodorovici, anul nașterii 1885 și soția lui - Matcovscaia Vera Profirovna, anul nașterii 1879.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că Matcovschii S.F., în perioada ocupației temporare a RSSM de către armata româno-germană, acorda ajutor ocupanților la depistarea activiștilor sovietici. Cu participarea lui activă a fost întocmită o listă din 20 persoane cetățeni sovietici și transmisă la jandarmerie. Până în anul 1940 era membru al partidului liberal, era ostil puterii sovietice.

În cererea sa în adresa Sovietului Miniștrilor al URSS, Matcovscaia V.P. roagă să fie eliberată din deportare, motivând prin faptul, că soțul ei a decedat, ea în deportare se află singură, este inaptă de muncă, iar în RSSM locuiește fiul ei, care o poate întreține.

În urma controlului efectuat s-a constatat, că în satul Cerepcovo, raionul Vertiujeni, într-adevăr locuiește fiul lui Matcovscaia - Matcovschii Serghei Semionovici, care lucrează contabil la școala medie din Cerepcovo. Fiind întrebat, Matcovschii S.S. a dat acordul să-și întrețină mama, menționând, că tatăl lui a decedat în anul 1950.

Având în vedere, că Matcovscaia V.P. în deportare locuiește singură, este de vârstă înaintată, iar fiul ei, care locuiește în RSSM, este de acord s-o întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Matcovscaia Vera Profirovna, anul nașterii 1879, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la întreținerea fiului.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul
De acord:

(Cearova)

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 34

Document 275

(prescurtat)

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
24 februarie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
27 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

15 februarie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 2 a Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Korotkov, examinând cererea deportatei -

Cucu Nina Ivanovna, anul nașterii 1937, originară din satul Nadușita, raionul Drochia, RSSM, moldoveancă, fără de partid, cetățeană a URSS, locuiește în deportare în sovhozul Șadrinsk, regiunea Kurgan,

și dosarul nr. 2920 privind deportarea capului familiei Cucu Elena Stepanovna,

A M S T A B I L I T :

Că fiul lui Cucu Elena Vasilievna - Cucu Vasilii Ivanovici, anul nașterii 1927, a fost arestat și condamnat ca participant activ al organizației naționaliste antisovietice "ONB", care participa la adunările ilegale, unde se discutau chestiunile referitor la procurarea armelor pentru săvârșirea actelor teroriste împotriva ofițerilor Armatei sovietice și activiștilor, pregătirea unei răscoale în RSSM în cazul izbucnirii unui nou război.

În baza acestora, Cucu Elena Stepanovna, cu sancțiunea procurorului RSSM, în iunie 1949 a fost evacuată împreună cu fiica sa - Cucu Nina Ivanovna, care pe atunci avea 12 ani, iar în noiembrie 1949 a fost condamnată de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare ca membră a familiei unui participant la o organizație naționalistă antisovietică cu confiscarea averii.

Cucu Nina Ivanovna s-a adresat cu rugămintea de a i se anula deportarea și a-i permite să plece în RSSM, deoarece mama ei Cucu Elena Stepanovna a decedat și ea a rămas singură.

În urma controlului s-a stabilit, că Cucu Elena Stepanovna într-adevăr a decedat la 07.11.1951 (certificat de deces nr. 070634 din 09.11.1951), fiica ei Cucu Nina de 17 ani a rămas la întreținerea deportatei Nerciu, care este de vîrstă înaintată. Conform informației de la SR Baturinsk a MSS din 25.03.1952 cu nr. 606, Cucu Nina este bolnavă de tuberculoză, de aceea SR Baturinsk a MSS susține cererea ei.

Avînd în vedere, că Cucu Nina Ivanovna a fost deportată împreună cu mama sa fiind minoră, la moment a rămas fără părinți și în deportare se află singură, este bolnavă de tuberculoză,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS.....

F.3085, inv.1, d.786, f. 35 - 36

Document 276

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)
5 martie 1954

2 martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
11 martie 1954

H O T Ă R Î R E :

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secției 3 a Serviciului 4 al MAI al RSSM - locotenentul major Doncenko, examinând dosarul nr. 1943 privind deportarea familiei colaboraționistului Alaiba Andrei Panteleevici și materialele privind activitatea infracționistă a deportatului Alaiba Constantin Andreevici, anul nașterii 1925, originar din satul Očnița, raionul Očnița, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, știutor de carte, judecat pentru furt în anul 1952, necăsătorit, din țărani mijlocași, domiciliat în satul Očnița, raionul Očnița, neantrenat în câmpul muncii.

A M S T A B I L I T :

Că Alaiba Constantin Andreevici, locuind pe teritoriul RSSM ocupat de ocupații româno-germani, în anul 1941 de bună voie s-a înrolat în armata germană, unde s-a aflat în trupele "SS", desfășurând activitate represivă față de populația pașnică. Tatăl lui - Alaiba Andrei Panteleevici în trecut a fost membru activ al partidului românesc fascist. În anul 1941, fiind ostil față de puterea sovietică, a organizat întâmpinarea cotropitorilor româno-germani, participa la mitinguri cu cuvântări antisovietice și chema la luptă activă împotriva puterii sovietice. Ulterior, era colaboraționist activ.

În anul 1949, în baza hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS Alaiba C.A., împreună cu mama sa - Alaiba Maria Ivanovna și sora - Elizaveta, au fost deportați în raioanele îndepărtate ale URSS, ca familie a unui colaboraționist. Iar tatăl - Alaiba A.P. a fugit de deportare și timp îndelungat s-a aflat în ilegalitate, apoi s-a ocupat cu specula, iar în august 1953 a nimerit sub tren și a fost îngropat în satul Očnița.

Fiind în deportare în regiunea Tiumeni, raionul Iarkovsk, în anul 1952 Alaiba C.A. a comis un furt și a fost condamnat conform Decretului din 04.06.1947 la 5 ani de LCM. A fost eliberat din detenție conform Decretului cu privire la amnistie din 27.03.1953. După eliberare nu a fost reîntors la locul deportării, ci a sosit în raionul Očnița, satul Očnița, unde locuiește pînă în prezent.

Conducîndu-mă de Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, Ordinul Ministrului securității de stat și Ministrului afacerilor interne al URSS nr. 00219/00374 din 1 aprilie 1952,

A M H O T Ă R Î T :

Alaiba Constantin Andreevici, anul nașterii 1925, domiciliat în satul Očnița, raionul Očnița, RSSM, să fie arestat și etapat la locul deportării - în regiunea Tiumeni, raionul Iarkovsk.

Împuternicitul executiv al secției 3
a serviciului 4 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Doncenko)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 38 - 39

Document 277

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
10 martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
11 martie 1954

Î N C H E I E R E :

10 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului 4 al MAI al RSSM - maiorul Terehov, examinând cererea cet. Sovranskaia Fima Solomonovna pe numele deputatului Sovietului Suprem al URSS tov. Mordovei, și dosarul nr. 9988 privind deportarea,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa Sovranskaia roagă anularea restricțiilor de deportare pentru mama ei - Fridghendler Rivca Șliomovna și sora - Fridghendler Bașeva Solomonovna, deportate din or. Bender în anul 1949.

Rugămintea sa Sovranskaia o motivează prin faptul, că mama este de vîrstă înaintată, este bolnavă, nu este aptă de muncă; sora, care se află în deportare împreună cu mama, din cauza sănătății precare, nu este în stare să se întrețină pe sine și pe mamă. Totodată, Sovranskaia se obligă să-și întrețină mama și sora și să le asigure spațiu de locuit.

În urma examinării duplicatului dosarului privind deportarea lui Fridghendler s-a stabilit, că fiica ei - Fridghendler Lia Solomonovna, locuind pe teritoriul României, în anul 1938 a fost recrutată de către serviciul român de spionaj, din însărcinarea acestuia depista persoanele cu spirit revoluționar sau pe simpatizanții Puterii sovietice, fapt pentru care primea o recompensă în bani. La 12 ianuarie 1942, Fridghendler a fost condamnată de către Tribunalul militar al armatei NKVD din regiunea Krasnoiarsk pe art. 54-13 al CP al RSSU la pedeapsa capitală.

Avînd în vedere, că Fridghendler Rivca, anul nașterii 1882, și sora lui Sovranskaia nu sunt elemente social periculoase și au nevoie de ajutor,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Fridghendler Rivca Șliomovna și fiica ei - Fridghendler Bașeva Solomonovna, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la fiică.

Împuternicitul executiv superior
al serviciului 4 al MAI al RSSM
maiorul

(Terehov)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 40 - 41

Document 278

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEI)
12 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT PE PROBLEME
SPECIALE AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
12 martie 1954

Î N C H E I E R E :

martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, anchetatorul superior al Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Gradusov, examinând cererea cet. Celac Ana Profirovna, domiciliată în satul Bujerovca, raionul Soroca, RSSM, și dosarul de evidență nr. 3175 privind deportarea,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa Celac A.P. roagă anularea restricțiilor de deportare pentru fiica ei - Grițic-Celan Lidia Nicolaevna, anul nașterii 1909, motivînd prin faptul, că ultima, împreună cu soțul său - Grițic G.N., condamnat în anul 1945, a conviețuit doar 4 luni și nu a comis vreo infracțiune împotriva statului sovietic.

Din materialele pe dosar se constată, că Grițic-Celan Lidia Nicolaevna, anul nașterii 1909, originară din orașul Bălți, RSSM, moldoveancă, cetățeană a URSS, din țărani săraci, știutoare de carte, în iulie 1949 a fost deportată din Moldova în regiunea Kurgan ca membru al familiei unui colaboraționist, conform hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 11 februarie 1950.

Soțul ei - Grițic Grigorii Nicolaevici, anul nașterii 1895, cu care s-a căsătorit în aprilie 1944, în perioada ocupației româno-germane susținea legături cu organele de represie ale ocupanților, fapt pentru care la 27 iulie 1944 a fost arestat de organele NKGB al RSSM, iar la 19 mai 1945 a fost condamnat de Ședința specială pe lângă NKVD al URSS la 8 ani de LCM.

Celac Ana Profirovna și Grițic Xenia Petrovna, interogate în calitate de martori, au declarat, că Grițic G.N., aflîndu-se în detenție, în anul 1945 a decedat.

În urma controlului suplimentar, de asemenea, s-a stabilit, că Grițic-Celan Lidia Nicolaevna provine din familie de săraci. În perioada ocupației româno-germane a Moldovei, cînd Grițic G.N. susținea legături cu ocupanții, ea nu-i era soție, a locuit cu el după plecarea ocupanților patru luni - din aprilie pînă în iulie 1944.

La locul de muncă în deportare Grițic-Celan se caracterizează pozitiv. Materiale compromițătoare asupra ei, precum și asupra mamei sale, care locuiește în raionul Soroca, RSSM, nu sunt.

În baza celor expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Grițic-Celan Lidia Nicolaevna, anul nașterii 1909.

Anchetatorul superior
al serviciului 5 al MAI al RSSM
căpitanul

(Gradusov)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 45 - 46

Document 279

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
18 martie 1954

Î N C H E I E R E :

11 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Zvonskii, examinând cererea lui Lupulciuc Evghenia Antonovna și materialele dosarului nr. 1971/p-325028 privind deportarea ei,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Bîrnova, raionul Oenița, RSSM, a fost evacuată, iar la 1 februarie 1950 a fost condamnată de Ședința specială la deportare în regiunea Habarovsk, ca membru al familiei unui colaboraționist - Lupulciuc Evghenia Antonovna, anul nașterii 1930, unde locuiește pînă în prezent.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că tatăl ei - Lupulciuc Anton Fiodorovici, anul nașterii 1910, în perioada ocupației temporare participa activ la represaliile împotriva cetățenilor sovietici, susținea legături cu jandarmeria, fapt pentru care la 29 martie 1946 a fost judecat de Tribunalul militar al Căilor ferate Chișinău la 8 ani de LCM. În anul 1953, după ispășirea pedepsei s-a întors în satul Bîrnova unde locuiește pînă în prezent, nicăieri nu lucrează.

Împreună cu solicitanta urma a fi deportată mama ei Lupulciuc Vera Vasilievna, anul nașterii 1908, care la momentul operațiunii s-a ascuns și nu a fost deportată, iar în prezent locuiește în satul Bîrnova, nu are un loc de muncă stabil.

Avînd în vedere, că Lupulciuc E.A. a fost deportată singură, părinții ei din cauzele menționate nu au fost deportați,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Lupulciuc Evghenia Antonovna, anul nașterii 1930.

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 48 - 49

Document 280

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
18 martie 1954

Î N C H E I E R E :

11 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Zvonskii, examinând materialele dosarului nr. 8881/p-325098 privind deportarea lui Staci Efrosinia Gheorghievna, A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Lucașevca, raionul Orhei, RSSM, au fost evacuați, iar la 1 februarie 1950 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Irkutsk, ca familie a unui colaboraționist - Staci Efrosinia Gheorghievna, anul nașterii 1889, nepotul ei Prisnei - Staci Piotr Fiodorovici, anul nașterii 1942, unde locuiesc pînă în prezent.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că capul familiei - Staci Vasilii Gheorghievici, împreună cu fratele său - Dmitrii, au descoperit în pădure un parașutist sovietic, pe care l-au denunțat jandarmeriei române, în rezultat fiind organizat un raid dar parașutistul nu a fost găsit, fapt pentru care a fost condamnat la 12.01.1945 pe art. 54-1 a" la 10 ani de LCM.

Mama lui Prisnei - Staci P.F. - Prisnei Natalia Vasilievna, în anul 1944, de asemenea, a fost condamnată pentru trădarea parașutiștilor sovietici.

Tatăl lui Prisnei - Staci P.F. - Prisnei Fiodor Iacovlievici în perioada ocupației a fost înrolat în armata română de unde nu s-a întors.

În temeiul celor expuse, Staci E.G. și Prisnei - Staci P.F. au fost deportați corect, însă, avînd în vedere, că în deportare Staci E.G. este singură, din cauza vârstei este inaptă de muncă, nu este în stare să-l întrețină pe minorul Prisnei - Staci P.F., precum și faptul, că în RSSM se află rudele - Prisnei Ivan Iacovlievici, Prisnei Aftenii Iacovlievici, Botnari Evghenia Iacovlevna și Pascari Maria Iacovlevna, care sunt de acord să-i întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Staci Efrosinia Gheorghievna, anul nașterii 1889, și Prisnei - Staci Piotr Fiodorovici, anul nașterii 1942, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la întreținerea rudelor.

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 50 - 51

Document 281

"APROB"
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
martie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
18 martie 1954

Î N C H E I E R E :

10 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful Secției 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Zvonskii, examinând materialele dosarului nr. 2186/p-319589 privind deportarea lui Spatari Arita Darievna,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Cotovo, raionul Zgurițe, RSSM, au fost evacuați, iar la 2 noiembrie 1949 au fost condamnați de Ședința specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Kurgan, ca familie a unui colaboraționist:

Spatari Arita Darievna, anul nașterii 1889,

Spatari Maria Vasilievna, anul nașterii 1935,

Spatari Timofei Vasilievici, anul nașterii 1937,

Spatari Fiodor Vasilievici, anul nașterii 1941, unde locuiesc pînă în prezent, cu excepția lui Spatari Arita Darievna, care la 28 martie 1951 a decedat.

Soțul lui Spatari A.V. - Spatari Vasili Trofimovici, anul nașterii 1895, locuind pe teritoriul temporar ocupat, susținea legături cu șeful jandarmeriei, participa la percheziționarea locuințelor cetățenilor sovietici, își însușea lucrurile acestora.

Pentru faptele comise, Spatari V.T., la 9 iulie 1945, a fost condamnat de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM la 10 ani de LCM, în prezent își ispășește pedeapsa în Norîllag.

Avînd în vedere, că Spatari A.D. a decedat, Spatari M.V., Spatari T.V. și Spatari F.V., care se află în deportare, sunt minori, iar în RSSM locuiește fratele lor - Spatari Maxim Vasilievici,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Spatari Maria Vasilievna, anul nașterii 1935, Spatari Timofei Vasilievici, anul nașterii 1937, și Spatari Fiodor Vasilievici, anul nașterii 1941.

Șeful Secției 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

De acord:

Șeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 52 - 53

Document 282

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM

GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)

16 martie 1954

martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)

18 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 2 al Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Fesin, examinând cererea din 15 noiembrie 1953 și dosarul nr. 11-323939 privind

deportatul Tihon Ivan Cozmovici, anul nașterii 1901, originar din satul Ghiliceni, raionul Chișcăreni, RSSM, moldovean, deportat în anul 1949 în RASS Bureată,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa Tihon indică, că este sărac, avea 3 ha de pământ, nu era membru al partidelor burgheze, nu activa în vreo bandă și roagă anularea deportării cu permisiunea de a se întoarce în Moldova la copiii săi.

Din materialele pe dosarul nr. 5584 privind deportarea se constată, că Tihon I.C., locuind pe teritoriul Moldovei temporar ocupat în satul Ghiliceni, raionul Chișcăreni, RSSM, în iunie 1941, împreună cu un grup de săteni a participat la pogromul populației evreiești, însușindu-și lucrurile acestora.

În temeiul acestora, din sancțiunea procurorului RSSM din 31 mai 1949, Tihon I.C. pentru colaboraționism a fost deportat în RASS Bureată. Deportarea lui Tihon I.C. cu confiscarea averii ce-i aparține a fost aprobată prin decizia Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 19 noiembrie 1949.

Copiii lui Tihon I.C. - fiicele Tihon Agafia, anul nașterii 1935, Tihon Ana, anul nașterii 1937, și Tihon Alexandra, anul nașterii 1940, care urmau a fi deportate, la momentul desfășurării operațiunii lipseau din sat, de aceea nu au fost deportate și au rămas să locuiască în Moldova.

În urma controlului suplimentar s-a stabilit, că Tihon I.C. după proveniența sa și după situație este sărac. Locuind în satul Ghiliceni, raionul Chișcăreni, la începutul războiului, în iunie 1941, împreună cu frații săi - Tihon Piotr Cozimovici, Tihon Gheorghii Cozimovici și alți consăteni, participa la prădarea evreilor din satul Valea lui Vlad, raionul Chișcăreni, care s-au evacuat când teritoriul Moldovei nu era încă ocupat.

Participanții acestei infracțiuni Capimulț F.N. și Tihon Piotr Cozimovici, anul nașterii 1920, - fratele deportatului Tihon I.C. în anul 1951 au fost condamnați la diferite termene de pedeapsă, al doilea frate - Tihon Gheorghii în anul 1942 a plecat în România. Tihon I.C. pentru această infracțiune nu a fost tras la răspundere.

De asemenea, s-a stabilit, că copiii lui - fiicele Tihon Agafia, anul nașterii 1935, Tihon Ana, anul nașterii 1937, și Tihon Alexandra, anul nașterii 1940, în prezent locuiesc în orașul Bălți, RSSM, și lucrează la întreprinderi, iar fiul - Tihon Timofei se află la casa de copii.

Având în vedere, că Tihon I.C. după proveniența și situația sa este sărac, precum și faptul, că în Moldova locuiesc patru copii ai săi, din care trei sunt minori,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Tihon Ivan Cozimovici, cu permisiunea de a pleca în RSSM la copiii săi.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 2 al Serviciului 5
al MAI al RSSM
căpitanul

(Fesin)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
coloneiul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 54 - 56

Document 283

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR

III

(MORDOVEȚ)

17 martie 1954

martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA

(KAZANIR)

18 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 4 al MAI al RSSM - sublocotenentul Smirnov, examinând cererea cet. Ovodov Vasilii Ivanovici, domiciliat în orașul Kameneț-Podolsk, str. Șevcenco, casa 97, și duplicatul dosarului nr. 5240 privind deportarea lui Șeverdac Luca Andreevici,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa din 22 noiembrie 1953, adresată Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, Ovodov Vasilii Ivanovici roagă anularea restricțiilor de deportare pentru socrul său - Șeverdac Luca Andreevici, anul nașterii 1888, care se află în deportare în satul Polovinoe, raionul Polovinsk, regiunea Kurgan, motivînd prin faptul că este de vîrstă înaintată și nu este în stare să se întrețină material.

Totodată, el își exprimă dorința să-l întrețină pe Șeverdac.

Din materialele duplicatului dosarului nr. 5240 privind deportarea se constată, că Șeverdac Luca Andreevici și soția lui - Șeverdac Ecaterina Antonovna, foști locuitori ai satului Briceni, același raion, RSSM, au fost deportați în locurile îndepărtate ale URSS în baza deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 24 decembrie 1949, ca membri ai familiei unui colaboraționist. Fiul lor - Șeverdac Alexei Luchici a fost condamnat în iulie 1945 de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 20 de ani de LCM.

Fiind în deportare, Șeverdac Ecaterina Antonovna a decedat în anul 1952.

Avînd în vedere vîrsta înaintată a lui Șeverdac L.A., precum și faptul, că ginerele lui - Ovodov V.I. este de acord să-l întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Șeverdac Luca Andreevici, cu permisiunea de a pleca cu traiul în orașul Kameneț-Podolsk, RSSU.

Împuternicitul executiv
al Serviciului 5
al MAI al RSSM
sublocotenentul

(Smirnov)

De acord:

Șeful adjunct al Serviciului 4
al MAI al RSSM
căpitanul

(Kolosov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 57 - 58

Document 284

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
17 martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
18 martie 1954

Î N C H E I E R E :

martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 4 al MAI al RSSM - sublocotenentul Smirnov, examinând cererea și duplicatul dosarului nr. 3539 privind deportarea lui Chiriac Dmitrii Fiodorovici, aflat în deportare în satul Mihailovskoe, raionul Tahtinsk, regiunea Nijnii Amur,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa din 22 ianuarie 1954, adresată Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, Chiriac Dmitrii Fiodorovici, anul nașterii 1891, roagă anularea restricțiilor de deportare pentru el și soția sa - Chiriac Xenia Ivanovna, anul nașterii 1889, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM, la întreținerea fiicei lor - Semenciuc Xenia Dmitrievna, care lucrează învățătoare la școala medie din satul Arionești, raionul Otaci, motivând prin faptul că sunt de vîrstă înaintată.

Din materialele duplicatului dosarului privind deportarea se constată, că Chiriac cu soția sa au fost deportați în locurile îndepărtate ale URSS în baza deciziei Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 1 februarie 1950, ca membri ai familiei unui trădător.

Fiul lor - Chiriac Ivan Dmitrievici, în martie 1945, a fost condamnat de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 a) al CP al RSSU la 20 de ani de LCM.

Avînd în vedere vîrsta înaintată a familiei Chiriac, precum și faptul, că fiica lor - Semenciuc Xenia Dmitrievna este de acord să-i întrețină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Chiriac Dmitrii Fiodorovic și soția lui - Chiriac Xenia Ivanovna, cu permisiunea de a pleca cu traiul în RSSM.

Împuternicitul executiv
al Serviciului 5
al MAI al RSSM
sublocotenentul

(Smirnov)

De acord:

Șeful adjunct al Serviciului 4
al MAI al RSSM
căpitanul

(Kolosov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 59 - 60

Document 285

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEI)
16 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
18 martie 1954

Î N C H E I E R E :

martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 2 al Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Korotkov, examinând cererea și duplicatul dosarului nr. 2909 privind deportarea lui Grigoraș Prascovia Ivanovna, anul nașterii 1881, originară din satul Popeștii de Sus, raionul Zgurițe, RSSM, fără de partid, moldoveancă, cetățeană a URSS,

A M S T A B I L I T :

În anul 1949, din sancțiunea procurorului RSSM, din satul Popeștii Noi, raionul Drochia, RSSM, a fost deportată Grigoraș Prascovia Ivanovna, anul nașterii 1881, ca soție a unui membru activ al partidului fascist cuzist - Grigoraș Nichifor Vasilievici, anul nașterii 1881, care s-a eschivat de la deportare, iar în anul 1950 a decedat.

Din materialele pe dosar se constată, că Grigoraș N.V. în anii 1933-1937 era membru activ al partidului fascist cuzist, participa la congresele acestui partid, atrăgea noi membri în partidul cuzist.

Gospodăria lui Grigoraș N.V. consta din 6 ha de pământ arabil, 0,50 ha de vie, un cai, 3 porci, casa și un bufet, folosea munca argaților - pînă la 6 oameni.

Conform hotărîrii Ședinței speciale pe lîngă MSS al URSS din 11 martie 1950, Grigoraș Prascovia Ivanovna, ca membru al familiei unui naționalist, a fost condamnată la deportare cu confiscarea averii.

Astfel, Grigoraș Prascovia Ivanovna, anul nașterii 1881, a fost deportată cu confiscarea averii corect.

În octombrie 1953, de la Grigoraș Prascovia Ivanovna a parvenit o cerere cu rugămintea de a i se anula deportarea cu permisiunea de a se întoarce în RSSM pentru a fi întreținută de fiica sa - Cotenco Fedora Nichiforovna, anul nașterii 1901, domiciliată în satul Popeștii Noi, raionul Drochia, RSSM, care lucrează în colhoz, întreține două fiice și un fiu, care face serviciul militar în Armata sovietică.

Cotenco nu urma a fi deportată, deoarece locuia aparte.

Grigoraș Prascovia Ivanovna are doi frați - Dani Piotr Ivanovici în vîrstă de 60 de ani, preot, locuiește în Grecia, și Dani Onufrii Ivanovici - preot în satul Șura, raionul Drochia, RSSM.

Avînd în vedere, că Grigoraș Prascovia Ivanovna, anul nașterii 1881, în deportare se află singură, este de vîrstă înaintată, nu se poate întreține material, iar fiica ei - Cotenco Fedora Nichiforovna în cererea sa din 25 noiembrie 1953 roagă să i se permită mamei sale să se întoarcă la întreținerea sa,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Grigoraș Prascovia Ivanovna, anul nașterii 1881, fără retrocedarea averii confiscate, cu permisiunea de a se întoarce la întreținerea fiicei sale - Cotenco Fedora Nichiforovna în satul Popeștii Noi, raionul Drochia, RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Secției 2 al Serviciului 5
al MAI al RSSM
căpitanul

(Korotkov)

De acord:
Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
coloneiul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 61 - 63

Document 286

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)
18 martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
18 martie 1954

16 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Leonov, examinând cererea şi dosarul nr. 4325 referitor la deportata Moscalu Elena Tarasovna, anul naşterii 1890, originară din satul Mihăileni, raionul Rîşcani, RSSM, fără de partid, moldoveancă, cetăţeană a URSS,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949, ca membru al partidului fascist cuzist din România, din raionul Rîşcani, RSSM, a fost deportat în regiunea Kurgan Moscalu Cuzima Grigorievici, anul naşterii 1888, împreună cu soţia sa Moscalu Elena Tarasovna.

Moscalu C.G. a fost membru al partidului cuzist pînă în anul 1940, iar în anii 1936-1937 a fost conducătorul organizaţiei cuziştilor în satul Mihăileni, raionul Rîşcani, RSSM, participa activ la acţiunile acestui partid, atrăgea noi membri, pleca în oraşul Cernăuţi pentru a participa la congrese.

La 9 iunie 1948 gospodăria lui Moscalu a fost atribuită de comitetul executiv raional Rîşcani la categoria celor culăceşti.

Aflîndu-se în deportare, la 18 septembrie 1950, Moscalu C.G. a decedat.

În noiembrie 1953 de la soţia lui Moscalu - Moscalu E.T. a parvenit o cerere cu rugămintea de a i se anula deportarea cu permisiunea de a se întoarce în patrie la rude. În cererea sa Moscalu indică, că după decesul soţului ea locuieşte în deportare singură, din cauza sănătăţii precare nu lucrează şi are nevoie de ajutor.

Faptul, că Moscalu din cauza sănătăţii precare nu poate lucra şi necesită a fi îndreptată la întreţinerea rudelor se confirmă prin rezoluţia SR a MAI din Belozersk, regiunea Kurgan, nr. 516 din 26 februarie 1954.

În urma controlului s-a stabilit, că în oraşul Bălţi, strada Darwin, 7, locuieşte fiica lui Moscalu - Sadovici Vera Cuzminicina, anul naşterii 1924, care lucrează soră medicală la spitalul oraşenesc nr. 2, soţul ei - Sadovici Gheorghii Fiodorovici, anul naşterii 1924, lucrează sanitar la staţia epidemiologică în or. Bălţi.

Sadovici V.C. nu urma a fi deportată, deoarece locuia aparte de părinţii săi. Materialele compromiţătoare asupra ei sau soţului ei nu au fost depistate.

Avînd în vedere, că Moscalu E.T. în deportare se află singură, este de vîrstă înaintată (64 de ani), suferă de poliartrită şi microcardiodistrofie, nu lucrează şi nu se poate întreţine material,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind eliberarea din deportare a lui Moscalu Elena Tarasovna, anul naşterii 1890, fără retrocedarea averii confiscate, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la întreţinerea fiicei sale.

Împuternicitul executiv
al Secţiei 2 al Serviciului 5
al MAI al RSSM
căpitanul

(Leonov)

De acord:

Şeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostreţov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 64 - 66

Document 287

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
20 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
20 martie 1954

Eu, şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Zvonskii, examinând materialele dosarului nr. 10870/p-314934 privind deportarea lui Macovei Elena Constantinovna,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, în componenţa familiei unui colaboraţionist, din satul Beşchetari, raionul Căinari, RSSM, a fost evacuată, iar la 22 octombrie 1949 a fost condamnată la deportare în regiunea Kurgan, Cojucari Nina Petrovna, anul naşterii 1941, unde locuieşte pînă în prezent.

În urma controlului la locul anterior de trai s-a stabilit, că rude, care ar putea s-o întreţină pe Cojucari Nina Petrovna nu sunt, iar Macovei E.C. împreună cu care a fost deportată Cojucari N.G. îi este mătuşă.

Avînd în vedere, că Cojucari N.P. nu este membru al familiei lui Macovei E.C.,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Cojucari Nina Petrovna, anul naşterii 1941.

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

De acord:

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 69

Document 288

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)
18 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
20 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Zvonskii, examinând materialele dosarului nr. 3242/p-328249 privind deportarea lui Matcovschii Zahar Grigorievici,

A M S T A B I L I T :

În anul 1949, din satul Cerepcovo, raionul Vertiujeni, RSSM, au fost evacuaţi, iar la 11 februarie 1950 au fost condamnaţi de Şedinţa specială la deportare în regiunea Amur:

Matcovschii Zahar Grigorievici, anul naşterii 1870,

Matcovscaia Maria Procopievna, anul naşterii 1884,

Matcovschii Ivan Mihailovici, anul naşterii 1946, unde locuiesc pînă în prezent.

Motiv pentru deportare a servit faptul, că fiul lor, împreună cu care locuiau şi de care depindeau material, locuind pe teritoriul temporar ocupat, în anul 1942 a absolvit şcoala de contraspionaj din Bucureşti, iar apoi a fost îndreptat în calitate de agent al poliţiei militare în armata 3 română, care în acele timpuri se afla pe frontul româno-sovietic.

Pentru acest fapt, la 10.06.1945, de către Şedinţa specială pe lângă NKVD al URSS el a fost condamnat pe art. 54-6 al CP al RSSU la 7 ani de LCM şi în prezent îşi ispăşeşte pedeapsa.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că Matcovschii Z.G., soţia lui Matcovscaia M.P., se află în casa pentru invalizi, iar nepotul Matcovschii I.M. - în casa de copii, fiind întreţinuţi de stat.

Pe lângă aceasta, în urma controlului s-a stabilit, că în RSSM nu sunt rude, care ar putea să-i întreţină.

Totodată, avînd în vedere, că Matcovschii I.M. a fost deportat ca minor,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Matcovschii Ivan Mihailovici, anul naşterii 1946.

Referitor la Matcovschii Zahar Grigorievici şi Matcovscaia Maria Procopievna, deoarece nu au rude care ar putea să-i întreţină, restricţiile rămîn în vigoare.

Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

De acord:

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f. 70 - 71

Document 289

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
19 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
23 martie 1954

HOTĂRÎRE :

Eu, anchetatorul superior al Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Gradusov, examinând materialele dosarului nr. 2153 referitor la Dobrovolschii Nichita Andreevici, anul naşterii 1916, originar din satul Zgura, raionul Zguriţe, RSSM, cetăţean al URSS, din ţărani, ucrainean,

A M S T A B I L I T :

Dobrovolschii N.A., în perioada ocupaţiei teritoriului RSSM, locuind în satul Zgura, a stabilit relaţii cu organele represive ale ocupanţilor, îi denunţa pe activiştii sovietici, sechestra de la aceştia bunuri în folosul cotropitorilor româno-germani.

În toamna anului 1943 Dobrovolschii N.A. a bătut-o pe soţia unui activist sovietic - Guju Varvara pentru faptul, că ea avea o atitudine ostilă faţă de ocupanţi şi aştepta venirea armatei sovietice.

Eschivându-se de răspundere pentru infracţiunile comise, în martie 1944 Dobrovolschii a fugit în România, de unde a fost reîntors în octombrie 1944.

În luna mai 1945 Dobrovolschii N.A. a fost arestat şi în luna octombrie a aceluiaşi an a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM şi 5 ani de interdicţie de drepturi.

În iulie 1949 mama lui Dobrovolschii N.A. - Dobrovolscaia Maria Vasilievna, anul naşterii 1884, a fost deportată din Moldova în raionul Şadrinsk, regiunea Kurgan, ca membru al familiei unui colaboraţionist.

La ispăşirea termenului pedepsei, la sfârşitul anului 1953, Dobrovolschii N.A. s-a întors în Moldova şi în prezent locuieşte în satul Nicoreşti, raionul Zguriţe, la sora sa - Burdic Irina Andreevna.

În baza Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 11 martie 1952, Dobrovolschii N.A. urmează a fi arestat şi deportat, de aceea,

A M H O T Ă R Î T :

Dobrovolschii Nichita Andreevici, domiciliat în satul Nicoreşti, raionul Zguriţe, RSSM, să fie arestat şi etapat la locul deportării mamei sale în raionul Şadrinsk, regiunea Kurgan.

Anchetatorul superior
al Serviciului 5
al MAI al RSSM
căpitanul

(Gradusov)

De acord:

Şeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostreţov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 72 - 74

Document 290

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
23 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului 4 al MAI al RSSM - sublocotenentul Smirnov, examinând cererea cet. Fomit Evghenia Constantinovna, domiciliată în satul Cepeleuţi, raionul Briceni, RSSM,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa din 29 ianuarie 1954, adresată Preşedintelui Sovietului Miniştrilor al URSS, Fomit Evghenia Constantinovna roagă anularea restricţiilor de deportare pentru mama sa - Enii Natalia Gavrilovna, anul naşterii 1890, care se află în deportare în satul Polovinoe, raionul Polovinsk, regiunea Kurgan, motivînd prin faptul că este de vîrstă înaintată. Totodată, ea îşi exprimă acordul de a o lua la întreţinere.

Din materialele dosarului se constată, că Enii N.G. a fost deportată în locurile îndepărtate ale URSS în baza deciziei Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS din 13 octombrie 1949, ca soţie a trădătorului - Enii Constantin Ivanovici, condamnat în martie 1945 de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pe art. 54-1 "a" al CP al RSSU la 15 de ani de LCM.

Avînd în vedere, că Enii N.G. este de vîrstă înaintată, precum şi faptul, că cele patru fiice ale ei sunt de acord s-o întreţină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Enii Natalia Gavrilovna cu permisiunea de a pleca cu traiul în RSSM.

Împuternicitul executiv
al Serviciului 5
al MAI al RSSM
sublocotenentul

(Smirnov)

De acord:

Şeful adjunct al Serviciului 4
al MAI al RSSM
căpitanul

(Kolosov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 75 - 76

Document 291

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
19 martie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZLIKOV)
23 martie 1954

Î N C H E I E R E :

16 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, șeful Secției 6 a Serviciului 4 al MAI al RSSM - maiorul Panov, examinând materialele referitor la Demenciuc Axinia Andreevna, anul nașterii 1928, și Demenciuc Tamara Andreevna, anul nașterii 1938, originare din satul Ghecii Vechi, raionul Bălți, RSSM, moldovence, cetățene ale URSS, din țărani mijlocași, domiciliat în deportare în orașul Bodaibo, regiunea Irkutsk,

A M S T A B I L I T :

Demenciuc Axinia Andreevna și Demenciuc Tamara Andreevna, în conformitate cu hotărârea Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 8 aprilie 1950 au fost deportate în regiunea Irkutsk ca membri ai familiei colaboraționistului - Demenciuc Andrei Grigorievici, condamnat în anul 1947 de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM pentru colaboraționism la 10 de ani de LCM.

În hotărârea Ședinței speciale privind deportarea membrilor familiei lui Demenciuc se menționează:

S-a ascultat:

Dosarul nr. 4581 privind deportarea lui Demenciuc Axinia Andreevna, anul nașterii 1928, originară din RSSM, moldoveancă, cetățeană a URSS, fără de partid, împreună cu fiica Tamara, anul nașterii 1938". (p.d. 12)

În textul dat s-a comis o greșeală esențială, deoarece Demenciuc Axinia Andreevna nicidecum nu putea fi mama Tamarei.

Mama lor - Demenciuc Nadejda Ivanovna, anul nașterii 1895, originară din satul Ghecii Vechi, raionul Bălți, RSSM, sora - Evdochia Andreevna, anul nașterii 1932, frații - Grigorii Andreevici, anul nașterii 1936, și Gheorghii Andreevici, anul nașterii 1944, nu au fost deportați și la Ședința specială nu s-a pus întrebarea privind deportarea lor.

În prezent ei locuiesc la locul de baștină și lucrează în colhoz.

Deportata Demenciuc Axinia Andreevna este căsătorită, soțul ei a fost scos de la evidență ca deportat.

În anul 1952 ea a înaintat un demers privind anularea restricțiilor de deportare, motivând prin situația sa familială, precum și prin faptul, că pînă în prezent nu este clară cauza deportării sale.

Avînd în vedere, că Demenciuc A.A. din greșeală a fost considerată de Ședința specială drept capul familiei, precum și faptul, că mama ei, sora și frații nu au fost deportați, iar în perioada ocupației temporare a RSSM de către cotropitorii fasciști Demenciuc Axinia și Tamara erau minore, la activitatea colaboraționistă a tatălui său nu aveau nici o atribuție, nu sunt periculoase pentru societate,

C O N S I D E R :

A scoate de la evidență ca deportate pe Demenciuc Axinia Andreevna și Demenciuc Tamara Andreevna cu permisiunea de a pleca cu traiul în RSSM.

Materialele asupra lor, împreună cu prezenta încheiere, vor fi remise la Serviciul P" al MAI al URSS pentru a fi transmise Procuraturii URSS spre examinare.

Șeful Secției 6 al Serviciului 4
al MAI al RSSM
maiorul

(Panov)

De acord:

Șeful adjunct al Serviciului 4
al MAI al RSSM
căpitanul

(Kolosov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 77 - 78

Document 292

(prescurtat)

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
20 martie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
23 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului 4 al MAI al RSSM - căpitanul Vasiliiev, examinând două cereri parvenite de la cet. Leviţhii Ilia Stepanovici, locuitor al or. Edineţ, RSSM, și cererea de la Covtun Daria Nichiticina, deportată în regiunea Kurgan, precum și duplicatul dosarului nr. 4177 privind deportarea,

A M S T A B I L I T :

În cererile sale către Sovietul Miniştrilor al URSS și MAI al URSS, Leviţhii I.S. roagă anularea restricțiilor de deportare, cu întoarcerea cu traiul în RSSM, pentru Covtun Ana Stepanovna, anul naşterii 1938, care în iulie 1949, împreună cu mama sa - Covtun Daria Nichiticina, anul naşterii 1913, a fost deportată din Moldova ca membru al familiei colaboraţionistului - Covtun Stepan Fiodorovici, anul naşterii 1911, condamnat în noiembrie 1945 pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 de ani de LCM (în prezent își ispăşeşte pedeapsa).

Rugămintea sa Leviţhii o motivează prin faptul, că neavînd copii proprii, în anul 1946 a înfiat-o pe fiica rudei sale apropiate (sora soţiei) Covtun D.N. - Covtun Maria Stepanovna, anul naşterii 1936, iar în anul 1949 (pînă la deportare) a luat-o și pe a doua fiică a acesteia - Covtun Ana Stepanovna...

F.3085, inv.1, d.786, f. 79

Document 293

(cu prescurtări)

"APROB"
 MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
 AL RSSM
 GENERALUL - MAIOR
 (MORDOVEȚ)
 22 martie 1954

"SANCTIONAT"
 PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
 CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
 (KIZIKOV)
 23 martie 1954

Î N C H E I E R E :

22 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, şeful Secţiei 4 a Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Gurkin, examinând cererea lui Busuioc A.N. din 27 ianuarie 1954 pe numele Preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS şi dosarul de evidenţă nr. 6654 privind deportarea soţului ei, capului familiei, Busuioc Leonid Gheorghievici,

A M S T A B I L I T :

Busuioc Leonid Gheorghievici, fiul trădătorului Busuioc Gheorghii Constantinovici, condamnat de către Tribunalul militar al armatei MAI al RSSM la 10 de ani de LCM în anul 1946, împreună cu soţia - Busuioc (Raţei) Ana Niconorovna în anul 1949 urmau a fi deportaţi din RSSM.

În momentul ridicării, la 6 iulie 1949, Busuioc L.G. nu se afla acasă, de aceea a fost deportată doar Busuioc Ana Niconorovna.....

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Busuioc Ana Niconorovna, anul naşterii 1928, cu permisiunea de a se întoarce cu traiul în RSSM la soţul ei - Busuioc L.G..

Şeful Secţiei 4 al Serviciului 5
al MAI al RSSM
căpitanul

(Gurkin)

De acord:

Şeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
coloneiul

(Ostreţov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 81 - 83

Document 294

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
22 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
23 martie 1954

Î N C H E I E R E :

martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, anchetatorul superior al Serviciului 5 al MAI al RSSM - căpitanul Gradusov, examinând cererea cet. Kaşulskii Ivan Dmitrievici și dosarul de evidență nr. 7175,

A M S T A B I L I T :

În cererile sale în adresa Sovietului Suprem al URSS și MAI al RSSM Kaşulskii I.D. roagă să i se permită întoarcerea în orașul Chișinău soției sale - Kaşulskaia E.A., mamei - Kaşulskaia A.S. și fiului - Kaşulskii L.I., motivând prin faptul, că soția și mama sunt inapte de muncă din cauza sănătății precare și vârstei înaintate, el însuși provine din familie săracă, cu comerțul s-a ocupat timp neîndelungat și nu exploata munca altora.

Din materialele pe dosar se constată, că Kaşulskii I.D., locuind în orașul Chișinău, în anul 1945 a obținut de la organele financiare patent și pînă în anul 1946 comercializa băuturi spirtoase și gustări.

În anul 1946 Kaşulskii a depus patentul și, avînd datorie pe impozit în sumă de 4,599 ruble, continua să facă comerț, fapt pentru care a fost arestat de organele miliției și în septembrie 1946 a fost condamnat de judecătoria norodnică la 5 ani de LCM.

În iulie 1949, familia lui Kaşulskii: soția - Kaşulskaia Ecaterina Alexandrovna, anul nașterii 1886, mama - Kaşulskaia Ana Stepanovna, anul nașterii 1867, fiul - Kaşulskii Leonid Ivanovici, anul nașterii 1932, și fiica - Kaşulskaia-Nekrasova Evghenia Ivanovna, anul nașterii 1928, au fost deportați din Chișinău în regiunea Kemerovo, ca familie a unui comerciant.

În același an - 1949 Kaşulskaia-Nekrasova Evghenia Ivanovna a fost eliberată din deportare în legătură cu faptul, că încă în septembrie 1948 ea s-a căsătorit cu militarul Nekrasov Alexei Matveevici, care a făcut serviciul militar în Armata sovietică timp de aproape opt ani. În prezent Nekrasov A.M. lucrează șofer în orașul Chișinău la hotelul "Moldova".

Kaşulskii I.D., după ispășirea pedepsei, în luna mai 1952 s-a întors la locul anterior de trai în orașul Chișinău și s-a angajat să lucreze la fabrica de încălțăminte nr. 2 pe specialitatea sa de cibotar.

În urma controlului suplimentar, de asemenea, s-a stabilit, că soția și mama lui Kaşulskii, aflîndu-se în deportare, nu lucrează nicăieri deoarece sunt de vîrstă înaintată și au sănătatea precară. Materialele compromițătoare asupra lor și fiului lui Kaşulskii nu sunt.

Avînd în vedere, că Kaşulskii Ivan Dmitrievici după proveniența sa nu este un element social străin, în perioada ocupației Basarabiei un timp îndelungat a lucrat cibotar în orașul Chișinău, nu exploata munca altora, cu comerțul s-a ocupat un timp neîndelungat - în anii 1945-1946, iar în prezent este antrenat în munca social-utilă, precum și faptul, că asupra soției, mamei și fiului lui materialele compromițătoare nu sunt,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru: Kaşulskaia Ecaterina Alexandrovna, anul nașterii 1896, Kaşulskaia Ana Stepanovna, anul nașterii 1867, și Kaşulskii Leonid Ivanovici, anul nașterii 1932, cu permisiunea de a se întoarce la locul anterior de trai la ruda lor - Kaşulskii Ivan Dmitrievici.

Anchetatorul superior
al Serviciului 5
al MAI al RSSM
căpitanul

(Gradusov)

De acord:

Șeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostrețov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 84 - 86

Document 295

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
16 martie 1954

STRICT SECRET

25 martie 1954

Î N C H E I E R E :

or. Chișinău, RSSM

Şeful adjunct al Secţiei 5 al Serviciului 1 al MAI al RSSM - căpitanul Zialin, examinând cererea deportatei Vier Elena Ivanovna, remisă în adresa Sovietului Miniştrilor al RSSM şi dosarul nr. 2677 privind deportarea ei, precum şi cererea fiului - Vier Mihail Stepanovici, remisă Sovietului Miniştrilor al RSSM,

A M S T A B I L I T :

Vier E.I. a fost deportată din RSSM în anul 1949 conform hotărîrii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS, ca membru al familiei unui colaboraţionist.

Soţul lui Vier E.I. - Vier Stepan Vasilievici, locuind pe teritoriul RSSM temporar ocupat de armata româno-germană, era agent al jandarmeriei române. Ca agent al jandarmeriei se ocupa cu denunţarea activiştilor sovietici. În trecut Vier S.V. a fost membru al partidului burghez ţărănist din România.

Vier E.I. este din anul 1889 şi a fost deportată singură.

În cererea sa Vier E.I. indică, că în legătură cu vârsta înaintată şi sănătatea precară este invalid şi în prezent se află în casa invalizilor din Orlovsk, raionul Scovorodinsk, regiunea Amur, la întreţinerea statului. Totodată, ea roagă anularea restricţiilor de deportare, cu permisiunea de a pleca în RSSM la fiul său - Vier Mihail Stepanovici.

La 4 august 1953, Vier Mihail Stepanovici, de asemenea, a remis în adresa Sovietului Miniştrilor o cerere, în care roagă să i se permită mamei sale Vier E.I. să se întoarcă în RSSM la întreţinerea sa, motivînd prin faptul, că este inaptă de muncă şi se află în casa invalizilor.

În urma controlului efectuat s-a stabilit, că fiul ei - Vier Mihail Stepanovici, anul naşterii 1905, într-adevăr din iunie 1941 pînă în mai 1946 a făcut serviciul în Armata sovietică, a participat la luptele împotriva armatei fasciste, are o contuzie.

La momentul ridicării Vier Mihail locuia aparte de părinţi şi în prezent lucrează în colhoz. La lucru se caracterizează pozitiv.

Al doilea fiu - Vier Ivan Stepanovici, în anul 1943 a fost mobilizat în armata română şi a murit în luptele împotriva Armatei sovietice.

Al treilea fiu - Vier Constantin Stepanovici, în anul 1944 împreună cu ocupanţii a fugit în România şi a rămas acolo să locuiască.

În baza celor expuse, Vier Elena Ivanovna, ca soţie a unui colaboraţionist, a fost deportată după hotarele RSSM corect, însă, avînd în vedere, că soţul ei, care a săvîrşit infracţiunea a decedat, iar ea din cauza vârstei este inaptă de muncă şi nu se poate asigura material, precum şi faptul, că fiul ei este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei, în prezent lucrează în colhoz şi se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Vier Elena Ivanovna, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la întreţinerea fiului său - Vier Mihail Stepanovici.

Şeful adjunct al Secţiei 5
al Serviciului 1
al MAI al RSSM
căpitanul

(Zialin)

De acord:
Şeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ceasovnikov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 87 - 89

Document 296

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
27 februarie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, şeful adjunct al Secţiei 5 al Serviciului 1 al MAI al RSSM - căpitanul Zialin, examinând dosarul nr. 3985 privind deportarea membrului familiei unui colaboraţionist - Țirigan Anastasia Mihailovna, anul naşterii 1909, originară din satul Cuhneşti, raionul Bolotino, RSSM, moldoveancă, cetăţeană a URSS, neştiutoare de carte. Locuieşte în deportare în sovhozul "Kamagan", raionul Zvenigolovsk, regiunea Kurgan, precum şi cererea ei în adresa MAI al URSS din 29.10.1953 şi cererea rudelor lui Țirigan A.M. - Bucotari Dmitrii Mihailovici, Boţişor Nadejda Mihailovna în adresa Prezidiului Sovietului Suprem al URSS,

A M S T A B I L I T :

Țirigan A.M. a fost deportată în anul 1949 conform hotărârii Şedinţei speciale pe lângă MSS al URSS, ca membru al familiei unui colaboraţionist.

În cererea sa Țirigan indică, că este bolnavă de cancer, nu este aptă de muncă şi roagă să i se permită împreună cu fiica minoră Țirigan Tatiana, anul naşterii 1939, să se întoarcă în RSSM.

La interpelarea la locul deportării lui Țirigan, SR Zvenigolovsk a MAI regiunea Kurgan a informat, că conform avizului comisiei medicale Țirigan A.M. a fost recunoscută ca inaptă de muncă, s-a stabilit diagnoza - cancer, gradul 3-4 de avansare, şi în legătură cu pierderea capacităţii de muncă nu se poate asigura material.

Rudele lui Țirigan A.M. - Bucotari şi Boţişor în cererea lor comunică, că sora lor - Țirigan A.M. este soţia lui Țirigan Gheorghii Ivanovici, condamnat de organele sovietice pentru infracţiunile comise , totodată roagă să i se permită lui Țirigan A.M. şi fiicei sale să se întoarcă în RSSM la întreţinerea lor, motivând prin faptul, că este bolnavă, inaptă de muncă şi material nu se poate asigura. Dorinţa de a o întreţine pe Țirigan A.M. şi pe fiica acesteia Bucotari a confirmat-o la întrevederea din 26 ianuarie 1954.

Țirigan A.M., ca membru al familiei unui colaboraţionist, a fost deportată corect. Însă, avînd în vedere, că din cauza bolii şi pierderii capacităţii de muncă ea şi fiica ei nu sunt asigurate material,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru ca cererile lui Țirigan Anastasia Mihailovna şi rudelor ei Bucotari Dmitrii Mihailovici şi Boţişor Nadejda Mihailovna să fie satisfăcute, să se permită plecarea lui Țirigan A.M. şi fiicei ei Țirigan Tatiana Gheorghievna, anul naşterii 1939, în RSSM pentru a fi întreţinute de rudele lor.

Şeful adjunct al Secţiei 5
al Serviciului 1 al MAI al RSSM
căpitanul

(Zialin)

De acord:

Şeful Serviciului 5
al MAI al RSSM
colonelul

(Ostreţov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 90 - 92

Document 297

"APROB"

MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM

GENERALUL - MAIOR

(MORDOVET)

20 martie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR

29 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, inspectorul Serviciului penitenciare a MAI al RSSM - maiorul Kauztova, examinând cererea și dosarul nr. 7552 privind deportarea lui Gordatii Liubovi Semionovna, anul nașterii 1890, originară din orașul Rîbnița, raionul Rîbnița, RSSM, ucraineancă, cetățeană a URSS, puțin știutoare de carte, casnică, în anul 1949 a fost deportată în regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

Gordatii L.S. la 05.11.1953 s-a adresat la Sovietul Suprem al URSS cu o cerere de eliberare din deportare, ca fiind bătrână și inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că pînă în anul 1944 ea locuia împreună cu soțul - Gordatii Anton Timofeevici, care în august 1944 a fost arestat și condamnat de Tribunalul militar al Căilor ferate Chişinău la 15 ani de muncă silnică în baza Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al URSS din 19.04.1943.

În legătură cu acest fapt, în anul 1949, în baza extrasului nr. 70-a al Ședinței speciale din 24.12.1949, ca membru al familiei unui colaboraționist, Gordatii L.S. a fost deportată după hotărârile RSSM în regiunea Kurgan.

În prezent, Gordatii L.S. are 64 de ani, nu aude bine, în anul 1950 a suportat o intervenție chirurgicală de extirpare a glandei mamare din cauza cancerului și, conform informației parvenite de la șeful SR Polovinsk a MAI regiunea Kurgan cu nr. 349 din 02.03.1954, ea nu lucrează, este bolnavă. Materiale compromițătoare asupra lui Gordatii nu sunt.

Din cauza lipsei de locuri libere, ea nu poate fi plasată în azilul de bătrîni.

Avînd în vedere cele expuse,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS pentru anularea hotărîrii Ședinței speciale pe lîngă MSS al URSS nr. 70-a din 24.12.1949 și scoaterea de la evidență a deportatei Gordatii Liubovi Semionovna ca fiind bolnavă și inaptă de muncă, cu trecerea ei la întreținerea surorii - Tiagulskaia Nadejda Semionovna, domiciliată la stația Voronovco, raionul Rîbnița, RSSM, conform dorinței acesteia.

Inspectorul Secției penitenciare
a MAI al RSSM
maiorul

(Kauztova)

De acord:

Șeful Secției penitenciare
al MAI al RSSM
coloneiul

(Mamonov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 94 - 95

Document 298

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
19 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, anchetatorul Serviciului 1 al MAI al RSSM - sublocotenentul Sorokin, examinând cererile deportatei Tighinean Fedosia Cuprianovna din 3 august și 13 decembrie 1953 în adresa MAI al URSS și MAI al RSSM, precum și dosarul nr. 1730 privind deportarea rudelor ei,

A M S T A B I L I T :

Tighinean F.C. a fost deportată în regiunea Kurgan în anul 1949 conform hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 29 octombrie 1949, ca membru al familiei unui participant la o sectă religioasă antisovietică.

În cererea sa Tighinean F.C. indică, că ea s-a căsătorit cu Tighinean Matvei Nicolaevici în anul 1947 și din acel moment a început să locuiască cu el la tatăl - Tighinean Nicolai Ivanovici, care ca participant al unei secte religioase, în anul 1949, împreună cu familia, inclusiv Tighinean F.C., a fost deparat în regiunea Kurgan.

Cerînd permisiunea de a se întoarce cu traiul la părinții săi în regiunea Ismail, raionul Tuzlovsk, satul Sergheevka, Tighinean motivează prin faptul, că în prezent ea locuiește cu fiul minor aparte de familia Tighinean, deoarece în anul 1951 soțul a lăsat-o cu copilul și îi plătește pensie alimentară. În confirmarea celor spuse Tighinean anexează la cerere o copie a titlului executoriu.

Din materialele pe dosar se constată, că Tighinean F.C. (Kozlova) este originară din regiunea Ismail. În anul 1947 ea s-a căsătorit cu locuitorul satului Sadovo, raionul Călărași, RSSM - Tighinean M.N. și din acel moment a început să locuiască într-o gospodărie cu el și tatăl lui - Tighinean N.I.

Tighinean N.I. era membru activ și conducător al unui grup al sectei antisovietice ilegale a adventiștilor-reformiști.

În anul 1949, Tighinean N.I., ca membru al acestei secte, a fost deportat după hotarele Moldovei.

Tighinean F.C. nu era membră a sectei antisovietice ilegale a adventiștilor-reformiști, însă, ca membru al familiei lui Tighinean N.I. urma a fi deportată și a fost deportată.

În baza celor expuse, Tighinean F.C., în anul 1949, ca membru al familiei unui participant la o sectă religioasă antisovietică a fost deportată corect, însă, avînd în vedere, că în prezent nu mai aparține acestei familii, locuiește aparte cu fiul minor și ea însăși nu a fost membru al sectei religioase,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricțiilor de deportare pentru Tighinean Fedosia Cuprianovna, cu permisiunea de a pleca cu traiul la rudele sale în regiunea Ismail.

Anchetatorul Serviciului 1
al MAI al RSSM
sublocotenentul

(Sorokin)

De acord:

Șeful adjunct al Secției 5
al Serviciului 1 al MAI al RSSM
căpitanul

(Zialin)

Șeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ceasovnicov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 96 - 97

Document 299

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEI)
17 martie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
29 martie 1954

Î N C H E I E R E :

martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei penitenciare a MAI al RSSM - căpitanul Bugaev, examinând cererea şi dosarul nr. 6772 privind deportarea lui Serghienko Daria Sergheevna, anul naşterii 1890, originară din satul Popouţi, moldoveancă, cetăţeană a URSS, fără de partid, neştiutoare de carte, în anul 1949 a fost deportată în regiunea Kurgan,

A M S T A B I L I T :

Serghienko D.S. la 20.11.1953 s-a adresat la Sovietul Suprem al URSS cu o cerere de eliberare din deportare, ca fiind bătrână şi inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că pînă în anul 1945 ea a locuit împreună cu soţul său Serghienko Pavel Evtiheevici, care în acelaşi an 1945 a fost arestat şi condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM la 10 ani de LCM, pentru faptul, că în aflîndu-se pe teritoriul ocupat jefuia populaţia de naţionalitate evreiască.

În legătură cu acest fapt, în anul 1949, ca membru al familiei unui colaboraţionist, Serghienko D.S. a fost deportată după hotarele RSSM în regiunea Kurgan (p.d. 1, 3).

Conform datelor Serviciului special 1 al MAI al RSSM, soţul lui Serghienko D.S. - Serghienko P.E. la 07.01.1949, aflîndu-se în Karlag al MAI al URSS, a decedat (p.d. 27).

În prezent, Serghienko D.S. este de vîrstă înaintată - are 64 de ani, este bolnavă de trahomă, nu este aptă de muncă. La locul deportării se ocupă cu cerutul, acesta fiind sursa ei de existenţă. Locuinţă nu are. Rude la locul deportării, precum şi la locul de origine şi de trai în RSSM Serghienko D.S. nu are.

Din cauza lipsei locurilor libere nu este posibil de a o plasa într-un azil pentru bătrîni la locul deportării.

În urma controlului efectuat materiale compromiţătoare asupra lui Serghienko D.S. nu s-au depistat (p.d. 25, 26).

Avînd în vedere cele expuse, conducîndu-mă de directivele MAI al URSS nr. 15/2-50554 din 23.12.1953,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS pentru anularea hotărîrii Şedinţei speciale pe lîngă MSS al URSS nr. 63-a din 12.11.1949 şi scoaterea de la evidenţă a deportatei Serghienko Daria Sergheevna ca fiind bătrână şi inaptă de muncă.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei penitenciare
a MAI al RSSM
căpitanul
De acord:

(Bugaev)

Şeful Secţiei penitenciare
al MAI al RSSM
coloneiul

(Mamonov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 99 - 100

Document 300

"APROB"

MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM

GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)

24 martie 1954

martie 1954

"SANCTIONAT"

PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM

CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)

29 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Serviciului penitenciare a MAI al RSSM - locotenentul Latii, examinând cererea și dosarul nr. 5529 privind deportarea lui Smolenskaia Elena Ivanovna, anul nașterii 1883, originară din regiunea Herson, RSSU, ucraineancă, cetățeană a URSS, deportată la 06.07.1949 conform hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS în regiunea Tiumeni,

A M S T A B I L I T :

Smolenskaia E.I. la 22.11.1954 s-a adresat la Sovietul Miniștrilor al RSSM cu o cerere de eliberare din deportare, ca fiind bătrînă și inaptă de muncă.

Din materialele pe dosar se constată, că fiul lui Smolenskaia E.I. - Smolenskii Vladimir Ivanovici, în anul 1935 a fost recrutat de serviciul românesc de spionaj în calitate de agent. În anul 1936 el a făcut studiile la școala de spionaj din București, odată cu absolvirea căreia și pînă în anul 1940 desfășura o luptă activă împotriva mișcării revoluționare în România.

Odată cu eliberarea Basarabiei a fost lăsat de serviciul românesc de spionaj pentru colectare de informații privind dislocarea unităților Armatei sovietice, asigurarea acestora cu armament și efectivul.

La 8 august 1940, în timpul tentativei de a trece frontiera de stat între URSS și România, Smolenskii V.I. a fost reținut și la 16.10.1941 a fost condamnat de Tribunalul militar al Districtului militar Privoljsk la pedeapsa capitală prin împușcare.

Conform hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS din 10.12.1949, mama lui - Smolenskaia E.I. a fost deportată în regiunea Tiumeni, iar averea - confiscată.

În prezent, Smolenskaia E.I. locuiește în deportare singură, este de vîrstă înaintată (71 ani), din cauza bătrîneții este inaptă de muncă și nu se poate întreține material.

În orașul Chișinău locuiește fiica lui Smolenskaia E.I. - Netbailova Daria Alexeevna, care este de acord să-și întrețină mama, fapt confirmat în cererea sa către MAI al RSSM.

În urma controlului efectuat la locul deportării, materialele compromițătoare asupra lui Smolenskaia E.I. nu s-au depistat.

Avînd în vedere cele expuse, conducîndu-mă de directivele MAI al URSS nr. 15/2-50554 din 23.12.1953,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS pentru anularea hotărîrii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS nr. 67-a din 10.11.1949 și scoaterea de la evidență a deportatei Smolenskaia Elena Ivanovna ca fiind bătrînă și inaptă de muncă.

Împuternicitul executiv
al Secției penitenciare
a MAI al RSSM
locotenentul

(Latii)

De acord:

Șeful Secției penitenciare
al MAI al RSSM
colonelul

(Mamonov)

F.3085, inv.1, d.786, f.103 - 104

Document 301

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
24 martie 1954

23 martie 1954

"SANȚIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
29 martie 1954

Î N C H E I E R E :

or. Chișinău, RSSM

Eu, șeful adjunct al Secției penitenciare a MAI al RSSM - colonelul Elizarov, examinând cererea și dosarul nr. 8854 privind deportarea lui Mititel Anton Gheorghievici, anul nașterii 1930, originar din satul Selește, raionul Orhei, RSSM, moldovean, cetățean al URSS, fără de partid, deportat în anul 1949 în regiunea Irkutsk ,

A M S T A B I L I T :

Din materialele pe dosar se constată, că Mititel A.G. este fiul lui Mititel Gheorghii Stepanovici. Ultimul, locuind pe teritoriul temporar ocupat, în toată perioada de ocupație a lucrat primar, activ îndeplinea toate dispozițiile ocupațiilor, forțat scotea populația la lucru. A denunțat-o pe cet. Sadovnik E. precum că este soția unui comandant al Armatei sovietice.

Pentru infracțiunea comisă Mititel Gheorghii Stepanovici, anul nașterii 1897, la 11 ianuarie 1945 a fost condamnat pe art. 54-1" a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM.

Ca familie a unui colaboraționist urmau a fi deportați: soția lui Mititel G.S. - Mititel Feodosia Stepanovna, anul nașterii 1902, fiica ei - Mititel Zinovia Gheorghievna, anul nașterii 1936, fiul - Mititel Anton Gheorghievici, anul nașterii 1930, și fiul Mititel Stepan Gheorghievici, anul nașterii 1940.

Însă, în timpul ridicării familiei - Mititel F.S., fiica Zinovia și fiul Stepan lipseau, de aceea nu au fost deportați.

Fiul Mititel Anton Gheorghievici, care era pe loc, la 6 iulie 1949 a fost ridicat, iar la 24 decembrie 1949, conform extrasului din procesul-verbal nr. 70-a al Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS, a fost condamnat ca membru al familiei unui colaboraționist la deportare în regiunea Irkutsk, unde se află până în prezent.

În cererea sa către Președintele Prezidiului Sovietului suprem al URSS din decembrie 1953, Mititel Anton Gheorghievici roagă să fie eliberat din deportare, motivând prin faptul, că a fost deportat singur, fără părinți, că el însuși nu a colaborat cu ocupații fasciști și în acea perioadă era încă tânăr - avea 19 ani.

În urma controlului s-a stabilit, că mama solicitantului - Mititel F.S., sora - Mititel Z.G. și fratele - Mititel S.G., care urmau a fi deportați, în prezent locuiesc în RSSM, mama lucrează în propria gospodărie, sora s-a căsătorit cu Croitor N.V., care în prezent face serviciul militar în Armata sovietică, ea lucrează în colhoz, iar fratele locuiește împreună cu mama în satul Seliște, raionul Orhei, RSSM.

Deportatul Mititel A.G. în prezent lucrează la uzina piscicolă din Malo-morsk ca pescar, se caracterizează pozitiv. La 26 ianuarie 1952 de către Judecătoria norodnică din raionul Olihovsk, regiunea Irkutsk, el a fost condamnat conform Decretului Prezidiului Sovietului suprem al URSS din 04.06.1947 la 8 ani condiționat.

Având în vedere, că ceilalți membri ai familiei nu au fost deportați, precum și faptul, că Mititel A.G. nemijlocit nu a colaborat cu ocupații fasciști, că la locul de muncă în ultimul timp se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către Judecătoria Supremă a URSS privind anularea hotărârii Ședinței speciale pe lângă MSS al URSS nr. 70-a din 24.12.1949 și scoaterea de la evidență a deportatului Mititel Anton Gheorghievici, anul nașterii 1930, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM la rudele sale - mama, sora și fratele.

Șeful adjunct al Secției penitenciare
a MAI al RSSM
colonelul

(Elizarov)

De acord:

Șeful Secției penitenciare
al MAI al RSSM
colonelul

(Mamonov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 105 - 106

Document 302

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)

Î N C H E I E R E :

26 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv al Secţiei 1 al Serviciului 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererea remisă organelor MAI de către Tabacari Elizaveta şi materialele dosarului nr. 485 referitor la Tabacari Vasilii Ivanovici, anul naşterii 1884,

A M S T A B I L I T :

Din materialele pe dosar se constată, că Tabacari V.I. la 06.07.1949 a fost evacuat din raionul Străşeni, iar la 21.10.1950 a fost condamnat de fosta Şedinţă specială pe lângă MSS al URSS la deportare în regiunea Tiumeni, ca membru al familiei participantului la secta antisovietică ilegală a inochentiştilor - Tabacari Sofia Vasilievna, condamnată în anul 1948 de către Judecătoria supremă a RSSM pe art. 54-10 alin. 11 şi art. 54-11 al CP al RSSU la 5 ani de LCM. Împreună cu el a fost deportată şi fiica sa - Tabacari Elizaveta Vasilievna, care în octombrie 1950 a fost eliberată din deportare în legătură cu faptul, că în raionul Străşeni locuia soţul ei - Foltea Gheorghii Nicolaevici, care anterior a făcut serviciul militar în Armata sovietică.

Tabacari E.V. nu s-a întors în raionul Străşeni, deoarece nu putea să-l lase în deportare pe tatăl său care este bolnav.

Tabacari E.V., în cererea sa, roagă eliberarea din deportare a tatălui său - Tabacari V.I., motivînd prin faptul, că ea nu poate pleca din regiunea Tiumeni după ce a fost eliberată deoarece Tabacari V.I. este de vîrstă înaintată şi are nevoie de ajutorul ei, alte rude în regiunea Tiumeni nu au.

Tabacari V.I. este invalid de grupa II, din cauza sănătăţii nicăieri nu lucrează, de materiale compromiţătoare asupra lui Direcţia Tiumeni a MAI nu dispune.

Avînd în vedere, că Tabacari V.I. este de vîrstă înaintată (70 de ani), din cauza sănătăţii precare nicăieri nu lucrează, precum şi faptul, că fiica este de acord să-l întreţină,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru eliberarea din deportare a lui Tabacari Vasilii Ivanovici.

Împuternicitul executiv al Secţiei 1
al Serviciului 1 al MAI al RSSM
locotenentul

(Zemleanskii)

De acord:

Şeful adjunct al Secţiei 5
a Serviciului 1 al MAI al RSSM
căpitanul

(Zialin)

Şeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ceasovnikov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 107 - 108

Document 303

“APROB”
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)
16 martie 1954

“SANCTIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)
31 martie 1954

Î N C H E I E R E :

15 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului 4 al MAI al RSSM - locotenentul major Tarasov, examinând materialele privind deportarea şi cererea lui Gheorghiţa E.A.,

A M S T A B I L I T :

În iulie 1949, din satul Corpaci, raionul Bratuşeni, RSSM, în regiunea Cita a fost deportat Buciuceanu Anton Zaharovici, anul naşterii 1879, ca fiind tatăl trădătorului - Buciuceanu Alexandr Antonovici, condamnat în decembrie 1944 de către Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM şi 5 ani de interdicţie de drepturi.

La sosirea lui Buciuceanu A.Z. la locul deportării ei a fost plasat în casa invalizilor din Goroşinsk, unde se află pînă în prezent.

În cererea sa pe numele Preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, fiica lui Buciuceanu - Gheorghiţa Elizaveta Antonovna, domiciliată în satul Corpaci, raionul Bratuşeni, RSSM, roagă anularea restricţiilor de deportare pentru tatăl ei - Buciuceanu, motivînd prin faptul, că el este bolnav, se află în casa pentru invalizi, şi îşi exprimă dorinşa de a-l lua la întreţinerea sa.

Avînd în vedere, că Buciuceanu este de vîrstă înaintată, este bolnav, se află în casa pentru invalizi, nu este apt de muncă,

C O N S I D E R :

Buciuceanu Anton Zaharovici să fie scos de la evidenţă ca deportat şi să i se permită să locuiască în RSSM.

Materialele existente referitor la el, împreună cu prezenta încheiere, să fie remise Serviciului P" al MAI al URSS pentru examinare.

Împuternicitul executiv superior
al Serviciului 4 al MAI al RSSM
locotenentul major

(Tarasov)

De acord:

Şeful adjunct al Serviciului 4
al MAI al RSSM
căpitanul

(Kolosov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 109 - 110

Document 304

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVET)
26 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv al Secţiei 1 al Serviciului 1 al MAI al RSSM - locotenentul Zemleanskii, examinând cererile lui Şaruk Denis Vasilievici din 06.11.1953, remise la MAI al URSS şi Sovietul Suprem al URSS, precum şi materialele dosarului nr. 315 referitor la deportata Şaruk Domnica Pavlovna,

A M S T A B I L I T :

În cererea sa Şaruk D.V. roagă eliberarea din deportare a mamei sale - Şaruk D.P., motivînd prin faptul, că ea ar fi deportată greşit, deoarece provine din familia unui ţăran sărac, pînă la căsătorie era argată. După căsătorie împreună cu tatăl avea 8 ha de pămînt şi o treierătoare la 3 gospodari. Pe lîngă aceasta, Şaruk D.V. menţionează, că după deportarea mamei tatăl său s-a recăsătorit, însuşi solicitantul este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei, este decorat cu ordinul "Slava de gradul III" şi două medalii.

Din materialele pe dosar se constată, că Şaruk Domnica Pavlovna a fost deportată în anul 1941 ca membru al familiei unui culaç, care avea 8 ha de pămînt, o treierătoare, folosea munca argaţilor. Capul familiei - Şaruk Vasili Moiseevici nu a fost deportat, deoarece lipsea de acasă. Rămînînd să locuiască pe teritoriul ocupat şi-a renovat gospodăria de culaç, susţinea legături cu şeful postului de jandarmi. După eliberarea Moldovei Şaruk V.M. a fost arestat ca trădător şi condamnat la 10 ani de LCM.

Şaruk D.P. a fost deportată corect. Însă, avînd în vedere, că în deportare se află singură, este de vîrstă înaintată, luînd în consideraţie faptul, că fiul a făcut serviciul în Armata sovietică,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru eliberarea din deportare a lui Şaruk Domnica Pavlovna.

Împuternicitul executiv al Secţiei 1
al Serviciului 1 al MAI al RSSM
locotenentul
De acord:

(Zemleanskii)

Şeful adjunct al Secţiei 5
a Serviciului 1 al MAI al RSSM
căpitanul

(Zialin)

Şeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ceasovnikov)

F.3085, inv.1, d.786, f.111 - 112

Document 305

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
29 martie 1954

29 martie 1954

or. Chişinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Serviciului 1 al MAI al RSSM - căpitanul Artemiev, examinând dosarul nr. 7499 privind deportarea lui Tanas Ana Ivanovna și cererea lui Melnicov Nichifor Ivanovici din 20 decembrie 1953, care roagă scoaterea de la evidență a soției sale - Melnicova-Scripcaru Maria Ivanovna,

A M S T A B I L I T :

Tanas Ana Ivanovna este soția trădătorului Tanas Constantin Gheorghievici, anul nașterii 1898, originar din satul Muroreni Dudeșu (România).

Locuind pe teritoriul temporar ocupat al RSSM și fiind ostil puterii sovietice, în iunie 1941, când în orașul Chişinău a intrat armata româno-germană, Tanas C.G. i-a denunțat pe activiștii sovietici, care au fost arestați.

Pentru infracțiunea comisă, în aprilie 1945, Tanas a fost condamnat de Tribunalul militar al Căilor ferate Chişinău pe art. 54-1 a" și art. 54-11 ale CP al RSSU la 10 ani de LCM.

La 6 iulie 1949 membrii familiei lui Tanas C.G. - soția Tanas Ana Ivanovna și fiica Scripcaru Maria Ivanovna, care locuiau împreună cu el, au fost deportate în regiunea Kemerovo ca familie a unui colaboraționist.

În decembrie 1953, pe numele Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al URSS s-a adresat cu o cerere cet. Melnicov N.I., care roagă scoaterea de la evidență a soției sale - Scripcaru M.I.

În cererea sa Melnicov indică, că în noiembrie 1950 el s-a căsătorit cu cet. Scripcaru și în prezent ei au doi copii.

Având în vedere, că din noiembrie 1950 Scripcaru locuiește împreună cu cet. Melnicov, soțul ei este participant al Războiului pentru Apărarea Patriei și la lucru se caracterizează pozitiv,

C O N S I D E R :

A face un demers către MAI al URSS pentru scoaterea de la evidență a deportatei Scripcaru Maria Ivanovna.

Împuternicitul executiv superior al Secției 3
al Serviciului 1 al MAI al RSSM
căpitanul

(Artemiev)

De acord:

Șeful adjunct al Secției 5
a Serviciului 1 al MAI al RSSM
căpitanul

(Zialin)

Șeful Serviciului 1
al MAI al RSSM
locotenent-colonelul

(Ceasovnikov)

F.3085, inv.1, d.786, f. 113 - 114

Document 306

(prescurtat)

"APROB"
MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE
AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(MORDOVEȚ)
24 martie 1954

"SANCTIONAT"
PROCURORUL ADJUNCT AL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR SUPERIOR
(KIZIKOV)
31 martie 1954

Î N C H E I E R E :

23 martie 1954

or. Chișinău, RSSM

Eu, împuternicitul executiv superior al Secției 3 a Serviciului 1 al MAI al RSSM - căpitanul Golovanov, examinând materialele duplicatului dosarului de evidență nr. 7545 privind deportarea familiei trădătorului Asauleac Semion Savovici și cererea mamei lui - Asauleac Evghenia Timofeevna din 22.05.1953, remisă de ea la Sovietul Suprem al URSS,

A M S T A B I L I T :

Asauleac Evghenia Timofeevna, împreună cu fiica - Burdila (Asauleac) Maria Semionovna, ca familie a unui trădător, în iulie 1949 a fost deportată din RSSM în raionul Polovinsk, regiunea Kurgan, unde se află pînă în prezent.

Soțul lui Asauleac E.T. - Asauleac Semion Savovici, locuind în satul Popenchi, raionul Rîbnița, în perioada ocupației desfășura activitate de trădător, fapt pentru care a fost condamnat de Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM la 10 ani de LCM.

F.3085, inv.1, d.786, f. 115

Document 307

“APROB”
MINISTRU ADJUNCT AL AFACERILOR
INTERNE AL RSSM
GENERALUL - MAIOR
(KULIK)

31 martie 1954

“SANȚIONAT”
PROCURORUL RSSM
CONSILIERUL JUDICIAR DE CLASA III
(KAZANIR)

31 martie 1954

Î N C H E I E R E :

Eu, împuternicitul executiv superior al Secţiei 3 al Serviciului special 1 al MAI al RSSM - maiorul Cearova, examinând materialele dosarului nr. 3694/p-324643 privind deportarea familiei colaboraţionistului condamnat Chiriac D.A. - Chiriac Sofia Petrovna,

A M S T A B I L I T :

La 6 iulie 1949, din satul Acui, raionul Baimaclia, RSSM, au fost evacuaţi, iar la 1 februarie 1950 au fost condamnaţi la deportare în RASS Bureată ca familie a unui colaboraţionist:

Chiriac Sofia Petrovna, anul naşterii 1878, cu nora - Chiriac Maria Dmitrievna, anul naşterii 1922, şi nepoţii - Afanasii, anul naşterii 1944, şi Dmitrii, anul naşterii 1949.

Urma a fi deportat şi fiul - Chiriac Alexandr Dmitrievici, anul naşterii 1915, dar el s-a eschivat de la deportare şi a plecat la familie de sine stătător.

Din materialele pe dosar se constată, că motiv pentru deportarea familiei a servit informaţia că capul familiei - Chiriac Dmitrii Afanasievici, anul naşterii 1873, locuind pe teritoriul temporar ocupat, îi denunţa pe cetăţenii sovietici. În baza denunţurilor sale au fost represaşi de jandarmii români un şir de cetăţeni sovietici, unii din ei fiind judecaţi.

Pentru infracţiunea comisă, Chiriac D.A., în mai 1945, de către Tribunalul militar al armatei NKVD al RSSM a fost condamnat pe art. 54-1 a" al CP al RSSU la 10 ani de LCM. Aflându-se în punctul de triere în oraşul Chişinău, la 24.11.1945 el a decedat.

În legătură cu demersul SR Zaigraievsk al MAI al RASS Bureată referitor la faptul dacă urmează a fi luat la evidenţă ca deportat Chiriac A.D., care a sosit la familia sa, a fost efectuată o anchetă suplimentară, în rezultatul căreia s-a stabilit, că Chiriac A.D. s-a însurat în anul 1940 şi din anul 1941 locuia aparte de părinţi, având propria gospodărie.

Pînă în anul 1948 Chiriac A.D. locuia în satul Biruinţa (Borceac), raionul Congaz, adică la locul de origine, iar în anul 1948 şi-a lăsat gospodăria şi a plecat cu traiul în satul Acui, raionul Baimaclia, la părinţii soţiei, gospodăria lui în anul 1948, odată cu organizarea colhozurilor, a trecut în proprietatea colhozului.

După arestarea capului familiei - Chiriac D.A., soţia lui - Chiriac Sofia a devenit capul familiei. Avereacare nu a fost confiscată ea a vîndut-o şi a trecut cu traiul la fiii săi în satul Acui, locuind periodic la un fiu şi la alt fiu - Chiriac Alexandr şi Chiriac Boris, mai mult la Chiriac Alexandr.

Din materialele controlului suplimentar se constată, că atît gospodăria lui Chiriac D.A., cît şi gospodăria lui Chiriac A.D., conform hotărîrii Comitetului executiv raional Congaz, au fost atribuite la categoria celor culăceşti, însă familia a fost deportată nu din aceste considerente, ci ca familie a unui trădător condamnat.

Avînd în vedere, că Chiriac Alexandr Dmitrievici cu soţia sa Maria şi fiii Afanasii şi Dmitrii locuia separat de tatăl său pînă în anul 1941 şi material nu depindea de el, precum şi faptul, că capul familiei - Chiriac Dmitrii Afanasievici, din vina căruia a fost deportată familia, a decedat în noiembrie 1945,

C O N S I D E R

A face un demers către MAI al URSS privind anularea restricţiilor de deportare pentru Chiriac Sofia Petrovna, anul naşterii 1878, Chiriac Maria Dmitrievna, anul naşterii 1922, Chiriac Afanasii, anul naşterii 1944, şi Chiriac Dmitrii, anul naşterii 1949, cu permisiunea de a se întoarce în RSSM.

Împuternicitul executiv superior
al Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Cearova)

De acord:
Şeful Secţiei 3 al Serviciului special 1
al MAI al RSSM
maiorul

(Zvonskii)

Şeful Serviciului Special 1
al MAI al RSSM
locotenent colonelul

(Vasiliev)

F.3085, inv.1, d.786, f.117 - 118

P. S.

VICTIMELE
TERORII COMUNISTE
RĂMASE ACASĂ... ÎN MOLDOVA

CRIMINALI IN HALATE ALBE
(DIN NEGATIVUL MEDICINEI MOLDOVENEȘTI)

Perioada stalinistă în istoria noastră a fost nu numai o perioadă de ocupație a Basarabiei de oștirile sovietice în 1940, nu numai a represiilor și crimelor sângeroase ale noilor stăpâni contra locuitorilor băștinași , ci a fost și o perioadă când au fost puse bazele lichidării spiritului, moralului și al fizicului.

Pentru a nu nimeri sub ocupație bolșevică în iunie 1940 majoritatea cadrelor medicale din Basarabia au trecut Prutul retrăgându-se în adâncul Țării. După un an, când Armata Română, condusă de **Mareșalul Ion Antonescu** a restabilit frontiera strămoșească, o parte din medici și alți lucrători din respectiva breaslă au mai muncit în Basarabia până când în primăvara anului 1944 provincia românească a fost ocupată de sovietici pentru o perioadă foarte îndelungată. După tancurile ocupanților sovietici, au dat năvală , care aduși , care în căutarea bogățiilor o puzderie de specialiști, inclusiv și în domeniul medicinei(unii chiar fără studii de profil, dar convingându-i pe funcționarii de la cadre , că ei de mici copii au visat să lucreze medici).Fără îndoială, că printre aceștea erau și specialiști cumsecade, dar trecuți prin filtrul ideologic bolșevic, vedeau populația băștinașă ca pe niște triburi sălbatece sau cobai.

În noua Republică Sovietică Socialistă Moldovenească, înjghebată de marele cărmaci Stalin, pe pământul care mai rămase, după ce i s-au îndeplinit toate poftetele teritoriale ale republicii-surori Ucraina era un dezastru la toate capitolele, inclusiv medicină.

Anul 1944. După bombardamentele sovietice întreaga Basarabie era numai ruine. Comportamentul noilor stăpâni ar putea fi caracterizat printr-un singur cuvânt - **fărădelegea**. (vezi: *Alexandru Moraru "Cadrele bolșevicilor-1-2-3" în „Flux” ediție de vineri din 20 ianuarie; 3 martie și 28 aprilie 2006*) Peste tot domina mizeria, bolile și infecția, multe aduse de sovietici odată cu păduchii. Lupta autorităților sovietice împotriva țăranului român din Basarabia și împotriva proprietății private au dus **la foametea organizată din anii 1946-1947**, care a luat mii de vieți omenești (nici până azi nu s-a stabilit cifra corectă a numărului oamenilor morți de foame, și se pare că pentru nimeni această informație nu prezintă interes, probabil fiindcă nu este vorba de minorități naționale-A.I.M.) și a dat naștere a câteva sute de cazuri de canibalism (vezi: *Al. Moraru, „Comunismul ne-a făcut canibali” din „ Flux” nr.4 din 14 februarie 2003 și „Dosarul strict secret 009” din „Glasul Națiunii” nr.32 din 29 august 2002*).

Pentru a vă aduce în miezul subiectului, motivat prin faptul, de a percepe atmosfera, care domina în instituțiile medicale, situația bolnavilor și a atitudinii lucrătorilor medicali față de bolnavi, ca de obicei, vin în fața Dvs. cu câteva documente inedite, care văd lumina tiparului pentru prima dată, traduse de autorul acestui documentar din limba rusă.

Primul document¹ pe care-l propun, este datat cu anul 1947 și ziua de 7 ianuarie, adică când foametea organizată de autoritățile sovietice era în toi. Când un copil lăsat fără supraveghere putea amăgit, luat „cu zahărelul” dus în casă străină, omorât și mâncat; când morții în loc să fie înmormântați erau mâncați, când mama pentru ai menține pe ceilalți copii în viață, îl omora pe cei mai mic, pentru a asigura hrană celorlalți...

ORDINUL nr. 4
al Direcției Generale ale Farmaciilor din RSS Moldovenească
or. Chișinău

Controlul farmaciei nr.10 din or. Râbnîța (șeful farmaciei tov.**Hesman**) de farmacistul tov. **Rozenfelid** a stabilit următoarele:

- 1.Starea sanitară a farmaciei este nesatisfăcătoare, în farmacie, cu toate că lucrează 2 servitoare- este murdar, farmaciștii lucrează în halate murdare, iar unii lucrător absolut nu respectă regulile igiene (de ex. tov.**Țiriulinic** are mâni murdare).
- 2.Păstrarea medicamentelor este nesatisfăcătoare: preparatele de administrare lăuntrică se păstrează împreună cu cele pentru administrare externă.Din cauza unei păstrări inadmisibile unele medicamente, cum este țiuretin,gvaiacol s-au stricat.Etichetele de pe lăzi nu corespund conținutului: pe etichetă scrie „aspirină cu cofeină”, iar în ladă se află piramidon etc.
- 3.Pregătirea medicamentelor se face nesatisfăcător.Visela nu se spală.Șeful farmaciei tov. **Hesman** a preparat cloroform cu ulei de camfor în sticlă în care s-a aflat cerneală,ca urmare conținutul a căpătat culoarea albastră; prafurile (probabil, se are în vedere medicamentele-praf) se risipesc.
- 4.Evidența preparatelor toxice se duce greșit, cu devieri de la registru.De exemplu: pantopon este de facto mai mult cu 2,88 , iar morfina- cu 1,05 (în document nu este indicată unitatea de măsură)
- 5.În farmacie se practică schimbarea ingredientelor, adică devierea de la rețetă, cu toate că în farmacie sunt prezente medicamentele scrise în rețetă.De exemplu: se înlocuiește zahărul cu glucoză (rețeta tov. **Țiriulinic**).
- 6.Au fost semnalate cazuri , când instituția medicală a refuzat eliberarea medicamentelor, deși în farmacie erau medicamentele solicitate: oxigenat de hidrogen (pereichisi vodoroda) și (ghidrarium țianatum).

Cu toate că au fost avertizați de laboratorul analitic de control, care a stabilit calitatea inferioară a produselor finite, iar tov. **Hesman** a primit muștrare cu preîntâmpinare pentru munca nesatisfăcătoare în farmacie, tov. **Hesman** nu a tras concluziile cuvenite și nu numai că n-a îmbunătățit lucrul, dar a înrăutățit situația și mai mult.

O R D O N:

1.Motivat prin faptul, că tov.**Hesman** a adus farmacia nr.10 într-o stare total deplorabilă, tov.Hesman sa fie eliberat din funcție și să i se interzică de a lucra în sistemul Direcției farmaceutice a RSSM nu numai ca șef de farmacie, dar și la o funcție mai inferioară.

2.Șef interimar al farmaciei nr.10 să fie numit tov.**Ghenipeli** începând cu 15 ianuarie 1947.

3.Colaboratorului farmaciei nr.10 tov.**Țiriulinic** pentru calitatea inferioară de pregătire a rețetelor și situația antisantitară la locul de muncă se dă muștrare cu preîntâmpinare.

În termen de 10 zile să fie executate propunerile din respectivul act.

Tov.**Ghenipeli** să primească prin act de la tov.**Hesman** toată marfa și materialele prețioase din farmacie.Actul de primire-eliberare să fie întocmit în 2 exemplare: unul să fie anexat la documentele farmaciei , iar altul să fie prezentat până la 20 ianuarie 1947.Primirea și eliberarea bunurilor farmaciei să se facă în prezența reprezentantului Direcției Generale ale farmaciilor din RSSM, tov. **Rozenfelid**, și a tov.**Ghenipeli** și **Hesman**.

Tov.**Hesman** după transmiterea farmaciei să se prezinte cu documentele la DGF a RSSM.

Tov.**Rozenfelid** să-l ajute pe tov.**Ghenipeli** să facă orfine generală în farmacia nr.10 , conform propunerilor propuse.

Prezentul Ordin să fie trimis tuturor farmaciilor.

Șeful Direcției Generale a Farmaciilor

din RSS Moldovenească

(semnat)

Leibman

(ștampila)

S-ar putea crede, ce poate fi mai rău și mai trist când în țară bântuie foametea,canibalismul ?

Când un om simplu, căruia i s-au luat toate rezervele de hrană de catre funcționarii sovietici nu mai are nici o speranță că va supraviețui . Când autoritățile sovietice după ce au „măturat” toate podurile oamenilor de grăunțe, încep să aducă câte ceva înapoi din produsele furate, pentru a le prezenta propagandistic „ajutor trimis de Stalin oamenilor muncii din Moldova”, unii din aceștea, chiar încep să creadă că Stalin s-ar gândi la țăranul din Moldova...

¹ Arhiva Națională a RM, F. 3085, inv.1, d. 129, f. 44

În anul care a urmat, 1948 situația în instituțiile medicale din RSS Moldovenească s-a înrăutățit mai mult. Deoarece limba în care argumentez subiectul este limba documentelor,vă propun un document, tradus de mine din rusă, care nu este altceva decât o informație prezentată Biroului CC al PC(b) din Moldova de către secretarul CR Leova al PC(b)M² expediată în ziua de 20 ianuarie 1948, cu numărul de înregistrare 6 :

„ Biroului CC al PC(b) din Moldova tov.Ivanov

or. Chișinău

După alungarea ocupanților (în original e: *аккупантов*) germano-români (ca să vezi!-Al.M.) peste

hotarele RSSM, Comitetul Raional alături de restabilirea organelor puterii de stat sovietice o mare atenție a atras și la restabilirea rețelei de instituții medicale, inclusiv a restabilirii spitalului raional din Leova.

Focarul de epidemie a tifului(сыпной тиф) în prima perioadă după eliberarea raionului de nemți, lipsa personalului medical (un singur medic cu studii medii speciale) a creat o situație alarmantă.

Raicomul nu odată a solicitat de la CC soluționarea problemei cadrelor medicale și auxiliare.

La sfârșitul anului 1944 și începutul anului 1945 în raion au fost trimiși medicii:**Vilk, Faerștein, Aron, Kogan, Vasserman și Gold.**Toți aceștea erau din familii bogate,unii din ei au făcut studii în Franța, Italia, România la specialitatea terapeuți.

Cu această componență de medici, comitetul raional n-a putut să se descurce cu problemele ocrotirii sănătății.Motivele care au împiedicat ar fi următoarele:

- 1.Lipsa medicilor de alte specialități ;
- 2.Refuzul medicilor nominalizați de a se deplasa la lucru în localitățile rurale ; toți au lucrat și lucrează în orașul Leova;
- 3.Tendințele acestora spre îmbogățire, folosind metoda de primire a bolnavilor la domiciliu contra plată și a vânzării acestora „**celor mai bune medicamente din străinătate**” din propriile rezerve;
- 4.Practica particulară al fostului medic șef al spitalului și al altor medici.**Faerștein** avea patent oficial cu dreptul de a profesa practica medicală particulară.
- 5.**Împotrivirea activă a acestor medici de a primi la lucru în spital și policlinică a altor medici de altă naționalitate.**Acest moment este destul de convingător în cazul medicului chirurg **Pastergelo** (*numelui respectiv are corectări esențiale-Al.M.*) **Elisaveta Ivanovna și a medicului chirurg Gorbenco Metislav Mihailovici.**

Controlul riguros al al activității spitalului a adus la următoarele concluzii:

a) prin intermediul organelor MAI și procuraturii să se ducă o luptă cu practica particulară de acordarea serviciilor medicale la domiciliu,cu vânzarea „celor mai bune medicamente străine”

b) este necesar de trimis în raion medici de diferite specialități și care să fie educați în spiritul realității sovietice.

Dar în perioada de 3 ani , de a schimba-îmbunătăți mult în sfera ocrotirii sănătății nu s-a reușit.

Un șir întreg de probleme, care puteau fi soluționate, **n-au primit susținerea Ministerului Ocrotirii Sănătății** (*de ce?-asta ar putea fi o întrebare a unui joc interactiv pentru stimatul nostru cititor-Al.M.*).

În primul rând,în anul 1945 în raion a fost repartizată medicul **Pastergelo**, rusoaică, care a făcut studiile la Institutul din Moscova (*probabil se are în vedere Institutul de Medicină din Moscova-Al.M.*). Din primele zile ea a insistat de a amenaja secția de chirurgie și sala de operații, pentru a nu permite acesteia să lucreze în spital,**fostul medic șef Kogan**, a pus la dubii specialitatea medicului nou-venit , apoi a organizat tot felul de comisii, aranjând diferite intrigi, a izbutit s-o concedieze.

Anterior,această concediere a fost recunoscută fără temei și în cele din urmă Elisaveta Ivanovna a fost restabilită în servicii.Pentru lipsa forțată de la servicii pentru o perioadă de 8 luni,spitalul a achitat suma de 12 mii ruble.

În al doilea rând, cel care a fost numit în funcție de medic- chirurg **Gorbenco M.M.**, de naționalitate ucrainean , s-a apucat de lucru, a înființat secția de chirurgie, a desfășurat o activitate binevenită a secției. Secția de chirurgie a început să fie apreciată de populație și medicul **Gorbenco** a devenit o autoritate pentru pacienți.Certificatul privind activitatea secției se anexează.

Cu toate acestea,din inițiativa **fostului medic șef Kogan**, în jurul respectivului medic a fost organizat un lanț întreg de intrigi, urmărind ca scop știrbirea autorității chirurgului **Gorbenco**. În decembrie 1945 în condiții enigmatice a ars clădirea secției de chirurgie a spitalului, fapt care a creat condiții dificile pentru activitate normală a secției,dar și în aceste condiții secția a lucrat bine.

În al treilea rând, concluziile noastre s-au redus la faptul, că dacă dorim să îmbunătățim activitatea spitalului,este necesar de a schimba conducerea.Medicul șef să fie concediat.În această funcție să fie numit un alt specialist.Prin aceasta se va îmbunătăți atmosfera din colectiv,se va întări componența medicilor și va fi lichidat familismul.

Pentru lucrul prost în spital **medicul Kogan** a fost eliberat din funcțiile de șef al spitalului și de medic șef.Însă el nu a dorit să plece nici în alt raion nici la alt spital din raion. **Kogan** și-a pus scopul de ași întoarce funcția din care a fost demis.

² Arhiva Organizațiilor Social-Politice a RM, F.252,inv.1,d.134, f.1, f.1v, f.2.

În perioada zilelor de 15-17 ianuarie **pentru a controla plângerea medicului Kogan** în raion a fost delegată în calitate de reprezentant al **Ministerului Ocrotirii Sănătății Kamina Rahili Davádovna**, care și-a îndreptat efortul numai într-o singură direcție-de al reabilita pe medicul **Kogan** și pentru al restabili în funcția anterioară.Despre acest lucru vorbește demersul medicilor,adresat pe numele meu,care se anexează.

Comitetul Raional al partidului, consideră eliberarea lui **Kogan** din funcțiile de medic șef și de șef al spitalului raional o hotărâre corectă, iar Ministerul unional (*adică Ministerul Ocrotirii Sănătății al URSS-Al.M*) nu are teme pentru restabilirea acestuia la lucru.

În calitate de medic el se caracterizează negativ, lucrând în funcție de medic el nu completa istoria pacienților, în afară de câteva date generale demografice (potrivit originalului-Al.M) /numele bolnavului, fapt care arată o indiferență față de popor. În loc de a lucra în spital el se ocupa de activitate particulară.

În calitate de administrator s-a arătat impotent de a forma un colectiv apt de muncă. Nu a asigurat construcția a 2 clădiri ale spitalului. Suma de 100 000 ruble, cheltuită chipurile pentru construcție, pare a fi dubioasă și are nevoie de un control riguros din partea Ministerului Controlului de Stat.

Din punct de vedere politic, se caracterizează ca o persoană, care nu inspiră încredere. În 1945 a fost înlăturat de la lucrul comisiei de încorporare în armată, din motiv că pe oamenii sănătoși îi scria bolnavi, împiedicând prin aceasta completarea rândurilor în armata activă. (vezi: certificatul fostului șef al **Comisariatului Militar Raional**)

În perioada când se sărbătorea aniversarea a 30-a a Marii Revoluții socialiste din Octombrie, pentru a-și arăta influența și autoritatea sa în rândurile personalului medical și auxiliar a întreprins măsuri pentru ca colectivul spitalului să nu participe la demonstrație. A devenit influent, numai din cauză, că personalul medical mijlociu este compus până ce din oameni cu puțină carte, care au fost instruiți pe loc (certificatul membrului Biroului CR al PC(b)M, șeful secției raional al MSS (Ministerului Securității de Stat-Al.M.) tov. **Iaroșenco** și lista personalului medical al spitalului se anexează).

Comitetul Raional al partidului a considerat și în prezent consideră că medicul **Kogan** trebuie de folosit la un lucru în altă parte. Influența lui **Kogan** asupra medicilor, mai este asigurată și prin faptul că, în oraș lucrează medicul **Golid**, ginerele lui **Kogan**. **Sora lui Kogan** lucrează la spital la funcția de șefă al laboratorului.

Această influență se mai confirmă și prin faptul, că în luna decembrie, din cauză că în raion a izbucnit un focar de tif (сыпной тиф) a formată o comisie extraordinară de luptă cu epidemia, la care a hotărât întărirea medicilor după fiecare sector. Cu regret, această hotărâre n-a fost îndeplinită de medici. Am fost nevoiți să recurgem la măsuri de presiune suplimentară.

Reeșind din cele expuse mai sus, Comitetul Raional de partid consideră necesar:

- a) de a da dispoziție Ministerului unional de a nu-l restabili li **Kogan** la servicii;
- b) de al rechema din raion pe **ginerele lui Kogan-medicul Golid**;
- c) de a-i rechema din raion pe medicii **Aron și Faerștein**;
- d) de a trimite în raion în locul acestora medici educați de școala sovietică și de realitatea sovietică.

Pentru organizarea lucrului de ocrotire a sănătății în raionul de frontieră aceste condiții sunt minimale.

Secretarul CR Leova al PC(b)M

/ semnat / **Kiverin**"

Aceași situație era în majoritatea raioanelor din RSSM, unde nu te întorceai cu ochiul liber se vedea activitatea astfel de caractate în structurile medicale. Totul era sub controlul lor, de la cele mai mici farmacii până la funcțiile importante din respectiva ramură. Sistema acestora fiind bine organizată făcea ravagii prin policlinici și spitale. Îmbogățirea de pe sama bolnavilor devenise o prioritate pentru asemenea structuri criminale. Dacă nu vom fi naivi, vom putea înțelege ca asemenea căpușe activau cu succes peste tot acolo unde se putea primi bani mari nemunșiți sau funcții nemeritate.

Vă mai propun un document șocant în opinia mea, care face puțină lumină în situația din RSSM în perioada primului trimestru al anului 1953. El a fost depistat din fondul arhivistic al Procuraturii RSSM și este depozitat la Arhiva Națională a Republicii Moldova. Se publică în premieră absolută și poate fi calificat ca un răsunset al „Dosarului medicilor” de la Moscova.

Pregătind acest documentar pentru tipar, am hotărât respectivul document să-l prezint stimatului nostru cititor în limba originalului ³:

³ Arhiva Națională a RM, F.3085, inv. 1, d.693, f. 12-16

“ № 9-304/622

2 апреля 1953 г.
Совершенно секретно

Главному Прокурору СССР
Государственному Советнику Юстиции I класса
Товарищу Сафонову Г.Н.

СПЕЦИАЛЬНОЕ ДОНЕСЕНИЕ

Об аресте некоторых врачей , занимавшихся вредительством и антисоветской агитацией.

В январе–марте месяцах 1953 года органами МГБ МССР с санкцией прокурора МССР и прокурора Тираспольского округа было арестовано несколько врачей, которые занимались вредительством и проведением среди населения антисоветской агитации.

Расследованием установлено, что врачи г.г. Бендеры и Тирасполя **Финкельштейн Шулим Абрамович, Тульчинский Маркус Ицкович, Касап Ихель Иделевич и Боровский Павел Петрович** происходят из семей крупных торговцев, медицинское образование получили за границей.

Финкельштейн , Тульчинский и Касап, обучаясь в Падовском и Моденском университетах в Италии, добровольно вступили в фашистскую организацию «ГУФ»(группа университетских фашистов), целью которой являлась борьба с коммунистическим и рабочим движением , укрепление фашистской диктатуры в Италии.

Все перечисленные лица имели фашистские членские билеты , регулярно платили членские взносы и пользовались различными привилегиями со стороны фашистских властей(бесплатный проезд по железной дороге, бесплатное посещение театров , пониженные цены на питание и т.д.).

Оставаясь на буржуазно-националистических позициях, перечисленные выше обвиняемые на протяжении ряда лет в Молдавии систематически среди окружающих их лиц проводили антисоветскую агитацию националистического характера.

Установлено , что **Финкельштейн , Тульчинский , Касап и Боровский** ненавидели Советскую власть и русский народ. В беседах с приближенными ими лицами оскорбительно отзывались о русской культуре и науке , клеветали на русских ученых , восхваляя при этом культуру и науку западно-европейских капиталистических стран и особенно США.

Все арестованные имели радиоприемники, посредством которых слушали антисоветские радиопередачи «Голос Америки» и «Би-би-си» а затем распространяли среди населения разные антисоветские измышления. Обвиняемые **Финкельштейн, Тульчинский , Касап и Боровский** клеветали на национальную политику Советского государства. Открыто заявили, что якобы Советское правительство всячески притесняет евреев, не дает им никаких прав и что пролетарская диктатура аналогична фашистской .

Проводя антисоветскую националистическую агитацию, обвиняемые вместе с тем восхваляли врагов народа **Троцкого, Бухарина, Зиновьева** и других.

Произведенной специальной медицинской комиссией проверкой врачебной деятельности обвиняемых **Финкельштейн и Боровского** установлен ряд фактов преступной вредительской деятельности с их стороны.

В своем акте от 4 марта 1953 года медицинская комиссия под председательством профессора **Рыжова** отметила, что медицинская документация в роддоме и городской больнице находится в хаотичном состоянии , многие записи и история болезней отсутствуют, отдельные страницы вырваны и заменены другими , имеется множество дописываний, которые произведены после смерти больных. Проверкой историй болезней установлен ряд случаев , где смерть больных была связана с преступным отношением к своим обязанностям со стороны врачей **Боровского и Финкельштейн.**

В своем заключении медицинская комиссия по поводу умершего **Цуркан** записала: «Причина болезни выяснена не была. Вместо лечения **Цуркан** получил большое количество морфия.

Смерть **Цуркан** последовала от отравления морфием.»В протоколе вскрытия трупа и в истории болезни причина смерти не указана, протокол вскрытия врачом не подписан.

В заключении комиссии в отношении больной **Екатеринской** записано, что ей было операция-резекция ребра и вставлены резиновые дренажи. 3 апреля 1949 года больная , в тяжелом состоянии , была выписана врачом **Боровским** из больницы , а 24 мая 1949 года она вновь поступила в больницу в тяжелом состоянии, где вторично оперирована и во время операции умерла.

В заключении медицинской комиссии в отношении больной **Екатеринской** указано, что смерть последовала в результате неправильных действий врача **Боровского** и неправильного ее лечения .

Допрашиваемая 28 февраля 1953 года в качестве свидетеля медицинская сестра больницы **Куликова Дарья Петровна** по этому вопросу показала следующее:

«...**Боровский** буквально зарезал больную на столе, что он с ней делал было ужасно, он перевернул все легкие , изрезал ей всю грудь , но трубок так и не изъяс , так как **Екатеринская** умерла на операционном столе...»

12 июля 1950 года в Бендерскую больницу по поводу кишечного кровотечения поступил больной **Золотой Сергей И.**, что было подтверждено консультацией врача **Боровского**, а 14 июля

Боровский произвел больному **Золотому** операцию, по поводу которой врач **Боровский** в истории болезни записал «патолого-анатомических изменений со стороны желудка не отмечается».

Комиссия отмечает, что, не найдя источника кровотечения, **Боровский** совершенно безосновательно произвел резекцию(удаление)2/3 желудка, а на второй день больной умер.

По этому факту медицинская комиссия записала:

«Больной **Золотой С.И.** не нуждался в произведенной ему операции- удалении 2\3 желудка. Резекция желудка способствовала наступлению смерти.»

В целях скртия этого факта, запись патанатома в истории болезни о причине смерти **Золотого** отсутствует, не найден также и протокол патолого-анатомического вскрытия.

В акте медицинской комиссии по гинекологическому отделению роддома, где главврачем работал арестованный **Финкельштейн**, так-же установлены факты преступного с его стороны отношения к лечению и оперированию больных.

5 апреля 1952 года в больницу поступила больная **Раца Пелагея Яковлевна** по поводу полного выпадения матки, а 6 мая 1952 года она была врачом **Финкельштейн** оперирована (подшивание матки к брюшной стенке), 13 мая 1952 года больная умерла.

При вскрытии оказалось, что больная страдала туберкулезом позвоночника, кроме того у нее был горб, но до операции этого установлено не было. В связи с этим в заключении комиссии по этому вопросу записано следующее:

«Оперирование больной без элементарного обследования, при котором просмотрен был явный туберкулез костей и желез, является совершенно недопустимым в медицинской практике. Смерть последовала от перитонита, развитию которого способствовало наличие туберкулеза.»

В медицинском заключении комиссии приведены и другие факты преступного отношения к больным со стороны врача **Финкельштейн**, в результате чего наступила смерть или инвалидность.

Кроме указанных лиц, в городе Кишиневе также арестована группа врачей и сионистов, которые на протяжении ряда лет систематически занимались антисоветской деятельностью распространяли всевозможные клеветнические измышления по адресу руководителей партии и Советского правительства.

Расследованием установлено, что группа врачей: **Зайдман Яков Иосифович**, **Гольдберг Яков Маркович**, **Писаревский Илья Самойлович**, **Табак Яков Шулимович**, **Френкель Хаим Гершкович**, начиная с 1946 года еженедельно – по субботам, собирались у себя на квартирах где слушали антисоветские радиопередачи «Голос Америки» и «Би-би-си» и тут же возводили всевозможную похабную антисоветскую клевету на советскую власть и ее действительность.

Питая злобную ненависть к Советской власти, эта группа в течение 6 лет проводила активную антисоветскую деятельность, восхваляя при этом условия жизни и культуру капиталистических стран.

Арестованные **Каплун Яков Зусевич** и **Урфирер Нухим Мошкович**, являясь в прошлом членами националистической партии сионистов и оставаясь убежденными националистами, на протяжении ряда лет проводили среди населения националистическую антисоветскую агитацию.

Допрошенные в качестве обвиняемых, вышеперечисленные лица виновными себя признали полностью.

В отношении 6 человек арестованных расследование уже окончено, а в отношении группы врачей – 4 человека следствие будет окончено в ближайшие дни.

Следует отметить, что об участии в фашистской организации группы врачей-**Финкельштейн**, **Тульчинского**, **Касап**, **Боровского** и других МГБ МССР было известно еще более 3 лет назад, но арестованы они только в 1953 года.

До сих пор еще продолжают работать врачами некоторые бывшие члены фашистской организации «ГУФ» - **Оснас Шулим Иосифович** (сын крупного торговца), **Рейномен Борис Нусимович** и другие. Активной разработки их, видимо, не ведется.

2/IV-53 г.
ПРОКУРОР МОЛДАВСКОЙ ССР
Государственный Советник Юстиции
III класса

ОСИПОВ ”

Nu prea imi place să comentez documentele, care le pregătesc pentru publicare. În primul rând de aceea că documentul de la sine aduce o încărcătură informațională a timpului, iar în al doilea rând ofer posibilitatea stimatului cititor de a-și forma singur opinia și a trage concluziile necesare. Sigur ca sunt cazuri, când e necesar un comentariu al unui specialist în materie-atunci când în document lipsește limita cronologică; sau nu e clar cine a semnat documentul; sau cui îi este adresat în cazul când acest document nu este altceva decât o corespondență, se indică doar numele mic și numele tatălui(mă refer la documentele rusești și sovietice) etc.

Probabil , că dacă medicii nominalizați din ultimul document nu se implicau în politică, puteau „trata” încă mulți pacienți din RSS Moldovenească.

În anul 1988 la Moscova, la editura „Книга” a apărut cartea ”На рубеже двух эпох. Дело врачей 1953 года” scrisă de Ia.L. Rapoport, un conațional al eroilor din acest documentar, medic și el arestat în 1953 pe motive similare. Autorul încearcă să arunce toată vina din cazurile depistate în medicină pe Stalin și regimul lui. Am pegatit și publicat o mulțime de articole documentare despre regimul totalitar stalinist, în cazul dat însă, vina regimului este mai minoră decât crimele în serie făcute de oamenii în halate albe.

Nu regimul le-a ordonat să țină în condiții antisaniare sute de spitale, farmacii și policlinici.

Nu regimul le-a ordonat să ascundă medicamentele deficitare sau să le vîndă cu prețuri speculative.

Nu regimul le-a ordonat prin mită să ajungă la funcții înalte, ca apoi să angajeze numai conaționali

Nu regimul le-a ordonat să încalce grosolan jurământul lui Hipocrate.

Nu regimul le-a ordonat să fure utilajul și instrumentele medicale din spitale pentru a practica particular.

Nu regimul le-a ordonat să elibereze certificate false contra bani, celor ce se eschivau de serviciul militar

Nu regimul le-a ordonat să se îmbogățească pe sama nenorocirilor omenești.

Cam astfel stau lucrurile în perioada propusă. Și vreau să afirm, că prin mari eforturi au trecut mulți medici moldoveni , pînă au reușit să depășească criza artificială creată de tot felul de căpușe mafiotice.

Dar iată aici de acum este vina regimului.

Alexandru Moraru

„Glasul Națiunii” nr.39-42 din 16 noiembrie -07 decembrie 2006

1947

CONSECINȚELE FOAMETEI
ORGANIZATE DE SOVIETICI

documente șocante

Materialele care urmează au fost depistate în Arhiva Națională a RM

Fondul 3085 ; inventarul 1 ; dosarul 129

Cuprins

Devotament față de breaslă	4
Despre editor	9
Cuvânt înainte	11
Rezumatul documentelor	17
Conținutul documentelor	45
P.S.	385
1947. ANEXE	395